

Beati thome aquinatis continuū
in euangeliū sancti iohannis

Duime visionis subli-
mitate illustratus ysa-
ias propheta dixit Vi-
di dñm sedentem sup
soliū excelsum et eleua-
tum et plena erat do-
mus a maiestate eius.
et ea que sub ipō erāt
replebant templum.
Hier. super ysaia.
Quis sit iste domin⁹
qui videtur in euange-

lista iohanne plenius discimus qui ait. Hec dicit
ysaias quando vidit gloriam dei. et locutus est
de eo. haut dubius quoniam christum significet. Glo.
Vnde ex verbis istis materia huius euangelij qd
scdm iohannem describitur designatur. Ex ecclesiastica
historia. Quia. em nativitate saluatoris scdm car-
nem. vel matheus vel lucas descriperāt. reticuit
hic iohannes. et a theologia atq; ab ipsa ei⁹ diui-
nitate sumit exordiu. Que pars sine dubio ipsi ves-
tut eximio p spm scm reservata est. Alchwinus.
Vnde cum omnibus diuine scripture paginis euā-
gelij excellat. quia quod lex et pphē futurū p̄di-
xerunt hoc completū dicit euangeliū. Inter ipsos
autem euangelioꝝ scriptores iohannes eminet i
diuinoꝝ misterioꝝ p̄fūditate. qui a tempore do-
minice ascensionis p annos. lxx. verbum dei absq;
admiraculo scribendi. vsq; ad vltima domiciani te-
pora p̄dicauit. Sed post occasionem domiciani cū
nerua p̄mittēte de exilio redisset ephesum. cōpul-
sus ab episcopis asie de coeterna patri diuinitate
cristi scripsit aduersus hereticos. qui cristum añ
mariam fuisse negabant. Vnde merito in figura q̄-
tuor animaliu aquile volanti comparat que volat
al cuius cunctis auibus. et solis radios irreuerbera-
tis aspicit luminib⁹. Augu. sup iohannē. Trāscendit enim iohannes omnia cacumina terrarum
trāscendit omnes campos aeris. trāscendit omnes
altitudines siderū. trāscendit omnes choros et le-
giones angeloz. nisi em trāscenderet ista omnia
que creata sunt. non pueniret ad eum p quem fa-
cta sunt oia. Augu. de con. euan. Ex quo intelli-
gi dat si diligenter aduertat. tres euangelistas
temporalia facta domini et dicta que ad informan-
dos mores vite p̄sentis maxime valerēt. circa acti-
uam virtutem fuisse versatos. Iohannes vero fa-
cta domini m̄to pauōta narrante. dicta vero ei⁹
p̄sertim q̄ trinitatis vnitatē et vite eterne felicitate
infinuarent. diligencius et vberius conscribē-
tem. in virtute contemplatiua cōmendandam. suaz
intentionē p̄dicatōnemq; tenuisse. Vnde animalia
tria. p que tres alij euangeliste designantur. siue
leo siue homo siue vitulus in terra gradiunt. quia
tres euangeliste in his maxime occupati sunt. que
p̄ps in carne opatus est. et q̄ p̄cepta mortalis vis-
te exercende carne portantibus tradidit. At ves-
ro iohānes sup nubila infirmitatis humane velut
aquila volat. et lucem incommutabilis veritatis.

acutissimis. atq; firmissimis oculis cordis intuef.
ipsa em maxime diuinitatem dñi qua patri est eq̄
lis intendit. eamq; p̄cipue suo euangelio quantū
inter homines sufficere credidit commendare cu-
rauit. Glo. Potest igit euangelista iohannes cū
ysaia ppheta dicere. Vidi dñm sedentē sup solium
excelsum et eleuatū. inquam acumie visus sui cri-
stum in diuinitatis maiestate regnantem insperit.
Que quidē etiam sua natura excelsa est. et sup oia
alia eleuata. Dicat etiaz euangelista iohannes. Et
plena erat dom⁹ a maiestate eius. quia p ip̄m nar-
rat omnia esse facta. et suo lumine omnes homines
in hūc mūdum venientes illustrari. Dicat etiam qd
ea que sub ipso erant replebant templum. qd dicit
verbum caro factū est. et vidim⁹ gloriā eius glo-
riam quasi vngenti a patre plenū gracie et veri-
tatis. scdm quod de plenitudine ei⁹ nos omnes ac-
cipimus. Sic igit p̄missa verba materia hui⁹ euā-
gelij continent. in quo iohannes dñm sup soliū ex-
celsum sedentem insinuat. diuinitatem cristi ostens-
dens et terrā ab eius maiestate impleri ostendit.
Dum omnia p eius virtutem in esse p̄ducta ostens-
dit. et p̄p̄rijs p̄fectionib⁹ repleta. et inferiora ei⁹
id est humanitatis misteria. templum id est eccles-
iam replere docet. dum in sacramentis humanita-
tis et graciā et gloriā fidelibus reponit. Criso.
Quādo igit barbarus hic et indisciplinat⁹
talia loquit. qui null⁹ eoz que in terra sunt ho-
minū nouit vnq; si hic solus esset. miraculū magnū
esset. Nunc autē cū his et aliud isto maius tribuit
argumentū. qd a deo inspirata sunt ei que dicuntur
hic se; quod omnes audiat et suadet omnibus per
omne tempus. Quis ergo nō admirabitur habitan-
tem in eo virtutem. Orige. in ho. Iohannes in-
terp̄tatur gracia dei. siue i quo est gracia. vel cui
donatum est. Cui autem theologoz donatū ē ita
abscondita summi homi penetrare misteria. et sic hu-
manis mentibus intimare.

In p̄nci-
pio erat
verbum

verbū Augustin⁹. lxxij. que. Quod. Grece lo-
gos dicitur latine et ratōnem et verbū significat. h
hoc loco meli⁹ verbū interpretamur. vt significet
non solum ad patrem respectus. sed ad illa etiaz q̄
p verbū facta sūt. operatiua potencia. Racio autē
et si nihil p eā fiat recte ratio dicitur. Augu.
sup iohannem. Quotidie autez dicendo verba vi-
luerūt nobis. qd sonando et transeūdo viluerunt.
Est verbum et in ipso homine quod manet intus nā
son⁹ p̄cedit ex ore. Est verbū quod vere spiritalit̄
dicitur illud quod intelligis de sono nō ipse son⁹
Augu. xv. de trini. Quisq; autem potest intelligē
verbū nō soluz añq; scnet. verū etiam anteq; sono-
rum eius imagines cogitatione voluant. iam pōt
videre p hoc speculū atq; in hoc emigmate aliq;

Criso. Omnibus
alijs euangelistis ab
incarnatōne incipie-
tibus. Iohānes trāsc-
currens conceptōnem
natiuitatē. educatōz
augmentatōnez. mox
de eterna nobis ge-
neratōne narrat di-
cēs. In p̄ncipio erat

verbi similitudinem. de quo dictū est. In principio erat verbum. necesse est em̄ cum id quod scim⁹ loquimur ex ipsa sciencia quā memoria tenemus. nascatur verbum. quod eiusmodi sit oīno. cuiusmodi est illa sciencia. de qua nascit⁹. formata quippe cogitatio ab ea re quam scim⁹ verbum est. quod in corā de dicimus. quod nec grecū est. nec latinū. nec lingue alicui⁹. s; cum id opus est in corā quibus loquimur. pferre noticiam aliquod signū quo significetur assumit. Proinde verbum quod foris sonat. signum est verbi quod intus latet. cui magis verbi competit nomen. Nam illud quod pferē carnis ore vox verbi est. verbum quod ipsum dicit⁹ ppter silētiū a quo ut foris appareat sumptum est. Basil. in hoc. Hoc autem verbum nō est humanū verbum. Quomodo em̄ erat in principio humanū verbum. vltimo loco accipiente homine generatōnis principiū. non igit⁹ in principio verbum erat humanū. sed nec angelorū. Omnis em̄ creatura infra seculorū terminos est. a creatore esse nō sumens principium. Sed audi euangeliū decenter. ipsum em̄ vngentium verbum dicit. Criso. Si autem quis dixerit cur patrem dimittens. mox nobis de filio loquit⁹. quoniam ille quidem manifestus omnibus erat. et si nō ut pater. sed ut deus. vngentus autē ignorabatur. Ideo decenter eam que de isto est cognitionem cōfestim in inicio studuit imponere hīs qui nesciebant eum. s; neq; patrem in his que de filio sūt sermōibus tacuit. Propter hoc autem et verbum eum vocauit. Quia em̄ docturus erat q; hoc verbum vngentus est fili⁹ dei. ut non passibile estimet quis generatōnem. pueniens verbi nūc; patōne. destruit pmtiosam suspitōnez esse ex deo filiū impassibiliter ostendens. Secunda vero ratio est. quia ea que sunt patris nobis annūciare debeat. Non simpliciter hoc eum verbum dicit. s; cū articuli adiectōne. a reliquis ipsum sepās. Consuetudo em̄ est scripture verba vocare leges dei. et pcepta. Hoc autem verbum substantia quedam est hypostasis ens ex ipso pueniens impassibiliter patre. Basil. Quare igit⁹ verbum quia impassibiliter natum est. q; est generatōis imago. totum in se ipso generantez demonstrās. nihil inde sepans sed s; in seipso pfectū existens. Augu. xv. de trim. Sicut em̄ sciencia nostra illi sciencie dei. sic et nostrum verbum quod nascit⁹ ex nostra sciencia. dissimile est illi verbo dei quod natum est de patris essentia. Tale est autem ac si dicerem. de patris sciencia de patris sapia vel quod est exp̄ssius de patre sciencia. de patre sapia. Verbum ergo dei patris vngentus filius p omnia patri similis et equalis. s; em̄ est omnino quod pater. nō tñ pater. q; iste filius. ille pater. Ac p hoc nouit omnia. que nouit pater. si ei nosse de patre est. sicut esse. Nosse em̄ et esse ibi vnū est. et ideo patri sicut esse nō est a filio. ita nec nosse. Proinde tamq; seipm̄ dicens. pater genuit verbum sibi equale p omnia. Non em̄ seipsum integre pfecteq; dixisset. si aliquid min⁹ aut ampli⁹ esset in ei⁹ verbo. q; in seipso. Nostrū autē verbum interi⁹ quod inuenim⁹ esse vtrumq; illi simile. quantū sit etiam dissimile nō pigeat intueri. Est em̄ verbum mētis nostre quāq; formabile

nondum formatū quidē mētis nostre. quod hac atq; hac. volubili quadam motōne iactamus. cum a nobis nūc id nūc illud. sicut inuētū fuerit vel occurrerit. cogitat⁹. Et tūc fit verbum quā illud. quod nos diximus volubili motione iactare ad id quod scimus. puenit. atq; inde formatur. ei⁹ omnimodam similitudinē capiens. ut quomodo res queq; scitur. sic etiaz cogit⁹. Quis nō videat quanta sit hec dissimilitudo ab illo dei verbo quod in forma dei sic est. ut nō ante fuerit formabile postquam formatū. nō aliquando possit esse informe s; sic forma simplex equalis ei⁹ quo est. Quapropter ita dicit⁹ illud dei verbum ut dei cogitatio nō dicatur. ne aliquid esse quasi volubile dicatur in deo quod nūc habeat nūc accipiat formāz ut verbum sit. eamq; possit amittere. atq; informiter quodammodo volutari. Augu. 8. ver. dñi. Est em̄ verbum dei forma quedam nō formata. s; forma oīm formāz. forma incommutabilis. sine lapsu. sine defectu. sine tempore. sine loco. superās omnia. existēs in omnibus fundamentū quoddam in quo sūt et fastigiū sub quo sūt. Basil. Habet autem et verbum nostrum exteri⁹ diuini verbi similitudinē quandam. Nam nostrum verbum totam declarat mētis conceptōnem. que namq; mente cōcipim⁹ ea verbo pferim⁹. Et quidem cor nostrum quasi fons quidam est. verbum vero platum quasi quidā rivulus manans ex ipso. Criso. Considera etiā in euangelista prudenciā spirituales nouerat hoīes id quod antiquū est. et quod est ante omnia marie honorantes et ponentes deū. ppter hoc p̄mum dicit principiu. In principio inquit erat verbum. Origenes. Plura autem sunt signata ab hoc noīe principiu. Est em̄ principiu sicut itineris et longitudinis. scdm̄ illud. Initiū boni itineris iustorū exercitum. Est autem principiu et generatōnis. iuxta illud. s; e principiu creature domini. Sed etiaz deū nō enozmiter asseret aliquis omnū principiu. Illud etiam ex quo sicut ex p̄iacente materia alia fiūt. principiu est penes eos qui credūt illaz ingentam. Est etiā principiu scdm̄ speciem. sicut cristus principiu eorū ē qui scdm̄ ymaginem dei formati sunt. Est etiā principiu discipline. scdm̄ illud. Cui debetis esse magistris ppter tempus. rursus indigetis ut doceami que sunt elementa eorū dñi sermonū dei. Duplex em̄ est documentū principiu. hoc quidem natura. s; vero quo ad nos. ut si dicat⁹ inicitū sapiencie fore natura quidem cristū in q̄tum sapiencia et verbum dei est. quo ad nos vero in q̄tum verbum caro factum est. Tot igit⁹ significatis ad p̄sens nobis de principio occurrentibus. potest accipi illud ex quo quod est agēs Conditor em̄ crist⁹ est velud principiu scdm̄ quod sapiencia est ut verbum in principio quasi in sapiencia sit. Plura em̄ bona de saluatore dicit⁹. Velud igit⁹ vita in verbo est. sic verbum in principio id est in sapiencia erat. Considera vero si passibile est scdm̄ hoc significatum accipere nos principium. p̄t scdm̄ sapienciā et exempla que in ea sūt fiūt omnia. Vel quia principiu filij pater est. et principium creature et omnium entiu p̄ illud. In principio erat verbum. Verbum filiu intelligas in principio. id est in patre dictum fore. Augu. vj.

de tri. Aut in principio sicut dictum est. ac si diceretur ante omnia. Basilii. Preuidit enim spiritus sanctus futuros quosdam mouentes glorie unigeniti. qui preferrent sophismata ad subuersiones auditorum. quod si genitus est non erat. et antequam genitus esset. non erat. sic igitur talia garrere presumat. spiritus sanctus ait. In principio erat verbum. Hilari. Secundo de trinitate. Transiit tempora. transiit secula. tollitur etates. pone aliquod quod uolet tue opinionis principium. non tenes tempore. Erat enim uerbum tractatur. Criso. Sicut autem quis cum stat in nauis secus littus. uidet ciuitates et portus. cum uero eum alius quis in mediis pelagi duxerit. a portibus quidem de hisse facit non tamen alicubi defigit ei oculos. Ita euangelista hic super omnes nos ducens creaturam suspensum dimittit oculum. non dans suspicere aliquem finem ad superiora. hoc enim in principio erat. semper et in fine essendi significatiuum est. Augustinus de uerbis domini. Sed dicunt. Si filius est. natus est. Basilii fatemur. Adiuungunt deinde. si natus est patri filius erat pater antequam ei filius nasceretur. Basilii respuit fides ergo ait. rationem mihi redde. quomodo et filius natus potuit patri. ut coeui esset ei a quo natus est. Post patrem enim nascitur filius. utique patri mortuo successurus. Similitudines adhibent de creaturis. et nobis laborandum est. ut et nos inueniamus similitudines earum rerum quas astruimus. Sed quod possimus in creatura inuenire coeternum quoniam in creatura nihil inuenimus eternum. Sed si possunt inueniri hec duo coeua. generans et generatum. ibi intelligimus eterna. Ipsa quidem sapientia dicta est in scripturis candor lucis eterne. dicta est imago patris. Unde capiamus similitudinem ut inueniamus coeua ex quibus intelligamus coeterna. sermo autem dubitatur quod splendor de igne exit. ponamus ergo ignem patrem illius splendoris. mox quidem ut lucernam accendendo. simul cum igne et splendor existit. Da mihi hic ignem sine splendore. et credo tibi patrem sine filio fuisse ymago existit de speculo hominis inuentis speculum existit ymago. mox ut aspector extiterit. Sed ille qui inspicit erat antequam accederet ad speculum. Ponamus ergo aliquid natum super aquam ut uirgultus aut herba. nonne cum imagine sua nascitur. Si ergo semper esset uirgultus semper esset et ymago de uirgulto. Quod autem de alio est. utique natum est. Potest ergo semper esse generans et semper cum illo quod de eo natum est. Sed dicet aliquis. Ecce intellexi eternum patrem coeternum filium. tamen sicut effusum splendorem minus igne lucentem. aut sicut effusam ymaginem minus quam uirgultum existentem. dicimus non. sed equalitas omnimoda est. Non credo ait. quia non inuenisti similitudinem. fortassis autem inuenimus in creatura quomodo intelligamus filium et coeternum patri. et nequaquam minorem. sed non illud possumus inuenire in uno genere similitudinum. Iungamus ambo genera. unum unde ipsi dant similitudines et alter. unde nos dedimus. de derunt enim illi similitudines ex his que proceduntur tempore ab his a quibus nascuntur. sicut homo de homine. sed tamen homo et homo eiusdem substantie. Laudamus ergo in ista natuitate equalitatem

nature. deest equalitas temporis. In illo autem genere similitudinum quod nos dedimus de splendore ignis et de imagine uirgulti. equalitatem nature non inuenimus. inuenimus coeuitatem. Totum ergo ibi quod hic ex partibus singulis et rebus singulis inuenimus. et non hoc solum quod in creaturis totum inuenimus ibi sed etiam in creatore. Ex gestis concilii ephesini propterea alicubi quidem filium appellat patris alicubi autem uerbum nominat. alicubi autem splendorem uocat scriptura diuina. singula horum nominum de ipso dicens. ut intelligas ea que de christo dicuntur. esse contra blasphemiam. Quia enim tuus filius eiusdem tibi nature sit. uolens sermo ostendere unam substantiam patris et filii. dicit filium patris qui ex eo natus est. unigenitum. Deinde quoniam natuitas et filius apud nos ostentatione presentis passionis idcirco hunc filium appellat et uerbum. impassibilitatem natuitatis eius nomine isto demonstrans. Sed quoniam pater quispiam factus ut homo indubitanter senior filio suo demonstratur. ne hoc ipsum etiam de diuina natura putares. splendorem uocat unigenitum patris. Splendor enim nascitur quidem ex sole. non autem intelligitur sole posterior. Coexistere ergo semper patri filium. splendor tibi denunciet impassibilitatem natuitatis ostendat uerbum consubstantialium filii nomen insinuet. Criso. Sed dicunt illi quoniam hoc id est in principio non eternitatem ostendit simpliciter. etenim et de celo istud et de terra dictum est. In principio inquit fecit deus celum et terram. Sed quid commune habet erat. ad fecit. Sicut enim quod est. cum de homine quidem dicitur. tempus presentis significat tamen. Cum autem de deo. id quod est semper et eternaliter. ita et erat. De nostra quidem cum dicitur natura presentis significat tempus. cum autem de deo eternitatem ostendit. Origenes in homelia. Cum enim uerbum duplicem habet significationem. Aliquando enim temporales motus secundum analogiam aliorum uerborum declarat. aliquando substantiam uniuscuiusque rei de qua predicatur. sine temporali motu. uel. designat. ideo et substantiuum uocatur. Hilari. Secundo de trinitate. Respice igitur ad mundum. intellige quid de eo scriptum est. In principio fecit deus celum et terram. fit ergo in principio quod creatur. et etates continet. quod in principio continetur ut fieret. Piscator autem illi iteratus in doctus. liber a tempore solutus a seculis est. uicit omne principium. erat enim quod est. neque in tempore aliquo concluditur ut ceperit quod erat potius in principio quam fiebat. Alchimus. Contra eos ergo qui propter temporalem natuitate dicebant christum non semper fuisse. Incipit euangelista de eternitate uerbi dicens. In principio erat uerbum.

Et uerbum erat apud deum.

Criso. Quia maxime dei hoc est proprium. eternum et sine principio esse hoc primum posuit. Deinde ne quis audiret

In principio erat uerbum. in genitum uerbum dicat. Confestim hoc remouit dicens. Et uerbum erat apud deum. Hilari. Secundo de trinitate. Sine principio enim est apud deum. et qui abest a tempore non abest

ab auctore. **Basil.** Rursus dicit propter blasphemantes quod non erat. ubi ergo erat verbum non in loco in circumscribilibus continentibus. sed ubi erat apud deum. neque pater loco neque filius circumscriptione aliqua continentur. **Origenes.** utile est etiam inducere quod verbis dicitur ad aliquid fieri. puta ad osee vel ysaia aut hieremiam. ad deum autem non fit. quasi prius non ens apud ipsum. Ex eo igitur quod iugiter est in eo dicitur. Et verbum erat apud deum. quia nec a principio a patre separatus est. **Crisostomus.** non etiam dixit. In deo erat. sed apud deum erat. eam que secundum hypostasim eius eternitatem nobis ostendens. **Theophilus.** Videtur etiam mihi quod sabellius ex hoc dicto subuersus est. Ipse enim dicebat quod pater et filius et spiritus sanctus una est persona. que aliquando ut pater apparuit. aliquando ut filius. aliquando ut spiritus sanctus. Manifeste vero confunditur ex hoc verbo. Et verbum erat apud deum. hic enim euangelista alium declarat esse filium. alium deum. scilicet patrem. **Uilarius.**

Et deus erat verbum

rum. hoc verbum in principio apud deum erat. quia sermo cogitatio omnis eternus est. cum qui cogitat sit eternus. sed quomodo in principio erat. quod neque ante tempus neque post tempus est. Et nescio an ipsum possit esse in tempore. Loquens enim sermo neque est antequam loquantur. et cum locuti erunt non erit. In eo enim ipso quod loquitur. dum finiunt iam non erit id unde ceperunt. Sed si primam sententiam rudis audiret. et admiserat. In principio erat verbum. de sequenti quid quereris. Et verbum erat apud deum. si quid audieras de deo ut sermonem recondite cogitationis acciperes. aut fefellerat iohannem. quid esset momenti inter iesse et ad eum. Id enim quod in principio erat non in altero esse sed cum altero predicatur. statum igitur verbi et nomen expecta. Dicit namque. Et deus erat verbum. Cessat sonus vocis et cogitationis eloquii. Verbum hic res est. non sonus. natura non sermo. deus non manitas est. **Uilarius.** videtur trim. Simplex autem nuncupatio est et caret offendiculo affectionis aliene. Ad moysen dictum est. Dedi te deum pharaoni. Sed nunc quid adiecta nominis causa est. cum dicitur pharaoni. Moyses enim pharaoni deus datus est dum timetur. dum orandum punit. dum medetur. Et aliud est deum dari et aliud deum esse. Memini quoque et alterius nuncupationis. ubi dicitur. Ego dixi. dii estis. sed in eo menducti nominis significatio est. Et ubi referunt. Ego dixi. loquentis potius sermo est quam rei nomen. Cum autem audio. Et deus erat verbum. non dictum solum audio verbum sed demonstratum esse intelligo quod deus est. **Basilius.** Sic igitur excludens accusatorem blasphemantium. querentium. quid est verbum. respondet **Theophilus.** Et deus erat verbum. Vel aliter continua. postquam verbum erat apud deum. manifestum est quod due persone erant. quibus una natura duabus existat. Unde dicitur. Et deus erat verbum. ita ut una natura sit patri et filio. cuius sit una deitas. **Origenes.** Adiciendum etiam quod verbis in greco fit ad prophetas illustrat prophetas sapientis

luminis apud deum vero est verbum obtinens ab eo quod sit deus. Unde placuit hoc quod est. verbum erat apud deum. et quod est deus erat verbum. **Crisostomus.** Et non ut plato hic quidem intellectum quendam sed vero animam mundi esse dicens. hec enim parcelle sunt a diuina natura. Sed dicunt pater cum articulo ad iectone dicitur est deus. filius autem sine hac. Quid ergo apostolus dicit. magni dei et salvatoris nostri ihesu christi. Et rursus qui est super omnia deus. Sed et romanis scribens dicit. Gracia vobis et pax a deo patre nostro sine adiectione articuli. aliter quod et superfluum erat hic apponere superius continue adiectum. non igitur si non est adiectus filio articulo propter hoc filius minor deus est. **Uilarius.** ij. 8

Hoc erat in principio apud deum.

phete nunciaverunt. Sed ne quo ultra trepidatione mea progredi possit reddat sacramenti tanti piscator dispensationem. Et refert ad unum omnia sine contumelia. sine abolitione. sine tempore dicens. Et hoc erat in principio apud deum. apud unum ingentium deum. ex quo ipse vnus ingentus deus esse predicatur. **Theophilus.** Et rursus ne suspitio diabolica aliquos conturbaret. ne forte cum verbum deus sit. insurrexit contra patrem. ut aliqui famulantes gentiliu. et separatus a patre fuerit ipsi patri contra ruis dicit. Hoc erat in principio apud deum. Quasi diceret hoc dei verbum nunquam a deo exstitit separatim. **Crisostomus.** Vel ne audiens. In principio erat verbum. euiternum quidem estimes. senior vero spacio aliquo patris vitam suscipias. induit. hoc erat in principio apud deum. non enim fuit unquam solitarius ab illo. sed semper deus apud deum erat. Vel quia dixerat deus erat verbum. ut non estimet quod minor esse deitate filii. confestim cognoscit uia proprie deitatis ponit. et eternitatem allumens cum dicit. hoc erat in principio apud deum. et quod fecim est adiectus. omnia per ipsum facta sunt. **Origenes.** vel aliter. postquam promiserat tres propositiones euangelista resumit tria in unum dicens. hoc erat in principio apud deum. In primo enim trium didicimus. in quo erat verbum. quia in principio erat. In secundo apud quem. quia apud deum. In tercio quid erat verbum quod deus. Vel ergo demonstrans verbum predictum deum per hoc quod dicit hoc. et colligens in propositionem quartam. hoc quod est. In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum. ait hoc erat in principio apud deum. Quia autem quod Cur non est dictum. In principio erat verbum dei. et verbum dei erat apud deum. et deus erat verbum dei. Quisquis autem unquam veritatem fatebitur esse. palam est quoniam et demonstratio eius que est sapientia una est. Sed si veritas una et sapientia una verbo quod quod veritatem enunciat. sapientiam expandit. in his qui susceptibiles sunt. unum siquidem erit. Nec hoc dicimus inficientes verbum dei fore. sed ostendentes utilitatem omissionis huius vocabuli dei. Ipse quod iohannes in apocalyp. dicit. Et nomen eius verbum dei. **Alchuinus.** Qualiter autem ponit substantiuum

verbum erat. vt intelligeres omnia tpa puenit
e coeternū deo patri verbū. Alchui. Postq̄

Diap ipm fca sunt.

dixit de natura filij
de operatōe eius
subiungit dicens.
omina per ipsum

facta sunt. id est quicquid est siue in substantia
siue in aliqua p̄tate. *Idila. ij. de trim.* Vel ali
ter. Erat quidem verbū in principio. s̄ potuit n̄
esse ante principū. Sed quid ille omnia p̄ ip̄sū
facta sūt. Infinitū est p̄ quod fit omne quod fa
ctum est. Et cum ab eo sint omnia et tempus ab
eo est. *Criso.* Moises quidem incipiens scriptu
ram veteris testamenti de sensibilibus nob̄ loq̄
tur et hoc enumerat p̄ multa. In principio em̄
ait. fecit deus celū et terraz. Deinde inducit. qm̄
et lux facta est. et firmamētū et stellaz nature
et genera animalū. Euangelista vero hec omnia
excedens vno verbo cōphendit. vt cognita au
ditozibus ad altiozem festinās materiā. totum
hunc librū instituēs non de operibus sed de cō
ditore. *Augu.* p̄mo sup̄ genesim ad litteram.
Cum em̄ dicit. omnia p̄ ip̄sū facta sunt. satis ostē
ditur et lux p̄ ipsum facta. cū dixit deus. fiat lux
et similiter de alijs. Quod si ita est eternū est qd̄
ait deus. fiat lux. quia ver bū dei. de⁹ apud deū
patri coeternus est. q̄uis creatura tēporalis fa
cta sit. cū em̄ verba sint temporis cū dicim⁹. qm̄
et aliquando. eternū tamen est in verbo dei. qm̄
aliquid fieri debeat. et tūc fit qm̄ fieri debuisse
in illo verbo est. in quo nō est quando et aliqua
do q̄ totū illud verbū eternū est. *Augu.* sup̄
iohannem. Quando ergo potest fieri vt verbuz
dei factū sit. qm̄ deus p̄ verbuz fecit omnia. si et
verbum ipsum factū est p̄ quod aliud verbū fa
ctū est. Si hoc dicitis quia est verbū verbi p̄ qd̄
factū est illud. ipsum dico ego vngemū filiū
dei. Si autez non dicitis verbū dei. cōcede non fa
ctum verbū p̄ quod facta sunt omnia. *Augu.*
p̄mo de trim. Et si factū nō est. creatura nō est.
Si autem creatura nō est eiusdem cū patre sub
stantie est. omnis em̄ substācia que deus nō est.
creatura est. et que creatura nō est deus est.
Theophilus. Solent autē arriam dicere q̄ sic
p̄ ferrā ostiū fieri dicimus. quasi p̄ organū. sic
et p̄ filiū omnia facta fuisse dicūt. nō q̄ ipse sit
factor. sed organū. et sic facturā aiūt filiū tam
q̄ factū ad hoc vt p̄ eum omnia fierēt. nos autē
ad huiusmodi fictozes mēdaciū simpliciter respō
demus. si em̄ vt dicitis pater creasset ad hoc fi
liū vt eo tanq̄ organo vteret. videret q̄ inho
norabilior sit filius q̄ que facta sunt. sicut ea q̄
p̄ ferraz sūt facta ipso organo nobilioza existūt
nam ferrā p̄pter ipsa facta est. sic et p̄pter ipsa
que facta sūt. vt aiunt pater creauit filiū. tanq̄
non deberet deus cūcta creare nequaq̄ filiū p̄
dixisset. Quid hijs verbis insanius. Sed aiunt.
Quare non dixit. q̄ omnia verbū fecit. s̄ vsus ē
hac p̄positōne. per ne filiū ingemū intellige
res et sine p̄ncipio et dei conditore. *Criso.* S̄
si p̄positō p̄ conturbat te. et queris in scriptura

q̄ ipsum verbū omnia faceret. audi dauid. *Inis*
cio tu dñe terram fundasti. et opera manū tua
rum sunt celi. Quod autem hoc de vngemū d̄
perit addisces ab apostolo vtente hoc verbo
in epistola ad hebreos de filio. Si vero de pa
tre hoc p̄phetā dixisse dicitis. Paulū vero ad fi
liū adaptasse. idem fit rursus. neq̄ em̄ filio cō
uenire dixisset. nisi vehemēt et osideret. qm̄ q̄
fāt dignitatis cōhonorabilia sunt vtriq̄. Si rur
sus. p̄ p̄ositō. aliqua subiectōnez tibi videtur
inducere. cur paulus eam de patre ponit. fidel
inquit dominus p̄ quem vocati sumus in socie
tatez filij eius. Et itez Paulus apostolus p̄ vo
luntatem dei. *Origenes.* Errauit etiam in hoc
valentinus dicens verbū esse qd̄ mūdane crea
tionis p̄stitit causam creatori. Sed si sic se ha
bet veritas rez. put ipse itelligit. oportebat
scriptū fore p̄ creatorem vniuersa consistere a
verbo. non autē econtra p̄ verbum a creatore.

Et sine ipso factū ē nihil

Criso. Vt non est
mes cum dicit omnia
p̄ ipsum facta sunt
illa omnia solum di

cere eum. que a moyse dicta sunt. cōuenienter in
ducit. et sine ipso factū est nihil. siue visibile qd̄
siue intelligibile. Vel aliter. *se hoc qd̄ dixit oia*
p̄ ipsum facta sūt. de signis suspiceris nunc dicit
de quibus reliqui euangeliste locuti sunt induc
Et sine ipso factum est nihil. *Idilarius.*
Vel aliter dicitur hoc quod dicitur. omnia p̄
ip̄sū facta sūt. non habet modum. est ingemū
qui factus a nemine est. est et ipse gemit⁹ ab
innato. reddidit auzozē euz sociū. p̄fessus est di
cens. Sine ipso factū est nihil. Cum em̄ nihil
sine eo intelligo. nō esse solū. quia alius est per
quem. ali⁹ sine quo non. *Orige.* in home. Vel
aliter ne existimares ea q̄ p̄ verbū facta sunt. p̄
se existencia. non contenta a verbo ait. Et si
ne ipso factū est nihil. hoc est. nihil factum est
extra ipsum. qz ipse ambit omnia cōseruans ea.
Augu. de que. no. et ve. testa. Vel dicēs. Sine
ipso factū est nihil. nullomodo ip̄sū facturaz eē
suspiciari debere edocuit. Quomodo em̄ potest
dici ipse est factura cum nihil dicat de⁹ sine ip
so fecisse. *Orige.* sup̄ iohannem. Vel aliter. Si
omnia p̄ verbum facta sūt. De numero vero om
niū est malicia et totus fluxus peccati. et hec p̄
verbum facta sūt. et hoc est falsum quātum igitur
ad significata. nihil et nō ens vnū sūt. vide
tur autem apostolus nō encia praua dicere. vo
cat inquit deus ea que nō sūt. tamq̄ ea que sūt.
Totaz prauitas nihil dicitur dum absq̄ ver
bo facta est. *Augu.* sup̄ iohannem. Peccatum
em̄ non p̄ ipsum factum est. et manifestū est. qz
peccatum nihil est. et nihil fiunt homines cum
peccant. Et idolū non p̄ verbū factum est. habz
quidem formam quandam humanam. et ipse ho
mo p̄ verbum factus est. Sed forma hominis
in idolo n̄ p̄ verbū facta est. Scriptū est enim
scimus q̄ nihil est ydolum. Ergo ista non sunt
facta p̄ verbum. sed quecumq̄ facta sunt. natu
raliter. vniuersa natura rerum. omnis omnino

creatura. ab angelo vsq; ad fermiculū. Origenes. Valentinus autē exclusit ab omnibus per verbum factis que sūt in seculis facta. que credit ante verbū extitisse. p̄ter euidentia loquens. Siquidem que putant ab eo diuina. remouent ab omnibus. Que autē velut ipse putat penitus destruuntur. vere dicuntur omnia. Quidam em̄ falso dicunt diabolū nō esse creaturaz dei. Inq̄runt em̄ diabolus est. creatura dei nō est. Is autem cui accidit esse diabolū. diuina est creatura. ac si dicerentis homicidam creaturā dei non esse. q̄ tamen in eo q̄ homo est. creatura dei est. Au de natura hom. Non autē sūt audienda delirantia hominū. qui nihil hoc loco aliquid intelligē dum putant. quia ipsum nihil in fine sentencie positum est. Nec intelligūt nihil interesse vtz dicatur. sine ipso nihil factū est. an sine ipso factum est nihil. Origenes. Si accipiat verbum p̄ eo qd̄ in quolibet hominū est. quia et ipsum fitum est cuiuslibet ab eo qd̄ in p̄ncipio erat verbo. etiam sine hoc verbo nihil cōmittimus. simpliciter accipiendo quod dicit nihil. Ait enim apostolus q̄ sine lege peccatū mortuū erat. ad ueniente vero mandato peccatū reuixit. Nō em̄ reputat peccatū lege nō existēte. Sed nec peccatum erat. non existente verbo. quia dñs dicit. Si non uenisset et essem illis locutus peccatus nō haberent. Que libet em̄ excusatō deficit uolenti dare responsū de crimine dum verbo presente ac iudicante quid est agendum non obedit quis illi. Nec p̄pter hoc inculpandū est uerbu. Sicut nec magister p̄ cuius disciplinam nō remanet locus excusatōnis discipulo delinquenti. uelut de ignorantia. Omnia ergo p̄ uerbum facta sunt non solū naturalia sed etiam que ab irrationabilibus fiunt. Beda. Quia euangelista dixit.

Quod factum est in ipso uita erat.

omnem creaturā factam esse p̄ uerbu. ne quis forte crederet mutabile ei voluntatem. quasi qui subito uellet facere creaturam. quam ab eterno numq̄ ante fecisset. ideo docere curauit. factam quidem creaturam in tempore. Sed in eterna creatoris sapientia. quando et quos crearet. semp̄ fuisse dispositū. Unde dicit. Quod factum est in ipso uita erat. Aug⁹ sup̄ iohannem. Potest autem sic punctari. Quod factum est in ipso et postea dicatur. uita erat. q̄ totū uita est si sic p̄nūciauerimus. Quid em̄ nō in illo factum est. Ipse est em̄ sapientia dei. Et dicit igit̄ in psalmo. omnia in sapientia fecisti. omnia sicut p̄ illū ita in illo facta sunt. Si ergo quod in illo factū est. uita est. ergo et terra uita est. et lapis uita est. Inhonestū est sic intelligere. ne nobis subrepat secta manicheoz. et dicat. qz̄ habet uitam lapis et habet uitam paries. solent em̄ ista delirantes dicere. Et cuz̄ reprehensi fuerint ac repulsi quasi de scripturis. p̄ferūt dicētes. Vt qd̄ dictum est. quod factum est in ipso uita erat. Pronūcia ergo sic. Quod factū est. hic subdisti

Sue. et deinde infer. In ipso uita erat. facta ē em̄ terra. s; ipsa terra q̄ facta est non est uita. Est autem in ipsa dei sapientia spiritaliter ratio quedam qua terra facta est. hec est uita. Sicut arca in omni tempore nō est uita. arca in arte uita est. quia uiuit anima artificis. Sic ergo quia sapientia dei p̄ quam facta sūt omnia. scdm̄ artem cōtinet omnia que sūt p̄ ipsam artem nō hec cōtinuo sūt uita. s; quicquid factū est uita est in illo. Origenes in ho. Potest autem et sic distingui sine errore qd̄ factū est in ipso. et postea dicatur uita erat. ut sit sensus. omnia que p̄ ipsum et in ipso facta sunt in ipso uita sunt. et unū sunt. Erant em̄ hoc est in ipso subsistūt casualiter. p̄usq; sint in semetipsis effectiue. Sed si queris quomodo et qua ratione omnia q̄ p̄ uerbum facta sunt. in ipso uitaliter et uniformiter et causaliter subsistūt. accipe exempla ex creaturaz natura. Conspice quomodo omnium rerum quas mūdi hui⁹ sensibilis globositas cōphēdit cause simul et uniformiter in isto sole qui est maximū mundi luminare subsistūt. quomodo numerositas herbaz et fructuum in singulis seminibus simul continet quomodo multiplices regule in arte artificis unū sunt. et in animo dponentis uiuūt. quomodo infinitus lineaz numer⁹ in uno puncto unū subsistit. et hui⁹ varia p̄spice exempla. ex quibus uelut phisice theorie penitus poteris arcana uerbi mētis acie inspicere. et quātum dat̄ humanis rationibus uidere. quomodo oia que p̄ uerbu sunt facta. in ipso uiuūt et facta sūt. Uita. uel aliter p̄t̄ intelligi. in eo quod dixerat. sine ipso factū est nihil. posset aliquid p̄ alterz dicere. est ergo aliquid p̄ alterz factum quod tamen nō fit sine eo factū. et si aliquid p̄ alterz. licet nō sine eo. iam nō p̄ eum oia quia aliud est fecisse aliud est interuenisse faciēti. Enarrat ergo euangelista quid nō sine eo factum sit dicens. Quod factū est in eo hoc igitur nō sine eo quod in eo factū est. Nam id quod in eo factū est. etiā p̄ eum factū est. Omnia em̄ p̄ ipsum et in ipso creata sunt. In ipso autē creata qz̄ nascebat̄ creator deus. Sed ex hoc sine eo nihil factū est quia nascens deus. uita erat. et qui uita erat. non postea q̄ natus erat factus est uita. Nihil ḡ sine eo fiebat ex his. q̄ i eo fiebat. Et deus qui ab eo natus est. non postea q̄ natus est. s; nascendo q̄ extitit. Criso. uel aliter. Non apponemus finale p̄dictum ubi dicit̄. sine ipso factum est nihil. scdm̄ hereticos. Illi em̄ uolentes sp̄m̄ sanctū creatū dicere. aiūt. quod factum est in ipso uita erat. Sed ita nō potest intelligi. Primū quidem neq; tempus erat hic spiritus sancti memnisse. Sed si de sancto spiritu hoc dictum est. age. s; eoz̄ m̄terim legam⁹ modū. ita em̄ hoc nob̄ incōueniēs erit. Cuz̄ em̄ dicitur. quod factum est in ipso uita erat. spiritum sanctū dicunt dictum esse uitam. Sed uita hec et lux inueniē esse. Inducit em̄ uita erat lux hominū. quo circa scdm̄ eos lucem omnium hūc sp̄m̄ dicit. Quod autem superius uerbum dixit. hic

consequenter a deū et vitam et lucem nominat. Verbum autem caro factū est. erit igitur spūssanz
 ctus incarnat⁹. non fili⁹. Ideo dimittētes hūc
 modum legendi ad decentem veniamus lectōez
 et expositōnem. Hec autem est cum dicitur. Oia
 p̄ ipsuz facta sūt. a sine ipso factū est nihil. qđ
 factum est. ibi quiescere fac sermonem. Deinde
 ab ea que demceps est dictōne incipe. que diē
 In ipso vita erat. ac si dicat. Sine eo factuz est
 nihil. quod factū est. id est factibilū. Vides q̄/
 liter hac breui adiectōne omnia corripit supue
 mēcia in conueniēcia. Inducens em̄. sine eo fa
 ctum est nihil. a adiciens quod factū est. a in
 telligibilia comprehendit. et spūssanz excepit
 Spiritus enim sanctus factibilis non est. Hec
 igitur que dicta sunt de condicōne rez. dixit i o
 hannes. Inducit autem et eum qui est de p̄uis
 dēcia sermonē dicēs. In ipso vita erat. quem
 admodum in fonte qui generat abyssos a in nul
 lo miorat̄ fōs. ita a in opacōne v̄nigeniti que/
 cunq; credas p̄ eum facta esse non minor ipse fa
 ctus est. Nomen aut̄ hic nō solū conditōnis est
 s̄ et p̄uidēcie rez. que est scđm p̄manēciā eo
 rū. Cū autem audis qm̄ in ipso vita erat. nō cō
 positum estimes. Sicut em̄ pater vitā habet in
 seipso. ita dedit a filio vitam habere. Ergo sic
 patrez nō vtiq; dices cōpositū esse. ita nec filiū
 Orige. Vel aliter oportet scire q̄ saluator̄ que
 dam dicitur non sibi esse. s̄ alijs. quēdam vero a
 sibi et alijs. In hoc ergo q̄ dicitur. Quod factū
 est in verbo vita erat scrutandū est. an sibi et a/
 lijs vita est. vel alijs tantum. et si alijs. quibus
 alijs. Idem autem est vita a lux. Lux autē homi
 num est. fit itaq; hominū vita quoz est lux. a
 sic in eo q̄ dicit̄ vita. saluator non sibi. sed alijs.
 hec quidem vita verbo p̄existenti aderit. ex eo
 q̄ expiata a peccatis anima fit. serena vita in se
 rat. a qui verbi dei se susceptibile statuit. vñ
 verbum quidem in p̄ncipio non dixit factū. nō
 em̄ erat quando p̄ncipioz verbo careret. Vita
 autem hominū nō semp̄ erat in verbo. sed s̄ vi
 ta hominū facta est. eo q̄ vita est lux hominum
 Cum em̄ homo non erat. nec lux hominum erat.
 luce scđm habitudinē ad hōies intellecta. Et idō
 dicit. Quod factū est in verbo. vita erat. non aē
 q̄ erat in verbo vita erat. Inueniē autem alia
 littera non in cōgrue habēs quod factum est in
 eo vita est. Si autem intelligamus vitāz hōim
 que in verbo fit. eum esse qui dixit. Ego sum vi
 ta. fatebimur neminē infidelisū cristi viuere. sed
 cūctos esse mortuos. qui nō viuunt in deo.

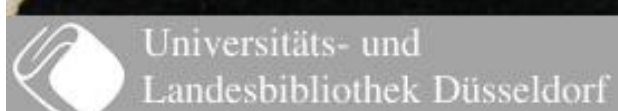
**Et vita erat lux
 hominum**

Théo. Dixerat. In ipso vita erat. ne pu
 rates q̄ absq; vita
 sit verbū. s̄ vita sic
 spiritalis a lux ra
 cionalibus cūctis. Vnde dicit. Et vita erat lux
 hominū. quasi diceret. lux ista nō est sensibilis
 s̄ intellectualis illuminās ipsaz animā Augu.
 sup iohannē. Ex ipsa em̄ vita illumināt homines
 peccora nō illuminatur. qz nō habēt racionabiz

les mentes. que possint videre sapienciā. hō mo
 autem factus ad ymaginē dei habet racionalem
 mentem p̄ quaz possit p̄cipere sapiam. ḡ illa vi
 ta p̄ quam facta sūt omnia. lux est. a nō quozum
 cumq; animalū s̄ hominū. Theo. nō autem
 dixit lux est solum iudeis. s̄ omnū hominum.
 Omnes em̄ homines inquantū intellectū a raz
 ionē recipimus ab eo quod nos condidit ver
 bo m̄itū ab eo illuminari dicimur. nā ratio no
 bis tradita p̄ quam racionales dicimur. lux est.
 ad opanda nos dirigens a non opanda. Ori
 genes. nō est autē p̄mittendū q̄ vitāz p̄
 mittit luci hominū. in cōsequēs em̄ erat illumia
 ti nō viuentē a aduenire illuminaciōni vitā Si
 autem idem est. vita erat lux hominū. q̄ solum
 hominū erit xp̄us lux. atq; vita soloz hōim. s̄
 autem opmari hereticū est. Non igit̄ q̄ quid dē
 aliquoz. illoz solū est. Scriptū est em̄ de deo
 q̄ sit deus abrahā. ysaac a iacob. nō tñ isto
 tantuz patrum dictus est deus. nō ḡ ex eo q̄ di
 citur. Lux hōim. excludit̄ qm̄ sit alioz. alios ve
 ro omēs eo q̄ est. faciamus hominē ad imagi
 nem nostrā. q̄ quid ad imaginē ac similitudinē
 dei factū est intelligi decet p̄ hominē. Sic igit̄
 lux hōim lux cui⁹libet rōnalis creature est.

**Et lux in tenebris lu
 cet et tenebre eaz nō
 comprehenderunt.**

Augu. sup iohānez
 Quia vita illa ē lux
 hōim. s̄ stulta cor
 da capere istā lucē
 non possunt qz pec
 catis suis agrā ian
 tur. vt eam videre
 nō possint. ne ideo cogitent quasi absentem esse
 lucez qz eam videre nō possunt. Sequit̄. Et lux
 in tenebris lucet. et tenebre eaz nō cōprende
 runt. Quomōem homo posit⁹ in sole cec⁹ p̄sēs
 ē illi soli. s̄ ipsi soli absēs ē. sic omnis stultus ce
 cus est. a p̄sens est illi sapiēcia. Sed cum ceco
 p̄sens est. oculis ei⁹ absens est. nō qz illi absens
 est. s̄ quia ipse absens est ab illa. Origenes.
 Tenebre autem huiusmodi hominū nō natura
 sūt. scđm illud pauli. Erant aliquādo tenebre
 s̄ luc autem lux in dño. Origenes in homelia
 Vel aliter. Lux in tenebris fidelū animaz lucē
 a fide inchoans ad spem trahens. Imperitoz
 vero cordū p̄fidia a ignorantia lucē verbi dei
 in carne fulgentis nō cōphenderūt. s̄ iste sen
 sus moralis ē. Phisica vero hōz verboz theo
 ria talis ē. humana natura a si nō peccaret suis
 propris viribus lucere non posset. Non e n̄ na
 turaliter lux ē. sed particeps lucis. capax liqui
 dem sapiēcie est non ipsa sapiēcia. Sicut ergo
 aer p̄ semetipsum non lucet sed tenebrarū voca
 bulo nuncupat̄. ita nostra natura dum p̄ seipaz
 cōsiderat̄ quedaz tenebrosa substācia est. capax
 ac particeps lucis sapiēcie. Et sicut aer dū so
 lares radios participat nō dicitur p̄ se lucere.
 s̄ solis splēdor in eo apparere. Ita racionabilis
 nostre nature pars dum p̄senciā verbi dei possi
 det. non p̄ se res intelligibiles et deū suuz. s̄ p̄
 inficū sibi diuinuz lumen cognoscit. Lux itaq;
 in tenebris lucet. qz dei verbū vita et lux hōim

in nostra natura que p se inuestigata et cōfides
rata informis quedā tenebrositas inueniē. lu-
cere non desinit. Et qm̄ ipsa lux omni creature ē
incomphēnibilis. tenebre eā nō cōmphēdēt
Criso. Vel alit. Totū ab illo loco. Et vita erat
lux hoīm. Primū nos de cōditōne docuerat. De
inde dicit. Et que scdm̄ animā bona p̄buit nob
ueniēs verbū. Vnde dicit. Et vita erat lux ho-
minū. Nō dicit. Lux iudeoz. s; vniuersaliter ho-
minū. Non em̄ iudei solū. s; et gentiles ad hanc
venerūt cognōnez. Non autē adiecit. et ange-
loz. qm̄ ei de natura humana sermo ē. q̄b; ver-
bum venit euangelizans bona. Origenes.
Querunt autem quare nō verbū lux hoīm dictū
est. sed vita que in verbo fit. quibus respōde-
mus q; vita ad p̄sens non ea que cōmūnis est
rationaliū et irrationaliū dicitur. sed que adiū-
gitur verbo quod in nob fit p̄ participacionez
vbi primarij. ad discernendū apparentem vi-
tam. et non veram. et cupiendam veram vitam.
Prius ergo participamus vitā que apud q̄sbā
quidem est potencia non actu lux. qui sc; non
sūt auidi p̄quirere que ad scienciā p̄tinent. ap̄
que sbā vero et actu lux efficit. qui scdm̄ apo-
stolum emulantur dona meliora. sc; verbū sapi-
encie. si tamen et tūc idem est vita et lux hominū
null; manēs in tenebris p̄fecte viuere compro-
batur. nec quisq; viuencium cōsistit in tenebris.
Criso. Vita em̄ adueniēte nobis solutū est mor-
tis imperiū. et luce lucente nob non vltra sūt te-
nebre. s; semp manet vita quam mors supare nō
potest. nec tenebre lucem. Vnde sequit. Et lux
in tenebris lucet. Tenebras mortem et erroez
dicit. Nā lux quidem sensibilibis nō in tenebris lu-
cet. sed sine illis. Predicatō vero cristi in medio
errozis regnātis fultit. et eum disparare fecit.
et in vitam mortem fecit mortuus cristus. ita eā
supetās. vt eos qui detinebant reduceret. Quia
igit; neq; mors eam supauit. neq; error. sed ful-
gida est eius p̄dicatō vbiq; et lucet cū p̄p̄a for-
titudme. p̄pterea subdit. tenebre eam nō cōphē-
derūt. Orige. Est etiā sciēdū. q; sicut lux ho-
minū nomē est duaz. spiritaliū rez. sic et tene-
bre. Dicimus em̄ hominū lucem possidentē opa-
lucis p̄ficere et etiā cognoscere. quasi illustra-
tum lumine sciēcie. et econtrario tenebras dicim; 9
illicitos actus. et eā que videtur sciencia non est
autem. Sicut autē pater lux est et in eo tenebre
non sūt vllē. sic et saluator. Sed q; similitudinē
carnis peccati subijt nō incongrue d̄ eo dicitur
q; tenebre in eo sūt ali que. ipso in se suscipiente
nostras tenebras. vt eas dissiparet. Vnde igitur
lux que facta est vita hominū. radiat i tenebris
animaz. rostraz. et venit vbi p̄nceps tenebras
rum harū cū genere bellat humano. Vnde lucē
p̄secute sunt teret re. quod patet ex hīs q; sal-
uator et ei; filij susimēt. pugnātibus tenebris
contra filios lucis. Vez quia deus patrocina-
non mualescūt. Vnde nō apprehenderūt lucem
Vel quia sceleritatem cursus lucis subsequi non
valent. p̄pter p̄p̄iam tarditatē. Vel quia si sup-
uenientē expectant fugantur luce appinquate

Oportet autem id considerare q; non semp tene-
bre in sinistra parte sumuntur. sed qm̄ q; in bona
secundū illud p̄ salmi. Posuit tenebras latibitū
suū. duz ea que sunt erga deū. ignota et imp̄cep-
tabilia sunt. De hac ergo laudata caligine dicaz
quomiam versus lucem p̄git. illamq; app̄reben-
dit. quia quod erat caligo dum ignorabatur. i
lucem cōgitam vertit ei qui didicit. Augu-
decimo de trinitate. Vnde autēz micū sancti euā-
gelij quidam platonius aureis litteris p̄sc. i;
bendum. et p̄ omnes ecclesias in locis eminentis-
simis p̄ponendū esse dicebat. Beda. Nam alij
euangeliste cristū in tempore natum describunt
Iohannes vero eundem in p̄ncipio testatū fuis-
se dicens. In p̄ncipio erat verbum. Alij
inter homines eum subito apparuisse commemo-
rant. ille ipsum apud deū semp fuisse testatur.
dicens. Et verbum erat apud deum. Alij eum
verum hominem. ille verum confirmat deum
dicens. Et deus erat verbū. Alij hominē apud
homines eum temporaliter conuersatū. ille deū
apud deum in p̄ncipio manentē ostendit dicens
hoc erat in p̄ncipio apud deū. Alij magnalia q̄
in homine gessit. p̄hibent. ille q; omnem creatu-
ram p̄ ipsum deus pater fecerat docet. dicens.
omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum ē
nihil. Augu. Ea que dicta sūt superius de

fuit homo missus a
deo cui nomē erat io-
hannes. hic venit in
testimoniū vt testimo-
niū p̄hiberet de luce
vt omnes crederēt p̄
illū. Non erat ille lux
sed vt testimoniū per-
hiberet de lumine.

diuinitate cristi di-
ta sunt. qui sic ve-
nit ad nos scdm̄ q̄d
apparuit homo. q; igit; sic erat homo.
vt lateret i illo de-
us. missus est an̄ il-
lum magnus homo
p̄ cui; testimoniū
iuenerēt plusq; ho-
mo. et quis est hic.
fuit homo Theo
Non angelus vt su-
spicionem multorū

destrueret Augu. Et quomodo posset iste ve-
rum de deo dicere. Missus a deo. Criso. Nihil
de reliquo humanū esse estima eoz. que dicunt
ab illo. Non em̄ q; eius sunt. s; que mittentis oia
loquit. Ideo et angelus nūcupatus est a p̄p̄ha
dicente. Ego mitto angelū meū. angeli em̄ vir-
tus est. nihil p̄p̄m dicere. Vnde autē q; dicit.
Fuit missus. non eius qui adesse p̄cessus ostens-
siuū est. Sicut autē p̄p̄as missus fuit. nō alis
unde q; a mūdo. s; a statu q; vidit dominū sed en-
tem sup solū excelsum et eleuatū ad plebem. sic
et iohannes a deserto ad baptizandum mittitur
Ait em̄. q; misit me baptizare ille mihi dixit. Su-
per quem videris. et. Augu. Quid vocabat
Cui nomē erat iohannes. Alchuinus. Id est
gracia dei vel in quo est gracia. qui gracia; no-
ui testamenti. id est cristū suo testimonio p̄mū
mūdo innotuit. Vel iohannes interpretatur. cui
donatum est. q; p̄ gracia; dei donatum est illi.
regem regum. non solum p̄currere. s; etiam bap-
tizare. Augu. Quare venit. Vnde venit in testi-

monium ut testimonium phiberet de lumine.
 Origenes. Quidam improbare nituntur. edita
 de cristo testimonia pphaz dicentes. nō egere
 testibus dei filiū habentē credulitatis sufficiē
 ciam. Tum in hīs que p̄tulit salubribus verbis
 tum in mirabilibus operibus suis. Siquidez et
 moyses credi meruit p̄ verbū et virtutes. non
 egens p̄iis testibus. Ad hoc dicendum est. q̄
 multis existentibus causis inducentibus ad cre
 dendum. Plerūq; quidā ex hac demonstratōne
 nō admittant. ex alia vero habent causam ut cre
 dant. Deus autem est qui p̄ cunctis hominibus
 homo factus est. Constat igit̄ quosdā ex dictis
 ppheticis ad cristi admiratōnem coactos. mirā
 tes tot pphetaz an̄ eius aduentū vocē. cōstituē
 tes natiuitatis eius locū et alia huiusmodi. Il
 lud q̄ animaduertendū q̄ p̄digiose virtutes.
 ad credendū p̄uocare poterāt eos qui tempo
 re cristi erant. Non autem post longa tempora
 non fabulosa quedam existimata fuerunt. Plus
 em̄ pactis virtutibus facit ad credulitatez que
 eum virtutibus querit̄ ppheticia. Est autē a tale
 quid dicere q̄ quidam in hoc q̄ testimonium pre
 bent deo honorati sunt. Priuari vult ergo cho
 rum pphetaz ingenti gracia. qui dicit illos nō
 oportere de cristo testimonium exhibere. Accessit
 autem hīs iohannes ut testimonium de luce p̄hi
 beat. Criso. nō indigente testimonio. sed p̄p̄
 quid ipse iohannes docet dicens. ut omnes cre
 derent p̄ illum. Sicut em̄ carnē induit ne omnes
 p̄deret. ita et p̄conem hominē misit. ut cognos
 tam audientes vocē facilius aduenirent. Be
 da. Non autē ait. ut omnes crederēt in illū. Ma
 ledict̄ em̄ homo qui confidit in homine. sed ut
 omnes crederent p̄ illū. hoc est p̄ illius testimo
 niū crederent in lucem. Theo. Si vero aliq̄
 nō crediderint. excusabilis p̄manet ipse. Nam a
 si aliquis includēs s̄ in domo caligins. et ipsū
 solis radius non illustret. ipse causam tribuit. et
 non sol. sic iohannes ut omnes crederent missus
 fuit. s̄ si minime consecutū est. ipse huius rei cau
 sa non extitit. Criso. Quia vero multum apud
 nos maior qui testat̄. eo qui testimonium p̄hibet
 et dignior fide esse videtur. ne quis et de iohā
 ne hoc suspicet. hanc suspitōnem destruit dicens
 Non erat ille lux. s̄ ut testimonium p̄hiberet de lu
 mine. Si vero nō huius instās opinioni hoc res
 p̄sit. ut testimonium p̄hiberet de lumine super
 fluū esset quod dicitur. a magis iteratō sermo
 nis q̄ explanatō doctrinē. Theo. Sed dicit
 aliquis. Ergo neq; iohannem neq; sanctorū que
 piam lucem esse vel fuisse dicemus. s̄ si sanctorū
 aliquem lucem velimus dicere ponemus lucem
 absq; articulo. ut si interrogatus fueris. utruz
 iohannes est lux sine articulo secure concedas.
 Si vero cum articulo non cōcedas. Non em̄ est
 ipsa lux p̄ncipalior. s̄ lux dicit̄ quia scdm̄ partē
 sp̄acionem lucem habet a vero lumine.

Erat lux vera. q̄ illu
 minat omnē hominē
 venientē in hūc mūdū

Augu de quo lumi
 ne Johannes testis
 monium p̄hibeat
 ostēdit dicens. erat
 lux vera. Vel aliter

Criso. Quia superius de iohanne dixerat. q̄ ves
 nit et missus est. ut testetur de luce. ne q̄s hoc
 audiens p̄pter testantis recentem p̄senciā a de
 eo cui testimonium p̄hibet. talem quandā suspi
 cionem accipiat. rediit mentē. a ad eam que su
 pra omne p̄ncipiū est. transmisit existenciam dis
 cens. Erat lux vera. Augu. Quare additum ē
 vera. quia et homo illuminatus dicit̄ lux. s̄ ve
 ra lux illa est que illuminat. Nam et oculi nostri
 dicuntur lumina et tamen nisi aut p̄ noctem lucē
 cerna accendatur. aut p̄ diem sol creat. lumina
 illa sine causa patent. Vnde subdit. Que illumi
 nat omnē hominē. Si omnē hominē ergo et ip
 sum iohannem. Ipse ergo illuminabat a quo se
 demonstrari volebat. Quomodo em̄ plerūq; fit
 ut in aliquo corpore radiato agnoscat̄ ortus
 esse sol. quez oculis videre nō possumus. q̄ qui
 facies habet oculis. idonei nō sunt videre pa
 rietem illuminatū aut aliquid huiusmodi. Sic
 omnes ad quos venerat x̄pus. minus erant ido
 nei eum videre. Radiavit iohannē. et p̄ illū con
 fitent̄ em̄ se illuminatū. cognitus est ille qui illu
 minat. Dicit autē venientem in hūc mūdum. Nam
 si illic non recederet. nō esset illuminandus. sed
 ideo hic illuminandus. quia illic recessit. vbi
 homo poterat esse illuminatus. Theo. Cru
 bescat manicheus q̄ conditoris maligni a tenes
 brosi nos asserit creaturas. nō em̄ illuminare
 si veri luminis creature non essemus. Criso.
 Vbi sūt etiā qui non dicūt euz v̄z deū. Vbi e
 lux vera dicitur. Sed si illuminat omnē hominē
 venientem in hūc mūdum. qualiter tot sine lu
 mine p̄manserūt. Non em̄ om̄s cognouerūt x̄pi
 culturam. Illuminat igit̄ omnē hominē q̄tum
 ad euz pertinet. Si autem quidam mentis oculus
 claudentes noluerūt recipere lucis huius radi
 os. non a lucis natura obtenebratō est eis. sed
 a malicia eoz q̄ voluntarie p̄uant seip̄os gra
 cie dono. Nam gracia quidez ad omnes effusa ē
 Qui vero nolūt dono hoc frui s̄ ipsi hanc re
 putare cecitatem. Augu. Vel q̄ dicit̄. q̄ illu
 minat omnē hominē. sic intelligimus. non quia
 nullus est hominū qui non illuminet. s̄ quia nisi
 si ab ipso nullus illuminat̄. Beda. Sine natu
 rali ingenio sine sapientia diuina. Sicut em̄ ne
 mo a seip̄so esse. sic etiam nemo a seip̄so sapiens
 esse p̄test. vel aliter. Origenes in home. Non de
 his qui de occultis seminū causis in species cor
 poreas p̄cedūt. debemus intelligere q̄ illumi
 nat hominē venientē in hūc mūdum. s̄ de his
 qui spiritaliter p̄ regeneratōnem gracia que
 datur in baptisate in mūdum veniunt multu
 bitem. Eos itaq; vera lux illuminat qui in mun
 dum virtutū veniūt. non eos qui in mūdum vi
 ciorū rūt. Theo. Vel aliter intellectus nobis
 traditus ac nos dirigens qui et naturalis ratio

noninat. dicitur lux tradita nobis a deo. Sed quia
dam male ratione utentes seipso obscureauerunt

In mundo erat. et mun-
dus per ipsum factus
est et mundus eum non
cognouit

de quibus supra dictum est. Tenebre eam non co-
prehenderunt. et ideo dicitur. In mundo erat. Ori-
genes in libro. Ut enim qui loquitur. dum loqui cessat
vox eius esse desinit. et euanescent. Sic celestis pa-
ter si uerbum suum loqui cessauerit. effectus uerbi
hoc est uirtutis uerbo condita non subsistet
non autem pures. quia sic erat in mundo. quomodo in
mundo est terra. pecora. et homines. sed quomodo arti-
fex. gens quod fecit. Unde sequitur. Et mundus
per ipsum factus est. Non enim sic fecit. quomodo fac-
faber. qui enim fabricat. extrinsecus est ad illud quod
fabricat. Deus autem infusus mundo fabricat ubique
positus. et non recedit ab aliquo presentia maiesta-
tis facit quod facit. sic ergo erat in mundo. quomodo
modo per quem factus est mundus. Criso. Et iterum
quia in mundo erat. sed non ut mundi contemporaneus
propter hoc induxit. Et mundus per ipsum factus est.
per hoc et rursum te deducens ad eternam existen-
tiam uigenti. qui enim audierit. quoniam corpus eius
totum. et si valde inflexibilis fuerit. cogetur con-
cedere ante opera esse factorem. Theo. Simul
autem hic et martonis subuertit rabiem. qui ma-
lignum conditorem cum dicitur perduxisse dicebat. nec
non et Arrii qui filium dei dicebat creaturam.
Augu. Quid est autem mundus per ipsum factus. Celi
terra. mare. et omnia que in eis sunt. mundus dicitur
Item in alia significacione. dilectores mundi mun-
dus dicitur. de quo sequitur. Et mundus eum non cog-
nouit. Non enim celi aut angeli. aut sidera. non cog-
nouerunt creatorem quem confitentur demonia omnia
vndique testimonium perhibuerunt. Sed qui non cog-
nouerunt eum. qui amando mundum dicitur sunt mundus
Amando enim mundum habitamus corde in mundo
sicut qui non diligit mundum. carne uersant in
mundo. sed corde inhabitant celum. sicut apostolus di-
cit. nostra conuersatio in celis est. Amando igitur
mundum. hoc appellari meruerunt ubi habitabant.
Quomodo enim cum dicimus. mala est illa domus aut bo-
na. non parietes in eam. aut laudamus. sed in-
habitantes. Sic et mundus dicimus. qui inhabitat
mundum amando. Criso. Qui autem dei erant ami-
ci. eum cognouerunt. etiam ante corporalem presentiam
Vnde et ipse ait. Quomodo abraham pater uester
exultauit ut uideret diem meum. Cum ergo nos me-
pellat gentiles dicentes. Quid est quod in ultimo
tempore uenit nostram operaturus salutem. tan-
to tempore negligens nos. dicimus quomodo et
ante hoc in mundo erat et prouidebat operibus
suis. et omnibus dignus cognitus erat. et si eum
mundus non cognouit. hi tamen quibus mundus
non erat dignus eum cognouerunt. Dicens autem
Mundus eum non cognouit. breuiter causa igitur

sancti prouidit. Mundum enim uocat homines. qui
soli mundo affixi sunt. et qui mundi sunt. sapienter. nihil
autem ita turbat mentem. ut liquet fieri amore presentium

In propria uenit. et
sui eum non receperunt
Quotquot autem re-
ceperunt eum. dedit
eis potestatem filios
dei fieri. his qui cre-
dunt in nomine eius. qui
non ex sanguinibus ne-
que ex uoluntate carnis
neque ex uoluntate ui-
ri. sed ex deo nati sunt.

Criso. Dixit quod mun-
dus eum non cognos-
uit. de superioribus
loquens temporibus
sed de reliquis sermone
induxit ad predicatorem
in temporibus et ait.
In propria uenit.
Augu. Quia scilicet omnia
per ipsum facta sunt.
Theo. Ut per propria
mundum intelligas
sue uideas quam per
hereditate elegerat.
Criso. In propria
uenit non gratia
sue necessitatis. sed

gratia beneficii suorum. Sed unde uenit quod omnia im-
plet et ubique adest. Ea quidem que ad nos descen-
sione hic operatus est. Quia enim in mundo existens
non putabat adesse. eo quod nondum cognoscebat
dignatus est induere carnem. Manifestacione uero
ro hanc et odiosionem presentiam uocat. Misericordiam
autem existens deus. omnia fecit. ut nos secundum uir-
tutem splendeamus. et propter hoc quidem nullis
necessitate. suasionem uero et beneficiis uolentes
ad se attrahit. et propterea uenientem eum hi qui
dem susceperunt. alii uero non receperunt. nullus
enim uult multum neque coactum habere famulatum.
Inuitum enim trahi par est eum eo qui totaliter non
seruit. Unde sequitur. Et sui eum non receperunt. Ius-
te deos nunc suos dicit. ut populum peculiarem. sed
et omnes homines ut ab ipso factos. et sicut sus-
perius per communem uerecundatus natura dicebat.
quoniam mundus per ipsum factus conditorem non cogno-
uit. ita et hic rursum per iudeorum anxius in deuoca-
one. quoniam uisus ponit accusacionem dicens. et sui eum
non receperunt. Augu. Si autem omnino nul-
lus recepit. nullus ergo saluus factus est. sicut
mo enim saluus fiet. nisi qui existimare recepit ueni-
entem. et ideo addit. Quotquot autem receperunt
eum. Criso. Siue sint serui siue liberi siue gre-
ci siue barbari. siue insipientes siue sapientes. siue
mulieres siue uiri. siue pueri siue senes. omnes eos
dem digni facti sunt honore de quo sequitur. Dedit
eis potestatem filios dei fieri. Am. Magna be-
nivolencia uicinis natus est. et noluit manere uir
non timuit habere coheredes. quia hereditas eius
non fit angusta. si multi possederint. Criso. Non
autem dixit. quoniam fecit eos filios dei fieri. sed de-
dit eis potestatem filios dei fieri. ostendens enim quoniam
multo opus est studio. ut eam que in baptismo
adoptiois formata est. ymaginem incontaminatam
tam semper custodiamus. Simul autem et ostendit
quoniam potestatem hanc nullis nobis uel auferre
poterit nisi nos ipsi auferamus. Si enim qui ab ho-
minibus dominum aliquam rem suscipiunt tantum
habent robur. quantum fere hi qui dederunt
multo magis nos qui a deo. potimur hoc honore.

Simul autem ostendere vult qm̄ hec gracia ad-
 uenit uolentibus et studentibus. Et em̄ in po-
 testate ē liberi arbitrii et gracie opatōe filios
 dei fieri. Theo. Vel qz in resurrectione filia-
 tionem p̄fectissimā cōsequemur. scdm̄ qd̄ apo-
 stolus dicit. Adoptōnem filioꝝ dei expectātes
 redemptōnem corporis nostri. Dedit ergo po-
 testatem filios dei fieri. id est hāc graciā in fu-
 tura grā cōsequendi. Criso. Et qz in his p̄p̄tis
 ineffabilibus bonis. hoc quidem est dei. scz dar-
 re graciā. illud uero hominis. id est p̄bere fidez
 subiungit. his qui credūt in nomine eius. Quid
 igit̄ non dicis robis. o iohannes quod eoꝝ sit
 suppliciu q̄ eum non receperūt. quia numq̄ isto
 supplicio fiet maius. qm̄ p̄iacente eis potestate fi-
 lios dei fieri. non fiant. sed uolentes seip̄os tā-
 to priuant honore. sed etiā inextinguibilis eos
 suscipiet ignis. quod postea manifestus reue-
 labit. Augu. Credentes ergo quia filij dei fi-
 unt. et fratres cristi utiqz nascuntur. Nam si non
 nascunt filij quomō esse possunt. Sed filij hoim̄
 nascunt̄ ex carne et sanguine. et ex uolūtate uiri
 et complexu coniugij. Illi autem quomō nascā-
 tur subdit. Qui non ex sanguinibus tamq̄ maris
 et femine. sanguina uel sanguines non est lati-
 nū. sed quia grece positum est pluraliter. ma-
 luit ille qui interpretabat sic ponere. et quasi mi-
 nus latine loqui scdm̄ gramaticos et in explica-
 re ueritatem scdm̄ auditū infirmoꝝ. Ex sangui-
 nibus em̄ maris et femine homines nascuntur.
 Beda. Sciendū etiam est. quia in scripturis san-
 ctis sanguis cum dicit̄ pluraliter. peccatus sig-
 nificare solet. Vnde. Libera me de sanguinibus
 Augu. In eo autē quod sequit̄ neqz ex uolūta-
 te carnis. neqz ex uolūtate uiri carnem p̄ femi-
 na posuit. quia de costa cum facta esset. adaz di-
 xit. hoc nūc os de ossibus meis. et caro de carne
 mea. Ponitur ergo caro p̄ uxorē quomō aliq̄n
 spiritus p̄ marito. qz ille imperare debet. ista
 seruire. Quid em̄ peius est domo ubi femina ha-
 bet imperiū sup̄ uirū. Vñ ergo neqz ex uolūta-
 te carnis. neqz ex uolūtate uiri s̄ ex deo nati sūt
 Beda. Carnalis em̄ singuloꝝ generatō a com-
 plexu coniugij duxit originem. At uero spiritu-
 alis. spūssancti graciā ministrat. Criso. Hoc
 autem narrat euangelista. ut uilitatem et hu-
 militatē poris partus qui est p̄ sanguinē et uo-
 lūtatē carnis addiscentes. et altitudinē secū-
 di qui p̄ graciā et nobilitatē est cognoscentes
 magnā quandam hic suscipiamus intelligenciā
 et dignaz deo ip̄s q̄ genuit et multū post h̄
 studiū demonstremus.

Et uerbū caro factū ē
 et habitauit i nobis

quia homines ex deo nati sunt. quasi securitatē
 faciens ait. Et uerbuz caro factum est. Quid ḡ
 miratis. quia homines ex deo nascuntur. attende
 ip̄sū deū ex hominibus natū. Criso. Vel alit̄
 Cum dixisset qm̄ ex deo nati sūt q̄ susceperūt eū

hui⁹ honoris posuit causā. hoc scz uerbū fieri
 carnem. factus est em̄ p̄p̄s filius dei. hominis
 filius ut filios hoim̄ faciat filios dei. Cum autē
 audieris. qm̄ uerbū caro factū est. ne turberis.
 neqz em̄ substāciā cōuertit in carnē. hoc em̄ ue-
 re impū est intelligere. s̄ manens quod est ser-
 uī formā assumpsit. Quia em̄ sunt qui dicūt. qm̄
 fantasmata quedam fuerit oīa q̄ incarnatōnis
 sūt. eoꝝ blasphemā destruēs hanc dictōnem
 factum est posuit. non transmutacōnem substā-
 cie. sed carnis uere assumptōnez rēp̄sentare uo-
 lens. Si uero dixerit. qm̄ deus omnipotens ē
 quare et in carnē transmutari non potuit. Dice-
 mus qz transmutari ab illa in cōmutabili natura
 omnino p̄cul est. Augu. xv. de trinita. Sicut
 autem uerbū nostrū uox quodāmodo corporis
 fit assumēdo eā. in q̄ manifestat̄ sensibus hoim̄
 sic uerbū dei caro factū est. assumendo eaz in q̄
 et ipsum manifestare ē sensib⁹ hominū. Et sicut
 uerbum nostrū fit uox. nec mutat̄ in uocem. ita
 uerbū dei caro quidem factū est. s̄ absit ut mus-
 taretur in carnē assumendo quippe illam. non in
 eam se consumendo et h̄ nostruz uox fit. et illud
 caro factū est. Ex gestis concilij ephesini. Ser-
 mo etiā quē p̄ferimus quo in alterutris locutō-
 nibus utimur. sermo est incorporeus non aspe-
 ctui subiectus. non tactu tractabilis. s̄ cū ser-
 mo iduerit litteras et elem̄ta uisibilis fit. aspectu
 comprehendit̄. tactu tractat̄. sic et uerbum dei
 quod naturaliter inuisibile est uisibile fit. et qd̄
 natura incorporeum est inueniē esse tractabile
 Alchui⁹. Cum etiā credamus aīaz incorporeā
 corpori cōiungi. ut ex hīs duobus fiat un⁹ ho-
 mo. facilius possumus credere diuinā substāciā
 am incorporeā animi incorpore cōiūgi in un⁹
 onem p̄sone. ita ut uerbū in carnē nō sit uersū
 nec caro in uerbū. cum nec corpus in animā. nec
 aīa uertat̄ in corpus. Theo. Apollinari⁹ au-
 tem laodicensis. in hoc uerbo heresim statuit.
 dicebat em̄ qz cristus animā rationalem non ha-
 buit. s̄ tm̄ carnē habens. diuinitatē p̄ animā q̄
 corpus dirigit et gubernat. Augu. contra ser-
 Ariam. Si autem mouent̄ in eo quod scriptuz
 est. qz uerbū caro factū est. nec ibi anima nomi-
 natur. intelligāt carnē p̄ homine positā. a pte
 totū figurate locutōnis modo. sicuti est. Ad te
 omnis caro ueniet. Itē ex operibus legis. qz nō
 iustificabit̄ omnis caro. Quod aper eius alio lo-
 co dicitur. Non iustificabit̄ homo ex operibus
 legis. Sic itaqz dictū est. Uerbum caro factum
 est. ac si diceret. uerbū homo factū ē. Theo.
 Euangelista uolens ostendere inenarrabile dei
 condescensum. carnē cōmemorat. ut illius admi-
 remur misericordiā. qm̄ p̄pter nostrā salutē qd̄
 omnino remotū et distans est ab eius natura. as-
 sumpsit scz carnem. Anima namqz habet aliquā
 p̄p̄m quitatem ad deū. Si autem uerbum in car-
 natum est. et humanā aīam non assumpsit. seque-
 retur qz adhuc anime nostre curate non essent.
 quod em̄ nō assumpsit. non sanctificauit. Et qua-
 lis derisio. cum anima p̄p̄s peccauerit. ut carnē
 assumēdo. sanctificauerit. id quod est p̄ncipali⁹

infirmū relinqueret. Subuertit ex hoc dicto ne
 storus qui dicebat q̄ non deus verbū ipse idē
 factus est homo ex sacro cōceptū sanguine vir
 ginis. sed verbo pepit hominē q̄ omnis virtutis
 dotatus erat specie. et dei verbū illi erat cōiun
 ctum. et ex hoc duos filios asserbat. vnū natū
 de virgine scz hominem. alterz de deo scz dei fi
 lium. homini illi cōiunctum scdm graciā habitū
 dñem et amorem. contra quē euangelista dixit
 q̄ ipsū verbū factū est homo. non q̄ v̄bum in
 ueniēs hominem vir tuosū. se sibi cōiunxerit.
 Cirill. ad nestorū. Carnē em̄ animatā aīa rōna
 li. viuens verbū sibi scdm subsistenciam ineffabi
 literq; et intelligibiliter factus est homo. et ap
 pellatus est filiū honis. non scdm voluntatē so
 lam aut bñplacitū. s; neq; in assumptōne p̄sone
 solius diuerse quidem quo ad vnionē collate na
 ture. vnus autē ex ambobus ex. scilicet a filius non
 quasi differencia naturaz interēpta. p̄pter ad
 unacionē. **¶** Theo. Ad discimus ergo p̄ hoc q̄
 dicitur. verbū caro factū est. quia ipsū verbum
 est homo. a filius dei existens factus est filius
 mulieris. que p̄ncipalit̄ er dei genitrix nūcupat̄.
 tanq̄ deū in carne genuerit. Hilarius. x. d. tri
 mitate. Quidam autē volentes v̄nigenitum deuz.
 qui in p̄ncipio apud deum erat deus verbū. non
 si b̄stātū deum esse. sed sermonem vocis emisse
 vt quod loquentibus verbum suū. hoc sit pater
 deo filius argute subripere volūt. ne subsistēs
 verbum. deus et manēs in forma dei cristus ho
 mo natus sit. vt cum hominē illū humane pot̄
 originis causa. q̄ spiritualis conceptōnis sacra
 mentū animauerit. non deus verbū hominē se
 ex partu virginis efficiens extiterit. Sed vt p̄
 phetis sp̄s p̄phete. ita in ihesu verbū dei fu
 erit. Et arguere nos solēt q̄ cristū dicamus esse
 natum non nostri corporis atq; anime hominē
 cum nos verbū carnē factū. nostre similitudinis
 natum hominē p̄dicemus vt vere dei filius ve
 re honis filius natus sit. Et vt p̄ se sibi assump
 sit ex virgine corpus ita ex se sibi aīam assump
 sit que vtiq; ab homine nūq; ḡgnēcū originis
 b̄ p̄ b̄. Et cū ipse ille filiū hominis sit. q̄ ridi
 cule p̄ter dei filiū q̄ v̄bum caro factū est. aliū ne
 scio quem tanq̄ p̄phētā v̄bo dei animatū p̄dica
 bimus. cum dominus ihesus cristus et dei filius
 et hominis filius sit. Criso. p̄te autez ab eo q̄
 dictū ē. v̄bū caro factū ē. iconueniētē suspicēris
 v̄sioz illiū icorruptibil̄ nature. subdit. Et habi
 tauit in nob̄. Quod em̄ habitat. non idem est cū
 habitaculo. sed aliud. aliud autē dico scdm natu
 ram. vnione vero et copulatōne vnū est deus
 verbum caro. neq; confusione facta neq; destru
 ctione substantiaz. Alchimus. Vel habitauit
 in nobis. id ē inter homines conuersat̄ est.

Et vidim⁹ gloriā ei⁹
 gloriāz q̄si v̄nigeniti
 a patre plenū gracie
 et veritatis.

Criso. Cum dixisset
 filij dei facti sumus
 et non aliter q̄ p̄ b̄
 q̄ v̄bū caro factūz
 est. rurſ⁹ ipſus di
 cit et aliud lucrum
 Et vidimus gloriā

eius quam vtiq; non vidissemus. nisi p̄ confor
 cum humanitatis visus esset nobis. Si em̄ moy
 si non sustinuerunt faciem glorificatam videre.
 sed velamine opus fuit. q̄liter diuinitatē nudā
 existentē inaccessibilez etiam ipsis superioribus
 virtutibus nos lutei a terrestres sufferre posse
 mus. Augu. Vel aliter. quia verbū caro factū
 est. a habitabit in nobis. Ista natiuitate collyri
 um fecit. vnde sgerenē oculi cordis nostri. vt
 possumus videre maiestātē eius p̄ eius humani
 tatem. Et ideo dicit. Et vidimus gloriā eius.
 gloriā ei⁹ nemo posset videre nisi humilitate
 carnis sanaret. Terueret em̄ homini quasi pul
 vis in oculū de terra. Oculis iste sauciatus erat
 et terra illuc mittē vt sanet. caro te obcecāue
 rat. caro te sanat. Carnalis em̄ anima facta erat
 cōsentiendo carnalibus affectibus. inde fuerat
 oculus cordis cecatus. medicus fecit tibi colly
 riū qm̄ sic venit. vt de carne vicia carnis extir
 gueret. Verbū em̄ caro factum est vt possis di
 cere. vidimus gloriā eius. Criso. Subdit autē
 Quasi v̄nigeniti a patre. quia multi p̄phaz glo
 rificati sunt. Puta. Moyses. Velyas. Vdelifeus.
 et multi alij. quicumq; miracula ostenderunt
 Sed a angeli hominib⁹ apparentes et eam que
 est p̄p̄ie nature coruscantem lucem manifestan
 tes. Sed a cherubim a seraphim euz multa glo
 ria visa sunt a p̄pheta. ab omnibus his nos addu
 cens euangelista a supra omnem naturā a cons
 seruoz nostroz claritatem erigens mentem ad
 ipsū nos bonoz pducit verticem quasi diceret
 non vt p̄phete aut altorius. hominis vel angeli
 aut archangeli aut alicui⁹ superiorū virtutū est
 gloria quam vidim⁹. sed quasi ipsius dominato
 ris. ipſius regis. ipſius naturalis filij v̄nigeniti

Grego. In sacro em̄ eloquio sicut a quasi. ali
 quando non p̄ similitudie ponit. sed p̄ veritate
 vnde est istud quasi v̄nigeniti a patre. Chri.
 Ac si diceret. vidim⁹ gloriāz qualem decebat et
 conueniēs est habere v̄nigenitiū a naturalē filiū
 Consuetudo em̄ multoz. regem valde ornatum
 videnciū. vbi cum alijs enumerātes non p̄nt v̄n
 uersam replentare claritatē hoc inducūt. Quid
 oportz multa dicere. quasi rex ibat. Sic a iohes
 dicit. Vidimus gloriā eius gloriā quasi v̄n
 geniti a patre Angeli em̄ apparētes vt serui et
 domini b̄ntes omnia agebant. Ipse vero vt do
 minus cum humili forma apparēs. s; a creature
 dominuz cognouerūt. stella magos vocans. an
 geli pastores. puer exultans in vtero. Sed et
 pater testatus est de celis. et paraclitus sup ip
 sum aduenit. Sed a ipsa rez natura omni tuba
 clarius clamauit. quomāz rex celoz aduenerat.
 Etm̄ demones fugiebant. infirmitates soluebā
 tur. mortuos dimittebant sepulchra. et ammas
 a malicia ad virtutis verticē agebat. quid vtiq;
 quis dicat p̄ceptoz philosophiam. celestiu le
 gum virtutē angelice vrbantatis bonam ordi
 natōnem. Orig. in home. Eius autē q̄ sequit̄.
 plenum ḡtie et veritatis. duplex intellectus est
 Potest em̄ de hūanitate ac diuinitate incarnati
 verbi accipi. Ita vt plenitudo gratie referat̄

ad humanitatē scdm quam cristus caput est ecclesie qmogenitus creature vniuerse. qm manu et pncipale gracie exemplū q nullis pcedentibus meritis homo efficit deus. in ipso primordialiter manifestū est. Potest etiā plenitudo gracie cristu de pūsancto intelligi. cuius seorsim opatō humanitatem cristu impleuit. Plenitudo vero veritatis ad diuinitatem referatur. Si vero plenitudinem gracie et veritatis de nouo testamento maius intelligere non incōgrue p nunciabilis plenitudinē gracie noui testamenti esse p cristū donatā et legaliū simbolo rum veritatem in ipso esse impletā. Theo. Vel plenū gracia. put eius verbū graciosum erat. dicente dauid. Difusa est gracia in labijs tuis. et veritate. scdm qd moyses et phete loquntur aut opabā i figura. cristus autē cū veritate

**Johannes testimoniu
perhibet de ipso et clamat. dicens. Hic erat quem dixi. Qui post me venit. ante me factus est. qui prior me erat**

Alchum. Dixerat superius fuisse missum hominem ad prohibendū testimonium. hic determinat testimoniu suū qd manifeste pcursoz pncipauit. Vnde dicitur. Johannes prohibet testimonium de ipso. Criso. Vel aliter s inducit. ac si dicat. nō estimetis quos qui fuimus cum eo multo tempore et mense ipsius comunicauim. ppter gratiaz s testamur quia iohannes q an eum non viderat. nec ei comoratus fuerat. ei testimoniu pphibeat. Multo ciens autem euangelista reuoluit eius testimonium. quia multā admiracōnem huius viri habebant iudei. Et alij quidem euangeliste antiquoz rum meminerūt pphetaz dicentes. hoc factus est vt impleat quod dictus est p pphetam. Vnde autem alioz et recencioz em testē inducit. nō intendens a seruo dñatorē facere fide dignū. s auditorum inbecillitati cōdescendens. Quemadmodum em nisi serui formā assumpsisset non ita facile susceptibilis factus esset. ita nisi serui voce auditū cōseruoz pexercitasset. nequaquā mul ti iudeoz. hū xpī suscepissent. Sequit. Et clamat id est cū pparatōne cum libertate sine sub tractōne omnia pdicat. nō autē a pncipio dixit qm hic est filius dei. vngemius naturalis. sed clamat dicens. hic erat quē dixi. qui post me venit ante me factus est. qz pōr me erat. Quemadmodum em matres auū nō confestim pullos suos volacionē decēt. s pmo qdē extra midū educūt. p ea rō aliā multo veloz dē volatōnē a pponūt. Sic et iohannes non cōfestim iudeos ad alta dixit s interim paululū a terra eos euolare docuit. dicens. qz cristus melior eo erat. Et vnde qualiter sapienter inducit testimoniu. nō em solum apparentē xpm mōstrat. s et anq apparuit. eū pdicat. quod significat in hoc d dicit. hic erat. de quo dixi. Vnde autem fecit vt facile susceptiuus esset cristus. hominū mente iam p detenta vt ab alijs que de eo dicta erāt et nihil

ad hoc humilitas habitus noceret. Ita em humili et cōmuni omnibus forma cristus utebatur vt si simul et verba hec audissent de eo et eum cōsiderassent. Johannis testimoniu derisissent. Theo. Dicit autē. Qui post me venit. videlicet scdm tempora natiuitatis. sex em mensibus prior cristo iohannes erat scdm hūanitatē. Criso. Vel hoc nō dicit de ea generatōne que est ex maria. Jam em natus erat cristus qm hec a iohanne dicebant. sed de aduentu eius ad p dicationē. Dicit autem ante me factus est. id est clarior et honorabilior. ac si dicat. non qz pōr veni ad p dicanū ex hoc maiorem me esse illo existimatis. Theo. Arriam vero hanc litteram sic exponit. volentes ostendere qz dei filius nō est a patre genitus. sed factus. sicut vna alia creatura. Augu. Non ergo intelligit factus est anteq ego essem factus. s antepositus est mihi Criso. Si autē qd dicit. ante me factus est. p ductōe ad esse intelligere. supflūū esset quod additur. quia pōr me erat. Quis em est ita mispiens vt ignoret qm ex quo ante eū factus est. pōr eo erat. quia ante me factus est. Ergo qd dicit. ante me factus est. de honore intelligit. s em quod futurū erat factū dicit qz consuetudo erat antiquoz pphetaz de futuris quasi de iā pteritis loqui.

Orige. Sermo iste i psona baptiste de xpo testantis placus est. quod plurimos fallit ex hinc vsq illuc ille enars raut credentes in psona iohannis apostoli recitari. Incōsequens autem est. putare subito et qz si in tempestiue in rumpi baptiste ser

Et de plenitudine eius nos omnes accepimus et gratiā pro gratia quia lex per moysen data est gratia et veritas per ihesum christum facta est.

morem ex verbo discipuli. et cuius scienti per ciper e dictoz collacionē in pparulo constat scties dicit. Dixerat em ob hoc ante me factus est. quia pōr me erat. Ex hoc autem comēdo pōrem me fore qz ex eius plenitudine ego quidem et ante me pphē accepimus gratiā. scdm p pma. Pertigerūt em et illi post figurat p spm ad veritatis speculatōnem hinc etiā ppendim ex plenitudine eius accipiētes legē quidem p moysē fore datā. gratiā autem et veritatem p ihesum cristū. nō em fore datam. s factam. patre quidem legem dante p moysen gratiā et veritatez faciente per ihesum. Sed si ihesus est qui dicit. Ego sum veritas. Quomō veritas sit p ihesum sed intelligēdum est. qz ipsa veritas substācia lis ex q pma veritate et ei ymagine sculpte sūt multe veritates in his q vnitatē fctāt. nequaquā per ihesum cristū facta est. nec pro s p aliquē sed veritas puta que cōsistit in paulo et aposto sic p ihesum cristū facta est Criso. Vel alit conūgit hic testimonio iohannis baptiste suū testimoniu Johannes euangelista dicens. Et de plenitudine eius. nō pcursoz est verbum.

sed discipuli. Quasi diceret. Etiam nos omnes duo decim et omnis plenitudo fidelium. et qui nunc sunt et futurorum de plenitudine eius accepimus.

Aug. Quid autem accepistis? Et gratiam per gratiam. Et nescio quid nos voluerit intelligere de plenitudine eius accepisse. et insuper gratiam per gratiam. Accepimus enim de plenitudine eius primo gratiam et rursus accepimus gratiam per gratiam. Quas gratias primo accepimus. fide. Vocatur enim gratia. quia gratis datur. Hanc gratiam accepit gratiam primam peccator ut eius peccata dimitterentur. et iterum gratiam per gratiam quae ex fide vivimus. recepturi sumus. aliam id est vitam eternam. Vita enim eterna quasi merces est fidei. Sed quia ipsa fides gratia est. vita eterna gratia est per gratiam. Non erat ista gratia in veteri testamento. quia lex nimis erat. non capitulabatur. iubebat. non sanabat languores. ostendebat. non auferebat. sed comparabat medico venturo cuius gratia et veritas. Unde sequitur. Quia lex per moysen data est. gratia et veritas per iesum christum facta est. Mortem enim temporalem et eternam occidit mors domini tui. Ipsa est gratia quae permissa et non habita erat in lege. Criso. Vel accepimus gratiam per gratiam. id est per veteri novam. Sic enim est iusticia et iusticia. adoptio et adoptio. circumcisio et circumcisio. ita gratia et gratia. Illa quidem ut typus. haec vero ut veritas. Hoc autem induxit ostendens. quoniam et iudei gratia saluabatur. et nos omnes gratia salvi sumus. Misericordie autem et gratie fuit legem suscipere. Propterea cum dixisset. gratiam per gratiam. ostendens magnitudinem eorum quae data sunt. subdit. Quia lex per moysen data est. gratia et veritas per iesum christum facta est. Et supra quid iohannes ad se ipsum comparans christum ait. Ante me factus est. Hic autem euangelista ad eum qui illo tempore magister in admiratione apud iudeos erat quae iohannes. Christi comparationem facit se ad moysen. Et considera prudentiam non personarum. sed reum comparationem facit. gratiam et veritatem legi opponens. et huic addit. data est. quod ministrantis erat. huic autem facta est. quod est regis cum potestate omnia operantis. cum gratia quidem quia cum potestate omnia dimittebat peccata. Et gratiam quidem eius baptismatis donum. et adoptio que nobis per spiritum datur. et alia multa ostendunt. veritatem autem plenius sciemus. si figuras veteris legis didicerimus. Ea enim que in novo testamento proficienda erant. in veteri testamento figuris prescripta serunt. quas christus veniens adimplevit. Unde figura data est per moysen. veritas per christum facta est. Aug. xiiij. de trinitate. Vel gratiam referamus ad scientiam. veritatem ad sapientiam. In rebus enim per temporis. illa summa gratia est. quod homo in unitate personae coniunctus est deo. In rebus vero eternis summa veritas recte tribuitur deo verbo.

Deum nemo vidit unquam
vniuersus qui est in sinu
patris ipse enarrauit

Orige. Incognitum erat
dus asserit hoc per
mulgatū fuisse non
a baptista. sed a
discipulo. Nam si il
lud de plenitudine

et nos omnes accepimus a baptista. placitum est. quod modo non est sequens ipsum de gratia christi suscipiente. et secundam per primam gratiam. Confitentemque legem per moysen fore datam. gratiam vero et veritatem per iesum christum. per disse-mullexisse qualiter de eum nemo vidit unquam quod unigenitus eius in patris gremio requiescat interpretationem ipsi iohanni nec non omnibus his qui de perfectione gustauerint concesserit. Non enim nunc primitus annunciauit. Nam priusquam abraham fieret. docet nos Abraham exultasse. ut videat eius gloriam. Criso. Vel aliter euangelista ostendens multam eminentiam donorum christi ad ea que per moysen dispensata sunt vult de reliquo causam rationalem differentie dicere. Nam ille quidem famulus existens mirorum rex factus est minister hic vero dominator et regis filius existens. multa maiora nobis attulit coexistens se parti et videns eum. Propter hoc ita intulit dicens. Deum nemo vidit unquam Augusti. ad paulinam. Quid ergo est quod iacob dicit. Vidi dominum facie ad faciem. Et quod de moysen scriptum est. quod loquebatur cum deo facie ad faciem. Et illud quod propheta ysaias loquens de se ipso ait. Vidi dominum sabaoth sedentem in throno. Greg. xvij. morali. Sed patenter datur intelligi. quod quidam hic mortaliter viuere. videri per quasdam ymagines potest deus. sed per ipsam naturam sue specie non potest. ut anima gratia spiritus afflata per figuras quasdam deum videat. sed ad ipsam vim eius essencie non pertingat. hinc est enim quod iacob qui deum se vidisse testatur non nisi angelum vidit. Hinc est quod moyses qui cum deo facie ad faciem loquitur dicit. Ostende mihi te ipsum manifeste. ut videam te. Ex qua eius petitione colligitur quia cum sciebat per mearum scripturam a turen sue claritatem cernere. quem iam ceperat per quamdam ymaginem videre. Criso. Si autem antiqui patres ipsam viderunt naturam. nequaquam differenter considerassent. Simplex enim quedam est et infigurabilis. non sedet. neque stat. neque ambulat. haec enim corporum sunt. Unde et per prophetam dicit. Ego visione multiplicavi eis. et in manibus per prophetam assimilatus sum. hoc est descendendi eis non quod eram apparui. Quia enim filius dei per veram carnem appariturus erat nobis. Primo exercitavit eos videre deum. sicut possibile erat eis videre. Aug. ad paulinam. Sed cum scriptum sit. Beati mundo corde. quoniam ipsi deum videbunt. Et iterum cum apparuerit similes eis erimus. quoniam videbimus eum sicuti est. Quid est quod hic dicit. Deum nemo vidit unquam. an fortasse respondet quod illa testimonia de videndo deo sunt. non de viso. Ipsi enim deum videbunt dictum est. non viderunt. et non viderunt. sed videbimus eum sicuti est. Deum enim nemo vidit unquam. vel in hac vita sicuti ipse est. vel etiam in angelorum vita sicuti visibilia ista quae corporali visione cernuntur. Gre. xvij. mo. Si vero a quibusdam potest in hac corruptibili carne viventibus. Sed tamen in estimabili virtute crescentibus. quodam contemplationis acuminem eterna claritas dei videri. sed ab hac sententia non abhorret. quoniam quisquis sapientiam que deus est videt. huic vite funditur motus ne iam

ius amore teneat. Aug. xij. sup. genesim ad
lit. ceram. Nisi enim ab hac vita desinat quodammodo
moriatur. siue omnino exiens de corpore. siue ita
auerfus et alienatus a carnalibus sensibus. ut me-
rito nesciat sicut apostolus ait. ut in corpore
an extra corpus sit. non in illam rapit et subue-
hitur visionem. Grego. xvij. mora. Sciendum ve-
ro est quod fuisse nonnulli qui deum dicerent in illa re-
gione beatitudinis in claritate sua conspici. sed in
natura minime videri. Quos nimirum immo-
tionis subtilitas fecerit. Neque enim illi simplici
et incommutabili essencie aliud est claritas. aliud
natura. Aug. ad paulinam. Si autem dicitur in
hoc quod scriptum est deum nemo vidit unquam. homi-
nes tantummodo intelligendos. Nam hoc aposto-
lus planius explicat. quem nemo inquit hominum
vidit. sed nec videre potest. ut ita dictum sit. Deus
nemo vidit unquam. ac si diceret. nullus hominum. quod
sicut illa solui videbitur. ut non sit huic sentencie
contrarium quod dominus ait. Angeli eorum semper videt
faciem patris mei. ut scilicet angelos deum videre
credamus. quem nemo vidit unquam scilicet hominum.

Grego. xvij. moralium. Sunt tamen nonnulli qui
nequaquam deum videre nec angelos suspicantur.

Criso. Dicentes quod ipsum quod est deus. non solum
prophete sed nec angeli viderunt. neque archangeli.
Sed si interrogaueris eos audies de substantia
nihil respondententes. gloria vero in excelsis deo
non solum cantantes. sed et in terra per hominum
bone voluntatis. Et si cherubim et seraphim
concupueris aliquid discere. mysticam sanctimo-
nij melodiam audies. Et quoniam plenum est
celum et terra gloria eius. Aug. ad paulinam. Quis
quidem intantum verum est quod dei plenitudinem nul-
lus non solum oculis corporis. sed vel ipsa mente ali-
quando comprehendit. Aliud est enim videre. aliud
totum videndo comprehendere. Nihilquidem id vide-
tur quod plenus utcumque sentit. totum autem com-
prehendit videndo. quod ita videtur. ut nihil eius
lateat videntem. aut cuius fines circumspecti possunt.
Sic igitur solus pater videt filius et spiritus sanctus.

Criso. Qui enim creabilis est nature. qualiter po-
terit videtur quod increabile est. Ita igitur nullus non
vidit deum ut filius. Unde sequitur. Unigenitus fili-
us. qui est in sinu patris. ipse enarrauit. ne pro-
nominis communicationem unum quendam eorum. qui gra-
tia facti sunt filiorum esse existimes eum. primo qui
dem adiectus est articulus. Si vero hoc non suffi-
cit tibi. audi aliud nomen unigenitus. Hilarij
vi. de trinitate. Nature quidem fides non satis ex-
plicata videbat ex nomine filij. nisi appetitis vie-
tus per exceptionis significatiua adderet. propter fili-
um enim et unigenitum nihil cognominans. suspi-
cionem penitus adoptionis exclusit. cum veri-
tatem nominis unigeniti natura prestatet. Cri-
sostomus. Sed et aliud posuit dicens. Qui est in
sinu patris. Etenim in sinu conuersari multo plura
est quam simpliciter videre. Nam qui simpliciter vi-
det. non omnino eius quod videt cognitionem habet.
Qui vero in sinu conuersatur. nihil ignorabit. Cum
igitur audieris quod nullus cognoscit patrem nisi filius
nequaquam dicas. quoniam et si plus omnibus nouit pa-

trrem. sed non quantum est nouit eum. propterea euangeli-
sta in sinu patris eum morari dicit. ut non estime-
mus per id aliud significatum quam familiaritatem unige-
niti et coeternitatem ad patrem. Aug. In sinu
enim patris est in secreto patris. Non enim deus ha-
bet sinum quemadmodum nos habemus in vestibulo
aut cogitandus est sic sedere. quomodo nos. aut
forte cinctus est ut sinum haberet. Sed quod sinus
nostrum intus est. secretum patris sinus patris vo-
catur. Qui ergo in secreto patris nouit patrem ipse enar-
rauit quod vidit. Criso. Sed quid enarrauit.
quoniam unigenitus est deus. Sed et reliqui prophete et moy-
ses clamant. Quid ergo plus didicimus a filio in sinu
bus paternalibus existente. Primum quod de ipsa
que alij narrauerunt. sunt enarrata ex operatione
unigeniti. Deinde quoniam multo maiorem suscepimus
doctrinam per unigenitum. et cognouimus quoniam spiritus
deus. et eos qui adorant eum in spiritu et veritate
adorare oportet. et quoniam deus pater est unigeniti.

Beda. Preterea sciendum quod si ad preteritum referatur
quod ait. enarrauit. homo factus enarrauit. quod
de trinitatis unitate sentiendum. qualiter ad eius
contemplationem operandum quibus actibus sit pueni-
endum. Si vero referatur ad futurum tunc enarrabit
cum electos suos ad visionem claritatis sue indu-
cit. Aug. fuerunt autem homines qui dicerent.
vanitate cordis sui decepti. Pater inuisibilis est
filius autem visibilis est. Si autem propter carnem filius
visibilis dicitur et nos concedimus et est catholica fi-
des. Si autem ut ipsi dicunt. antequam incarnaretur. nul-
lum delirant si christus sapientia dei et virtus dei est. Sa-
piencia enim dei videri oculis non potest. Si ver-
bum hominis oculis non videtur. verbum dei sic vi-
deri potest. Criso. Non igitur soli ipsi proprium est.
deum nemo vidit unquam. sed et filio. quod ut paulus
dicit. est imago dei inuisibilis. qui vero inuisibilis
imago est. et ipse inuisibilis est.

Secundum legem hoc
testimonium a iohanne
ne baptista ad cristo-
platum incipiente pro-
mo illic. hic est deus
dixit. et desinente ibi
ipse enarrauit. Vel
aliter. Theophilus
postquam superius dixit
euangelista. quod iohannes
testabatur de cristo.
an me factus est. nunc
subiungit. quando
promissum testimonium
unum reddiderit cristo
iohannes. Unde di-
cit. Et hoc est testi-
monium iohannis. qui
miserunt iudei ab ie-
rusolymis sacer-
dotes et leuitas ad
iohannem. Orige-
nes. Iudei quidem
ab iherosolymis ut
cognati existentes

Et hoc est testimoni-
um iohannis quoniam miserunt
iudei ab iherosolymis
sacerdotes et leuitas
ad iohannem ut interro-
garet eum. Tu quis es
Et confessus est. Et non ne-
gauit. et confessus est quod
non sum ego christus. Et
interrogauerunt eum.
Quid ergo. helias es
tu. Et dixit. Non sum
Propheta es tu. Et
respondit. Non. Dix-
erunt ergo ei. Quis es
ut responsum demus
his qui miserunt nos.
quid dicis de teipso

Ait. Ego vox clamantis in deserto dirigite viam domini sicut dixit isaias propheta

baptiste & stirpe sacerdotali existentis sacerdotel a leuitas destināt. scilicet statu/ ros quis esset ioh̄s eos sc̄z qui reputati sūt sc̄m electōez

ab alijs differre et ab electo hierosolimoꝝ loco. Iohannē itaq; cū tanta querūt veneracōne erga cristū autem nihil huiusmodi factuz legūt a iudeis. Sc̄z qd̄ erga iohannē iudei. s̄ iohannes erga cristū psequit̄. p̄ p̄rios discipulos interrogans. Tu es qui ventur⁹ es. an aliū expectamus Criso. Sic autē fidedignū estimauerunt esse iohannē vt ei de seipso dicenti crederēt. vñ dicit̄. Vt interrogarent eū. Tu quis es. Augustinus. sc̄z autē mitterent nisi mouerent ex cellēcia auctoritatis. qz ausus ē baptizare. Ori. Iohannes autē vt videt̄. discernēbat ex q̄stione sacerdotū a leuitaz dubitacōne. ne forte xp̄us esset baptizans. apercius tñ illud p̄fiteri cauebant. ne temerarij putarent. Quapropter merito vt eoz opinio fallax de eo p̄mitus aboleret̄. ac subinde veritas p̄palarē qz nō sit xp̄us ante omnia manifestat. Vnde sequit̄. Et confessus ē et non negauit. et confessus est. qz nō sū ego crist⁹. Hic etiā adijciamus qz tempus aduentus cristī populū recreabat quodāmodo iā p̄sens existēs legisperitus ex sacris scripturis illi⁹ temp⁹ speratū colligentibus. p̄pter quod theodas nō modicam multitudinē quasi cristus congregauit. et post illuz iudas galileus in diebus p̄fessionis. Cum ḡ feruencius cristī expectaret aduentus. iudei trāsmittunt ad iohannē p̄ hoc qd̄ est. Tu quis es cōiicere volētes. si ipse se xp̄m fateret̄. Non autē ex eo qd̄ dicit non sum ego cristus. negauit. ex hoc em̄ ipso confessus est veritatem. Grego. negauit plane qd̄ nō erat s̄ nō negauit quod erat. vt veritatē loquēs. eius membruz fieret. cuius sibi nomen fallaciter non usurparet.

Criso. Vel aliter. Passi erant iudei quandaz humanā passionē ad iohannē. Indignū em̄ est mabant subici eū xp̄o p̄pter multa que ioh̄is claritatē demonstrabāt qz p̄mū erat gen⁹ illustre Principis em̄ sacerdotū fili⁹ erat. deinde dura educatio humanoꝝ despectio. In cristo autē cōfrū videbat̄ genus humile qd̄ ei exprobrabant dicentes. Nonne hic est fabri fili⁹ dieta cōmunis et vestimenta. nihil plus multis habencia. Quia igit̄ iohannes otinue ad cristuz mittebat volentes magis iohannē habere magistrū. mittunt ad eū p̄ blandicias eū allicere ad cōfitenduz se xp̄m esse. sc̄z ḡ q̄sdā cōtemptibiles mittūt. ut ad xp̄m ministros et herodianos. s̄ sacerdotes et leuitas. et nō q̄scumq; s̄ eos q̄ erant ex hierosolimis. hoc est honorabiliores. Et ad s̄ mittūt vt interrogarent tu quis es. nō q̄si ignorantes s̄ volentes eū inducere ad s̄ quod dixi. vnde iohannes ad mentē et nō ad interrogacōnem eis respōdit. Et cōfessus est et nō negauit. et confessus est. qz nō sū ego xp̄us. Et vide sapiēciā cuiā geliste. tercio quasi idem dicit. et x̄turē bapti-

ste indicans et maliciā et amenciā iudeoz. Deiro ti em̄ famuli est. nō solū non rape gloriā dñi. s̄ oblatā a multis respuere. Turbe em̄ ex ignorantia ad hanc venerūt suspitōnem. vt iohannē xp̄m estimarent. Vñ verō a maligna mente ex q̄ interrogabant eū estimantes p̄ blandicias atrahere ad s̄ quod volebant. nisi em̄ excogitassent hoc respondentī. non sum ego cristus. dixissent. Non hoc suspicari sumus. non hoc venimus in te rogaturi. s̄ capti et manifeste effecti ad aliud veniunt. Vnde sequit̄. Et interrogauerunt eum. Quid ergo. Vides es tu. Augustinus. nouerat em̄ qz p̄cellur⁹ eēt helias xp̄m sc̄z em̄ alicui ignotū erat nomen xp̄i ad hebreos sed non putabant illū esse cristum. nec tñ omnino putauerēt cristum non esse venturū. et cum sperarent futurum offenderūt in p̄sentem. Sequit̄ Et dixit nō sū Grego. in homelia. Ex h̄is verbis questio nobis valde impl̄ra generat̄. Alio quippe h̄ loco inquisitus a discipulis dñs de helie aduentus respondit. Si vultis sc̄re iohannes ipse est helias. Requisitus autē iohannes dicit. Non sū helias. Quomodo ḡ p̄pha veritatis est. si eiusbez veritatis sermonibus concors non est. Origē. Dicit autē aliquis qz se ignorabat iohannes esse heliam et hoc nimiz vtentur. qui assistūt iterate in corporatōis racioni tanq̄ anima denuo induēte corpora. Querūt em̄ iudei p̄ leuitas ac sacerdotes an esset helias. cum iterate corporis assumptionis documētū veraz arbitrantur quasi paternū existens. nec alienū ab archanoꝝ suo tum doctrina. ob hoc itaq; dicit iohannes. Helias non sū. nam nescit p̄mēuam vitā p̄pam. Quaaliter autē videt̄ racionabile si tanq̄ p̄pheta sp̄ritu. illuminatus est. et de deo et vniūgenito. tāta narrauit ignorasse de seipso an vniūgenitus eius anima fuerit in helia Gregorius in homelia. Sc̄z si subtiliter veritas ipsa requirat̄. hoc quidem qd̄ iter se cōfrū sonuit. qm̄ cōfrū nō fit. iuuenit̄ Ad Zachariā nāq; de iohāne angel⁹ dixit. Ip̄e p̄cedet ante illū in sp̄u. et virtute helie. qz sc̄z sicut helias sc̄m domini aduentū p̄ueniet. ita iohānes p̄uenit p̄mū. Sic ille p̄cursor ventur⁹ ē iudicis. ita iste p̄cursor fact⁹ est redemptoris. Ioh̄s igit̄ in sp̄u helias erat. in p̄sona helias non erat. Quod autem dñs fatetur s̄ sp̄u hoc ioh̄ h̄anes denegat s̄ p̄sona. M̄ a iustū sic erat vt discipul⁹ dñi sp̄ritualē de iohāne sententiā dicerz a ioh̄es turbis carnalib⁹ nō s̄ suo sp̄u. s̄ s̄ corpore sp̄ōdetz. Origē. Respōdit ḡ leuitis et sacerdotib⁹. nō sum. coniectans p̄positū q̄stionis eoz. sc̄z em̄ sapiebat p̄missā examinacōne si idem sp̄it⁹ essz in vtroq; . Sed si ioh̄s essz ipse helias qui assumpt⁹ est. nūc apparens sc̄m quod a iudeis expectabāt absq; natuitate. p̄m⁹ at arbitras cōspicōne corpoꝝ dicit qz incōsequēs ē filiū zacharie tāri sacerdotis in seio natū sup̄ oēm hūanā expectacōz ignorari a sacerdotib⁹ a leuitis ip̄m natū fuisse marie luca testate. qz fact⁹ ē timor i oib⁹ bitatib⁹ circa eos. s̄ forsā qm̄ p̄p̄ finē heliā expectabāt an xp̄m. q̄si tropice sc̄ificari vident̄. an es tu q̄ p̄nucias xp̄m venturum.

Et caute respondit. Non sum. Sed et nihil mira-
bile. sicut in saluatore pluribus scientibus ex ma-
ria ratiuitate eius. Quidam fallebant. putantes
eum vel iohannem baptistam vel heliam aut ali-
quem prophetarum. Sic et in iohanne quosdam ortus
eius ex zacharia non latebat. et quidam dubita-
bant. si forsitan qui expectabat heliam apparuit in
iohanne. Quomodo vero cum plures in israhel
editi fuerint prophete. unde de quo moyses pro-
phetauerat. presertim expectabat. Iuxta illud. Pro-
phetam vobis suscitabit deus ex fratribus ve-
stris sicut mihi illi parebitis. Tercio sciscitantem
non si foret propheta simpliciter. sed eius articulo
in greco ponit. Unde sequitur. Propheeta es tu
per singulos enim prophetas nouerat populus is-
rahel nemine eorum fore hunc. quem moyses pro-
phetauerat. qui sicut moyses medijs stare inter deum
et homines. et accepto testamento traderet disci-
pulis. hoc autem illis nomen non christo attribuenti-
bus sed arbitrantibus alium a christo ipsum fore. Jo-
hannes scuit quoniam et christus ille propheta esset. Unde
subdit. Et respondit non. Aug. Vel quia iohannes
maior erat quam propheta. quia prophete longe pre-
nunciauerunt. Johannes presentem demonstrabat. Se-
quitur. Dixerunt ergo ei. quis es. ut respondit. Dem-
onstratis qui miserunt nos. quid dicitis de tempore. Cri-
sostomo. Vides hic vehemens insistentes et inter-
rogantes. Hunc autem cum mansuetudine eas que
non erant vere suspitiones destruente et ea que
vera ponente. Unde sequitur. ait. Ego vox clama-
tis in deserto. Aug. Iohannes illud dixit. In iohanne
pheta ista completa est. Grego. Scitis
autem quod unigenitus filius verbum patris
vocatur. Ex ipsa autem nostra locutione cogno-
scimus. quia prius vox sonat ut verbum possit au-
diri. Johannes ergo voce se asserit esse. quia verbis
precedit. et per eius ministerium. patris verbum ab ho-
minibus audire. Origenes. Ineleganter autem he-
racleon de iohanne et prophetis considerans. ait.
quoniam verbum quidem saluator est. vox autem per
iohannem intelligitur. Solus enim sonus est omnis
gradus propheticus. Cui dicendum. quod si non signifi-
catuam voce dederit tuba. non se accinget ad pre-
lium. Si ergo nihil aliud quam sonus est vox prophetica
quomodo transmittit nos ad illam saluatore. Scruta-
mini inquit scripturas. Dicit autem iohannes
se esse vocem non clamantem in deserto. sed clama-
tis. eius scilicet qui stabat et clamabat. Si quis sitit
veniat ad me et bibat. Clamat enim ut distantes au-
ditu percipiant. et graues habentes auditum sentiant
immensitatem eorum que dicunt. Theo. Vel quia
veritatem manifeste annunciat. omnes enim qui in le-
ge erant. obscure loquebantur. Grego. Vel in
deserto iohannes clamat. quia quasi derelicta ac-
desitute iudee. solatiu redemptoris annunciat.
Origenes. Opus autem vocis in deserto claman-
tis est. ut anima deo desituta. ad rectam facien-
dam viam domini reuocet. nequaquam puritatem ser-
pentini gressus persequendo. sed in contemplatione
nem quidem sublimatam in veritate absque puritatis
mendacij et secundum actionem post congruam

speculationem licitum opus referent. Unde sequitur
Dirigite viam domini sicut dixit ysaias propheta.
Grego. Via domini ad cor dirigunt cum veritatis sermo
humiliter auditur. Via domini ad cor dirigunt eum
ad preceptum vite preparant.

Et qui missi fuerant
erant ex phariseis. et
interrogabant eum et
dixerunt ei. Quid ergo
baptizas. si tu non
es christus neque helias ne-
que propheta. Respondit
eis dicens. Ego bap-
tizans in aqua. Medijs
autem vestrum stetit.
quem vos nescitis. Ipse
est qui post me venit
qui ante me factus est
cuius non sum dignus
ut soluiam corrigiam
calciamenti. Hec in
berthania facta sunt.
tra iordanem. ubi erat
iohannes baptizans

Origenes. facta res-
poncione versus sa-
cerdotes et leuitas
denovo missi. in est a
phariseis. Unde dicit.
Et qui missi fuerant
erant ex phariseis.
Quantum enim ex ipso
sermone coniectura
ri contingit. dico ter-
cium esse hoc testimo-
nium. Vide tamen quomodo iux-
ta sacerdotalem et
leuiticam personam est
cum mansuetudine pla-
tus illud. Tu qui es
sibi enim arrogans
vel proteruum in eorum
questione contineat
hec cuncta decencia ve-
ros dei ministros.
Sed pharisei secundum
suum nomen. diuisi et in-
portum ex discordia
a contumeliosas vo-
ces pretendunt bap-
tizans. Unde sequitur.
Et dixerunt ei. Quid
ergo baptizas si tu non

es christus neque helias neque propheta. Non quasi scire
volentes. sed prohibere eum a baptizans. Deinde
non nescio quo pacto per ad baptismum iuerit ad
Iohannem. Quibus autem solutio est. quia pharisei
non credentes accedunt ad baptismum. sed ex ypocrisi
eum timentem populum. Criso. Vel ipsi idem sa-
cerdotes et leuite ex phariseis erant. et quia bla-
dicijs eum non valuerunt supplantare. accusatores
ei immittere temptant. cogentes eum dicere quod
non erat. Unde sequitur. Et interrogauerunt eum
et dixerunt. Quid ergo baptizas. si tu non es christus
neque helias. neque propheta. quasi audacie videba-
tur esse baptizans. si christus non erat. nec precursor il-
lius. nec pro eo idem propheta. Grego. Sed sanctus
quisque etiam cum pueris mente requiritur a bo-
nitatis sue studio non mutat. Unde Iohannes
ad verba muidie predicamenta respondit vite.
Unde sequitur. Respondit eis dicens. Ego bap-
tizans in aqua. Origenes. Ad illud enim. Quid ergo
baptizas. Quid aliud afferre decebat. nisi ipsum
baptizans carnale pretendere. Grego. Iohannes
enim non spiritu. sed aqua baptizat. quia peccata soluere
non valebat. baptizatores. corpora per aquam la-
uat. sed tamen animas per veniam non lauat. Cur ergo bap-
tizans. qui peccata per baptismum non relaxat. nisi
ut precursoris sue ordinem seruans. scilicet qui nascitur
eius nascendo pueniat. baptizaturus. quod dominum bap-
tizans pueniret. et qui predicando factus est p-

curfor cristi. baptizando etiaz pcurfor ei⁹ fieret
 imitatioe sacramenti. Qui inter hec misteriu re
 demptōis nostre annūcians. hūc in medio ho
 minū a stetit. et nescit. Sequit̄ em̄. Me
 dius at̄ v̄m stetit quē vos nescitis. quia p car
 nem dñs apparens et visibilis extitit corpore et
 inuisibilis maiestate Criso. Hoc autē dixit qm̄
 decens erat. xpm̄ cōmixtū esse pe pulo vt vnum
 multoz se vbiq; humilem esse docent. Cum at̄
 dixit. Quem vos nescitis. scienciam hie cogm̄
 tionem certissimā dicit. puta quis est. et vnde
 Augu. Humilis em̄ nō videbat̄. et p̄pterea lu
 cerna accensa est. Theo. Vel medi⁹ erat pha
 riseoz dñs. sed ignorabant eū. quia ipsi scrip
 turas se scire putabant. et inq̄tum in illis pre
 nūciabat dñs. medius eoz erat. sed in cordibus
 eoz. sed nesciebāt eū. eo q̄ scripturas nō intel
 ligebant. Vel aliter. Medius quidem erat. inq̄
 tum mediator dei existens et hominū p̄s ibes⁹
 medius phariseoz extitit. volens illos deo iun
 gere. s; ipsi nesciebant eum. Origenes. Vel ali
 ter s; edito. Ego baptizo i aqua ad illud. Quid
 ḡ baptizas. Ad secundū. si tu non es cristus p̄
 comū de p̄cedēte cristi substācia p̄ponit. q̄ tan
 ta sit ei virtus q̄ inuisibilis sit sua deitate. cum
 sit p̄sens cuiuslibet et totū p̄ orbē diffusus. quod
 notat̄ ex illo. Medi⁹ vestrū stetit. Vbi em̄ per
 totam orbis machinā effluit. sic vt que crean
 tur. p̄ ipsū creent̄. oīa em̄ p̄ ipsū facta sūt. Vn̄
 palam est q̄ inquit̄ entib⁹ a iohanne quid ergo
 baptizas. ipse medius erat. Vel q̄ dicit̄. in me
 dio vestrū stetit. intelligendū est de nobis ho
 minibus. Cum em̄ sim⁹ rationales. in medio nos
 strum existit. ex eo q̄ p̄ncipale sez cor. in medio
 locus corporis insitū est. Qui ergo verbum in
 medio gerūt. non autem cognoscūt de illi⁹ nas
 tura. nec de quo fōte manauit. nec quomodo cō
 sistit in eis. hi verbum in medio sui obimentes
 ignorant. quod tñ iohannes agnouit. Vnde ex
 p̄brando dicit ad phariseos. Quem vos nescitis
 quia expectātes pharisei cristi aduentū mibi tā
 arduū de eo otemplabātur. solū hominē sanctū
 existimantes euz esse. Dicit autem stetit. nā stat
 pat̄ inuariabilis existens et imp̄mutabilis. Stat
 q̄ verbū eius ad saluādum cōtinuo quous carnē
 suscipiat quous mediū hominū stet inuisibile p̄
 vero putet aliquis aliū esse inuisibilem ad om̄s
 homines venientem. vel ad vniuersum orbem
 ab eo qui humanatus est. et in terra cōparuit.
 Subdit. qui post me venit hoc est qui post me
 appariturus est. Non autem idem denotat̄ hic p̄
 s; q̄ dicit post et cum ihesus nos post se inuitat
 Illic em̄ sequi post ipsū p̄cipit nobis. vt ei⁹ in
 dagādo vestigia pueniamus ad patrem. hic at̄
 vt pateat quid sequat̄. ex iohannis dogmatib⁹
 venit em̄ vt cūcti credant p̄ eū p̄parati ad p̄
 ctum verbum p̄ minorā. Dicit ergo. Ipse est q̄
 post me venit Criso. Ac si diceret. p̄e existime
 tis totū in meo cōsistere baptisate. Si em̄ me
 um baptisate p̄fectū esset. alius nō veniret p̄
 me. aliud baptisate daturus. Sed hec p̄paratio

est illius et transibit in primo vt umbra et p̄ma
 go Sed oportet eū qui veritate imponet. veni
 re post me. Si em̄ hoc esset p̄fectū. nequaquā se
 cundi locus quereret. Et ideo subdit Qui an̄ me
 factus est h̄c est honorabilior et clarior Gre
 go. Sic nāq; dicit̄. ante me factus est. ac si dica
 tur. antepositus est mihi. Post me ergo venit.
 quia postmodū natus. ante me autē factus est.
 quia in hi p̄latus Criso. p̄e autē existimes cō
 parabilem esse excellentiā hanc. in cōparabilita
 tem ostendere volens subiungit. cui⁹ ego nō sū
 dignus ut soluz corrigiā calciamenti. Quasi dis
 ceret. intantū est ante me vt ego neq; in vltimis
 ministrorū vocari dign⁹ sum. Calciamentū em̄
 soluere vltimi ministerij res est. Augu. Vnde
 et si dignū se diceret tñmodo corrigiā calciamē
 ti soluere multum se humiliasset. Grego. Vel
 aliter. mos apud veteres fuit. vt si quis eam q̄
 sibi competeret accipe vrozem nollet. ille ei cal
 ciamentū solueret. qui ad hanc sponsus iure p̄
 quitatis veniret. Quid igit̄. inter homines xps
 m̄i sancte ecclesie sponsus apparuit. Recte ergo
 iohs se indignū esse ad soluendā corrigiā ei⁹
 calciamenti denūciat. ac si apte dicat. redempto
 ris vestigia nō denudare valeo. Quia sp̄s nō
 men mihi imeritus nō vsurpo. q̄ tñ intelligi et
 aliter potest. Quis em̄ nesciat q̄ calciamenta ex
 mortuis animalibus fiant. Incarnatus vero do
 minus veniens quasi calciatus apparuit. q̄ in dis
 uinitate sua morticina n̄e corruptōis assump
 sit. Corrigiā ḡ calciamenti est ligatura mi
 sterij. Iohannes ḡ soluere corrigiā calciamenti
 eius non valet. quia incarnatōis misteriu. nec
 ipse inuestigare sufficit. Ac si patenter dicat.
 Quid mirz si mihi ille p̄latus est. quem p̄ me q̄
 dem natū cōsidero. Sed natiuitatis ei⁹ misteriu
 nō cōphendo. Origenes. Quidam vero non
 iēpte dixit s; sic itelligēdū. nō sū ego tāti ut cā
 mei descēdat a magnalib⁹. ac carnē q̄si calciamē
 tū suscipiat. Criso. Et qz iohs cū decētū liber
 tate ea q̄ de cristo sunt omnib⁹ predicabat p̄
 ter ea euangelista et locum designat dicit̄. Vnde
 in bethania facta sūt trās iordanē. vbi erat io
 hannes baptizans. nō em̄ in domo neq; in an
 gulo cristū p̄dicabat. s; iordanē transiens in me
 dia multitudīne p̄tibus omnib⁹ qui ab eo bap
 tizabāt. Quedam vero exemplarioz. ceruus ha
 bent in bethabozā. Bethania em̄ non vltra ior
 danez neq; in deserto erat. sed p̄e iherosolimā
 Glosa. vel due sūt bethanie. vna trās iordanem
 altera citra nō longe a iherusalem vbi lazarus
 fuit suscitatus Criso. Hoc autē et p̄pter aliam
 causam designat. quia em̄ res non antiquas nar
 rat. s; ante parū tempus otingētes p̄sentel
 et vidētes testes facit eoz. que dicit̄. demōstra
 tionem a locis tribuens. Alchim⁹. Bethania
 vero domus obediencie interpretat̄ p̄ quā inui
 tur. quia p̄ obedienciā fidei om̄es ad baptisate
 debent puenire. Origenes. Bethabozā vero
 interpretat̄ domus p̄paratōis. et conuenit cū bap
 tismo p̄parantis dño plebem p̄fectam. Jordans

autem interpretatur descensus eorum. Quis autem erit hic fluuius nisi saluator noster. per quem ingredentem in hunc mundum mundari conuenit. non suum descendente descensum. sed humani generis. hic segregat donatas a moyse ab his que per iherosolimam donantur. huius riuuli letificant ciuitatem dei. Sicut autem draco latitat in egiptiaco fluuio ita deus in isto. Pater enim est in filio et qui perficitur illuc ubi se lauent. obprobrium egipti deponunt. ac apti ad preceptionem hereditatis parantur. nec non a lepra mundantur. et duplices capaces sunt gratie ac primum fuerunt ad susceptionem spiritus almi. In aliud flumen. nequaquam descendenti spiritali coluntur. Transi. Danem vero iohannes baptizat. ut percursor uentis non inuocet. sed periores uocare

Alteram die uidit iohannes iherosolimam uenientem ad se et ait. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. Hic est de quo dixit. Post me uenit uir qui ante me factus est quia prior me erat. Et ego nesciebam eum. sed ut manifestetur in israhel. propterea uenit meo in aqua baptismi

ultat iohannes preceptum in utero. Hic autem per iohannis testimonium ipse uidetur a baptista accedens ad eum prius autem auditu aliorum instruit aliquis. ac deinde oculis inspicit illa. Per hoc autem quod maria ad elisabeth uenit inuocem et filius dei ad baptistam ad feruorem opitulandi inuocem. et ad modestiam admonemur. Verum unde ad baptistam uenit saluator. non hic dicitur. sed ex dictis mathei intelligitur dicentis. Tunc uenit iherosolima a galilea ad iordanem ad iohannem ut baptizaretur ab eo. Criso. Vel aliter. Matheus aduentum christi ad baptismum presencialiter dicit. Iohannes autem et rursus eum uenisse ad iohannem ostendit per baptismum et hoc manifestat quod postea dicit. quia uidi spiritum descendere. etc. Partiti enim sunt sibi euangeliste tempora narrationis. Matheus enim ea que antequam ligaretur iohannes baptista preteriens festinat ad ea que deinceps sunt tempora. Sed iohannes hijs maxime inuocem. quod seque antequam inuocem iohannis fuerit. Unde hic dicitur. Altera die uidit iohannes iherosolimam uenientem ad se. Cuius igitur gratia secundo post baptismum ad eum uenibat. quod ipsum baptizauerat cum multis ut nullus suspiceret quoniam ex eadem causa ex qua ad iohannem et alii ad iohannem ueniret. puta peccata confessurus aut in penitencia abluendus in flumine. Propterea gratia accedit dans iohanni oc-

Origeres. Post testimonium iohannis iam uidetur iherosolimam uenientem ad eum non solum adhuc preseruatem. sed et potiore effectum. quod per diem secundariam designat. Unde dicitur Altera die uidit iohannes iherosolimam uenientem ad se. Prides autem iherosolima mater per tinus ut illum concepit ad matrem iohannis pregnantem perficitur. et per uocem prouenientem ad aures elisabeth ex maria saluatione ex-

casione corrigendi hanc suspicionem quam iohannes per uerba correxit. Unde sequitur et ait. Ecce agnus dei. ecce qui tollit peccata mundi. Qui igitur ita purus erat. ut et aliorum peccata absolvere posset. manifestum est. quoniam non ut confiteretur peccata accedit. sed ut occasione det iohanni loquendi de seipso. Uenit etiam secundo ut hi qui priora audierant. certi recipiant que predicta sunt et alia rursus audiant. Dicit autem. Ecce agnus dei. inuenit quod hic est qui olim querebatur. rememorans prophetie ysaie et umbre que secundum moysen erat. ut a figura facilius eos ducat ad ueritatem Augustinus. Si autem agnus dei est innocens. et iohannes agnus. an non et ipse est innocens. Sed omnis ex illa propheta uenit. de qua cantat gemens dauid. Ego in iniquitatibus conceptus sum. Solus ergo ille agnus qui non sic uenit. non enim in iniquitate conceptus est. nec in peccatis mater eius eum in utero aluit que uirgo concepit. uirgo peperit. quia fide concepit. et fide suscepit. Orige. Sed cum quinquaginta offerantur animalia in templo. tria terrena. vitulus ouis et capra. Volatilia uero duo. turtur et columba. Et de ouibus tria adducuntur. aries ouis agnus. de genere ouium agnum memorauit. Agnum enim in oblationibus quotidianis offerri uidemus. Unum quidem mane alterum uero uespere. Que nam autem oblatio alia potest esse quotidiana a rationali natura comprehendenda nisi uerbum ingens agnus tipice nuncupatum. Hec nempe censebit oblatio matutina ad frequentiam intellectus in diuinitatis relictus. neque enim anima pati potest ut sumis iugiter insit. eo quod corporis terrestris et grauis coniugium est sortita. Ex hoc etiam uerbo quod christus est. coniectare de pluribus poterimus. et quodam modo uespere contingemus ad corporalia procedentes. Qui autem hunc obtulit agnum ad imolandum deus fuit in homine recoditus. magnus sacerdos qui dixit. Nemo tollit animam meam a me. sed ego pono eam. Unde dicitur. Agnus dei. Ipse enim nostras languores accipiens totius mundi tollens peccata. mortem quasi baptismum suscepit. Apud deum enim non pertransit incorruptum. quicquid agimus quod disciplina indigeat. que per difficultia exerceat. Theo. Vel de christo agnus dei. in quantum deus pater mortem christi acceptauit per nostra salutem. vel in quantum eum per nobis tradidit morti. Sicut enim dicere consueuimus. Hec oblatio est talis hominis. id est quam talis homo obtulit. sic et christus dicitur agnus dei. dantis scilicet filium suum per nostra salutem in mortem. Et ille quidem agnus tipicus nullius cunctis peccatis sustulit hic uero peccatum uniuersi orbis terrarum periclitantem enim mundum eruit ab ira dei. Unde subdit. Ecce qui tollit peccata mundi non autem dixit qui tollit. sed qui tollit peccata mundi. quasi semper hoc faciente ipso. Non enim tunc solum tulit eum passus est sed ex illo tempore usque ad presentem tollit. non solum crucifixus. uerum etiam per peccatis obtulit oblationem. sed semper purgans per illam Gregorius octauo moralium Tunc autem ab humano genere plene peccatum tollitur. cum per incorruptionis gloriam nostra corruptio permutabitur. Esse namque a culpa liberi non possumus quousque in corpore

morte tenemur. Theo. Sed quare non dixit peccata mundi. sed peccatū. ut videlicet p hoc qd dixit peccatū. vniuersaliter peccatū videret in nuere. sicut consueuimus dicere q homo eictus est de paradiso. id est omne genus humanū. Beda. Vel peccatū mundi dicit originale peccatum quod est comune totius mundi. quod quidem peccatū originale a singulorū supaddita. xps per graciā relaxat. Augu. Qui em de nostra natura peccatū nō assumpsit ipse est q tollit peccatū nostrum. Hostis q: quidam homines dicūt. nos tollimus peccata ab hominibus. quia sancti sumus. Si em non fuerit sanctus q baptizat. quomodo tollit peccatū alterius. cum sit ipse homo plenus peccato. Cōtra istas disputatōnes hic legamus. Ecce qui tollit peccatū mundi. ut non sit psumptō hominibus. in homines Origenes. Sicut tñ iugi oblationi cognate sūt ilique oblatōnes legales. sic hui⁹ agni oblatōni cognate oblatōnes videntē mihi effusiones sanguinis martirū. qz paciēcia et cōfessione et pmpitudine ad bonū obtūdunē machinatōnes impiorū. Theo. Quia vero superius illis qui ex phariseis venerāt. Johannes dixerat. q medi⁹ vestrū stat quem vos nescitis hic ignorantibus eum demonstrat dicens. hic est de quo dixi. P⁹ me venit vir. qui ante me factus est. Vir dñs dicitur ppter etatis pfectionē. scā triginta annorū baptizatus est. Vel qz spiritalis anime vir est. et ecclesie sponsus. Vnde Paulus. Despondi vos vni viro. virgine castā exhibere cristo Augu. Post me autem venit. qz posterior nat⁹ est. añ me factus est. quia p̄latus est mihi. Grego. Prelatōnis autē eius causas aperuit. cum subiungit. qz p̄or me erat. ac si apte dicat. Inde me etiaz post natus superat. q eum natitatis sue tempora nō angustāt. Nam qui p̄ matrem in tpe nascitur. sine tpe est a patre generat⁹. Theo. Ausculta o arrie non dixit qz p̄or me creatus est s̄ qz p̄or me erat. Audiat hoc pauli samosatemi abulio q n̄ ex maria sumpsit p̄mordiū qz si essendi p̄ncipiū sumpsit ex virgine. qualiter p̄or exstitit p̄curfore. Nam manifestū est qz p̄curfor cristum in sex mensibus supabat sc̄m humanā generatōnem. Criso. Ut autē nō videat ex amicitia ppter cognatōnem ei testimoniu phibere. quia cognatus eius erat sc̄m carnē. p̄terea dicit ego nesciebam eū et sc̄m rōnem s̄ contigit etem in deserto cōuersatus est iohannes. Miracula vero quecūqz xpo puero existēte facta sūt puta que circa magos et q̄cūqz talia ante multum contigerant tempus. Iohanne a ipso valde puero existente. In medio vero tpe ignotus omnibus existebat. ppter quod subdit. s̄ vt manifeste in israhel. p̄terea veni ego in aq̄ baptizans. Vnde em manifestū est qm et illa signa q quidam dicūt a cristo in puericia facta mendacia et fictiones sunt. Si enim a prima etate miracula fecisset ihesus. nequāqz neqz iohānes eū ignorasset. nec reliqua multitudo indigisset magistro ad manifestādū eū. Non igit ipse xpus baptizate indigebat. neqz aliquā aliam causā

habebat illud lauacri q̄ premōstratōez facere eius fidei. que est in xpm. Non em dixit. ut mundem eos qui baptizant. neqz vt liber em a peccatis veni baptizans sed vt manifeste in israhel. Sed nunq sine baptismate nō licebat p̄dicare et inducere turbas sed facilius ita factū est. s̄ quāq̄ enim cōcurrissent om̄s si sine baptismate p̄dicatio facta esset. Augu. Vbi ergo cognatus est dñs supfluo ei via parabat. quia cognoscentibus se ipse factus est via. Itaqz non durauit diu baptisma iohānis. sed quoadusqz demonstrat⁹ est dñs humilis. Ergo vt daret nobis a domino humilitatis exemplū ad p̄cipiendam salutem baptismi suscepit baptismum serui. et ne pponeret baptism⁹ serui baptism⁹ domini baptizati sunt alij baptism⁹ conferui. sed qui baptizati sunt baptism⁹ cōserui. oportebat vt baptizarentur baptism⁹ domini. Qui autē baptizabant baptism⁹ domini. non opushūt baptism⁹ serui.

Et testimoniu phibuit iohannes dicens. quia vidi sp̄m descendentem quasi columbam de celo et manentem super eum et ego nesciebam eum. Sed qui misit me baptizare in aqua ille mihi dicit. Super quem videris spiritum descendentem et manentem super eum. hic est qui baptizat in spiritu sancto. et ego vidi et testimonium perhibui. qz hic est filius dei.

Chrysostom⁹. Quia iohannes testatus est ita magnū quid qd sufficiens erat auditoribus om̄s stupefacere. puta qz totius orbis terrarū solus ipse peccata tolleret. volens credibilis id facere. rediit hoc ad deum et spiritus sanctum. Possēt em̄ aliquis dicere iohāni. Quia liter igit tu cognouisti eum. Respōd⁹ qz per descēsum spirit⁹ sancti. Vnde sequit⁹. Et testimoniu perhibuit iohānes dicens. qz vidi spiritum descendentem quasi columbam de celo et manentem super eum.

Augu. xv. de trim. Non aut tunc vinct⁹ est cristus spiritu sancto. qm̄ super eum baptizatus velut colūba descendit. Tunc em̄ corp⁹ suum scilicet ecclesiaz suam p̄figurare dignat⁹ est in qua p̄cipue baptizati accipiūt spiritū sanctum. Absurdissimū enim est vt credat⁹ deum. cum iam triginta esset annorū. eius em̄ etatis a iohāne baptizatus ē accepisse spiritū sanctum sed venisse ad illud baptisma. sicut sine villo om̄ino p̄cō ita non sine spiritu sancto. Si em̄ de famulo eius a p̄curfore ipso iohāne scriptū est. Sp̄s sancto replebitur ab utero matris sue. qui quous seminat⁹ a patre tamē spiritū sanctum in utero format⁹ accipit quid de homie xp̄isto intelligendū est vel credendū. cui⁹ carnis ipsa cōceptio non carnalis sed spiritalis fuit. Augustin⁹ de agone cristiano. nō autē dicim⁹ solū xp̄istū vepz corp⁹ habuisse. Spiritū autē sanctum fallaciter appa

euisse oculis hominum. Sicut enim non oportebat
 ut homines falleret filius dei. sic nec spiritus sanctus
 sed omnipotenti deo. qui uniuersam creaturam ex
 nihilo fabricauit. non erat difficile uerum corpus
 columbe sine aliarum columbarum misterio figura-
 re. sicut ei non fuit difficile uerum corpus in utero
 uirginis sine uirili semine fabricare. Augusti-
 nus super iohannem. Duobus autem modis ostendit uisibi-
 liter dominus spiritum sanctum per columbam super dominum bap-
 tizatum. per ignem uero super discipulos congrega-
 tos. ubi simplicitas. hic feruor ostenditur. Ergo ne
 spiritus sancti dolum habeant. in columba demon-
 stratum est. et ne simplicitas frigida remaneat in
 igne demonstratum est. nec moueat quia lingue
 diuise sunt. soli dissipationem timere. unitatem in
 columba cognosce. Sic ergo oportebat demonstra-
 ri spiritum sanctum uenientem super dominum. ut cognoscat
 unusquisque si habeat spiritum sanctum. simplicem se esse
 debere sicut columbam. et habere eum fratribus ue-
 raz pacem. quam significat oscula columbarum. Oscu-
 lant et corui. sed lamiant. A lamiatu innocens est
 natura columbarum. Nam corui de amore pascunt
 columba non nisi de frugibus terre uiuit. Si etiam
 gemit columbe in amore. nolite mirari. quia in co-
 lumbe specie uoluit demonstrari spiritus sanctus. Ipse
 enim interpellat per nobis gemitibus inenarrabi-
 libus. non autem spiritus sanctus in semetipso. sed in nobis
 gemit. quia gemere nos facit. Qui enim noluit in se-
 sura se esse mortalitatis huius peregrinari se a
 domino quod diu propter hoc gemit. bene gemit. spiritus il-
 lumi docuit gemere. Multi autem gemit in infeli-
 citate terrena. uel quassati damnis. uel egritu-
 dine corporis per grauari. sed non columbe gemitu
 gemit. Unde debuit demonstrari spiritus sanctus
 unitatem quandam designans. nisi per columbam
 ut pacate ecclesie diceretur una est columba mea.
 Unde debuit humilitas figurari. nisi per autem sim-
 plicem et gementem. Apparuit ibi sancta et uera
 trinitas. Pater in uoce dicente. Tu es filius me-
 us dilectus. Spiritus sanctus in columba. In ista tri-
 nitate missi sunt apostoli baptizare. In nomine
 patris et filii et spiritus sancti. Gregorius secundo mo-
 raliu. Dicit autem. Manet super eum. In cunctis namque
 fidelibus spiritus sanctus uenit. sed in solo mediatore
 semper singulariter permanet. quia eius humanita-
 tem nunquam deseruit. ex cuius diuinitate procedit.
 Sed cum de eodem spiritu discipulis dicitur. apud uos
 manebit. quomodo singulare signum erit. quia in cri-
 sto permanet. Non citius cognoscimus si dona spiritus
 discernamus. In his enim donis sine quibus ad uitam per-
 ueniri non potest. Spiritus sanctus in electis omnibus
 semper permanet. ut sit mansuetudo. humilitas. fide-
 des. spes. karitas. In illis autem quibus per osten-
 sionem spiritus non nostra seruat. sed aliorum querit.
 non semper manet. sed aliquando. se a signorum ostensio-
 nibus subtrahit. ut humilitas eius uirtutes ha-
 beant. Christus autem in cunctis eum semper et conti-
 nue habuit presentem. Crisostomus. Ne autem aliquis est
 met quam christi natiuitatem habebat spiritus sancto adue-
 niente. sicut et nos. hanc etiam destruit suspitionem
 ostendens quod spiritus sancti descensio solum per mani-
 festando christo facta est. Unde sequitur. Et ego

nesciebam eum. sed qui misit me baptizare in aqua
 ille mihi dixit. Super quem uideris spiritum descendere
 tem et manentem super eum. Uic est qui baptizat in
 spiritu sancto. Augustinus. Quis autem misit iohannem.
 si dicamus pater uerum dicimus. si dicamus filius
 uerum dicimus. Manifestius autem est ut dicamus
 pater et filius. Quomodo ergo nesciebat eum a quo missus
 est. Si enim non nouerat eum a quo uoluit bapti-
 zari. temere dicebat. Ego a te debeo baptizari.
 nouerat ergo eum. Quid ergo est quod dicit. et ego
 nesciebam eum. Crisostomus. Sed cum dicit. nesciebam
 eum. antequam tempus dicit. non tempus quod est
 prope baptismum cum prohibebat eum dicens. Ego a te
 debeo baptizari. Augustinus. Sed legatur alii euange-
 liste qui plane illud intellexerunt. et inuenimus
 aptissime tunc descendisse columbam eum dominus ab
 aqua ascendit. Si uero post baptismum descendit
 columba et antequam baptizaretur dixit illi iohannes
 Ego a te debeo baptizari. ante baptismum illum
 nouerat. quomodo ergo dixit. Ego nesciebam eum.
 sed qui misit me baptizare etc. hoc audiuit iohan-
 nes. ut nosceret eum quem non nouerat. an forte ut
 plenus nosset. quem iam nouerat. nouerat quidem
 dominum. nouerat filium dei. nouerat quia ipse baptiza-
 ret in spiritu sancto. An enim quod ueniret ad fluum
 erit. cum multi ad iohannem concurrerent. Ait
 illis. Qui post me uenit maior me est. ipse uos
 baptizabit in spiritu sancto et igne. Sed quid non
 nouerat. potestatem baptismi ipsum dominum habitum
 et sibi retentum. ne paulus aut petrus diceret bap-
 tismus meus. sicut inuenis dixisse euangelium me-
 um. Sed ministerium plane transitum. in bonos et
 malos. Quid tibi faciat malus minister ubi bonus
 est dominus. Ecce post iohannem baptizatum est
 post homicidam non est baptizatum. quia iohannes
 dedit baptismum suum. homicida dedit baptismum
 christi. quod sacramentum tam sanctum est. ut nec ho-
 micida ministrante polluitur. Potuit autem dominus
 si uellet potestatem dare alicui seruo suo. ut da-
 ret baptismum suum tanquam uice sua. et constitueret
 tantam uim in baptismo translatam in seruum. quanta
 uim haberet baptismum datum a domino. Hoc nos-
 luit. ut in illo esset spes baptizatorum a quo bap-
 tizatos se agnoscerent. et noluit ponere spem in
 seruo. Si autem daret hanc potestatem seruis tot
 essent baptismi. quot essent serui. ut quomodo
 dictum est baptismum iohannis. sic diceretur baptismum
 petri uel pauli. Per hanc ergo potestatem quam
 solum sibi christus retinuit. stat unitas ecclesie de qua
 dictum est. Una est columba mea. Potest autem
 fieri ut aliquis habeat baptismum propter columbam
 ut propter et baptismum propter columbam. non po-
 test. Crisostomus. Et quia pater uocem emisit predicat
 filium. superuenit spiritus sanctus uocem trahens super
 caput christi. ne quis presentem existimaret dici de
 iohanne quod dictum est de christo. Sed dicit ali-
 quis. qualiter non crediderunt iudei. Si uiderent
 spiritum. sed talia non solum indigent oculis corporis.
 sed magis uisione mentis. Si namque miracula facerent
 uidentes. itantum ebrii erant a liuore ut contraria
 his que uidebant enunciarerent. qualiter solo ad-
 uentu spiritus sancti in specie columbe expulissent.

incredulitatem. Quidam vero dicunt non omnes vidisse spiritum. sed solum iohannem et eos qui deuocis dispositi erant. Et si enim sensibilibus oculis possibile erat videre in specie columbe spiritum descendente. non tamen propter hoc necesse est omnibus hoc fuisse manifestum. Et enim Zacharias in specie sensibili multa considerauit. et daniel et ezechiel. Sed et in opes multa vidit. quia aliorum nullus. Unde subdit Iohannes. Et ego vidi et testimonium perhibui. quia hic est filius dei. Agnum qui dem eum vocauerat. et qui in spiritu baptizare debebat dixit. filius autem ante hoc nescis. Augustinus. Oportebat enim ut ille baptizaret. qui est filius dei vnicus. non adoptatus. Adoptati filij ministri sunt vnici. vnicus autem potestatem habet adoptati ministerium.

Altera die iterum stabat iohannes et ex discipulis eius duo. Et respiciens ihesum ambulans dicit. Ecce agnus dei.

tutum arcem conscenderat. a qua nullis temptatum num posset improbitatibus deici. Stabat cum illo discipuli. quia magistrum illius corde sequantur immobili. Criso. Sed quare non totum mundum circueiuit in omni loco iudee predicans eum. sed stabat circa flumen expectans eum venire et ostendere vementem. quia se per opera christi hoc fieri volebat. Vide etiam qualiter hoc maioris edificatio nis fuit. quia enim praua immisit scintillam. repente flamma in altum eleuata est. Aliter autem et si circueiuit hoc dixisset. videret ex studio quodam humano fieri que fiebant. et suspitione plenum esset eius precium. Igitur propheta quidam et apostoli. omnes absentem christum predicauerunt. hi quidem ante presentiam secundum carnem. Illi vero post assumptionem. Vnde ut ostendat quod non voce solum sed et oculis eum ostendebat. subdit. Et respiciens ihesum ambulans dicit. Ecce agnus dei. Theophilus. Respicens inquit. quasi oculis innuens gratiam et admirationem quas habebat in christo. Augustinus. Iohannes quidem amicus sponsi erat non querebat gloriam suam. sed testimonium perhibebat veritati. non enim voluit apud se imitare discipulos suos ut non sequerentur dominum. sed magis ostendit quem sequerentur dicens. Ecce agnus dei. Crisostomus. Non longum facit sermo quod vnum solum in studio habebat adducere eos et coniungere christo. sciebat enim quod de reliquo non indigerent eo et estante. Non autem singulariter discipulis loquitur de hijs Iohannes. sed eis publice cum omnibus. quod ex communi doctrina suscipientes sequela christi firmi et reliquo permanserunt. non propter gratiam christi sequentes. sed propter suum lucrum. et non facit sermonem suum de per carnem. sed admiratur solum presentem et demonstrat eis preparationem propter quam venit et modum preparationis. Agnus enim vtrumque insinuat.

at. et dicit agnus cum articuli adiectio. excellenciam eius ostendens. Augustinus. Iste enim singulariter dicit agnus solus. sine macula sine peccato. non cuius macule absterge sunt. sed cuius macula nulla fuerit. singulariter hic est agnus dei quia singulariter huius agni sanguine solo homines redemi potuerunt. hic est agnus quem lupi timerent qui leonem occisus occidit. Beda. Ideo etiam agnum vocat. quia dona sui velleris sponte largiturum. ex quo vestem nobis nuptialem facere possimus. id est exemplum viuendi nobis relictum. perdit. quibus in dilectione carere debemus. Alchimus. Mirum autem stat iohannes. cessat lex et venit ihesus. id est gratia euangelij. cui ipsa lex prohibet testimonium. Ambulat ihesus discipulos collecturus. Beda. Ambulatio etiam ihesu dispensationem incarnationis. qua ad nos venire ac nobis exemplum perbere dignatus est insinuat.

Et audiuerunt eum duo discipuli loquentem et secuti sunt ihesum. Conuersus autem ihesus. et videns eos sequentes se dicit eis. Quid queritis. Qui dixerunt ei. Rabbi quod dicitur interpretatum magister ubi habitas. Dicit eis. Venite et videte. Venierunt et viderunt ubi maneret. et remanserunt ibi die illo. Hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater simonis petri vnus ex duobus qui audierant a iohanne et secuti fuerunt eum.

Alchimus. Iohannes prohibente testimonium. quia ihesus esset agnus dei. discipuli qui per se erant cum iohanne magistri imperium implentes secuti sunt ihesum. Vnde dicit. Et audierunt eum duo discipuli loquentem. et secuti sunt ihesum. Criso. Considera autem quod quod dixit per me venies. ante me factus est. et qui non sum dignus soluere corrigiam calciam meam. nullum cepit. Sed quod de dispensatione locutus est. et humilius simone duxit. dicens. Ecce agnus dei. Tunc secuti sunt eum discipuli multi. non ita adducitur cum aliquid excellit deo dicatur sicut cum benignus et amicum hominem audiuit. et aliquid ad salutem hominum pertinet. Considerandum autem quod Iohannes dicit. Ecce agnus dei. et christus nihil loquitur. Nam et sponsus cum silencio adest. alij eum inducunt. et sponsam in manu eius ponunt. quam cum accepit. de ea disponit. Ita christus venit copulaturus sibi ecclesiam. nihil ipse dixit. sed accessit solum amicus eius iohannes. dextera ei sponse imposuit per sermones suos. animas hominum in manus eius ponens. quod accipiens ita disposuit ut ultra ad iohannem non redirent. Sed aliud hic obseruandum. sicut enim in nuptijs. non puella ad sponsum vadit. sed ipse ad eam festinat. Ita hic contigit. Non enim in celum ascendit hominum natura. sed ad eam filius dei accessit. et ad domum duxit.

paternā. Et quidē alij discipuli iohannis erant qui non solum secuti non sunt. sed et zelote ad xpm dispositi erant. Qui autē meliores erant si mul audierūt. et secuti sūt. non quasi magistrus potestatem contemnent es sed ab eo psuali pmissi te q baptizaret in spū sancto xpus et inde discipuloz studiū euz verēcūdia fieri. Neqz em̄ moy ascendentes interrogauerūt ihesuz de necessarijs et maximis rebus. neqz publice. s; singulariter ei loqui studuerūt. Vnde sequit̄. Conuersus autē ihesus et videns eos sequētes se. dicit eis. Quid queritis. Vnde erudimur. quia euz nos bene vel le inceperimus tūc deus dat nobis multas salutis occasiones. Interrogat autem nō vt discat sed vt p̄ interrogacōnez magis eos familiares faciat. et ampliorē fiducia det. et ostendat eos audicione dignos. Theo. Vide autē q sequētibz se dñs ouertit faciē et respexit. quia nisi p̄ bonam opatōnem ipsū secutus fueris. ad visionē faciē eius nunq̄ p̄tinges. neqz ad domū ei⁹ poteris puenire. Alchimus. Ergo illi discipuli tergum ipsius sequebant̄. vt viderēt. et faciē domini videre non poterāt. Ideo cōuertit se. et quodāmodo de sua maiestate descendit. vt possint faciē discipuli illius contēplari. Origenes. Forte autē nō frustra post septū testimoniu desinit iohannes eos cōtestari. et ihesus scdm septimum dicit. Quid queritis. Criso. Sed illi nō solum sequendo. sed interrogando amorem suū ad cristū manifestauerūt. Vnde sequit̄. Qui dixerūt. Rabi qd̄ dicit̄ interpretatur magister. vbi habitas. Rōndum ab eo aliqd̄ discētes. mḡm euz vocāt ad discipulatū se impellentes. et cāz ostendentes ppter qd̄ sequebant̄. Origenes. Congrua vero p̄uocacōe ex iohannis testimonio prolato de p̄uocacōe xpr̄istū doctoz ac ep̄m̄ens desiderare habitaculū filij dei contueti. Alchimus. Solunt em̄ transitorie vti eius magisterio sed inquirūt vbi maneat. ut et tūc in secreto verbis illius imbui. et exinde sepi⁹ possent eum visitare. et plenius instrui. Mistice autē volunt sibi ostendi. in quibus cristus habitet. vt eoz exemplo se tales habeāt. in quibus velit habitare. Vel q̄ ihesū ambulātem vident. et statim vbi maneat. querūt. nos monet vt cū incarnatōnem eius ad mentē reducimus. sollicito corde eum rogemus. vt mansiōnem et em̄ tabernaculi nobis ostendat. Vnde quia videt bene petentes. libere eis sua reserat archana. Vnde sequitur. Dicit eis. Venite et videte. Quasi dicit habitaculū meū explicari non potest sermone. sed opere demonstrat̄. venite ḡ credendo et operādo et videte intelligendo. Origenes. Vel p̄ qd̄ dicit venite. ad actiōnem inuitat. p̄ hoc autē qd̄ dicit videte ad cōtemplaciōnem. Criso. Xps autē non dicit eis signa domus neqz locū. s; trahit eos ad sequendū. Non dixit. non est tempus nunc. audietis cras. siquid vultis discere. s; vt ad amicos et familiares loq̄t̄. Quasi alibi ait. filius hominis non habet vbi caput reclinat. hic autē dicit venite et videte vbi habitō. s; p̄ qd̄ dicit. nō habet vbi caput suū reclinat.

net. demonstrauit q̄ habitaculū p̄p̄m nō habebat. Non q̄ in domo nō maneret. sequit̄ em̄. Venerūt et viderūt vbi maneret. et manserunt ibi die illo. Cui⁹ autē gratia manserūt. nō adiūgit euangelista. qz manifestū erat q̄ ppter doctrinam Augu. q̄ beatū autē diem dixerūt q̄ beatam noctem. Edificemus ḡ et nosmetipsi in corde nostro et faciamus domū. quo veniat ille et doceat nos. Theo. Non frustra autē et tēp⁹ notauit euangelista cum subdit. Hora autē erat q̄si decima. vt tam doctozes q̄ discipulos erudiret q̄ doctrina ppter tempus nō est p̄mittenda. Criso. Multū em̄ studiū demonstrabāt ad audiendū. In eo qz neqz ab hora auersi sūt. cū sol esset ad occasū. et multus q̄dem carni seruientibus tempus qd̄ est post escas. non est aptū ad quippiam necessariū. eoz corpus escis ḡuat. Iohānes vero cui⁹ isti erant discipuli. nō erat talis. s; cum multo maiori sobrietate vespe degens q̄ nos mane. Aug⁹. Numerus etiam iste legem significat. qz in decem p̄ceptis data est lex. Venerat autē tempus vt impleret̄ lex p̄ dilectōnem que a iudeis implere non poterat p̄ timorem. Vnde et decima hora dñs audiuit Rabi Magister em̄ legis non est nisi dator legis. Sequit̄. Erat autem andreas frater simonis petri vnus ex duobus qui audierāt a iohanne et secuti fuerāt eum. Criso. Cui⁹ autē gratia alterius nomen non ponit. quidam dicunt ppter eū quia hic qui scribit est qui secutus est eum. Quidam vero dicunt. q̄ ille alius non insignis erat. Que igitur utilitas si didicerimus nomen illius neqz enim septuaginta duorum discipulorum nomina euangelista posuit. Alchimus. Vel duo discipuli q̄ secuti sunt ihesū. sūt andreas et philipp⁹.

Inuenit hic primū fr̄ suū simonē et dixit ei Inuenim⁹ messia q̄ est interpretatum xp̄us Et adduxit eū ad ih̄s. Inuenit autē eū ih̄s dixit Tu es symō filius iohāna. Tu vocaberis cephas qd̄ interpretatur petrus

feruere. fraterne q̄ salutis curam gerere Crisostomus. Et quidem non dixerat euangelista que cristus fuerat sequentibus se locut⁹. sed ex hys que hic dicūt. licet addiscere. Que cumqz et Andreas didicit. in breui ostendit magistri virtutem qui psuaserat eis. et eoz desideriu qd̄ p̄ habuerāt representat. hoc em̄ verbum inuenimus est patientis pressuram ppter al̄ feciam. et erulantis post q̄ apparuit. qd̄ ex̄ eatabat. Aug⁹. Messias autē hebraice. grece xp̄us latine vn̄ dicitur. Crisma em̄ vn̄ dō est. Ille autem singu

Criso. Andreas qui a ihesu didicit. non detinuit apud seip̄ sū s; festinat a cur̄ et cito ad fratrem traditurus ei bona que suscepit. Vnde dicit. Inuenit hic p̄ vn̄ fratrem suū simonem et dixit ei. Inuenimus messiaz quod est interpretatum cristus. Beda. Hoc est em̄ verbum dñm inuenire. vera illius dilectione

lariter vna est. Vnde omnes christiani vngunt
 scdm q̄ i psalmo dicit Vngit te deus deus tuus oleo
 exultationis p̄ participibus tuis. Participes em̄
 ei sunt omnes sc̄i s̄ ille est singulariter sanctus et singu-
 lariter vndus. Cuius. Et ideo non dixit messiam
 simpliciter sed cum adiectione articuli. Confide-
 ra vero ex ipso principio obedientem petri me-
 tem. confestim em̄ cucurrit nihil tardans. Vnde
 sequitur. Et adduxit eum ad iherosolimam. Sed nullus
 facilitatem ei inponat. si non plus multa p̄ qui
 tens ita sermone suscepit. Conueniens em̄ est. et
 fratrem diligentius ei dixisse hoc. et per longa
 verba. s̄ euangeliste vbiq̄ multa intermittunt
 breuiloqui curam habentes. Aliter autem neq̄
 dictum est. qm̄ credidit simpliciter. s̄ qm̄ duxit
 eum ad iherosolimam. illi ei de quo dixerat traditur
 vt omnia ab illo discat. Ipse autem dñs incipit
 reuelare ea que deitatis sunt. et paulatim ea ape-
 rite p̄dicat omnibus. Non em̄ min⁹ q̄ signa p̄phe-
 cie adducunt. hoc em̄ est maxime opus dei. qd̄
 neq̄ imitari demones possunt. Nam in miraculis
 quidem et fantasia fit vtiq̄. Futura autem p̄di-
 cere cum certitudine. illi soli incorruptibilis
 est nature. Vnde sequitur. Intuitus autem eius ihe-
 sus dixit. Tu es simon filius iohanna. Tu voca-
 beris cephias. quod interpretatur petrus. Beda
 Intuitus autem est eum non exterioribus oculis so-
 lus. s̄ et eterno diuinitatis intuitu. vidit cordis
 eius simplicitatem. animi sublimitatem. cui⁹ meri-
 to cuncte esset p̄ferend⁹ ecclesie neq̄ autem in pe-
 tri vocabulo. quasi hebreo vel s̄ro alia interp̄-
 tacionem querere oportet. quia idem est grece
 et latine petr⁹. qd̄ hebreo cephias et i vtraq̄ lin-
 gua nomen a petra deriuat. Vocat autem petrus
 ob firmitatem fidei. qua illi petre adhesit. De
 qua apostolus ait. Petra autem erat christus qui
 sperantes in se ab hostis insidijs reddit tutos et
 spiritualium carismatum fluentia ministrat. Aug⁹
 Non est autem magnū qd̄ dñs dixit cui⁹ filius esset
 iste. Omnia em̄ nomina sanctorum suorum sciebat q̄
 ante constitutus omnem mundi p̄destinauit. Illud autem
 magnū. quia mutauit ei nomen. et fecit de simo-
 ne petrum. Petrus autem a petra Petra vero ec-
 clesia. s̄ in petri nomine figurata est ecclesia. et
 quis securus est. nisi qui edificat supra petram.
 Intētum autem te fecit dñs Nam si antea petr⁹ vo-
 caret. non ita videres misterium petre et putares
 casu eum sic vocari. non p̄uidencia dei. Ideo eum
 voluit aliud p̄us vocari. vt ex ipsa cōmutatōne
 nominis. sacramenti viuacitas cōmenderet.
 Criso. Ideo etiam nomen mutauit. vt ostendat
 quia ipse est qui vetus testamentū dedit. et no-
 mina transmūtavit. qui abram abrahā vocauit
 et saray saram et iacob israelē. Igitur multis q̄-
 dem et a natiuitate nomina imposuit. vt ysaac
 et samson. Alijs autem post eam que a p̄gemto-
 ribus est nūcupatōnem. vt petro et filijs zebe-
 dei. Nam q̄bus quidem a p̄ma etate debebat vir-
 tus clarescere. ex tunc nomina susceperūt. qui-
 bus autem postea debebat augeri. postea nuncu-
 patō posita est. Aug⁹. de con. euan. Non autem
 parua repugnācia potest putari si iuxta iordā-

nem ante q̄ iherosolimam. ad festinos
 mium iohannis baptiste secuti sunt eum duo. quo-
 rum vnus erat andreas qui fratrem suū simonē
 adduxit ad iherosolimam. quando et nomen vt petr⁹
 nominare accepit. cum ab alijs euangelistis di-
 catur qd̄ eos in galilea piscantes inuenerit. atq̄
 ad discipulatum vocauerit. nisi quia intelligen-
 dum est. non sic eos vidisse dominū iuxta iordā-
 nem. vt ei iam inseparabiliter inhererent. sed tā-
 tum cognouisse quis esset. euzq̄ miratos. ad p̄-
 pria remeasse. Non autem quis arbitretur qd̄ tūc pe-
 trus. et sup̄ hanc petram edificabo ecclesiam me-
 am. s̄ vbi commemorat ei dictū esse. tu vocaberis
 cephias quod interpretatur petrus. Alchui.
 Vel aliter. nondum imponit ei nomen. sed p̄sig-
 nat quod postea fuit ei impositū qm̄ dixit ei ih̄s
 Tu es petrus et sup̄ hanc petram edificabo eccle-
 siam meam. Mutaturus autem nomen x̄pus. voluit
 ostendere etiam nomen illud. quod a parentibus
 datum erat. non carere virtutis significatōne. si-
 mon enim obediens interpretatur. Iohanna gracia.
 Jona columba. Quasi diceret tu es obediens fi-
 lius graciae vel filius columbe. id est sp̄s sancti
 quia humilitatem de sp̄s sancto accepisti. vt vo-
 cante andrea videre me desiderares. Non em̄ de
 dignatus est maior minorem sequi. quia non est
 ordo etatis vbi est meritū fidei. Crisostom⁹

In crastinū autem volu-
 it exire in galileam et
 inuenit philippū. Dicit
 ei iherosolimitanus. Se-
 que me. Erat autem philippus a
 bethsaida ciuitate
 adree et petri. Inuenit
 philippus nathanael.
 et dicit ei. Quē scripsit
 moyses in lege et p̄phe-
 te inuenim⁹ ih̄m filium
 ioseph a nazareth.
 Et dixit ei nathanael
 A nazareth p̄t aliqd̄
 boni esse. Dicit ei phi-
 lipp⁹ veni et vide.

Postq̄ accepit cri-
 stus discipulos. ve-
 nit de reliquo ad
 alios conuertendū
 sc̄z philippū et na-
 thanael. Vnde dicit.
 In crastinū autem
 voluit exire in ga-
 lileam. Alchui⁹
 a iudea sc̄z vbi erat
 iohannes baptizans
 deferens honorem
 baptiste. ne videat
 magistrū eius mi-
 nuere. dum adhuc
 statum habet. Vos-
 caturus etiam disci-
 pulus ad sequendū
 voluit exire in gali-
 leam. id est in trans-
 migrationem factā
 vel iuelatōez. ut sic
 ipse p̄ficiebat sapi-

encia et etate et gr̄a apud deū et homines. et sic
 cut passus est et resurrexit. et ita intrauit in glo-
 riam suam. sic etiam suos sequaces ostenderet
 exire et p̄ficere in virtutibus et per passiones
 ad gaudia transmigrare debere. Vnde sequitur.
 Et inuenit philippū et dicit ei iherosolimitanus. se-
 que me. Sequitur qui imitat humilitatem et passionē ei⁹
 vt sit socius resurrectionis et ascensionis. Cris-
 tostom⁹. Et vide anī eū aliq̄s ei adhereret. nul-
 lum vocauit. Nam siquidem nullo iam sp̄te ad-
 ueniente attraxisset fortassis et siluissent. tūc autē

a scriptis eligentes sequi dñm. firmi de reliq̄ p̄
 ficiã erūt. Philippū autē vocat magis notū ei ex
 istentē. quia in galilea nutritus erat. Sed vñs
 philipp⁹ secut⁹ ē xpm̄ s̄c̄a andreas q̄dez audiēs
 a iohanne baptista. Petrus autem ab andrea
 hic autē a nullo aliquid discens. solū dicente cri
 sto ad eum. sequere me. cō festiz psuasus est. Cō
 uenēs est autē philippū a iohanne audiētē se
 q̄ xpm̄ vel etiã vccē xpī s̄ operatam esse Theo
 philus. s̄c̄o em̄ simpliciter omnib⁹ vox cristi di
 cebatur. s̄ fidelium interiora ad ei⁹ inflammabat
 amorem. Deinde quia in corde philippi de cristo
 cogitacio ierat. et in libris moysi assidua lectio
 vt expectaret cristū. statim cum vidit credidit.
 Forte autē ab andrea et petro de cristo aliqd̄ di
 dicit. quia ex eadem patria erant. q̄ euāgelista
 videt inuere p̄ hoc q̄ subdit. Erat autē philipp⁹
 pus a bethsaida ciuitate andree et petri. Cri
 stostomus. Xpus etiã h̄c suam virtutem osten
 dit. q̄ a terra nullū ferente fructum. nam a gali
 lea p̄pheta non surgit. melitos discipuloz ele
 git. Alchimus. Bethsaida etiam domus ve
 natoz int̄p̄t̄. quo nomie ciuitatis. curauit
 euāgelista ostendere. q̄les tūc iam animo erāt
 philippus petrus et andreas. et quales officio
 erant futuri. id est capiendis ad vitaz animabus
 intenti. Criso. s̄c̄o solū aut philippus a cristo
 psuasus est. s̄ p̄co alijs fit. Vnde sequit̄. Inuenit
 philipp⁹ nathanael et dicit ei. Quē scripsit moy
 ses in lege et p̄phete. inuenimus ihesum filium
 ioseph a nazareth. Vide qualiter sollicitam mē
 tem habet at. et continue meditabat. q̄ sūt moy
 si et expectabat aduentū cristi. et quidem q̄ p̄p̄
 debebat venire nouerat pus. Quomaz autē hic
 cristus erat ignorabat. Dicit autē. quez scripsit
 moyses et p̄phete credibilem faciens suam p̄di
 cacionē. et ex h̄c psuadens auditorē. q̄ circa
 legem et p̄phetas sollicitus erat. et omnia p̄seru
 tans cum veritate. vt et cristus testatus est. Si
 h̄o dñi filū ioseph ne turberis. ei⁹ em̄ fili⁹ esti
 mabatur esse. Augustinus. Cui sez desp̄sata
 erat mater eius. naz. q̄ ea intacta conceptus et na
 tus sit. bene nouerūt ex euangelio omnes cristia
 ni. Addit autē et locū a nazareth Theo. Non
 quia in ea nat⁹ erat. sed nutritus. Generatō em̄
 eius multis erat incognita. sed q̄ in nazareth ef
 fet nutrit⁹ cognitū erat. Et dixit ei nathanael
 A nazareth potest aliquid boni esse. Augu.
 Ambas p̄nūciatōnes potest cōsequēs vox phi
 lipp⁹ sequi. siue sic p̄nūciēs tamq̄ affirmans a na
 zareth potest aliqd̄ boni esse. et ille dicit. veni
 et vide. siue sicut dubitās. et totū interrogās. a
 nazareth potest aliquid boni esse. Veni et vide
 Cum ē siue illo modo siue isto p̄nūciēs. non re
 pugnet verba sequētia. nostruz est querere q̄d
 p̄ocus intelligamus in his verbis. Nathanael
 em̄ doctissimus legis cum audisset philippū di
 centem. Inuenim⁹ ihesū audito a nazareth. ere
 ctus est in sp̄e et dixit. A nazareth potest aliqd̄
 boni eē. Scrutatū em̄ erat s̄p̄tūras. et sciebat
 q̄ nō facile alij scribere a pharisei nouerāt. q̄ m̄s
 erat expectandus saluator. Alchimus. Qui

singulariter sanctus est. innocens. ipollutus. S
 quo p̄pheta. Erat v̄rga de radice iesse. et naza
 reus. id est flos de radice eius ascendet. Vel po
 test hic versiculus sub dubitacōne interrogati
 ue p̄ferri. Criso. Audiuerat em̄ nathanael a
 scripturis q̄ a bethleem oportet cristū venire.
 sedm̄ illud. Et tu bethleem terra iuda. ex te eriet
 dux. qui reget populū meū israel. Cum igit̄ au
 diuit a nazareth dubitauit. non inueniens con
 uenire enūciatōne philippi cū p̄phetica p̄dica
 tiōe nazareth aut p̄phete vocant ab educatōe et cō
 uersatōne. Considera h̄o eius inquirendo pru
 denciã et mansuetudinē. Non em̄ dixit. Decipis
 me philippe. sed interrogat dicens. A nazareth
 potest aliquid boni esse. Valde autē et philipp⁹
 prudens erat. s̄c̄o em̄ interrogat⁹ frangit. sed
 immorat. virum volens ducere ad cristū. Vnde
 sequit̄. Dicit ei philipp⁹. Veni et vide. Trahit
 quidem eum ad cristū. sciens de reliquo eum nō
 s̄c̄o dicitur. si verba et doctrinã illi⁹ gustauerit

Vidit ihesus Nathanael venientem ad es
 et dicit de eo. Ecce ve
 re israelita. in quo do
 lus nō est Dicit ei na
 thanael. Vnde me no
 sti. Respondit ihesus
 et dixit ei. priusqm̄
 te philippus vocaret.
 cum esses sub ficu.
 vidi te. Respondit
 ei nathanael et ait.
 Rabi tu es filius dei
 Tu es rex israel. Res
 pondit ihesus et dix
 it ei. quia dixi tibi. vi
 di te sub ficu. credis.
 maius h̄is videbis.
 et dicit eis. Amē amē
 dico vobis. videbitis
 celum apertum et an
 gelos dei descenden
 tes et ascendentes su
 per filium hominis.

peccatū. forte illi medicus non erat necessarius
 absit. s̄c̄o sic natus est vt medico illo non ege
 ret. Dolus em̄ est cum aliud agit. et aliud fingi
 tur. quomodo ē in illo dolus non erat. si pecca
 tor est. fateē se peccatorem. Si em̄ peccator est
 et nullum se dicit. dolus est in ore ipsius. Ergo i
 nathanaele confessionē peccati laudauit. non in
 dicauit non esse peccatorem. Theophilus.

Criso. Nathanael
 non suscipiendo ex
 nazareth cristuz eē
 eam que illi erat cir
 ca scripturas dili
 genciã ostēdit. In
 non respuendo ve
 ro eū qui annūciaue
 rat multū desiderū
 quod habebat cir
 ca xpī p̄senciam mō
 strauit. Sciebat. n
 q̄ peterat philip
 pus circa locum fal
 si. Vnde sequit̄. Vi
 dit ihesus nathana
 el venientem ad se et
 dicit de eo. Ecce ve
 re israelita in quo
 dolus non est. s̄c̄o q̄
 em̄ eum accusare
 oportebat. licet h̄
 ba nō credentis p̄
 rulerit. magis mue
 stigās p̄phetas q̄
 philippus dicit autē
 vere israelita. In
 quo dolus non est.
 q̄ nihil ad graciã
 vel ad odiū loque
 batur. Augustinus
 Vel aliter. Quid ē
 in quo dolus non ē
 forte non habebat

Sed nathanael laudatus non acquieuit. s; expe-
ctauit adhuc volens aliqd manifestius discere
et interrogat. Sequit̄ em̄. Dicit ei nathanael.
Vndeme nosti. Criso. Ipse quidem igit̄ vt
homo inuestigat. Ihesus aut̄ vt deus respon-
debat. Sequit̄ em̄. Respondit ihesus et dixit ei.
p̄usq; te philippus vocaret. cum esses sub ficu
vidi te. Non vt homo eū intuens s; vt deus de-
sup cognoscens. vidi inquit te. id est mox tuo
rum mansuetudinē. Dicit autē. cum esses sub ficu
qm̄ nullus ibi erat. sed solus philippus et natha-
nael singulariter loquebat̄. Et p̄ter hoc dictū
est. q; videns eum a longe dixit. Ecce vere isra-
helita. vt scires qm̄ anq̄ a p̄m quaret philip-
pus. hec loquebat̄ cristus. et insuspicabile fiat
cristi testimoniu. noluit autem x̄ps dicere. non
sū ex nazareth. vt annūciauit tibi philippus. s;
ex bethleē. vt non faceret alterabilem sermonē
neq; etiam p̄ hoc dedisset argumentū sufficiens
quod ipse esset cristus. sed ostendit se cristū per
hoc. q; p̄sens erat loquentibus illis. Augu-
stinus. Querendum est em̄ an aliquid significet
arbor ficus. Inuenimus arborem ficus maledictam
quia sola folia habuit et fructu caruit. In ori-
gine humani generis adam et eua cum pecca-
uissent de folijs ficus subincōdōria sibi fecerunt
folia ḡ ficulnee. intelligunt̄ peccata. Erat aut̄
nathanael sub arbore ficus tamq̄ sub vmbra mor-
tis. ac si dominus ei dicat. O israel sine dolo quis
quis es. O popule iudeus ex fide. anteq̄ te per
apostolos meos vocarem. et cum esses sub vmb-
ra mortis et tu me non videres. ego te vidi.

Grego. xviii. moraliz. Vel cum esses sub ficu
vidi te. id est positū te sub vmbra legis elegi.
Augu. de verbis dñi. Recordat̄ est aut̄ natha-
nael se fuisse sub ficu. vbi non erat x̄ps p̄sencia
co:porali. sed sciencia spiritali. Et quia sciebat
se solū fuisse sub ficu agnouit in illo diuinitatez.

Criso. Sic ergo ab hac p̄dicatōne et ab eo.
q; mentem scrutatus est eius. Et quia cum ad-
uersus eum dicere. videreē. nō culpauit. sed lau-
dauit. cognouit. qm̄ vere est cristus. Vnde se-
tur. Respondit ei nathanael. et ait. Rabi. Tu es
filius dei. Tu es rex israel. Quasi diceret. Tu es
qui expectabaris. tu es qui querebaris. qz em̄
argumentū maltricabile suscepit. venit ad con-
fessionē et in mora p̄ori diligenciam ostendens
et in posteriori cōfessione deuotōnem. Multi aut̄
legenciu sermonē hunc anxiatur. Petr̄ em̄ q;
post miracula et doctrinam confessus est. qm̄ fi-
lius est dei. beatificat̄. vt a patre reuelacionez
eam suscipiens. Nathanael autē an̄ signa et do-
ctrinam hoc dicens. nihil tale audiuit. Est igit̄
huius causa. quoniam verba quidem eadem locu-
tus est petrus et nathanael. non autem eadem
mente. sed petrus quidem confessus est filiū dei
vt deum vezz. hic autē vt hominē nudum. Dic-
cens em̄ tu es filiū dei. induxit. Tu es rex isra-
hel dei aut̄ filiū nō israelitis est rex solū. s; et or-
bis terraz. vniuersi. Hoc eciam manifestū est ex
hijz que cōsequūt̄. Nam petro nihil postea ad-
didit x̄ps. Sed quasi p̄fecta eius existente fide

Ecclesiam se dixit in confessione illi fabricatu/
ruz esse. Nathanael aut̄ quasi multa parte a ma-
iori confessionis deficiente ad maiora educitur
p̄a seq̄. Et dixit ei. qz dixi tibi. vidi te sub ficu
credis. maius hic videbis q̄si dicat. Magnū tibi
visum est hoc esse quod dixi. a p̄terea me regē
israelis confessus es. quid igit̄ dices cum maius
videbis. Et quid sit istud maius ostēdit subdens
Et dicit eis. Amen amē dico vobis. videbitis ce-
lum apertum et angelos dei ascendētes et descen-
dentes super filiū hominis. Vide q̄liter paulatum
eum a terra abducit. et facit q; nōn vlt̄ estimet
x̄ristum esse hominem solum. Cui enim angeli
ministrant. qualiter hic homo purus esset. p̄ s;
igit̄ suadet angeloz. se esse dñatorem. Sicut. n;
in p̄m regis filiū descenderūt et ascenderunt
in eum ministri regales. hoc quidē in tempore
crucis. hoc vero i tempore r̄surrectōnis et ascē-
sionis. sed et an̄ hoc qm̄ accesserūt et ministrabāt et
a qm̄ euangelizabant eius naturam. futuruz
vero a preterito p̄bauit. Quia enim in preterit-
is virtutem eius agnouerat. et de futuris au-
diens facilius suscepit. Aug. de verbis do-
mini. Recola mus autem veterem hystoriam qm̄
Jacob in somnis vidit scalam a terra pertine-
gentem vsq; in celum. et dominus in cumbabat
sup eā et angeli ascēdebāt et descēdebāt p̄ eā. De-
miq; ipse iacob qz intellexit qd viderit. posuit la-
pidem et fudit oleum dum vnyit lapidez iacob
nunquid ydolū fecit. significauit. non adorauit.
Agnoscat̄ cristum. agnoscat̄ et cristum. Ipse
est lapis quem reprobauerunt edificantes. Si
ergo iacob vidit scalam qui est israel appellat̄
et nathanael iste vere israelita erat. conueniē-
ter somniū iacob dominus dixit ei. Quasi dicēt
cuius nomine te appellauit. ipse somniū in te ap-
paruit. Videbis enim celum apertum. et ange-
los dei ascendentes et descendentes sup filium
hominis. Si autem ad illū descendunt et ad illū
ascendunt. et sursum est et hic est. Sursum in se-
deorsum in suis. Augustinus super iohannez.
Sunt autem angeli dei. boni predicatoroz. p̄e-
dicantes cristum. hoc est super filium hominis
ascendunt et descendunt. Sicut paulus qui ascē-
derat vsq; ad tertium celum. Descendit vsq; ad
lac potum paruulis dandum. Dixit autem. ma-
ius his videbis. quia plus est q; nos dominus
vocatō iustificauit. q; q; vidit iacētēs sub vmb-
ra mortis. Quid enim nobis p̄derat si ibi man-
sissemus. vbi nos vidit. Querit̄ autem quare na-
thanael cui tantum testimonium p̄hibuit filius
dei. Inter duodecim apostolos non inuenitur.
Intelligere autem debemus ipsum eruditū fuis-
se et peritum legis. propterea noluit illum do-
minus inter discipulos ponere quia ydeotas ele-
git vnde confunderet mundum. Volens em̄ sup-
borum frangere ceruices. non quesuit per ora-
tozem piscatorem. Sed de piscatore lucratus ē
imperatorem. Magnus cyprianus orator. Sed
prius petrus piscator per quem postea crede-
ret non tantum orator. s; etiam imperator.

CAPITV. II.

Et die tercia nupcie facte sunt in chana galilee. et erat mater ihesu ibi. Vocatus est autem ihesus et discipuli eius ad nupcias. Et deficiente vino. Dicit mater ihesu ad eum. Vinum non habet. Dicit ei ihesus. Quid mihi et tibi mulier. Nondum venit hora mea.

Criso. Qm̄ in galilea notus erat dominus. vocant eum ad nupcias. Unde sequitur. Et die tercia nupcie facte sunt in chana galilee. Alehuim⁹. Galilea est puincia in qua est chana. viculus. Criso. Vocant autem ad nupcias dominum non tanq̄ magnificum aliquem. s̄ simpliciter tanq̄ notum vni multoz. Vñ hoc euangelista declarat ait. Et erat mater ihesu ibi. Sicut em̄ matrem vocauerant. ita et filius. Unde sequit̄. vocatus est autem ihesus et discipuli eius ad

nupcias. et accedit. neq̄ em̄ ad dignitate respiciebat suam. s̄ ad beneficium nostruz. Qui em̄ non dignatus est formaz serui accipere. neq̄ dedignatus est ad nupcias venire seruoꝝ. Aug⁹. de verbis domini Erubescat igit̄ homo esse superbus. qm̄ factus est humilis deus. Ecce inter cetera filius virginis venit ad nupcias. qui cum apud patrem esset. instituit nupcias. Beda. q̄ etiam ad nupcias venire dignatus est. iuxta literam fidem recte credentiu confirmat. Porro taciam et marcionis ceterozq̄ q̄ nupcijs detrahunt pfidia q̄ sit damnabilis insinuat. Si in thoro immaculato et nupcijs debita castitate celebratis culpa inesset. nequaq̄ dñs ad has venire voluisset. Nunc autem quia bona est castitas coniugalis. melior cōtinēcia vidualis. optima perfectio virginalis. Ad pbandam omnium electionem graduū. discernendū tñ merituz singuloꝝ ex intemerato marie virginis vtero nasci dignatus est a pphético ore vidue moꝝ nat⁹ benedicatur. a nupciarū celebratorib⁹ iam iuuenis inuitatus hos presencia sue virtutis honorat.

Aug⁹. Quid autem mirz si in illam domum ad nupcias venit. Qui in hunc mundū ad nupcias venit. Habet em̄ hic sponsam quā redemit sanguine suo. et cui pignus dedit sp̄m̄ sanctū. quaz sibi coniunxerat in vtero virginis. Verbum em̄ est sponsus. Et sponsa caro humana. Et vtrūq̄ vnus filius dei et idem filius hominis. Ille vterus virginis marie thalamus eius est. Unde pcessit tanq̄ sponsus de thalamo suo. Beda. nec vacata misterio q̄ die tercia nupcie facte referunt. Primū quidem seculi tempus ante legē patriarchaz exemplo. secundū sub lege pphetarum scriptis. Tercū sub gracia precorū euangelistaz q̄si tercie die luce mūdo refulsit. In q̄ domin⁹ in carne natus apparuit. Sed et hoc qd̄ in chana galilee. id est i zelo transmigracionis

eadem nupcie facte p̄hibent. Tipice denunciat eos. maxime gracia cristi dignos existere qui zelo feruere pie deuocionis. ac de vicijs ad virtutes. de terrenis ad eterna norunt transmigrare discumbente autem ad nupcias domino vinū defecit. vt vino meliore p̄ ipsuz factō manifestaretur gloria latentis in homine dei. Unde sequit̄. Et deficiente vino. dicit mater ihesu ad euz. vinum non habet. Crisostomus. Dignū autem est querere unde venit in mentē matris. magnū quid imaginari de filio. Neq̄ em̄ ante miraculū fecerat. Sequit̄ em̄. Hoc fecit in ciu signozum ihesus. Sed reuelari incipiebat et a iohanne et ab his que ad discipulos dixerat. Sed ante hec omnia. ipsa concepcio et ea que post natiuitatē facta sūt. Maxima ei de puero imposuerūt estimationez. unde lucas dicit. Maria conseruabat omnia verba hec conferens in corde suo. Cui⁹ igit̄ gracia non ante miraculū euz incitauit. s̄ antea. vt vnus multoz ita conseruabat. Unde nō p̄sumebat ei mater tale quid dicere. Quia vero audiuit q̄ iohannes ei testificat⁹ est. et q̄ discipulos iam haberet de reliquo osidenter rogāt Alehuimus. Significat etiam in hoc loco sinagogam q̄ xp̄m puocat ad faciendū miraculū familiare enim est iudeis. Miracula inquirere. Seq̄t̄. Et dicit ei ihs. Quid mihi et tibi mulier.

Augustinus. Quidā derogantes euāgelio et dicentes q̄ ihesus nō fuit natus de maria hinc argumentū sumere conātur erroris sui. vt dicant. q̄modo erat n̄ eius cui dixit. quid mihi et tibi m̄. Sed quis hoc narrauit. vt credam⁹ q̄ hoc domin⁹ dixit. s̄ temp̄e iohānes euangelista. At ipse dixit. et erat ibi mater ihesu. Quare hoc. nisi q̄ vtrunq̄ verz est. Sed nunq̄ ideo venit ad nupcias. vt doceret m̄es otemmi.

Chrisosto. Sed q̄ valde venerabatur matrem. Audi lucam enarrantē. qualis subditus p̄ntib⁹ erat. Nam vbi quid p̄ntes nihil impediūt eozū que sunt sc̄dm̄ deum. debitū est subici eis. Quādo autem non tempe debito aliquid q̄runt. et abscindunt nos a sp̄ualibus. non ex hoc fallaris.

Aug⁹. de simbolo. Vt ergo distingueret in se deum et hominē quia s̄m̄ hominē minor. et subditus erat. secundū autem deū sup̄ omnes erat. dixit. Quid mihi et tibi est m̄. Chriso. Sed et p̄pter aliam causam ut non suspecta essent miracula. que fiebant. Ab his em̄ qui indigebāt. rogari optuerat. non a matre. voluit ostendere q̄ mat̄ omnia decenti tempe opatur. nō simul omnia faciens. quia ofusio qued̄ esset. Et ideo seq̄tur. Nondum venit hora mea. id est nondum cognitus sum his qui assunt. Sed neq̄ sciunt q̄nam defecit vinum. sine eos p̄mū hoc sentire. Qui enim necessitatem non p̄sensit. neq̄ beneficij grandem suscipiet sensum. Aug⁹. vel ideo q̄ dominus noster s̄m̄ q̄ deus erat. m̄ em̄ non habebat sc̄dm̄ q̄ homo erat. habebat m̄ em̄. Miraculū autem quod facturus erat. sc̄dm̄ diuinitatem facturus erat. non sc̄dm̄ infirmitatē humanā. Miraculum tñ exigebat mater. At ille tanq̄ non agnoscens viscera humana. operaturus sc̄cā diuinā

Dixit. Quid mihi et tibi est mulier. tanq̄ dicat. q̄ in me facit miraculū non tu genuisti deitatem meam. Dicit autē mulier scdm̄ femineum sexum non scdm̄ corruptōnem integritatis. Sed q̄ genuisti infirmitatem meā tunc te cognoscam cum ipsa infirmitas pendebit in cruce. Vnde subdit. Nondū venit hora mea. quasi diceret. ibi te agnoscam cum pendere in cruce infirmitas ceperit cuius mater es. Commēdauit em̄ matrē discipulo p̄us matre moritur⁹. et ante mortē matris resurrecturus. Videte autē ne forte quomōdō muerūt manichei occasionē p̄sidie sue. q̄ dixit dominus. Quid mihi et tibi est mulier. sic inueniāt mathematici occasionem fallacie. quia dixit. Nō dum venit hora mea dicunt em̄. vides quia sub fato erat cristus. q̄ dixit. Nō dum venit hora mea. Credant autē deo dicenti. Potestātē habeo ponendi animā meā et iterū sumendi eam. querant quare sic dictū. Nōdū venit hora mea nec ideo iaz sub fato. ponant conditorē celi. q̄ si esset fatum de sideribus. non poterat esse sub necessitate siderū conditor siderum. Quod nō solum p̄s non habuit. q̄d appellas fatū. s̄ nec tu aut ille. aut quisq̄ hominum. quare ergo dixit. Nōdum venit hora mea. quia in potestate habebat qm̄ morerē. sed nōdū videbat esse oportunum. vt illa potestate vtaret. Vocandi erant discipuli. Annūciandū erat regnum celorum faciende erant virtutes. commēdanda erat diuinitas domini in miraculis. Commendanda erat humilitas domini in ipsa compassione mortalitatis. At vbi tantū fecit. q̄tum sufficere iudicauit. venit hora. non necessitatis. sed voluntatis non condicionis sed potestatis. Crisostomus

Dicit mater eius ministris. Quodcumq̄ dixerit vobis facite. Erant ibi lapidee bidrie sex posite scdm̄ purificationem iudeoz capiētes singule metretas bimas à trinās. Dicit eis ihesus. Implete ydrias aq̄. Et impleuerunt eas vsq̄ ad sūmum. Et dicit eis ih̄s. Haurite nunc ⁊ ferte architriclino. Et tulerunt. vt autē gustauit architriclinus aquā vinū factam ⁊ non sciebat vnde esset ministri autē sciebāt qui hauserāt

Quamuis dixerit. Nōdum venit hora mea. postmodū fecit q̄ mater dixerat. vt etiā ex hoc sufficiens esset demonstratio. q̄ non subiectus est hore. Si em̄ hore subiectus ebat. qualiter debita hora nondum facta hoc fecit. Deinde et p̄pter honorem matris vt nō finaliter ei contradicere videret. neq̄ eaz tot p̄sentib⁹ erubescere faceret. Adduxerāt. n. ad eū ministros vt a pluribus fieret petitio. Vnde sequit. Dicit mater eis ministris quodcumq̄ dixerit vobis facite. Beda. Quasi diceret. licet abnegare videtur. tamen faciet.

aquam. vocat sponsum architriclinus ⁊ dicit ei. Omnis homo p̄mū bonū vinū potet et cum inebriati fuerint tunc id q̄ detentius est. Tu autē suasti bonum vinum vsq̄ adhuc. Hoc fecit in ciuium signorum ihesus i chana galilee et manifestauit gloriā suam. Et crediderūt in eum discipuli eius.

nouerat em̄ mater eum p̄m et miser cordem. Sequitur. Erant autem ibi lapidee ydrie sex posite scdm̄ purificationem iudeoz capiētes singule metretas bimas vel trinās. Bidrie vocantur vasa aquarū receptui parata. Grece em̄ aqua bidridice Alchimus. Vasa autē aquarū receptui parata erant scdm̄ purificationem iudeoz. q̄ inter alias phariseorum traditiones

etiam hoc obseruabant vt crebro se lauarent. Crisostomus. Quia vero in aquosa est palestina et non erat multis in locis fontes et puteos inuenire. replebant ydrias aqua. vt non currerēt ad flumina. si qm̄ immūdi fierent. sed de p̄e haberent purgacionis modum. Ne autē quidez infidelium suspicarent. qm̄ fece ritus remanente. deinde aqua immissa vinum subtilissimū factum esset. p̄pterea ait. scdm̄ purificationem iudeoz. ostendens q̄ illa vasa nūq̄ vini receptacula facta erant. Augustinus. Metretas em̄ dicit mēsuras quasbā tanq̄ si diceret vinas. amphoras vel aliud huiusmodi. Metron em̄ mensuram dicunt greci. Inde appellate metrete. Beda q̄d autem ait. bimas vel trinās. non ita accipiendum est. q̄ alie bimas alie trinās. sed eadem ipse caperent bimasq̄ etiam trinās. Sequit. Dicit eis ihesus. implete ydrias aqua. ⁊ impleuerūt eas vsq̄ ad sūmū. Criso. Sed quare anteq̄ impleuissent ydrias aqua. non fecit signū. quod multo mirabilius esset. Quia sc̄ aliud est substantiam in aliam qualitatem transmutare et ipsam substantiam ex nihilo facere. quod quidem mirabilius est. s̄ non ita videt̄ credibile multis. p̄pterea em̄ multocius a miraculoz magnitudine abstinet. volens magis credibile esse quod fiebat. Cum hoc et pueris dogmata euertit. Quia em̄ sūt quidam qui mūdi conditorē aliū esse dicunt. plura miraculoz ex subiectis substantiis facit. si em̄ contrarius ei esset. qui conditor est mundi. non vtiq̄ alienis vtret̄ ad p̄e virtutis demonstrationē. Non autē ipse aquam hausit ⁊ tunc vinū ostendit. Sed i hoc iubet ministris vt eos testes haberet eius. quod fiebat. Vnde sequitur. Et dicit eis ihesus. Haurite nunc ⁊ ferte architriclino. Alchimus. Tricliniū ordo triuz lectoz. clinem lectuz significat. Architriclin⁹ p̄nceps triclinij id est p̄mus inter conuiuas qui more antiquo in lectis discumbebāt. Vnde quidam architriclinū intelligunt aliquem ex sacerdotibus iudeoz. qui nupcjs interesse poterat vt illos instrueret qualiter nupcjs vti deberet.

Crisostomus. Vel aliter. quia aliqui possent dicere. q. conuue ebrii erant. et sensus iudicanti corruptus. vt nescirent vtrū aqua vel vinū esset. hi autem quibus ministratio conuiuorum credita est. maxime vigiles sunt. vni opus habentes vt ornate et ordinate omnia disponant. Ideo in testimoniu eoz. que fiebant. dixit dominus. ferte architrachino. ppter euigilantem eius sensum et non dixit. pimate discumbentibus.

Idiarius. ij. de trimi. Aqua igitur hidrijs infunditur. vinum calicibus haurit. infundentis scilicet sensus non conuenit haurientis. Qui infundunt hauriri aquam existimant. qui hauriunt. vinum infusum arbitrantur. Vnde sequitur. Vt autem gustauit architrachinus aquam vinū factam. et non sciebat vnde esset. ministri autem sciebant quod hauserant aquam. vocat sponsum architrachinus. Non autem aque simplicitas defecit. et vini saporem natus est. Non per transfusionem potioris obtime. quod infirmus est. sed ab oleo quod erat. et quod non erat cepit. Crisostomus. Paulatim autem dominus volebat cognosci suorum signorum virtute. et ideo neque ipse reuelabat. quod factum est. neque ministros architrachinus vocauit. non enim esset eis creditum puro homine existimato. tale testimonium redderent. sed vocat sponsum quod maxime poterat conspiciere quod fiebat. Non simpliciter autem cristum vinum sed vinum optimum fecit. vni sequitur. et dicit ei. Omnis homo primum bonum vinum ponit. et cetera. Talia enim sunt cristum miracula ut multo his que per naturam fiunt. Speciosiora et utiliora fiant. Igitur aqua vinum facta ministros testes habuit. bono vero vini facti architrachinum et sponsum. Probabile autem est et sponsum aliquid respondisse. sed euangelista hoc permittit tangens solum id quod necessarium est scire. scilicet quoniam vinum aquam fecit. Vnde statim subdit. Hoc fecit in iherosolymis in chana galilee. Tunc enim signa maxime necessarium erat facere. quoniam discipuli iam congregati erant et deuoti. et attendentes his que fiebant. manifeste aderant. Si vero dixerit quis. non esse argumentum sufficiens. vt hoc sit principium signorum. quia addit in chana galilee. Quasi contingat alibi prius esse facta. Dicitur quod et antea diximus. quia iohannes dicit vt manifeste israeli. propterea tamen baptizans. Si vero secundum primam etatem miracula fecit. nequaquam indigebant israelite alio manifestante eum. Qui enim in breui tempore. ita per miraculorum multitudinem claruit. vt eius nomen manifestum fieret omnibus multo magis si puer existens a prima etate miracula fecisset. Nam et ea que fierent inopinabiliora existimarentur ab infante facta et tempus amplius esset. Decenter autem non incepit signa facere ex prima etate existimarent enim tantam esse incarnationem et ante opportunum tempus cruci eum tradidissent liuore liquefacti. Augustinus. Hoc autem miraculum domini quod de aqua vinum fecit non est mirum eis qui nouerunt quia deus fecit. Ipse enim fecit vinum illo die in hidrijs qui omni anno hoc facit in vitibus. Sed hoc alidie amittit admirationem. itaque seruauit sibi de

inuitata quedam que faceret. vt tamquam dormientes homines ad se colendum mirabiliter excitaret. propter quod sequitur. et manifestauit gloriam suam. Alchimus. Quia ipse est rex glorie qui sicut dominus elementa mutabat. Crisostomus et hoc quantum ex parte sua. Si vero et tunc multi non cognouerunt. sed tamen omnes postea erant miraculum audituri. Sequitur. Et crediderunt in eum discipuli eius. Vni enim debebant credere et facilius. Et cum diligenter attenderet hijs que fiebant. Augustinus. de concordia euangeliorum. Sed si tunc in eum crediderunt. nondum erant discipuli cum ad nuptias vocati sunt. Sed illo more locutionis hoc dictum est quo loquimur. cum dicimus apostolum paulum in tharso cilicie natum. nec enim tunc iam erat apostolus. ita discipulos. christum inuitatos ad nuptias. cum audimus. non ita discipulos sed qui futuri erant discipuli intelligere debemus. Augustinus. Illa autem mysteria que in isto miraculo domini latent. videre oportebat impleri in christo que de illo scripta erant illa erat aqua. fecit autem de aqua vinum cum aperuit eis sensum. et exposuit scripturas. sic enim sapit quod non sapiebat. et inebriat quod non inebriabat. Beda. Apparente enim domino in carne vinosa legalis sensus suauitas paulatim ceperat ob carnalem phariseorum interpretationem a prisca sua virtute deficere. Augustinus. Si autem iussisset aquam effundi et ipse mitteret vinum ex oculis creature finibus videretur scripturas veteres improbasse. Cum autem ipsam equam conuertit in vinum. Ostendit nobis quod et scriptura vetus ab ipso est. Nam iussu ipsius implere sunt hidrie. sed nihil sapit illa scriptura nisi ibi christus intelligatur. nouimus autem legem ex quibus temporibus narret id est ab exordio mundi. Inde usque ad hoc tempus quod nunc agimus sexta est etas. Nam prima etas computatur ab adam usque ad noe. Secunda a noe usque ad abraham. Tercia ab abraham usque ad dauid. Quarta a dauid usque ad transmigracionem babilonis. Quinta usque ad iohannem baptistam. Sexta inde usque ad finem seculi. Sex ergo ille hidrie sex etates significant quibus non defuit propheta. Implere sunt prophete. plene sunt hidrie. Quid est autem. capiebant metretas binas vel trimas. Si trimas tantum diceret. non curret animus noster nisi ad mysterium trinitatis. Sed forte nec sic debemus inde sensum auertere. quia dixit binas vel trimas quia nominato patre et filio consequenter et spiritus sanctus intelligendus est. Oportet enim intelligi caritatem inuicem patris et filij. quod est spiritus sanctus. Sed est et alius intellectus non permittendus. binas enim metretas intelliguntur in duobus generibus hominum. id est iudeis et grecis. Tres autem propter noe tres filios significatos. Alchimus. Ministri autem sunt doctores noui testamenti. qui scripturas alijs spiritualiter interpretantur. Architrachinus autem est aliquis legis peritus vt nicodemus. Gamaliel. Saulus. Tu ergo talibus euangelij verbum committit. quod in littera legis occultabat. Quasi vinum de aqua

scm architelmo pima. Et bñ in domo nupci
az tres ordines discubertu describunt. qz eccle
sia tribus ordinibus fidelium constat. Coniugato
rum Continentium et doctorum. Optimu autē vni
crisi vsqz ad huc seruauit. id est euāgelium vsqz
in sextam etatez distulit.

Post h̄ descendit ca
pharnaū ipse et mat
cius et fratres eius. 7
discipuli ei⁹ et ibi mā
serunt non multis die
bus. Et p̄pe erat pa
scha iudeorū et ascē
dit iherosolimam.

Crisostomus. M̄n
autem paulo p̄ dñs
iherosolimam ascen
surus erat Caphar
naum adiit. vt non
vbiqz fratres a ma
tre secum trahat
Vnde dicit. Post h̄
descendit caphar
naum ipse et mater
illius. 7 fratres ei⁹
et discipuli eius. et
ibi manserunt non
multis diebus

Augustinus. Vbi est autem dominus deus
noster excelsus vt nos faceret. humilis. vt nos
reficeret. ambulans inter homines. paciens hu
mana. abscondens diuina. Ecce habet matrem.
habet fratres. habet et discipulos. Inde fr̄es.
vnde matrem. fratres em̄ scriptura nostra appel
lare consuevit. non eos solos q̄ nascunt ex eodē
utero. aut ex eodem patre. aut ex eodem gradu.
velut compatriueles. aut consobrinos. Vnde ḡ
fratres domno. Non em̄ maria iteruz peperit.
absit. Inde cepit dignitas virginū. Abraham
patrius erat ioh̄. et iacob. Laban firmum habe
bat auiculum. et vtriqz dicti sunt fratres. Al
chum⁹ fratres ergo dñi dicunt cognati marie
vel ioseph. qz nō solū beata virgo. sed etiam io
seph in castitate. et ab omni actione coniugali.
innuuis p̄mansit. Augustinus. de con. euan.
Quod vero dicit et discipuli eius incertum est.
Vtrum iam illi adhererāt etiam petrus et andre
as. et filij zebedei. Mathe⁹ em̄ p̄mo narrat q̄ ve
nerit. et habitauerit in capharnaū. et postea
q̄ eos de nauibus piscantes vocauerit. An for
te mathe⁹ quod p̄termiserat. recapitulauit. qz
sine vlla consequētis temporis differentia dixit
Ambulās iuxta mare galilee vidit duos fratres
an pocius a h̄ discipuli fuerunt. Scriptura em̄
euangelica et apostolica. non solū illos duode
nos appellat discipulos ei⁹. sed omnes qui in eū
credentes ad regnū celoz. magisterio eius eru
diebant. Illud etiam requirendum est q̄modo h̄
dicit. Anteq̄ iohannes baptista missus esset in
carcerem ihesū isse in galileam. cum matheus di
cat. cum autem audisset q̄ iohannes traditus es
set secessit in galileam. Similiter etiam et mar
cus. Lucas etiam nihil quidem dicit de tradito
iohanne. sed post baptismū et temptacionē cris
sti. dicit eum isse in galileam sicut illi duo. Vnde
intelligit tres euangelistas. non iohanni euan
geliste contraria narrasse. sed p̄termisse p̄mum
domini aduentuz in galileam. Postea q̄ baptiza
tus est. quando illic aquam couertit in vinum
Eusebius in ecclesiastica historia. Cum em̄
trium euangelioz ad iohannem euangelistā nō

ficta puenisset. p̄basse quidem dicit fidem et ve
ritatem dicit. deesse tñ vidit aliqua et ea ma
xime que p̄mo p̄dicatōnis sue tempore dñs ges
serat. Certum est em̄ q̄ in superioribus trib⁹ euā
gelis hec videntur sola contineri. que in co ge
sta sūt anno. Duo iohannes baptista vel incluz
sus est in carcere vel punitus. Et ideo rogatus
dē ihesus apostolus. vt ea q̄ p̄terierant p̄ore aū
tradicionē iohannis Saluatoris gesta conscri
beret. Vnde si quis diligenter consideret. inue
niet euangelia non dissonare. Sed alterius tem
poris gesta esse. Que scribit iohannes. alterius
hō q̄ ceteri. Tri. Neqz em̄ in capharnaum mira
culum vllū tūc operatus est. Quia em̄ ciuitatem
habitabant illam non sane se habebant ad xpm̄.
sed erant valde corrupti. Ideo tñ accedit. apa
rū ibi trahit tempus p̄pter euz qui ad matrē ho
nozem. Beda. Ideo etiam non multis diebus
ibi manserūt p̄pter festū pasche. quod iam a p̄
pmquabat. Vnde sequit. Et p̄pe erat pascha iu
deoz. Origenes. Sed quid intendit ibi appo
ficio iudeoz. Non em̄ racionis alterius pasche
solemnitas fuerat. Foslan vero quia quoddam
est pascha humanū eoz. qui p̄cul a p̄posito scrip
ture celebrant illud. quoddam vero diuinum et
verū. Quod in spiritu et veritate pficitur. ad di
stinctionem ḡ diuini dicit iudeoz. Sequit. Et
ascendit iherosolimā. Alchimus. Bis in euā
gelis legit ihesum ascendisse iherosolimā. ses
mel in p̄mo anno p̄dicatōnis dum adhuc iohan
nes non erat missus in carcerem. De hoc ascen
su nunc agit. Et itez illo anno quo erat passus
Dedit autem nobis exemplum dñs. quanta cura
diuinis subdi debeam⁹ imperijs. Si em̄ ipse dei
filius decreta legis a se data implebat. celebrā
solemnitates cum ceteris hominibus. q̄o stuz
dio bonoz. oyez. serui debent solemnitates et
p̄uenire et celebrare. Origenes. Mistice autē
euz facta est nuptiaz p̄paracio in chana galilee
descendit vna euz matre. fratribus et discipulis
in capharnaum que interpretat ager consolacio
nis. Oportebat em̄ p̄ vni alacritatem ad agz
consolacionis vna cum matre et discipulis ascē
dere saluatorem. cōsolatuz in futuris fructib⁹
in agro. multitudinem suscipientes disciplinam
eius. et animā que illum sp̄sancto concepit et
iuuandos ibi. Sunt em̄ quidam fructificātes ad
quos dominus ipse descendit. vna cū verbi mis
istris atqz discipulis adiuuās huiusmodi p̄sen
te matre sua. Vident autem qui capharnaum di
cti sūt. non capere diuturnam apud se ihesu p̄
senciam. qm̄ illuminacionē que de pluribus dog
matibus est. inferioris consolacionis agell⁹ nō
capit si cum paucoz. capax existat. Alchimus
Vel capharnaū villa pulcherrima ē. et signifi
cat mundum. in quem verbum patris descendit.
Beda. Non multis autem diebus ibi māsit. qz
paruo in hoc mundo tempore cum hominib⁹ cō
uersatus est. Origenes. Est autem iherosoli
ma ciuitas regis magni. velut ipse saluator ait
ad quam nullus eoz. qui manet in terzis conscū
dit. nec ingredi ē. sed quelibet anima que natu

ralem obtinet celsitudinē et acumē intelligibilū
p̄spiciū eius ciuitatis est incola. Ad quam solus
ihesus ascendisse dicitur. Vident tamen post di
scipuli fore p̄sentes dum recolunt. Zelus dom⁹
tue comedit me. Sed quasi in quolibz discipu
loꝝ ihes⁹ ascendit.

Et inuenit in templo
videntes boues et
oues et columbas et
numularios sedentes
et cum fecisset quasi
flagellū de fomiculis
Omnes vendētes eie
cit de templo. Oues
quoq; et boues et nu
mularioꝝ effudit es
et mensas subuertit.
Et hijs qui vēdebāt
colūbas dixit. Auffer
te ista hinc. Et nolite
facere domum pa
tris mei. domū nego
ciationis. Recordati
vero sunt discipuli ei
us quia scriptum est.
Zelus domus tue come
dit me.

vt venientes emerēt et offerrent. Eadēq; obla
ta ipsi alijs venderent et sic sua lucra accumula
rent. Vnde et numularij ad hoc sedebāt ad men
sam. vt inter emptores venditoresq; hostiaruz
prompta esset pecunia. Vnde subdit. Et num
ularios sedentes. Domin⁹ autē nolens aliquid in
domo sua terrene esse negociationis. neq; eius q̄
honestā putaret. negociatores om̄s expulit fo
ras. Augustinus. Et qui flagelland⁹ erat ab
eis p̄or illos flagellauit. Vnde sequit. Et cū fe
cisset quasi flagellū de fomiculis. Omnes eiecit
de templo. Theophilus. neq; solum eos eie
cit qui vendebant et emebant. s; etiam res eozuz
Vnde subdit. Oues q; et boues et nummularioꝝ
rum effudit es. et mensas euertit sez nummulari
as. que erant quasi vasa denarioꝝ. Origenes
Cōsideremus autem. ne forte enorme videatur
q; dei filios captis fomiculis parat sibi flagellū
ad eiciendum de templo. Vnū tñ refugiu ad ho
rum respōsionem relinquit diuina potestas ihu
vt cum volebat posset iracundiam hostiū suffo
care. q̄uis essent innumeri. Et sedare mētū tur
bines. Dñs. n. dissipat cogitaciōes gentiū. Pre
sens autem historia in nullo minore potestas
tē p̄tendit his que ab eo miraculosius edita sūt
quimo constat hanc maiorem demonstrare potē

etiam miraculo quo aqua conuersa est in vinum.
eo q; illic inammata subsistit materia hic vero
tot miliū hominū domant ingenia. Aug⁹. de
con. euange. Manifestū est autem non semel sed
iterato hoc factū esse a domno. Sed illud p̄mū
commemorā hie a iohanne istud vltimū a cete
ris tribus. Origenes. Et iohannes quidem h̄
dicit. q; expulit vendentes de templo. Mathe⁹
autē ait. qm̄ expulit vendentes et emētes. Mul
to autem maior erat numerus emenciū q̄ vendē
ciū. quoꝝ expulsio transcēdebat dignitatē ei⁹
qui reputabāt filius carpentarij. nisi q; diuina
potestate sibi omnes subiecit. vt dictū est. Be
da. Cōmendat autē in hac lectione vtraq; xp̄i
natura. humana quidem in hoc q; matrem comi
tem habuisse phibet. Diuina in hoc q; ver⁹ dei
filius demonstrat. Sequit em̄. Et his qui ven
debant columbas dixit. Auffer te ista hinc. a no
lite facere domū patris mei domū negociaciōis

Criso. Ecce patrem vocat. et nō irascunt. est
mat em̄ simpliciter euz dicere. Sed quia postea
apercius loquebat. vt solam representaret partē
litatis intelligenciaz. p̄pter ea seuebant. Et ma
theus quidem dicit q; eiciens eos dicebat. Noli
te facere domū meā speluncā latronū. Illud em̄
fecit ad passionem veniens ideo durioribus ser
monibus vtebat. Hoc autē in p̄ncipio signozuz
fecit. Vnde non ita aspera s; remissa q̄damodo i
crepacione vtitur. Augustinus. Ecce tem
plum illud figura adhuc erat. et eiecit inde dos
minus omnes qui ad nundinas venerant. Et
que ibi vendebant. que opul habebant homines
in sacrificio illius temporis. Quid si ibi ebrius
inueniret. si negociaciōis non debet fieri dom⁹
dei. potacionis fieri debet. Criso. Sed cuius
gracia tali vehemēcia xp̄us vsus est. Quia em̄
in sabbato curaturus erat et multa factur⁹ que
videbant ab eis esse legis transgressio. vt nō vi
deat deo contrarius hoc cum periculo fecit dās
intelligere. q; qui periculis se exponit. p̄ bono
cratu domus dominū domus non contemnit. a
ideo vt ostenderet sui consonanciam ad deū. nō
dixit domum sanctaz. sed domū patris mei. Et p̄
ter hoc etiam subdit. Recordati vero sunt disci
puli eius quia scriptum est. Zelus domus tue co
medit me. Beda. Discipuli em̄ vident es in eo
hunc feruentissimum zelum. Recordati sūt quia
zelo domus patris saluator eiecit impios de tē
plo. Aleh. Zelus cum i bono accipit est quidā
feruor animi. quo mens relicto humano timore
p̄ defensione veritatis accenditur. Augusti.
Comedit ḡ zelo dom⁹ dei qui omnia que videt
ibi pueria cupit emendare. Et si emendare nō
potest. tolerat et gemit. si ergo in domo tua ne
quid peruersum fiat satagis. in domo dei vbi sa
lus prope sita est. debes pati q̄ntū i te ē. si quid
peruersi videris. Amicus est ad moneat leuiter
vroz est seuerissime frenet. ancilia ē etiam ver
beribus compescatur. fac quicquid potes. pro
p̄sona quam portas. Alehumus. Mistice
autem quotidie deus spiritaliter suam ecclesiā
intrat. Et q̄liter ibi vnusq; cōuersat attendit

Caream⁹ ergo ne in ecclesia dei fabulis vel r^u fibus vel odijs vel cupiditatibus vacemus. Ne iprouisus veniens nos flagellet. et de ecclesia sua eijcet. Origenes. Possibile em̄ est hierosolimitanus q̄ delicto subiacere et capacissimos de uiare. qui nisi post delictum citissime conuertantur. capacitatē amittūt. Inuenit igit̄ in templo. id est in sacris. vel in enūciatōne ecclesiastica sermons quosdam. qui patris domū negociacionis constituēbāt. qui sc̄z venales exponūt boues. quos oportet obseruare ad aratru ne retrocedentes non disponāt ad regnū dei. q̄ etiā p̄ferūt mamōnam iniquitatis ouibus. ex quibus habent ornatus materiam qui etiam solletiam columbarum. p̄uata qualibet amaritudine vili pendūt. Cū ergo hos inuenit saluator in domo sacrata. facto de funiculis flagello fugat illos. vna cum venalibus ouibus et bobus suis. Expargit eis p̄deta velut indigna in domo dei reineri. subuertitq̄ constitutas tabulas in animabus auaroz. et mandat ne vlti⁹ in domo dei columbe vendant. Arbitroz autem et exemplū ipsum statuisse p̄ p̄dicta secrecius. vt intelligamus p̄ hoc si quid agi debet erga sacram illā oblationē a sacerdotibus nō debere ritu sensibiliū oblationū agi. nec legem obseruari debere vt carnales iudei volebant. Nam ihesu p̄pellente boues et oues. iubente auferri columbas. que plurimū offerebant iuxta consuetudinē iudeorum et subuertēte mēsas materialiu nūmoz nō exp̄sse. sed figuraliter continenciū diuinā impressiones ea sc̄z que sc̄m legis scripturā videbant honesta. Et vtente eo in plebez flagellis dissoluenda et dispergenda hec erant. translatoregno ad eos qui ex gentib⁹ crediderūt. Augustinus Vel videntes in ecclesia sūt qui q̄ sua sūt querunt. s̄o que ihesu cristi. Venale habēt totū. quia volunt redimi. Simon ideo volebat emere spiritū sanctū. q̄ vendere volebat. Erat em̄ de illis qui colūbas vendūt. et em̄ in colūba apparuit spū sanctus. Colūba autē nō est venalis. gratis dat̄ q̄ gracia vocat̄. Beda vendūt igit̄ columbas qui acceptam spū sancti graciā nō gratis vt p̄ceptū est. sed ad p̄miū dant. qui manuū impositionē qua spū sanctus accipit. et si non ad questum pecunie. ad vulgi tñ fauores tribuūt. qui sacros ordines non ad vite meritū. sed ad graciā largiūt. Augustinus. Boues at̄ intelligunt̄ apostoli et p̄phete qui nobis scripturas sacras dispensauerūt. Qui ḡiphs scripturis fallunt populus. a quibus q̄runt honores. vendunt boues. vendūt et oues id est ipsas plebes. et cui vendūt nisi diabolo. Quicqd̄ enim de vnicā ecclesia preciditur. Nuis tollit. nisi leo rugiens. Beda. Vel oues sunt opa mundicie et pietatis. Vendunt ergo oues qui humane gracia laudis opera pietatis exercent. s̄mos mutuo dant in templo. Qui apte terrens rebz in ecclesia deseruiūt. Domum etiam domi faciunt domum negociacionis. non solum hi qui p̄pter sacros ordines pecunie vel laudis vel ho-

noris querunt. verum etiam qui gradum vel ḡiam spirituales quā in ecclesia domino largiente p̄ceperunt. non simplici intencōe. sed cura humane retribucōnis exercent. Aug. Signum autem q̄dam nobis ostendit dominus. q̄ fecit flagellum de resticulis. et inde negociacionem in dei templo facientes flagellauit. Etenim vn⁹ quisquisq̄ in peccatis suis restem sibi textit. duz peccata addit peccatis. Quando ergo aliqd̄ patitur homines p̄pter iniquitates suas agnoscant. quia dñs facit flagellum de resticulis. et adhuc admonet eos vt mutent se. Nam si se non mutauerim. audient in fine. Ligatē illi man⁹ et pedes. Beda. facto igitur de funiculis flagello. illos eiecit de templo quia de parte foris sancto rum eiciūtur qui inter sanctos positi vel fide vel aperte faciūt opera mala. Oues q̄ et boues eiecit. quia talium vitaz pariter et doctrinam ostendit esse reprobam. s̄mularioz q̄ effudit es et mēsas subuertit quia damnatus in fine reprobis etiam ipsarum quas dilexerūt rerum. tollet figuram. vendicōnem columbarū de templo auferri p̄cepit. quia gracia spūs q̄ gratis accipitur gratis dari debet. Origenes. Potest etiam per templum intelligi anima studiosi p̄pter inhabitans verbum dei. In qua añ doctrinam ihesu constiterant terrestriū et beatales motus. Signum autem terrestriū motum bos est. quoniam est agricultor. Insensatum autem motuū ouis. q̄ est pluribus animabus irōnalius. Leuium vero atq̄ incōstāciū mentium signum est columba. Eorum verbo q̄ bona uidentur signa sunt era. que xps verbo docēne expellit. vt n̄ vltra domus patris ei⁹ sit forū

Responderunt ergo iudei et dixerūt ei. Ad signum ostēdis nobis quia hec facis. Rōdit ihesus et dixit eis. soluite templum hoc. et in tribus diebus excitabo illud. Dixerunt ergo iudei. quadraginta et sex ānnis edificatum est templum hoc et tu tribus diebus excitabis illud. Ille autem dicebat de tēplo corporis sui. Cum ergo surrexisset a mortuis recordati sunt discipuli eius. quia hoc dicebat de corpore suo. et crediderūt scri-

Theophi. Quia iudei videbant ihesū talia facere euz potestate multa et dicentem. nolite face re domum patris mei. domū negociacionis signū ab eo petunt. vnde dicit̄ Responderūt ergo iudei et dixerūt ei. Quod signum ostēdis nobis quia hec facis. Chrysostomus. Sed nunquid signa opus erāt vt ea que male fiebāt cessare faceret. nō ne zelum talem accipere pro domo si maximum signū virtutis erat. non aut̄ illius p̄phete meminēt sed signūz petebant. Simul q̄ dem de suo turpilucro impedito do-

pture et sermoni eius quem dixit ihesus.

lentes. simul autem et p hoc phibere eum volentes. opi nāt em eum aut p

uocare ad miracula. aut cessare ab his que fiebant. ppter ea non dat eis signū sicut et post pentibus signū respondit dicens. Generacio mala et adultera signū querit. et signū non dabit ei nisi signū iohne pphete. Sed tunc quidem manifestus p̄tunc autem obscurius respondet idēz non autem utiqz qui non petentes p̄cupat. et signa dat hic petētes aduertisset. nisi mentē eorum cognouisset dolosam. Sequit̄ em. Et dixit eis. Soluite templum hoc et in tribus diebus excitabo illud. Beda. Quia em signū querebant a domino quare solita commercia p̄ncere debu erit ex templo. Respondit. Quia ipsum templū significabat templū corporis sui. in quo nulla p̄fus esset alicui macula peccati. Quasi diceret. Sicut istud manimatū templū a vestris cōmercijs sceleribusqz mea expio potestate. ita et hoc corporis mei templū cui istud gestat figuram. vestris manibus dissolutum. tertia die resuscitabo. Theo. Nequaquā tamen illos ad homicidiū puocat dicens. Soluite. Sed hoc eis affectantibus. non sibi esse absconditū demonstrat. Audiant autē arriani. quomodo dñs mortis destructor dixit. Excitabo virtute scz ppria. Augustinus. Resuscitauit eum quidem et pater cui dicit in psalmis. Excita me et reddam illis. Sed quid fecit pater sine verbo. quomodo ergo pater eum resuscitat. Sic et filius resuscitauit. qz filius dixit. Ego et pater vnū sumus. Criso. Propter quid aute signū resur̄ctōnis dat eis qm̄ scz hoc maxime erat qz ostendebat eū nō eē hominem puz posse aduersus mortem statuere triumphum. et tyrannidem eius longam velociter dissoluere. Origenes. Vtraqz autem scz et corpus ihesu et templū exemplat mihi fore vidēt ecclesie. eo qz ex viuis lapidibus astruit̄ in domū spiritualem in sacerdotiū sanctum. Et ppter illud. Vos estis corpus cristi et membra de mēbro. Quis at̄ dissolui lapidū videat̄ struatura ac dissipari omnia ossa cristi aduersitatibz tribulacionū. instaurabit̄ tñ templum ac resuscitabitur die tertia. que in nouo celo et noua terra presens erit. Sicut em̄ illud cristi corpus sē fibile crucifixum est ac sepultum et postea resurrexit. sic et totale sanctorū cristi corpus concrucifixū est cristo. Quilibet em̄ eoz in nullo alio gloriae nisi in cruce cristi. p̄ quaz ipse crucifixus est mundo. Sed et conspultus est cristo. et resurrexit euz eo. quia in quadā nouitate vite ambulat. Sed scdm̄ beatā resurreccionē nōduz surrexit. Vnde non scriptū est. Tercia die restaurabo illud s̄ in tribus diebus. Perficit̄ em̄ ei⁹ erectio in omnibus tribus diebus. Theo. Iudei autēz de manimato templo putātes eum hoc dicere. Deridebant eū. Vnde sequit̄. Dixerunt s̄ iudei. Quadraginta et sex annis edificatū ē templum hoc. Et tu tribus diebus excitabis illud. Alchimus. Et notandū qz nō de p̄ma edifica

ciōe. que a salomone septem annis p̄fecta est. s̄ de edificacione que facta est sub zorobabel p̄ qz draginta et sex āns impediētibz inimicis respondebāt. Origenes. Vel dicit aliqz quadraginta sex annoz. erurgere compositū. ex quo dauid allocut⁹ est sathan p̄pham consulēs de cōstructione templi. extunc satagens ad congregandam materiam templi. Animaduerte vero si possibile est quadragenariū numerū statui erga templū ppter quatuor elementa mūdi. ac senariū ppter hoc qz homo sexto die creatus est.

Augustinus. iij. de trim. Vel hic numerus p̄fectioni dominici corporis apte congruit. qz dragiesies em̄ series sem. sūt ducenti septuaginta sex. qui numerus diez complet nouēz menses et sex dies. Ipsa autēz p̄fectio corporis dñi tot diebus ad partum p̄ducta compit̄. sicut a maioribus traditum suscipiens ecclesie custodit autoritas. Octauo em̄ kalendas aprilis cōcept⁹ creditur. quo et passus. status autem traditur. Octauo kalēdas Januarij. Ab illo ergo die vsqz ad istum. computati ducenti septuaginta sex resurrexerunt dies. qui senariū numerū quadragiesies habent. Augustin⁹ octuagintariū questionū. Dicit̄ eciam conceptō humana sic p̄cedere et p̄fici p̄mis sex diebus quasi lactis habeat similitudinem sequentibus nouem diebus ouertatē in sanguinē. demde duodecim diebus solidet̄ reliqz decē et octo diebus formet̄ se vsqz ad p̄fecta lineamenta omnium membrōz. et in reliquo tempore vsqz ad tempus partus magnitudine auget̄. Sex autē et nouē et xij. et xvij. in vnū coacti sūt. xlv. addito ergo vno sūt quadraginta sex. qui si fuerint multiplicati p̄ ipsū senariū numerū. qui hui⁹ ordinacionis caput tenet sūt ducenti. lxxvj. id est nouem menses et sex dies. Non ergo absurde quadraginta sex annis dicit̄ fabricatū esse templūqz corpus eius significabat. ut quot anni fuerint in fabricacione templi. tot dies fuerint in corporis dominici p̄fectione. Augustin⁹ sup iohannem. Vel aliter qz dominus noster de adam corpus accepit. non de adam peccatum traxit. templum corporeū inde sumpsit. non iniquitatem que de templo pellenda est. Si autem facies quatuor nomina greca. Anatoles quod est oriens. Disis quod est occidentis. Arctos quod est septentrio. Mesembria quod ē meridies. capita verborū adā habent. A quatuor em̄ ventis domin⁹ collectur. se dicit electos suos cum venerit ad iudiciū. Habent autē littere nominis adam numerū scdm̄ grecos. Et ibi inuenitur quadraginta sex annis edificatum templum. Habet em̄ adam alpha quod est vnum et delta quod est quatuor. et alpha quod est vnum. Et. M. quod quadraginta. et sic habes quadraginta sex. s̄ iudei qz caro erant. Carnalia sapiebant ille spiritualiter loquebat̄. et de quo templo diceret. p̄ euangelistam nobis apperuit. Sequit̄ em̄. Ille autem dicebat de templo corporis sui. Theo. Ex hoc autem Apollinarius contra dictionem sumit. volēs ostendere. qz caro cristi esset manimata. eo qz templum sit manimatū

Ergo carnem xpi et lapidē et lignū facies. quia ex his templū consistit. Si autem quod dicitur Anima mea turbata est. et potestatem habeo ponēdi animā. nequaquam dici dixeris. vbi ponēs illud In manus tuas domine commendo spiritum meū. Non enim de anima irrationali intelligere poteris. Neque quod dicitur. Non derelinques animā meam in inferno. Origenes. Ideo autem corpus domini templū intelligitur. quia sicut templū gloriā dei continebat habitantē in ipso. sic corpus christi representans ecclesiam vniuersitū continet. qui est gloria dei. Crisostomus. Duo autem erant que obstabant discipulis ne in eum intelligerent. vnum ipsa resurrectio. alter vero quod maius erat. scilicet quod deus erat qui in illo corpore habitabat. quod dñs occulte ostēderat. dicens Soluite templum hoc. et cetera. Et ideo subditur. Cum ergo surrexisset a mortuis. recordati sūt discipuli eius quia hoc dicebat de corpore suo et crediderunt scripture et sermōni quem dixit ihesus. Alchūm. Ante resurrectionem enim non intelligebant scripturas. quia nondum acceperant spiritū sanctū. Sed in die resurrectionis apparens dominus aperuit discipulis sensum ut intelligerent que de ipso scripta erant in lege et prophetis. et tunc crediderunt scripture prophetarum. qui per dixerunt christum tertia die resurrecturum et sermōni quem dixit ihesus Soluite templū hoc.

Origenes. Secundum anagogem vero complementum fidei attingemus in magna corporum resurrectione totius corporis ihesu. id est ecclesie eius cum fides. que est ex specie multum differat ab ea que est per speculum in enigmate.

Cum autem esset hierosolimis in pascha in die festo multi crediderunt in nomine eius videntes signa que faciebat. Ipse autem hierosolus non credebat semetipsum eis eo quod ipse nosset omnes. et quod opus eius non erat ut quis testimonium perhiberet de homine. Ipse enim sciebat quid esset in homine.

se hierosolimis. nisi forte cum facta sint. In scripturis non habent. Animaduerte vero si possibile est in miraculis deputari quod fecerit flagellum ex funiculis et cunctos ex templo propulserit. Crisostomus. Prudenciores autem fuerant discipuli qui ad christum accesserant. non propter signa sed propter doctrinā. Nam gressiores quidem per signa trahebuntur. rationabiliores vero per prophetias seu

Beda. Superius euangelista narrauit. quod dominus hierosolim adueniens gesserit. sicut vero eorum de hierosolimis commorante. Quid ab alijs erga eum actum fuerit. refert. Unde dicitur. Cum autem esset hierosolimis in pascha in die festo multi crediderunt in nomine eius. Videntes signa que faciebat. Origenes. respiciendum autem quomodo ex signis eius plerique videntes crediderunt in eum. Non enim dicitur prodigia fecisse

doctrinā. Unde subditur Ipse autem ihesus non credebat semetipsum eis. Augustinus Quid sibi vult hoc. Illi credebant in nomine eius et ipse ihesus non credebat semetipsum eis. An forte non credebant ei et fingebant se credidisse Sed non diceret euangelista. Multi crediderunt in nomine eius Magna ergo res et mira. Credunt homines in christum. et christus non se credit hominibus preteritum quia filius dei est. et utique volens passus est et si nollet. nunquam pateretur. Sed tales sunt omnes catholicum. Si dixerim catholicum. et e dis christo. respondet. credo. Et signat se. Si interrogem eum. Manducas carnem filij hominis nescit quid dicim. quia ihesus non se credidit ei.

Origenes. Vel dicendum quod ipse non se credidit creditur in nomine eius. et non in illū. In illū enim credunt qui angustam viam vadunt ducētem ad vitam. Qui autem credunt signis. non in eum sed in nomine eius credunt. Crisostomus. Vel hoc dicit quia non confidebat in eis ut in discipulis perfectis neque committebat eis omnia dogmata ut iam firmi ter fidelibus fratribus. Non enim intēdebat exterioribus verbis ad mentē eorum. intrans autem tempus opportunū manifeste sciens. Unde sequitur. eo quod ipse nosset omnes et quod opus non erat ut quis testimonium perhiberet de homine. Ipse enim sciebat quid esset in homine. Scire enim ea que sunt in corde hominū est dei qui solus corda plasmauit. Non indigebat ergo testibus ut per opus plasmatum mentem addiscat. Augustinus. Plus etiam nouerat artifex quid esset in opere suo quam ipsum opus quid esset in semetipso. Nam et petrus non nouerat quid in ipso esset quando dixit. Tecum ero usque ad mortē sed dominus nouerat quid esset in homine dicens. pusquam gallus cantet ter me negabis. Beda. Quia propter monemur ut nunquam de confessione nostra securi simus sed semper solliciti formidemus. quia quod nos latet eternum arbitrium latere non valet.

Augustinus superius dixerat quod cum esset hierosolimis multi crediderunt in nomine eius videntes signa et prodigia et que faciebat. ex his autem erat nicodemus de quo dicitur. Erat homo ex pharisais nicodemus nomine Beda. cuius est dignitatis officium ostendit eum subditum princeps iudeorum quid egerit eum subiecit. Unde venit ad ihesum nocte enpiens sed secreta eius allocutione plene discere misteria fidei cuius apta ostensione signorum iam rudimenta precepit.

CAPITV. .III.

ERat homo ex pharisais nicodemus nomine princeps iudeorum. Hic venit ad hierosolim nocte et dixit ei. Rabi scimus quia a deo venisti magister. Nemo enim potest hec signa facere que tu facis. nisi fuerit deus cum eo. Respondit hierosolus et dixit ei. Amen amen dico tibi. nisi quis re-

natus fuerit denuo.
nō potest videre reg-
num dei.

Crisostomus.
Adhuc tñ a iudaica
detinebat ifirmita-
te. apterea et nocte
venit. trepidās in

die hoc facere. Vnde et euangelista alibi dicit.
qm̄ ex p̄ncipibus multi crediderūt in eum. s̄ p̄-
ter iudeos non confitebant. vt nō extra sinago-
gam fierent expulsi. Augustin⁹. Nicodemus
etiam ex illo numero erat. qui crediderunt. sed
nondū renati sūt. vnde hoc ad rē ptinet q̄ in no-
cte venit. Renati autē ex aqua et sp̄sancto au-
diūt ab apostolo. fuisit aliq̄ndo tenebre. nūc
autem lux in domino. Vaimo. Vel pulchre in
nocte venisse dicit. quia tenebris ignorantie ob-
nubilatus. ad tantam lucem nondū peruenerat
vt perfecte deum verum crederet. Rex enim in
sacro eloquio p̄ ignorantia ponitur. Vnde sub-
ditur. Et dixit ei. Rabi scimus quia a deo veni-
sti magister. Quod autem hebraice rabi. latine
dicitur magister. Magistrum ergo appellat. et
deum tacet. quia credebat eū a deo missum. sed
tamē vt dixit. deū nō agnoscebat. Augu-
Vnde autem iste crediderat. patet per id quod
subdit. Nemo em̄ potest hec signa facere que tu
facis nisi fuerit deus cū eo. Sic ergo nicodem⁹
de illis multis erat. qui crediderant in nomine
eius. vidētes signa que faciebat. Chzi Sed
tamen neq; a signis aliquid magnū existimabat
de eo. sed ad huc humanam habens de eo mentē
vt de propheta loquit. Ad operacionē eū mis-
sum dicens. Et alieno auxilio indigentē hec age-
re que agebat. Cum tñ pater p̄fectū eum genu-
erit. et sufficientē sibi ipsi. et nihil habentē imp-
fectum. quia vero cristo studiū erat. non ita ma-
terim dignitatē suaz reuelare sic psuadere q̄ ni-
hil ex aduerso agebat patri. apterea in verbis
multociens humiliter loquens videt. In reb⁹
autem cum potestate omnia operat. Ideoq; et
nicodem⁹. nūc manifeste q̄dē nihil excelsū loq̄-
de ipso. Occulte at̄ ab humili eū opinionez educ-
docens q̄ sufficientē sibi ipse est in miraculorum
operacione. Vñ subdit. Respondit ihesus a di-
xit ei. Amen amen dico tibi. nisi quis renat⁹ fu-
erit denuo. non potest videre regnū dei. Au-
Isti sunt ḡ quibus se credit ihesus. qui nati fue-
runt denuo. qui non in nocte veniūt ad ihesuz si-
cut nicodemus. Tales em̄ iam etiaz p̄fitent. Di-
cit ergo. nisi quis renat⁹ fuerit. a cetera. Quasi
diceret. Quia nondū es natus denuo id est ex do-
spirituali generacione. noticia quā habes de me
spiritualis non ē. sed aialis et humana. Ego autē
dico tibi q̄ siue tu siue alius quicumq; nisi ex deo
denuo natus fuerit. non poterit apprehendere
gloriam que circa me est. sed extra regnū erit.
nam generacio que p̄ baptismū fit illuminacio-
nem anime tribuit. Crisostom⁹. Vel littera ta-
lis est. Amen amen dico tibi. nisi quis renatus
fuerit. s̄ est si tu nō natus fueris desup. et dog-
matū susceperis certitudinez alicubi. extra etiaz

et lōge es a regno celorum. seipm̄ hic ostendēs
et indicans quomā non est hoc tantū quod vis-
tur. sed alijs oculis opus est ad videndum eum.
Hoc autem quod dicit desup hij quidē id est de
celo exponūt. Alij vero a p̄ncipio. Itē iudei
quidem si hoc audissent deridentes vtq; disces-
sissent. hic vero et in hoc amorem discipuli ostē-
dit q̄ a cristo vltorius interrogat.

Dicit ad eum nicode-
mus. Quomodo po-
test homo nasci cum
sit senex. Nunquid po-
test in ventrem ma-
tris sue iterato introi-
re et renasci. Respon-
dit ihesus. Amen am-
en dico tibi. Nisi quis
renatus fuerit ex a-
qua et spiritu sancto
non potest introire
in regnum dei.
Quod natum est ex
carne caro est. et
quod natum est ex
spiritu spiritus est.
Non mireris quia di-
xi tibi. oportet vos
nasci denuo. Spiritus
vbi vult spirat.
et vocem eius audis.
et nescis vnde veniat
aut quo vadat. Sic
est omnis qui natus
est ex spiritu.

Crisostomus.
Veniens nicodem⁹
ad ihesum vt ad ho-
minem. audiens ma-
iora q̄ ab homine.
erigit ad altitudiez
eorz. que dicunt nō
quidem excidens a
fide. sed infert hāc
impossibilitatem ut
in ap̄ciorem puoz
doctrinaz. Duo autē
erant que admira-
bantur scilicet nati-
uitas talis a regnū
neq; n. audita erāt
apud iudeos. Sed
interim circa p̄us in-
stat. et q̄ maxime
eius mentem concu-
ciebat. Vnde dicit.
Dicit autem ad eum
nicodemus. Quomo-
do potest homo na-
sci cum sit senex. nūc
quid potest in ven-
tre matris sue ite-
rato introire et re-
nasci. Beda.
Sic verba ista so-
nare vidētur. quā-
si puer queat itera-
rato in ventre ma-
tris introire et re-
nasci. Sed sciendū
q̄ ipse senex erat.
Ideoq; de se pro-
tulit exemplū. ac si
diceret. Ego suz se-

nex. et meam quero salutem. quomodo possum
in ventrem matris introire et renasci. Criso-
stomus. Rabi eum vocas et a deo venisse dicis.
a non suscipis que dicunt. sed loqueris ad magi-
strum dictionem que multam p̄ turbacionem m-
ducit. Hoc enim scilicet quomodo querere eoz
est qui non valide credunt. et multi sic querēt ea
a fide ceciderunt. hij quidem dicentes quomo-
do deus est incarnatus. alij quomodo mansit im-
passibilis propterea et hic propter angustiam
modum exquirunt. Sed cū aliquis cogitacionib⁹
proprijs spiritualia euertit. derisibilia loquitur
Augustinus. Spiritus enim loquitur et

ille carnem sapit. Non nouerat iste nisi vnā natuitatem scilicet ex Adam et Eua, et ex deo et ecclesia nondum nouerat. Sic tamen tu intellige natuitatem spiritus quomodo intellexit nicodemus natuitatem carnis. quomodo enim vterus non potest repeti. sic nec baptismus. Crisostomus. Nicodemo autem decedenti ad eam que hic est natuitatem. cristus manifestius reuelat spiritualis natuitatis modum. Vnde sequitur. Respondit ihesus. Amen amen dico tibi. nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto. non potest introire in regnum dei.

¶ Augustinus. Ac si dicat. Tu carnalem generationem intelligis. sed ex aqua et spiritu oportet quod nascatur homo propter regnum dei. Si propter hereditatem patris hominis temporalis nascitur aliquis ex visceribus matris carnalis. et propter hereditatem patris dei sempiternam nascatur ex visceribus ecclesie. Cum autem ex duobus homo consistat ex corpore videlicet et anima. duplicem habet et huiusmodi modum generationis. Aqua enim que visibilis est. ad emundationem corporis intelligitur. Spiritus vero inuisibiliter concurrens ad emundationem inuisibilis anime inuitur. Crisostomus. Si vero quis interrogat qualiter ab aqua homo nascitur. Interigo et ego qualiter natus est adam a terra. Sicut enim in principio subijciatur elementum terra. totum vero opus plasmatis erat. ita et nunc subijciatur elementum aqua. totum vero est spiritus gratie. Tunc paradysum dedit in conuersionem. nunc autem nobis cecelum aperuit. Sed que est necessitas aque. hijs qui spiritum sanctum suscipiunt. Diuina enim in ea proficiuntur simbola. Sepultura et mortificatio. resurrectio et vita. Sicut enim in quodam sepulchro in aqua nobis submergentibus capita. vetus homo sepelitur. et submersus deorsum occultatur. Deinde nouus rursus ascendit. Hoc etiam fit vt discas quoniam virtus patris et filij et spiritus sancti omnia complet. Et quod cristus tres ad resurgendum expectauit. quod igitur est matrix fetui. hoc est fidei aqua. In aqua enim plasmatur et figuratur. Sed quod in matrice plasmatur. tempore indiget. quod vero in aqua non ita. sed in vno momento omnia fiunt. Talis enim est natura corporum. vt tempore assumant perfectionem. In spiritualibus vero non est ita. quoniam perfecta a principio constituuntur que fiunt. Ex quo igitur ascendit a iordane dominus non adhuc reptilia animarum viuencium. sed animas spirituales et racionales aqua reddit. Augustinus de baptismo paruulorum. Sed quia non ait. nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto non habebit salutem vel vitam eternam. sed non morabitur in regnum dei. Ad hoc inquirunt quidam paruuli baptizandi sunt. vt sint cum christo in

regno dei. vbi non erunt si baptizati non fuerint quamuis et sine baptismo si paruuli non moriantur salutem vitamque eternam habituri sint. quomodo nullo peccati viculo astricti sunt. sed cur nascatur denuo. nisi renouandus a vetustate. aut vni imago dei non intrat in regnum dei. nisi impedimento prohibente peccati. Vaimo. Talia autem ac tanta secreta misteria nicodemus capere non valenti. dominus ex carnali natuitate similitudinem dedit dicens. Quod natum est ex carne caro est. Et quod natum est ex spiritu spiritus est. Sicut enim caro carnem procreat. Ita quoque spiritus spiritu parit.

Crisostomus. Nichil igitur sensibilius inquiras. neque estimes quod carnem generet spiritus. domini enim caro gemita est. non quidem a spiritu solum. sed etiam a carne. Quod autem natum est ex spiritu spirituale est. Natuitatem enim hic non eam que secundum substantiam dicit. sed eam que secundum honorem et gratiam. Sic igitur et filius dei ita natus est. quid plus habebit omnibus qui ita nati sunt. Inuenietur autem et spiritu minor. cum eius natuitas gratia spiritus sit. Et quid hec a iudaicis distat dogmatibus. Vide autem et spiritus sancti dignitatem. Dei enim opus videtur facere. Supra enim dixit. Quosnam ex deo nati sunt. Vbi autem quomodo spiritus eos generat. Dicens autem cristus quomodo natus est ex spiritu. spiritus est. quia turbatum rursus vidit. ad sensibile exemplum ducit sermonem dicens. Non mireris. quia dixi tibi. Oportet vos nasci denuo. dicendo enim ne mireris. ostendit animi eius turbacionem. Ponit autem exemplum. quod neque communionem aliquam ad corporum grossiciem habet. neque ad incorporeorum peruens uaturam. quod est venti delacio dicens. Spiritus vbi vult spirat. et vocem eius audis. sed nescis vnde veniat aut quo vadat. Sic est omnis qui natus est ex spiritu. Quod dicit tale est. Si ventum nullus detinet. sed quo vult fertur. multo magis spiritus actione nature leges detinere non poterunt. non terminum corporalis natuitatis neque aliud quid talium. Quomodo autem de vento hic dictum est. manifestat illud quod dicit. vocem eius non audis. id est sonitum percussiois. non enim loquens infideli et nescienti spiritus actionem hoc diceret. Dicit autem vbi vult spirat non quasi electionem quandam vento habente sed iam que a natura est mutationem que non prohibetur. et cum potestate fit. Et nescis vnde veniat aut quo vadat. id est si huius spiritus cuius sensum suscipis auditu et tactu interpretari nescis viam qualiter diuini spiritus operationem scrutaris. Vnde subdit. Sic est omnis qui natus est ex spiritu.

Augustinus. Sed quis nostrū non videat verbi gratia austrū euntem a meridie ad aquilonē aut aliū ventū venientē ab oriente et occidente quomodo ḡ nescimus unde veniat aut quo cat.

Beda. Spiritus igit̄ sanctus est qui vbi vult spirat. qz ipse in potestate habet cui⁹ cor gratia sue visitationis illustrat. Et voces eius audis cum te p̄sente loquit̄ is qui sp̄sancto repletus est. Augustin⁹. Sonat psalm⁹. sonat euāgelii. sonat sermo diuin⁹ vox sp̄s est. hoc igitur dicit qz verbo et sacramento inuisibiliter adest sp̄sanctus vt nascamur. Alchum⁹. Ergo nescis unde veniat aut quo vadat. qz et si te p̄sente spiritus ad horam quempiam repleuerit. nō potest videri quomodo in euz intrauerit. vel q̄ modo redierit. quia natura est inuisibilis. Vaimo. Siue nescis unde veniat quia quomodo credentes ad fidem introducat ignoras. vel q̄ vadat. quia quomodo fideles ad sp̄ciē p̄ducatur nescis. Et sic ē omnis qui natus est ex spiritu. Ac si dicat sp̄sanctus spirit⁹ inuisibilis est. ita et quisqz ex sp̄u nascit̄ inuisibiliter nascit̄. Augustin⁹. Vel aliter. Et si tu nascaris de spiritu beris. vt ille qui non est natus adhuc de sp̄u nesciat vñ venias aut quo eas. Vnde em̄ fecit⁹ ait. Sic est omnis qui natus est ex spiritu. Theo. Confundat̄ ḡ macedon⁹ ipugnatōr spiritus q̄ seruū sp̄sanctum asseruit. Spiritus em̄ sanct⁹ ap̄a potestate et vbi vult et q̄ liter vult opat̄.

Respondit nicodem⁹ et dixit illi. Quomodo possunt h̄ fieri. Rōdit̄ ihs et dixit ei. Tu es maḡt̄ in isrl̄ et h̄ ignoras. an̄ an̄ dico tibi qz qd̄ scim⁹ loqm̄ et qd̄ vidim⁹ testam̄ et testimoniu⁹ n̄m n̄ accipitis. si terrēa dixerō vobis et n̄ creditis. quomō si dixerō vobis celestia credetis.

liq̄ asperius ad eū crist⁹ loq̄t̄. Vñ seq̄t̄. Respōdit et dixit ei. Tu es magister in israēl et hec ignoras. Augustinus. Quod putamus domin⁹ huic magistro iudeoꝝ q̄ si insultare voluisse. volebat quid em̄ illum nasci de spiritu. nemo autez ex sp̄u nascit̄ nisi humilis fuerit. quia ipsa humilitas facit nos nasci de sp̄u. Ille autem magister in flatu erat et alicui⁹ momētū sibi esse videbatur. quia doctor erat iudeoꝝ. Depōnit ḡ domn⁹ eius sup̄biam. vt possit nasci de sp̄u.

Crisostomus. Nequaquā tamen nequiciam accusat viri. sed in sp̄ciā et ruditatez solum. sed dicit aliquis. quid commune habet hec natiuitas.

de qua sez crist⁹ locutus est ad iudaica dogmata. Habet quidem commune. Nam qui p̄m⁹ homo fact⁹ est. et que de costa facta est mulier. et que steriles genuerunt. et que p̄ aquam miracula p̄fecta sūt. Dico autē qz heliseus de aqua ferrum eduxit. et qz iudei mare rubrum transferunt. et qz naaman sirus in iordane purgatus est. Vnde oīa natiuitatē spiritualē et purgamentū in ea futurum figuratim p̄onabat. Et ea que a p̄phetis sūt dicta occulte ostendunt hunc natiuitatis modum. vtputa illud. Renouabit̄ vt aquile iuuentus tua. et beati quoz remisse sūt iniquitates. Sz et ysaac figura hui⁹ natiuitatis erat. Vnde igit̄ commemorans dixit. Tu es magister in israēl et h̄ ignoras. Ruel⁹ aut̄ aliunde suū sermonem ei credibilem facit ad imbecilitatem ei⁹ condescendēs cum subdit. Amen amen dico tibi. quia quod scimus loquimur. et quod vidim⁹ testamur. et testimoniu⁹ nostrū non accipitis. Apud nos visus alijs sensibus certior est. Et si volum⁹ aliquem facere credere. ita dicim⁹. qm̄ oculis nostris vidimus. p̄pterea xp̄s humano loquēs ad eum sermone. non visum sensibilem inducit. Sed manifestum est qz de certissima cognitione et nō aliter se habente loqui ē. igit̄ hoc q̄dez id est qz scim⁹ ait de seipso solo. Vaimo. Querit̄ aut̄ q̄re pluraliter dicat. Quod scimus loquimur. Ad quod dicendum qz vngem⁹ dei fili⁹ erat qui hoc loquebat̄ ostendens qualiter pater est in filio. et filius in patre. et sp̄sanct⁹ ab vtroqz indiuisibilis p̄cedat. Alchum⁹. Vel dicit pluraliter ac si dicat. Ego et illi qui modo sp̄u sūt renati. intelligim⁹ illud quod loquimur. et quod vidimus apud patrem in abscondito. hoc testamur foris in mundo. et vos qui carnales estis et sup̄bi non accipitis testimoniu⁹ nostrum. Theophilus. Quod nequaquā de nicodemo dicit. sed de genere iudeoꝝ. qui vsqz ad finē in p̄fidia p̄manserunt. Crisostom⁹. Quod q̄dem non turbati verbum est. h̄ mansuetudinem ostendens. Vnde em̄ erudit nos cum ad aliquos locuti fuerimus et non p̄suasim⁹. non tristar̄. neqz irasci h̄ nostrum sermonē credibilem facere non solum non irascendo h̄ et n̄ clamando. Materia em̄ ire clamor est. Ihesus autem dogmata excelsa tangere debens. p̄pter audienciū infirmitatez se detinet multociens. et non continue dignis suam magnitudinē dogmatibus imorat̄. h̄ magis his que condescensionem habent. Vnde hic subdit̄. Si terrena dixerō vobis et non creditis. quomō si dixerō vobis celestia credetis. Augustin⁹. Vnde est si non creditis. quia templū possum suscitare deiectum a vobis. quomodo credetis qz p̄ sp̄sanctum possunt homines regenerari.

Criso. Vel aliter si baptismū terrenum dicat. non mireris qz in terra p̄ficiē. et compacōne illius natiuitatis stupende que est ex substantia patris. terrena est gratie natiuitas. Et bene nō dixit. Non intelligitis. h̄ non creditis. Nam cum quis aliqua p̄ intellectum suscipere nō valet. amēcie vel ignorantie imputat̄. Cum autem h̄ nō suscipiat aliqz qd̄ solum fide oportet suscipere. nō

amencie sed infidelitatis est accusatio. Dicebatur autem hec et si non credebant. quia postea erant ea suscepturi.

Et nemo ascendit in celum nisi qui descendit de celo filius hominis qui est in celo

non credunt ad illud quod interrogatus est. quomodo possunt ista fieri. dicens. et nemo ascendit in celum nisi qui descendit de celo. filius hominis qui est in celo. quasi diceret. sic fiet generatio spiritalis ut sint celestes homines ex terrenis. quod ad ipsi non poterunt nisi membra mea efficiant. ut ipse ascendat qui descendit. non aliud deputans corpus suum. id est ecclesiam suam quam seipsum

Grego. xxvii. moralium. Quia enim nos unum cum illo iam facti sumus unde solus venit. in se solus redit. etiam in nobis. et is qui in celo semper est ad celum quotidie ascendit. Augustinus. de baptismo parvulo. quoniam quis autem in terra factus sit filius hominis. diuinitatem tamen suam qua in celo manens descendit ad terram. non indignas censuit. nomine filii hominis sicut carnem suam dignatus est nomine filii dei. per unitatem enim persone qua utraque substantia unus est christus et filius dei ambulabat in terra. et idem ipse filius hominis manebat in celo. fit ergo credibilior fides ex incredibilioribus creditis. Si enim diuina substantia longe distans potuit propter nos ita suscipere humanam substantiam ut una persona fieret. quanto credibilior alij sancti fuerunt cum homine christo. unus christus. ut omnibus perueniret gratiam ascendentibus. ipse unus ascendit in celum qui descendit de celo. Vel aliter. quia dicebat nicodemus. scimus quem a deo venisti magister ne estimeretur ita esse magister. ut multi prophetarum et in terra existimantes. subiungit. et nemo ascendit in celum. nisi qui descendit de celo filius hominis qui in celo est. Theophrastus. Cum vero filium hominis descendisse de celo audis non putes quod de celo caro descendit. hoc enim hereticorum dogma est. qui dicebant quod christus de celo corpus sumpsit et per virginem transierat. Christus filium. non hominis non carnem habere vocauit. sed a minoribus substantia se totum nominauit. Est enim ei consuetudo multociens a diuinitate. multociens ab humanitate totum vocare. Beda. Si enim aliquis homo nudus de monte ad conualia descendat. et assumptis vestimentis etiam armis ad eundem montem ascendat recte ipse idem qui prius descendit ascendisse prohibetur. Ista. x. de trinitate. Vel quia de celo descendit concepte de spiritu originis causa est non enim corpori maria originem dedit. licet ad incrementa partumque corporis omne quod sensus sui est naturale conuulerit. quod homo hominis filius est susceptus in virgine carnis est partus. quod autem in celis est nature semper permanentis potestas. est quod non ex infirmitatis sue virtute in regionem diffusi nisi corporis coartauit verbi dei potestatem. et

Augustinus de baptismo parvulo. unum notata paululum eius impericia qui se ceteris de magisterio proferebat. et omnium talium incredulitate repleta. et respondet quod alij credant si illi

si forma serui manens ab omni intra extraque celi mundi que circulo. celi ac mundi dominus non abfuit. Per hoc ergo et de celo descendit. quia filius hominis est. Et in celis est quia verbis caro factum non amiserat manere quod factum est.

Augustinus. Miraris autem. quia hic erat et in celo. Tales fecit discipulos suos. Paulum audi dicentem prostra conuersacio in celis est. Si homo paulus ambulabat in terra et conuersabatur in celis deus celi et terre non poterat esse in celo. et in terra. Crisostomus. Vide autem quia quod vult de videri excellens. indignum est sua magnitudine non enim solum in celo est. sed ubique et omnia replet. Sed ad huc imbecillitate auditoris loquitur paulatim cum reducere volens.

Et sicut moyses exaltauit serpentem in deserto Sic exaltari oportet filium hominis. ut omnis qui credit in ipsum non pereat sed habeat vitam eternam.

Crisostomus. Quia dixerat beneficium baptismi inducit huius causam scilicet crucis. dicens. Et sicut moyses. Beda. Magistrum legis moysae ad spirituales sensum eiusdem legis inducit. recordans veteris historie. et hanc in figuram sue passionis atque hu-

mane saluationis factam edifferens. Augustinus. de baptismo parvulo. Serpentem enim in deserto multum moriebantur. ac si moyses ex precepto domini exaltauit in deserto eum serpentem hunc videntes sanabantur continuo. Exaltatus serpens est mors christi. eo significandi modo quo per efficientem id quod efficit significat. A serpente quippe mors venit. qui peccatus quo morti meretur homini persuasit. Dominus autem in carnem suam non peccatum transtulit tanquam venenum serpentis sed mortem. ut esset in similitudine carnis peccati pena sine culpa. Unde in carne peccati et pena solueretur et culpa. Theophrastus. Videas ergo figuram ad veritatem. Ibi enim serpentis similitudo speciem quidem bestie habet. venenum autem non habet. Sic et hic christus a peccato liber. in similitudinem carnis peccati venit. Exaltari autem audiens suspensionem. intelligas in altum. ut sacrificaret aeternam. qui sanctificauerat terram ambulando in ea. intelligas etiam per exaltationem gloriam. Nam illa crucis altitudo gloria christi facta est. In quo enim iudicari voluit. in hoc huius mundi princeps iudicauit. Adhuc enim iuste mortuus est. quia peccauit. Dominus vero iniuste quia peccatum non fecit. Postquam ergo iniuste mortem sustinuit. superauit illum qui eum tradidit morti. et sic liberauit adam a morte. sed in hoc deum se inuenit. Non enim potuit in cruce dominum contristare ut crucifigentes odiret. sed magis diligebat et pro eis orabat. Sic igitur crux christi et exaltatio et gloria facta est. Crisostomus. Ideo etiam non dixit. Pendere oportet filium hominis sed exaltari. quia honestum hoc videbatur. Unde et propter audientem et propter figuram hoc posuit ut discas quomodo cognata sunt vetera nouis. Demosthenes

ut cognoscas quoniam non inuitus ad passionem venit. et adhuc ut discas. quoniam multitudine natus salus. Augustinus de baptismo paruulorum. Sicut ergo tunc qui conspiciebat. exaltatum serpentem et a veneno sanabatur. et a morte liberabatur. sic nunc qui conformabatur similitudini mortis christi per fidem baptismum eius. et a peccato per iustificationem. et a morte per resurrectionem liberatur. hoc est enim quod ait. ut omnis qui credit in eum non pereat. sed habeat vitam eternam. Quid ergo opus est ut morti christi per baptismum conformetur paruulus si morsu serpentis non est omnino venenatus. Crisostomus. Attende autem quod passionem obumbrate posuit re ex eius verbis fieret tristis auditor. fructum vero passionis posuit manifeste. Si enim qui credunt in crucifixum non pereunt multo magis qui crucifixus est non perit. Augustinus. Hoc autem interest inter figuram imaginem et rem ipsam quod illi sanabatur a morte ad temporalis vitam. illi autem ut habeat vitam eternam.

Crisostomus. Quia

Sic enim deus dilexit mundum ut filium suum unigenitum daret ut omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam eternam. non enim misit deus filium suum in mundum ut iudicaret mundum sed ut saluetur mundus per ipsum. Qui credit in eum non iudicatur. Qui autem non credit iam iudicatus est quia non credit in nomine unigeniti filii dei.

dixerat. oportet et altari filium hominis quo mortem occulte significauit. ne auditus tristis ab his fieret verbis. humanum quod de eo suspiciens et mortem eius estimans non esse existenciam. hoc ad reditum reducit filium dei dicens eum qui datur ad mortem et mortem eius causam esse vite eterne. vnde dicit. Sic enim deus dilexit mundum ut filium suum unigenitum daret. ut omnis qui credit in eum non pereat. sed habeat vitam eternam. Quasi dicat. Ne mireris.

quoniam ego debeo exaltari ut vos saluemini. etiam et patri hoc videtur. quia ita nos dilexit ut per seruis in deuotis filium dederit. Dicendo autem sic deus dilexit mundum multam indicat amoris intentionem. Multa enim est et infinita distantia quod est immortalis. quod sine principio. qui magnitudo infinita eos qui sunt ex terra et cinere infimus plenus peccatis dilexit. Sed et ea que post hoc potest ostentatua sunt magni amoris. Non enim seruum non angelum non archangelum dedit. sed filium suum. Rursus si filios plures habuisset. et dedisset unum. hoc etiam esset maximum. Nunc vero unum dedit filium. Vnde subdit. Unigenitum. Hilarius septimo de trinitate. Sed si dilectionis hinc fides est creaturam creature prestitisse. non facit magni meriti fidem vilis et spernenda iactura. Preciosa autem sunt que commendant caritatem et ingenia ingentibus estimant. De diligens

mundum non filium adoptiuum. sed suum et unigenitum dedit. hinc appetas est. natiuitas est. veritas est. non creatio est non adoptio est. non falsitas est hinc dilectionis et caritatis fides est ut ad mundi salutem et filium suum et unigenitum prestitisse. Theodoros. Vide autem mihi quod sicut superius dixit. quod filius hominis descendit de celo. cum caro de celis non descenderit. sed propter unam personam in christo que dei sunt attribuit homini. Sic et nunc ecomiso quod sunt hominis. verbo dei appropriat. Etiam deus dei filius impassibilis mansit. Sed quia unus erat secundum personam dei filius et homo qui passionem sustinuit filius dari dicitur in morte quod passibiliter patiebatur. non natura propria sed carne propria. Est autem maxima utilitas consecuta ex huiusmodi dacione mentem excedens humanam. Sequitur enim ut omnis qui credit in eum non pereat. sed habeat vitam eternam. Vetus namque testamentum his quiuebant illud diebus longitudinem permittebat. Eua gelium vero eternam et insolubilem vitam. Augustinus. Notandum vero quod eadem de filio dei unigenito replicat. que de filio hominis in cruce ex altari promiserat dicens. Ut omnis qui credit in eum. quia idem redemptor et conditor noster filius dei ante secula existens. filius hominis factus est in fine seculorum. ut qui per diuinitatis sue potentiam nos creauerat ad fruendam beatitudinem peruenire vite. ipse per fragilitatem humanitatis nostre nos restauraret ad percipiendam quam perdidimus vitam. Alchimus. Vere autem per filium dei habebit mundus vitam. quia non alia causa venit in mundum nisi ut saluet mundum. vnde sequitur. Non enim misit deus filium suum in mundum ut iudicaret mundum. sed ut saluet mundum per ipsum. Augustinus. Quare enim saluet mundi dicitur esse nisi ut saluet mundum. Ergo quantum in medico est sanare venit egrotum. Ipse se interimit qui precepta medici seruare non vult aut contempnit.

Crisostomus. Sed quia hoc dicit. multi pigri in peccatorum magnitudine et negligencie suphabundancia dei abutentes misericordia dicunt non est gaberna. non est supplicium. omnia nobis deus peccata dimittit. Sed considerandum est quod duo sunt christi aduentus. qui iam factus est et qui venturus est. et post quidem factus est. non ut iudicaret que facta sunt a nobis. sed ut dimittat. Secundus autem non ut dimittat sed ut iudicet. De priori igitur ait. Non veni ut iudicem mundum. quia enim clemens est non facit iudicium sed interim remissione omnium peccatorum per baptismum primo. et postea per penitentiam quia si hoc modo non fecisset. vniuersi simul perdit essent. Omnes enim peccauerunt et egent gratia dei. ne igitur aliquis crederet et se impune peccare subdit de pena non credentis. Qui credit in eum non iudicatur. Qui credit inquit. non qui inuestigat. quid igitur si in mundum habeat vitam. marie quidam paulus tales non fideles esse dicit. Confitentur inquit se nosse deum. factis autem negant sed hoc illud significat. quia secundum hoc qui credit non iudicatur. sed operibus quidem grauiorem sustinebit penam. infidelitatis autem causa non torquetur. Alchimus. Vel qui credit in eum

et adheret ei ut membrum capiti non iudicabitur
 Augustinus. Quid autem dicitur sperabas deo
 qui non credit nisi quod iudicatur. Sed vide quid di-
 cit. Qui autem non credit iam iudicatus est. Non
 dum apparuit iudicium. sed iam factum est iudicium
 sicut enim deus qui sunt eius. sicut qui permaneat
 ad coronam et qui permaneat ad flammam. Criso-
 stomus. Ad hoc dicit quia ipsum discedere impedit en-
 tem supplicium est. Esse enim extra lumen etiam si em-
 se maximum supplicium est. vel quod futurum est prae-
 at. Sicut enim qui cecidit hominem et si non in sen-
 tencia iudicantis odemnatum sit. rei in natura co-
 demnatum est. ita et qui incredulus est sicut et ad
 qua die comedit de ligno mortuum est. Grego-
 rius. xvij. mora. Vel aliter. In extremo iudicio aliqui
 non iudicantur et pereunt. de quibus hic dicitur. qui
 non credit iam iudicatus est. Non enim eorum tunc ca-
 discentur. qui a conspectu districti iudicis iam cum
 damnatione sue infidelitatis abscedunt. professiones
 vero fidei retinentes. sed professionis opera non ha-
 betes. redarguuntur ut pereant. Qui vero nec fidei
 sacramenta tenuerunt. increpacionem iudicis in
 extrema examinatione non audiunt. quia praedicti
 in infidelitatis suae tenebris eius que desperaverat
 inuentione argui non merentur. Princeps namque
 terrenam rempublicam regens. aliter punit civem
 interius delinquentem. atque aliter hostem exteri-
 us rebellantem. In illo iura sua consulit. contra ho-
 stem vero bella mouet. dignaque eius malicie tor-
 menta retribuit. De malo vero eius quid lex ha-
 beat non requirit. neque enim lege necesse est peri-
 mi eum qui lege nunquam potuit teneri. Alchimus
 Quare autem iudicatus est qui non credit. cau-
 sam assignat dicens. Quia non credit in nomine
 unigeniti filii dei. In hoc enim solo nomine est salus
 non habet deus multos filios qui possint salua-
 re hunc huiusmodi per quos saluat. Augustinus de bap-
 tismo. Vbi ergo pueros potius baptizatos. nisi inter eos
 qui crediderunt. sed enim eis acquiritur per virtutem sa-
 cramenti et offerentium rationem. ac per hoc eos qui
 baptizati non sunt inter eos qui non crediderunt statim

Hoc est autem iudici-
 um. quia lux venit in
 mundum. Et dilexerunt
 homines magis tene-
 bras quam lucem. Erant
 enim eorum mala ope-
 ra. Omnis enim qui ma-
 le agit. odit lucem et
 non venit ad lucem ut
 non arguatur opera
 eius. Qui autem facit
 veritatem venit ad lu-
 cem ut manifestentur
 opera eius quia in deo
 sunt facta.

Alchimus id dicit
 causas quare non cre-
 diderunt. et quare ius-
 te damnantur. dicens
 Hoc est autem iudi-
 cum quia lux venit
 in mundum. Criso-
 stomus. si diceret. si-
 quod ipsi eam quaesierunt
 vel laborauerunt ut
 inuenirent. Ipsa lux
 venit ad eos nec ei
 occurrerunt. Vnde
 sequitur. Et dilexerunt
 homines magis te-
 nebras quam lucem. ex
 hoc modo potest ho-
 mines excusacione.
 venit enim eripere a
 tenebris et ad lucem
 venire. Quis ergo

ei qui non vult ad lucem accedere miser est.

Beda. Lucem seipsum appellat. de qua supra etiam
 gelista dixit. Erat lux vera Tenebras vero appel-
 lat peccata. Deinde quod videbat multis esse cre-
 dibile quod dictum est. Nullus enim tenebras probo-
 nozat luci. subdit causam quare hec passi sunt di-
 cens. Erant enim eorum opera mala. et siquidem in
 iudicium venisset. haberet hoc aliquam rationem.
 Qui enim malorum sibi conscius est. fugere iudicem
 conuenit. Parcenti vero qui deliquerunt occur-
 runt. Dicens igitur. erant. eos qui multorum sibi
 ipsi erant consocii peccatorum. maxime christo ad igitur
 noscendum venienti occurrere. quod et in multis
 factum est. Et enim publicani et peccatores ve-
 nientes recumbebant cum ihesu. quod vero quidam
 sunt ita molles ad eos. qui per virtutem sunt labores
 ut usque ad ultimum velint adherere malicie. In
 horum iniuriam subdit. Omnis enim qui male agit
 odit lucem. Quod quidem dictum est de his qui
 eligunt in malicia manere. Alchimus. Quia is
 qui male agit odit lucem. id est qui est in inten-
 tione peccandi. cui placet peccatum. odit lucem
 que detegit peccatum. Augustinus decimo co-
 fessionum. Quia enim falli nolunt. et fallere volunt
 amat enim eam cum seipsam iudicat. et oderunt eam
 cum eos ipsa iudicat. Inde retribuet eis ut eos
 nolentes manifestet et eis ipsa non sit manifesta
 Amant ergo veritatem lucent. Oderunt eam re-
 darguent. Vnde sequitur. Et non venit ad lucem
 ut non arguantur opera eius. Criso. Cum enim qui in
 paganismus viuit nullus redarguit quia deus tales
 habet. et digna dogmatibus opera demonstrat. qui
 vero christi sunt male viuentes. ab omnibus redargui
 accusantur. Si autem gentiles sunt recte viuentes
 hoc manifeste non noui. non enim mihi dicas eos
 qui a natura sunt mites et honesti. Non enim est
 virtus sed eum dicit qui a pauperibus sustinet vi-
 olenciam et sapienter viuit. Sed non utique has
 bes. Si enim regni enunciacio et gehenne mme
 et alia tanta documenta. vir detment homines
 in virtute nullo horum persuasi pertransibunt virtu-
 tem. Si vero hypocritam fingunt glorie gratia
 faciunt. Vnde cum potuerint latere non emittent
 uti malis desiderijs. Quae etiam utilitas est cum ali-
 quis sebrarius sit et non rapit. fit vero vane glorie
 suus. sed enim non est recte viuit. Inanis. non glorie suus
 fornicario non minor est. Multo enim plura et
 grauiora operatur. Si autem quidam recte
 sunt viuentes in gentilibus. non hoc aduersatur
 huic sermone quia non frequenter contingit sed
 raro. Beda. Moraliter etiam illi magis tene-
 bras quam lucem diligunt. qui suos predicatores bene
 docentes odij et detractionibus insequuntur. Se-
 quitur. Qui autem facit veritatem venit ad lucem
 ut manifestentur opera eius quia in deo sunt facta.

Criso. non autem de his qui ab initio facti sunt
 christiani. hoc dicit. sed tantum de his qui ex gen-
 tibus vel iudeis ad rectam disponendi erant fi-
 dem. ostendit enim quomam nullus utique eliget
 in errore viuent ad fidem venire. nisi prius inseri-
 bat sibi ipsi vitam rectam. Augustinus de bap-
 tismo paruulorum. In deo autem facta dicit opera

eius qui venit ad lucem. quia intelligit iustificationem suam non ad sua merita sed ad dei gratiam premere Augustinus super iohannem. Sed si omnia opera deus mala inuenit. quomodo quidam fecerunt veritatem et venerunt ad lucem. id est ad christum sed dilexerunt inquit super tenebras magis quam lucem. Ibi posuit vim. Multi dilexerunt peccata sua multi ea confessi sunt. Accusat deus peccata tua. si et tu accuses adiungeris deo. oportet ut odes in te opus tuum. et ames in te opus dei. Inis cum operum bonorum confessio est operum malorum. et tunc facis veritatem. quia non te palpas. non tibi blandiris. Venis autem ad lucem quia hoc ipsum quod tibi displicuit peccatum tuum. non tibi displiceret. nisi deus tibi luceret. et eius veritas tibi ostenderet. facit autem aliquis veritatem confessionis et venit ad lucem in operibus bonis. etiam propter illa que videntur minuta esse peccata lingue aut cogitationum. aut immoracionis in rebus concessis. quoniam minuta plura peccata si negligantur. occidunt. Minuta sunt gutte que flumen implent. Minuta sunt grana harena. sed si multe harena imponantur. harena premit atque opprimit. hoc facit sentina neglecta. quod facit fluctus in ruem paulatim per fetinam intrat. sed diu intrando non ex hauriendo mergit nauem. Quid est autem ex haurire nisi bonis operibus agere ne obruantur peccata gemendo. ieiunando. tribuendo. ignoscendo.

Post hec venit hierosolymam et discipuli eius in iudeam terram et illic demorabatur cum eis et baptizabat. Erat autem iohannes baptizans in ennon iuxta salim quare aque multe erant illic et veniebant et baptizabantur. Nondum enim missus fuerat iohannes in carcerem scilicet ergo quod factio ex discipulis iohannis cum iudeis de purificatione. Et venerunt ad iohannem et dixerunt ei Rabbi qui erant tecum trans iordanem cui etiam tu testimonium perhibuisti. ecce hic baptizat et omnes veniunt ad eum.

hec. Non continuo post disputationem cum sacerdotibus que facta est in iherosolymis sed paulo post tempore de galilea in iudeam rediit.

Alchuinus. Per iudeam quidem significantur confitentibus quos visitat christus. ubi enim est peccatorum confessio. vel diuinorum laudum. illic venit christus et discipuli eius id est doctrina et illuminacio eius. et ibi moratur purgans a vicijs. Unde sequitur. Et illic demorabatur cum eis et baptizabat.

Criso. Cum autem euangelista postmodum dicat quod iohannes non baptizabat sed discipuli eius manifestus est quoniam a hic hoc dicitur quod soli discipuli baptizabant. Augustinus. Baptizatus autem dominus baptizabat non eo baptismate que baptizatus est. baptizatus est enim a seruo ostendens humilitatis viam et producens ad baptismum domini hoc est suum. Baptizabat enim iohannes quomodo dominus quomodo dei filius. Beda. Christo autem iam baptizante adhuc baptizat iohannes. quia adhuc permanet umbra. nec debet precursor cessare donec veritas manifestetur. Unde sequitur. Erat autem iohannes baptizans in ennon iuxta salim Ennos hebraice aqua unde quasi nominis interpretacione aperiens subdit quia aque multe erant illic. salim opidum est iuxta iordanem situm ubi olim melchisedech regnavit. Jero. ad euagrium. Nec refert vtrum salim aut salim nominetur eorum vocalibus in medio litteris prout utantur hebrei et pro voluntate lectorum ac regionum varietate eadem verba diuisis sonis atque accentibus proferantur. Sequitur. Et veniebant et baptizabantur. Beda. Quantum catholicum nondum baptizatis prodest doctrina fidei tantum profuit baptismus iohannis ante baptismum christi. Quia sicut ille predicabat penitentiam et baptismum christi predicabat et in cognicionem veritatis que mundo apparuit atque habebat. Sic ministri ecclesie primo erudiunt venientes ad fidem post peccata eorum redarguunt. deinde in baptismo christi remissionem permittunt. Et sic in cognicionem et dilectionem veritatis attrahunt.

Crifostomus. Discipulis autem iohannis baptizantibus non cessauit iohannes baptizans usque ad incarcerationem. Quod significat euangelista cum subdit. Nondum enim missus fuerat iohannes in carcerem. Beda. Ecce apte notat facta christi ante iohannem incarcerationem que alij preterierunt. incipientes ab his que post missum iohannem in carcerem facta sunt. Augustinus. Quare autem baptizabat iohannes. quia oportebat ut dominus baptizaretur. Non solum autem baptizatus est ab eo. ne baptismus iohannis melior baptismate domini videretur. Crifostomus. Sed cuius gratia usque tunc baptizabat. Si enim cessasset estunaret zelo vel ira hoc facere. Sed persistens non sibi ipsi gloriatur acerbatur. sed christo auditores mittebat. Et multo efficacius hoc faciebat quam discipuli christi quia insuspicabile eius erat testimonium. et maiorem gloriam apud omnes habebat. Ideo etiam adhuc baptizabat ne discipulos suos in ampliore zelum inmitteret. Estimo autem et propter premissas esse mortem iohannis. Et eo sublato de medio iohannem maxime predicare cepisse ut omnis multitudinis affectio ad christum transferretur et non ultra his que de utroque erant sententis sentirentur. Zelotipe enim se habentes discipuli iohannis ad christi discipulos et ad ipsum christum quia viderunt discipulos christi baptizantes cepe

Crifostomus. Nihil veritate apertius neque forcius. que neque latere vult. neque periculum formidat. neque insidijs tremat neque gloriam que a multis est. Siderat nulli humanorum obnoxia. Unde et dominus in sollemnitate iherosolymam ascendebat non se ostentans. neque honorem diligens. sed ut plurimum sua dogmata proponeret et miraculorum utilitatem. Postquam autem sollemnitates soluebantur ad iordanem frequenter veniebat. quia et illic eum turbe concurrebant. Unde dicitur. Postquam venit iohannes et discipuli eius in iudeam terram et illic demorabatur eorum. Beda. Dicit autem post hec. Non continuo post disputationem cum sacerdotibus que facta est in iherosolymis sed paulo post tempore de galilea in iudeam rediit.

runt dicere ad eos q̄ baptizabant quasi aliquid mai⁹ haberet baptisma iohannis baptisma te discipulorum cristi. Vnde subdit. facta est q̄ q̄stio ex discipulis iohannis cum iudeis de purificatione. Quomā em̄ ipsi questionē mouerūt. sed non iudei. Euangelista occulte monstrat. non dicēs q̄ iudeus quesuit. s̄ q̄ questio facta est ex discipulis iohannis. Augustin⁹. Intelligas q̄ dixisse iudeos maiorem esse cristū. et ad ei⁹ baptisma debere concurrere. Illi autem nondū intelligētes defendebāt baptismū iohannis. ventum est q̄ ad ip̄sū iohannē vt solueret questionē. Vnde sequit̄. Et venerūt ad iohannem. et dixerunt ei Rabi. Qui erat tecum transiordanem. Criso. Hoc est. quē tu baptizasti non aut̄ dixerūt quē tu baptizasti. quia coacti essent et vocis ei⁹ meminisse que sup̄ eum est delata. s̄ dicunt. qui erat tecū quasi qui discipuli ordinē habebat. nihil plus habens nobis. nē se a te sepe rās baptizat. Addūt autem. Cui eciam testimonium ph. buisti. quasi dicerent quem tu claz. ostendisti. et arcū spectum fecisti. eadem tibi audet. Et s̄ est q̄ dicit. Ecce hic baptizat. non aut̄ in hoc solū est. ea que ip̄sorum erant reprobabant. Vnde subdit. Et omnes veniūt ad eum. Alchum⁹. quasi. de te dimisso omnes currunt ad baptismū illius quē tu baptizasti.

Respondit iohes et dixit eis. Non potest homo accipere qc̄m nisi fuerit ei datum de celo. Ip̄i vos mihi testimonium phibetis q̄ dixerim. Nō sum ego xp̄s sed qm̄ miss⁹ sum aī illum. Qui habet sp̄sam sp̄s⁹ est amicus aut̄ sp̄s⁹ q̄ stat et audit eū gaudio gaudet p̄t̄ vocē sp̄s⁹. In h̄ aut̄ gaudiū meū impletū ē illū oportet credere. me autē minui.

q̄ sūt humanit⁹ adiuuenta. s̄ diuinit⁹ ordinata. Si autem humili⁹ loquit̄ de cristo non mireris. Nō em̄ erat cōtingens q̄ p̄sumptos a tali passione. sed inuidie ab inicio doceret omnia. sed in terim vult eos terere. ostendens q̄ ad impossibilia conāt. et q̄ deo rebelles inueniunt. Augustin⁹. Vel aliter hoc iohannes de seipso dicit. q̄si homo de celo accipi q̄ accipi vt aliqd̄ essem. Inanem me vultis esse vt loquar conuēritates. Crisostomus. Et vide q̄ hoc quod

estimabant p̄poni in cristi subuersione. q̄si dixerunt. Cui testimonium phibuit. hoc in eos conuertit dicens. Ip̄i vos mihi testimonium phibetis q̄ dixerim. Non sum ego cristus. Quasi dicat. Si verum meū testimonium estimatis. dicite. qm̄ illū mihi phonorare oportet. vnde subdit. Sed qm̄ missus sū ante illū. quasi diceret minister sū. Et ea que sūt eius qui me misit. dico nō humana grā bladiēs ei s̄ p̄ri ei⁹ q̄ me misit ministrans. Alchumus. Sed si aliquis dicat qm̄ quidem tu non es cristus. quis q̄ est tu. vel quis est ille cui phibes testimonium. Ad hoc respondet. Ille est sp̄s⁹. ego sum amicus sponsi. missus vt p̄ me sponsa p̄paret suo sp̄so. Vnde subdit. Qui habet sp̄sam sponsus est. Sponsam dicit ecclesiam ex omnibus gentibus congregatam. que virgo est integritate mētis. p̄fectione caritatis vnitatem catholicæ fidei. cōcordia pacis. integritate anime et corporis. que habet sponsum. de quo cotidie generat. Beda. Ceterz frustra est virgo corpore que virgo non manet in mente. Vanc autē sponsam cristus in thalamo vteri virginalis sibi sociavit. et candez p̄cio sui sanguinis redemit. Theo. Omnis eciam anime sponsus cristus ē. Sponsaliū vero locus vbi coniunctio efficit. Locus est baptismatis siue ecclesiæ. Dat h̄o arzam sponse. peccatorum remissionē. sp̄s⁹ sancti communionem. p̄fectionē. h̄o in futuro seculo retribuet dignis. Nullus autē alius est sponsus nisi solus cristus. Omnes namq̄ doctores parantiphri existunt. sicut et p̄cursor. Nullus em̄ bonoz largitor est nisi domin⁹. Omnes alij ministri sūt bonoz que danē a domino. Beda. Sponsam igit̄ suam domin⁹ amico suo. id est ordini p̄dicatoz commēdauit qui eam non sibi sed cristo zelate debet. Vnde subdit. Amicus autem sponsi qui stat et audit. eum gaudio gaudet p̄pter vocem sponsi. Augustin⁹. Quasi diceret. Non est mea sponsa. Sed nūquid non gaudes in nuptijs. imo gaudeo ait. q̄ amicus sponsi. Crisostomus. Sed qualiter q̄ dixit. Non sū dign⁹ soluere corrigiā calciamenti. Amicum vnicū seip̄sū dicit. Non q̄dem p̄pter honoris equalitatē sed multitudinē gaudij representare volens. Non em̄ in talibus ita ministri sponsi letant̄ sicut amici. Simul autē et cōdescendens eoz imbecillitati amicū se dicit. quia em̄ estimabant eum morderi ab his que fiebant ostendit q̄ non solū nō morderet. s̄ et valde gaudet si sponsū sponsa cognoscit. Augu. Sed q̄re stat quia non cadit. q̄ humilis est. vide stantē in solido. Non sum dign⁹ corrigiam calciamenti eius soluere. stat autem et audit eum. si q̄ cadit non audit eum. ergo stare debet amicus sponsi. et audire id est p̄manere in gratia quaz accepit et audire vocē ad quā gaudeat. non inquit gaudeo p̄pter vocē meā sed p̄pter voces sponsi gaudeo. ego in audiendo. ille in dicendo. ego auris ille v̄bu. qui em̄ custodit sp̄sam vel vxorez amici sui. dat quidē operam vt null⁹ ali⁹ amet. s̄ si amari se p̄ amico voluerit et vti voluerit commēdata sibi q̄ detestād⁹ vniuerso generi humano apparet. multos a adulteros video quia sp̄o

san tanto p̄cio emptam possidere volunt. et id agunt verbis suis vt p̄ sponso amenē. Criso. Vel aliter q̄ dicit Qui stat non sine causa posuit s̄ indicans q̄ que sua sūt iam cessauerūt. et qm̄ eum de reliquo stare oportet et audire. quod q̄ dem dicit a parabola s̄monez transferēs ad p̄posito. quia em̄ sponso et sponse mencione fecerat ostendit qualiter hec sponsalia fiant quia p̄ vocem et doctrinā. fides em̄ est ex auditu. auditus autem p̄ verbū dei et qm̄ ea que sperauerat euenierunt. Idcirco subdit. In hoc aut̄ gaudiū meū impletū est. id est p̄fectū est a me opus q̄ fieri oportebat. et plus nihil opari possum de reliq̄.

Theo. Vnde nunc gaudeo. q̄ scz omnes illuz attendunt. si em̄ non accessisset ad sponso sponsa id est populus. tunc dolerē ego parainph⁹.

Augustin⁹. Vel aliter dicit. In hoc gaudiū meum impletū est. vt scz gaudeam ad vocē sp̄o si habeo graciā meam plus non mihi assumo. ne quod accepi amittam. qui em̄ vult gaudere de se tristis est. qui autē de deo vult gaudere semp̄ gaudebit. quia deus sempitern⁹ est. Beda. Gaudio autem gaudet homo p̄pter vocem sp̄o si cum intelligit se non debere gaudere de sapia sua. s̄ de sapia qm̄ accepit a domino. Quisquis em̄ in benefactis non gloriam suam vel laudem requirit. neqz terrena lucra sed celestia cupit h̄ amic⁹ est sponso. Criso. Deinde non solū circa p̄sencia h̄eciā circa futura passionem inuidie a se imouet dicens. Illum oportet crescere me autē minui. quasi diceret. que nostra sūt steterunt. et cessauerunt de reliquo. crescūt autem que sunt illi⁹. Augustin⁹. Sed quid est hoc. illū oportet crescere. deus nec crescit nec minuit. s̄ iohānes et ihesus quo ad carnem coeui erant. sex mēses qui intererant nullaz distinguūt etatē. magnum est hoc sacramentū ante q̄ venit et dñs homines gloriabant de se. venit ille homo vt minueret hominū gloria et augetet gloria dei sic em̄ venit ille vt dimitteret peccata et homo confiteret. et em̄ o fessio hominis humilitas hominis. miserao dei. altitudo dei. hanc autē veritatē etiam passionibus significauerūt crist⁹ et iohannes nā iohannes capite minutus est. Xps̄ autem in cruce exaltatus. deinde nat⁹ est crist⁹ cum iam incipet crescere dies natus est iohānes quando cepat dies minui. crescet ergo in nobis gloria dei et minuat nobis gloria nostra vt in deo crescat et nostra. q̄to autem magis intelligis deum videtur in te crescere deus non autem in se crescit. sed semp̄ p̄fect⁹ est. sicut si curaretur alie⁹ oculi ex p̄stima cecitate. et incipet visere paululū lucis et alia die plus videret. videretur ei lux crescere lux tñ p̄fecta ē. siue ip̄e videat siue non sic em̄ et interior homo p̄ficiat q̄dē in deo et deus in illo videt crescere. Ipse autē minuit vt a gloria sua decidat. et in gloria dei surgat. Theo. Vel aliter sicut alioz luminariū adueniente sole lumen extingui videt. licet non sit s̄m veritatem extingūt. s̄ a maiori occultatū. sic et p̄cursor tanq̄ stella a sole celatus minui dicit. crescit autem cristus p̄t paulatim ma-

nifestat se p̄ miracula. non q̄ in virtutibus cresceret aut p̄ficeret. hec nempe nestor⁹ est opinio s̄ scdm̄ ostensionem diuinitatis eius.

Qui desursum venit super omnes est. Qui est de terra et terra ē et de terra loquitur. Qui de celo venit sup̄ omnes est et q̄ vidit et audiuit h̄ testatur.

Crisonomus. Sicut vermis ligna corrodit et erugo ferū. ita vana gloria nutrientem se perdit animam. Ideo multo studio opus est vt hanc destrua mus passionem. Vñ Johannes multis rationibus discipulos suos habentes

passionem hanc vir mittigat. Post illa em̄ que antea dixerat rursus eos alijs disponit sermonibus dicens. Qui de su. ve. su. om. est. quasi diceret qz vos meū extollitis testimoniu. Et ex h̄ dicitis me esse digniorem fide eo scz cui testi⁹ moniu phibui. s̄ necesse est vos scire. qd̄ nō est eum qui de celis venit fieri fide dignuz ab eo q̄ terram habitat. Et hoc est qd̄ dicit Sup̄ omnes est quia ipse sibi sufficiens. et q̄ omnibus incomparabiliter maior est. Theo. Ipse em̄ crist⁹ desursum venit a patre descendens. et sup̄ omnes est distinctus ab omnibus. Alchūm⁹. Vel desursum venit id est de altitudine humane nature. quaz habuit ante peccatū p̄mi hominis. De illa em̄ altitudine assumpsit verbum dei humanā naturam. non assumpsit culpam cui⁹ assumpsit penam. Sequit̄. Qui est de terra de terra est. id est terrenus est et de terra loquit̄. id est terrena loquit̄. Crisonomus Et nimiz non ex terra erāt ei omnia. Etem̄ animā habebat et sp̄u participabat. non ex terra qualis igit̄ ipse de terra se esse dicit. nihil em̄ aliud p̄ h̄ ostendit occulte. q̄ q̄ paruus est velud terrene veniens. in terra nat⁹ et nulla comparacione dign⁹ ad xpm̄ qui nobis desuper venit. non autē dicit de terra loquit̄. qm̄ ex p̄pamente loquebat̄. s̄ de terra se loqui dicit in comparacione ad crist⁹ doctrinam. Quasi diceret. parua et humilima sūt que mea sūt comparata his que crist⁹ sūt. qualia decens est suscipere terrestrem naturam in comparacione ad illum in quo sūt omnes thezauri sapientie et scientie dei absconditi. Augustin⁹. Vel qd̄ dicit de terra loquit̄. de homine dicebat q̄tum ad ip̄sū hominez p̄tinet. Si em̄ aliqua loquit̄ diuina illuminatus est a deo. sicut apostolus dicit. nō autem ego sed gracia dei mecum. Ergo iohānes et qd̄ ad iohannem p̄tinet. de terra est et de terra loquit̄. Si quid diuinū audiuiſtis a iohanne illuminantis est non recipientis. Criso. Eximēta igit̄ discipuloz passione de reliquo cum ampliori p̄pacione loquit̄ de cristo. Nam ante h̄ sup̄fluit erat. ista p̄mittere in mente audiencuz locum habere nondum valētia. Vñ sequit̄. Qui de celo. Augustinus. Id est de patre venit duobus modis sup̄ omnes est. primo sup̄ omnez humanitatē q̄ de ip̄a p̄usqz peccaret venit. secūdo iuxta altitudinem patris cui est equalis. Cri-

Magnū autē quid et excessū dicens de cristo. rē
fūs ad humili⁹ ducit sermonē dicens. Et qđ vi
et au. hoc te. q: scz p sensus hos omnia certissi
mē discim⁹ et digni fide estimamur esse mgti de
hijis que visu suscepim⁹ vel auditu apprehendi
mus. Idē de cristo astruere volens iohānes
dixit. Quod vi. et audi. hoc te. oñdens qđ nihil
eoz. que ab ipso dicebant falsū est. s; omnia ve
ra sūt. quasi diceret. Ego idigeo audire ea. que
ab illo dicunt. qui desup venit. annūcians ea qđ
vidit et audiuit. id est que solus ipse manifeste
nouit. Theo. Cum g; audis qđ xps ea que audi
uit et vidit a patre loquit non putes qđ a patre
indigeat addiscere. s; quia omnia quecumq; natu
raliter nouit a patre habet. ppter s; a patre au
dire dicit quecumq; nouit. s; quid est qđ fili⁹ aus
diuit a patre. forte fili⁹ patris verbus audiuit
imo fili⁹ patris verbum est. Aug⁹. Quando
concepis verbum quod pferas. vis rem dicere.
et ipsa rei conceptio in corde tuo iaz vbu ē quō
ergo tu vbu qđ loqr̄s in cordē habes. et apđ
te est. sic deus edidit verbum. hoc est genuit fi
lium. Cum g; verbu dei filius sit. filius autem
locutus est nobis. non verbum sūū s; vbum p̄sū
se nobis loqui voluit. qui verbum patris loque
batur. s; g; quomō decuit et oportuit dixit iohs

Et testimonium eius
nemo accipit. Qui at
acceperit ei⁹ testimo
nium signauit qđ de
us verax est. Quē em
misit deus verba dei
loqr̄tur. Nō em ad me
surā dat deus spiritū
pater diligit filiu et
oia dedit i manu ei⁹.
Qui credit in filiū hz
vitam eternam. Qui
autem incredulus est
filio non videbit vi
tam. Sed ira dei ma
net super eum.

Est quidam popu⁹ preparatus ad iram dei dā
nandus cuz dyabolo. hōz. nemo accipit testimo
nium cristi. Attendit g; in spū diuisionem. in ge
nere autē humano cōmixtionē et qđ nondū locis
sepatum est. Sepauit cordis aspectu. Et vidit
duos populos infidelū et fidelū. Attendit infi
delis et ait. Et te. ei⁹ neac. De inde tulit se a si
nistra et asperit ad dexteram et secut⁹ ait. Qui
autem ac. ei⁹ test. sig Criso. Id est mōstrauit
et adhuc augens timorē addit. qm de⁹ verax
est. oñdens qm non aliter qđ discrederet huic nisi
falsi arguerit deū qđ misit illuz. q: nihil extra ea

que sūt patris loquit. Et hoc est quod subdit.
Quē em misit deus. verba dei loquit. Alch.
Vel aliter signauit. id est signū posuit in corde
suo quasi singulare et speciale aliqd hūc esse ve
rum deum qui passus est ad salutē humani gene
ris. Aug⁹. Quid est qđ de⁹ verax est. nisi quia
homo mendax est. et deus verax est. quia nemo
hominū potest dicere quid veritas est nisi illu
mineat ab eo qui mentiri non potest. Deus ergo
verax. crist⁹ autē deus. vis pbare. accipe testi
moniu eius et inuenies. Sed si nondū intelligis
deum. nōdū accepisti testimoniu ei⁹. Ipse ergo
cristus est deus verax. et misit illuz deus. deus
misit deuz. iunge ambos. vn⁹ deus. hoc em quē
misit deus de cristo dicebat vt se ab ipso distin
gueret. Quid autem ipsum iohannē. nonne de⁹
misit. Sed vide quid adiugat. Non em ad men
suram dat de⁹ spm. hominibus ad mensurā dat
vnicofilio non dat ad mensuram. Alij quidez da
tur p spm sermo sapie alij vmo sciencie. aliud hz
ille et aliud iste habet. Mensura diuifio quedaz
donoz est. Sed cristus que dat non ad mensu
ram accepit. Cris. Spm autē hic actionē spi
ritus sancti dicit. vult enim ostendere qm omnes
quidem nos in mensura spūs actiones suscipim⁹
Cristus autem omnem spūs suscipit actionem. qđ
liter igit erit dign⁹ suscipere haberi. Nihil em
dicit quod non dei est. neq; quod non spūs est.
Et interim de deo verbo nihil loquit s; a patre
et spū dignam fide facit doctrinā. Nam qm de⁹
est. sciuerat. et qm spūs est. nouerat et si nō de
centem de eo opinionē habebant. qm autē fili⁹
est. nescuerant. Augustin⁹. Quia ergo de fi
lio dixerat. Non ad mensurā dat deus spm. sub
iugit. Pater diligit filiū et adiecit et omnia de
dit i manu ei⁹ vt nosset et hic distictē qđ dictū
est. Pater diligit filiū. Pater em diligit Johā
nem aut paulum et tamen nō omnia dedit i ma
nu eoz. Pater diligit filiū. sed quomodo filiuz
non quomodo dñs seruū. quomodo vnicum. nō
quomodo adoptatū. Itaq; omnia dedit i manu
ei⁹ vt tantus sit fili⁹ quantus est pater. Ergo
cum ad nos dignatus est mittere filiū non pute
mus nobis aliquid nim⁹ missum qđ est pater.

Theo. Sic ergo scdm diuinitatem omnia de
dit pater filio. natura non gracia. Vel dedit oia
i manu ei⁹ s; humanitātē. Dominat em eozuz
et que in celo et que in terra sūt. Alchimus.
Et quia omnia sūt i manu ei⁹. g; et vita eterna
Vnde subdit Qui credit in filiū habet vitam et
nam. Beda. Non debet hic intelligi fides qđ
vbotenus tenet. s; que operibus adimpletur.

Crisostom⁹. Non em hic dicit qđ credere in fi
liū sufficiat ad vitam habendam perpetuā. cum
ipse a libi dicat. Non omnis qđ dicit mihi domine
domine intrabit in regnum celoz. sed a que in
spm est blasphemia sufficit sola mittere in ge
henam. Sed et si in patrem et filiū et spm san
ctum quis recte crediderit. ne estimemus suffice
re ad salutem opus em est nobis. vita et conuer
satione recta. Deinde sciens non ita pmissione
bonoz multos adduci vt terribiliū mmis. in s

sermone concludit dicens. Qui autem incredulus est filio non videbit vitam. sed ira dei manet super eum. Vide qualiter hic ad patrem reducit eum qui est supplicij sermonem. Non enim dixit ira filij. quoniam ipse sit iuder. sed patres eis instituit. magis terzere volens. Et non dicit manebit in eo. sed super eum. ostendens quoniam nunquam ab eo desistet. ut enim non estimet quod morte esse temperaneam. dixit. Non videbit vitam. Aug. Et non dixit ira dei venit ad eum. sed manet super eum quia omnes qui nascuntur mortales habent secum iram dei quam accepit primus Adam venit filius dei non habens peccatum. et induit est mortalitate. mortuus est ut viuas. Qui ergo non vult credere in filium ira dei manet super eum. de qua dicit Apostolus Eramus natura filij ire.

CAPIT.

•III•

Ergo cognouit ihesus quia audierunt pharisei quia ihesus plures discipulos facit et baptizat quam iohannes. quamquam iohannes non baptizaret sed discipuli eius. reliquit iudeam et abiit iterum in galileam. Oportebat autem eum transire per samariam. venit ergo in ciuitatem samarie que dicitur Sichar iuxta predium quod iacob dedit ioseph filio suo. Erat autem ibi fons iacob. ihesus autem fatigatus ex itinere sedebat sic super fontem hora autem erat quasi sexta.

Glo. Postquam ostendit euangelista quod iohannes reprehendit discipulorum suorum inuidiam quam de profectu doctrine christi accipit hic ostendit quod cretus declinavit phariseorum malitiam que contra ipsum ex eadem causa zelo iudie mouebatur. unde dicit. ut ergo cognouit ihesus quia audierunt pharisei. Chri. Utique dominus si sciret phariseos ita de se cognouisse quod plures discipulos faceret. et quod plures baptizaret ut eis hoc ad salutem valeret sequedi eum non relinqueret iudeam terram. sed propter illos maneret ibi. Quia vero cognouit eorum sciam simul et inuidenciam. quia non solum propterea didicerunt ut sequerentur. sed ut persequerentur abiit inde. Poterat quidem et presens ab hijs non teneri si nollet. Sed in omni re quam gefit ut homo hominibus in se credituris prebebat exemplum. quia

unusquisque suus dei non peccat si secesserit in alium locum videlicet furor se persequenti. fecit ergo ille magister bonus ut doceret. non ut timeret. Chri. Hoc etiam fecit mittigans eorum inuidiam. ouem est etiam eum solum fecisse ut non discredere carnis dispensacio. Si enim retentus effugisset in suspitione deuemisset veritas carnis. Aug. Fortassis autem hoc moueat quod dicitur est baptizabat plures quam iohannes. et postea subiectum est. quamquam iohannes non

baptizaret. Quod ergo falsum dictum erat et correctum est. Chri. Non autem ipse christus baptizabat. sed relatores volentes erigere eos qui audiebant inuidiam ita annunciant sed quod christus plures baptizaret quam iohannes. Sed et gratia ipse non baptizaret. Iohannes prout dicit dicens ipse vos baptizabit in spiritu sancto et igne. nondum autem spiritum sanctum dabat. Decenter igitur non baptizabat. discipuli vero id agebant volentes multos adducere ad salutarem doctrinam. Ut enim non semper circueutes congregarent eos qui credituri erant. ut in simone et fratre fecit. ideo baptizare instituerunt nihil enim amplius habebat discipulorum baptismum iohannis baptismate utrumque enim expers erat ea que ex spiritu est gracia. et utriusque una causa erat sed adducere ad christum eos qui baptizabantur. Aug. Vel aliter. utrumque verum est quia ihesus et baptizabat et non baptizabat. baptizabat enim quia ipse mundabat. non baptizabat quia non ipse tingebat. prebebat discipuli misterium corporis. prebebat ille adiutorium maiestatis. de quo dicitur est. Udic est qui baptizat. Alchui. Solet autem queri si in baptismo discipulorum christi spiritum sanctum daret. cum dicitur spiritum sanctum nondum erat datus quia ihesus nondum erat glorificatus. Sed sciens quia dabat spiritum licet non ea maiestacione que post ascensionem in linguis igneis datus est. quia sicut ipse christus in homine quem gerebat semper habebat spiritum sed tamen postea super ipsum baptizatum visibiliter descendit spiritus in specie columbe. Sic ante manifestum et visibilem aduentum spiritum sanctum quicumque sancti eum latent habere potuerunt. Aug. ad Seleucianum. Intelligimus autem discipulos christi iam fuisse baptizatos siue baptismum iohannis. sicut nonnulli arbitrantur. siue quod magis credibile est baptismum christi. necque enim ministerio baptizandi defuit. ut haberet baptizatos seruos per quos ceteros baptizaret qui non defuit illi humilitatis misterio quoniam eis lauit pedes. Chri. Secedens autem christus de iudea. rursus eis ibi adheret quibus et postquam. unde subdit. Et abiit iterum in galileam. Sicut autem apostoli ex pulsi a iudeis ad gentes venerunt. ita et christus ad samaritanos accedit. Sed tamen omnem auferens a iudeis excusacionem. non principaliter ad eos vadit. sed quasi transiens. quod euangelista occulte ostendit dicens. Oportebat autem eum transire per samariam. accepit autem hanc nominacionem quia mons samarie. Sumer dicebat ab eo qui possedit. Sed qui ibi habitabant olim non samaritanos. sed israhelites vocabantur. Tempore autem precedente offenderunt deum. et rex assiriorum. ultra eos ibi manere non permisit sed in babilonem et medos duxit. In samaria vero gentes ex diuersis locis ductas habitare fecit. Volens autem deus ostendere quod non propter imbecillitatem iudeos edidit sed propter peccata eorum. qui traditi sunt immisit barbaris leones que eos ledebant annunciatum fuit hec regi. et mittit sacerdotem quemdam traditurum eis dei leges. sed tamen neque ita ex toto ab impietate destiterunt. sed ex media parte. Et tamen tempore precedente rursus ad idola quidam reuertuntur venerant tamen deum qui a monte samaritanos seipsos vocabant. Beda. Ideo autem oportebat ipsum transire per samariam quia sita est in

iudeam et galileā. Est at samaria infignis pūm
cie palestine ciuitas. adeo vt tota regio ei locia
ta samaria dicat. Ad quē igit ipsi⁹ regionis lo-
cum dñs verterit euāgelista ostendit. Vnde g̃
dicit. Venit g̃ in ciuitatē samarie que dicit Si-
char. Cris. Locus ille erat vbi p̃ dina leui et
simeon gr̃ auem occisionē fecerūt. Theo. p̃ 9
q̃ aut filij iacob illā ciuitatē desertā fecerūt oc-
cidentes sichimitas hanc ciuitatē desertā tem-
pore p̃cedente dedit iacob in sortē ioseph. Vñ
dicit in genesi. Do tibi partē vnā extra fratres
tuos quā tuli de manu amorrei in gladio a arcu
meo. Et hoc ē q̃d subdit. Iuxta p̃diū q̃d dedit
iacob ioseph filio suo. Sequit. Erat autē ibi fōs
iacob Aug. Pute⁹ erat. sed omnis pute⁹ fōs
non omnis fons puteus. Vbi em̃ aq̃ de terra ma-
nat et vñ p̃bet hauriētibus fons dicit. sed si in
p̃mptu et sup̃ficie sit fons r̃atum dē. Si autē in
alto et in p̃fundo sit. puteus vocatur vt nomen
fontis nō amittat Theo. Quare autē euange-
lista de p̃dio et fonte facit mencionē. P̃mo qui
dem vt cum audieris mulierē dicentem q̃ pater
noster iacob dedit nobis hūc fontē non admire-
ris. Secūdo ex omemoratione fontis et p̃dij edo-
cemur. q̃ ea que patriarche p̃pter fidem quam
in deo habebant adepti sūt. iudei p̃pter eoz im-
pietatem p̃diderunt. et eoz loca gentibus tra-
dita sūt. quare nihil noui nunc accidit q̃ genti-
les p̃ iudeis regnū celoꝝ p̃secuti sūt. Cris.
Cristus igit in samariā accedens facilē et delicia-
osam vitā abiciens laboriosam vero sequēs. nō
subiugalibus vtiē. sed ita difficulter incedit vt
ex itinere fatigaretur. erudiēs nos ita a sup̃fluis
alienos esse vt multa necessaria abscindam⁹ a no-
bis. Et hoc euangelista ostendit dicens. Ihes⁹
g̃ fatigatus ex itinere. Aug. Inuenim⁹ ihe-
sum fortē et infirmū. fortē. q̃ in p̃ncipio erat
verbum. Infirmū quia verbum caro factum est
Sic g̃ infirmus ihesus ab itinere fatigat⁹ sede-
bat sic sup̃ fontē. Cris. Quasi diceret. non in
thoro aut puluinarī. sed simpliciter vt contin-
gebat sup̃ terram. Sessio autē p̃pter laborē fa-
cta est. a vt expectaret discipulos a p̃pter estū
refrigerans corp⁹ ap̃d fontē. Vnde sequit. Ho-
ra autē erat quasi sexta. Theo. Et ne quis in-
cusaret dñm quare ipse in samariā venerit. cum
hoc discipulis suis p̃hibuerit. p̃pter hoc dicit
q̃ circa illū locū sedebat sc̃z ab itinere fessus.

Alchimus. Misticē aut domin⁹ reliq̃t iudeaz
id est infidelitatem eoz qui eum re. p̃bauerunt
et p̃ apostolos abijt in galileam. id est in volu-
bilitatē hui⁹ mūdi. docēs suos trāsmigrare de
vicijs ad virtutes. P̃diū autē non tam ioseph
q̃ p̃po arbitroz derelictū. cui⁹ figuram ioseph
p̃ortauerit. quem vero sol et luna adorat et om-
nes stelle. Ad hoc p̃diū venit dñs vt samaritan-
m qui hereditatem sibi patriarche israhel ven-
dicare cupiebant. agnoscerent et conuertentē
ad cristū qui est patriarche legitim⁹ heres fa-
ctus. Aug. Iter autē ipsi⁹ est caro p̃ nobis
assumpta. Qui em̃ vbiq̃ ē q̃ it nisi q̃ non ad nos
veniret. nisi formam visibilis carnis assumeret.

Deo fatigat⁹ ab itinere quidē aliud q̃ fatiga-
tus in carne. Quare g̃ hora sexta. quia etate se-
culi sexta. Computa tanq̃ vnā horam vnā etatē
ab adam. vsq̃ ad noe. Secundam a noe vsq̃ ad
Abraham. Terciam ab abrahāz vsq̃ ad dauid
Quartaz a dauid vsq̃ ad transmigracionē babi-
lonis. Quintam vsq̃ ad baptismū iohannis. In-
de sexta agitur Aug. lxxxiii. questionū. Ho-
ra igitur sexta venit ad puteū dñs noster. video
in puteo tenebrōsā p̃funditatem. Admoneoz g̃
intelligere mūdi hui⁹ infimas p̃tes id est terre-
nal q̃ venit dñs ihs hora. vi. id ē sexta etate ge-
neris humani. tanq̃ senectute veteris hominis
quo iubemur erui. vt induamur nouo. Itaz sexta
etas senectus est. q̃niam p̃ma est infancia. secun-
da puericia. tertia adolescencia. quarta iuuent⁹
quinta grauitas. Hora etiam sexta venit domi-
nus ad puteū id est medio die. vnde iam incipit
sol iste visibilis declinare in occasū. quoniā nob̃
vocatis a x̃po. visibilū delectacio minuit. vt in-
uisibilū amore homo interior recreat⁹ ad inte-
riorem lucem que nūq̃ excidit. reuertat. q̃ autē
sedit humilitatē significat. vel quoniam solent
sedere doctores. magistri denūciant personam.

Venit mulier de sama-
ria haurire aq̃ Dicit
ei ihs. da michi bibē
discipuli autē ei⁹ abie-
rūt in ciuitatem vt ci-
bos emerēt. Dicit er-
go illi mulier illa sa-
maritana. Quomodo
tu cū iudeus sis a me
bibere possis que sum
mulier Samaritana
Non em̃ contūt iudei
samaritanis Respon-
dit ihs et dixit ei. Si
scires donū dei et q̃s
est qui dicit tibi da m̃
bibere Tu forsītā pe-
tisses ab eo et dediss̃
tibi aq̃ viuaz. Dicit
ei mulier Dñe neq̃ in
quo haurias habes ⁊
pute⁹ alt⁹ ē Vñ ergo
habes aq̃ viuam Nū
quid tu maior es p̃re
nostro iacob q̃ dedit
nobis puteum et ip̃e
ex eo bibit et filij eius
et pecora eius

Cris. Ne quis di-
cat quoniam aduer-
satur suo precepto
Samaritanis loq̃nt̃
Posuit euāgelista
multas causas eius
que ad mulierem lo-
cucionis. s̃d em̃ ad
hoc venit antecede-
ter vt samaritanis
loqueretur. non tñ
q̃ p̃pter hoc nō ve-
nit. aduementez ad
se expellere oportē
bat. Dicit em̃ venit
mulier de samaria
haurire aq̃m. vide
q̃ et mulierem ostē-
dit p̃pter estum ex-
euntem ad aquam.

Aug. hec autez
mulier forma est. ec-
clesie non iustifica-
te. s̃ iam iustifica-
de. Pertinet autem
ad imaginem rei q̃
ab alienigenis veit
Samaritani em̃ ali-
enigene fuerunt.
quanq̃ vicinas ter-
ras incolerent. ven-
tura em̃ erat. Eccle-
sia de gentibus et
aliena a genere iu-
deoz Theo.
Congruē autē dispu-
tacio ad mulierē a fi-
ti sumpsit occasionē

Sequitur enim. Dicit ei ihesus. da mihi bibere quia secundum humanitatem sitiebat et propter laborem et estum Aug⁹. lxxiiij. questio. Sciebat etiam ihesus mulieris illius fide. Eorum enim fidem sitit. propter quibus sanguinem fudit. Christus. Discimus autem domini non solum circa itinera validum robur sed etiam circa cibaria negligentiam. non enim discipuli eius deferebant viaticula propter hoc enim subdit. Discipuli autem eius abiecerunt in civitate. ut cibos emerent. Unde etiam. Evangelista ostendit christum humilem in eo quod solus relinquebat. et nimirum poterat si vellet aut non omnem emittere. aut abeuntibus illis alios ministros habere sed noluit. Etiam ita discipulos assuefecit omnem superbiam conculcare sed fortasse dicit aliquis. Quid magni est si humiles erant discipuli piscatores existetes et tabernaculorum factores. sed repetere facti sunt omnibus Regibus reuerentiores collocutores et secutores domini orbis terrarum. Maxime autem qui ex humilibus sunt. quando dignitates quandoque assumpserunt facilius ad superbiam eleuatur velut in experte se habentes ad tantum honorem. Detinens igitur discipulos dominus in eadem humilitate erudiebat eos. ut propter omnia se restringerent. Mulier ergo audiens. Da michi bibere. valde sapienter ad formandam interrogationem eum qui a christo accepit sermonem. Unde sequitur. Dicit ergo illi mulier. Quomodo tu cum iudeis sis a me bibere potes que sum mulier samaritana. Iudeum quidem eum esse estimauit a figura et a locutione. Intuere vero qualiter mulier inquisitiua erat Et si enim oportebat custodire istum ut non couteretur illi. non tamen oportebat illam custodire. Non dixit euangelista quod samaritani iudeis non couterentur. Sed subdit. Non enim couterentur iudei samaritani. Iudei igitur a captiuitate reuerentes zelotipe se ad samitanos habebant sicut ad alienigenas et impugnatores. neque etiam scripturis omnibus utebantur. solum enim ea que moysi sunt suscipientes prophetarum non multam curam habebant. Contendebant etiam se in nobilitate iudaica immittere. unde et iudei eos cum omnibus gentibus abominabantur. Aug⁹. Et omnino eorum vasculis non utebantur iudei et quod ferebat mulier seculum vni aquarum hauriret. eo mirata est quod iudeus petebat ab ea bibere quod non solebat facere iudei. Crisostomus. Sed qualiter christus quesuit ab ea bibere lege non concedente. Si autem quis dixerit quod presciebat eam non daturam. imo propter hoc neque petere oportebat. Est igitur dicendum quod ideo petiit quod idifferens erat de reliquo tales obsequencias preterire. Aug⁹. Ille autem qui bibere querebat. sciebat fidem ipsius mulieris. Unde sequitur. Respondit ihesus et dixit ei. si scires donum dei. et quis est qui dicit tibi da mihi bibere tu fortassis petisses ab eo et dedisset tibi aquam viuam. Origenes. Nam quasi dogma quoddam est neminem accipere donum diuinum. ex non querentibus illud. ipsum autem saluatore iubet patet poscere. ut det illi secundum illud. Postula a me et dabo tibi gentes hereditate tua. Et ipse saluator dicit. Petite et dabit vobis. Et ideo figuranter dicit. petisses et dedisset tibi. Aug⁹. lxxiiij. q. Unde autem ei ostendit non se talem aquam pe-

tisse qualiter ipsa intellexerat. sed quod ipse sciebat. fidem eius eidez scienti spiritus sancti dare cupiebat. Hanc enim recte intelligimus aquam viuam quod est donum dei sicut ipse ait. Si scires donum dei. Augustinus super iohannem. Dicit enim vulgo aqua viuam illa que de fonte exit. illa enim que colligitur de pluuiis in lacunas aut cisternas aqua viuam non dicitur. Et si de fonte manauerit. et in loco aliquo steterit collecta. nec ad se illud unde manabat admiserit. sed in rupto meatu tanquam a fontis tramite separata fuerit. non dicitur aqua viuam. Crisostomus. Spiritus enim sancti gratiam. quam scriptura ignem quamque aquam vocat ostendens quoniam non substantie sunt hec nomina representatiua sed actionis. Per ignis quidem appellacionem erectiuum et calidum gratie et consumptiuum peccatorum. enigmatice insinuat. Per aque vero nuncupacionem purgamentum quod est ex spiritu et multum refrigerium recipientibus eum mentibus ostendit.

Theo. Gratiam ergo spiritus sancti dixit aquam viuam id est viuificatiuam refrigeratiuam et motiuam. Nam gratia spiritus sancti semper mouet illum qui bona operatur. ascensionem in corde suo disponens. Crisostomus. Item autem dominus eam ab humili suspicione erexit. que estimabat eum vnum multorum esse. multum enim honorem tribuens dominum vocat. Sequitur enim. Dicit ei mulier. Domine neque in qua haurias habes et puteus latus est. unde ergo habes aquam viuam. Aug⁹. Videte quomodo intellexit aquam viuam seque aquarum que erat in illo fonte. Quasi diceret. Tu mihi vis dare aquam viuam et ego fero unde hauriam. et tu non fers. de hac ergo aqua viuam mihi dare non potes quoniam hauritorium non habes. forte alium fontem permittis. sed nunquid tu maior es patre nostro iacob qui dedit nobis puteum istum et ipse ex eo bibit et filij eius et pecora eius. Crisostomus. Quasi dicit non potes dicere quod iacob dedit nobis hunc fontem et alio ipse usus est. et enim ipse et sui ex eo bibebant. quod non esset si meliorem alium habuissent de ista igitur fonte dare non potes. alium autem meliorem non te habere nisi confitearis te ipsum maiorem esse iacob. unde igitur habes aquam quam permittis te datum nobis. Theo. Quod autem dicit et pecora eius ostensiuum est habundantie aquarum. quasi diceret. non solum suavis est aqua ut iacob ex ea beret et filij eius sed etiam intantum est habundans ut tante multitudini pecorum patriarche sufficiat. Crisostomus. Vide autem qualiter seipsam impulit in nobilitate iudaicam. Samaritanam enim abraham progenitorem suum dicebant quasi a caldea existentem et iacob patrem vocabant quasi ipsius existentem nepotem. Beda. Vel patrem suum iacob vocat. quod ipsa sub lege moysi vixerat. et predictum quod iacob filio suo ioseph dederat. possidebat. Origenes. Mistice autem fons iacob scripture sunt. siquidem instructi in scripturis bibunt. ut iacob et filij eius. Simpliciter autem et rudes bibunt more pecorum iacob.

Respondit ihesus et dixit ei. omnis qui berit ex hac aqua fici-

Crisostomus. ¶ Cum mulier quesiuisset nunquid tu maior es patre nostro iacob. non dixit maior sum ne videre e-

et iterum. Qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei non fiet in eternum. sed aqua quam ego dabo ei fiet in eo fons aque salientis in vitam eternam. Dicit ad eum mulier. Domine da mihi hanc aquam ut non ficiam neque veniam huc haurire. Dicit ei ihesus vade voca virum tuum et veni huc. Respondit mulier et dixit. Non habeo virum. Dicit ei ihesus. bene dixisti quia non habeo virum quoniam enim viros habuisti. et hunc quem habes. non est tuus vir. hoc vere dixisti.

aqua in puteo voluptas est seculi. in profunditate tenebrosa. hic eam hauriunt homines perditionis cupiditatem. nam qui non promiserit cupiditatem puerum non potest ad voluptatem. Cum pervenerit quisque ad voluptatem seculi huius nunquid non fiet. Ergo de hac aqua qui biberit. fiet iterum. Si autem accepit a me aquam non fiet in eternum. nam quomodo fiet qui inebriabitur ab ebrietate domini dei. promittebat ergo saginam quandam in facietate spiritus sancti.

Crisostomus. Hanc autem excellenciam huius aque. videlicet quod qui ex ea biberit non fiet in eternum per ea que consequuntur ostendit. Sequitur enim. Sed aquam quam ego dabo ei. fiet in eo fons aqua salientis in vitam eternam. Quasi diceret sicut qui fontem habet intra se positum nequaquam afficietur siti. ita et qui hanc aquam haurit. sed quia ego ei dabo. Theo. Nam aqua quam ego tribuo semper multiplicatur. semina enim et principium boni sancti sumunt per gratiam. ipsi vero negociantur et operantur ad eius augmentum. Crisostomus. Vide autem qualiter mulier paulatim ad dogmatum altitudinem ducitur. nam primum quidem estimavit eum iniquum quendam esse iudeum. deinde audiens aquam vivam suspicata est de sensibili hoc dicit. postea discens quoniam spiritualia erant que dicebantur credidit quidem quoniam potest aqua sitis necessitatem tollere nondum autem sciebat que esset hec aqua. sed querebat eam superiorem sensibilibus estimans. Unde subditur dicit ad eum mulier. Domine da mihi hanc aquam ut non ficiam neque veniam huc haurire. et sic eum patri archie iacob promittit. de quo tam magna opinio habebat. Aug. Vel aliter ad huc illa mulier carnem sapit. delectata est non sitire. et putabat

gloriam. sed per ea que subdit hoc ostendit. Sequitur enim. Respondit ihesus et dixit ei Omnis qui biberit ex aqua hac fiet iterum. qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei. non fiet in eternum. quasi diceret. si mirabilis fuit iacob quia hanc aquam dedit si tibi dabo multo hac potior. quid dices. si autem ab hac excusatione. sed ex supereminencia operationem facit. non enim dicit. quoniam hec aqua vilis est et contemptibilis. sed id quod natura testatur. hoc ponit. sed omnis qui bibit ex aqua hac fiet iterum. Aug. Quod quidem verum est. et de aqua sensibili et de ea quam significat ista aqua. etenim

hoc secundum carnem sibi promissum esse a domino. dederat autem deus aliquando seruo suo helie. ut per dies xl. nec esuriret et nec sitiret. qui hoc potuit dare per xl. dies non poterat dare spiritus. delectata autem tali munere rogat ut ei aqua vivam daret. unde sequitur. Dicit ad eum mulier. Domine da mihi hanc aquam ut non ficiam neque veniam huc haurire. Ad laborem enim indigentia cogebat. et laborem infirmitas recusabat. vitam audiret. venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis. et ego vos reficiam. hoc enim dicebat ihesus ut iam non laboraret. sed illa nondum intelligebat. demum voluit dominus ut intelligeret. unde sequitur. Dicit ei ihesus. vade voca virum tuum. et veni huc. Quid est huc. per virum suum ei volebat aquam illam dare. an quia non intelligebat. per virum suum eam volebat docere. sicut apostolus dicit de mulieribus. si que voluit discere. domini viros suos interroget. Sed ibi dicitur ubi non est ihesus qui doceat. Cum vero ipse dominus aderat. quid opus erat ut per viros ei loqueretur. ni quid per virum loquebatur marie que sedit ad pedes eius.

Crisostomus. Quia igitur istabat mulier accipe aquam promissam querens. Dicit ei ihesus. voca virum tuum. quasi ostendens quoniam et illi oportet his concitare. Hoc autem festinans accipe et rei turpitudinem occultans. adhuc estimabat se ad hominem loqui. unde sequitur. Respondit mulier et dixit non habeo virum. hoc audiens christus opportune de reliquo redargutionem inducit. Nam et priores viros enumerat. et eum qui nunc occultabatur redarguit. unde sequitur. Dicit ei ihesus. bene dixisti. quia non habeo virum. Aug. Intelligas revera istam mulierem non habuisse tunc virum. sed videbatur nescio quo non legitimo viro. Unde dominus ei convenienter misteria loquitur dicens. quoniam viros habuisti. Origenes. Vide autem si possibile est fontem iacob mystice totas esse scripturas. Aquam vero ihesu ea per quibus edite sunt. que non est licitum omnibus perscrutari. eo quod que scripta sunt dictauerunt homines. Que vero oculis non vidit. nec auris audiit. nec in corde hominis ascenderunt. in scriptis non possunt redigi. sed ex fonte aque salientis in vitam eternam. id est ex spiritu sancto discipline patefuit his qui nondum humanum cor gestant. sed possunt dicere. nos sensum christi habemus. Qui ergo non suscipit profunditatem verborum. et si ad modicum quieverit. de novo insistens dubitabit. Qui autem bibit de aqua christi ad hoc promouetur. ut fons omnium questionum. prumpat in eum sursum scaturientibus aquis. et per volatate eius mente ad consequentiam huius aque ad vitam eternam. Volebat autem mulier sine aqua iacob angelice et super hominem discere veritatem. neque enim angeli indigent fonte iacob ut bibant. sed quilibet in se habet fontem aque scaturientis in vitam eternam ab ipso verbo. et hoc est quod subditur dicit ei mulier. Domine da mihi hanc aquam. sed impossibile est hic absque ea que hauritur ex fonte iacob aquam capere. que datur a verbo. unde petenti samaritane aquam. videtur dicere ihesus. se illam prebere non alibi quam in fonte iacob. unde sequitur. Dicit ei ihesus. vade voca virum tuum et veni huc. Si ei ficiam

idoneum ē primo pocula sumere ex fonte iacob. Secūdam aut apostolū vir aīe lex est. Aug⁹. lxxij. que. Numq̄ aut viros. q̄nq̄ libros q̄ per moysen mīstrati sūt nōnulli accipiūt. q̄ at dictū est. Et hūc q̄z hēs nō est tu⁹ vir. de seipō dīm dīpse intelligūt. vt iste sit sensus. p̄mo quinq̄ libris moysi. quasi q̄nq̄ viros seruisi. nūc aut q̄z habes. id est. quē audis. nō est tu⁹ vir. q̄z nōdū in eum credidisti. Sed qm̄ nondum credēs xp̄o ad huc illoz q̄nq̄ virorū id est q̄nq̄ librorū copulacōne tenebat. potest mouere quō dīa potuerit. q̄nq̄ viros habuisti. quasi nunc eos iam nō haberet. demde quō potest intelligi a q̄nq̄ illis libris recedere hōiem vt ad xp̄m transeat. eū ille q̄ credit in xp̄m. n̄ relinquēdos illos q̄nq̄ libros sed spūalit̄ intelligēdos multo auidi⁹ amplectat̄. Est ergo alius intellectus. Aug⁹ sup̄ io. Vidēs em̄ ihs q̄z mulier nō itelligebat et volēs eam intelligere. voca m̄qt virū tuū. i. p̄senta intellectu tuū. Cum em̄ ordinata fuerit vita. intellectus animā regit. ad ip̄am animā p̄tinēs. nō em̄ aliud aliqd̄ est q̄ aīa. sed aliqd̄ aīe est intellect⁹ hoc ip̄m aīe q̄d̄ intellect⁹ et mens dicit̄ illuminaē luce sup̄iore. Talis lux cū muliere loquebat̄ et in illa intellectu nō aderat. Ergo dñs tanq̄ diceret illustrare volo. et nō adē quē voca m̄qt virū tuū. adhibe intellectu p̄ quē docearis. quo regaris. et ad huc illa nondū vocato illo viro nō intelligit. vidēs aut michi q̄nq̄ viros p̄ores anime nos posse accipe. q̄nq̄ sens⁹ corporis. ante em̄ q̄ quisq̄ possit vt i ratōe. nō regit nisi sensibus carnis. sed cū cepit aīa capax ēē rōis. aut a sapiēte mēte regit̄. aut ab errore sed erro: non regit. sed p̄dit. Post illos q̄z q̄nq̄ sensus mulier illa ad huc errabat. erro: aut ille non erat legitimus vir. sed adulter. Dicit ergo dñs tolle istum adulterū q̄ te corrūpit. et voca virum tuum vt intelligas me. Orig. Vbi aut decebat cōfutari a ihesu putatū samaritanū virū nō eē virū. nisi ap̄d fōrē iacob. P̄ etiā intelligi si vir aīe lex ē q̄ samaritana s̄m agruā acceptōz hōborū legis ritui ifidelīū. tanq̄ viro illegitimo se subiebat. Reuocat̄ at ad verbum veritatis. quod resurrectuz erat a mortuis non deinceps

Dicit ei mulier. Dñe video quia p̄pheta es tu patres nostri in mōte hoc adorauerūt. et vos dicitis quia iherosolimīs est locus in quo adorare oportet. Dicit ei ihs. Mulier crede mihi qui venit hora qm̄ neq̄ in monte hoc neq̄ in iherosolimīs adorabitis p̄m. Vos adoratis q̄d̄ ne-

moriturum. Cui s̄ solum⁹. Mulier at a xp̄o rep̄hensa. nō cōtristata est. neq̄ dimittēs fugit. sed admirat̄ magis et i morat̄. Vnde dicit̄. Dicit ei mulier. Dñe video q̄z p̄pheta es tu quasi diceret. In hoc q̄ mihi occulta dicit̄ oñderis p̄pheta esse. Aug⁹. Et sic cepit ad eam venire vir. nōdū plene venit. Prophētā tam dīm putabat. erat q̄dē et p̄pheta

scitis. nos adoramus q̄d̄ scim⁹. q̄z salus ex iudeis est. s̄z venit hora et nō est qm̄ veri adoratores adorabūt patre in spū et veritate. Nam et pater tales querit q̄ adorent euz. Spūs est deus et eos qui adorāt eū. in spiritu et veritate oportet adorare.

Nā n̄ de seipso ait. Nō est p̄pheta sine honore nisi in pat̄a sua. Chri. Deinde quia hoc suspicata est. nihil mūdānum eū interrogauit. non de corpore sanitas. te. nō de diuitijs nō molestāē sitiēdo p̄ doctrinis sollicita.

Aug⁹. Et incipit crē q̄d̄ illam solet mouere dicēs p̄res nō. m̄ mō. hoc adoret vos di. q̄z hie. ē lo. vbi adorare ōz

Cōtētio quippe fuerat inter samaritanos et iudeos. q̄z iudei in tēplo a salomōe fabricato adorabāt deū. et iō meliores se esse iactabāt. Quib⁹ samaritanū dicebāt quō iactatis vos q̄z tēplum hētis q̄d̄ nos nō hēm⁹. nūqd̄ patres n̄ri qui deo placuerūt in illo tēplo adorauerūt. Meli⁹ ergo nos i hoc mōte deū rogam⁹. vbi patres nostri deū adorauerūt. Chri. q̄ aut dicit p̄res nostri eos q̄ citra abrahā sūt intelligit. et ei illic aiūt filiū suum obtulisse. Ori. Vel samaritanū mōtē q̄ dicit̄ garizi. iuxta quē iacob habitauit. scim̄ reputātes. in eo deū adorant. Sed iudei montē s̄o sacrū q̄d̄ arbitrātes. illū locū putāt eē electum a deo. vtz q̄z iudei a q̄bus sal⁹ p̄cessit exēplum sūt oppmātū sanos smones Samaritanū vero diuēsimode oppmātū. agrue garizi quidē samaritanū dignificāt. q̄d̄ vocat̄ distictō seu diuisio at iudei s̄o q̄d̄ est specula. Chri. Xps̄ aut nō soluit q̄z ofestum. s̄ ad altōra mulierē trahit. s̄ q̄bus non p̄us ei locutus est. donec ofessa ē qm̄ p̄pheta ē. vt cū multa certitudine audiat de cetero q̄ dicit̄. Vnde seq̄tur. Dicit ei ie. mu. cre. mi q̄z ve. ho. qm̄ neque in monte. hoc. neq̄ in hie. ad. patrem dicit aut cre. mi. q̄z vbiq̄z nobis opus est fide. matre bonoz. q̄ salutis est medicamentū sine q̄ nihil magnoz est possidere. sed q̄ tēptāt assimilāt̄ his q̄ sine nauī pelag⁹ tēptāt trāhite. q̄ paz̄ q̄dē natare sufficiūt. vltra vero p̄cedentes cito mergūtur. Aug⁹. Merito aut iam p̄sente viro audit mulier. Crede mihi. Jam enim est in te. qui credat. cepisti adesse intellectu. s̄z nisi credideritis. non intelligetis. Alchu. Quod at dicit. venit hora. t̄pus euāgelice doctrine q̄d̄ iam instabat dicit. qm̄ ablata omni vmbra. figuraz̄ veritas pura luce mētes credēciū illustratura erat. Chri. Supuacuū aut erat xp̄o docere p̄pter quid patres in mōte et iudei i hie: r osolimīs adorabāt. Ideo hoc tacuit. verumt̄m reuerētiores iudeos iudicauit. n̄ a loco s̄a mēte. Vnde subdit. vos ad. q̄d̄ nes. nos ado. q̄d̄ sci. q̄z salus ex iudeis est. Ori. Quod dico vos q̄tū ad lucē. Samaritanū q̄tū ad anogogē. qui ē ga scripturas aliene sūt oppmionis. s̄os q̄z q̄aq̄ vbum iudei. q̄ ad allegoriam vero ego verbum. q̄ vere scdm̄ me formati sūt. obimētēs salutem ex

dictis iudaicis. Crisostomus. Samaritani qui
 dem quod nesciebant adorabant quoniam locale et par-
 ticularē deū estimabant. nihil de eo plus imagi-
 nantes quā de idolis. Et idcirco cultū dei cum cul-
 tu demonū miscuerūt. iudei vero ab hac eruti erāt
 suspicione. et eū orbis terrarū eū nouerant esse
 deum. propterea dixit. Nos adoro quod scilicet iudeis autē
 seipsum connumerat secundum opinionem mulieris loquens
 quasi propheta iudeus existens. Ideo dixit adoramus
 cum in manifestū sit quod ipse est qui ab omnibus
 adoratur. Per hoc autē quod dicit. Quia scilicet ex iudeis est.
 nihil aliud ostendit quā quod orbi terrarū in de salutaria
 facta sūt. Scire enim deus et idola detestari
 illinc principium habuit presenciam eciā suā et oīa
 alia dogmata. Sed ipsū quod est apud nos oratio
 nis a iudeis principium habuit presenciam suam eciā
 salutem vocat. quā dicit ex iudeis esse secundum illud
 apostoli. Ex quibus Christus secundum carnem. Vis qualis
 applaudit veteri testamento quod radicem ostendit
 bonorum. pro oīa semetipsum non esse contrarium legi de-
 monstrans. Augustinus. Multum igitur dedit
 iudeis ex quorum persona dixerat. Nos adoro quod
 secundum. sed non ex persona iudeorum reproborum sed ex
 qualibet fuerat apostoli. quales fuerat omnes illi
 sancti qui per ea reproborum suorum ad pedes apostolorum po-
 fuerūt. Crisostomus. Sic igitur super habundantiam vobis
 habent iudei o mulier in modo adorationis. verum
 tamen et hic adorationis modus de reliquo finem
 habebit. Unde subdit. Sed ve. homo. et nunc est qui
 veri adoro. adora. per in spiritu. et ve. Quia enim propheta
 ante longa tempora multa predixerunt. Ideo dixit. Et nunc
 est. scilicet estimes hanc talē esse prophetiam quā post mul-
 tum temporis impleatur. res iam instat. et in ianuis est.
 Dicit autē veros adoratores. ad distinctionem fal-
 sorum. quoniam quidem sūt falsi adoratores qui temporalia
 et caduca querunt in oratione. siue qui contra hū
 quod orant agere non cessant. Crisostomus. Vel
 dicens veros excludit cum samaritanis iudeos.
 Et si enim iudeis illis meliores essent. tam futuris
 multo nimiores sūt tanquam figura veritate. Sunt
 igitur veri adoratores qui neque loco circūcludunt dei
 culturam et deū in spiritu colunt. Origenes. Unde
 et paulus dicit. Cui seruius in spiritu meo. Bis autē
 scribit. Venit hora. Et primo quidem non adest
 et non est. In secundo vero dicit. Et nunc est. et pu-
 to primum quidem notare orationem propter corpus
 futuram in perfectione. Secundum vero eā que fit in vi-
 ta presentis perfecta quoniam tum licet humanam procedere na-
 turam. Cum ergo venerit hora quā dicit dominus. euitas
 est mons samaritanorum. et in sion ubi
 est iherosolima. adorandus est deus. que ciuitas
 esse dicitur a cristo celi principis. et hec est ecclesia
 ubi sacra oblatio spirituales victimae diuinis aspe-
 ctibus offeruntur ab his qui legem spirituales intel-
 lerunt. Cum autē venerit temporis complementum. tunc
 nequaquam pensandum verum cultū iherosolimis. id est
 in presenti ecclesia amplius tractari. neque enim an-
 geli apud iherosolimam colunt patres. Sic et qui
 similitudinem nati sūt iudeorum. melius quā hi qui sūt
 iherosolimis colunt patrem. Cum autē hec hora
 euenerit patri aliquis in filium deputatur. Ea propter
 nondictum est adorabitis deum sed adorabitis pa-

trēm. Sed in presenti colunt patrem in spiritu et verita-
 te veri adoratores. Crisostomus. Dicit ergo de eccle-
 siam qua est vera adoratio et deo congrua. unde
 subdit. Nam pater tales querit qui adorant eum
 Et si olim volebat eos veteribus immolari con-
 cessit eis figuram hoc tamen fecit eis descendens ut
 per hoc ad veritatem inducantur. Origenes. Si autē
 pater querit per iherosolimam querit. qui venit querere
 et saluare quod perierat quos erudiens veros
 cultores efficit. quod autē subdit. Spiritus est deus
 inde abstractus esse suspicior quod ad vitam veram
 nos perducit. nam et corporali vita viuificamur a spi-
 ritu. Crisostomus. Vel indicat quod deus est incorporeus
 oportet igitur a incorpoream eius culturam esse
 est per animam et intellectus puritatem nos ei offer-
 re. unde subdit. Et eos qui adorant eum in spiritu et
 veritate oportet adorare. quoniam enim iudei animam quae
 dem negligebant. multum autē circa corpus stu-
 dium faciebant ad omnipotentiam purgantes. et ideo
 ait. quoniam non corporis mundatione sed incorporeo quod
 est in nobis hoc est intellectu quem dicit spiritus deus
 incorporeus colitur. Hilarius. de trinitate. Vel cum
 in spiritu deum spiritum docuit adorandum et libertatem ac-
 scienciam adorandi et adorandi infinitatem ostē-
 dit. secundum illud apostoli. ubi spiritus domini ibi libertas.

Crisostomus. In veritate autē oportet adorare. quoniam pro-
 ra figura erant. scilicet circūcisio. holocausta. et thyma-
 miamata. nunc autem totum est veritas. Theo-
 Vel quoniam multi putant se deum secundum spiritum id est animam
 adorare non rectam opinionem de eo habentes ut here-
 tici. propter hoc addidit. Et veritate. forte etiā dicit
 aliis. quod duas partes philosophie que secundum
 nos sūt. metat in predictis. actionem scilicet et contem-
 plationem. per spiritum namque actuum insinuat. secundum
 illud apostoli. qui spiritu dei agunt et est per verita-
 tem vero contemplatiua. Vel aliter. Samaritanorum
 erat opinio quod deus loco concluderet. et quoniam in hoc
 loco deum adorari oporteat. Contra quos dicit quod
 veri adoratores non localiter. sed spiritualiter
 adorant. iudeis vero oīa sub figura et umbra erant et
 ideo dicit quod veri adoratores non in figura ado-
 rabunt. sed in veritate quia enim deus spiritus est spi-
 rituales adoratores querit. quoniam vero veritas verus

Augustinus. Querebas montem forte adorandum ut
 deo esses propinquior. sed ipse qui in altis ha-
 bitat humilibus appropinquat. ergo descende ut
 ascendas. ascensiones inquit in corde eius in co-
 ualle plorationis quae humilitatem habet in tem-
 plo. vis orare in te ora. sed spiritus esto templum dei.

Crisostomus. Mulier eo-
 Dicit ei mulier Scio
 quia messias venit. quod
 dicitur Christus. Cum ergo
 venerit ille nobis an-
 nunciabit omnia. Di-
 cit ei iesus ego sum quod
 loquor tecum.

rum que dicta sunt
 altitudine fatigata
 obstupuit. unde seq-
 tur. dicit ei mulier.
 Scio quod messias ve-
 nit qui dicitur cristus
 Augustinus. Vinctus gre-
 ce cristus est. hebra-
 ice messias est. Scie-
 bat ergo quis eam pos-
 set docere. sed iam

docentem nondum agnoscebat. Unde subdit. Cū

ergo venerit ille annūciabit nobis oia. quasi. d. modo iudei de templo contendūt. nos de monte cuz ille venerit et montē spernet et templū euer tet et docebit nos vt in spū et veritate nouerim⁹ adorare. **Chriſt.** Sed vnde erat samaritanis expectare cristi aduentū. Moysi quidem suscipi entes legem ab ipsis moysi litteris hoc nouerāt Jacob em̄ de cristo pphetizans dixit. non defici et pnceps de iuda nec dur de femore ei⁹. donec veniat qui mittend⁹ est. sed et Moyses dicit. pphetam nobis suscitabit deus de fratrib⁹ nris.

Origenes. Siquidem non est ignorandum qd sicut ex iudeis surrerit ihesus xpm se esse non solum dicēs. sed oñdens. sic ex samaritanis quidā doctus nomine asserēbat se fore cristū qui p̄di cabaē. **Aug⁹.** lxxxiiij. q. fortasse aut vt intel ligentibus indicaret qnq; corporis sensus qnq; viroz nomine significari. post quinq; carnales responſiones que supra in littera patet. sexta re sponſione nominat xpm. **Chriſt.** Xps autē de reliquo mulieri reuelat seipsum. Vnde sequitur. Dicit ei ihesus. Ego sum qui loquor tecū. Et qui dem si circa pncipiū hoc mulieri dixisset. videre tur ei ex vanitate loqui. nunc autē paulatim i me moriā cristi eaz reducens. oportune reuelauit se ipsum. et quidem iudeis querentibus. Si tu es cristus dic nobis palam. non manifeste seipsum reuelauit. quia non p discēdo querebant. sed p iniuriādo. Hec vero ex simplici mēte loq̄batur.

Et cōtinuo venerunt discipuli eius. et mira banē qz cum muliere loquebāt. nemo tñ dixit ei. qd queris. aut quid loqueris cuz ea. Reliquid ergo muliē hydriā suam. et abiit in ciuitatem et dicit illis hoibus. venite et videte, hominem qui dixit, mihi omnia que cunq; feci. nūquid ipse est cristus. Exierūt de ciuitate et venie bant ad eum.

admirantes non interrogauerūt causam. Vnde subdit. Nemo tñ dixit ei. quid queris. aut quid loqueris cuz ea. erant eruditi discipuloz ordinē obſuare. ita eum timebant. et venerabant. et ni mirum alibi videntē ofidenter interrogare quia ad eos p̄tinencia nec esse habebant scrutari. hic autem nihil ad eos p̄timebat. quod fiebat. **Origenes.** Et fere quidez quasi qdā apostolo ad ci ues vtiē hac muliere. adeo eam inflammas per

verba. vt amphora dimissa iret in ciuitatē rela tura acuibus. Vnde sequit. Reliquit g mulier ydriam suam non curans de corporeo ac visiori. ppter vtilitatez pluriū. Inter est qz nostra omif sis corporeis et neglectis satagare ad impien dum alijs de comodis acquisitis **Aug⁹.** Ydria autem greco nomine appellat tanq̄ si aquarium diceret. qm̄ grece aqua ydor vocat. **Chriſt.** Et sicut apostoli vocati dimiserunt recia ita hec dimittit ydriam et euangelistaz opus fecit. et non vnū tm̄ vocat sed ciuitatem integram. Vnde sequit. Et abiit in cui. et dicit illis ho. venite et videte hominem. qui dixit mihi omnia quecūq; feci. **Origenes.** Conuocat quidem illos ad vi dendū hominem orinentem verbum sup homiez. Quicunq; autē fecit mulier erat contubernium quinq; coniugū et post illos conuersacō cuz sex to non aprio viro. quem deserens et septimo ad herens lagenam dereliquit iam pudica. **Cri ston** verecundata autem est hoc dicere. Anima em̄ cum ignita fuerit igne diuino ad nihil eozū que sūt in terra de reliquo aspiciat. neq; ad glori am nec ad verecundiam. sed ad vnā solaz que de timet eam flammaz. Volebat autē non ex p̄a an nunciacione eos iducere. sed ex audito aprio eos facere communicatores doctrine cristi. Vnde di xit venite et videte hominē. Non dixit. venite et credite sed venite et videte quod leui⁹ erat. No uerat em̄ manifeste qm̄ solum gustantes de illo fonte eadem paterent que et ipsa. **Alchimus** Paulati autē venit ad predicandum xpm. pmo vocat hominem ne si diceret cristum. auditores irascere et nolent erire. **Chriſt.** Vnde etiā neq; manifeste annūciavit xpm neq; tamen tota liter siluit. sed dixit. Nunquid ipse est cristus. et ideo sermonem eius acceperūt. Vñ sequit. Exie runt de ciuitate et veniebant ad eum. **Aug⁹** i li. lxxxiiij. q. qd aut relicta hydria discessit mulier non negligent p̄tereundum ē. Ydria em̄ amorem hui⁹ seculi significat. id est cupiditatem. q̄ ho s mines de tenebrosa pfunditate. cui⁹ imaginem puteus gerit. s̄ est de terrena ouersacione haus rūt voluptatem. Oportebat autē vt cristo cre dens seculo renūciaret et relicta ydria cupidita tem secularē se reliquisse demonstraret. **Augustin⁹** sup iohannē Proiecit ergo cupiditatē et aperauit annuciare veritatem. Discant qui volunt euangelizare. vt p̄us ydriam ad puteum p̄nciant. **Origenes.** facta etiam mulier recep taculum honeste discipline. ea que p̄mitus sapie bat paruipendens deponit. **Augustinus.**

Interea rogabāt eū discipuli ei⁹ dicētes ra bi māduca. Ille aut dixit eis. ego cibum habeo māducare qz vos nescitis. Dice bant ergo discipuli

Terāt discipuli ei⁹ emere cibos et vene rant quos cristo of ferebant. Vnde dē Interea rogabant eum discipuli ei⁹ di centes. Rabi māduca **Cri.** Vidēt el em̄ eū fatigatū ex itinere et estu q̄ erat rogabant eum vuls

admuicem. Nunquid aliquis attulit ei manducare. Dicit eis ihesus meus cibus est ut faciam voluntatem eius quod meminit ut perficiam opus eius

gari eorum voce neque enim erat hoc temeritatis. sed amoris cura circa magistrum. Origenes. Arbitratur apostolus fore tempus ad prandium quod erat inter recessum mulieris ad ciuitatem et aduentum samaritanorum

ad ipsos. Non enim coram aliquo aduena sibi propinabant escas. ob hoc bene positum est. interea. Theo. Dominus vero sciens quod samaritana totam ciuitatem ad eum attraheret hoc discipulis significauit. Vnde sequitur ille autem dixit eis. Ego cibus habeo manducare quem vos nescitis. Christus. Dominum salutem hic cibum vocauit. ostendens quantum desiderium habet nostre salutis. Sicut enim nobis concupiscibile est comedere. ita ei saluare nos. tu vero intueri quod non statim reuelat. sed ubique in questione inmittit auditorem. ut incipiens querere quod dicitur. et laborans. cum ampliori suscipiat desiderio. Theo. Dicit autem quem vos nescitis id est nescitis quem cibum uoco salutem hominum. vel nescitis quod samaritani credituri sunt et salui fient. Discipuli autem adhuc dubitabant. Vnde sequitur dicebant ergo discipuli admuicem. Nunquid aliquis attulit ei manducare. Aug. quid mirum si mulier illa non intelligebat aquam. ecce discipuli non intelligunt escam. Crisostomus. Et quidem assuetam reuerentiam et honorem magistro prebent ad se inuicem quidem loquentes. ipsi vero non presumentes interrogare. Theo. In hoc autem quod dicunt discipuli. Nunquid aliquis attulit ei manducare. considerandum est quod cibus ab alijs oblatos dominus suscipere solebat. non quod alieno ministerio indigeret. qui dat escam omni carni. sed ut deferentes meritum consequerentur. Simulque formam tradens non erubescere paupertatem. neque graue putare ab alijs nutrire. ipsum enim et necessarium est doctoribus. alios habere procuratores ciborum. ut ipsi de nullo curantes uerbi ministracionem procurarent sollicite. Aug. Audiuit autem dominus cogitaciones discipulorum. et instruit eos. ut magister non per circuitum sicut mulier sed aperte. Vnde sequitur. Dicit eis ihesus. meus cibus est ut faciam opus eius qui misit me. Origenes. Idoneus cibus filio dei cum actor paterne voluntatis efficitur. hoc uelle in semetipso prestantans quod erat in patre. solus autem filius perfecti operis paterne voluntatis est capax. Ceteri uero sancti nil propter diuinam procurant voluntatem. Plenam autem et integram facit dei voluntatem. qui dixit. meus cibus est. ipsum enim cibus eius ostendit. Quid autem sit uelle patris innuit sermo sequens. ut perficiam opus eius. Si quidem simpliciter quis assereret. quoniam opus est iussu mandatis. puta si dicant edificantes uel fondientes se perficere opus eius qui conduxit eos. sed si per christum perficitur opus dei. restat ut pulchrum profectum erat diminutum. Qualiter autem diminutum erat opus cum esset dei. perfectio quidem operis

rationalis nature est perfectio. Ad huiusmodi operis perfectionem cum esset imperfectum. uerbum caro factum accessit. Cum enim quidam homo perfectus fieret. ob transgressionem factus est imperfectus. et ideo missus est saluator. primo quidem ut perficiat uoluntatem eius qui misit eum. Secundo uero ut consummet opus dei. ut quilibet perfectus fiat ad solidum cibi usum. Theophilus. Opus etiam dei perficitur. scilicet hominem dei filium. nostram naturam in se ipso sine peccato ostendens in omni opere perfectam et incorruptam. Opus etiam dei scilicet legem perficit quod fuit legis. Christus eam cessare faciens. omnibus que in ea erant perfectis et a corporali cultu in spiritali rediit. Origenes. Mistic autem in populo negocium ac disciplinam distinctionis adsumum. consequens erat. et de cibo disceptare. Samaritana quidem petita potum non habebat prebere ihesu dignum poculum. Discipuli uero inuenientes humilia pulmenta apud alienigenas ei obtulerunt rogantes eum ut manducaret. Et attende si forsitan uerent ne uerbum dei apostolis non figuratum escis in eis deficiat. Quocumque ergo recipiunt discipuli his iugiter. apponunt cibum alere ut corroboratum atque corroboratum perseueret penes eos qui nutriunt ipsum. Quocumque autem corpora egeant cibo neque eisdem aluntur. neque eadem quantitas ciborum cunctis sufficiens est. sic intelligendum est. et in his que sunt super corpus. nam horum hoc quidem plurimum hoc autem paucioris indiget nutrimenti dissimilis capedimis. enca. Sed neque qualitas alencium horum atque intentionum contemplauimus. operam omnium eadem congruit omnibus. Nam nuper geniti infantes rationale appetant lac. Perfectorum autem est solidus cibus. Veridicus est ergo ihesus dicens. Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis. Semp enim qui preest infimis ac nequeuntibus eadem cum validis uidere hoc dicere potest.

Crisostomus.

Nonne vos dicitis quod adhuc quatuor menses sunt et messis uenit. Et dico uobis leuate oculos uros et uide te regiones quod albe sunt iam ad messem. Et qui metit mercedem accipit. et congregat fructum in uitam eternam. Et qui seminat simul gaudeat et qui metit. in hoc enim est uerbum uerum quod alius est qui seminat et alius est qui metit. Ego mihi uos metere quod uos

Que sit uoluntas patris decetero interpretatur. dicens. Nonne vos dicitis quod adhuc quatuor menses sunt. et messis uenit. Theophilus. Scilicet materialis. Ego autem dico uobis quod messis intelligibilis adest. Hoc enim dicebat propter samitanos uenientes ad ipsum. Vnde subdit. Leuate oculos uros et uide te regiones quod albe sunt iam ad messem. Crisostomus. Rursus assuetis nominibus ad maximum eos contemplacione reducit. Regio enim et messis hic in dicat multitudines

nō laborastis Alij la-
borauerunt et vos in
labores eoz introistis

animaz que para-
te sūt ad p̄dicatio-
nis susceptōnem.
oculos autez hic di-
cit. et eos qui men-

tis et eos qui corporis. Et em̄ videbant de reliq̄
multitudine samaritanoꝝ venientem. Vnde autē
p̄paraciones hominū deceter regiones albatas
vocat. sicut em̄ sp̄ice cū dealbate fuerint ad mes-
sem sunt parate. ita et hi ad salutem sūt parati.
S; p̄pter quid non manifeste dicit q̄ p̄parati sūt
homines ad suscepcionem verbi. duaz quidem
occasionū gr̄a. vñ q̄dē vt manifestior fiat s̄mo
a maius sub visu ducat q̄ dicitur. Alteri⁹ autez
dulci⁹ sit narracio a p̄manencioꝝ eoz que dicitur
memoria. Aug⁹. In opus autē feruebat
a operarios mittere festiabat. Vnde subdit. Et
q̄ metit mercedem accipit a congregat fructum
in vitam eternam. vt qui seminat simul gaudeat
et qui metit. Chri. Per ea que hic dicit diuidit
terrena a celestibus. sicut em̄ sup̄ dixerat de aq̄
q̄ qui bibit hanc aquam non sitiet. ita hic dicit.
qui metit congregat fructum in vitā eternam. a
itez. qui seminat simul gaudeat. a qui metit. p̄
phete em̄ sūt qui semināt. sed non illi messuerūt
s; apostoli. q; em̄ infra dicit q; alius seminat et
ali⁹ metit. ne quis estimet q; p̄phete seminantes
mercede p̄uentur. extraneū quidem inducit et a
sensibilibus alienū. Nam in rebus q̄dem sensibili-
bus si contingat aliū seminare et aliū metere. n̄
simul letant s; dolent qui semināt quasi alijs la-
borantes. letant autē soli qui metunt. hic autē n̄
ita. S; et q̄ nō metūt seminantes simul cum me-
tentib⁹ letant. qm̄ in mercede cōmunicāt. Au-
gusti. Disparis em̄ temporis labores habuerūt
apostoli et p̄phete s; gaudio pariter p̄fruentur
mercedem simul accepturi sūt vitam eternam.
Cris. Ad hoc autē quod dixerat sermonē puer
bialem inducit. Vnde subdit. In hoc em̄ est ver-
bum ver⁹ q; ali⁹ est qui seminat et ali⁹ qui me-
tit. hoc quidem vulgariter dicebat. si qm̄ alijs la-
bores sustinuerūt a alijs fructus metebant. Sed
et hic sermo iste maxime habet veritatem. q; p̄
phete laborauerūt. sed vos fructus ex illoꝝ la-
boribus metitis. Vnde subdit. Ego misi vos me-
tere quod vos non laborastis. Aug⁹. Quid
s; messores misi non seminatores. Ibi s; mes-
sore mittendi. vbi iam p̄phete p̄dicauerant. legi-
te labores illoꝝ a in omnib⁹ eoz laborib⁹ est
p̄phetea cristi. s; iam in iudea messis parata erat
qm̄ tot milia hominū p̄cia ver⁹ suaz offerebant
a ad pedes apostoloꝝ ponentes expeditis hu-
meris a sarcinis secularibus xp̄m dñm sequebā-
tur de ipsa messe erecta sūt pauca grana et semi-
nauerunt orbem terraz. et surgit alia messis q̄
in fine seculi metēda ē. Ad quam metendam non
apostoli s; angeli mittent. Messores inquit sūt
angeli. Chri. Dicit ergo. Ego misi vos metē
quod vos non laborastis. quasi diceret. Vbi mi-
nor labor est. maior autē delectatō. ad hoc vos
reseruavi et qd laboriosius erat. hoc fuit p̄phete-
ta. s; mittere semina. Vñ subdit. Alij laboras-

uerunt. a vos in labores eoz introistis. Per h̄
oia vult ostendere q; p̄phetaꝝ volūtas erat vt
homines ad eū accederent. Et h̄ lex ordinabat.
a p̄pterea illi seminauerūt vt hunc facerent fru-
ctum. ostendit etiam q; ipse illos misit. et q; mul-
ta est cognacio noui ad vetus testamentum.

Origenes. Vel aliter totū q̄lit quidem nō est
inconueniens hoc qd est. Leuate oculos vestros
allegorizare. Quod autē dē. Nonne vos dicitis
quomaz q̄tuor menses sunt. et messis venit. non
scdm allegoriaz tractare. Putam⁹ ergo talia q̄
dam eē in hoc q; dicunt discipuli. q̄tuor menses
sūt et messis venit. Pletiq; em̄ discipuloꝝ vbi
anim aduertentes veritatē incomphensibile fo-
re humane nature. qm̄ coniecerūt aliaz esse vitā
a p̄ite. que corrupcōni quatuor elementoz q̄si
q̄tuor mensū subijcit. putāt solū post hanc vi-
tam cognicionē esse veritatis. dicunt igit̄ disci-
puli de messibus. q̄ sūt termin⁹ opeꝝ ad veri-
tatem conducenciū. q; post instantem q̄termita-
tem cōtingunt. huiusmodi autē opinionem argu-
ens velut non sanaz inquit verbū incarnatū h̄
q̄ talia suspicant. Nonne vos dicitis q; adhuc
quatuor menses sūt et messis venit. Ego autem
hoc dico. Leuate oculos vestros. In plurib⁹ lo-
cis scripture diuine hoc legit̄. iubente nobis x̄
bo diuino extollere ac sublimare cōsideraciones
a cogitacōnes deo: s; confitas nec valentes eri-
gi. nisi eleuante illas ihesu. Nonne. n̄ consistens in
passiombus et viuens carnaliter hoc p̄positum
seruat mandatū. Quia p̄pter qui talis est non vis-
debit regiones. si albe sunt ad messem. Albescūt
quidez regiones ad messem cum adest dei verbū
illustrās singulas regiones scripture. secundās
in ei⁹ aduentu. et eciaz omnia sensibila sūt quasi
regiones albe parate ad messem. p̄sto existente
leuantibus oculis racione que de quolibz est. vt
quisq; fulgorem p̄spiciat. p̄fuse vbi libet veri-
tatis. Qui autez metit p̄dictas messes. duplex h̄z
in metendo emolumentum. vñ quidem dum ac-
cipit p̄miū. Vnde dicit. Et qui metit mercedem
accipit. quod arbitror dicitū causa futuraz re-
muneracionum. Altez quod sequit̄. Et congre-
gat fructum in vitam eternam. Bonū habitum
quendam denotat intellectus qui est fructus ex
ipsa speculatione pueniens. Arbitror autem q; in
qualibet doctrina seminat quidem q̄ p̄ncipia
excogitat. que suscipientes alijs ac p̄tractantes
sunt sue intencioꝝ gracia. posteris causa vt
metendo quasi maturos fructus aggregent q; a
to autē magis hoc in arte arcū expedit contem-
plari. Si quidem seminantes sūt moyses et p̄phete
p̄cipientes aduentū cristi. Metentes autē sunt
apostoli qui custum susceperunt et ei⁹ gloriā
p̄spererunt. Semē autē erat tota racio scdm re-
uelacionem ministerij temporib⁹ p̄teritis obsu-
scati silencio. regiones autez id est legales ac p̄-
phete scripture nondūz albuerant his. qui ad-
uentus verbi nequaq; extiterunt capaces. Vñ at
simul serens et metens gaudeat erit cum p̄uacio
meroris et angustie in futuro fiat seculo. dum

etiam ihesus transfiguraret in gloria. simul euz
messoribus petro. iacobo et iohanne. moyses et
helias satores pariter gaudent in videndo filij
dei gloriam. Attende tñ si hoc qđ dico alias a
alias intelligi potest. ppter aliam et aliam vi
te conuersacionem. In qua homines iustificati
sūt. vt liceat dicere aliū quidem legisulatores
aliū vero euangelij. et tñ exultant simul duz idē
fimis ab vno deo p vnuz cristū in vno spūs sancto
reponitur. Ad labores autem pphetaz. et moy
si aduenerūt apostoli instruēte ihesu. metentes
ac in horrea colligentes aie sue intellectu in il
loz scripturis reconditū. et semp qui debite ca
piunt disciplinā pōz. labores ad maiorem euz
denciam trahunt. non tantū laborantes sūt hij
qui semina condiderunt.

Ex ciuitate autē illa
multi crediderunt in
eum samaritanorum
ppter verbū mulieris
testimoniū perhiben
tis qz dixit mibi oia
quecunqz feci. Cum
ergo venissent ad il
luz samaritani roga
uerunt euz. vt ibi ma
neret. et mansit ibi
duos dies. et multo
plures crediderunt
ppter sermonem eius
et mulieri dicebāt. qz
iam non ppter tuam
loquelam credimus.
Ipsi enim audiui
mus et scimus quia hic est
vere saluator mundi

go solo mulieris testimonio credentes et nullū
signū videntes exierunt deprecantes cristū. vt
apud eos maneret. et hoc est quod sequit. Cū
g̃ veissent ad illū samaritani. rogauerūt eū vt ibi
maneret. Iudei vero miracula videntes non des
tinuerūt eum apud seipsos. sed omnia egerunt.
ut a regione eoz. eum abijcerent nihil enim liuo
re a muidia deterius. nihil inani gloria difficil
lius. que infinita corrumpere cōsuevit bona. Et
quidem samaritani volebant eum semp secum de
tinere. Ipse autē hoc nō sustinuit. s̃ solū mansit
ibi duobus diebus. Et hoc est quod subdit. Et
mansit ibi duos dies. Origenes. Non magrue
āt aliqs illud obiciet. quomodo rogat⁹ salua
tor cum samaritanis manet. et qui iussit ciuitatē
samaritanoz. non ingredi. Palam em̃ qm̃ et di
scipuli eius cum eo ingressi sūt. Ad qđ dicenduz

Origenes. Post
qđ dicta sūt discipu
lis que tractata sūt
resumit scriptura s̃
his qui venerāt s̃
ciuitate ad ihesū. et
excoiderāt p testi
monium mulieris.

Cū. Sicut autē
in messe cum facili
tate fructus cōgre
gent. a in momēto
vno area manipulis
replet. ita a nūc fit
Vnde dicit. Ex ciui
tate autē illa multi
crediderūt in eū sa
maritanoz. ppter h̃
bum mulieris testi
moniu. qz dixit mibi omnia
quecunqz feci. Consi
derabant em̃ q ne
quaqz mulier grata
ter euz admirata es
set. q ei⁹ delicta re
darguerat mibi mag
nus quis esset et ex
cellēs qui p̃dicaba
tur ab illa. Sic et

q̃ in viaz gencū pergere est imbui gētili dog
mate. et in illo ambulare. Ciuitatem ṽo samar
itanoz intrare. est acceptare falsā doctrinam
recipiētiū legales. pphetica et euangelicos a
apostolicos smones. Cum autē deseruerint pp
tiam doctrinam et venerint ad ihesū. licet cum
eis manere. Chri. Et iudei quidez etiā signis
visis in corredi manserūt. hi autem et sine signis
multam circa eum fidem demonstrauerūt. solum
enim verba audierunt. Vnde sequitur. Et multo
plures crediderunt ppter sermonē ei⁹. Cui⁹
igitur gracia hec verba non dicunt euangeliste
vt discas quoniam multa magnorū transcurer
tunt. a sine vere totum ostenderūt. suavit enim
toti ciuitati p ea que dicta sūt. Vbi autē audito
res non psuadentur. tūc euāgeliste coguntur di
cere ea que dicta sunt. ne qđ est ex in deuocōne
auditorum imputet quis defectui predicantis.
Ipsi autem discipuli xp̃i iam facti magistras re
pulerunt. Vnde sequitur. et mulieri dicebāt. qz
iam non ppter tuam loquelam credim⁹. ipsi eiz
audiuimus et scimus. qz hic ē vere saluator mū
di. Vide autem qualiter confestim intellexerūt
qz orbem terrarum liberare venerat. et qđ ad o
munem salutem veniens. non debebat in iudeis
sua concludere pudentiaz. sed vbiqz sermone
sermonem. Dicentes etiam qz est saluator mundi
ostenderūt qz mundus p̃ditus erat. in magnis
malis existens et quidem venerunt saluare pro
phete a angeli. sed hic ē vere saluator. q̃ salutē
tribuit non solum temporaneā sed eternā. Vide
etiam qualiter audientes mulierē dubitant di
centem. s̃ unqđ hic est xp̃s. non dixerūt hi. qm̃
nos suspicamus. sed quoniam scimus et non simpli
citer. s̃ quoniam hic est vere saluator mundi. n̄
quasi vnum ex multis xp̃m confitentes solū ver
ba audierunt. et hoc dixerunt. qđ dicere habe
bant si miracula multa et magna vidissent.

Orige. Ceterum si meminimus predictorū. n̄
difficile est conicere. quō cū reperint verbum
sincerum alias disciplinas relinquūt q̃si dogma
tum ciuitatē de qua egredientes salutifere cre
dunt. et puto studiose ptulisse iohannē. cū non
dixit. Rogabāt eum samaritani intrare tantū sa
maritan. vel ingredi ciuitatem. s̃ etiaz ibi manē
Manet nāqz ihesus penes deprecates. et p̃serti
quociens qui precantur exeunt ciuitatē et ver
sus eum veniūt. Augusti. Manet apud eos bi
duo. hoc est dat illis duo precepta caritatis.

Orige. s̃ neqz enim capaces erant terciē diei
eius. Non enim erāt validi miraculosum qđ cer
nere. quale qui fuerant in ebana galilee post
triduum cum ihesu cōuiuātes. in ciu autēz credē
di multis fuit mulieris verbum. Non enim sic p
sepsum verbum conspiciatur illuminās capientē
velut cum alterius dicto sibi testimoniū phibe
tur. Aug. Sic ergo xp̃m cognouerūt primo
p famam. postea p p̃nam. sicut agitur. hodie
cum eis qui foris sūt. et nondum sūt xp̃iani. xp̃s
nūciatur p xp̃ianos amicos tanq̃ illa muliere s̃
est ecclesia nunciante ad xp̃m veniūt. credunt p
istam feminam et multo plures et firmi⁹ in eum

credūt. qm̄ vere ipse ē saluator mūdi. Origenes. Impossibile est namq; eandē circa intellectū fieri passionē videnti et ei qui p̄ videntē instruitur. Magisq; est p̄ spem ābulare q̄ p̄ fidem. Vñ hi non soluz testimonio hominis. s; ob ipsam q̄ veritatem credunt.

Post duos autem dies exiit inde et abiit in galileam. Ipse enim iherosolimitanus testimonium perhibuit quia propheta in sua patria honorē nō habet. Cum ergo venisset in galileā. ecce perierunt eum galilei cū omnia vidissent que fecerat iherosolimis in die festo et ipsi eum venerunt ad diē festuz

Alchimus. Post biduum qd̄ fecit in samaria. abiit in galileam. vbi nutritus fuerat. Vñ dicitur post duos autē dies exiit inde et abiit in galileam. Augustinus. mouet autē nos cur euāgelista dixerit consequentē. Ipse enim iherosolimitanus prohibuit quia propheta in sua patria honorē nō habet. magis enim videt attestari potuisse. quod propheta in patria sua honorē non habet. si contemneret peregrinari in galileam et in samaria remansisset. hoc ego sentio. in samaria biduum fecit. et crediderunt in eum samaritani. tot dies fecit in galileā. et nō crediderunt in eū galilei. et propter hoc dixit quia propheta in patria sua honorem non habet.

Crisostomus. Vel aliter ideo hoc adiectum est. quia non in capharnaū abiit sed in galileam et in chana. ut infra dicitur. Ego enim patriā euz hic estimo dicere capharnaū. qm̄ autē nō potitus est illic honore. audi eum dicentē. Et tu capharnaū. q̄ vsq; ad celū exaltata es. vsq; ad infernū descēdes. Dicit autē hic patriā p̄pam in q̄ videt plus ouersatus. Theophrastus. Vel aliter quia dñs exiens de samaria venit in galileā. ne aliq; dubitaret et q̄reret. q̄ de causa nō sp̄ in galilea maneret. dicit. quia p̄p̄ nō manebat in galilea. quia nullū ibidē recipiebat honorē qd̄ ipse testatur ē dicens. quia p̄p̄a in sua p̄ria nō habet honorē. Origenes. Persecutāda ē autē huius dicti sententia. P̄ria hūde p̄p̄az in iudea erat et nō ignotū quia honorē a iudeis neq; p̄ sūt assecuti. iuxta illud. que nā p̄p̄az nō persecuti sūt patres v̄ri. mirāda etiā occurrit huius decreti veracitas cū puenerit nō t̄m ad factos p̄p̄as vilipēdos a p̄p̄is et ipsū dñm nēm. s; p̄tensa sit etiā in q̄sdam p̄p̄ecie sequecōtemp̄ros a suis quibus et ad mortē deductos. Crisostomus. Nuid igitur nonne videmus et apud suos multos in admirationem deductos ita quidem. s; ab his que ratio contingūt nō oportet talia p̄nunciari. Sed et si in p̄p̄a p̄ria aliqui honorāt. multo magis in aliena. Cōsuetudo. n. facile hoies otēptibiles facere asueuit. Nū igitur venit in galileā susceperunt eū galilei. Vñ sequitur. Cū igitur venisset in galileā exceperunt eū galilei. Vides quā qui mali dicebāt

hi maxime ad xpm̄ accedē inueniūt. Itaq; p̄p̄ galileos dē. interrogā et vide quā p̄p̄a ex galilea n̄ surrexit p̄p̄ samitanos autē in p̄p̄erabāt ei. Samaritanus es tu et demoniū habes. Sed ecce samaritani et galilei credūt in cōfusione iudeoz. Inueniūt autē et galilei samaritanis meliores. nā illi qd̄dem a mulieris crediderūt verbis. hi vero vidēt es signa q̄ faciebat. Vñ sequitur. Cū oīa viderent que fecerat iherosolimis in die festo.

Origenes. Nūc em̄ dñs enit de tēplo vēdet es oues et boues. tā grande repit. ut his moti galilei recipēt dñm considerantes mirātesq; maiestatem ei. Nō em̄ minor potencia ei9 ostēdit in his q̄ vt ceci videāt. audiantq; surdi. Estimo vero nec hec sola ipsū tūc fecisse s; et alia signa. Beada. S; vnde data ē eis videndi occasio ostendit subdens. Et ipsi em̄ venerant ad diē festū. misitice autē intimat quia gentib; in fide a duob; preceptis caritatis solidatis p̄p̄s circa fines mūdi reuertēt ad patriam. id est ad iudeos. Origenes. Expediit autē galileū. id est t̄nsmigntem festare iherosolimis. vbi est templū dei. et videre singula q̄ pagit ibi iherosolimitanus. hoc em̄ est principium ut galilei recipiant dei filiū euntem ad ipsos alioquin vel non recepissent illum. vel etiam ipse nondum ipsis preparatis ad ei9 receptionem adeo p̄p̄e venisset ad eos.

Crisostomus. Primo qd̄ dominus ut supra dictum est in chana galilee venerat vocatus ad nuptias. Nunc autem ad eos vadit ut magis eos attrahat. sp̄ote ad eos veniens propria patria dimissa et ut fidem a priorum miraculo in eis incitaret. forciozem faceret propter suam presenciam.

Augustinus. Ibi enim quando aqua in vinum conuertit crediderunt in eum discipuli eius. Et vtiq; plena domus erat turbis conuiuancium. et factum est tam magnū miraculum et non crediderunt nisi discipuli eius. et ideo hāc ciuitatem modo repetiuit. scilicet ut qui p̄ priora non crediderant modo credant.

Theophilus. Rememorat autem nobis euangelista

Venit ergo iterum in chana galilee vbi fecit aquam vinū. Et erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaū. hic cum audisset quia ihesus adueniret a iudea in galileā abiit ad eū et rogabat eū ut descenderet et sanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Dixit ergo iherosolimitanus ad eum. Nisi signa et prodigia videritis non credetis. Dicit ad eum regulus. Domine descende p̄p̄ moriatur filius meus. Dicit ei iherosolimitanus vade filius tuus vivit. Credit homo sermonem quem dixit ei iherosolimitanus

etibat. jã autẽ eo de
scẽdente serui ocur-
rerunt ei et nunciaue-
runt ei dicentes quia
filius eius viuet. In-
terrogabat ergo ho-
ram ab eis in qua me-
li9 habuerat. Et dix-
erunt ei qã heri hora
vij. reliquit eũ febris.
Cognouit ergo pater
quia illa hora erat in
qua dixit ei ihesus.
filius tuus viuit. Et
credidit ipse et dom9
eius tota. Hoc iterũ
secundum signum scẽ
ihesus cum venisset
a iudea in galileam.

miraculum perpetuum
in chana gali-
lee. de aqua conuer-
sa in vinum. vt au-
geret cristi preco-
nium quia galilee n̄
soluz propter mira-
cula hierosolim̄is
facta. sed et ppter
ea que apud ipsos
facta erant recepe-
runt ihesum. simul-
q; vt ostenderet qz
regul9 credidit p-
ter miraculũ in cha-
na perpetũ. q̄uis
eius non pfecte cõ-
gruit dignitatẽ. vñ
sequit. Et erat qdã
regulus cui9 filius
infirmabat caphar-
naum. Origenes
putabit autẽ aliqs
regis herodis hũc
esse regulum. et ali-
quis asserit hunc ef-
se de familia cesar. s-
ercentem tunc tẽ

poris aliquid in iudea. Neque enim dicitur q̄ iu-
deus fuerit. Crisostomus. Regulus autem
dicit. aut quasi generis existens regalis aut dig-
nitatem aliquam principatus habens. aut qz sic
vocabatur. Igitur quidam hunc eundem esse ex-
istimant Centurionem. qui est apud Mattheum.
Ostenditur autem alius esse ab eo. nam ille qui-
dem cristum volentem ire ad suam domũ rogat
remanere. hic autem. et nichil tale promitten-
tem ad domum trahit. Et ille quidem ad ihesum
de monte descendente capharnaum intravit.
hic autem ad ihesum in chana vementem acces-
sit. Et illius quidem puer a parali si detinebatur
hui9 autem filius a febre. De hoc ergo regulo
subditur. Hic cum audisset. q̄ ihesus adueniret
a iudea in galileam. abiit ad eum et rogabat euz
vt descenderet et sanaret filiũ eius. incipiebat
enim mori. Augustinus. Qui rogabat non
ne credebat. Quid a me expectas audire. domi-
num interroga quid de illo senserit. Sequitur
enim. Dixit ergo ihesus ad eum. nisi signa et p-
dicia vide. non cre. Arguit hominem in fide te-
pidum aut frigidum. aut omnino nullius fidei
sed temptare cupientem de sanitate filij sui. q̄lis
esset cristus. quid esset. quantum posset. Prodi-
gium quidem appellatum est quasi prodicium q̄
porro dicat. porro significet et ad futurum ali-
quid protendat. Augustinus de consen-
su euangelistarum. Adeo autem dominus supra
omnia mutabilia vult mentem credentis attolle-
re vt nec ipsa miracula. que quamuis diuinitus
de mutabilitate corporum fiunt a fidelibus que

ei vellet Gregorius. Sed memento te eccl̄
am quid precij. et aperte cognoscetis quia in fi-
de dubitauit. Poposcit namq; vt descenderet et
sanaret filium eius. Vnde sequitur. Dicit ad euz
regulus. Domine descende priusquam moriatur
filius meus. Minus itaque in illo credidit.
quem non putauit posse salutem dare nisi presens
esset et corpore. Crisostomus. Audi etiam
qualiter adhuc terrene cristum trahit. quasi nõ
posset cum p9 mortem suscitare. si aut nõ cre-
dẽs venit et rogauit nil mirabile. Consueuerũt
enĩ p̄es ex multo amore nõ solũ medicis loq̄. de
q̄b9 ofidũt. s; de quib9 nõ ofidũt. nil volentes
p̄mittere eorum que ad salutem p̄tinẽt filioz.
si tñ valde crederet xpi virtutem. nõ neglexerit
eciã in iudeã ire Grego. Sed dñs q̄ rogatur
vt vadat. qz non desit vbi inuitat. indicat. solo
iussu salutẽ reddidit. q̄ volũtate oia creauit. vñ
sequit. Dicit ei ihs. Vade fili9 tu9 viuit. Hic su-
perbia n̄a retũdit q̄ in hoib9 nõ naturã qua ad
imaginẽ dei facti sũt. s; honores et diuicias vene-
ramur. Redemptor vero n̄ vt õnderet qm̄ q̄ al-
ta sũt hoib9 factis despicienda sũt. et q̄ specta-
sũt hoibus. despicienda nõ sũt factis. Ad filiũ re-
guli ire noluit. ad suũ Centurionis ire paratus
fuit. Criso. Vel alit. Illic q̄dem fides ofirma-
ta erat. ideo et q̄ p̄misit ire vt discam9. viri de-
uocionẽ. s; aut adhuc impfect9 erat. et nõdum
nouerat manifeste q̄ absens curare poterat. vñ
ex hoc q̄ nõ accedit ihs. s; addidit. Sequit enĩ
Credidit homo h̄momi quẽ dixit ei ihs et ibat.
nõ tñ integre neq; sane. Orige. Ostendit autẽ
ei9 dignitas et officium ex s; q̄ sũntes illi occur-
runt. Vñ sequit. Jã aut eo descẽdẽte hui occur-
retũt ei. et nun. ei di. qz fili9 ei9 viueret. Cri-
stus quidẽ obuiauerũt. nõ vt annũciarẽt solũ. s;
q̄li estimantes de reliquo supflua esse xpi p̄nciã
quẽ credebãt accedere. q̄ aut regul9 nõ itegre
credidit neq; sane ostẽdit ex s; q̄ sequitur. Inter-
rogabat q̄ horã ab eis in q̄ meli9 habuerat. vo-
lebat enĩ scire vtz casu vel ex p̄cepto cristi hoc
factum esset. Sequit. Et dixerunt ei. qz heri ho-
ra septima reliquit eum febris. Vide q̄liter mi-
raculum manifestũ est. non enĩ simplicit̄ neq; vt
contingit a periculo liberatus est. sed repente
et simul. vt appareat non esse ex nature ofeque-
cia quod fiebat. sed actione cristi. Vnde sequit.
Cognouit q̄ pater quia illa hora erat in qua di-
xit ei ihesus. filius tuus viuit et credidit ipse et
dom9 eius tota. Augustinus. Si ergo ppter
rea credidit. quia nunciatum est ei. q̄ filius eius
esset sanus. et comparauit horã nunciãtũ
hore prenunciãtis quando rogabat nondũ cre-
debat Beda. Vnde datur intelligi. et in
fide gradus esse. sicut et in alijs virtutibus. qui-
bus est incium. incrementum atq; perfectio.
Huius ergo fides incium habuit cum filij salutẽ
precij Incrementũ. dum credidit sermomi domi-
ni dicentis. filius tuus viuit. Demde perfectio-
nem obtinuit. nunciãtib9 seruis.

Augustin⁹. Ad solū sermonē crediderūt p̄su-
res famaritam. Ad illū miraculū sola illa dom⁹
credidit vbi factuz est. vnde subdit euangelista
hoc itez scdm signū fecit ihes⁹ cū venisset a iu-
dea in galileam. Crisostomus. Non sine causa hoc ad-
iecit. s̄ ostendens qm̄ secundo signo facto nōdū
ad altitudinem samaritanoꝝ nullū signū viden-
ciū iudei puenerūt. Origenes Amphibologiā
autē coninet p̄sens dictū. vno em̄ modo deno-
tat q̄ ihesus veniendo a iudea in galileā duo fe-
cit miracula. quoz secundū est factū erga filiuꝝ
reguli. Alio modo sic duob⁹ existentibus signis
que ihesus in galilea exerceuit. secundū egit ve-
niens a iudea in galileam. Et hic sensus verus
est. Mistice autē p̄ s̄ q̄ ihesus bis in galileā ac-
cedit. binus saluatoris aduentus in mundū ostē-
dit. Primus quidem misericordie. vt vno facto
coniuas exhilaret. Secund⁹ vero vt filiuꝝ re-
guli ad morteꝝ pene deductū suscitet. id ē popu-
lum iudeoz qui post plenitudinem genciuꝝ ac-
cedet saluandus in fine. Magn⁹ autē rex regum
est qui constitutus est a deo in monte sion factū
ei⁹ hui⁹ qui viderūt diem et gauisi sūt. Reguli
dimoscunt. Arbitram⁹ igit̄ regulū esse abraham
egrotū vero filiuꝝ eius israheliticū genuis. debi-
litatū erga cultū diuinū. et ideo in caluit ignitis
spiculis munit. vt p̄inde febrere censeat. Ap-
paret autē q̄ p̄cedentibus sanctis postq̄ carnis
exuerūt amictū popul⁹ fuit cure. Vnde legitur
in machabeis p̄ mortē ieremie. s̄ ē hieremias
p̄pha dei. q̄ plūmū orat p̄ populo. Abrahā igit̄
tur obsecrat adiuuari a saluatore populū ifirmū
Et quidem potestatis v̄bz de chana p̄dit. vbi
dictum est. fili⁹ tuus viuit. Sed vbi efficacia i
capharnaū agit. Nam ibi fili⁹ reguli curatus ē
quali in agro solat om̄s morans q̄ significat
gen⁹ quoddā debiliū. non tñ omnino fructibus
puatoꝝ. Illud autē. nisi signa et p̄digia vi-
no cre. dictum illi refert ad multitudinē filioꝝ su-
oz. et ad ipsū quodammodo. Sicut em̄ iohannes
expectabat datū sibi signum sc̄z sup̄ quem vide-
tis sp̄m̄ descēdentē. Sic et p̄ mortui sc̄i aduentū
cristi in carnem et signis et p̄digis manifestā
expectabant. Habebat autē hic regulus non so-
lum filiuꝝ. sed etiā seruos p̄ quos significat mane-
ries quedaz min⁹ bene et infima credenciū. Nec
a casu hora septima deserit filiuꝝ febris. Nam sep-
tenarius numer⁹ est quietis. Alcuin⁹. Vel qz
p̄ septiformē sp̄m̄. est om̄is remissio peccatoꝝ.
Septenari⁹ em̄ in tria et quatuor diuisus signi-
ficat sanctam trinitatē in quatuor anni tempori-
bus. in quatuor mūdi partibus. in quatuor ele-
mentis. Origenes. Possunt q̄ significari duo
aduentus xp̄i vbi ad animā. Primus quidem ex
facto vno prebens anime gaudiū spiritalis cō-
uiuij. Secundus vero om̄es languoris ac mor-
tis reliquias amputans. Theo. Regulus autē
est om̄s homo. non solū qz regi vniuersoz p̄-
p̄inquis existit v̄m animā. sed qz et ipse sup̄ oīa
p̄ncipatū sumpsit. cui⁹ fili⁹ id est mens febricit-
tat voluptatibus p̄uis et desiderijs. Accedit autē
ad ihesum et dep̄cat. vt descendat id est. vt con-

descensu misericordie vtat̄ et parcat peccatis p̄-
usq̄ a voluptatum infirmitate mortificetur. S̄z
dominus dicit. Vade id est p̄fectum continuū
circa bonū ostendas et tūc filius tuus viuet. Si
autē ambulare cessaueris mortificabitur tibi in
tellectus circa boni operacōnem.

CAP. I. V.

Dist⁹ erat
dies fest⁹
iudeoz et
ascēdit ihe-
sus iherosolimā. Erat
autem iherosolim⁹
pbatica piscina que
cognominabatur ebra-
ice bethsaida quinq̄
porticus habens. In
his iacebat multitu-
do magna languen-
cium cecozum claudo-
rum aridoꝝ expectā-
cium aque motuz. an-
gelus autem domini
scdm̄ tempus descen-
debat in piscinam et
mouebatur aq̄. Et q̄
prior descendebat in
piscinam post mocio-
nem aque san⁹ fiebat
a quacūq̄z dermeba-
tur infirmitate. Erat
autem homo quidaz
ibi. xxx. et octo annos
habēs in infirmitate
sua. hunc cum vidis-
set ihesus iacentē et
cognouiss̄z quia mul-
tum iam tempus ha-
beret. dicit ei. vis sa-
nus fieri. Respondit
ei languidus. Domine
hominem non habeo
vt euz turbata fuerit
aqua mittat me in pi-
scinam. Dum venio
em̄ ego ali⁹ ante me
descendit. Dicit ei

Augusti. de con-
euange. Post mira-
culū in galilea fac-
tum. inde iherosoli-
mam redit. Vnde di-
cit. post s̄ erat dies
festus iudeoz. et as-
cendit ihesus ihero-
solimā. Chrysostomus.
Michi videt̄ q̄ erat
dies festus penthe-
costes. ascēdit autē
ihes⁹ iherosolimā
semp̄ i dieb⁹ festis
vt cum eis dies fe-
stos faciens non vi-
deat̄ legi contrari-
us et ob hoc multi-
tudinem simplicem
p̄ signa et doctrinā
attrahat. Maxime
em̄ in diebus festis
hij qui iuxta positi
erant. concurrebat
Sequit̄. Erat autē
ihero. p̄ p̄. q̄ cog-
no. hebraice beth-
saida quinq̄z por-
tibus. Alcuin⁹.
P̄ obaton grece o-
uis dicit̄. pbatica
ē piscina peculia-
ris dicit̄. vbi sacer-
dotes cadauera ho-
stiaz abluabant.
Crisostomus. Decebat q̄d⁹
baptisma dari petā
purgans. cui⁹ ima-
go p̄sc̄pta fuit i pi-
scina et in alijs plu-
ribus et p̄mū quidē
dedit deus aquam
expurgantem cor-
porum sordes et in-
quinationes non ex-
istentes sed opina-
tas. puta eas q̄ a fu-
nerē et que a lepra
et que ab alijs talib⁹
bul de inde infirmi-
tates diuersas p̄ a-
quas facit solui. vñ
sequit̄. In his iace-
bat mult. mag. iag.
cecoꝝ. clau. ar. ex-
pe. aque motū. Vo.

ihesus. Surge tolle grabatum tuum et ambula. Et statim sanus factus est homo et sustulit grabatum suum et ambulabat. Erat autem sabbatum in die illa. Dicebant ergo iudei illi qui sanus fuerat factus. Sabbatum est non licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis. Quis me sanum fecit ille inquit dixit tolle grabatum tuum et ambula. Inrogauerunt ergo illum Quis est ille homo qui dixit tibi tolle grabatum tuum et ambula. Ihs autem delinuit a turba constituta in loco.

Iens enim deus propinquius adducere ad baptismi donum. non adhuc in quinquaginta solum mundat. sed etiam egritudines sanat. Sicut enim ministri qui prope regem sunt his qui sunt a longe clariores sunt ita et in figuris fit non autem simpliciter sanabat aquarum natura. semper enim hoc fieret. sed in angeli descensione. Unde sequitur. Angelus autem domini sedens tempore de. in pisci. et mo. aqua sic. in. et in baptisati non simpliciter aqua operatur. Sed eius spiritus sancti accipit gratiam. tunc omnia soluit peccata. Angelus enim descendens et habebat aquam et sanationem imponebat virtutem. ut discant iudei. quoniam multo magis angelorum dominus omnes egritudines anime sanare potest. Sed tunc

quidem infirmitas impedimentum volenti curari fiebat. Subdit enim. Et qui post de. in pisci. post mo. aque. sanus fiebat a quacumque detinebatur infirmitate. Nunc enim unusquisque accedere potest. Non enim angelus est qui turbat a quam sed angelorum dominus qui omnia operatur. Sed et si orbis terrarum uniuersus veniat gratia non communit sed similis manet. Sicut enim solares radij per unam quaque illuminant dies et non consumuntur neque a multa largitione. minor fit solis lux. Ita et multo amplius spiritus sancti actio in nullo minuitur a multitudinis eorum qui potuerunt ea. Hoc autem fiebat scilicet ut unus tamen post motionem aque sanaretur. ut qui didicerat. quoniam in aqua egritudines corporis sanabatur in hoc per multum tempus exercitati facile crederet quod et egritudines anime aqua sanare potest.

Augustinus. Plus est autem quod christus vicia sanauit animarum quam quod languores corporum mortuorum. sed quod ipsa anima non eum nouerat a quo sananda erat et oculos habebat in carne. unde facta corporalia videret. et nondum habebat in corde unde deum latenter cognosceret. fecit quod videri poterat. ut sanaretur. unde videri non poterat. Ingressus est locum ubi iacebat multitudo languentium et qui bus elegit unum ut sanaret. De quo subdit. Erat autem quidam homo ibi. xxx. et octo annos huius in infirmitate sua. Cribus. Non autem ostentum eum a principio sanauit. Sed primum eum familiare sibi facit

per interrogacionem future fidei faciens viam. Non autem expetit fidem ut in cecis fecit dicens. Creditis quod possum hoc facere. quod hic nondum nouerat eum manifeste quis esset. Nam illi quidem et alij eius virtutes cognoscentes. Conuenienter istud audierat. Alij vero nondum eum cognoscentes sed per signa eius cognoscunt post miracula requirunt de fide. Unde sequitur. Tunc cum vidisset ihesus iacentem et cognouisset quod multum iam tempus haberet. dicit ei. Vis sanus fieri. non querit ut discat. sed enim superfluum esset. sed ut ostenderet istius patientiam qui. xxx. et octo annos habens. per unum quemque annum eripi ab egritudine expectans assidebat. et non desistebat. Et ut cognosceremus propter quam causam dimittens alios ad hunc venit et non dicit vis te curabo. non enim aliquid magni ymaginabatur ille de christo. non autem turbatur est ad interrogacionem neque dixit mihi iniuriari venisti quando interrogas si volo sanus fieri. sed mansuete respondet. Sequitur enim. Respondit lang. Domine hominem non habeo. ut cum turbatus fuisset aqua mittat me in pisci. dum venio enim ego alij ante me descendit. non nouerat quis esset qui interrogabat neque quod curaturus esset eum. Opinabatur autem fortasse vtilem sibi fore christum. ad mittendum eum in aquam. sed christus ostendit quod verbo omnia potest facere. Unde sequitur. Dicit ei ihesus. surge tolle grabatum tuum et ambula. Augustinus. Tria dixit. Sed surge non operis imperium fuit sed operatio sanitatis. Sano autem duo impauit. Tolle grabatum tuum et ambula. Cribus. Intuere diuine sapientie superbundantiam non solum sanat. sed et lectulum portare iubet. ut credibile faceret miraculum et nullus existeret fantasiam esse quod factum est. Non enim nisi certissime et vehementer compacta essent membra lectulum ferre posset. Audiens autem languidus quoniam cum pietate et velut iubens dixit. Surge tolle grabatum tuum. non derisit dicens angelus descendit. et turbat aquam. et solum unum curat. Tu autem homo existens ex solo precepto. speras te magis angelis posse. Sed audiuit et non discredidit ei qui iussit. et sanus factus est. Unde sequitur. Et statim sanus factus est homo et sustulit grabatum suum et ambulauit. Beda. Multum quippe inter sanacionem domini et que a medicis inferre distare probatur. hec videlicet voce iubentis et mox implet. Illa vero per multa temporis interualla aliquid faciens proficit. Cribus. Igitur mirabile quidem est hoc. que autem sequitur. multo maiora erunt. nam in initio quidem nullo modo iestante suaderi non ita mirabile est. sic quod post infamentibus iudeis et accusantibus christo obediuit. ut ostendit euangelista consequenter dicens. Erat autem sabbatum in illo die. dice. ergo iudei. illi qui sanus fuerat factus sabbatum est. non licet. tolli. grabatum. Augustinus. Non calumpniantur domino. quod sanum fecerat sabbato quasi eis respondere posset quod si cuius eorum. iumentum in puteum cecidisset. utique die sabbati erueret illud et saluaret sed qui portabat grabatum suum. quasi si diceret. si sanitas non erat differenda nunquid et opus fuerat imperandum. sed ille autorem sanitatis sue obiciebat calumpnatoribus. Unde sequitur

respondit eis qui me sanū fecit ille mihi dixit. tolle grabatum tuū et am. quasi diceret. quare non accipem iussione a quo accepam sanitatē. Crisostomus. Similiter si malignari vellet poterat dicere. Si crimen est accusate eum qui iussit et deponam lectulū. Et curacionē utiqz occultasset. Etenim sciebat nō ita eos esse morfos ex sabbati solucione sicut ex infirmitatis sanacione. Et neqz occultauit. neqz veniā peccat. Et clara voce beneficiū confessus est. illi vero maligne interrogauerunt. unde subdit. interrogauerūt q̄ eum quis ē ille homo qui dixit tibi. tolle grabatum tuū et am. nō dicunt q̄s est q̄ fecit te sanū. Et in mediū inducūt id quod transgressio est iurabat. sequit. Is autē qui sanus fuerat effectus nesciebat quis esset. Ihesus autē declinauit a turba. et in loco Et primū quidem ut eo absente testimonium insuspicabile fieret. Qui enim adeptus fuerat sanitatē idoneus erat beneficii testis. Demū ut nō plus faceret fuorem illoz accendi. Solus enim visus est cui inuideat. nō puam inuidētibz immittit scintillam propterea discedens. promittit ab ipsis suum factum exanimari. Quidam estimant hunc paralyticū eō eum qui in mattheo positus est. sed nō est. Ille multos habebat sui curā hōtes et eum ferentes hic autē nullū. Sed et locus vtrorūqz diuersus ē.

Aug. Siquidem mediocri corde et humano ingenio considerem hoc miraculū faciētē q̄s ad potestatem pertinet non magnum aliquid fecit. et q̄s ad benignitatē parat fecit. Tot iacebant. et vnus curatus est cū posset vno verbo omnes erigere. Quid ergo intelligendū est nisi qz potestas illa et bonitas magis agebat quid anime in factis eius pro salute sempiterna intelligerent. q̄ quid pro temporali salute corporis mererent. In illis enim factis quicquid temporalitē sanatum est in membris mortalibz in fine deficit. anima que credidit ad vitam eternam transitū fecit. Piscina illa et aqua illa populū mihi videt significasse iudeoz. significari enim populus nomine aqz rum aperte nobis indicat apocalipsis iohannis.

Beda. Bene autē piscina probatica fuisse describit. Ille enim populus ouis nomine significatur. sed in illud psalmi. Nos populū tuū et oues gregis tui. August. Aqua ergo illa id est populus ille quoz libris moysi tanqz quoz portibus clauderent. sed illi libri predebant languidas nō sanabant. lex enim peccatores oumebat non absolvebat. Beda. Deniqz multa genera lingue cū in eadem iacuerūt ceci. scz qui sciencie lumie carent. claudi qui ad ea que iubent implenda vires nō habent. aridi qui supne dilectionis pinguedine carent. Aug. Venit autē cristus ad populum iudeoz et faciendo magna. Docendo vtilia turbauit peccatores id est aquam presencia sua et excitauit ad passionē suam. sed latens turbauit. Si enim cognouissent nūqz glorie dominū crucifixissent. Subito enim videbat aqua turbata. et a q̄ turbabatur nō videbat. Descēdere ergo in aqz turbatā hoc est humiliter credere in dñi passionem. Ibi sanabatur vnus. significans ecclesie unitatem postea quisqz veniret non sanabat qz

quisqz propter unitatē fuerit. sanari non poterit. ve illis qui oderūt unitatē et partē sibi faciūt in hominibus. Habebat autē. xxxviii. annos in infirmitate qui sanatus est. hic enim numerus ad languorem pertinet magis q̄ ad sanitatem. Quadragenarius enim numerus sacratus. nobis in quadā perfectione commendat. qz lex in decem preceptis data est et predicanda erat pro totū mundū. qui quatuor partibus commendat. Denarius autē pro quatuor multiplicatus ad quadragenarum puenit. Vel qz pro euangelio q̄s quatuor libros habet implet lex. Si ergo quadragenarius numerus habet perfectionē legis et lex non implet nisi in ingenio precepto caritatis quod miraris. qz languēbat q̄. xl. annos duos habebat. necessarius erat illi hō ad sanitatē. S3 homo ille qui et deus est. et qz illū iacentē duobus annis inuenit. qz duo quedam iubendo q̄s annis erat impleuit. In duobz enim dñi iussis duo precepta significata sūt caritatis. dei dilectio prior est. ordie faciendi. dicē. Tol. grabatum tuū. Cū esset languidus portabat te. primus tuus. sanus factus es porta. primū tuū. Dicit etiam ambula. Sed quomodo iter agis nisi ad dominū deū tuū. Beda. Quid enim est dicere. surge et ambula. nisi a torpore et ignauia in quibz prius iacebas erigere. et in bonis operibz proficere stude. tolle grabatū tuū id est primū tuū a quo portaris et ipse patienter tolera. Augustinus. Porta est eum cum quo ambulat. ut ad eum puenias cum que manere desideras. Ille autē nondū ihesum nouerat. qz et nos credimus in eum quem non videmus. Et ut nō videat declinat a turba. quadam solitudine intentionis videtur deus. Turba strepitū habet. visio ista secretū desiderat.

Postea inuenit eum ihesus in templo et dixit illi Ecce sanus factus es iam noli amplius peccare ne deterius aliquid tibi contingat ab ihe ille homo et nunciavit iudeis qz ihesus esset qui fecit eum sanum propterea persequebantur iudei ihesum qz hoc faciebat in sabbato Ihesus autē respondit eis pater meus vsqz modo operatur ego operor. Propterea ergo magis que rebant eum iudei infigere qz nō solum so-

Curat homo non secessit ad mundanas neqz voluptati aut vane glorie dedit seipsum. sed in templo couersabatur q̄s maxime religionis est signum. Unde dicitur. Postea inuenit eum ihesus in templo. Augustinus. Dominus quid ihesus et in turba euz videbat et in templo. Ille autē languidus ihesum in turba non agnoscebat in templo agnoscebat in loco sacro. Aleb. quia si gratiam conditoris cognoscere volumus et ad eius visionem venire. fugienda est turba cogitationū et affectuū priuoz. declinanda sūt priuoz. conuenticula. fugiendus est

uebat sabbatum sed
a patre suum dicebat
deum equalē se faciens
deo

ad templum ut nos
ipsum templum dei
studeamus facere quod
deus inuisere et in
quibus manere dignetur
sequitur. et dixit illi
ecce sanus factus es

iam noli amplius peccare. ne deterius tibi aliquid
contingat. Crisostomus. Vbi prius discimus. quod ex pec-
catis ei nata est hec egritudo. quod enim sepius ani-
mam in nobis egrotantē insensibiliter habemus.
corpus autē et si paruam suscepit lesionem. om-
ne facit studiū ut ab infirmitate liberemur. pro-
pterea deus punit corpus pro his que anima deliquit.
Secundo vero quod verus est gehenne sermo. Ter-
tio quod longū est et infimū supplicium. Dicunt enim
quidam. Nunquid quod in breui temporis momento
adulteratus sum. immortaliter crucior. Vide quod
tanto tempore pro peccatis cruciabar. Non enim tē-
poris mensura peccata iudicantur. sed ipsa delicto-
rum natura. Cum his autem et illud discimus. quod
si grauem sustineamus penam pro peccatis pecca-
tis. demde in eadem incidemus grauiora patiemur.
Et hoc decent. Qui enim neque supplicio factus est
melior ut insensibilis de reliquo et contemptor
ad maius ducetur tormentum si autem hic non omnes pro
peccatis torquentur. non confidamus. nihil enim
nos hic pati pro peccatis signum est maioris illic
futuri supplicij. Non autem omnes egritudines sunt
ex peccatis sed plures. Quaedam enim et a pigritia
sunt. Quaedam enim propter probationem. sicut in iob.
Sed propter quid paralitico huic cruce de peccatis
mencionem facit. Quidam huic paralitico detrahen-
tes dicunt eum cruce fuisse accusatorum. et propter
hoc hec audisse. quid igitur dicent de paralitico quod
est a pud mattheum etiam et illi dictum est. Dimitte
tibi peccata tua. neque etiam cruce hunc in-
cusauit de peccatis. sed ad futurum eum munit solum.
Alios igitur curas peccatorum non meminit. quod his
paraliticis ex peccatis egritudines sunt facte.
alijs autem ex infirmitate naturali. Vel pro his reli-
quos omnes admonet. Cum his autem et illud est
dicere. quoniam multam vidit inesse anime huius paci-
entiam. et ut valentem suscipere admonicionem eum ad-
monet. Tribuit autem signum ei proprie detatis. dice-
do enim. Non amplius pecces ostendit se scire omnia que
ab eo facta erant delicta. Augustinus. Nunc autem
ille postea quod vidit ihesum et cognouit eum auto-
rez salutis sue. non fuit piger in euangelizando
quem viderat. Vnde sequitur. Abijt ille homo et
nunciauit eis. quod ihesus erat qui fecit eum sanum.

Crisostomus. Non ita insensibilis erat. ut post tantum
beneficium. et admonicionem maligna mente hoc di-
cat. Si enim detrahere vellet sanitatem tacens in-
gressum dixisset. Sed hoc non fecit. Non enim di-
xit. quoniam ihesus est qui dixit. tolle gram. quod videba-
tur iudeis crimen esse. sed dixit. quoniam ihesus est qui
me sanum fecit. Augustinus. Sic igitur ille
annunciabat illi insaniebant. Vnde sequitur. Prop-
pterea persequebantur iudei ihesum. quod hoc faciebat in
sabbato. Manifestum enim opus corporale factum erat
ante oculos iudeorum. non sanitas corporis sed de-

portacio grabati que non videbatur ita neces-
saria quemadmodum sanitas apte ergo dicat dominus san-
tatem sabbati. et signum obseruari unius diei ad tem-
pus datum esse iudeis. Implecionem vero ipsam
sacramenti. in illo venisse. cum sequitur. ihesus autem
respondit eis. Pater meus usque modo operatur. et
ego operor. quasi diceret. Nolite putare quod sabb-
bato ita requieuit pater meus. ut ex illo non
operetur. sed sicut ipse nunc operatur sine labore. ope-
ror et ego. sed ideo dictum est deum requiesisse. quod iam
creatura nullam condebat postquam perfecta sunt omnia
Quiescit vero propterea appellauit scriptura ut nos
admoneret post bona opera queruros. Et sicut deus
postquam fecit hominem ad imaginem et similitu-
dinem suam. et perfecit omnia opera sua bona val-
de requieuit septimo die. sic et tibi requies non spe-
tes. nisi cum redieris ad similitudinem in qua fa-
ctus es. quam peccato perdidisti. et nisi cum bona
fueris operatus. Augustinus. quarto super genesim
ad litteram. Dici ergo probabiliter potest ad ser-
uandum sabbatum iudeis fuisse preceptum. ut in umbra
futuri. que spiritualem requiem significaret quam
deus exemplo quietis sue fidelibus bona opera
facientibus arcana significacione pollicebatur.
Augustinus. super iohannem. Erat enim sabbatum huius se-
culi cum transierit sex etates. quasi sex dies seculi
tunc enim ventura est requies que promittitur san-
ctis. Augustinus. quarto super genesim ad litte-
ram. Cuius etiam queris ipse dominus ihesus misse-
riam sua sepultura confirmauit. Ipso quippe die
sabbati in sepulchro requieuit postquam sexto die consu-
mauit opera sua quoniam ait. Consumatum est. Quid ergo
mirum si deus istum diem quo erat cruce in sepul-
tura quieturus volens etiam hoc modo pronunciare
ab operibus suis in uno die requieuit. Deinceps
operaturus ordinem seculorum. Potest etiam intel-
ligi deum requiesisse a condendis generibus crea-
ture quia ultra iam non condidit aliqua genera
noua. Deinceps autem usque nunc et ultra operatur
eorundem generum administracionem que tunc insti-
tuta sunt. non ut ipso saltem die septimo potentia
eius a celi et terre omniumque rerum quas condiderat
gubernacione cessaret alioquin continuo dilabe-
rentur. Creatoris namque potentia causa est subsiste-
di omni creature que ab eis que creata sunt regere-
dis. si aliquando cessaret. simul et eorum cessa-
ret species omniumque natura conderet. neque enim
sicut structuras edificium cum fabricauerit quis abse-
dit. atque illo cessante stat opus eius. Ita mundus
vix ictu oculi stare potest si ei deus regimen su-
um subtraxerit. proinde quidem dominus ait. Pater
meus usque modo operatur. continuacionem quandam
operis eius que vniuersam creaturam continet at-
que admittet. ostendit. Aliter enim posset intel-
ligi. si diceret. et nunc operatur ubi non esset neces-
se ut operis continuacionem acciperemus. Aliter
autem cogit intelligi. cum ait. usque nunc ex illo
seculo quo cuncta cum conderet operatus est. Au-
gustinus. quarto super iohannem. ergo tanquam diceret iudeis. Quid
alias expectatis persuadetis ut non operer sabbato.
Sabbati dies vobis ad significacionem mea
preceptum est. opera dei attenditis pro me facta sunt.

omnia operatus est pater lucem. sed dixit ut fieret. Si dixit. verbo operatus est et verbum eius ego sum. Pater meus et tunc operatus est cum fecit mundum. et usque nunc operatur cum regit mundum. ergo et per me fecit cum fecit et per me regit cum regit. Crisostomus. Et quidem christus cum discipulos excusare oportebat. dauid conseruus eorum in medium ferebat. Quando vero de seipso erat accusatio ad patrem refugit. Considerandum etiam quod neque ut homo solum excusat. sed neque ut deus solum. sed quoniam hoc quoniam illo modo. Volebat enim utrumque credi et condescensionis dispensationem et deitatis dignitatem. Unde hic equalitatem sui ad patrem ostendit. et in dicendo eum patrem singulariter dicit. non pater meus et in agendo eadem illi. Dicit. non et ego operor. Unde sequitur. Propterea magis querebant eum iudei interficere. quia non solum soluebat sabbatum. sed et patrem suum dicebat deum. Augustinus. Non quocumque sed quid equalem se facit deo naz omnes dicimus deo. Pater noster qui es in celis. Legimus et iudeos dixisse. Cum tu sis pater noster. Ergo non hinc irascebant quia patrem suum dicebat deum. sed quod longe alio modo quam homines. Augustinus. de conuentione. Dicendo. non pater meus usque modo operatur et ego operor quod ei esset equalis voluit intelligi consequens esse ostendens ut quoniam pater operatur et filius operetur. quia pater sine filio non operatur.

Crisostomus. Si vero non naturalis esset filius nec eisdem substantie hec excusatio maior excusationi esset. non enim perfectus regalem legem transgrediens poterit effugere. si accusatus se excuset dicens. quoniam et rex soluit legem. Sed quia par est dignitas filii ad patrem. propterea perfecta excusatio est. sicut igitur pater operans sabbato absolutus est a crimine ita et filius. Augustinus. Ecce intelligunt iudei quod non intelligunt arriam. Arriam quippe in equalem dicunt filium patri. et inde heresis pulsatur ecclesiam. Crisostomus. Qui vero nolunt cum bona mente hoc suscipere. dicunt quod christus non fecit se equalem deo. sed iudei hoc suspicabant. sed ad hoc pro ea que supradicta sunt suspicamus. Manifestum enim est quod iudei persequebantur christum. et quod soluebat sabbatum. et quod dicebat patrem suum deum. Unde et quod conuenienter adiungitur. equalem se faciens deo. adheret premissis in veritate. Hilarius. vij. de trinitate. Expositio enim euangeliste causam demonstrantis cur dominum iudei interficere vellent. Crisostomus. Et iterum si ipse hoc ipsum volebat asserere. sed iudei inanimati suspicabantur non dimisisset dominus eorum mentem in errore. sed correxisset. neque enim euangelista hoc tacuisset sicut super deo quod dictum est. Soluite tempus hoc. Augustinus. Non tamen iudei intellexerunt christum esse filium dei. sed intellexerunt in verbis christi. quia talis commendatur filius dei quod equalis esset deo. Quia ergo nesciebant. Talem tamen predicari agnoscebant. Ideo dicit. Equalem se faciens deo. non autem ipse se faciebat equalem. sed ille illum genuerat equalem.

Respondit itaque ihesus et dixit eis. Amen amen dico vobis. non potest filius a se facere quicquam nisi quod viderit patrem facientem. quod cumque enim ille fecerit. hoc et similiter filius facit pater enim diligit filium et omnia demonstrat ei que ipse facit. Et maiora his demonstrabit ei opera ut et vos miremini.

Utiliter. vij. de trinitate. ad uoluntatem sabbati obiecit sibi fatum dixerat pater meus usque modo operatur et ego operor ut usurpasse hoc ex autoritate intellexeret exemplis. Significans tamen hoc quod ipse ager et patris opus esse intelligendum dum quod ipse in se operaretur operante. et rursum aduersus eam inuidiam quod se deo equasset patris nominis usurpatione volens et naturam confirmare et nature virtutem profiteri. respondit. unde dicitur. Respondit itaque ihesus et dixit eis. Amen dico vobis. non potest filius a se facere quicquam nisi quod viderit patrem facientem. Augustinus. Quidam qui christianos se haberi voluerunt. Arriam hereticum dicentes ipsum filium dei qui suscepit carnem minor esse quam pater est. capiunt ex his verbis causam calumpnie et respondent nobis. Videtis quia cum dominus ihesus aduertet iudeos ex hoc moueri quod patri deo equalem se faceret. talia verba subiunxit. ut se equalem non esse demonstraret. Qui enim non potest. inquit. a se facere quicquam nisi quod viderit patrem facientem. utique minor est non equalis. Sed si deus erat verbum et est deus maior et deus minor. duos deos colimus non unum deum.

Hilarius. vij. de trinitate. ne igitur exequatio illa pro natura naturam naturam que filii est aufert eadem ait filium ab se nihil facere posse. Augustinus. Tanquam diceret. quid scandalisati estis. quia patrem meum dixi deum. et quia equalem me feci deo. ita sum equalis ut ille me genuerit. non ut ille a me. sed ego ab illo sum filius. hoc est esse quod posse. Quia ergo substantia filii de patre est. ideo potentia filii de patre est. Quia ergo filius non est a se. ideo non potest a se. Sic ergo non potest filius a se facere quicquam nisi quod viderit patrem facientem. quia videtur filii hoc est natum esse de patre. non alia visio est eius et alia substantia eius. Totum quod est de patre est. Hilarius. vij. de trinitate. ut autem maneret salutaris in patre et filio confessionis nostre ordo. naturam naturam ostendit. que potestatem efficiendi. non pro incrementa indulget. ad unum quodque opus virtutum suarum meret. sed de cognitione presumet. presumet autem non de aliquo operis corporalis exemplo. ut quod prius pater faceret. id postea filius facturum esset. Sed cum ex patre filius natus esset pro virtutis ac nature in se paterne conscientiam. nihil nisi quod patrem facientem vidisset. filium facere posse testatur est. non enim corporalibus modis deus videtur. sed visus est omnis in virtute nature est. Augustinus. de trinitate. Hoc autem si propterea dictum accipimus. quia ex forma accepta ex creatura minor est filius. consequens erit. ut propter patrem super aquas ambulauerit.

re. que fili⁹ in carne apparet in hō ies fecit ut possit fili⁹ ea facere. quis autem vel delir⁹ ista sentiat. Aug⁹. sup iohannem. Ambulatio tam illa carnis sup mare a patre fiebat p filiū. Mō. n caro ambulabat a diuinitat filij gubernabat. pē absens non erat. cum fili⁹ dicat. pater in me manes ipse facit opa. cum ergo dixisset. non potest fili⁹ a se facere quicq. ne forte carnalis subreperet intellectus. ut faceret sibi homo quasi duos fabros. vnū magistrū alterū discipulū. vt q modo ille fecit archam. iste facit alteram secut⁹ ait. Quicūq. em ille fecerit. hec et fili⁹ similiter facit. Non ait. Quicūq. pater facit et fili⁹ alia similia facit. sed h eadem. mundū pater. mundū fili⁹. mundū spūsanct⁹. Si vnus deus pater. et fili⁹ a spūsanct⁹. vnus mūdus factus a patre p filiū in spūsanct⁹. Hec ergo eadē facit. Addidit autē similiter ne ali⁹ error in animo nascetur. Vide enim corpus hoc idem facere qd animus. sed nō similiter anim⁹ em imperat corpori. corpus visibile est. anim⁹ inuisibilis. vt faceret aliquid seuius iubente dño fecit. Idem ab vitroq. factus est. h nunquid similiter non ergo sic pater et fili⁹. sed hec eadem facit et similiter facit. vt intelligam⁹ simili potencia. facere filiū eadem ipsa que facit pater. Equalis igit est patri fili⁹. *Uila. vij. de trim. Vel aliter. omnia et eadem ad ostendendā nature vritutē locutus est. Est igit natura eadem cum eadem oia posse nature sit. Vbi vero similiter p filiū omnia eadē fiūt. similitudo opeꝝ solitudinem operantis excludit. Hec igit est vere fidei nostre intelligēcia qz sub vna hac significacione testant. et similiter facta natiuitatē. et eadem facta naturam.*

*Cris. Vel aliter totū quod dicit. A seipso non potest filius facere quicq. intelligendum est qz nihil contrariū patri. nihil alieū ab eo facere potest. Ideo autem non dicit. qm nihil contrariū facit. Sed qm non potest facere. vt hinc ostēdet indissimilitudinem et certitudinē parilitatis. Non em imbecillitatem filij sed multam ei⁹ virtutem ostendit hoc verbum. sicut enim euz dicim⁹. Impossibile est deum peccare. non imbecillitatē ei⁹ accusam⁹ h ineffabilem quandam virtutem eius testamur. ita cum dicit filius. non possum a meipso facere quicq. hoc dicit qm impossibile est eum facere aliquid contrariū patri. Augu. Contra sermonem arrianoꝝ. Hec autem non deficientis est. h in eo qd a patre natus est pmanētis. tanq. laudabile est omnipotentē non posse mutari. q. laudabile est qd omnipotēs nō potest mori. Potest em fili⁹ facere qd non vidisset patrem facientem si posset facere qd p illū non facit pater. hoc est si posset peccare. neq. nature immutabiliter bone que a patre est genita conueniret. Hec autē qz non potest non deficienter non potest sed potēt. *Cris. Is autem que dicta sūt attestat qd sequit. Quicūq. n. ille fecerit. Hec similiter a fili⁹ facit. Si em p seipsū pater omnia facit ut hoc quod dicit similiter maneat a fili⁹ eē p seipsū facit videt. qualiter intelligēcia ē excelsa. Humilitatis autē verba. Si em bus**

mili⁹ pducit verba quedam non mireris. Quia enim psequerant eum excelsa audientes. et contrariū deo esse estimabāt. parump. hba remisit

Augu. Cum ergo dixisset a se eadem facere. et similiter que facit pater. subdit. pater em diligit filiū et omnia demonstrat ei. quecūq. ipse facit ad h qd supra dixit. nisi quod viderit patrem facere. vide p. m. et q. omnia demonstrat ei que ipse facit. Sed rursus mortalis cogitacio pturbatur. Dicit em aliquis. Seorsum facit pater. vt possit fili⁹ videre quod facit. velut si faber doceat filiū artem suam. et demonstrat ei quicquid facit. vt possit et ipse facere. quod viderit patrem facientem. Cum g. pater facit filius non facit. vt possit videre fili⁹ qd pater facit. Porro si fixum atq. incussum tenemus. quia p filiū oia pater facit. atēq. faciat demonstrat filio. Vbi etiam demonstrat filio pater quod facit nisi in ipso filio p quez facit. si em pater exēpla faciat. et fili⁹ attendat man⁹ patris quem admodum faciat. vbi est illa inseparabilitas trinitatis. Non g. faciendo demonstrat pater filio h monstrando facit p filium. Videt em patrem filij demonstrantem anteq. aliquid fiat. et ex demonstratione patris et visione filij fit quod fit a patre p filiū. Sed dices ostendo filio meo qd volo facere. et facit ipse atq. ego p ipsū. Sed hba diciturus es ei filio tuo. Sed ipse filius est hbum patris. sanq. g. p verbum loqueret ad verbum. An qz fili⁹ magnum est verbum mira verba transitura erunt inter patrē a filiū. et sonus aliquis. et quasi creatura quedam temporalis exitura erat ex ore patris a percussura aure filij. Remoue omnia corpalia simplicitatem vide si simplex es. si non potes comprehendere quid sit deus. vel hoc comprehendere quid non sit. Multū em p. fies si non aliud q. ē seferis deo. In mente tua vide quod volo dicere. in qua video memoriam et cogitationē. demonstrat memoria tua cogitacioni tue cartbaginem. a quod i illa erat anteq. incenderes ouerse ad se cogitacioni ostēdit. Ecce facta est a memoria demonstracio. facta est in cogitacione visio a nulla hba i medio cōcurrerunt. nullū ex corpore signum datum est. h. tū omnia que in memoria teneas forinsec⁹ accepisti. Pater que demonstrat filio non accepit extrinsecus it⁹ totū agit. qz nihil creaturaz esset extrinsecus nisi pater hoc fecisset p filiū et eaz pē demonstrando fecit quia p filiū videntem fecit. Sic ergo demonstrans pater filij visionem g. g. mit. quemadmodū pater filiū g. g. mit. Demonstracio quippe generat visionem non visio demonstratione. q. si puri⁹ et pfecti⁹ mtueri valeremus fortasse muemremus. nec aliud esse patre. aliud eius demonstrationem. nec aliud filium. aliud eius visionem. *Uila. vij. de trim. Non igit per ignoracionem credendus est vngemtus deus. doctrina demonstrationis eguisse demonstracōem opeꝝ nihil aliud h nobis pterq. natiuitatis fidem ingerit vt subsistentem filiū ex subsistente deo patre credamus. Augu. in. Vide em patrem hoc est illi esse filiū. sic ergo demonstrat pē*

omnia que facit filio vt a patre videat filius. Vidēdo em̄ nat⁹ est et ab eo est illi videre. a q̄ est illi esse et natum esse et pmanere. Hilarius vij. de trini. Neq; aut̄ in circūspectum se celestis sermo egit. ne forte diuerse nature significatio sub occasione dicti ambigui subriperet. Demonstrata enim potius opa patris esse ait domino. q̄ ad operacionū eoz naturaz virtutis adiectā vt demonstratio ipsa natūitas esse doceret. cui p dilectionez patris opezz paternoz que p eū effici vellet. esset cognata cognicio. Augustinus. Sed ecce quem diximus patri coeternū vidētem patrem et vidēdo existentē. rursus nobis tempora nominat. nā sequit̄. et maiora hijs demonstrabit ei opera. si autē demonstrabit hoc est demonstraturus est nondum demonstrauit. et tunc filio demonstraturus est. q̄n et istis. seq̄tur em̄. vt vos miremini. et hoc difficile est vidēre quomodo tanq̄ temporaliter filio coeterno aliquando monstrat. eternus pater omnia sciēti que sūt apud patrem. Nue sint autē illa maiora facile est itelligere ex hoc qd̄ subdit. Sicut enim pater susci. mor. rē. maiora enim opera sūt mortuos suscitare q̄ lāguidos sanare. sed q̄ pauloante loquebatur vt de⁹ cepit loqui vt homo demonstrabit enim quasi temporaliter homini factō in tempore opera maiora id est resurrectōnem corporum. Corpora em̄ resurgent p dispōsicionem humanam. h̄aie resurgent p substantiam dei. Participacione em̄ dei fit aia beata. non participacione beate anime. Quomodo enim aia que inferior deo est. id quod ipsa inferi⁹ est. h̄ est corpus viuerē facit. sic eandē animā non facit beate viuerē nisi qd̄ ipsa anima supi⁹ est scz deus. Vnde et prius dictum est q̄ pater diligit filiū. et demonstrat ei q̄ ipse facit. Demonstrat enim pater filio vt anime suscitent̄. quia p p̄ez et filiū suscitant̄. nec possunt viuerē nisi eaz. vita sit deus. Vel nobis pater demonstratur⁹ est non illi. p̄terea subiūgit. vt vos miremini. In quo exposuit quid voluit dicere. Et maiora his demonstrabit ei opa. Sed quare non dixit. demonstrabit vobis. sed filio. qz et nos membra sumus filij. et ipse discit quodammodo in membris suis. quō et patē in nobis. Sicut em̄ dixit. qd̄ vni ex minimis meis dedistis mihi dedistis. Ita si iter⁹ rogetur a nobis. Quando eris discens. cuz tu doceas omnia. Respondet. Cum vnus ex minimis meis discit ego discō.

Augustinus.

Quia dixerat. q̄ maiora his opera patē demonstratus est filio. que sint maiora psequit̄. Et dicit sic cut em̄ pater suscitatur mortuos et viuificat sic a fili⁹ q̄ vult viuificat. Plane maiora sunt ista. valde em̄ plus ē vt

Sicut em̄ pater suscitatur mortuos et viuificat. sic et filius quos vult viuificat. neq; ei pater iudicat quēq; sed omne iudiciū dedit filio vt hōrificent omnes filiū sic honori-

ficant patrē. Qui nō honorificant filiū nō honorificant patrem qui misit illum.

resurgat mortuus. quam vt oualescat egrot⁹. nō at̄ sic intelligam⁹ vt alios a p̄e suscitare a lios a filio existem⁹ sed eosq; quos p̄

suscitat et viuificat. ipsos et fili⁹ suscitatur et viuificat. Et ne quis diceret. Suscitatur patē mortuos p filiū. ille tanq̄ potens iste tanq̄ ex aliena potestate tanq̄ minister facit aliquid. potestatur filij significauit dicens. filios quos vult viuificat. Tenete hic non solū potestatem filij. verum etiā et voluntatem. Eadē em̄ patris et filij potestas ē et voluntas. Non em̄ vult pater aliud q̄ filius sed sicut illis vna substantia sic vna voluntas est.

Hilarius. vij. de tri. Velle quidem nature libertas est. que ad p̄fecte virtutis beatitudinem cū arbitrii voluntate in libertate subsistat. Augustinus. Sed qui sūt isti mortui quos viuificat pater et fili⁹. Vult nobis insinuare resurrectōnem mortuoz quaz omnes expectamus. nō illā quaz quidā habuerūt vt ceteri crederent. resurrexit em̄ lazarus moriturus. Cum ergo dixisset. Sicut pater susci. mor. et viui. Ne intelligerem⁹ illam mortuoz resurrectōnem quam fecit ad miraculū. non ad vitam eternā. secutus ait. Neq; em̄ pater iudicat quemq; rē. vt ostēdat. qz de illa resurrectōne mortuoz dixerat que futura ē in iudicio. vel aliter de resurrectōne animaz dictus est. Sicut patē suscitatur mortuos rē. de resurrectōne aut̄ corporoz dicit. neq; enim pater iudicat quemq; rē. Resurrectio em̄ animaz fit p substantiam patris et filij. et ideo id simul operant̄ pater et fili⁹. Resurrectio vero corporoz fit p dispōsicionem humanitatis non patri coeternam. Sed vide quō verbum cristi mentē nostrā huc atq; illuc ducit. vno carnis loco remanere non sinit. vt versando exerceat. exercendo mūdet mūdando capaces reddat. capaces factos impleat. Paulo enim ante dicebat qz demonstrat pater filio quicquid facit. videbam q̄si patres facientem et filiū expectantem. modo rursus video filiū facientem patrem vacantem. Augustinus. p̄ modo tri. nō em̄ qd̄ dicit. Omne iudiciū dedit filio suo scdm̄ illam locutionē dictum est qua dicitur sic dedit filio vitam habere in semetipso. vt significaret quia sic filiū genuit. Si em̄ sic diceret nō vtq; diceret. pater nō iudicat quemq; scdm̄ hoc enim q̄ pater equalem genuit filiū. iudicat cum illo. scdm̄ hoc ergo dictum est q̄ in iudicio non forma dei sed forma filij hominis apparebit. non qz nō iudicabit qui dedit omne iudiciū filio cum de illo dicat filius. Est qui querat et iudicet. Sed ita dictum est. Pater non iudicat quemq; ac si diceret. Patrem nemo videbit in iudicio. sed omnes filium. qz filius hominis est vt possit et ab impijs videri cū et illi videbunt in quē pupugerunt. Hilarius. vij. de trini. Vel aliter. qz dixerat. Et filios quos vult viuificat ne non natūitatis videret in se habere naturam. sed non nate potius potestatis iure subsistere. continuo

subiecit. neq̄ em̄ pater iudicat quemq̄ sed om̄
ne iudiciū dedit filio. et in eo q̄ omne iudiciū da
tum est nature natuuitas demonstrat. q̄ et oia
hēre sola natura possit indifferens. neq̄ natui/
tas aliquid possit habere nisi datum sit. Cri.
Sicut em̄ dedit vitam. id est genuit eum viuen
tem. ita dedit iudiciū. id est genuit eum iudicez
Dedit em̄ hic positum est. ne hunc in genitū su
spiceris. neq̄ duos patres estimes. Dicit autem
omne iudiciū q̄ domin⁹ est et punendi et hō/
randi vt voluerit. Hilari⁹. vij. de trimi. Datū
ē em̄ ei omne iudiciū q̄ viuificat q̄s vult neq̄
adeptū patris iudiciū potest videri cuz ipse nō
iudicet. q̄ filij iudiciū ex iudicio est paterno. ab
eo em̄ datū omne iudiciū est. Sed dati iudicij cā
non tacita est. sequit̄ em̄ vt omnes honorificēt
filii sicut honorificant patrem. Cris. se em̄
audiens quomā patrē habet autorem. dissimili
tudinem substance estimes et honoris minoraci
onē. complicat honorem filij patris honori. eun
dem ostendens esse honorem patris et filij. Sed
numquid patrem eum dicem⁹. absit. qui em̄ pa
trem meū dicit. non adhuc filii vt patrez hō
rat sed totū confundit. Aug⁹. Et pus quidez
filij videbat̄ vt suus p̄ honorabat̄ vt de⁹ ap
parebit filij equalis patri. vt omnes honorifi
cent filii sicut ho. pa. Sed quid si inueniūt qui
patrem honorificant et non honorificant filios
non pot est fieri. Vnde sequit̄. Qui non honori
ficat filii nō ho. pa. qui misit illū. Aliud est em̄
cum tibi commendaē de⁹. q̄ de⁹ est. et aliud cū
tibi commendaē deus q̄ pater est. cum tibi com
mendaē de⁹ creator. tibi omendaē omnipotens
spūs quidam summ⁹. eternus inuisibilis. incommu
tabilis. Cum vero tibi q̄ pater est. commen
datur. nihil tibi aliud q̄ filij commendaē. quia
pater dici non potest si filii non habet. Sed si
forte patrem quidem honorificas tanq̄ maiorē
filii vero tanq̄ minorē. ibi tollis honorem pa
tris. vbi minorē das filio. Quid em̄ tibi aliud
videat̄ ita scienci. nisi pater equalem sibi filij
generare aut noluit. aut non potuit. Si noluit
iudicē. si non potuit defecit. Vel alit̄ q̄s dicitur
vt omnes honorificent filii. sicut honorificant
patrem redditū est resurrectioni animaz. quam
sic operat̄ filius sicut pater. Sed p̄ resurrectionem
corporū subdit. Qui nō ho. fi. non ho. pa.
qui misit illū. Non dixit sic honorat̄ enim homo
crist⁹ sed non sicut pater de⁹. Sed dicet aliquis
missus est filij et maior est pater q̄ misit. Rece
de a carne. missionē audi. nō sepacionē. Res hu
mane fallūt hōies res diuine purgant. quamq̄
et ipse res humane dicant contra te testimoniū
velut si quis vxorē velit petere et p se non pos
set. amicum maiorem mittit qui eam petat. Et
tū attende q̄ sit aliud in rebus humanis. Nunq̄d
em̄ homo p̄git cum eo quē mittit. Pater aut̄ q̄
misit filii non recessit a filio cum dicat. Non sum
solus. q̄ pater mecū est. Aug⁹. iij. de trimi.
Non aut̄ eo ipso q̄ de patre natus est. missus dē
filij. sed vel eo q̄ apparuit huic mundo. verbum
caro factum. Vnde dicit. A patre exiui et veni in

hunc mundum. vel eo q̄ ex tempore cuiusq̄ mē/
te percipitur. sicut dictum est. mitte illaz vt mecū
sit et mecum laboret. Iulian⁹. vij. de trimi. Cōclu
sa igit̄ sūt omnia aduetuz heretici furoris in ge
ma. filij est quia a se nil facit. Deus est q̄ que
cumq̄ pater facit. et ipse eadem facit. vni sunt
q̄ exequuntur in honore. nō est p̄ ipse q̄ missus ē

Amen amē dico vob̄
q̄ quiverbum meum
audit et credit ei qui
misit me habz vitā et
nā t̄ i iudiciū n̄ veit s̄
t̄nsit a morte i vitaz.

Glofa. Qui dixit
rat q̄ filij q̄s vult
viuificat. osequentē
ostendit. q̄liter p̄ fi
liū puciat̄ ad vitā
dicens. Amē amē
dico vobis. q̄ qui
ver. me. au. et cre.
ei qui misit me. ha/
bet vitam eternam

Augustin⁹. Nūquidem in audiendo et credē
do vita eterna est. multo magis in intelligēdo.
Sed gradus pietatis est fides. fidei fructus in
tellectus et nō dixit mihi sed credit ei qui misit
me. Quare verbum audit tuū. et credit alteri q̄d
voluit dicere. nisi q̄ verbū ei⁹ ē in me. Et quid
est. Audit verbū meū. non audit me. Credit aut̄
ei. qui misit me. quia cū illi credit verbo ei⁹ et e
dit. mihi credit. q̄ verbum patris ego sum.

Cris. Vel non dixit. qui audit smones meos et
credit mihi. estimassent em̄ hoc esse tumorem et
gloriationem verborū supfluum. Dicens autē
credit ei qui misit me susceptibilem faciebat suū
smones. ex duob⁹ em̄ suū sermonē susceptibilem
facit. et in hoc q̄ patri creditur ab eo qui ipsum
audit. et in hoc q̄ multis bonis potietur. Vnde
sequitur. Et in iudiciū non venit. Augustinus
Sed quis ē hic. erit quisq̄ Paulo apostolo mes
sior qui ait. oportet nos exhiberi om̄s ante tri
bunal cristi. Aliq̄n ergo iudiciū pena dicit̄. alit̄
q̄n iudiciū discrecio dicit̄. Ergo scdm̄ iudiciū di
screcionis oportet nos omnes exhiberi ante tri
bunal cristi. Scdm̄ iudiciū damnacionis hic dicit̄
tur in iudiciū non veniet. id est non veniet in dā
nacionez. Sequit̄. Sed transit a morte in vitā
Non nūc transit sed iam transit a morte infideli
tatis. ad vitam fidei. a morte iniquitatis ad vi
taz iusticie. Vel aliter ne putares credendo te nō
morituz scdm̄ carnem. scias te moritez quam de
bes supplicio Adaz p̄solutuz. Accepit em̄ ille
in quo tunc omnes fuimus. Morte morieris nec
potes euadere diuinam sententiam. Sed cum p̄
solueris moritez veteris hominis suscipies vitā
noui hominis et transitū facies de morte ad vitā
ad quā vitam ad eternam. Resurrecturi em̄ in fi
ne seculi mortui in vitam eternam transibunt. Vi
ta em̄ ista nec vita nominanda est. quia non est
vera vita nisi que est eterna. Aug⁹. de hōbis
dommi. Videm⁹ autē omnes amatores p̄sentis
vite temporalis ac finiende sic p̄ illa laborare.
vt q̄n veniat mortis metus quicquid possunt fa
ciant. non vt auferant sed vt differant mortem.
Si ergo tanto labore. tanta cura agit̄ vt aliquā
tulum plus viuāt. quomodo agenduz est. vt sp̄
viuāt. Et si prudentes dicunt̄ qui oibus modis

agunt vt differant mortez et viuant paucos dies q̄ stulti sūt. qui sic viuūt vt pdant efnū diem

Amen amen dico vobis. quia venit hora et nūc est q̄ndo mortui audient vocem filij dei. et q̄ audierint viuent. Sicut em̄ pater habet vitam in semetipso. sic dedit et filio vitā h̄re i semetipso

Augustin⁹. Posset aliquis dicere ex patre aliquis viuificatur cui credit qd tu non viuificas vide qz et filius q̄s vult viuificauit vñ dicit. Amē amen dico vob qz veit hora et nunc est quando mortui audient vocem filij dei. et q̄ audierint viuent.

Cris. Cum autēz dicat. veit hora ne

forte longū suspiceris temp⁹. addidit et nē est sicut em̄ in resurrectione futura vocem audientes precipientem suscitabimur. ita et fuit fit.

Theo. hoc em̄ dixit p̄ his q̄s a mortuis suscitatus fuit. scz filia archisynagogi filio vidue et lazaro. Augustin⁹. Vel aliter. ne forte qz dixit. transit de morte ad vitam. intelligam⁹ in futura resurrectione. ostendere volens. quomodo transit qui credit. subiungit. Amen amen dico vobis. quia venit hora. que hora. Et nunc est qm̄ mo. au. vo. fi. dei. Et qui audierint viuēt non inquit qz viuūt. audiunt. sed audiendo reuiscunt. Quid est em̄ audient. nisi obedient. Qui em̄ credunt. et scdm̄ veram fidem agunt. viuūt et mortui nō sūt. Qui autē vel nō credūt vel credunt male viuētes et caritatē non habētes mortui potius deputandi sūt. Et tamen adhuc agit hora ista. et vsqz ad finem seculi ipsa hora vna agit. vt iohānes dicit. Nouissima hora est. Augustinus de verbis dñi. Quando mortui id est i fideles audient vocem filij dei. id est euangeliū et qui audierint. id est qui obedierint. viuent. iustificabunt. et infideles iam nō erunt. Aug. sup̄ iohannem. Sed queret aliquis. habet filij vitam vnde viuant et edentes. Audi ipsū dicentem. Sic em̄ habet pater vitam in semetipso. sic dedit et filio habere vitam in semetipso. viuere quippe suū in illo est non aliunde. non alienum ē non quasi particeps sit vite que non est qd ipse s̄ habet vitam in semetipso. vt ipsa vita sibi sit ipse. Quid tuaia mortua eras. Audi patrem p̄ filij. surge vt in eo recipias vitam. quam nō habes in te. Qui habet vitam in semetipso. et sic agit p̄ma resurrectio. Hec em̄ vita qz pater et filius est. ad aiaz ptinet. Non em̄ vitaz illam sapiencie sentit corpus. sed mens rationalis. Hilarius in libro de synodis. Conclufi quidem heretici scripturarum autoritatibus hoc solū tribuere solent filio vt patri tantū virtute similis sit tollūt autem ei. similitudinem nature. non intelligentes. non nisi ex nature similitudine similitudinem esse virtutis. Neqz em̄ aliqui inferior natura superioris a se potiorisqz nature et utē dōsequitur. Non autē potest negari. quā filius dei idem possit cum dixerit. Quicumqz pater facit. eadem

et filius facit similiter. sed similitudini virtutis. nature similitudo succedit. euz dixit. Sicut habz pater vitam in semetipso. ita et filio dedit habere vitaz in semetipso. In vita nature et essencie significacio est que sicut habet ita data esse docet ad habendū. Quod em̄ in vtroqz vita est. id in vtroqz significat essencia et vita que gignit ex vita id est essencia que de essencia nascitur. dum non dissimilis nascit. scz qz vita ex vita est. tenet in se originis sue indissimilem naturam.

Augustin⁹. xv. de tri. Intelligit autē pater nō sine vita exsistenti iam filio vitam dedisse. sed ita eum sine tempore genuisse. vt vitam quā pater filio gignendo dedit. coeterna sit vite eius qui dedit. Hilari. vii. de trinitate. Qd em̄ ex viuo viuū natum est habet natiuitatis p̄fectōne sine nouitate nature. Non em̄ nouū est qz ex viuo generat in viuū. qz nec ex nihilo ad natiuitatē vita quesita est. et vita que natiuitatē sumit ex vita necesse est p̄ nature vnitatēz et p̄fecte natiuitatis sacramentū vt in viuente viuat et in se habeat vitam viuētē. Et quidem nature humane infirmitas ex disparibus comparatur et ex maiatū continetur ad vitam. nec statim in ea qd gignit viuūt. neqz totum viuūt ex vita. cum in ea multa sint. que sine nature sensu cum excreuerint deficient. in deo vero totum qd est viuūt. De q̄m vita est. et ex vita non potest quicquā esse nisi viuū. Aug. Ergo qd dicitur. dedit filio. tale est. ach diceretur. genuit filium. generādo em̄ dedit. qm̄ dedit ut esset. sic dedit vt vita esset in semetipso vt non aliunde vita indigeret. sed ipse esset plenitudo vite vnde credētes alij viuērent dum viuerent. Quid inter est. quia ille dedit iste accepit. Crisoste. Vides indissimilitudēz in vno solo differentiam ostendentē in essendo. hunc quidem patrem. illum vero filium. Hilari. de sino. Discernitur em̄ p̄sona accipientis et dantis. Non em̄ potest intelligi ipse atqz vnus a se accepisse qui dederit. quia alius est ibi viuens. alius profitens se viuere per autorem.

Et potestatem dedit ei iudiciū facere quia filius hominis est. Nolite mirari hoc. qz venit hora. in qua omēs q̄ in monumētis sunt audiēt vocē filij dei. et procedent. qui bona fecerūt in resurrectione vite q̄ vero mala egerūt in resurrectionem iudicij.

resurget. Et filio dabit notas eorum. que deliquit. Et si nihil aliud vidit signum hoc suscipiens curret. benignū sibi iudicem faciens. De q̄

Theophi. Non solum pater dedit filio qz viuificet. sed etiam qz iudiciū faciat. vnde dicit. Et potestatem dedit ei iudicium facere.

Chrisosto. Cui⁹ autem gracia circa hoc continue vertitur iudicium dico et resurrectionēz et vitam. quomā hec maxime omnū sūt. q̄ introducere p̄nt. et inflexibiles face te auditorem. Qui em̄ p̄suasus est qm̄

qz fili9 hominis est. nolite mirari hoc. Paulus quidem famosetanus non ita ait sed sic. Dedit ei potestatem iudiciū facere qz filius hominis est. Sed nullam conuenienciā habet. hoc dictū ita. Nō em̄ p̄pterea suscepit iudiciū qz homo est. qz quis p̄hibet omnes homines esse iudices. Sed qz ineffabilis dei filius est. p̄pterea et iudex est. Ita igit̄ legendū. Quia filius hominis est. nolite mirari hoc. quia enim videbat̄. audientib9 ob stare his que dicebant̄. qm̄ nihil p̄l9 estimabāt esse cristum q̄ purum hominem. que vero dicebant̄ erant maiora q̄ scdm̄ hominem. et ecia3 q̄ scdm̄ angelū. et erant soli9 dei. ideo hanc opinonem soluens dixit. Ne miremini. qz filius hominis est. Et subdit causam. quare non sit mirandū dicens. Quia venit hora in q̄ omnes q̄ in monumentis sūt. audient vocem filij dei. et cui9 Gracia non dixit. ne miremini qz fili9 hominis est. et em̄ a ip̄e fili9 dei ē. Si resurrectionē posuit. qz sc3 opus dicens qd̄ dei p̄p̄m erat. dat audientibus ex eo filigrare de reliquo qm̄ deus erat. et dei filius. Et em̄ qui argumenta aplicant. cum partes ponentes nobilit̄er demonstrauerint qd̄ querit̄ multociens non inducūt ipsi conclusionē sed clariozem facientes victoriam. dimittūt illi qui contradicit. vt p̄ eis sententiam ferat. Igit̄ ei9 quidem que scdm̄ Lazarum resurrectionis supra remm̄iscens de iudicio tacuit. Non em̄ p̄pter iudiciū sur̄erit Lazarus. Vniuersalē vero resurrectionem inducens iudiciū posuit. Vnde sequit̄. Et p̄cedent qui bona fecerūt in resurrectionem vite. qui vero mala egerūt in resurrectionem iudicij. Quia em̄ supra dixerat. Qui audit sermonē meū et credit ei qui misit me. in iudiciū non veit vt non estimet quis q̄ credere sufficit ad salutēz adiecit hic et de vita du3 dicit. Et qui bona egerunt et qui mala egerunt. Augustin9. Vel aliter. Inq̄tum erat verbum in principio apud deum. dedit ei vitam habere in semetipso. Sed qz verbum caro factum est. ex maria virgine homo factus filius hominis est. Et qz filius hominis est. accepit potestatem iudicium facere. quod scilicet erit in fine seculi. Et ibi erit resurrectio corporum mortuorum. Animas ergo suscitāt deus p̄ cristum filium dei. corpa suscitāt p̄ eundem filiu hominis. Vnde addit̄. Quia fili9 hominis est. Nam scdm̄ q̄ dei fili9 est. semp̄ habuit Augustin9 de verbis domini. Ad iudiciū em̄ forma hominis v̄tura est. forma illa iudicabit que iudicata est. sedebit iudex qui stabat sub iudice. Dānabit veros reos qui factus est falso reus. rectum em̄ erat vt iudicandi viderent iudicem. iudicandi aut̄ erant boni et mali. restabat vt i iudicio forma sui et bonis et malis ostēdereēt forma dei solis bonis suareēt. Beati em̄ mūdo cord̄ qm̄ ipsi deum videbūt. Augustin9. Omnes at̄ qui instituerūt. alicui9 eciam false religionis sectam. negare resurrectionem menciū nō potuerūt sed multi carnis resurrectionem negauerūt. et nisi tu domine ihesu dixeris eam. quid opponemus contradic̄toribus. Ad ipsam igitur ostendendā subdit. Nolite mirari hoc. sc3 q̄ dedit potestatem

fili9 hominis iudiciū faciendi. qz venit hora.

Augustin9 de verbis domini. Hic non addit̄. Et nunc est. quia ista hora in fine seculi erit. Nolite inq̄ mirari. quia dixi. oportet hoies ab homine iudicari. sed quos homines. non solum q̄s inueniet viuos. Vnde sequit̄. Quia venit hora in qua omnes qui in monumentis sūt Augustin9 sup̄ Johannem. Quid euident̄. corpora sūt in monumentis non anime. Sup̄ius ecia cum dicēt̄ veit hora. et addet̄. et nūc est. subiecit qm̄ mortui audient vocem filij dei. Non dixit omnes mortui. mortuos em̄ iniquos voluit itelligi. sed nō omnes iniqui obediūt euangelio. At vero in finē omnes qui sūt in monumentis. audient voces ei9 et procedent. soluit dicere. et viuēt. quod supra dixit. Vbi vitam eternam intelligi voluit et beatam. quā non omnes habebunt. qui de monumentis p̄cedent. Accepisti certe potestatem iudicandi. qz filius hominis es. Resurgent corpa de ipso iudicio. Dic aliquid. et hoc audite. Qui bona fecerunt in resurrectionem vite viuē. sc3 cum angelis dei. Qui male egerunt. in resurrectionem iudicij. hic iudiciū p̄ pena posuit.

Non possuz ego a me
facē quicq̄. s3 sic au-
dio iudico et iudiciuz
meū iustū ē qz nō q̄ro
voluntatem meaz sed
voluntatem eius qui
misit me patris.

Augustinus. Di-
cturi eram9 cristo.
Tu iudicab. et p̄
non iudicabit. nō ne
g scdm̄ patrem iudicabis. et ideo adiecit. Non possum ego a me facere q̄s q̄. Cris. Hoc est non extraneuz neq3 dissimile hijs que vult pater a me fi

eri videbitis. s3 sic audio iudico. In quo nihil aliud ostendit. quam quoniā impossibile est eum aliquid aliud velle quam qd̄ pater vult. hoc ē. ita iudico. ac si ipse p̄t̄ esset q̄ iudicaret. Augustin9. Cum ageret̄ de resurrectione animaz. nō dicebat audio. s3 video. audio enim nunc dicit tāquam precipientis patris imperiū. Jam ergo sic homo loquit̄. quo maior est pater. Augustin9. in ser. contra arrianos. Vel aliter dicit fili9 sicut audio iudico siue ex humana subiectione. qz fili9 hominis est. siue scdm̄ illam incōmutabilem simplicemq3 naturam que sic est filij. vt tamen ei de patre sit. In qua natura non est aliud audire aliud videre. aliud esse. Vnde ab illo est ei audire et videre. a quo illi est ip̄sū esse. et ideo sicut audit. iudicat. qz sicut gemitū est verbum. vt idem verbum sit veritas. ita scdm̄ veritatem iudicat. sequit̄. Et iudiciū meū iustū est. qz non q̄ro vome. s3 vo. eius qui mi. me. patris. Hoc em̄ dicens ad illum hominem voluit referre intencionē nostram qui voluntatem suam querendo non eius a q̄ factus est. nō habuit iustū iudiciū de seip̄o s3 iustum iudicium habitū est de ipso. Ipse quippe faciens voluntatē suā. non dei mortuuz se eē non creditit. Sed et hoc iudiciū ei9 iustū non fuit. Demq3 fecit et mortu9 est. qz iudicium dei iustum est. qd̄ iudiciū facit dei fili9. nō querendo

voluntate suam cum sit etiam hominis filius. non quia ipse in iudicando nulla voluntas est. sed quia non ita est voluntas eius propria ut sit a voluntate patris aliena. Augustinus super iohannem. Non ergo quero voluntatem meam propriam. id est filij hominis que resistat deo faciunt enim homines voluntatem suam non dei. quando faciunt quod volunt non quod iubet deus. quando autem ita faciunt quod volunt ut tamen sequantur voluntatem dei non faciunt voluntatem suam. Vel ideo dicit filius. Non quero voluntatem meam quia christus non est de se sed de patre suo est. Christus. Ostendit enim non aliam esse patris voluntatem propter suam sed unam utriusque. si vero humanam hoc loquitur. ne mireris. homines enim purum adhuc eum estimabant. Unde igitur suum iudicium iustum esse dixit. unde qui libet alius excusatus dixisset. qui enim sua vult statueret. in suspicionem deveniet de corruptione iusticie qui vestro non suis immittere quam occasionem habebit. ut iniusta iudicet. Augustinus. filius unicus dicit. Non quero voluntatem meam et homines volunt facere voluntatem suam. faciam ergo voluntatem patris christi et spiritus sancti. quia horum una voluntas una potestas una maiestas est.

Si ego testimonium prohibeo de me ipso testimonium meum non est verum. Alius est qui testimonium prohibet de me et scio quia verum est testimonium eius quod prohibet de me. Vos misistis ad iohannem et testimonium prohibuit veritati. Ego autem non ab homine testimonium accipio. Sed hoc dico ut vos salvi sitis. Ille erat lucerna ardens et lucens. Vos autem nolulistis exultare ad horam in luce eius. Ego autem habeo testimonium manus iohanne. Opera enim que dedit mihi pater ut perficerem ea propria opera que ego facio testimonium prohibet de me. quia pater misit me. Et qui misit me pater ipse testimonium prohibuit de me. Ne

Johannes christus. Quia christus magna de se enunciat. quorum demonstratio non erat dicta ad confirmationem eorum que dicta sunt oppositionem eorum inducit dicens. Si ego testimonium prohibeo de me. testimonium meum non est verum. Quis autem non statim turbabitur. christus autem dicens hoc dicentes. Etenim in multis locis apparet sibi ipse testatus. Si igitur omnia hec falsa sunt que nobis erit spes salutis. unde veritate mueniemus cum ipsa veritas dicat. testimonium meum non est verum. hoc igitur quod dicit. non est verum. non quantum ad dignitatem suam sed quantum ad illorum suspicionem loquebatur. Poterant enim ei iudei subferre quoniam tibi non credimus. nullus enim unquam sibi testis dignus est fide. Deinde post oppositionem.

quod voce eius unquam audistis neque specie eius vidistis et verbum eius non habetis in vobis manes quod quem misit ille. huic vos non creditis. scrutamini scripturas in quibus putatis vitam eternam habere et ille sunt que testimonium prohibent de me. et non vultis venire ad me. ut vitam habeatis.

alias dat responsores manifestas et irrefragabiles tres inducens testes eorum que dicta sunt. opera que ab ipso sunt facta patris testimonium et iohannis predicationem. et ponit pro orem minorem. eam scilicet que iohannis. unde dicit. Alius est qui testimonium prohibet de me. et scio quoniam verum est testi. eius quod prohibet de me.

Augustinus. Nouerat enim ipse verum esse de se testimonium suum. sed

propter infirmos et propter incredulos querebat sol lucernas fulgorem quippe solis lippitudo eorum ferre non poterat. Ideo quesitus est Johannes quod testimonium prohiberet veritati. Martires nomine testes sunt christi ut testimonium prohibeant veritati. Sed si diligenter inspicimus quoniam martires prohibent illi testimonium ipse sibi prohibet testimonium. Ipse enim habitat in martiribus. ut testimonium prohibeant veritati. Alchimus. Vel alii. quod christus deus erat. et homo. utriusque nature appetates ostendit aliquando loquens secundum hoc quod ex hominibus assumpsit aliquando secundum maiestatem diuinitatis. Quod ergo ait. Si ego testimonium prohibeo. ex parte humanitatis est accipiendus et est sensus. Si ego homo de me prohibeo testimonium scilicet absque deo testimonium meum non est verum. Unde sequitur. Alius est qui testimonium prohibet de me. Pater enim testimonium prohibet de christo. quod in baptismo vox patris audita est et in monte transfigurato christo. Sequitur. Et scio quia verum est testimonium eius. Deus enim veritas est. ergo testimonium veritatis quid aliud potest esse quam verum. Christus. Sed secundum potestatem intellectum possent illi dicere. Si non est verum testimonium tuum. quomodo dicis. quoniam noui quod verum est testimonium iohannis. Unde ad eorum suspicionem respondet dicens. Vos misistis ad iohannem et testimonium prohibuit. quasi diceret. Non misissetis ad iohannem. si eum dignum fide non opinaretur. et quod utique maius est. non miserunt ad eum interrogandum de christo sed de ipso. Qui enim missi sunt non dixerunt quid dicis de christo. sed tu quis es. quid dicis de te ipso. ita magnam de homine admirationem habebant.

Alchimus. Ille autem testimonium prohibuit. non sibi sed veritati. sicut amicus veritatis veritati pro testimonium prohibuit. Non autem dominus refellit testimonium iohannis quod vere necessarium fuit. sed ostendit non ita debere homines in iohannem intendere. ut iam non putent solum christum sibi esse necessarium. Unde subdit. Ego autem non ab homine testi. accipio. Beda. Quia non indigeo. Johannes autem et si testimonium prohibuit. non tamen ut christus cresceret

sed ut homines ad ipsius cognitionem pmouet
 Chrysostomus. Testimonium etiam iohannis
 dei testimonium erat. ab illo enim discens. dixit quod
 dixit. Sed ne dicant. vñ manifestum est quod a deo
 didicit quod didicit. suspicionem correxit dicens.
 Sed hoc dico. ut vos salui sitis. Quasi diceret.
 Ego quidem deus existens. non indigebam hu-
 iusmodi testimonio humano quia non ei magis attendit
 et eum magis omnibus fide dignum putatis. mihi
 autem neque miracula facienti credidistis. propter
 hoc vobis commemorato testimonium illius. ut enim
 non dicant. quid igitur. si ille dixit. nos autem non su-
 scipimus. ostendit quoniam non acceptauerunt que ab
 eo dicta sunt. vñ sequitur. Ille erat lucerna ardens
 et lucens. vos autem non exultatis. in lucerna eius. Hoc autem
 quod dicit ad horam facilitatem credendi ostendit. et quod
 cito ab eo resiliuerunt. quod si non fecissent. cito eos
 ad iherosolimam mandurisset. vocando autem eum lucer-
 nam ostendit. quoniam non ex se habebat lumen. sed a
 spiritus sancti gratia. Alchimus. Johannes enim
 erat lucerna illuminatus a christo luce ardens fides
 et dilectione lucens verbo et actio. qui promissus
 est ut inimicos christi confunderet. secundum illud. Pa-
 rati lucernam christo meo. inimicos eius induam con-
 fusione. Chrysostomus. Ad Johannem igitur vos duco non
 quasi illi indigens testimonio. sed ut vos salues-
 mini. Nam habeo maius testimonium iohanne. Et
 hoc est quod sequitur. Ego autem habeo testimo-
 nium maius iohanne. hoc autem est quod est ab operibus
 vñ sequitur. opera enim que dedit mihi pater ut per-
 ficiam ea. ipsa opera que ego facio. testi-
 phibent de me quia misit me pater. Alchimus. quoniam enim cecos il-
 lumiat. aures aperit. ora mutorum resoluunt. demo-
 nia fugat. mortuos suscitatur. opera hoc testimonium
 phibent de christo. Hilarius. vij. de trim. vñ
 gemitus enim deus non nominis testimonio tantum
 sed etiam virtutis docet esse se filium. Opera
 enim eius que facit testantur. eum a patre missum.
 Itaque filii obedientia et pena auctoritas do-
 centur in missio. Sed quia opera non sufficiunt incredulibus
 ad testimonium. Sequitur. Et qui misit me pater.
 ipse testimonium phibet de me. Reuoluite euange-
 lica volumina et omne eorum opus recensete. nul-
 lum aliud patris de filio testimonium extat in li-
 bris quam quod hic sit filius suus quod inferre hodie ca-
 lumne ut adoptio nominis sit. ut mendax deus
 sit. ut nomina inania sint. Beda. Missio autem
 incarnatio eius debet intelligi. Denique ostendit
 quod deus incorporeus sit. et quod corporalibus et
 visibilibus oculis videri non possit. Vnde sequi-
 tur. neque vos eius vñ. au. neque speciem eius vidi-
 stis. Alchimus. Possent enim iudei dicere. nos so-
 litum vocem domini audire in synagoga et eum vidimus
 in specie ignis. Si ergo deus phibet testimo-
 nium de te. nos intelligeremus vocem domini. Contra
 hoc dicit. Ego habeo testimonium a patre quod
 non intelligatis. quia vos nunquam audistis vocem eius
 neque speciem eius vidistis. Chrysostomus. quomodo ergo moyses
 dicit. Si facta est aliquando huiusmodi res ut au-
 diret populus vocem dei loquentis de medio ignis
 sicut tu audisti et vidisti. vidisse etiam eum dicit
 ysaias et alij plures. Quid ergo est quod nunc ait cri-

stus. In philosophicum eos ducit dogma pau-
 latim ostendens. quoniam neque vox circa deum est. neque
 species. sed superior et figuris est et loquelis tali-
 bus. Sicut enim dixit. neque vocem eius audistis
 propter hoc non indicat. quod vocem emittat. sed non
 audibilem ita dicens. neque speciem eius vidistis.
 non hoc dicit quod speciem sensibilem habeat et vi-
 sibilem. sed quoniam nihil horum est circa deum. Al-
 chimus. non enim carnalibus auribus. sed spirita-
 li intelligentia per gratiam spiritus sancti audiri pos-
 test. non ergo vocem eius spiritalem audierant.
 quoniam eum amare et preceptis eius obedire volebant
 neque speciem eius viderunt quia non exterioribus
 oculis videri potest. sed fide et dilectione. Cri-
 stostomus. Sed neque possibile erat eis dicere quod pre-
 cepta eius suscepissent. et seruarent. Ideoque sub-
 iungit. Et verbum eius non habetis in vobis manens.
 id est precepta dei et legem et prophetas. Et si
 enim ea deus constituit sed apud vos non sunt. si enim
 scripture ubique docent ut mihi credatis vos autem
 non creditis. manifestum est quod sermo eius deficit
 a vobis. Et propter hoc subdit. Quia quem misit
 ille huic vos non creditis. Alchimus. Vel aliter.
 Verbum quod in principio erat non habent in
 se manens qui verbum dei quod audiunt. et me-
 moria tenere et opere implere contemunt. Dixit
 igitur se habere testimonium a iohanne ab operi-
 bus. a patre addit. et testimonium a lege que da-
 ta est per moysen dicens. scrutamini scripturas in
 quibus putatis vitam eternam habere. et ille sunt
 que testimonium phibent de me. quasi diceret. vos
 qui in scripturis putatis vitam eternam habere
 et me quasi contrarium moysi epudiatis. testimo-
 nio ipsius moysi me esse deum intelligere potestis
 si ipsas scripturas diligenter inuestigatis. Omnis
 enim scriptura testimonium phibet de christo. siue per
 figuras siue per prophetas. siue per angelorum mysteri-
 a. Sed his iudei de christo non crediderunt. et ideo
 vitam eternam habere non possunt. Vnde sequi-
 tur. Et non vultis venire ad me ut vitam ha-
 beatis. quasi diceret. Scripture phibent testi-
 monium. Et tamen per tot testimonia non vultis ve-
 nire ad me. id est non vultis mihi credere et a me
 que veram salutem. Chrysostomus. Vel aliter potest con-
 tinuari. Possent illi dicere. Quasi si voces eius
 non audiuimus. deus tibi testatus est. Et ideo dicit
 Scrutamini scripturas. ostendens quod per has te-
 status est deus de eo. Etenim in iordane testatus est
 et in monte. Sed vocem quidem factam in monte non
 audierunt. factam autem in iordane audierunt. sed non
 attenderunt. Propterea mittit eos ad scripturas
 ostendens quoniam et patris testimonium illic est. non
 autem ad lectionem simplicem scripturarum. sed
 ad scrutacionem exquisitam eos mittebat. quia ea que
 de eo dicebantur in scripturis. desuper obumbraba-
 tur. neque in superficie exprimebantur. sed velut quidam
 thesaurus recondebantur. non dicit autem quibus
 habetis vitam eternam. sed in quibus estimatis vos
 habere ostendens quoniam non capiebant magnam
 fructum et nobile ex scripturis sola lectione esti-
 mant se saluari cum fide essent putati propter quod
 subdit. Et non vultis venire ad me. quia ei credere

nolebant. Beda q̄s autez venire p̄ credere po-
nať. psalmista ostendit dicens. Accedite ad euz
et illuminamini. Subdit autem vt vitam habeat
tis. Si em̄ anima que peccat moritur. et ipsi aīa
et mēte mortui erant. Promittebat ergo illis vi-
tam anime vel felicitatis eterne. Chri. Quia

Claritatez ab homi-
nibus non accipio. s̄z
cognoui vos quia di-
lectionem dei non ha-
betis in vobis. Ego
veni in nomine patris
mei. et non accipitis
me si alius venerit in
nomine suo. illuz acci-
pietis. Quomō vos
potestis credere qui
gloriam adiuicem
accipitis et gloriam
que a solo deo est nō
queritis nolite puta-
re qz ego accusatur⁹
sum vos apud patres.
Est qui accusat vos
moyses in quo vos
speratis. Si credere
tis moyfi credetis et
mibi. de me enim ille
scripsit. Si autem il-
lius litteris nō credi-
tis. quomodo verbis
meis credetis.

cit. s̄z cognoui vos qz dilectionē dei nō habetis
in vobis. Chri. Quasi diceret Ideo hoc dixi
vt quincam vos. qm̄ pp̄ amorē dei me nō p̄seq̄
mini. Etenim ipse testat̄ mibi. et p̄ opa et p̄ scrip-
turas. Oportebat igit̄ vt sicut et me abijciebat̄
estimantes esse deo s̄r̄iū. ita nunc ad me venire
tis. si deum amaretis. sed non amatis. Non autez
ab his solum. s̄z etiam a futuris hoc ostendit di-
cens. Ego veni in nomine patris mei. et non ac-
cipitis me. Si alius venerit in nomine suo illum
accipietis. ideo dicit se in nomine patris venisse
vt omnem absdat occasionem in deuocionis.

Alchui⁹. Ac si dicat. ideo veni in mundum.
vt p̄ me gloriificē nomen patris. qz patri omnia
attribuo. dilectionē s̄z dei nō habebant. qz nole-
bant eum recipere. qui patris venerat facere vo-
luntatem. Antichrist⁹ at̄ veniet in nomine non
patris sed suo. vt non gloriam patris sed suaz q̄-
rat. quia em̄ iudei noluerūt recipere cristum. pe-

dn̄s supra meminit
et iohannis et testi-
moniū dei et operū
suoꝝ. ut eos ad seip-
sum attraheret. p̄-
babile erat multos
suspiciari qz hec
diceret. gloriaz ho-
minū amans. Et ideo
contra s̄dicit. Cla-
ritatem ab homini-
bus non accipio. s̄z
est. nō indigeo. nō
enim est mea natura
talis vt indigeat q̄
ab hominibus est
gloria. Si enim
sola lucerne lumie
non recipit adiectō-
nē. mltomagis ego
humana gloria nō
indigeo. Alchui-
nus. Vel claritatez
ab hominibus non
accipio. id est laus
humanam non q̄ro
non em̄ veni vt ho-
norē ab hominibus
acciperem carnalez
s̄z honorem hoibus
darem spiritualem
non s̄z ideo hoc lo-
q̄r vt gloriam meā
querā s̄z ad oleo vo-
bis erantib⁹. et vo-
lo vos reducere ad
viā veritatis. vñ di-

na peccati hui⁹ congruet. vt recipiant antichri-
stum. vt qui nolunt credere veritati. credāt mē
dacio. Augustin⁹ de verbis domini. Sed au-
diamus et iohannem. audistis quia antichrist⁹ ve-
nit et nunc antichristi multi facti sūt. Quid autez
expauescis in antichristo. nisi qz nomen suū ho-
noratur⁹ est. et nomen domini contempturus.
Quid aliud facit qui dicit. ego iustifico. nisi bo-
ni fueri⁹ peristis. Ergo vita mea ex te pende-
bit et salus mea ex te religabit̄. ita ne oblitus sim fū-
damentū meū. nonne petra erat cristus. Cris-
t⁹. Sic igit̄ irrefragabilem in deuocionis eoz. pos-
nit demonstrationē. quasi diceret. Si vt amans
tes deū me p̄sequeremini multomagis in antichri-
sto s̄z vos facere oportet et. Ille em̄ non dicit se
a patre missum. neqz scdm̄ voluntatem illi⁹ veni-
re. sed e contrario ea que sibi non congruūt rapi-
ens sup̄ omnia deum se esse dicit. Manifestum ē
igitur qz liuozis p̄secutio erat. qz xpm̄ p̄sequēbā
ē et odij in deū. Deinde causam eoz. infidelitatis
ponit dicens. Quomodo vos potestis credere q̄
gloriam ab inuicem accipitis. et gloriaz que a so-
lo deo est nō queritis. hinc em̄ rursus ostendit.
quomā non que dei sūt. intendeat̄ s̄z pp̄am vos
lebant passionē defendere. Alchui⁹. Magnū
igit̄ vicium est iactancia et humane laudis ambi-
cio que de se vult estimari. quod de se non habet.
Ideo. nō possunt credere. qz sup̄ba mēs eoz
laudati desiderat. et se sup̄ alios efferre. Bes-
da. Hoc autem vicium meli⁹ caueri non potest. qz
vt ad consciencias nostras redeam⁹. nosqz pul-
uerem osideremus. et si quid nobis boni inesse s̄z
p̄hendim⁹ nō nobis. sed deo ascribam⁹. Instrui-
mur etiam vt semp nos tales exhibeam⁹. quales
ab alijs videri desideram⁹. Deniqz possent ipsi
responderē. Ergo accusabis nos apud patrem.
Et ideo eoz. questionem p̄ueniēs subdit. Nolite
putare qz ego accusaturus sum vos apud patrē

Chri. Quia sez non veni damnare s̄z saluare.
Est qui accusat vos moyses in quo speratis. Sic
enim de scripturis supra dixit. in quibus putatis
vitam eternam habere. Ita et de moyse ait in q̄
vos speratis. Ex pp̄rijs eos vbiqz capiens. s̄z
dicet. qualiter nos ille accusabit. qd̄ tibi et moy-
si omne qui sabbatū soluit. Et ideo subdit. Si
enim crederetis moyfi. crederetis forsitan et mibi.
De me enim ille scripsit. Hec ex sup̄ioribus osti-
tucionem habent. Cum. n. in confessiōe deductū
sit. qz a deo veni. Ab operibus. a voce iohānis
a patris testimonio. manifestuz ē qz moyses eos
accusabit. Et enim dixit si quis venerit signa fa-
ciens et ad deū ducens et futura p̄dicens euz ve-
ritate oportet ei obedire. Xps aut̄ hec omnia fe-
cit nec crediderunt. Alch. forsitan aut̄ more
nostro posuit. non qz dubitacio sit in deo. Sc̄p̄
sit aut̄ de cristo moyses dicens. Prophetam vo-
bis suscitabit deus de fratrib⁹ vestris. tanq̄ me
ip̄m̄ audietis. Augustinus contra faustum. s̄z
et omne quod scripsit moyses de cristo ē. id est ad
cristum omnino p̄tinet. siue qz eum figuris rerū
gestaz. vel dictaz. p̄nūciat siue qz ei⁹ gratiam
gloriamqz commendat. sequit̄. Si autem illius

litteris non creditis. quomodo verbis meis creditis. quasi diceret. Ipse etiam scripsit et apud vos libros reliquit. ut si forte obliuisceremini. de facili recordari possitis. et cum scriptis non credidistis. quomodo verbis meis non scriptis creditis.

Alchum. Ex hoc etiam colligitur quod qui legit precepta que rapinam et alia mala prohibent. et implere negligunt dicta euangelii que perfectiora et subtiliora sunt implere non valent. Christo. Et quidem si attenderent his que dicebantur oportebat querere et ab eo discere que sunt illa que moyses de eo scripsit. sed silēt. Tale enim est nequicia ut quicquid dicat aliquis vel faciat maneat apud unum venenū consuans.

CAPITULUM VI.

Post hec abiit ihesus transmare galilee quod est tiberiadis et sequēbatur eum multitudo magna quae videbatur signa que faciebat super hijs que confirmabant. Subiit ergo in motum ihesus et ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximus pascha dies festus iudeorum. Cum subleuasset ergo oculos ihesus et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum dixit ad philippum. Vnde enim panes ut manducent hijs. Hoc autem dicebat temptans eum. Ipse enim sciebat quid esset facturus. Respondit ei philippus. Ducetorum denariorum panes non sufficiunt eis ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius Andreas frater simonis petri. Est puer hic que habet quinque panes

Christi. Sicut iacula cum in durum aliquid inciderint. cum multo impetu iaciunt. cum autem non habuerint aliquid obuias. dissoluit cito immisso et quiescit. Traet si cum audacibus hominibus impetuosē incēserimus seuiunt magis. Si autem cesserimus facile mollior eorum insania. Propterea christus furorē ex premissis finibus naturae secedendo mitigauit. in galileam vadens. non tamen loca vnde in hierusalem ascenderat. non enim in chana galilee sed ultra mare iuit. Vnde ait post hec abiit in mare galilee quod est tiberiadis. Alchum. Hoc mare pro diuersitate locorum diuersis nominibus vocatur. sed quantum ad partem locum mare galilee propter punctionem tiberiadis autem a ciuitate dicitur. Mare autem dicitur non quod sit amara aqua. sed iuxta hebraicum modum. omnium aggregationes aquarum maria vocantur. Quod mare dominus etiam frequenter transit. ut populis ibi manentibus verbum predicationis impendat. Theo. Transit in

hordeaceos et duos pisces. Sed hec quid inter tantos. Dicit ergo ihesus facite homines discumbere. Erat autem fenū multum in loco. Discubuerunt ergo viri in numero quinquaginta. Accepit ergo ihesus panes et cum gratias egisset distribuit discumbentibus. Similiter et expiscibus quantum volebant ut autem impleti sunt dixit discipulis suis. Colligite ergo que superauerunt fragmenta ne pereant. Collegerunt ergo et impleuerunt undecim cophinos fragmentorum ex v. panibus ordeaceis que superauerunt his que manducauerunt. Illi ergo homines cum vidissent quod fecerat signum dicebant quia hic est vere propheta que venturus est in mundum.

de loco ad locum. bando populi uoluntatem et audiores homines vni cuiusque ciuitatis sollicitiores reddens. Vnde sequitur. Et sequebatur eum multitudo magna. quae videtur signa que faciebat super hijs qui infir-

Alchumus. Sed quod cecos illuminabat et alia huiusmodi. Et sciendum est quod quicumque in corpore sanabat. eos pariter reformabat in anima. Christo. Tanta autem doctrina potentes a signis magnis mouebantur quod grossioris mentis erant. Signa enim ut ait paulus non sunt data fidelibus sed infidelibus. Sapientiores autem erant illi de quibus in mattheo dicitur quod stupebant in doctrina eius. Sed quare non dicitur que signa videbant eum facientem. quoniam hic euangelista maiorem partem libri in simonibus domini consumeret studuit sequi. Subiit in montem ihesus et ibi sedebat cum discipulis suis. In

montem quidem ascendit propter signum quod fieri debebat. Sed quod discipulos secum ascendere fecit. accusatio multitudinis erat. non sequens eum. Ascendit etiam in montem erudiens non a tumultibus. et ab ea que in mundo est turbatione quiescere aptum enim ad philosophiarum solitudo est. Sequitur. Erat autem proximus pascha dies festus iudeorum. Vide quod aliter in anno integro nihil plus euangelista nos docuit de signis christi quam paralyticum sanauit. et filium reguli. non enim studuit vniuersa annuciare. sed ex multis magna et pauca. Qualiter igitur non ascendit ad diem festum. Paulatim enim soluebat legem occasionem capiens a iudaica nequicia. Theo. Quia enim iudei eum persequerantur. occasionem recessus accipiens. legem exclusit. inueniens obsequantibus que veritate aduermite omnis cessat figura. et que legibus non subicitur. ut legalia festa perficeret. et vide hoc quod non erat festum christi. sed iudeorum. Beda. Si quis autem verba euangelistarum diligenter considerauerit facile cognoscat. quod vniuersi anni spatium fuit inter decollationem iohannis et passionem.

dñi. Cū em̄ matheus dicat. qz dñs audita nece
 Johannis secessit in desertū locuz et ibi turbas
 pavit. et Johannes dicit. qz primū erat pascha
 iudeoz qñ turbas pavit aperte demonstrat qz
 imminet e paschali festiuitate decollat⁹ est io
 hannes. Eucluto aut̄ vni⁹ āni spacio passus est
 christus in eadem festiuitate. sequit̄. Cum suble
 uasset ergo oculos ihesus et vidit. qz mul. mar.
 ve. ad eum. Dixit ad phi. vnde eme. pa. ut man
 hi dixit cū subleuasset oculos ihs qz discerem⁹
 qz oculos non erigebat. huc atqz illuc. sed pud
 ce sedebat attentus cū discipulis suis. Chri
 stusqz etiaqz simpliciter sedebat cū discipulis suis
 sed diligenter loquens aliquid eis. et eos ad se
 ipsū conuertens. deinde respiciens. vidit turbā
 ad se venientē. Cui⁹ igit̄ gracia philippum in
 terrogat. Sciebat em̄ qz discipuloz ei⁹ congre
 gacio ampliori indigebat doctrina. Talis aut̄
 erat philippus qui postea dixit. ostende nobis
 patrem et sufficit nobis. p̄erea igit̄ p̄us eum
 erudiebat. Nam si simpliciter factum esset mira
 culū nō tantū appareret. Nunc autē p̄us cogit cō
 fiteri inopiam. vt certius discat miraculi magni
 tudinem. vnde sequitur. hoc autē dicebat temp
 tans eū. Non quidē ignorans id qd̄ debebat ab
 ipso dici. sed humane hoc dictū est. Sicut em̄ qd̄
 dicit. Qui scrutat̄ corda hominū. nō oñdit igno
 rancie scrutacionem sed certissime cognicionis.
 Ita cum hic dicit. qz temptauit euz. nihil aliud
 dicit q̄ qm̄ sciebat certissime. Sed aliud est di
 cere qm̄ pbacionem eū faciebat. p̄ talem inter
 rogacionē inducens in certissimā signi cogmō
 nem p̄ hoc et euangelista ne infirmitate locu
 cionis minoracionē aliquā suspiceris subiungit.
 Ipse em̄ sciebat quid esset factur⁹. Alciū.
 Interrogat igit̄. non vt ignorata discat. s̄ vt di
 scipulo ad huc rudi p̄paz tarditatem oñdat. quā
 ipse in se perp̄dere nō valebat. Theophil⁹
 Vel etiam vt alijs ip̄s ostenderet non tanq̄ cor
 ei⁹ ignorans. Augustin⁹. de con. euan. Sed
 si dñs scdm̄ narracionē iohannis p̄spectis tur
 bis quesuit a philippo temptans eum. vñ illis
 esse dari possent. potest mouere quō sit verum.
 quod alij narrauerūt p̄us dixisse dño discipulos
 vt dimitteret turbas. Quib⁹ ille respōdit scdm̄
 Mat̄. Non hñt necesse ire date eis vos maduca
 re. intelligit̄ igit̄. post̄ hec v̄ba dñm̄ in p̄p̄se
 multitudines et dixisse philippo. qd̄ Johannes cō
 memorat alij aut̄ p̄termiserūt. Chri. Vel alie
 alia quidem sūt illa. alia autem sūt hec non eis b̄
 facta tēporib⁹. Theo. Philippū igit̄ dñs tēp
 tans vt̄ fidem haberet. inuenit euz adhuc hu
 manis passionibus subiacentē. qd̄ patet ex h̄ qd̄
 sequit̄. Respondit ei philippus. Ducentoz de
 nariorum panes non sufficiūt eis. vt vñ quisqz
 modicū quid acci. Alciū. In q̄ tarditatez
 suam oñdit. nam si p̄fecte de creatore intelligēt
 de ei⁹ potencie largitate non diffideret. Au.
 de con. euan. Quod aut̄ philippus h̄ apud Jo
 hannem respondet. hoc marcus a discipulis re
 spon̄sū esse commemorat. volēs intelligi hoc ex
 ore ceteroz. Philippum respondisse. quanquā

et pluralem numez. p̄ singulari v̄sitatissime po
 nere potuerit. Theophil⁹. Sed et andream
 domi⁹ similem philippo inuenit. quāuis alciū
 de illo cont. emplantē. Sequit̄ em̄. Dicit ei vnus
 ex discipulis ei⁹ Andreas frater Simonis petri
 Est puer hic vn⁹ qui habet qñqz panes ordea.
 et duos pi. Chri. Estimo quidem nō sine cā
 id eum dicere. s̄ qz audiuerat signū qd̄ heli⁹
 de panibus hordeaceis fecerat. pavit enim de
 xx. panibus centū homines. Ascendit igitur mē
 tem aliquod excelsū. sed ad summū nō potuit p̄
 uenire qd̄ patet p̄ hoc qd̄ subdit. S̄ hec quid
 sūt inter tantos. Estimabat em̄ qd̄ de pauciorib⁹
 bus pauciora et de pluribus plura factur⁹ eēt.
 qui miracula faciebat. s̄ hoc non erat verum. Si
 militer em̄ ei facile erat. et de plurib⁹ et de pau
 cioribus pascere turbas. Non em̄ materia subie
 cta indigebat s̄ ne viderent̄ creature aliene esse
 a b̄ ei⁹ sapientia ip̄s creaturis vtitur ad mate
 riam miraculoz. Theo. Confūdant̄ manichei
 qui dicunt qz panes et omnia huiusmodi creatā
 sūt a malo deo. quia boni dei fili⁹ ihesus cristus
 panes multiplicauit. Nam si ex aut̄ ure male fuiss̄
 sent. nequaqz bonus mala multiplicasset. Au
 gustin⁹ de cō. euan. qz aut̄ Andreas apud iohā
 nem de qñqz panib⁹ et duob⁹ piscib⁹ suggestit̄
 hoc ceteri pluralem numez. p̄ singulari ponent̄
 tes ex discipuloz p̄sona retulerunt. Chri. S̄
 Discam⁹ autem hic qui voluptati attendimus q̄
 comedebant̄ mirabiles viri illi et magni et q̄tita
 tes eoz. que inferebant̄ et vtilitatē mense eoz.
 Nōduz at̄ apparētib⁹ panib⁹. iussit eos discubē
 vt discas quomā nō ēcia vt enca ei subsistūt. sic
 paulus ait. Qui vocat ea q̄ nō sūt tanq̄ ea q̄ sūt
 Sequit̄ em̄. Dicit eis ihesus. facite homines di
 scumbere. Alciū. Ad litteram homines di
 scumbere dicim⁹ iacendo comedere more antiq̄.
 Vnde sequit̄. Erat autē fenum multū in loco.

Theo. Id est erba viridis. Erat em̄ pascha
 qz in p̄mo mense veris p̄ficiēbatur. Sequit̄. dis
 cu. g. vi. nu. qñ qñqz milia scli viri numerant̄ ab
 euangelista qz legalem consuetudinē sequebat̄.
 Et em̄ moyses a. xx. annis et sup̄ populū cōnume
 rauit. nulla mencione de mulieribus facta. inu
 ens qz omne qd̄ virile est et iuuenile. dignum et
 honorabile est apud deū. Sequitur. Accepit ḡ
 ihesus panē. et cum gratias egisset distri. discu
 similiter ex pisci. q̄tum volebat. Chri. Sed
 q̄re paralyticū debens sanare non orat neqz mor
 tuos suscitās. neqz mare quietans. Vnde aut̄ orat
 ḡcias agens. vt scz ostendat eos qui comestione
 incipiūt. gratias agere oportere deo. Sed et ali
 ter in minoribus maxime orat. vt discas. qz non
 p̄t̄ indigentiā orat. Si em̄ indigeret orate mul
 tom. ḡis in maioribus hoc fecisset. Quia vero il
 la ex autoritate facit manifestū qz h̄ condescēdē
 do nobis orat. Et ad huc qñ turba multa erat
 p̄sens oportebat eis suaderi. qz scdm̄ volūtatē
 dei aduenerat. et ideo cum occulte aliq̄d miracu
 lum faciebat. non orabat sed coram multis ora
 bat ne crederent qz esset deo contrari⁹. Vnde
 ei. iij. s. tri. Quinqz igitur panes offeruntur tur

be et frangunt. subrepunt in fragmentum manus quedam fragmentorum. per creaciones. non imminuit unde perfringit. et tunc perfringentis manu fragmenta occupant. non sensus non visus. perfectum tamen est / spicabilis operationis assequit. Est quod si erat. videtur quod non intelligit. solum superest ut deus omnia posse credat. Augustinus. Unde. non multiplicat de paucis gramis segetes. inde in manibus multiplicauit quos panes. potestas. non erat in manibus christi. panes autem illi quos. quasi semina erant non quidem terre mandata. sed ab eo qui terram fecit multiplicata. Christus. Vide autem quia est serui et domini differentia. Nam prophete quasi ex mensura habentes scientiam ita miracula faciebant. Christus autem absoluta virtute faciens cum multa superhabundantia omnia operabatur. Sequitur. Ut autem impleti sunt dixit discipulis suis. Colli. que super. frag. ne pereant. Collegerunt ergo. non quidem hec ostentatio superflua fuit. sed ne fantasmam estimarent. quod factum est propter quod etiam ex subiecta materia miraculum fecit. sed quare non turbis dedit fragmenta portanda sed discipulis. quoniam hos maxime erudire volebat. quod orbis terrarum debebant esse magistri. Ego autem non solum admittor multitudinem panum que facta est sed et certitudinem superfluum. quod neque plus neque minus fecit superfluum esse sed tantum quantum volebat. scilicet. xij. cophinos secundum numerum xij. apostolorum. Theo. Addiscimus autem ex miraculo perpetuo non fieri pusillanimes in cōtationibus paupertatis. Beda. Turbe autem cum vidissent signum quod fecit dominus mirabantur. quod non dum eum deum esse cognouerant. Ideoque euangelista subdit Illi ergo homines quod carnales erant et carnaliter intelligebant cum vidissent quod fecerat signum dicebant. quod hic est vere propheta que uetus est in mundum. Alchimus. Nondum pleni fide dominum uocant prophetam qui nondum deus dicere nouerant. sed iam multum profecerant ex virtute miraculi qui eum secernentes ab alijs prophetam uocabant sicut sciebant in populo illo prophetas aliqui miracula fecisse. nec fallunt si dicunt prophetam cum ipse dominus nouerit se prophetam dicens. Non capit prophetam perire extra iherusalem. Augustinus. Sic autem propheta est christus et dominus prophetarum. sicut angelus et dominus angelorum. Ex eo enim quod prius annunciauit angelus erat. ex eo quod facta perdidit propheta erat. ex eo quod uerbum caro factum est. et angelorum. et prophetarum dominus erat. nullus. non. propheta sine uerbo dei. Cri. Ex his autem que dicuntur uetus est in mundum manifestum est quod prophetam quendam principalem expectabant. Et ideo quod dicit. Hic est uere propheta. in greco cum adiectione articuli ponitur ad ostendendum seque eum esse discretum ab alijs prophetis. Augustinus. Considerandum autem quod dicitur quod deus non est talis substantia que oculis uideri possit. et miracula eius quibus totum mundum regit. uniuersamque creaturam administrat. assiduitate uiluerunt. suauit sibi quedam que faceret oportuno tempore. propter uisuratum cursu originemque nature. non ut maiora sed insolita uidentur stuperent. quibus quotidiana uiluerunt. Maius enim miraculum est gubernatio totius mundi. que saturata

eio quos milium hominum de quos panibus que tamen si nemo miratur. Illud mirantur homines non quod maius. sed quod rari est. nec tamen sufficit hoc in uerum miraculis christi. quod non dominus est in monte uerbum dei est in alto. proinde non quasi humiliter iacet. nec transeunt per eundem est. Alch. Mistice enim nomine maris turbidum seculum designat. Moyses autem ut per mare mortalitatis nostre adijt nascendo calcauit moriendo transijt resurgendo. Secute sunt cum credendo et imitando turbe crederentur ex utroque populo collectorum. Beda. Tunc autem dominus subijt. in monte quem celum ascendit. quod designat per montem. Augustinus. quod enim turbis inferioribus relictis ad altiora cum discipulis ascendit. ostendit quod simplicibus minorum precepta sunt committenda. perfectioribus altiora. Nondum imminente pascha illos refecit. significat. quod quisque pane diuini uerbi et corporis et sanguine domini desiderat refici. de spirituale pascha facere. id est de uicinis ad uirtutes finire. Oculi uero domini sunt dona spiritualia que cum dominus electis suis misericorditer cecidit tunc in eos oculos suos dirigit. id est respectum pietatis impendit. Augustinus. lxxxij. q. Quosque autem panes hordeacei significant ueterem legem. siue quod nondum spiritualibus. sed adhuc carnalibus data est lex. id est quosque corporis sensibus deditis. Nam et ipse turbe quosque milia hominum fuerunt. siue quod per moysen data est lex ipsa. Moyses enim quosque libros scripsit. Et quod hordeacei erant panes bene significauit. uel ipsam legem que ita data erat. ut in ea uitale anime alimentum corporalibus sacramentis obtegeret. O dei enim medulla tenacissima palea tegit. uel ipsum populum nondum expoliatum carnali desiderio. quod tanquam palea cordi eius inheret. Beda. Hordeum etiam pabulum est iumentorum. et cibis seruorum. et lex uetus data est seruis et iumentis id est carnalibus. Augustinus. lxxxij. q. Duo autem pisces qui saporis suauem panem dabant. duas illas personas uidentur significare quibus populus ille regeretur. regnum scilicet et sacerdotales. que tamen due persone domini non solum prefigurabant. ambas. non. ille sustinuit Alchimus. Uel duo pisces dicta uel scripta prophetarum et psalmistarum significant. Et cum quatuor ad quosque sensus corporis transferat mille ad perfectionem refertur. Qui uero quosque sensus corporis perfecte regere studet. uiri dicuntur a uiribus. que feminea mollicies non corrumpit. sed sobrie et caste uiuunt et celestis sapientie dulcedinem merentur recreari. Augustinus super iohannem. Puer autem qui ista habebat. forte populus israel erat. qui sensu puerili ea portabat. nec manducabat. Illa enim que portabat clausa ostendit aperta pascebant. Beda. Pulchre autem dicit. Hec quid sit inter tanquam quod lex uetus paru proficiebat quosque ea suis manibus suscepit. id est opere impleuit. et eandem spiritualiter intelligenda esse docuit. quod lex neminem ducebat ad perfectum. Augustinus super iohannem. Fragendo autem panes multiplicati sunt. Quosque autem libri moysi multos libros cum exponunt tanquam frangendo. id est differendo fecerunt. Augustinus. lxxxij. q. Dominus etiam tanquam frangendo et aperiendo

quod durū erat et clausū in lege discipulos impleuit cum eis post resurrectionē aperuit scripturas.

Augu. sup. Johannem. Quia autem ignorantia populi erat in lege. propterea temptatio domini ignorantiam discipuli demonstrabat. Super fenū autē discumbabant. quia carnaliter sapiebant. et in carnalibus quiescebant. omnis enim caro fenum. Illi autem de panibus domini implentur qui quod auribus audiūt operibus implent. Augu. Quae sūt autē fragmenta nisi que populus nō poterat manducare. Quid ergo testat. nisi ut secreciora intelligentie que non potest capere multitudo. illis credant. qui idonei sūt et alios docere valent. Sicut erant apostoli. vñ et. xij. cophimi impleti sūt. Alchum. Cophimi enim seruilia implent officia. Cophimi igitur sūt apostoli et eorum imitatores. qui licet in presenti sint despiciabiles. spiritualium sacramentorum diuicijs sūt interius referri. Dicunt autē apostoli fuisse cophimi. quia per apostolos fides sancte trinitatis erat predicanda in quatuor partibus mundi. Quod autem nouos panes noluit facere sed allatos cumulauit significat quia veterem scripturam nō reprobauit. sed aperiendo patefecit.

Ihesus ergo cum cognouisset quia venturi essent ut raperent eum et facerent eum regem fugit iterum in montem ipse solus. Ut autē sero factum est descendunt discipuli eius ad mare. et cum ascendissent nauem venerunt trans mare in capharnaum. et tenebre iam facte erant. et non uenerat ad eos ihesus. Mare autē uento magno flate exurgebat. Cum remigassent ergo quasi stadia. xxv. aut. xxx. uident ibi ambulante supra mare et proximum nauis fieri. et timuerunt. Ille autem dicit eis. Ego sum. Nolite timere. Voluerunt ergo eum accipere in nauem. et statim fuit nauis ad terram ad quam ibant.

Beda. Turbe uisito tanto miraculo intellexerunt primum atque potentem. et ideo eo uoluerunt ipsum facere regem homines namque uolunt habere regem primum ad regendum et potentem ad tuendum. Dominus igitur hoc cognoscens fugit in montem. id est ascendit celeriter uñ de. Ihesus ergo cum cognouisset. quia uenturi essent. ut raperent eum et facerent eum regem. fugit iterum in montem ipse solus. Dauid igitur intelligi quod dominus cum se in monte cum discipulis. et uideret turbas ad se uenientes. descenderat de monte. et circa inferiora loca transierat. Nam quomodo fieri potest. ut raperet. nisi ante de monte descenderet. Augu. secundum de con. euan. Non autem repugnat quod matheus dixit. ascendit in montem solus orare. Neque enim causa orandi contra est quia quidem a hie domini doceat. hanc

esse nobis magnam causam orandi quam est causa fugiendi. Augu. secundum. Erat autē rex qui timebat fieri rex. nec talis rex qui ab hominibus fieret. sed talis qui hominibus regnum daret. semper quidem ille cum patre regnat. secundum quod est filius dei. Pro edixerunt autem prophete regnum eius. et secundum id quod homo factus est christus. et fecit fideles suos christianos qui sūt regnum eius. quod modo colligitur. modo enim sanguine christi. Erat autem aliquid quod manifestum regnum eius. quod erit aperta claritas sanctorum eius post iudicium ab eo factum. Discipuli autē et turbe credentes in eum. Putauerunt illum sic uenisse ut iam regnaret. hoc est uelle rapere et facere eum regem. Christus. Vide autem quanta est gule uirtus non ultra eis sabbati transgressio. nisi cura. nō ultra zelant pro deo. sed omnia remota sūt uentre repleto. et propheta iam erat apud eos et regem eum intronizare uolebat. Christus autem fugit erudiens eos mundanas contempnere dignitates. Sic igitur ihesus dimittit discipulos et ascendit in montem. Ihesus uero a magistro relictus ut sero factum est descendit ad mare. Et hoc est quod subdit. Ut autē sero factum est. descendit de eis ad mare. Et quidem usque ad uesperam expectauerunt eum uenturum esse putantes ad se. facta uero uespera non ultra sustinent eum non inquirere tantum eos detinebat amor. Sed ab amore igitur ascendit in nauem. Unde sequitur. Et cum ascendit nauem. transiit in capharnaum. Veniebant quidem ad capharnaum estimantes se illic eum inuenturos.

Augu. Sic ergo dixit finem et redit. ut exponat quod uenerunt. quia per stagnum nauigantes transierunt. et dum nauigarent recapitulando exponit quid acciderit dicens. Et tenebre iam facte erant et non uenit ad eos ihesus. Christus. Non sine causa euangelista tempus designat sed ut per hoc calidum eorum amorem ostendat. Non enim dixerunt. uespera nunc est et nox aduenit. sed ab amore igitur ascenderunt in nauem. Multa autē erant ex quibus impediabantur a tempore. Unde dicit. Et tenebre iam facte erant a tempestate. Unde sequitur. Mare autē uento magno flate exurgebat a loco. Non enim erat prope terram. Unde dicit. Cum remigassent ergo quasi stadia. xxv. uel. xxx.

Beda. Eo genere locutionis. quo cum dubitatio loquimur solemus dicere ferme. xxv. aut prope xxx. Christus. Et ultimo ab inopinabili. Unde sequitur. Vident ibi ambulante supra mare et proximum fieri. Apparuit quidem eis. Postquam illos dimiserat. Illo quidem docens eos quid est desideratio et amorem excitans maiorem. hic uero suam uirtutem ostendens. propter hoc igitur illi turbabantur. unde sequitur. Et timuerunt. Quibus turbatis dominus confortationem adhibet. Unde sequitur. Ille autē dicit eis. Ego sum. nolite timere. Beda. Non autem dicit. Ego sum ihesus. sed tuum. ego sum. quia familiares eius erant. Ideoque audita uoce facile potuerunt cognoscere magistrum. siue quod uerum est ut ostenderet se illum esse. qui moysi dixit. Ego sum qui sum. Christus. Ideo autē eis apparuit. ut ostendat quod ipse est. qui tempestatem soluet. Hoc enim ostendit euangelista subdens. Voluerunt ergo accipere eum in nauem.

eipe eum in nauis et statim fuit nauis ad terram • ad quam ibant. Tranquilla em̄ p̄buit eis nauigaciones. Non aut nauim ascendi. volens mai⁹ miraculū operari. et deitatē ei⁹ reuelare ap̄cius. Theophil⁹. Vide nāq; tria miracula. Primū est q̄ ambulabat supra mare. Secundū est q̄ fluctus mitigat. Tercū est. q̄ statim fecit nauē ad terram ire. ad quā ibant. Itaq; multū distabant a terra cum eis dñs apparuit. Chri⁹. Turbe aut nō ostendit se ihesus sup̄ mare ambulante. qz hoc signū inbecillitatem eoz excedebat. h̄ neq; discipulis diu visus est hoc faciens. h̄ statim disparuit ab eis. Au. de con. euan. Non est aut aduersus q̄ Mathe⁹ p̄us eū dixisse discipulos ascendere in nauiculā et p̄cedere eū in fretum. donec dimitteret turbas. ac dem̄ dimissis turbis ascendisse in mentem solus orare. Johannes ho p̄us eum fugisse commemorat solū in montem. Ac de inde inquit. Ut aut sero factū est. descenderunt discipuli ei⁹ ad mare. et cum ascen. na. Quis em̄ hoc videat recapitulando. Johāne postea dixisse factū a discipulis qd̄ iam ih̄s iusserat. anteq̄ fugisset in montē. Chri⁹. Vel aliter. mihi videtur h̄ signū aliud ab eo qd̄ ap̄ Matheū positū est. Tunc em̄ non statim eū susceperūt. nūc autē p̄suasi sūt statim suscipere. Et tūc quidez adhuc tēpestas p̄manebat. concucies nauim. nūc autē cum voce tranquillitas aduenit. Multociēs em̄ ea dem̄ faciēs signa vt facile susceptibilia fiant.

Aug⁹. Mistice aut̄ pauit dñs turbas et ascendit in montē. Sic em̄ de illo p̄dictū est. Congregatio populoz circumdabit te. et p̄pter hanc i altuz egredere. id est vt circumdet te cōgregatio populoz regredere in altum. Quare aut̄ dictum est fugit. neq; em̄ si nollet tenerent. Aliqd̄ ergo significauit fugiendo. qz se non potuit intelligi altitudo eius. Quicqd̄ em̄ nō intellexeris fugit me dicit. Ergo fugit in montem ipse solus quia ascendit sup̄ omnes celos. Tūc autē sursum posito. discipuli in nauicula tempestatē paciebantur. Nauicula illa ecclesiam p̄signabat. Tenebre iam facte erant. et merito qz lux non erat. non n̄ venerat ad illos ihesus. Quātū accedit finis mūdi. crescunt errores. crescit iniquitas. Lux dem̄q; caritas est. scdm̄ illd̄. Qui odit fratrem suū. in tenebris est. Ipsi fluctus nauē turbantes. et tempestates et venti. clamores sūt maledictoz. Inde caritas refrigerat. in d̄ fluct⁹ augent̄ et turbant nauis. nec in v̄ti illi et tempestas et fluct⁹ et tenebre id agebant. ut vel nauis nō p̄moueret. vel soluta mergeret. Qui em̄ p̄seuerauerit vsq; in finez hic saluus erit. Quamari⁹ aut̄ numerus ad legem p̄tinet. Ipsi sūt qnq; lib: i moysi. Ergo legem signat numerus vicissimulq; quē qn̄ quies qm̄ sūt viginti qnq;. Sed huic legi. anteq̄ euangeliū veniret. deerat p̄fectio. q̄ i senario numero op̄hendiē. Ita ergo qnq; p̄ se multiplicentur. vt lex p̄ euangeliū impleatur. vt fiant series quini. xxx. Ad eos ergo qui legē impleant. venit ihesus calcans fluctus. id est oēs timores mūdi sub pedibus habens. omnes altitudines seculi p̄mens. Et tūc tate sūt tribulacio-

nes. vt ecclā ipsi qui credunt in ih̄s. expauescāt ne deficiant. Theo. Cuz autē homines vel de mōdes nos p̄ timorē mitū mouere. audiam⁹ xpm̄ dicentē. Ego sū nolite timere. id est ego semp̄ affesto. et sicut deus p̄maneo. et nunq; p̄tenseo. non p̄datis in me fidem p̄ falsis terroribus. Vide ecclā quō nō in p̄ncipio periculi dñs assistit sed in fine. P̄mittit nāq; nos esse in medio periculoz. vt certantes in tribulacionibus p̄biliores fiam⁹. et vt ad ipsū solū recurram⁹. qui potens ē ex insperatis nos liberare. Cum em̄ intellectus huān⁹ sibi p̄uidē non poterit. tūc sal⁹ diuina aduenit. Si voluerim⁹ ecclā xpm̄ i nauiculā nostrā suscipere. id est in cordibus nostris habitare. statim inueniemur in terra ad quā ire volum⁹. idē in celū. Beda. Nauia vero hec nauicula nō torpentes vehit. sed fortiter remigātes. significatur. qz in ecclesia. nō sediciosi et molles. h̄ fortes et i bonis operib⁹ p̄seuerantes pueniūt ad portum salutis eterne.

Chri⁹. dñs et si turbis nō manifeste ostēderit. quō sup̄ mare ambulauerit. dedit. tñ eis latentē suspicari. qd̄ factus erat. Et h̄ euangeli sta ostendit dicens Altera die turba q̄ stabat trāsmare vidit qz nauicula alia nō erat ibi nisi vna. Et qz nō introisset cū discipulis suis ih̄s i nauē h̄ soli discipuli ei⁹ abissent. qd̄ n̄ h̄ erat ali⁹ q̄ suspiri qz mare pedes tñ fiens recesserat. neq; em̄ est dicere qz i alia nauicula p̄tenseo. qz vna erat ibi tñ in quā ascenderūt discipuli ei⁹ cū quib⁹ ipse nō intrauerat. Augusti. Innuatū autē ē istam magnū miraculum. Venerūt ergo et alie naues iuxta locū illū vbi māducauerāt panē. In q̄ b⁹ turbe eū secute sūt. Et h̄ est qd̄ sub dicit. alie vero naues supue. a tibe. iuxta locū vbi man. pa. g. agen. deo. Cuz vidisset turba qz ih̄s nō esset ibi neq; discipuli eius ascen. in na. et ve. ca. querētes eū. Cris. Sz

Altera die turba q̄ stabat trāsmare vidit quia nauicula alia nō erat ibi nisi vna et quia non introisset cū discipulis suis ih̄s in nauē. sed soli discipuli ei⁹ abissent. Alie vero naues supuenerūt a tiberiade iuxta locū vbi māducauerant panem gracias agētes deo. Cū ego vidisset turba q̄a ih̄s nō esset ibi. nec discipuli ei⁹. ascenderunt in nauiculas et venerūt carphā nauē querētes eū. Et cū inuenissent eū trans mare. dixerūt ei. rabbi. qm̄ huc venisti. Respondit eis ih̄s et dixit. amē amen dico vobis. q̄ritis me. nō qz vidistis signa. sed qz māducastis ex panibus et saturati estis. Operami nō cibū qui perit sed qui p̄manet in vitam eternā. quem fili⁹ ho-

minis vobis dabit. hunc
enim pat signavit deus

in p^o miraculū taz
magnum vementes
non interrogauerūt
eū quē p^onsit. Ne

q^o curauerūt tantū miraculū addiscē. Sequit̄
em. Et cum inuenissent eū transmare dixerūt ei.
Rabi. quē huc venisti. nisi quis dicat hic quē p
qualiter dictū esse ab eis. Dignū autē est et hinc
conspicere faciem eorum mente. Qui em dicebat
hic est ap^o q^o studebat rape et facere euz regē
inuenientes eū nihil tale consilianē. Au. Ecce
em ille q^o in mōtem fugerat turbas. euz ipsi tur
bis loquit̄. modo teneant. modo regem faciant.
Sed ille qui post miraculi sacramentū et sermo
nem inferi. a q^oz. sacrauit pambus ventrem. fa
ciat hinc vobis mentē. Alchimus. Qui em de
dit exemplū fugiende laudis et terrem imperij
dat exemplū doctorib⁹. q^olit et debeāt i^ostere p
dicaciam. Chri^o. Mansuetudo autem et leni
tas nō vbiq^o est utilis. Cū em deses fuerit disci
pulus et grossus. stimulo vti ad eum oportet. Et
et hic filius dei facit. Venientibus em turbis et
blandientib⁹ ei dicēdo. Rabi quē huc venisti. vt
ostendat q^o eū q^o ab hominib⁹ ē honorē nō ocu
piscit. s^o solū inspiciat eoz salutem. redarguendo
eis respondet. non solū corrigere volens. sed et
mentez eoz reuelare. Vñ sequit̄. Rūdit eis ihs
et dixit. Amen amen dico vobis q^oritis me nō q^o
vidistis signa. s^o q^o māducastis ex pamb⁹ et sa
turati estis. Au. Quasi diceret. p^o carnē me q^o
ritis nō p^o spū. Chri^o. P^o rēphensionē at
doctrinā ei⁹ adiūgit dicēs. Opamini. nō ei. qui
pe. s^o q^o p^oma. in vi. eter. Quasi. d. Vos escam et q^o
ritis temporalem. ego autē corpora v^ora nutruui.
vt p^o s^o exq^oretis illā escā q^o nō tēporaneā s^o etnā
tribuit vitā. Alch. Corpore⁹ cib⁹. carnē tū re
ficiat exterioris hominis. a semel acceptus nō suffi
cit nisi q^oteridie accipiat. Spiritalis autē cib⁹ p
manet in eternū a facietatē perpetuā immorta
litatemq^o largit̄. Aug⁹. Seipm autē in sinuat
istum cibum. vt in sequentib⁹ illucescit. ac si diz
cat. Queritis me p^o aliud. Querite me p^o me.

Chri^o. S^o q^o q^odam eo q^o volūt pigre nutrirī
abutiū s^o v^obo. necessariū est inducere id q^o est
Pauli. Qui furabā iam nō fureē. magis autē las
borat opādo manib⁹ suis vt habeat vñ tribuat
necessitatē patienti. S^o et ipse corinthū veniēs
morabā apud aquilam et p^oiscillā a operabā
dicendo autē. Ne operemini cibū q^o perit. nō in
nuat q^o oporteat pigritari s^o q^o oporteat opera
ri et dare. h^o em est eibus qui nō perit. Operari
autē cibū q^o perit. est affici secularib⁹ reb⁹. s^o igit
tur dixit. q^o illi nullā fidei curā habuerūt. s^o so
luz volebāt ventrē implē nihil laborantes. a s^o
decentē cibum q^o perit vocavit. Aug⁹. Sicut
autē samaritane dixerat. S^o si scires qui perit a
te bibere. postulasses ab eo. et daret tibi aquaz
viam. Ita et hic subdit. quē fili⁹ hominis vo
bis dabit. Alchui. Quā autē p^o manū faceret otis
corpus christi accipis nō sacerdotē quez vides
s^o illū quē nō vides. attēde. Sacerdos est dispē
sator hui⁹ cibi nō actor. filius hominis seipm dat

nobis vt nos in ipso et ipse in nobis maneat. Itū
filiū hominis nolite sic accipere q^osi alios filios ho
minū. Sequestratus est. n. a q^odam g^ocia a excep
tus numero omniū. Itē em fili⁹ hominis a dei
fili⁹ est. s^o ē q^o subdit. Hunc. n. p^o signavit de⁹
Signare ē signū ponere. q^osi diceret. Nolite me
otennē. q^o fili⁹ hois sum. sic em in sum fili⁹ ho
minis. ut deus p^o me signaret. id est p^ouz aliqd
mibi daret. q^o nō ofunderet eū genere hūano. s^o
p^o me liberaret gen⁹ humanū. Hilari⁹. viij. s
trini. Signaculoz autē natura est vt omnē imp^o
se in se sp^o explicent formā et nihil min⁹ ex eo i
se habebant. vñ signent. et dū totū accipiūt q^o
imp^omit. totū ex se p^oferūt. qui cqd ip^osum est.
Verbum igit̄ hoc ad diuine natiuitatis nō p^ofer
cit exemplū. q^o in signaculis et materies sit a di
ueritas a imp^ossio. p^o quā mollioribus naturis.
validioz genez sp^o imprimunt. Vmgenit⁹ ve
ro deus. et p^o sacramentū salutis n^ore hominis fili⁹
volēs p^opetatis nob⁹ p^one in se signare specie. sig
natuz se adeo ait. vt p^o hoc potestas in eo dandi
ad etnitatē esse intelligi possit. q^o omnē i se pa
terne forme plenitūdinē signantis se dei otmez
ret. Chri^o. Vel signavit. id est in s^o misit hāc
nobis afferentē escam. Vel signavit. id est reuel
lavit p^o suū testimoniū. Alch. Mistice autē alte
ra die. id ē post ascensionē xp^oi turba stans in ho
mis operib⁹. non iacēs in terrenis voluptatib⁹
expectat vt veniat ad eos. ihesus vna autē nauis
est vna ecclesia sed et alienaues q^o sup^oemūt sūt
conuenticula hereticoz. q^o q^o sua sūt q^orun nō q^o
ihesu xp^oi. vnde ouement eis d^o. Queritis me q^o
manducastis ex pamb⁹. Aug⁹. Quā multi ecia
nō q^orun ihesu nisi vt illis baneficiat sedm tem
pus ali⁹ negociū h^oz q^orit intercessionē clericoz
ali⁹ p^omit a potētiore fugit ad ecclesiā. Vix q^o
tur ihs p^o ihm Grego. xij. mora. Per eoz
ecia p^osonā d^ois illos intra factā ecclesiā detesta
tur q^o p^o sacros ordines ad d^om p^omittentes. nō in
eisdem ordmib⁹ virtutū merita s^o subsidia p^ont d^o
vite exquirūt. Satiatos quippe de pamb⁹ d^om
seq^o est s^o factā ecclesia temporalia alimēta sump
sisse. et nō p^o signis d^om. s^o p^o pambus querē est
ad religionis officū nō p^o augendis virtutibus
s^o p^o req^orendis subsidijs inhiare. Beda. Illi ec
q^o oracione q^orit nō eterna s^o temporalia. q^orun
ihesu nō p^o ihm. s^o p^o aliqd ali⁹. Significat
autē mistice. q^o hereticoz ouenticula carent ho
spicio. cristi ac discipuloz ei⁹. et dicūt alie sup^o
uenisse naues q^o hereses repentine fuerūt. Per
turbā autē q^o cognouit q^o ihs nō erat ibi neq^o di
scipuli eius. illi designant q^o cognoscentes erro
res hereticoz. relinquit eos a ad veraz fidem
venit

Dixerūt ergo ad eū
Quid faciemus vt o^o
peremur opera dei
Respondit ihesus et
dixit eis. h^o ē op⁹ dei.

Alch. Intellexerāt
escā istā q^o p^o anet
in vitā eternaz esse
opus dei. Et ideo in
trogāt q^o faceret
ut istū cibum. id est
op⁹ dei. opari pos
sint. a hoc est quod
dicitur. Dixerunt s^o

ut credatis in eū quē
misi ille. Dixerūt er
go illi Quod ergo tu
facis signū. vt videa
m⁹ et credam⁹ tibi.
quod operaris. Patres
nostri māducauerūt
manna in deserto. sic
scriptū est. Panē de
celo dedit eis mandu
care. Dixit ergo eis
ihs. Am̄ am̄ dico vo
bis nō moyses dedit
vobis panē de celo s; p̄
m̄s dat vobis panē
de celo v; . Panis
em̄ v; ē q̄ descēdit
de celo ⁊ vitam mūdo
dat dixit ergo ad cū

Quid faciem⁹. vt o
peremur opera dei
Beda. id est que
p̄cepta seruado po
terim⁹ implere opa
dei. Cris. s; aut
dicebat. n̄ ut discāt
et faciant. sed ad eis
bi exhibicōem eum
inducere volentes
Theophi. Xps
vero quis cogno
sceret. q; eis nichil
p̄derat. tamē p̄
er om̄nē vtilitatē
respōdit et ostēdit
eis imo oib⁹ homi
nib⁹ q; sit op⁹ dei
v; sequit. Respō
dit ihs et dixit eis
s; est opus dei. vt
credatis in eū quē
misi ille. Aug⁹.
nō aut dicit. ut cre
datis ei s; vt creda
tis i eū. n̄ em̄ otinu
o q; credit ei credit
i eū. s; a demones

credebāt ei. et rō credebāt in eū. et nos credim⁹
paulo. sed non in paulū. Credere ergo in eū est
credendo amare. credendo diligere. credendo in
eū ire. et ei⁹ mēbus incorporari. Ipsa est fides
quā de nobis erigit deus. que per dilectōnem
operat. Discernitur tñ ab operib⁹ fides. sicut di
xit apostolus. iustificari homines per fidem sine
operibus legis. Et sunt opera q; videntur bona
sine fide xpi. n̄ nō sūt bona. q; nō referūt ad eū
fines ex q; sūt bona. fides em̄ legis xps ad iusticiā
omni credēt. et ideo noluit discernē ab ope s; s;
S; ipsa fidē dixit esse opus dei. Ipsa ē em̄ fides
q; p̄ dilectōnem operat. nec dixit s; ē op⁹ v; . s; s;
ē op⁹ dei. ut credatis in eū. vt q; gloriā in dño
gloriet. Credē s; in eū ē māducare cibū q; p̄mas
n. t in vitam et nā. vt qd paras dentē et veni rez
crede et māducasti. q; s; multabat eos ad fides
illi at huc q̄rebāt signa q; b⁹ crederēt. Iudei n
signa q̄runt. Et s; ē q; sequitur. Dixerūt s; ei. q; s;
tu facis signū vt videam⁹ et credam⁹ tibi qd
operaris Cris. s; nihil irōnabili⁹ q; signo pre
mambus existente. q; nullo signo iaz facto s; di
cant. s; e; electionem signi fiendi dño p̄mittunt
s; in necessitatē eū estimant ducere vt nullū ali
faciat signū q; tale q; factū in eoz parentibus
Vnde si b̄dūt. Patres nri māducauerūt manna
in deserto. Aleh. Et ne videat manna aliquo
modo atēnēdū auctoritate psalmi illud extol
lunt dicentes. Sicut scriptū ē. Panē de celo de
dit eis manducare. Cris. Multis q; dem factis
signis et in egipto et in mari rubro et i deserto
hui⁹ maxime meminerūt. q; valde occupabāt
p̄ ventris tyrannidē. s; aut dicit q; deus
hoc fecit. ne videat eū exequare deo. s; q; moy

sen inducunt vt nō videant xpm̄ de p̄tere s; me
diū ponit dicentes. Patres nri māduca. manna
Vel alit Au. Dñs ihs talē se dicebat vt se moy
si p̄poneret. nō em̄ ausus est moyses de se dicere
q; daret cibū q; nō perit. Attēdebat itaq; q̄ta fe
cisset moyses adhuc aliq; maiora volebant fieri.
q; si dicat. Tu p̄mittis cibū q; nō perit ⁊ nō talia
operaris q; lia moyses. Panes hordeaceos ille n̄
dedit s; manna de celo Cris. Liebat aut dño di
cere qm̄ moyfi maiora miracula fecit. sed nō erat
tempus hoz. verboz nūc. sed vnum erat ad q; s;
studebat. s; ducere eos ad escā spiritualē. vnde
sequit. Dicit ergo eis ihs. Amen amē dico vob
s; moyses dedit vo. pa. de ce. sed pat̄ me⁹ dat
vobis panē de celo v; . An nō ex celo erat mā
na. qualit̄ igit̄ ex celo dicit. sicut et volucres ce
li dicunt. ⁊ sicut dicit. Intonuit de celo dñs. Pa
nem at nō v; . vocat illū. nō q; falsum erat mi
raculū de manna. s; q; figura erat nō veritas.
nō dixit nō moyses dedit sed ego sed p̄ moyse q;
dem deū. p̄ manna ⁊ o seipm̄ posuit. Aug⁹.
Quasi diceret. Ilud manna s; significabat s; ⁊
bū de q; pauloan locutus s; ⁊ omnia signa mea
erant. Signa mea dilexistis. q; significat con
temnitis. De⁹ em̄ dat panē quē significauit mā
na ipm̄ s; dñm̄ ihesū xpm̄ vñ sequit. Panis em̄
verus est q; de celo descen. et dat vitam mundo.

Beda. Non q; dem elementis sed hominib⁹ ha
bitatoribus mūdi. Thec. Scipm̄ dicit panem
verū q; p̄ncipale significatum p̄ manna est vñ
gem⁹ dei fili⁹ homo fact⁹ Manna namq; m̄te
p̄ta. Quid est hoc. nā iudei vidētes stupefacti
vñ ad aliū dicebant quid hoc est. fili⁹ aut̄ dei
fact⁹ homo ipse est potissimū admiratiū māna
ita vt cui biber contingat q̄rere. qd est s;. qm̄ fi
li⁹ dei fili⁹ hois est qm̄ ex duab⁹ naturis vna
fit p̄sona Aleh. q; p̄ assumptā hūanitatē descē
dit de celo. ⁊ p̄ assumptē diuinitatē dat vitā mū
do. Theophi. Iude aut̄ panis vita scdm̄ natu
ram existens. tanq; viui patris fili⁹ p̄puz op⁹ fa
cit. q; viuificat cūcta. Sicut em̄ panis ex terra
infirma naturā carnis obuat. sic et xps p̄ spūs
opaciōes viuificat aiaz ⁊ eē corp⁹ icorruptibile
facit. nā p̄ ei⁹ resurrectionē corp̄alis inferē cor
ruptō. et ideo dicit q; dat vitam mūdo. Cris.
non iudeis solū sed orbi terraz. Illi vñ infer⁹
adhuc m̄spiciebant. Vnde sequit. Dixerūt ergo
ad eū. Dñe semp da nobis hunc panē. Dicēte at̄
eo qm̄ pater meus dat vobis panem. nō dixerūt
roga. vt det sed da nobis Aug⁹. Sicut em̄ sa
maritana cui dictum est. q; biberit de hac aqua n̄
fiet vnq; . s; em̄ opus accipiēs et carere indigē
cia volēs. Da mihi m̄q; dñe de hac aq;. Sic ⁊ isti
dicunt. Da mihi panem q; reficiat et nō deficiat.

Chris. De rest⁹
dñs in misterio: v; ⁊
tradicionē eos intro
ducturus est. et p̄i
nō deditate sua lo
quit. Vndedicatur
dixit autē eis ihes⁹
Ego s; panis vite

Dixit at̄ eis ihs. ego
sum panis vite. q; ve
nit ad me nō esuriet.
et qui credit in me nō
fiet vnq;. Sed dixi

vobis. qz et vidistis
me et non credidistis
Dñe qđ dat mibi p̄
ad me veniet ⁊ euz q̄
venit ad me nō eiciat
foras. Quia descēdi
de celo nō vt faciā vo
lūtaz meā s; volūta
tē ei⁹ q̄ misit me pa
tris. Hec ē aut volū
tas ei⁹ q̄ misit me pa
tris. vt om̄e q̄ dedit
m̄ pat̄ n̄ pdā ex eo s; r̄
suscitē illd̄ i nouiss̄.
die. h̄ est em̄ volūtas
patris mei q̄ misit me
vt om̄is q̄ videt filiū
et cre. i cū h̄eat vitā
etnā. ⁊ ego resuscitā
bo eū i nouissimo die.

Non em̄ hoc de cor
pore eius dictū ē de
illo em̄ in fine dicit
Panis quē ego da
bo. caro mea ē. Sed
interim de diuinita
te loq̄. Etem̄ caro
p̄pter deū verbum
panis ē. quod sp̄i
ritum ipsū suscipienti
panis celestis fit.

Theo. nō aut̄ di
xit. Ego sum panis
nutrimētū. sed vite.
Quia em̄ cūctā mor
tificata erāt. viuifi
cavit nos x̄ps p̄ se/
ip̄sū. Est aut̄ panis
nō s̄uere vite. s; il
li⁹ que morte n̄ res
secat̄. Vnde subdit̄.
qui venit ad me nō
esuriēt. ⁊ q̄ credidit
me nō faciet vnq̄.

Augusti. Qui ve
nit ad me. s; ē q̄ cre
dit i me. Et q̄ dixit
non esuriēt. s; i me

ligendū est ⁊ nō faciet vnq̄. V. roq; em̄ signifi
cat̄ et̄na illa facietas. vbi nulla est egestas.

Theo. Vel nō faciet neq; esuriēt. id est. d̄ ver
bum dei audiendū. neq; tediosus efficietur. neq;
faciet fiti intellectuāli q̄si nō habet aquā bap
tismi ⁊ sanctificacionē p̄ sp̄m factā. Aug⁹. Pa
nē igit̄ de celo desideratis. ante vos habetis. s;
nō māducatis. Vñ sequit̄. Sed dixi vobis. qz et
vidistis me et nō credidistis. Ale. Quasi d̄
ceret. nō ideo hoc dixi. qz vos sciā s; pane faciā
dos. s; p̄oc⁹ ad im̄perū v̄re credulitatis dico
qz videtis et nō creditis. Chri. Vel p̄ s; qđ
dicit. dixi vobis. insinuat testimonū scripturaz.
de q̄ s̄us dixerat. Ille sūt q̄ testimonū p̄hibent
de me. Et itez d̄xerat. qm̄ veni in nomine p̄ris
mei et n̄ suscepistis me. s; aut̄ q̄ dicit qz vidistis
me signa occulte insinuat. Augusti. s; non
ideo ego populū dei p̄didī. qz vos vidistis ⁊ n̄
credidistis. Vnde sequit̄. Omne qđ dat mibi pa
ter ad me veniet. ⁊ cū qui venit ad me. nō eiciā
foras. Beda. absolute dicit omne. vt ostendēt
plenitudinē fideliz. Vñ aut̄ sūt q̄s p̄ dat filio.
q̄n̄ p̄ occultā inspiracionē fac̄ eos credē in filioz

Ale. Quēcuq; ergo pat̄ traxerit ad hoc vt cre
dat in me. veniet per fidem ad me vt mibi iūga
tur. Et eū q̄ passib⁹ fidei et bone opacionis ve
niet ad me nō eiciā foras. id est in secreto pure
cōsciēcie mecum morabitur. et tandem recipiam
eū in eter̄na beatitudine. Aug. Illud em̄ int⁹
vnde non exiit foras. est magnū penetrāle et
dulce secretū sine tedio. sine amaritudine malarū
cogitacōnum. sine interpellacōne temptacōnū
⁊ dolorū. de q̄ dicitur. Intra in gaudiū domni
tui. Chri. Per hoc aut̄ q̄ dicit. Dñs dat mibi

pater. ostendit quoniā non cōtingēs res est cre
dere in x̄pm̄. neq; cogitacōib⁹ humanis p̄ficiē.
sed ea que desuper reuelatōe indiget et anima
deuota suscipiente reuelatōez. vnde non sunt ab
accusatōe eruti quibus non dat pater. Indige
mus em̄ et ea que ex nobis est voluntate ad cre
dendum. Per hoc aut̄ tangit incredulitatem eo
rum ostendens. quoniā qui non credit ei. volūta
tem transgreditur patris. Paulus aut̄ ait q̄ p̄
eos tradiderit patri cū d̄diderit iquit regnū deo
et patri. Sicut igitur pater dans nō p̄uat seip
sū. sic nec fili⁹ tradens. Dicitur aut̄ filius trade
re. quoniā p̄ eum ad patrem adducimur. Et de
patre dictū est. p̄ quē vocati estis in societatem
filij eius. Sic igit̄ qui venit ad me saluabit̄. qz
pro h̄is veni et carnē assumpsi. Vnde sequitur.
Quia descē. de celo non vt faciāz vo. me sed vo.
eius qui misit me. Quid dicitis alia sūt tua et q̄ illi
us s̄re igit̄ s; aliq̄s suspicet̄ subiūxit. Hec est aut̄
vo. eius qui me misit vt om̄is qui videt filiū ⁊
credit in eum habe. vitam eternāz. Per hoc aut̄
et filius vult. qz filius q̄s vult v̄nificat. Quid
est igit̄ qđ dicit. Non aliud actur⁹ veni q̄ p̄
ter vult q̄si nō habēs diuisā volūtatēz a patre.
Oia em̄ q̄ patris sūt mea sūt. Sed s; nō dixit s; in
fine rebeat. excelsa em̄ interz occultat. Aug⁹.
Vel alit̄ q̄re nō eniciat foras subiūgit dicens qz
descen. de celo nō vt fa. vo. meam sed vo. eius q̄
misit me. Propterea em̄ aīa a deo ex̄it qz sup̄ba
erat. Sup̄bia em̄ eictū sum⁹. humilitate regre
dimur. Medic⁹ em̄ q̄n̄ egritudinē discunt. h̄ cu
ret qz p̄ aliquā causā factū est ⁊ ipsā causā nō cu
ret. ad tempus videtur mederi. s; cā manēte mor
b⁹ repetit̄. Vt s; causa oim̄ morboz curat̄. id
est sup̄bia. descendit et humilis fact⁹ ē fili⁹ dei
Quid sup̄bis homo. fili⁹ dei p̄ te h̄iū fact⁹
est. Puderet te fortasse imitari humilē hoīez sal
tem imitare humilē deū. Hec est em̄ amēdacio
hūilitatis. nō veni facē volūtatē meā. s; vo. eius
qui misit me. Sup̄bia quippe facit volūtatē suā
humilitas volūtatē dei. Vñ aut̄. in. de tri. nō
igit̄ hoc dicit qz faciat qđ nō velit. s; obediēciā
suam sub effectu patris volūtatē ostendit. volēs
ipse volūtatē patris explere. Aug⁹. Ideo s;
q̄ ad me venerit nō eniciat eū foras. qz nō veni fa
cere volūtatē meā humilis veni humilitatē do
cere. q̄ ad me venit in corpore mibi. et humilis
fit. qz nō faciet volūtatē suam s; dei et ideo non
eniciet foras. qz cū sup̄b⁹ esset p̄iect⁹ est foras
Ad me em̄ venire nō potest nisi humilis. nō mit
tit̄ foras nisi sup̄bia. qui suat humilitatē nō la
bit̄ a veritate. Quare aut̄ ideo nō eniciat foras q̄
venit ad illū. qz nō venit facere volūtatē suam.
ostēdit cū subdit. Hec est. n. volūtas ei⁹ q̄ misit
me patris. vt omne qđ dedit mibi pater nō pdā
ex eo. Ipse illi datus est q̄ suat humilitatē. Non
est volūtas in aspectu patris vt pereat vn⁹ de
puffillis. de fumentib⁹ potest perire. de puffillis
nihil perit. qz nisi fueritis sicut puffillus iste nō
intra bitis in regnū celoz. Aug⁹ de correcti
one et gracia. Qui ergo iudei. pudent. s; ma d̄
posicioe. p̄sciti. p̄destinati. vocati. iustificati. glo

efficati sūt etiam nōduz renati. sed et nōdū nati
iam filij dei sūt. et omnino perire nō possunt. Vñ
em vere veniūt ad xpm. Ab illo g̃ dat̃ p̃seuerā/
cia in bono vsq; in finē. neq; em̃ dat̃ m̃si eis q̃ nō
peribunt. qm̃ qui nō p̃seuerāt p̃ibunt. Chriſt.
Per hoc aut̃ q̃ dicit. nō p̃daz̃ ex eo. nō oñdit se
indigere eoz cura. s; dicit̃ apt̃ eoz salutē. p̃
q̃ aut̃ dixerat. nō p̃dam̃ ex eo. et nō eiciā foras
Subiūgit. Sed resuscitabo eū in nouissimo die.
Quia in resurrectione cōmuni mali eiciūt scdm̃ il
lud. Tollite eū et eiciate eū i tenebras exterioreſ
Ipsi etiā p̃denē scdm̃ illud. q̃ potest aiam et cor
pus p̃dere in gehennā. Ideo aut̃ multo cōs re
surrectionē inducit. vt nō ex solis reb; p̃sentib;
iudicent dei p̃uidenciā. s; aliā expectent vitam.

Aug. Videt̃ e aut̃ quemadmōz; et hic gemmā
illā resurrectionē designet. q̃ venit ad me modo
resurgit. humilis fact; in membris meis. Seq̃t̃
autē. S; resuscitabo illū in nouissimo die. Ad ex
ponēdū aut̃ q̃ dixerat. Omne q̃ dedit m̃bi p̃
Et itez q̃ dixerat. nō p̃dam̃ ex eo subiūgit. s;
est em̃ volūtas patris mei q̃ misit me. ut omnis
q̃ videt̃ filiū et credit i eū habeat vitā etnā. Su
perius dicit. Qui audit ṽbū meū et credit ei q̃ mi
sit me. Modo aut̃. Qui videt̃ filiū et credit in eū
nō dicit. et credit in patrē. Hoc est em̃ credere
in filiū q̃ et in patrē. qz sicut habet pater vitā
in semetipso. sic dedit et filio habere vitam in se
metipso. ut sic omnis q̃ videt̃ filiū et credit in eū
habeat vitā eternā credēdo et in se unde ad vi
tam tāq; p̃ma illa resurrectionē. et qz ipsa n̄ ē sola
subiūgit de secūda. Et ego resuscitabo eū in no
uissimo die.

Murmurabant ergo
iudei d̃ illo qz dixisset
Ego sum panis qui d̃
celo descendi et dice
bant. Nōne h̄ est ihs
fili; ioseph. cui; nos
nouim; patrē et ma
trem quomodo ergo
dicit hic qz descendi
de celo. Respondit
ergo ihesus et dixit
eis Nolite murmurare
inuicem nemo potest
venire ad me nisi p̃
quimisit me traxerit
illum. et ego resuscitabo
eū in nouissimo
die. scriptū est in pro
phetis. Et erūt om̃s
docit̃ illes dei. D̃s q̃
audiuit a patre et d̃

Chriſt. Iudei existi
mantes se comestio
ne carnali potiri nō
turbabant. vsq; q̃
postea diffisi sūt vñ
dicit. Murmurabāt
g̃ iudei de illo quia
dixisset. Ego sū pa
nis qui de celo de.
Videbant̃ q̃dez tur
bati in hoc qz dixe
rat eū de celo descē
disse. Sed non hoc
erat q̃ turbacionē
faciebat. s; hoc q̃
nō expectabant po
tiri mensa corporali.
Adhuc tamē eū ve
nerabant qz recens
erat signū. et p̃p̃ea
non manifeste ei d̃
dicebāt. sed murmu
rardo suā turbacio
nem ostēdebāt. q̃d
aut̃ murmurādo d̃
xerunt subdiē. et dis
cebant. Nōne hic ē
ihesus fili; ioseph.
cui; nos nouim; pa
trem et matrē q̃m̃

d̃c̃ veit̃ ab me n̄ qz pa
trē vidit̃ q̃sq; n̄ is q̃ a
deo ē h̄ vidit̃ patrem

g̃ dicit̃ hic qz descē
di de celo Aug. 9.
Longe aut̃ isti erāt
a pane de celo. nec
eūz esurire nouerāt

Panis em̃ iste interioris hois querit̃ esurire.
Chriſt. Manifestū ē em̃ q̃m̃ mirabilem ei;
nōdū seuerāt̃ generacionē. p̃p̃ea eū adhuc fili
um ioseph dicit̃ s; nō increpantur. nō. n. respon
dit eis n̄ sū fili; ioseph; qz n̄ p̃c̃rāt̃ illū mirabilē
partū audire. Si v̄o cū q̃ scdm̃ carnē n̄ poterāt̃
manifeste audire multo magis nec sup̃iorem inef
fabilem Aug. 9. Ab homib; em; carnē assump
sit. s; nō more hoim. n̄ patrē habens in celo ma
trem elegit in terra. et illic nat; sine matre. et hic
sine patre. Quid g̃ talib; murmurātib; respon
dit. subdiē Respondit ergo ihs et dixit eis. Nolite
murmurare inuicē. q̃si diceret. scio quare non
esuritis sic. vt istū panem intelligatis. neq; que
ratis nemo potest venire ad me nisi p̃ qui mi
sit me t̃perit̃ illū. Magna gracie emendacionē. nō
veit̃ nisi t̃c̃ quē t̃bat. et quē nō t̃bat. q̃re illū
t̃bat et illū n̄ t̃bat. noli velle iudicare si n̄ vis er
rare. Semel accipe et intellige. nō t̃beris ora et
traharis Chriſt. Vñ aut̃ m̃si iūt̃ maichei d̃icē
tes q̃m̃ m̃chil in nob̄ est positū. sed s; nō q̃
nobis est destruit sed oñdit nos diuino auxili o
indigētes. Ostendit. n. hoc non eū qui inuitus
venit. s; eū qui multā patiē oppugnacionē Au
gustm. 9. s; si inuiti trahim; ad cristū inuiti credi
mus g̃ violencia adhibet. non volūtas excitat.
Sed intrare q̃sq; ecclesiā potest nolens credere
non potest nisi volēs Corde em; crediē ad iusti
ciam. Si ergo inuitus venit qui trahit̃ non cre
dit. Si non credit non venit. Non em; ad xpm̄ a
bulando currim; sed credendo. nec moru corpo
ris. sed volūate cordis accedim; ergo volūta
te traheris. Quid est aut̃ trahi volūtare. Dele
ctare in dño. et dabit tibi p̃ticionēs cordis tui
Est q̃dam voluptas cordis cui dulcis est panis
ille celestis. Porro si potes dicere licuit. trahit
sua quēq; voluptas. Nūto forci; nos dicere de
bem; trahi hominē ad xpm̄ qui delectat̃ verita
te. beatitudine iusticia sempiterna vita q̃ totū
crist; ē. An nō habent corporis sensus volupta
tes suas et animus deserit̃ a voluptatibus suis.
Da amantem desiderantē feruētē fontē et ne pa
trē suspirantē et scit quid dicam. Sed quare vo
luit dicere quē traxerit pater. Si trahēdi sum;
ab illo trahamur. cui dicit̃ quedam q̃ diligit. tra
he me post te. Sed q̃d intelligi voluit. aduertat̃
mus. Trahit pater ad filiū. eos q̃ p̃p̃ea credūt
in filiū. qz eum cogitant̃ patrē habere deū. De;
em̃ pater equalem sibi genuit̃ filiū et qui cogi
tat atq; in fide sua sentit̃ ac rummat̃ equales esse
patri eum in quez credit̃ ipsū trahit pater ad fi
lium. Arrius credit̃ creaturā non eūz traxit p̃
fotm; dicit̃. homo solus est xpus. Qui sic crea
dit. non eum p̃ trahit. Traxit petrū qui dixit
Tu es xpus filius dei viui. Vñdē ei dictum est.
non tibi reuelauit caro et sanguis sed p̃t̃ meus
qui in celis est Ita reuelacio ip̄a attractio ē Si

enim que in deliciis terrenis reuelantur amati-
bus trahunt non trahet reuelatus xpus a patre.
Quid enim fortius desiderat anima quam veritas? Sed
hic homines esuriunt. ibi saturabunt. Ideo subie-
cit. Et ego resuscitabo eum in nouissimo die. quasi
dicitur saturabitur eo quod et hic fit in resurrectione
mortuorum quam ego resuscitabo eum. Aug. de
questu. no. et ve. testa. Vel attrahit patrem ad filium
per opera que faciebat per illum. Christus. Non parua dig-
nitas filii si pater adducit et ipse suscitatur non diui-
dens ad patrem opera sed ostendens paritatem virtutis.
Deinde ostendit modum secundum quem pater est dicitur
Scriptum est in prophetis. Et erunt omnes docibiles
dei. Vides fidei dignitatem quam non ab hominibus
neque per homines sed ab ipso deo eas debeant addi-
scere. Magister enim prestat omnibus paratus exi-
stens sua tribuere ad omnes suam doctrinam effu-
dens. Si autem erunt omnes docibiles dei qualiter que-
dam non credunt quod de pluribus dictum est siue quam
omnes qui voluit. Aug. de predestinatione san-
ctorum. Vel aliter sicut integre loquuntur de aliquo
litterarum magistro qui in ciuitate solus est dicitur
mus. omnes iste hic litteras docet. non quod omnes
discunt. sed quod nemo nisi ab illo discit quicquid ibi li-
teras discit. Ita recte dicimus omnes deo docet
venire ad christum. non quod omnes veniunt sed quod aliter
nemo venit. Aug. super iohannem. Omnes regni
illius homines docibiles erunt dei. non ab hominibus
audiunt. Et si hoc ab hominibus audiunt tamen quod in-
telligunt intus datis strepitibus et vocibus in gero auribus
vestris. nisi fuerit ille qui intus est. Quod ergo o-
mnes dei potest agnoscere quod pater non docuit
Beda. Dicit autem pluraliter in prophetis quod omnes
prophete. vno eodemque spiritu repleti licet diuersa pro-
phetarent. tamen ad idem tendebant. quod propheta cum quis
eorum omnes alii concordant. Sicut cum Ioseph pro-
pheta quid dicit erunt omnes docibiles dei. Glo-
sa. Hoc autem in iobele non inuenitur sed aliquid simile
dicitur enim ibi. filie sion exultate et letamini in do-
mino deo vestro. quod dedit vobis doctorem. Ex-
pressus tamen est in ysaiam ubi dicitur. Ponam vniuersos
filios tuos doctos a domino. Christus. Non quidem pro-
cipuum est quod ante per homines discabant quod dei sunt.
nunc autem per vnicum filium dei et spiritum sanctum. Au-
de predestinatione sanctorum. Omnes autem docibiles
dei veniunt ad filium quam audierunt et didicerunt a
patre per filium. vnde subditur. Omnes qui audiuit a patre
et didicit venit ad me. Si autem omnis qui audiuit
a patre et didicit venit. profecto omnis qui non venit
non audit a patre nec didicit. Valde remota est a
sensibus carnis huius secula in qua pater audit et do-
cet ut veniat ad filium. nec agit sed cum carnis aure. sed
corde. ibi est et ipse filius quod ipse est verbum eius
per quod pater sic docet simul est et spiritus sanctus.
Inseparabilia enim didicimus esse opera trinitatis. Sed
ideo patri hoc potissimum est attributum. quod de ip-
so procedit et filius et spiritus sanctus. Itaque gratia que
occulte a humanis cordibus diuina largitate tri-
buitur. a nullo corde duro respuitur. Ideo quippe tri-
buitur ut cordis duricia premitur auferatur. cur ergo
non omnes docet. ut veniant ad christum. nisi quod om-
nes quod docet. misericordia docet quod autem non docet

iudicio non docet. si autem dixerim quid voluit discere
quos non docet. respondebit nobis. Et ubi est quod
ei dicitur. Deus tu ouertes viuificabis nos. aut si
non faciat volentes ex nolentibus deo. ut quod orat ec-
clesia secundum preceptum domini per persecutoribus suis. Non enim
quisquam dicere potest credidi. ut sic vocaret. Pre-
uenit quippe eum misericordia dei. quod sic est voca-
tus ut crederet. Aug. super iohannem. Ecce ergo
quomodo est pater docendo de veritate. non ne-
cessitate imponendo. Trahere enim dei est omnis
qui audiuit a patre et didicit venit ad me. Quid
igitur christus nihil docuit. Quid quod patrem magis
homines non viderunt. filium viderunt. filius ergo di-
cebat. sed pater docebat. Si enim ego homo cum sim
illum doceo qui audiuit verbum meum illum docet et patrem
qui audiuit verbum eius. Exponit autem hoc ipse et
ostendit nobis. quid dixerat. continuo subiungens
non quod patrem vidit quisquam. nisi qui a deo est. hic
vidit patrem quasi diceret. Ne forte cum dico vobis.
Omnes qui audiuit a patre et didicit. dicatis apud
vos nunquam vidimus patrem quod ab eo discere po-
tuerim. A meipso audite. Ego noui patrem. ab
illo sum quod verbum est ab illo cuius est verbum. non quod
sonat et transit. sed quod manet cum dicente et trahit
audientem. Christus. Omnes quidem a deo sumus
Id vero quod est precipuum filii et proprium eius non
posuit propter auditum imbecillitatem

Amen amen dico vo-
bis. qui credit in me
habet vitam eternam. Ego
sum panis vite. Pa-
tres vestri manduca-
uerunt manna in deser-
to et mortui sunt. Hic
est panis de celo descen-
dens. ut si quis ex ipso
manducauerit. non mo-
riatur. Ego sum panis
vivi. qui de celo descen-
dit. si quis manducauerit
ex hoc pane. viuet in
eternum.

Aug. Reuelare
se voluit dominus quid
esset. Vnde dicit.
Amen amen dico vo-
bis. qui credit in me
habet vitam eternam.
Quasi diceret. qui cre-
dit in me. habet me
quid est autem ha-
bere me habere vi-
tam eternam. Vita
enim eterna est verbum
quod in principio erat
apud deum. et vita
erat lux hominum.
assumpsit vita mor-
tem ut vita occide-
ret mortem. Cri-
stus. Quia non turbes ista
bant cibum corpora-
lem petentes et eius
cibi qui patribus eo-
rum datus erat remiscerent. ut ostendat quod omnia
illa figura erant huius veritatis presentis mencio-
nem de cibo spirituali facit dicens. Ego sum panis
vite. Panem quem vite seipsum vocat. quam vitam
nostram ostendit et hanc et futuram. Aug. Sed
quod illi de manna superbiebant. subiungit. Patres
vestri manducauerunt manna in deserto et mortui
sunt. Ideo patres vestri quia similes estis illorum
murmuratores patres murmuratores filiorum. Nam
de nulla re magis deum offendisse ille populus di-
ctus est. quam contra deum murmurando. Ideo autem
mortui sunt. quod quod videbant credebant. quod non vi-
debant non intelligebant. Christus. Non autem

hinc causa addit. in deserto sed occulte insinuans
qm̄ non longū tempus fuit q̄ se3 manna datū est
neq; simul cū venit in terram p̄missionis. sed qz
videbant panē datum a x̄po n̄m̄ esse illo q̄s pa
tribus datū erat. in eo q̄s illud desup̄ descende
bat. Miraculū vero panū inferi9 generabatur.
p̄pterea subiungit. Hic est panis de celo descen
dens. Aug9. Hunc panē significauit manna.
hunc panē significabat altare dei. Sacramenta
hec sūt et illa fuerūt. In signis diuersa sūt. in re
q̄ significat̄ paria sūt. Apostolū audi. Om̄s ean
dem escam spiritalēz māducauerūt. Chri9. De
inde ostendit q̄ maxime eos poterat psuadere.
qm̄ ipsi patrib9 suis mlt̄o digniores effecti sūt
q̄ manna māducantes sūt mortui. Et ideo subdit
Vt si quis ex ipso manducauerit non moriat̄. A
fine vtriusq; cibi ostendit differentiā. Panē autem
h̄ dogmata salutaria dicit. et fidem q̄m ip̄sū est
aut corpus suū h̄ em̄ obuat animā. Augu. S3
nūquid nos nō morim̄. qui manducauim9 panēz
descendentē 8 celo. sic illi sūt mortui quemadmō
et nos sum9 morituri. q̄tum at tinet ad mortem
hui9 corporis visibilem atq; carnalēz q̄tum aut
ptinet ad mortē spirituale q̄ patres istoꝝ mor
tui sūt. Manducauit manna moyses et multi qui
dño placuerūt a mortui nō sūt. qz visibilez cibū
spiritualit̄ intellexerūt. spiritualit̄ gustauerūt
vt spiritualit̄ facerent̄. Nam et nos hodie accis
pim9 visibile cibum. Sed aliud est sacramentuz
aliud virtus sacramenti. qm̄ multi de altari acci
piūt et accipiēdo moriūt̄. Vnde apostol9. Ju
dicū sibi manducat et bibit Panem ergo celestē
spirituale manducare est innocenciam ad alta
re apportare. Peccata et si sint quotidiana. non
sint mortifera. anteq̄ ad altare accedatis. atten
dite quid dicatis. Dimitte nobis debita nostra si
cut a nos dimittim9 debitorib9 nostris. si dimit
tis dimittent̄ tibi. securus accede. Panis est nō
venenum. Si quis ergo ex hoc pane manducaue
rit non morietur. Sed quod ptinet ad virtutem
sacramenti non quod ptinet ad visibile sacra
mentum qui manducat scilicet intus non foris.

Alchimus. Ideo in q̄ non moriet̄ qui comedit
hunc panem. qz ego sum panis viuus qui de ce
lo descēdi. Theophil9. Per hoc se3 q̄s incar
natus est. nō ergo p̄s solum fuit homo et post
modum assumpsit diuinitatē vt nestorius fabu
latur. Augustinus. De celo descendit et man
na vmbra erat. iste veritas est Alchim9. Est
aut̄ mea vita viuificans. Vnde sequitur. Si q̄s
manducauerit ex hoc pane viuet non t̄m̄ in p̄sen
ti per fidem et iusticiam sed in eternū. Aug.

Et panis quem ego
dabo caro mea est p
mundi vita.

assumpta verbo dei euz subdit. Et panis quem
ego dabo caro mea est. pro mūd i vita. Beda
Hunc panēz tūc dñs dedit qm̄ misterū corporis

Determinat osequē
ter dñs quō se pa
nem dicat. non tan
tum scdm̄ diuinitas
tem q̄ pascit omnia
sed etiam scdm̄ hūa
nam naturam que ē

et sanguinis sui discipulis tradidit. et qm̄ semetip
suz deo patri obtulit in ara crucis. Quod vero di
cit p̄ mundi vita non debem9 intelligere p̄ ele
mentis. sed pro hominibus qui mundi nomine
designantur Theophil9. In hoc q̄ dicit que
ego dabo potestatem suam demonstrat q̄ non si
cut seruus minor patre crucifixus est. sed volun
tarie. nam et si a patre dari dicatur. t̄m̄ seip̄s tra
didit ipse. Attende autem q̄ panis qui in miste
rijs a nobis assumitur. nō solū figuram gerit car
nis cristi. sed ipse est vera caro cristi. Non enim
dixit. Panis quem ego dabo figurā carnis mee
gerit. sed caro mea est. Transmutatus autem in
enarrabilibus verbis iste panis p̄ mysticam be
nedictionē a habitationē sp̄s sancti in carnē x̄pi
S3 q̄re nō videm9 carnē. qz si caro videt̄ hor
ror nos in ei9 assumptione inuaderet. vñ vt nos
stre infirmitatē cōdescendat. talis nobis videt̄
misticus cibus scdm̄ q̄ nostre consuetudini ope
tebat. Pro mūdī autem vita carnē suā tradidit.
qz moriendo mortem soluit. Ego etiam intelligo
p̄ mundi vita resurrectionem. Nam domini mors
vniuersalem resurrectionē toti humano gene
ri ministravit. forte autem et vitam que in sacri
ficacione et beatificacione consistit et spiritu mū
di vitam dixit. Quamuis enim non omnes susce
perint vitam que est in sanctificacione et spiritu
tamen dñs seip̄s p̄ mūdo tradidit et q̄tum in
eo est totus mūdus sanctificat̄. Augu. Dñs aut̄
capet caro q̄ dixit panē carnē. norunt at̄ fideles
corp9 x̄pi si corp9 x̄pi eē n̄ negligat̄ fiat corp9
cristi si volūt viuere de spiritu cristi. De spiritu
em̄ x̄pi nō viuit. nisi corp9 x̄pi. Nunquid em̄ cor
p9 meū viuit 8 spū tuo. Hūc panē apl̄s expoit
dicēs. vñū corp9 multi sum9. O sacramētū pieta
tis o signum vnitatis. o vinculum caritatis. Qui
vult viuē accedat. credat. in corp9. Et viuificet̄

Litigabant ergo iu
dei adinuicem dicen
tes. Quomodo potest
hic nobis carnem su
am dare ad mandu
candum. Dixit ergo
eis iesus. Amen amē
dico vobis. nisi man
ducaueritis carnem
filij hominis et bibe
ritis eius sanguinem
non habebitis vitaz
in vobis. Qui mandu
cat meam carnem et
bibit meuz sanguinē
habet vitam eternaz
et ego resuscitabo eū
in nouissimo die.

Augustinus.
Quia iudei panem
concordie non in
telligebant adinu
icem litigabant. Vñ
dicitur. Litigabant
ergo iudei adinu
icem dicentes. quom
modo potest hic
carnem suam dare
nobis ad manduca
dum. Qui aut̄ man
ducat talem panēz
non litigant adinu
icem. quoniam per
hunc deus facit ha
bitare vnam in
domo. Beda. puta
bant ergo iudei. q̄
dominus particula
tim carnem suaz di
uideret. et eis ad
manducandū daret
Et ideo litigabant
qz n̄ intelligebant

Chriſt. Quia igit dicebat. B eſſe impoſſibile ut ſc3 carnez ſua ad manducanduz daret oſtendit. q̄/ miam nō ſolum nō ē ipoſſibile. ſ3 valde neceſſariū vñ ſequit̄. **Di3** ḡ eis ihs. Amen amen dico vob. niſi māducāntis carnez filij hoīs et bi. ei9 ſāguis. non ha. vitā in vobis. **Aug.** q̄ſi di. Quō quide3 de3. et quiſnam ſit mod9 māducandi iſtū panem. ignoratis. ve3. amen niſi mandu. ac. **Beda.** Et ne credere ē illis ſolis hoc dixiſſe mor. ḡnalem ſententiā intulit. Qui man. me. car. et bibit meū ſan.

Aug. Et ne iſtā vitā intelligētes de hac re ſiti garant. ſecut9 adiūxit. h3 vitā eternā. Hāc ergo non h3 q̄ iſtā carnem nō māducāt. nec iſtū ſāguinē bibit. Nā tpalem vitam ſine illo habē hoīs p̄nt eternā vero oīno non p̄nt. Non ita eſt in hac eſca. quā ſuſtentā de hui9 tpali3 vite cauſa ſumim9. nā qui eā non ſūperit non viuet. nec tñ q̄ eam ſūperit vituet. fieri em̄ poteſt vt morbo vel ſenio vel aliq̄ caſu plūmī qui eā ſūperit morianē. In hoc vero cibo et potu. id eſt corpis et ſāguinis dñi. non ita eſt. Nā et qui eā non ſumit nō h3 vitam. et q̄ eā ſumit h3 vitā et hanc vtiq3 eternam. **Theo.** Non em̄ puri hominis caro eſt. ſ3 dei. et hominem diuinum facere valens. tanq̄ diuinitate mebrīas

Aug. xxi. de ci. dei. Sunt aut̄ quidā liberacōez ab eterno ſuplicio homib3. p̄mittentes xp̄i baptiſmate abluti. qui p̄cipue ſūt corpis eius quō libet vixerint. p̄pter illud qd̄ dicitur hic. ſ3 oītra dicit eis aplūs dicens. Maniſta ſunt opa carnis q̄ ſunt fornicacō. imundicia ac. q̄ predico ſicut p̄/ dixi. qm̄ qui talia agunt regnū dei nō poſſidebūt. Quāobrem quō ſit accipiendū qd̄ h̄ dicit. merito q̄ritur. Qui em̄ in ei9 eſt corpis vnitatem. id eſt in xp̄iano3 opagine mēbrō3. cui9 corpis ſacramētum fideles cōicantes de altari ſimē oſueuerunt. ipſe vero dicend9 eſt māducare corp9 et bibē ſāguinem xp̄i. ac p̄ ſ3 hētiā a ſeiſmatici. ab vnitatem corpis ſepati. p̄nt idem p̄cipe ſacramētū ſ3 non ſibi vtile. vmo etiā noxiū q̄ iudicē graui9 q̄ vel tardi9 liberētur. nec illi etiā in p̄ditis et damna. bilib3 morib3. debēt eē ſecuri. q̄ p̄ vite imiq̄tatem ipaz vite iuſticiā q̄ eſt xp̄s oſerūt. ſiue fornicacō ſiue aliquid hui9 faciēdo. Nō em̄ iſti dicendi ſūt māducare corp9 xp̄i qm̄ nec in mēbris cōputādī ſunt xp̄i. Vt em̄ alia taceā nō p̄nt ſimul eē mēbra xp̄i et mēbra mētrici3. **Aug.** ſup 10. Hūc itaq3 cibuz et potum ſocietatē vult intelligi corpis et mēbrō3 ſuo3. qd̄ eſt ecclia in p̄deſtinatis et vocatis et iuſtificatis et gloriſificatis ſāctis et fidelib3 ei9. hui9 rei ſacramētū. i. vnitatem corpis et ſāguinis xp̄i. alicubi q̄tidie alicubi ceſis mēualis die3. in dñica mēſa p̄patur et de dñica menſa ſumit. q̄buſ3 ad vitā. q̄buſ3 ad exiciū. Res vero ipa cui9 ſacramētuz eſt. omī hoī eſt ad vitam. nulli ad exiciū. q̄cumq3 ei9 p̄cipe ſuerit. Ne autē putarēt ſic in iſto cibo et potu. p̄mitti vitā etnā. vñ. q̄ eā ſumerent. iam nec corpe morētur. Hūc cogitacōi occurrēs. ſubiūgit dicēs. Et ego reſuſcitato eū in nouiſſimo die. vt ſc3 habzāt interim vitam eternam. ſm̄ ſpiritū in rege q̄ ſāct3. ſpūs ſuſcipit. Nō autem ad corpus attinet nec corpus etiam vita eterna fraudetur. ſed in reſurrectione

mortuorum in nouiſſimo die eam habeat.

**Caro ei mea vere eſt
cibus. et ſan. zuis me9
vere eſt pot9. Qui mā
ducāt meā carnē et bi
bit meū ſanguinem i
me manet et ego i illo
Sicut me miſit viues
pat̄ et ego viuo p̄p̄
patre3. et q̄ māducāt
me. et ipſe viuet p̄p̄
me. h̄ ē panis q̄ de ce
deſcēdit. nō ſic mādu
cauerūt patre3 veſtri
māna et mortui ſunt
Qui māducāt hūc pa
nem viuet in eternum
Hec dixit in ſinago
ga docēs i capharnaū**

Beda. Dixerat ſupe
ri9 q̄ māducāt meam
carnē et bibit meum
ſāguinē h3 vitā et et
nā. Et vt oñdēt q̄ta
diſtācia ſit int̄ corpa
lem cibuz et potum.
et ſpūale miſterium
corpis et ſāguis ſui.
adiēit. Caro ei mea
vē eſt cib3. et ſāguis
me9 vē eſt potus

Chri. Hoc at̄ dicit.
aut vt credant hi3 q̄
dēt a ſit vt nō eſtimēt
enigma et pabolam
eſſe. ſ3 ſciāt qm̄ oīno
optet māducare cor
p9 xp̄i aut vult dicē
q̄ verus cib3 eſt h̄ q̄
aiam ſaluat. **Aug.**
vel aliē. Cū cibo et
potu id appetant ho
mīnes. vt nō eſuriant
neq3 ſiciāt. ſ3 veraci
ter nō p̄ſtat niſi iſte

cibus et potus. qui eos a quib3 ſumitur imō: les. et incorruptibiles fac. i. ſocietas ipa ſāctoz vbi par erit. et vnitatem plena atq3 p̄fecta. p̄p̄ ea domi9 noſter corp9 et ſāguinē ſui. i. eis reb3 oñdauit q̄ ad vnū aliqd̄ rediguntur ex multis. nāq3 aliud ſc3 panis ex multis gramis in vnū oſtat. aliud ſc3 vinū ex multis acimis oſluit. Deinde iaz exponit qd̄ ſit māducare corp9 ei9 et ſāguinē bibē dicēs. Qui mā. me. car. et bibit me. ſā. in me ma. et ego i illo. Hoc ē ḡ māducare illā eſcā. et illū bibē potum. in xp̄o manē. et xp̄3 i ſe h̄e. At p̄ ſ3 q̄ nō man3 in xp̄o. et in q̄ nō manet xp̄s. p̄culdubio nec manducat ei9 carnē. nec bibit ei9 ſanguinē. ſ3 maḡ tāto rei ſacramētū ad iudiciū ſibi māducāt et bibit.

Chri. vel aliē oīnuat. qz p̄miſerat ſe māducātib3 vitā eternā. vt ḡ ſ3 oſfirmet. idurit. Qui mā. car. meā. ac. **Aug.** de v. do. Multi quidē q̄ vel corde ficto carnē illā māducāt et ſāguinē bibunt. vel cū māducauerit. apoſtate ſiūt. nunqd̄ manēt in xp̄o. et xp̄s in eis. ſ3 eſt p̄fecto qdā mod9 manducādi illā carnē et bibēdi illū ſāguinē. quō qui māducauerit et biberit in xp̄o manet et xp̄s in eo.

Aug. xxi. de ei. dei. Hoc eſt illi q̄ nō ſacramēto te nus tm̄. ſ3 reuera corp9 xp̄i māducāt et ſanguinem bibūt. **Chri.** Et qz ego viuo maieſtū eſt q̄ ipſe viuet. Et ad hoc oſtendēdu3. ſubiūgit. Sic me miſit viuens p̄. et ego viuo p̄p̄ p̄re3. et q̄ māducāt me. et ipſe viuet p̄p̄ me. ac ſi dicat. Viuo ego ſic p̄. et ne i genitū eſtumes. adiecit. p̄p̄ p̄re3. p̄re3 ſibi eſſe p̄. in cipiū occulte inſinuans. Nō at̄ dicit. Qui māducāt me. et ipſe viuet p̄pter me. non ſ3 vitā ſimplicit̄ ſ3 dicit. ſ3 de approbata. Etem̄ etiā in fideles viuūt nō māducantes de carne illa. ſ3 neq3 de reſurrectōe cōi ſ3 diē. et em̄ oēs ſuſcitabunt. ſ3 de glōſa et mercedē hūte. **Aug.** nō at̄ ait. Sic

manduco patre. et ego uiuo ppter ptes. et q̄ mā/
ducat me. et ipse uiuet ppter me. q̄d eī fili⁹ p̄ci/
pacōne patris fit melior. sic p̄cipacōne filij per
vntatē corpis ei⁹ et sanguinis. q̄d illa māducacō
et p̄taco significat. nos effici m̄ meliores. Si ergo
ita dictū est. uiuo ppter ptes. q̄ ipse de illo ē. sine
defecto eq̄litate dictū est. nec tñ eandē nostrā
et suā eq̄litate significauit s̄ gr̄az mediatoris ostē
dit. si autem s̄m id accipim⁹. uiuo ppter ptes. q̄d
alibi ait. pater maior me est. hoc uerba ita dixit.
Sicut misit me pater. ac si diceret. ut ego uiuam
ppter p̄m. id est ad illum tanq̄ ad maiore referaz
vitaz meā. ex manico mea feci m̄ q̄ me misit. ut autē
quisq̄ uiuat ppter me p̄cipacō facit. q̄ māducate
me. *Wila. viij. de tri. De ueritate igit carnis et
sanguinis xp̄i. n̄ relicto est abigendi loco. n̄c ei ex
ip̄i⁹ dñi p̄fessione et fide n̄a uē caro est et uere
sanguis ē. s̄ ḡ uite nostre cā est. q̄d in nobis car
nalibz manentē p carnē xp̄m habem⁹ uicturis no
bis p eū. ea condicōne q̄ uiuit ille p p̄m. Si ḡ
nos naturalitē s̄m carnez p eū uiuim⁹. i. naturam
carnis sue adepti. quō n̄ naturalitē s̄m spiritū i se
p̄tes habeat. eū uiuat ipse p p̄tes. p p̄m autem
uiuit. dū natitas nō alienaz ei intulit diuersamq̄
naturā. Aug. Ut autē illuz panē māducando ui
uam⁹. q̄ eternā uitā ex nobis habē nō possum⁹ de
celo descendi. Vñ sequit. s̄ est panis q̄ d celo des
cendit. *Wila. x. de tri. Se panem hic dicit ac ne
uerbi uirtus atq̄ natura defecisse existimaretur
in carnem. panē carnez suā esse dixit ut p hoc qui
descendens de celis panis est. nō ex huana ocep
tione origo esse corpis ei⁹ extimaret. duz celeste
esse corp⁹ ostēdit. at nō eū panis ē assumpti p h̄bū
corpis ē p̄fessio. Theo. q̄d ei puz. de eū come
dim⁹. nā et ipalpabil et incorpore⁹ ē. neq̄ enim
hois puri carnē comedim⁹. q̄ nil possz p̄ficē. S̄z
q̄ de carnez sibi uniuert. caro ei⁹ uiuificatia exi
st t. n̄ q̄ i dei natāz ēnserit. s̄ s̄m q̄ndā igniti fer
ri osuetudiez q̄d et ferz. manz et ignis actū osten
dit. sic et caro dñi uiuificatia ē. t̄āq̄ caro h̄bi dei
Beda. Et ut ostēdet distātiā umbre et lucis typi
et ueritatis. subiunxit. q̄d sicut manducauerūt pa
tres uestri manna et mortui sūt. q̄ manducat hūc
panem uiuet in eternum. Aug. Nō autem illi
mortui sūt. ita uult intelligi ut non uiuant in eter
num. nā t̄paliē et h̄i p̄fecto morientē qui xp̄istū
māducāt. s̄ uiuūt in eternum. q̄ xp̄s est uita et na
Chr. Si eī possibile fuit sine melle et frumto
et alijs hui⁹. xl. annis illoz uitam oseruare. mul
to magis nūc cibo spūali hoc facere poterit. cui⁹
illa erāt figure. frequentē autē uitam repromit
tit. q̄ nihil ē ita delectabile homibz. Vñ a i ueti
testamento longitudo uite p̄mittebat. Vñ autē
uita finem non h̄ns. Simul etiam p hoc ostendē
uult. qm̄ sententiā morti tradentes p celo nunc
soluit. u. t̄ā eternā ostaro p̄mittens. sequitur. s̄
dixit in sinagoga docens in capharnaum. ubi sez
p̄line uirtutes ei⁹ sūt facte. Docebat autē in sin
nagoga et in templo. multitudinē attrahē uolēs
et ostendens. qm̄ nō est ostaro patri. Beda
Mistice autem capharnaum. que m̄p̄ et aē uilla
pulcherrima significat mundum. S̄magega uero**

iudaicum populum. Per hoc ergo ostenditur. q̄
domin⁹ p misteriaz incarnacōis mundo apparens
iudaico p̄lo. multa docuit que ipse intellexit.

Multi ergo audientes
ex discipulis eius di
xerunt. Durus est h̄
sermo. quis potest eū
audire. Sciens autē
ihesus apud semetip
suz. q̄ m̄murarent de
h̄ discipuli ei⁹ dixit eis
Hoc uos scandalizat
Si ergo uiditis filiu
hois ascendente ubi
erat pri⁹. spiritus ē q̄
uiuificat. caro non p
dest quicq̄. Verba q̄
ego locutus suz uobis
p̄ritus et uita sunt.
Sed sunt quidam ex
uobis qui non credūt
Sciebat eī ab inico
ih̄s q̄ eēt credentes
et q̄s traditur⁹ eū eēt
et dicebat p̄tea dixi
uobis. q̄ nō p̄t uire
ad me. n̄ fuerit ei dat
a patre meo. Ex h̄ m̄
ti discipuli ei⁹ abierūt
retro. et iā n̄ cum illo
ambulabant. Dixit
ih̄s ad. xij. Nunquid
uos uultis abire. Re
spondit ergo ei simō
petr⁹ Domine ad q̄z
ibimus Verbavite ef
ne habes. et nos cre
dimus et cognouim⁹
quia tu es xp̄us filius
dei Respondit ergo
eis ihesus Nōne ego
uos xij elegi et vnus
ex uobis diabolus est
Dicebat autem de iu
da simonis scariothis
hic eī eū erat tradi
tur⁹ eū eēt vn⁹ ex. xij.

Aug. Talia loquen
te ihesu. non credis
derunt aliquid ma
gnum dicentem. et
uere illis aliq̄ gra
ciam cooperant. n̄
sed prout uoluerūt
intellegerunt. t̄mo
re hominuz quia po
terat. aut dispones
bat ihesus carnem
qua indutum erat
uerebum ueluti cons
scissam distribuere
credentibus in se.
Vnde dicitur. Mul
ti ergo audientes.
non ex inimicis. sed
ex discipulis eius di
xerunt. Durus est h̄
sermo. Chrysostomus.
id est difficile
susceptibilis. super
excedens eorum im
becillitatem. Puta
bant enim eum s̄z
seip̄s loqui. maio
ra p̄pria dignitate.
Et dixerunt. Quis
potest eum audire.
quasi pro seip̄s re
spondentes quia nō
debant. Aug. Si
autem discipuli
durum habuerunt
istum sermonem. q̄d
mimici. et tamen sic
oportebat ut dices
retur q̄ non ab hos
mibus intelligere
tur. secretum dei in
tentum debet facere
nō aduersos The
ophilus. Cum autē
audis q̄ discipuli ei⁹
murmurabant. Non
intelligas hos qui
actu erant discipuli
sed hos qui in hitu
et figura videbant
tur ab eo instrui.
Nam inter discipulos
erant quidam
ex plebe qui dicebā
tur eius discipuli.
quia multo cum di
scipulis manebant
tempore.

Aug⁹. Sic aut apud se ista dixerit vt ab illo non audirentur. Sed ille qui nouerat in seipis ap⁸ se metipm audiebat. Vnde sequitur. Sciens autem hiesus apud semetipm. q² mur. de s³ disc. e. d. eis. hoc vos scandalizat. Aleb. q² sez dixi vobis manducare carnem meam et bibere sanguinem meum.

Chr⁹ erat autem hoc sue deitatis signum occultata in medium ferre. Vnde sequitur. Si q² videri. filius hois ascen. vbi erat prius. sup³ le qd dicitis. Hoc et in nathanaele fecit dicens. qm dixi tibi. vidi te sub ficu credis. maiora his videbis. Non igit² questiones questioibus copulat. s³ magnitudine dogmatum et multitudine eos inducere vult. Non igitur discipulos in scandaluz mittere volens hoc dicit. s³ eo² scandalum soluere volens. Nam dum estumant eum de ioseph natuz. non suscipiunt ea q² dicebantur. Qui vero credituri erant. qm de celo descendit et illuc ascendit. facilius attendunt his que dicebantur. Aug. vel al⁹. hinc soluit qd illos amouerat. Illum em putabant erogatur² corp⁹ suum. Ille autem dixit se ascensurum in celum vt iq² integrum. Cum videritis inquiring filium homis ascendentem vbi erat prius. Certe vel tunc videbitis. quia non eo modo quo putatis erogatur corpus suum. Et quia gracia eius non consumit² moribus. filius autem hominis xpistus ex virgine maria hic esse cepit in terra. vbi carnez assumpsit ex terra. Quid ergo vult q² ait. Cum videritis filium homis ascendentem vbi erat prius. nisi vt intelligamus vnam personam esse xp⁹ istum deum et hominem. non duas. ne fides nostra sit quatermitas. sed trinitas. Sic ergo erat filius hominis in celo. quemadmodum filius dei erat in terra. filius dei in terra in suscepta carne. filius hominis in celo in vnitate persone. Theophilus. Non g² propter hoc putes. q² de celo corpus xpisti descendit. Hoc enim marciiani heretici et appollinaris est dictum. Sed qui vnus et idem erat filius dei et hominis. Chrysostomus. Propter hoc autem et aliam solutionem inducit dicens. Spiritus est qui viuificat. caro non prodest quicquam. Quod autem dicit. tale est spiritualiter. oportet ea que de me sunt audire. Qui autem carnale audit nihil proficit. Est autem carnaliter intelligere simpliciter ea que proposita sunt videre. a nihil pl⁹ imaginari. Oportet autem non ita iudicare. s³ oia misteria interioribus oculis inspicere. Quod semp² est spiritualiter audire. Carnale vero erat dubitare. Qualiter potest nobis dare carnez manducare quid igitur. non est vera caro p⁹ vt iq². Quid igitur ait. Caro non prodest quicquam. non de sua carne dicit sed de eius carne qui carnaliter accipiebat que dicebantur. Augustinus. vel aliter. Caro non prodest quicquam. Sed quomodo illi intellexerunt. Carnem quippe sic intellexerunt. q² modo in cadauare dilaniatur aut in macello venditur. non quomodo spiritu vegetatur. accedat spiritus ad carnem et prodest plurimum. Nam si caro nihil prodesset. verbum caro non fieret. vt habitat et in nobis. Sed spiritus per carnem aliquid operatus est in nobis pro salute nostra. Augustinus. decimo de ciuitate dei. Non enim cas

ro per seipsam mundat. sed per verbum a quo suscepta est. q² cum sit principium omnium suscepta anima et carne. et animam credentium mundat et carnem. Spiritus ergo est qui viuificat. caro non prodest quicquam. Sicut illi intellexerunt carnez non sic ego do ad manducandum carnem meam. quia nec carnem debemus sapere. sedm carnem. Promde dicit. Verba que ego locutus sum vobis spiritus et vita sunt. Chrysostomus. id est spiritualia sunt nichil habencia carnale. neq² consequentiam naturalem. sed eruta sunt aboi tali necessitate que in terra et a legibus que hic posite sunt.

Augustinus. Si ergo intellexisti spiritualiter spiritus et vita tibi sunt. Si intellexisti carnaliter et sic spiritus et vita sunt sed tibi non sunt. Dixim⁹ enim hic dominum commendasse in manducatione carnis sue. et potatione sanguinis sui. vt in illo maneamus et ipe in nobis. hoc autem quid facit nisi caritas. Caritas autem dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum qui datus est nobis. Ergo sp⁹ est qui viuificat. Chr⁹ et quia de carnali audientia supra locutus est. subiungit. Sed sunt quidam ex vobis qui non credunt. dices quidam discipulos excepit. Suam autem dignitatem ostendit. occulta reuelans. Augustinus. Non dixit. Sunt quidam in nobis qui non intelligunt. sed causam dicit quare non intelligant. propheta enim dixit. Nisi credideritis. non intelligetis. Nam qui resistit. quomodo viuificatur. Aduersarius enim radio lucis quo penetrandus est. non auertit aciem sed claudit mentem. credant et aperiant. et illuminabuntur. Chrysostomus. Et vt discas quomam ante hec verba et non postq² murmurauerunt et scandalizati sunt. hec xpistus cognouerat. subiungit euangelista dicens. Sciebat enim ab inicio hiesus qui essent credituri. et quis traditurus eum esset. Theophilus. Volens per hoc nobis euangelista ostendere q² ante constitutionem mundi omnia cognoscebat. quod diuinitatis erat iudicium. Augustinus. Sed postquam distinxit credentes dominus a non credentibus expressit causam quare non credunt. Vn⁹ sequitur. Et dicebat. Propterea dixi vobis. quia nemo potest venire ad me. nisi fuerit ei datum a patre meo. Chrysostomus. Quasi diceret. non turbant me. neq² stuporem inferunt. qui non credunt. Noui quibus dedit pater. Dixit autem hoc. vt ostendat. quomam non illorum gloriam concupiscens hoc dicebat. et vt suadeat eis q² patrem eius existiment deum et non ioseph. Augustinus. Ergo et credere datur nobis. non enim nichil est credere. Si enim magnum quid est. gaude quia credidisti. sed noli extolli. Quid emz habes quod non accepisti. Augustinus de predestinatione sanctorum. Hoc autem donum quibusdam dari. et quibusdam non dari. omnino non dubitat. Qui non vult manifestissimis sacris litteris repugnare. Cur autem non omnibus detur fidelez mouere non debet qui credit ex vno omnes isse in condemnationem iustissimam. ita vt nulla dei esset iusta reprehensio. et si nullus inde liberaretur. Vnde constat magnam esse graciam q² plurimi liberan

tur. Cur autem istum potius quam illum liberet. Inscrutabilia sunt iudicia eius. et inuestigabiles vie eius. Sequitur. Et hoc multi discipuli eius abierunt retro. et iam cum illo non ambulabant.

Chrysostomus. Non dixit recesserunt. sed abierunt retro. ab ea que secundum virtutem est auditio. et quam habebant olim fidem perdidit.

Augustinus. Et precisi a corpore vitam perdidit. quia forte in corpore nec fuerunt inter non credentes et ipsi reputati sunt. Abierunt retro non pauci sed multi. post sathanam. non post christum. quomodo de quibusdam feminis dicit apostolus. Quedam conuerse sunt retro post sathanam. Petrum autem non repulit dominus retro ire post sathanam. sed fecit post se ire. Chrysostomus. Queret autem aliquis. quod tempus erat verba dispensandi his. que constructa erant nocentium. Multa quidem utilitas et necessitas. quia enim instabant cibum corporalem petentes. et eius qui sub patribus datus est remissentes. ostendens quoniam omnia illa typus erant. meminit cibi spiritualis. Non igitur scandalizari oportebat. sed interrogare congruum erat. Quare illorum amentie scandalum fuit. non indissolubilitatis eorum que dicebantur. Chrysostomus. Et hoc etiam forte factum est ad consolationem nostram. quoniam aliquando contingit. ut homo dicat verum. et quod dicit. non capiatur. atque illi qui audiunt scandalizentur. et discedant. Penit et autem hominem dixisse quod verum est. Dicit enim apud se homo. Non debui sic dicere. et sic domino contigit. Dixit et perdidit multos. Sed non turbatur ipse. quia ab initio nouerat. qui non essent credentes. Non si nobis contingat conturbari. solacium in domino inueniamus. Et tamen caute verba dicamus. Beda. Sciebat autem dominus de alijs discipulis qui remanserunt. an vellent abire. sed tamen eos interrogauit. ut fides illorum monstraretur. et alijs imitanda proponeretur. Unde sequitur. Dixit ergo iesus ad duodecim. Nunquid et vos vultis abire. Chrysostomus. Per hunc autem modum oportebat eos trahi. Nam si eos laudasset passi essent aliquid humanum existimantes se gratiam christo facere. eum non relinquent. ostendens vero se non indigere eorum sequela magis eos detinuit. Non autem dixit eis abire. hoc enim esset eos expellere. sed interrogauit eos an vellent abire. auferens eis vim et necessitatem. et volens eos verecundia coartari. ex necessitate enim detineri par esset. ac si abirent. Petrus autem fratrum amator. amicitie seruator. pro toto respondit collegio. Unde sequitur. Respondit ergo ei simon petrus. Domine ad quem ibimus. Augustinus. Quasi dicit repellis nos a te. da nobis alterum ad quem ibimus si te relinquimus. Christus. hoc autem verbum multe est amicitie ostensum. quia scilicet christus eis honorabilior erat quam patres et matres. Deinde ut non videatur hoc propterea dicere. quia non essent qui eos reciperent subiungit. Verba vite eterne habes. Audiens enim magistrum dicentem. quoniam resuscitabo eum. Et habebit vitam eternam. ostendit se recordari eorum que dicta sunt verborum. Et iu-

dei quidem dicebant. Vnde est filius ioseph. et hoc dicit. Et nos credimus et agnouimus. quia tu es christus filius dei. Christus. credimus enim ut agnosceremus. Nam si prius agnoscere. deinde credere vellemus. nec agnosceremus. nec credere valeremus. Vnde credimus et agnouimus. quia tu es christus filius dei. id est quia ipsa vita eterna tu es. et non das in carne et sanguine tuo nisi quod es. Christus. Quia vero petrus dixerat. et nos credimus. dominus et collegio credentium excepit iudam. Unde sequitur. Respondit ergo eis iesus. Nonne ego vos duodecim elegi. et vnus ex vobis dyabolus est. Quod autem dicit. tale est. ne estimetis. quod secuti estis me. non redarquam malos. dignum autem est hic querere. Quare nunc nihil dicunt discipuli. sed postea formidantes dicunt. Nunquid ego sum domine. Sed nondum petrus audierat. Vade retro me sathan. et propter hoc timorem non habuit. Nunc etiam non dicit. vnus ex vobis me tradet. sed dyabolus est. Ideo nesciebant quod dicebatur. sed malicia est. mabant vituperari solum. Accusant autem solum christum gentiles insipienter. Non enim electio eius vim infert his que futura sunt secundum voluntate positum est saluari et perire. Beda. vel dicendum quod ad aliud elegit. et ad aliud vnus. et elegit ut in apostolica dignitate perseuerarent. vnus elegit. ut per prodicionem eius offitium salutem operaretur humani generis. Augustinus. electus enim est iste. de quo nolente et nesciente. magnum aliquid bonum fieret. Sicut enim mihi male vtuntur bonis operibus dei. Sic econtra deus bene vtitur malis operibus hominum. Quid iuda per dyabolus eius bene vnus est dominus. tradi se pertulit ut nos redimeret. Potest etiam sic intelligi. quod ait. et elegi. quod consecratus est duodecim numerus eorum qui per quatuor cardines mundi trinitatem fuerant denotati. Non autem quia perijt inde vnus. ideo illius numeri honor ademptus est. nam in locum perentis alius subrogatus est. Gregorius. moral. Capituli autem nomine censetur corpus. cum de puero homine dicitur. Vnus ex vobis dyabolus est. Unde euangelista exponens subdit. Dicebat autem de iuda simonis scariothis. hic enim erat traditurus eum cum esset vnus de. Christus. considera christi sapientiam. neque enim christus eum manifestum fecit. ne inuerecundum faciat. et sic litigiosus fiat. neque eum latere permittit. ne estimans se latere sine timore operaretur.

CAPI. VII.

Dost h̄ abu-
labat ihs
sus in gali-
leā non em̄
volebat in iudeā am-
bulare. qz querebant
eum iudei interficere.
Erat autez in pximo
dies festus iudeorum
scenophagia. Dixe-
runt autez ad eum fra-
tres eius. Transi hic
et vade in iudeā. vt et
discipuli tui videant
opa tua q̄ facis. Nō
quippe in occulto ali-
quid facit. et q̄rit ipe
in palā esse. Si hec fa-
cis maīse sta teipz mū-
do. Nōqz em̄ fratres
eius credebant in eū.
Dicit ergo eis ihsus.
Tempus meū nondū
aduēit. temp⁹ autē
vestrū semp est para-
tum. Non potest mū-
dus odisse vos. me au-
tem odit. qz ego testi-
moniū phibeo de illo.
quia opera eius mala
sunt. Vos ascendite
ad diem festum hūc.
Ego autem nō ascen-
dam ad diem festum
istū. quia meū temp⁹
nondū impletum est.

bat psecutores. vt homo. et apparebat eis vt de⁹
Vtrumqz vere existens Theo. Secessit etiā nūc
in galileā. quia nondū passionis aderat tempus.
Vnde vanū reputabat in medio inimicōz manere
et magis ipos ad odiū incitare. vnde et osequens
ter temp⁹ describit. cum subdit. Erat autē in px-
mo dies fest⁹ iudeoz scenophagia. Aug. Quid
hic scenophagia. qui scripturas legerūt. nouerūt
faciebant tabernacula in die festo ad similitudinē
tabernaculoz in q̄bus habitauerūt. cum ex egip-
to educti pegrinarent in heremo. celebrabant ex
hoc diem festum ramificantes beneficioz domini

Aug. futur⁹ erat
vt aliquis fidei xpi
abscondēt se ne a p-
secutoribz inueniret-
tur. et ne illi p crimi-
ne obicerēt latibulū
pcessit in capite. qd
in membro confirmare
tur. Vn̄ dicit. Post
hec ambulans ihs in
gal. non em̄ volebat
in iudeam ambulare.
qz querebāt eū iudei
interficere. Beda.
hec verborū onerio-
tal est. vt intelliga-
mus qm̄ in medio mul-
ta geri et fieri potue-
runt. Iudea autez et
galilea. regiones sūt
palestine prouincie.
Sed iudea defca est a
tribu iuda. non tam
solum illa regio quā
tribz iuda. sed et illa
quā trib⁹ beniamin
possidbat. Iudea dic-
ta ē qz ex tribu iuda
Reges oriebant. Ga-
lilea vero dicit. eo q
lactēū populū. i. can-
didum signat. Gali-
lea em̄ grece latine
lac dicit. Aug⁹.
Sic autē hoc dñs dix-
it. q̄si non posset am-
bulare in iudeos et
non occidi a iudeis.
Hanc em̄ potenciam
quanto voluit demō-
strauit. sed ifirmitas
ti nostre p̄bebat exē-
plum. non ipe p̄be-
rat potestatem. sed no-
straz consolabat fra-
gilitatem. Criso.
Sed et illud est dicē
qm̄ que detatis ostē-
debat et que huma-
nitatis. Eten̄ fugies

qui tamen occisuri erant dñm. Appellabatur autē
apud iudeos dies festus. cum tamē non esset vnus
sed plures. Cris. Ostendit igit p hoc euangeli-
sta. quomā multū tempus p̄termisit. Cum em̄ do-
minus sedit in monte erat prope dies fest⁹ pasche
hic autē scenophagia meminit. et in quinqz inf-
medijs mensibus nihil aliud nobis enarrauit. nisi
miraculū panum et allocucionem factā ad eos qui
cōmederunt. Quia em̄ indeficiēter signa faciebat
et disputabat. non poterant euangeliste oia enu-
merare. sed illa p̄cipue studuerunt dicere. p qui-
bus aut querela. aut contradictio quedā a iudeis
sublequebat. quod et hic apparet. Theo. Quia
ei fratres ei⁹ viderāt ipsū nō esse paratū ad ascē-
dendū. Subdit. Dixerunt autē fratres eius ad eū.
Transi hinc. et vade in iudeam. Beda. Ac si di-
cant. Tu signa facis. et pauci ea vident. Transi
ergo ad regiam vrbem. vbi sunt p̄cipues. vt vifis-
signis. laudem osequaris ab eis. Sed qz non oēs
discipuli semp dñm sequebant. sed eoz multē
in iudea erant. Theo subdunt. Vt et discipuli tui vide-
ant opa tua. que facis. Theo. Id est turbe que
sequunt te. Non em̄ de. xij. dicūt discipulis sed de
alijs qui ouerlabant cum illo. Cris. Cum autē
auditis. fratres domini. Marie cogitate consang-
uinitatem. non itez parentis. vllam ppaginem.
Sicut em̄ in sepulchro. vbi positū est corpus dñi
nec ante nec postea mortuus iacuit. sic vterqz ma-
rie nec ante nec postea quicquā mortale concepit
opera quidez dñi discipulos non latebāt. sed istos
latebant. Et ideo dicebāt vt discipuli tui videant
opera que tu facis. Loquebantur. autē prudētia
carnis. verbo qd caro factū est. Vnde et subdunt.
Nemo quippe in occulto aliqd facit. et querit ipse
in palam esse. Si hoc facis. manifesta te ipm mudo.
Quasi dicerent. Facis miraculā appare hominibus.
vt laudari possis ab hominibz. Nam qui eum vidē-
tur monere glorie ipius cōsulunt. et qz humanā
gloriā requirebant. in eum non credebant. vnde
sequitur. Nōqz em̄ fratres eius cre. in eum. Xpm
enim osanguineū potuerunt habere. credere autē
in eum. ipsa propinquitatē fastidierūt. Cris.
Dignum est aut mirari euangelistaz morem ver-
tutatis amicū. qualiter non verēcundātur dicē ea
que magistro videntē ferre iniuriā. sed hoc marie.
studuerunt enūciare. Non em̄ parūā habet detrac-
tionem qz fratres ei⁹ credebāt. et vidēt quidem
iniciū verborū quasi amicorum esse. Multe autē
amaritudinis erant. que dicebant. quia et de for-
midine. et de amore glorie eum vocāt. Nam dicūt.
Nemo in occulto aliquid facit. Quod erat dicere.
Formidmē incusancū et simul suspicancū que fie-
bant. non vere facta esse. Per hoc autez qz dicunt.
Et querit ipe in palam esse amorē glorie notant.
Xp̄stus aut mansuete eis respondit. Docēs nos
non indigne ferre. si aliqui etiā viles nobis consi-
liantur. Sequit. em̄. Dicit eis ihsus. Tempus meū
nondū aduēit. temp⁹ autē vestrum semp est pa-
ratum. Beda. Nō autē videat hoc contrariū et
qd apostolus dicit. At vbi vnit plenitudo t̄pis.
misit deus filiū suū. referendū est qd hic dicit.
nō ad t̄ps natiuitatis. sed ad t̄p⁹ glificacionis.

Aug⁹. Dabant enim illi consilium consequente glorie. veluti secularit. et terreno affectu monentes ne esset ignobil. et latitaret. Sed dñs voluit ipsam celsitudinē p humilitatis viā lternere. Dicit ex 30. Tempus meū idest glorie mee. qua veniam in altitudine iudicaturus nondū venit. Tps autē vestrum idest mundi gloria semp est paratū. Et quoniā nos dñi corpus sumus. quādo nobis insultant amatores hui⁹ seculi dicamus eis tempus vestrū atest paratū. tempus nostrū nondū aduenit. Excelsa enim patria humilis via. Qui recusat viam. quid querit patriā. Cris. Vel aliter videtur aliud ecclesie insinuari. Fortassis em̄ eum protere volebāt et tradere iudeis. ideo dicit. Temp⁹ meum nondū aduenit. hoc est tps crucis et mortis. Tempus autē vestrū semp est paratū. Quia et si vos semp sitis cum iudeis. non interficient vos eadem cum illis zelantes. Vnde sequitur. Non potest vos odisse mund⁹. me autem odit. quia ego testi-phi. de illo. quia opa eius mala sūt. Quasi diceret qualis mundus eos odit. qui eadē cum ipō voluit et pro eisdem studēt. me autē odit. qm̄ redarguo eum. Int̄. Atum ergo gloriā hominū non quero q non p̄mitto eos redarguere. licet sciam ex hoc odium nasci. et mortē intentari. Per hoc etiā ostēdit q odium iudeoz conē eum concitabat publica redargutio. non autē sabbati solutio. Theo. Vel dominus contra duo de quibus illi eum arguebāt alia duo inducit. Conē formidmē quidem dicit. q opera mundi redarguit. idest opa eorum qui mundana sapiunt. qd non faceret. si formidolosus esset. Sed contra inanem gloriā misit illos ad festum. Vnde sequit. Vos ascēditē ad diem festum hunc. nam si vane glorie passione detineret. Retinisset eos secum. nam glorie cupidi consueuerūt multos habere qui sequantur eos. Cris. Hoc etiā dicit ostendens q eis blandiri non vult. sed cecidit eis iudaica facere. Aug⁹. Vel aliter. Vos ascēditē ad diem festū hunc. vbi gloriā humanā queritis. vbi extendere vultis carnalia gaudia. non eterna cogitare. Sequit. Ego autē non ascēdam ad diem festum istū. Cris. Scilicet modo vobiscū. quia meum tps nondum impletū est. In futuro enim pasca crucifigendus erat. Aug⁹. Vel meū tempus. i. glorie mee nōdum aduenit. Ipse erit dies festus meus. Non diebus istis p̄currens et transiens. Sed permanēs in eternū. Tpa erit festiuitas et gaudium sine fine. eternitas sine labore. serenitas sine nube.

Hec cum dixisset. mansit in galilea. vt autē ascenderunt fr̄es eius. tunc et ipse ascēdit ad diem festū. nō manifeste sed quasi in occulto. Iudei ergo querebant eum in die festo. et dicebant vbi

Cris. Quia dixerat dominus. nō ascēdā vobiscū in principio. denegauit ascensum vitans iram fremens eum iudeoz. vnd dicitur. Hec cum dixisset. ipse. Mansit in galilea. Postea vero ascendit. Vnde sequit. V: autē ascenderūt fratres eius. tunc et ipse ascendit. Aug⁹

ē ille. Et murmur multus erat de eo in turba. Quidam em̄ dicebant. quia bonus est. alij autē dicebāt. nō s; seducit turbas. Nō tamē palaz loquebat de illo. ppter metum iudeorum.

Ascēdit autē non gloriari t paliter. sed aliquid docere salubriter de festo eterno ad monere. Cris. Vel ascendit. non vt paciaf. sed vt alios erudiat. Latenter autē ascendit. poterat em̄ manifeste ascendere et detinere eoz morbum impetum. qd multociens fecit. sed

nolebat hoc continuo facere. ne magis suā diuinitatem denudaret. et vt incarnatio ei⁹ cercior esset et vt nos erudiret ad virtutē. vt igit disceremus quid nos oporteat facere. qui nō possumus psecutores detinere. voluit latenter ascēdere. Non autē dixit in occulto. vt ostendat dispensaciōe hoc esse factum. Si em̄ omnia vt de⁹ ageret. quomō possemus nos scire incidētis humanis piculis. qd oporteat facere. Aug⁹. Vel occulte ascendit. qz fauorem hominū non querit. non pompis stipancius se turbarum delectat. Beda. Mistice autē designatur quia singulis quibusqz carnalibus humanā gloriā qrentibus dñs manet in galilea. que mēpretatur transigratio facta. i. in mēbris suis. q transigrant de vicijs ad virtutes. et in eis p̄ficiunt. Postmodū vero dominus ascendit qz membra xpi. non huius vite. sed eterne gloriā querūt. Occulte autē domin⁹ ascendit. qz omnis gloria ei⁹ est ab intus idest de corde puro et sciencia bona. et fide non ficta. Augusti. Vel q quasi latenter ascendit. aliquid significare voluit. Omnia em̄ que dicta sunt antiquo p̄lo israhel. vmbre fuerūt futurorū. et scenoplogia vmbra erat futurorū. Omnia ergo que fiebant in figura. manifestant in notis. Ascēdit ergo in occulto. figura em̄ erat ipm̄ esse in occulto. In ipso die festo xpc latēbat. quia ipse dies festus xpi membra peregrinatura significabat. Ille em̄ est in tabernaculis. qui se in mundo esse intelligit pegrinū. Scenoplogia autē erat celebratio tabernaculorū. Sequit. Iudei autē que rebant eum in die festo. et dicebāt. vbi est ille.

Cris. Ex multo odio et inimicia. neqz eū nominatum vocare volebant. Non autē multa erat eis in festiuitate reuerēcia. nec multa religio. quia a festiuitate credebant xpm̄ fraudulēter detinere. sequitur. Et murm̄ multus erat de eo in turba. Aug⁹. Murmur erat de otencione quā conueniēter exponit. dicens. Quidam enim dice. quia bonus est. alij autē dice. non. sed seducit turbas. Quicumqz em̄ euerit in aliqua gracia. alij dicūt. bonus est. alij nō sed seducit turbas. Nō autē dictū est de deo valet ad cōsolacionē de quocūqz hoc dictū fuerit xpiano. Et quidē si seducere deipe est. nec xpc seductor. nec quisquā debet seductor esse xpianus. Si autē seducere aliūde ali quē ad aliud p̄suadendo ducere est. querendū est. vnde et quo. Si a bono ad malū malus seductor est. Si a malo ad bonum. bon⁹ est. Et vtinā sic omnes seductores vocemur et simus.

Cris. Igitur illam quidem estimo opinionem

multitudinis esse. qua se3 dicebat bonus esse. hanc vero principum et sacerdotum. quod ostenditur per hoc qd dicunt. seducit turbas. non dicunt seducit nos. Sequit. Nemo tamen palam loquebat de illo. ppter metum iudeoz. Aug9. Eoz se3 qui dicebant bonus est. non qui dicebant. seducit turbas. Vnde em clarius sonabant. Sed bonus est premis susurrabant. Cris. Vide autem eorum qui principant corruptione. Vbi autē qui principatus subiciunt. sam quidē erant iudicio. sed nō habebant libertatē dicēdi. qd maxime multitudis ē.

Jam aut die festo mediante. ascendit ihesus in templū et docebat. et mirabant iudei dicentes. Quomodo hic litteras scit. cum non didicerit. Respōdit eis ihesus. et dixit. Mea doctrina nō est mea. Sed eius q misit me. Si quis voluerit voluntatē eius facere. cognoscet de doctrina utrū ex deo sit. an ego a meipso loquar. Qui a semetipso loquit. gloriam propriam querit. Qui aut querit gloriam eius qui misit illū. Verax est. et iniusticia in illo non est.

Illius diei festi tot dies remansissent. quot preterissent. vt etiā hoc impleret. qd ait. non ascendam ad diem festū hūc. idest ad quē vos vultis primū vel secundū diem. ascendit aute3 postea. die festo mediante. Aug. de questi. no. et ve. testa. Tūc etiam ascēdit. nō quasi ad diem festū sed quasi ad lucem. Illi vero ascenderunt. quasi ad petruendū delicijs diei festi. Christo vero ille fuit dies festus. quo passio e sua redemit mundū. Augusti. sup io. Ille autē qui prius latebat. docebat. et palam loquebat. et non tenebat. Illud em q latebat. erat causa exempli. hoc potestatis. Cris. Quid autē docebat. non dixit euāgelista sed q mirabiliter docebat. hoc solum ostendit. tanta enim erat virtus docentis. vt qui dixerant. seducit turbas. transmutati mirarent. vnde sequit. Et mirabantur iudei dicētes. quomō hic litteras scit cum non didicerit. vide admiracionē. ne quicquam plenam non em dicit. q doctrina admirarent. sed in aliam

admiracionem inciderūt. Aug9. Omnes quib3 quantū arbitror. admirabant. sed non omnes cōuertebantur. Et vnde admiracio. quia multi nouerant vbi natus. quemadmodum fuerit educatus. Nunq̄ eum viderant litteras discētē. audiebant tamen de lege disputantē. legis testimonia profertentem. que nemo posset pferre nisi legisset. nemo legeret nisi litteras didicisset. et ideo mirabantur. Cris. Ab hac aut questione cognoscere debant. quomā hec sciencia humanitus nō erat in eo. sed diuinitus. sed qz hoc ipsi nolebāt reuelare sed in sola admiracione stabāt. dominus hec reuelauit. Sequit em. Respondit eis ihesus et dixit. Mea doctrina non est mea. s3 eius qui misit me. Aug. Videtur autē hoc esse contrariū q dicit. Mea non est mea. Nam si dixisset. Ista doctrina non est mea nulla esset questio. Que est ergo doctrina patris. nisi verbū patris. Ipse ergo xpc est doctrina patris. si verbū patris est. Sed quia verbum non potest esse nullius. sed est alicuius. Et suā doctrinam dixit seipm. et nō suā. quia patris est verbū. Quid est tam tuū. q tu et quid tam non tuum q tu. Si alicuius es. qd es. Breuiter ergo hoc mihi dixisse videt. Mea doctrina nō est mea. ac si diceret. Ego non sum a meipso. Sabellianam heresim sententia ista dissoluit. qui dicere ausi sūt. ipm esse filiū qui est et pater. Duo esse noia. sed vnam rem. Cris. Vel suam dicit. qm cam docuerat. non suam aute3 quomā patris erat doctrina. Sed si omnia que sūt patris. eius sunt. ex hoc ipso q patris est. deberet esse et sua. Sed hoc q dicit. non est mea. Vel emēter ostendit. et sui et patris vnam esse doctrinam. Ac si diceret. nihil habeo pmutatum aut diuersū. sed ita ago. vt dico. vt nō estimeat aliud quid preter patrem dicere vel agere. Aug9. primo de trim. Vel aliter. scdm aliud suā dixit. scdm aliud non suam. scdm formam dei suam. scdm formā serui non suā. Aug9. Si quis autē hoc parum intellexerit. audiat consiliū quod dñs consequēter dat dicens. Si quis voluerit voluntatē eius facere. et cognoscere. de doctrina utrū ex deo sit. an ego ex meipso loquar. Quid est si quis voluerit voluntatē eius facere. hoc est credere in eum. ipse enim supra dixit. hoc est op9 dei vt credatis in eum quē ipse misit. Quis autē hoc nesciat hoc esse facere voluntatē dei. opari opus eius. Cognoscē autē hoc ē intelligere. Ergo noli intelligere vt credas. sed crede vt intelligas. quia nisi credideritis. nō intelligetis. Cris. Vel hoc ita dicit. ac si dicat. Aufferite iram inuidiā et odiū quod sine causa in me habetis. Et nihil erit qd phibeat vos cognoscere quomā dei verba sunt q loquor. Deinde aliud iduicit argumentū insolubile. ab his q sunt in consuetudine hominū nos erudiens. Vnde sequit. Qui a semetipso loquit gloriam propriam querit. Quasi. d qui aliquā ppriam vult instituire doctrinā. ppter nihil aliud hoc vult. quā vt gloriam acquirat. Si vero ego gloriam eius qui misit me quero. cui9 gracia aliena vellem vos docere. Et hoc est qd subdit Qui autē querit gloriam eius qui misit illū. hic verax est. et iniusticia in illo non est. Theo. Quasi diceret. verax sū. qz doctrina mea otinet veritatē

In iusticia in me non est. quia alterius gloriā non usurpo. Aug⁹. Qui querit gloriā propriamantis xp̄c est. Dominus autē noster magnū nobis exemplum p̄buit. humilitatis. dum habitu inuent⁹ ut homo querit gloriā patris. non suam. sed tu quando ali quid boni facis. gloriā tuam queris. quando aliqd mali facis. deo calumniā meditaris. Cris. Vide ergo quomā causa quedā p̄pter quam humilia de se dicit. hoc est ut credant qm̄ non desiderat gloriā. neq; principatū. et eiam p̄pter imbecillitatem audiencium. Et ut doceat homines moderata sapere. et nichil de se dicere magnum. Sed semper humile.

Nonne moyses dicit vobis legem et nemo ex vobis facit legem. Quid me queritis interficere. Respōdit turba. et dixit. Demoniū habes. q̄s te querit interficere. Respondit ihesus et dixit eis. vnum opus feci. et oēs miramini. Propterea moyses dicit vobis circumcisionem. non q̄ ex moise est. sed ex patribz. et in sabbato circumciditis hominem. Si circumcisionem accipit homo in sabbato ut non soluat lex moysi. michi indignamini. quia totūz hominem sanūz feci in sabbato. Nolite iudicare sedz faciem. sed iustū iudicium iudicate.

Aug⁹. Vel hoc dicit. quia si legem facerent. in ipsis litteris xp̄m agnoscerēt. et p̄sentem non occiderent. Respōdit autē ei turba. non p̄tinencia ad ordinē. sed ad perturbationē. Sequitur enim. Respondit turba et dixit. Demoniū habes. quis te querit interficere. Ei dictū est q̄ demoniū haberet. qui demones expellebat. Dominus autē non turbat⁹. sed in sua veritate tranquillus. non reddidit maledictū p̄ maledictō. sed respondit tranquille. Beda in quo nobis paciencie reliquit exemplū. ut quociēs nobis ab aliquibus falsa obiciunt conuicia. paciēte tolleremus. et vera que possumus. non obiciam⁹. sed

Cris. Duas criminaciones iudei cōtra xp̄m inducebant. vnā q̄ sabbatū solueret. Aliam q̄ patrē suūz dicebat deū. Equalē seipm̄ faciens deo. Igit̄ prius confirmatum ostendit q̄ non est deo contrarius. s̄ eadē illi docet. De reliquo ad sabbati solutionēz instat dicens. Nōne moyses de. vo. legem. et nemo ex vobis facit legēz. Ac si diceret. lex dicit non occides. vos autē occiditis. et hoc ē. quod subdit. Quid me queritis interficere. Ac si diceret. Et si ego dissolui legem. homines sanans transgressio fuit. sed in salutē. Vos autem transgredimini in malū. unde non deo a vobis de solucōne legis diiudicari. In duobz ergo eos corripuit. Et dicēdo. qd me queritis interficere. et ostendendo quomā occasione mēditantes. non sūt digni aliū diiudicare.

Aug⁹. Vel hoc dicit.

salutē: et monita p̄dicemus. Sequit̄ enim. Respōdit ih̄s et dixit eis. vnu opus feci et oēs miramini.

Aug⁹. Ac si diceret. Quid si omnia opa mea videretis. ip̄ius em̄ opa erant. que in mūdo videbāt et ip̄s qui fecit omnia non videbant. fecit vnā rem et turbati sunt. quia saluū fecit hominē in sabbato. quasi si quisquā eorum egrotus sabbato sineceraret. alius illū sanum fecisset q̄ ille qui eos scandalizauit. quia vnu hominē sabbato saluum fecit.

Cris. hoc em̄ q̄ dicit. miramini. hoc est turbamini. tumultuatis. vide autē quomō prudenter a lege eos filogizat. Vult em̄ ostendere q̄ facere hoc opus non erat legē soluere. Sunt em̄ multa p̄ncipaliora q̄ lex de obseruatione sabbati. p̄ quorum obseruationem. lex non soluit. sed impletur. Et ideo subdit. Propterea moyses dedit vobis circum. non quia ex moise est. sed ex patribz. et in sabbato circumciditis hominē. Aug⁹. Quasi dicēt. Bene factū est ut acciperetis circumcisionē a moise nō quia ex moise est. sed ex patribz. Abraham em̄ prim⁹ accepit circumcisionē a domino. et in sabbato circumciditis. Conuicit vos moyses. accepistis in lege ut circumcidatis octauo die. Accepistis i lege ut vacetis septimo die. Si octauus dies illius qui natus est. occurrit ad diem septimū sabbati. circumciditis hominē. que circumcisio pertinet ad aliquod signaculū salutis. et non debent homines sabbato vacare a salute. Alchui. Propter tres em̄ causas data fuit circumcisio. Primo ut signū esset magne fidei abrahe. Secūdo ut per eam a ceteris nationibus discerneret. Tercio ut illū in virili mēbro suscipientes. castitatē mentis et corporis obseruare deberent. Et tantūz conferebat tunc circumcisio quantū nunc baptisma. nisi q̄ ianua nondū apta erat. Concludit ergo ex p̄missis. Si circum. accipit ho. in sabbato. ut non sol. lex moi. michi indignamini. quia totum hominē sanum feci in sabbato.

Cris. Quasi d. sabbati solucio in circumcisione. legis est obseruacio. Sic et ego hominem curans sabbato. legē seruauī. Vos qui non estis legislatores. vltra modum legē defenditis. Sed moyses iulit legem solui. p̄pter mandatū qd non erat ex lege. sed ex patribz. Per hoc autē qd dicit. Totum hominē sanum feci in sabbato. ostendit circumcisio nem esse p̄ticularē sanitatē. Aug⁹. forte autē illa circumcisio ip̄m dominū significabat. Quid em̄ est circumcisio. nisi carnis expoliacio. Significauit ergo expoliacionē a corde cupiditatū carnalium. Non ergo sine causa data est in eo mēbro p̄ quod p̄creatur creatura mortaliū. quia per vnu hominem peccatū intravit in mundū. Ideo autē quisq; cum ip̄icio nascitur. quia omnis cum vicio p̄pagnis nascit̄. et non mundat deus. siue a vicio eū quo nascimur. siue a vicijs que male viuendo addimus nisi per xp̄m. Cultellis em̄ petrimis circumcidēbāt et petre nomine xp̄m figurabāt. Ideo autē octauo die. quia post septimum sabbati domini die dñico resurrexit. Ipsa autē resurrectio nos circumcidit. i. abstulit desideria carnalia. Intelligite hoc significari opus bonūz quod ego feci totū hominem saluum in sabbato. q̄ et curatus est ut sanus esset in corpe et credidit ut sanus esset in anima. Et ista

autē phibiti. seruilia opera facere sabbato. sūm quid seruire opus est hominē sanare in sabbato. Manducatis siquidē et bibitis in sabbato. qz per tinet ad salutē. per quod ostenditis opera salutis. nullo modo esse die sabbati omittenda. Criso. Non autē dixit. Ego maius circumcisione operat⁹ sum. sed solum factū narrans. iudiciū eis concessit. Vnde subdit. Nolite iudicare secundū faciem. sed iustum iudiciū iudicate. Quasi diceret. non qz moises apud vos habet maiorem gloriā q̄ ego. ex personarum dignitate feratis sententiā. sed a re. natura. hoc em̄ est iuste iudicare. Nullus autē inculcauit moisen de hoc q̄ iussit sabbatū solui ppter mandatum circumcisionis. quod erat aliunde q̄ ex lege inductū. Ergo fide dignior vobis est moises qui iubet solui legem a mandato non legali. Aug⁹. hoc autē q̄ dominus notauit hoc loco euadere in hoc seculo. magni laboris est. non psonaliter iudicare. admonuit quidē dominus iudeos. admonuit et nos. Quod em̄ preciosius sonabat de ore domini et ppter nos scriptū est et nobis seruatiū et ppter nos recitatiū. Sursum est domin⁹. sed etiā hic est veritas dominus. Corpus em̄ domini in quo fuerit vno loco esse potest. veritas eius vbiqz diffusa est. Quis ergo est qui nō iudicat psonaliter qui equaliter diligit. Non enim cum homines diuerso modo pro suis gradibus honoramus. timēdum est ne personas accipiamus. Nonnunq̄ em̄ est iudiciū inter patres et filium. non equamus filiū patri in honore. sed ipponimus si bonam causā habet. filiū patri in veritate. et sic tribuimus honore debitum vt non perdat equitas meritū.

Dicebāt ergo quidam ex iherosolimis. Nonne hic est quē iudei querūt miterficere et ecce palā loquitur et nihil ei dicūt. Num quid vere cognouerūt pncipes. quia hic est xpc. Sed hunc scimus vnde sit. Xpus autē cum venerit. nemo scit vnde sit. Clamabat ergo ihs in templo docens et dicens. Et me scitis. et vñ sim scitis et a meipso non veni. sed est ver⁹ qui misit me. qz vos nescitis. ego scio eum. Et si dixerō quia nescio eum. Ero similis vobis

Aug⁹. Supra dictum est. q̄ ideo dominus velud occulte ascendit ad diem festū non quia timebat ne teneretur. Cui potestas erat vt non teneretur. Sed vt significaret etiam in ipso die festo qui celebrabatur a iudeis se oculari et suū esse misterium. nunc autem apparz potestas que putabat timiditas. Loquebat em̄ palā in die festo ita vt mirarentur turbe. vnde dicit. Dicebāt ergo quidam ex iherosolimis. Nonne hic ē quē iudei querunt interficere. Et ecce palam loquitur et nihil ei dicunt. Nouerant em̄ qua se uicia que rebat mirabant qua potentia nō tenebatur. Cris. Addit autē euangelista ex ihero

medax. Sed ego scio eū quia ab ipso sum et ipse me misit. q̄rebāt ergo eū aprehendere et nēo misit in illū manus. qz nōdū venerat hora eius

solimis. qm̄ qui magis potiti erant figis. hii omnes erant miserabiliores. q̄ detatis eius signum videret maximū. omnia iudicio corruptorum principū pmittebāt an non magnū signū insipientes et q̄rentes interficere. habere em̄ in manibus. et repente quiescere. Aug⁹. Igit non plene intelligētes xpisti potenciā. putauerūt esse pncipi scienciā q̄ ei peccerunt. Vnde subdit. Nunquid vere cognouerūt principes. quia hic est xpc. Cris. Sed ipsi neqz pncipi sequuntē sententiā. sed illā pferunt corruptā et p̄ria amencia dignā. Vnde subditur. Sed hunc scimus vnde sit. Xpus autem cū ve. nescit vnde sit. Aug⁹. Hec opinio apud iudeos nō maniter nata est. Inuenimus tamē q̄ scripture dixerunt de xpo. quomā nazarenus vocabit. Ergo pdixerunt vnde sit. Iudei etiā dixerūt herodi querēt. q̄ xpc in bethleem iude nasceret. et testimonium etiā ppheticum attulerunt. Vnde ergo nata est hec opinio apud iudeos. q̄ xpc cum uenit. nemo sciat vnde sit. nisi qz vtrunqz p̄nunciatuerunt scripture. scdm̄ hominem pdixerunt vnde esset. scdm̄ deum latebat impios et querebat pios. Hanc igit opinione in eis generauerat. quod per ysaiā dictum est generacionē eius quis enarrabit. Deniqz dominus ad vtrunqz respondit. et qz nouerant eum vnde esset. et qz non nouerant. Vnde sequitur. Clamabat ergo ihs docēs in templo et dicens. Et me scitis. et vnde sim scitis hoc ē dicere et vnde sim scitis. et vnde sim nescitis. Et me scitis et vnde sim scitis et hoc est dicere. et vñ sim scitis et vnde sim nescitis. vnde sim scitis. ihs a nazaret cuius etiā parentes nostis. Solus em̄ in hac causā latebat virginis partus. quo excepto totū nouerant in ihesu. quod ad hominē p̄tinet. Recte ergo dixit. Et me nostis. et vnde sim scitis. scdm̄ carnem et effigie hominis quā gerebat. Secundū diuinitatem autē. A meipso non veni. sed est verus qui misit me. Cris. Per quod ea que in mente habebāt. reuelat. Ac si diceret. Non sum de numero eorum qui sine causa uenerūt. sed est verax qui misit me. et si verax est. in veritate misit. et qui miss⁹ ē congruum est veracem esse. Rursus autē ex p̄p̄is sermonibus eos capit. quia em̄ dicebant. cum uenerit xpc. nullus cognoscet vnde est. ostēdit etiā inde se xpm̄ esse. qm̄ a patre venit. quē ipsi nesciebant. Et ideo subdit. Quem vos nescitis. Vtilis. sexto de trinitate. Nunquid aut non omnis homo licet in carne ex deo natus est. et quomō negat ab hiijs vel seipm̄ vel vnde ipse sit. sciri. nisi id vnde ē ad nature sue referret autorē. Nam id quod vnde sit. ignorat naturā ex qua est. dum vnde sit. nescit ostēdit. Ignorari em̄ vnde sit. non pot est q̄quid subsistit ex nihilo. Quia hoc ipm̄ quod non ignoratur ex nihilo. ignoracionē eius vnde sit. non habet. Ob hoc autē quid sit ipse. nescit. ideo ignorat a quo sit. non em̄ confitē filium qui negat natum

Nec natū intelligit. qui putabit euz esse ex nihilo.

Cris. Vel ignorantia hic dicit. que est per opa sicut paulus ait. Confitentē se nosse deū. Factis autē negant. Dupliciter autē eos redarguit. Et primū quidem q̄ occulte loquebant. hoc in mediū inducit clamans. vt eos verecundari faciat. Aug. Desiq; vt ostenderet eis vnde possent scire. subiecit. Ego scio eum. Ergo a me quereite. vt sciatis eum. Patrem em̄ non cognoscit nisi filius. et cui voluerit filius reuelare. Et si dixero quia nescio eum ero similis vobis mendax. Cris. Quod est impossibile quia em̄ verax est. qui misit. congruum est et eum qui missus est veracem esse. vbiq; autē cognicionem patris soli sibi attribuit. q; a patre ē. Vnde sequit. Et ego scio eum quia ab ipso sum. Vnde septimo de trinitate. Quero autē vtz id quod ab eo opus est. in eo creacionis aut naturā generacionis ostendat. Si opus in eo creacionis est. vniuersa queq; que creant a deo sunt. et quō patrem non vniuersa nouerunt. cum filius eum idcirco q; ab eo est. nō nesciat. Si vero idcirco ei quia ab eo sit. eum nosse sit ap̄rium. quomō non hoc ei qui ab eo est. erit ap̄rium. scz vt verus fili⁹ ex natura dei sit. Vbiq; igit ap̄rietatem cognicionis de ap̄rietate generacionis. Tamen ne forte id quod ab eo est. aduentus sui temp⁹ heresis inuaderet. otinuo subiecit. Et ip̄e me misit. Tenuit ordinē euangelici sacramēti. natū se p̄fessus et missum. Aug. Ab ipso inquit sum. q; filius de patre. Quod aut videtis me in carne ipse me misit. vbi noli intelligere nature dissimilitudinē. sed generantis auctoritatem. Cris. Irritauerūt autem iudeos ea que dicebant. p̄pter hoc q; dixerat quez vos nescitis. quia similibat se scire. vnde sequit. Querebāt ergo eum apprehendere et nemo misit in eum manus vide furorem eoz inuisibilem refrenatū. Euangelista vero humanius et humiliter loqui volens. vt ex hoc xp̄c homo putaret. non dixit q; eos inuisibiliter detinuit. Sed subiecit. quia nondū venerat hora ei⁹. Aug. Hoc est. quia volebat. non em̄ domin⁹ sub fato natus est. hoc nec de te credendū est. quantomagis de illo p̄ quem factus es. si tua hora voluntas est illius illius hora que est nisi voluntas sua. non ergo horā dixit qua cogere mori sed qua dignaret occidi.

De turba autē multi crediderūt in eum. et dicebant. Xpus cum venerit. nunq̄d plura signa faciet. q̄ que h̄ facit. Audierūt pharisei. turbam murmurantem de illo hec. Et miserunt principes et pharisei ministros vt apprehenderent eum. Dixit ergo ih̄s. Ad-

Aug. Humiles et paupes saluos faciebat dñs. Vnde dicit de turba autē multi crediderunt in eum. Turba em̄ que suam egritudinē cito vidit etiā illius medicinam sine dilacione cognouit. Cris. Verum tamē neq; in his erat sana fides. sed more multitudinis vulgaria loquebant. Sequitur em̄. Et di. Xpus cum venerit. nunquid signa plura faciet q̄

huc modicū tempus vobiscū sum. et vado ad eum. qui misit me. Queritis me. et nō inuenietis. et vbi ego sum vos non potestis venire. Dixerūt ergo iudei ad semetipsos. Quis h̄ iturus est q; non inueniemus eum. Nunq̄d in dispersione gentiū iturus est. et doctur⁹ gentes. Quis est hic sermo. que dixit. Queritis me. et nō inuenietis. Et vbi sum ego. vos nō potestis venire

que hic fact. Dicere em̄ xp̄c cum venerit. erat non firmiter credentiū hunc esse xp̄m. Vel etiā hoc dicere. est ostendere eum nō esse xp̄m. Ac si dicat. Nonne ille cum venerit. melior erit. et plura signa faciet. gloriosiores em̄ non a doctrina. sed a signis inducunt. Aug. Vel intelligunt. Si duo non erūt. Vbi ē xp̄c. Principes autē miserebant. Et ideo medicum non soluz non agnoscebāt. sed etiā occidere cupiebant. Vnde sequit. Audierūt pharisei turbam murmurantem de illo

hec. Et miserunt principes et pharisei ministros. vt apprehenderent eū. Cris. Multa quidē locutus est supra. sed nihil tale fecerunt. Nō marime em̄ eos mordebat. hoc erat q; turbe scz xp̄m glorificabant. Sabbati autē solutio apparēs causa erat. quā scz pretendebant. et ipsi quidē non audebant xp̄m cape periculum timentes. Ministros autē mittunt tanq̄ piculis expositos. Aug. Quia ergo nō poterant apprehendere nolentem. missi sunt. vt audirent docerent. Sequit em̄. Dixit ergo ih̄s. Adhuc modicum tempus vobiscū sum. Cris. Verba loquitur humilitatis plena ac si dicet. Quid festinatis me interficere. paruum expectate et t̄pus

Aug. Quod modo ergo vultis facere. facturi estis non modo. quia nolo. Implere em̄ debeo dispensacionē meam. et sic puenire ad passionem.

Cris. Per hoc igit audaciorē turbam terruit. studiosiorē vero magis auidam faciebat ad audiendum. quasi puo tempore derelicto. in quo possent hac doctrina potiri. Non autem dixit simplicit. hic sum sed vobiscū sum. Quasi diceret et si psequamini me. non tamē cessabo que sunt p̄ vobis dispensans et ea que sunt ad salutē docens et monēs vos. Quod autē subdit. Et vado ad eum qui me misit. sufficiens em̄ erat eos terrere. Theo. Tanquā patri sit de ipis squesturus. quia si missum obprobrijs affecerunt. non est dubiū q; et mittenti fecerunt iniuriā. Beda. Dicit aut. vado ad eum qui misit me. ac si diceret. reuertens ascendo ad patrē qui me incarnari precepit. Illic se dixit ire a quo nunq̄ recessit. Cris. Quid vero eo indigebant. manifestat p̄ hoc q; dicit. Queritis me et non inuenietis. Sed vbi q̄sierunt eū iudei. Dicit lucas qm̄ plangebant mulieres sup eum. Probabile autem est et multos alios hoc passos esse. et p̄cipue dū ciuitas caperet. eos meminisse xp̄i. et miraculoz eius. et p̄senciā eius querere. Aug. Vel h̄c iam resurrectionem suam p̄dixit. quia quesituri illum erant post resurrectionē compūti. Soluerūt enim eum

agnoscere presentem. et postea quiescerunt cum viderent in eum multitudinē credentē. unde multi compuncti dixerunt. Quid faciemus. viderunt enim xpm suo scelere morientē. et crediderunt in xpm suis sceleribus ignoscentē. et quousq; biberēt sanguinem quē fuderunt. de sua salute desperauerūt.

Criso. Deinde ne quis cum per mortem cōmuni modo abire estimet. subiungit. Et vbi ego sū. vos non potestis venire. Si vero in morte maneret. possent ad eum ire. illuc enim oēs abimus. Aug⁹ Non autē dixi vbi ero. sed vbi sum. Semp enim ibi erat xpc. quo fuerat rediturus. Sic redijt vt nos non derelinqeret. Erat enim xpc secundū visibilem carnē in terra. scdm inuisibilem maiestatem in celo et in terra. Non autē dixit. non poteritis. sed nō potestis venire. Tales enim tunc erant qui non possent. Nam vt sciatis. non hoc ad desperationē dictum. et discipulis suis dixit tale. aliqd. quo ego vado. vos non potestis venire. Deniq; hoc petro exposuit. dicens. Quia ego vado nō potes me seq mō. sequeris autē postea. Cris. Hec autē omnia induxit. volens eos attrahere. et em modicū tpus quod relinquebatur. et post recessum ipm desiderabilem esse et eū non posse decetero inueniri. sufficiencia erat ad suadendū vt ad eum accederent. Per hoc autē q dicit. Vado ad eum qui misit me. ostendit nullā sibi fieri lesionē ab insidijs eoz. et passionē suam voluntariā sibi esse. passi sunt autē ipi iudei ad ea que dicta sunt. et qruunt ad seipos. quo debeat ire quod non erat eoz. qui desideraret ab eo liberari. Sequitur enim. Dixerunt ergo iudei ad semetipos quo hic iturus est. quia non inueniemus eum. nunquid in dispersionē gentium iturus est et doceturgentes. Sic enim gentes vocabāt quasi exprobrātes et magna in semetipis gloriātes. quia scilicet gentes vbiq; disseminate erant. et imperfecte ad inuicem pmixte. Sed hoc obprobriū postea ipsi sustinuerunt. quia vbiq; dispersi sūt. Antiquitus autē tota gens in vnū collecta erat. Sed cum iudei vbiq; terrarum iam gentibus pmixti essent. non diceret. quo ego vado vos nō potestis venire. si per hoc gētes intellexerūt. Aug⁹. Dixerat autē dominus. quo ego vado de sinu patris. Hoc ergo illi nullomodo intellexerūt. et tamē ex hac occasione salutem nostrā predixerunt. q dominus iturus esset ad gentes. non pñencia corpis. sed tamē pedibus suis. misit enim ad nos membra sua et fecit nos membra sua. Cris. Non autē dixerunt q iturus esset ad gentes ledere eos. sed docere. Jam enim irā submiserant et hīs que dicta erant crediderant. Nequaquā autē nisi credidissent. quiescerent ad seipos. Quis est hic sermo. quē dixit. qritis me et non inuenietis. et vbi ego sum. vos non potestis venire.

In nouissimo autē die magno festiuitatis. stabat ihesus et clamabat dicens. Si quis sitit. veniat ad me et bibat. Qui credit in

Cris. Cum recessuri essent domū celebrata festiuitate. dominus dat eis viaticum ad salutē. unde dicit. In nouissimo autē die ma. fe. sta. ihesus et clamabat dicens. Si quis sitit. veniat ad me et

me sic dicit scriptura flumina de ventre eius fluēt aque viue. Hoc autem dixit de spiritu quem accepturi erāt credentes in eū. Non dum enim erat spiritus dat⁹. Quia ihesus nondum erat glorificatus.

bi. August. Tunc enim agebatur festiuitas q appellat scenoza ptegia. i. tabernaculorum constructio.

Cris. Que p septē dies agebat. prima autē dies et vltima erat celeberrima sūm legē et hoc significauit euāgelista cū dixit. In nouissimo die magno festi. Medis

os autem dies magis ad voluptatē consumebant. Ideo ergo prima die hoc eis non dixit. sed neq; secunda aut tertia. ne ea que dicebant. deperirent. eis voluptati vacantibus. Clamat autē ppter turbam multitudinē. Ideo. Simul quidē vt audibilis fieret. atq; vt confidentiā largiret. et quia neminem formidabat. Cris. Dicit autē si quis sitit ac si di. p̄minem necessitate et violēcia attrahat. Sed si quis habet desiderii multū. hūc ego voco. Aug⁹. Est enim sitis interior. quia est homo interior. Constat autē plus amare hominē interiorem q̄ exteriorem. Si ergo sitimus. veniamus. nō pedibus. sed affectibus. nec migrando. sed amando.

Cris. Quia enim de intellectuali loquitur potu. ostendit per hoc. quod post inducit. Qui credit in me. sicut dicit scriptura. Flumina de ventre eius fluent aque viue. s. vbi hoc dicit scriptura. nusquā. Quid igitur. Cui credit in me sicut dicit scriptura. Vbi subdistingueret oportet. vt postea subsequat. Flumina de ventre eius fluent aque viue. ostendens quā rectam oportet habere cognitionē. et nō ita a signis sicut a scripturis credere in ipsū. Etenim superius dixit. scrutamini scripturas. Ihero. in plogogene. Vel hoc testimoniū de puerbis sumptū est vbi scz dicit. Deriuentur fontes tui foris et in plateis aquas tuas diuide. Aug⁹. Venter autē interioris hominis est consciencia cordis eius. Bibito autē isto liquore. viuescit purgata consciencia. et hauriens fontē habebit. et ipsa fons erit. Quis est fons. vel quis est fluuius qui manat de ventre interioris hominis. beniuolencia qua vult consulere proximo. Bibunt ergo qui credūt in dño. si autē putet quia quod bibit. soli ipsi debet sufficere. non fluit aqua viua. de ventre eius. Si autē primo festinat consulere idē non siccat. quia manat. Grego. sup ezechielē. Cum enim a mente fidelii. sancte predicaciōis. verba defluunt. Quasi de mente credentiū aque viue flumina decurrunt. ventris autē viscera quid sunt aliud. nisi mentis interna. id est recta intencio. sanctū desiderium. Humilis ad deū pia ad proximiū voluntas. Cris. Dicit autē flumina et non flumen. copiositatē et vbertatem occulte insinuans. Viuentem autē aquam dicit. agētem semp. Spiritus enim gracia. cum in mentē intrauerit et firmata fuerit omni fonte magis manat et neq; deficit neq; euacuatur. neq; stat. videbit quis vtiq; hoc ad sapienciā stephani ad petri linguam. ad pauli fluxū inspicens. scilicet enim eos detinebat. Sed sicut flumina multo impetu delati. oia

secum trahentes abibant. Aug⁹. Ad qualē aut potum dominus inuitasset. exposuit euāgelista. et dixit. Hoc autē dixit de spiritu quē accepturi erāt credētes in eum. Quē dicit spiritū nisi spiritū sanctum. nam vnusquisq; homo habet in se ppriū spiritum. Alchui. Spiritū autē sanctū ante ascensionem. apostolis pmisit. post ascensionē in linguis igneis dedit. Inde dicit. Quem accepturi erāt credentes in eum. Aug⁹. Erat ergo spiritus dei sed nondū in eis erat. qui crederāt in ihm. Ita em disponit. non eis dare spūm istum. nisi post resurrectionem suam. vnde sequit. Nondum em erat spiritus datus. quia nondū ihesus erat glorificatus

Cris. Apostoli quidē prius spū viciebant demonia. sed ea que a xpo est. potestate. Quando enim mittebat eos. non dicebat. Dedit eis spiritū sanctū sed dedit eis potestatem. De prophetis autē ab omnibus confessum est. qd spiritus sanctus eis dabatur sed hec gracia a terra defecerat. August. iij. de trinitate. Sed quomō et de iohanne baptista dictum est. Spiritu sancto replebit ab utero matris sue. et spiritu sancto repletus zacharias inuenit. vt de illo talia diceret. et spiritu sancto maria vt talia de domino pdicaret. Spiritu sancto simeon et anna vt magnitudinē xpi paruuli agnoscerent. Quomō ergo intelligit. nisi quia circa illa spiritus sancti dacio. post glorificatiōez xpi futura erat qualis nunq; antea fuerat. habitura erat quādam proprietatem in ipso aduentu. qualis antea nunq; fuit. Nusquā enim legimus linguis quas nō nouerant. homines locutos veniente in se spiritu sancto. sicut tunc factū est cum oporteret eius aduentum signis sensibilibus demonstrari. Aug⁹. sup iohannē. Cum ergo et modo accipiāt spiritus sanctus. qre nemo loquitur linguis omnium gentium quia iā ipa ecclesia linguis gentium loquit. in hac qui non est. nec mō accipit spiritum sanctum. Si amas unitatem. etiā tibi habet quisq; in illa aliquid habet. Tolle inuidiam. et tuū est qd habeo. Lino: separat. caritas iungit. Ipsam habeto et cuncta habebis. quia sine ipa nichil poterit quicquid habere poteris. Caritas autē dei diffusa ē in cordib9 nostris p spiritū sanctū q datus ē nob. Quare ergo dñs post resurrectionē suā spiritum sanctū dare voluit. vt scilicet in resurrectionem nostram caritas flagraret. ab amore seculi separaretur. et tota cerneret in deum. Qui em dixit. Qui credit in me. veniat. et bibat. et flumina de ventre eius fluēt aq; viue. vitā eternā pmisit. vbi nihil timeam9. vbi non moriamur. quia ergo tale est quod pmisit spiritus sancti caritate feruentibus. Ideo ipm spiritum noluit dare. nisi cum esset glorificatus vt in suo corpore ostenderet vitam. quā mō non hēmg; h in resurrectione spang. Aug⁹. de faustū si ita. hca erat vt nōdū dare spūm q; nondū erat ihesus glificat9. pculdubio clarificato hiesu iā cā erat vt statim dare. Cataphrises autē se pmillum paraclitū suscepisse dixerūt. Et hinc a fide catholica deuiarunt. Manichei etiā que de pmissione spiritus sancti dicunt. de manicheo affectū pdictum. tanq; scz antea non fuerit spūs dat9. Cris. Vel aliter gloriā xpisti crucē vocat. quia

em inimici eramus. donū autē non inimicis. sed amicis dat. oportebat prius offerre hostiā. et inimiciam in carne dissolui. et tunc factos dei amicos suscipere donum.

Ex illa ergo hora turbe cum audissent hos sermones eius dicebant. Hic est vere propheta. Alij dicebāt hic est xps. quidā at dicebāt. Nunquid a galilea venit cristus. Nonne scriptura dicit. qz ex semine dauid. et de bethlehem castello vbi erat dauid venit crist9. Dissensio itaque facta ē ppter eum in turba. Quidam autē ex eis voluerūt apprehendere eum. sed nemo misit super illum manus. Venerunt ergo ministri ad pontifices et phariseos. Et dixerunt illi eis. Quare non adduxistis eū. Responderūt ministri. Nunq; sic locutus est homo. sicut hic homo loq̄t. Responderunt ergo eis pharisei. Nunquid et vos seducti estis. Nunquid ex principibus aliquis credidit in eū aut ex phariseis. Sz turba hec q nō nouit legem maledicti sunt. Dixit nicodemus ad eos. Ille qui venit ad iherosolim nocte qui vn9 erat ex ipis. Nunquid lex nra iudicat hoies nisi prius audierit ab ipso et agnouerit. qd faciat. Responderūt

Aug⁹. Cum dominus inuitasset credētes in se ad potādū spiritum sanctum nata ē de illo inturba dissensio. vnde dicit. ex illa ergo hora turba cum au. hos ser. eius dicebant. hic est vere propheta. Theophil. Qui scilicet expectabatur. alij scilicet populus dicebant. Hic est xps. Alch. Iā isti sit in illa spiritus aliter haurire cepāt iam sitim infidelitatis deposuerāt. Alij in sue infidelitatis auditate pmanebant. de quibus subditur. Alij aut dicebāt. Nūquid a galilea venit crist9. nonne scri. dicit. qz ex semine dauid. et de beth. ca. vbi erat dauid venit. Nouerāt em quid de xpo pdixissent prophete. sed ignorabāt omnia in ipso impleta fuisse. et qui nouerāt in nazareth nutritū. natiuitatis locū nō attendebant nec pphciā quam legerāt. in eo completa credebāt. Chri. Iusto. Sed esto locū natiuitatis ignorabāt. num etiā gen9 ignorabant quōz ex domo et familia dauid nat9 erat. Quare igitur dicebant. Nōne ex semine dauid venit xps. Sed et obumbrare volebāt peducatiōez in nazareth omnia malicōse loquētes. vnde non accedūt ad xpm que rētes quō scripture dicūt. qz a beth. lehem oportet venire xpm. Tu autem ex galilea venisti sed omnia malicōse loquūt. Et qz non diligēt. attende

et dixerunt ei. Nūquid et tu galileus. Scrutare scripturas et vide. quia propheta a galilea non surgit et reuersi sunt unusquisque in domum suam.

bāt hīs que dicebātur. neq; discēdi gratia. ppter hoc nichil eis xp̄us r̄ndit. sathanae autē dicentē a nazaret potest aliquid boni esse laudare. ut vere israelitaz. quia veritatis inquisitor. et oia vetera diligenter edoctr̄.

Sequit̄ dissensio itaq; facta est ppter eū i turba. Theo. Non in p̄ncipibus. Nam p̄ncipes vni⁹ voluntatis erāt. ut vicz nō eū reciperent sicut xp̄um. Qui ergo magis moderat erant in malicia. verbis tantū. glorie xp̄i aduersabantur. Qui vero peiores erant manus eccl̄a appetebant imponere. de quibus subdit. Quidā autem ex eis vo. ap. eū. Cris. Hoc autē induxit euangēlista ostendens quomā loquebant̄ neq; querentes veritatem neq; discere volentes. sequit̄ sed nemo misit sup illum manū. Aleh. Quia scz ipse nō pmisit. qui conatus illoz in sua potestate habebat. Cris. Hoc autē sufficiens erat eos in compunctiōe deducere. sed non sunt cōpuncti. Talis em̄ neq; a nulli vult credere. ad vni⁹ aspicit soluz ut eū cui insidiat̄ interficiat. Aug⁹. Qui vero missi fuerant. ut eum tenerent. redierūt inermes a crimine et pleni admiracione. de quibus subdit venerunt ergo ministri ad pon. et pha. Et dixerūt eis illi. Quare non adduxerunt eum. Aleh. Qui eum lapidare volentes. tenere non potuerunt. arguunt ministros. quia eum nō adduxerant. Cris. Ecce pharisei et scribe miracula videntes et scripturas legentes nihil p̄fecerunt ministri autē nihil horum habentes ab vna sola allocucione sunt capti. et abruentes ut eum ligarent. redierūt ligati miraculo. Et non dixerunt. Non potuimus ppter turbam. sed p̄cones efficiunt̄ xp̄i isti sapiēcie. Nam sequitur. Responderunt ministri. Nunquid sic locutus est homo sicut hic homo loquit̄. Aug⁹. Ille autem sic locutus est. qz deus erat et homo. Cris. Non est autē solum eoz prudencia admirāda. qz signis non eguerunt. sed a sola doctrina sūt capti. Non em̄ dixerūt. Nunquid talia miracula fecit homo sed nunquid sic locutus est homo. Sed eccl̄a admiranda est eoz securitas. quomā ad phariseos qui cōtra cristum aduersabant̄ venerunt. et eis talia locuti sunt. Nec tamen longū sermonē audierant. s; breuem. Cum em̄ mens fuerit incorrupta. nō longis sermonibus opus est. Aug⁹. pharisei tamē eoz testimoniu repulerunt. Nam sequit̄. Responderūt ergo eis pharisei Nunquid et vos seducti estis. Quasi dicant viderunt vos delectatos esse in sermonibus suis. Aleh. Et reuera laudabiliter seducti erant. quia dimisso malo infidelitatis. transierant ad fidē. Cris. ab argumento autem insipienti. contra eos fillogizant. Nam sequitur. Nunquid ex p̄ncipibus aliquis credidit in eum. aut ex phariseis. sed turba haec que non nouit legem. maledicti sunt. Haec autē est ipsoz accusacio. quomiam turba quidem credidit. ipsi autē non crediderunt.

Aug⁹. Qui em̄ non nouerant legem ip̄i et cre-

debant in eum qui miserat legē. et eum qui miserat legem condemnabant illi qui docebant legem ut impleret. quod dominus dixerat. Ego veni ut non videntes videāt. et videntes ceci fiāt. Cris. Qualiter igit̄ maledicti sunt illi qui a lege suadentur. vos potius maledicti estis. qui nō obseruastis legem. Theophilus. Ideo autē suauiter et blāde pharisei ministris respōdent. Dubitauerūt ne forte ab eis procius segregent̄. et xp̄o adiciantur.

Cris. Quia vero dixerāt q; nullus p̄ncipū credidit in eū. Ad hoc excludendū subiungit̄. dicit. Nicodemus ad eos. ille qui venit ad iherosolimam nocte. qui vnus erat ex illis. Aug⁹. Ipse non quidem incredulus. sed timidus. Nam ideo nocte venerat ad lucem quia illuminari volebat et sciri timebat. hic ergo respōdit iudeis. Nunquid lex nostra iudicat hominem. nisi p̄us. audi. ab ip̄o et cognosce. qd faciat. Credebat em̄ q; si eū t̄mmodo pacient̄ vellet audire fortēsimiles fierent illis qui missi sunt ternere et maluerūt credere. volebant autem illi pueri ante esse dānatores q̄ cognitores. Aug⁹. xxij. de ciuitate dei. Dicit autē lex nostra de lege que dei est. eo q; est ab illo data hominibus.

Chus. Ostendit autē nicodem⁹ eos neq; cognoscentes legē. neq; facientes q̄ sūt legis. Cū autem congruum esset ostēdere q; non indiscrete miserūt vctaturi eum. rudius et iracūdius vtunt̄ cōdēdicatione. Nam sequit̄. Responderunt et dixerunt ei. Nunquid et tu galileus es. Augustinus. Idest quasi a galileo seductus. Dominus em̄ galileus dicebat̄. qm̄. de nazaret ciuitate erant parentes eius. scdm̄ mariam dixi parentes. non scd; virili semē. Cris. Deinde inuiose q̄si eo nesciente scripturas. inducerūt scrutare scripturas et vide. quia propheta a galilea non surgit. Ac si dicerent. Vade et discere. Aleh. Non em̄ locū vbi natus est sed vbi conuersabatur. attendebant. Et ideo non solū messiam sed nec prophetam eum credebant. Aug⁹. Propheeta quidem a galilea non surgit. sed dominus ap̄teturū inde surrexit. Sequit̄. Et reuersi sūt unusquisque in domum suam. Aleh. Nullo perfecto negotio. vacui fide et ideo fraudati vtilitatis sunt reuersi in domum infidelitatis et impietatis suae.

CAPITVLV. VIII. Iesus autem perrexit in montem oliueti et diluculo iterum venit in templū et omnis populus veniebat ad eum et sedēs docebat eos. Adducūt autē scribe et pharisei mulierem in adulterio deprehensam et statuerunt eā in medio et dixerunt ei. Magister hec

Aleh. Dominus maxime circa suā passionē hāc sibi effecerat consuetudinē ut in die quidem in templo qd̄ erat hierosolimis. verbum dei p̄dicaret. signa et miracula ostenderet. sero reuertebatur iherosolimā. vbi apud sorores lazari hospitabatur. et mane iterū ad simile opus reuertebatur. Igitur scdm̄ hūc morē eū i vltio die scenophegie tota die in templo p̄dicat̄.

mulier deprehensa ē
nunc i adulterio. In
lege autē moyses mā
davit nobis huiusmo
di lapidare. Tu er
go quā d dicitis. Hoc
autē dicebāt temptā
tes eū vt possent accu
sare eum. ihesus autē
inclmans se deorsum
digito scribebat in t
ra. Cum autem pseue
rarent interrogātes
eū erexit se et dixit ill
is Qui sine peccato est
vestrū. p̄mus in illam
lapidem mittat. Et
iterum se inclmans se
scribebat in terra. Au
dientes autem h̄v̄n̄
post aliū exhibāt inci
pientes a senioribus.
et remansit sol⁹ ihesus
et mulier in medio st
ans. Erigens autem
se ihesus dixit ei Mu
lier vbi sunt q̄ te accu
sabant. Ne te odem.
Que dixit. Nemo do
mine Dixit ei ihesus.
Nec ego te condem
nabo vade et iam am
plius noli peccare

q̄ postq̄ per graciā cepit
suo. id est in ecclesia. ex omnibus gentibus credida
runt in eū. Vnde sequit̄. Et omnis popul⁹ veni
ebat ad eū et sedens docebat eos. Alch. Sessio
humilitatē incarnationis insinuat. Sedēte ergo
domino ad eum venit popul⁹. q̄ postq̄ p̄ suscep
tam humanitatē visibilis apparuit. ceperunt eum
multi audire et in eū credere. quē p̄ humanitatē
sibi p̄ximū memnerāt. Mansuetis autē et simpli
cibus sermonē domini admirātib⁹. scribe et ph
arisei. interrogāt. nō vt discant. sed vt veritatē
laqueos neant. vnde sequit̄. Adducunt autem
scribe. et phari. muli. in adul. depre. et statu. eam
in medio et dixe. ei. Magister. hec muli. depre. est
modo i adulterio. Augu. Animaduertēt eū
eum miniū esse mitem. De illo quippe fuerat ante
p̄dictū. Procede et regna. p̄pter veritatem et mā
suetudinē et iusticiā. Ergo attulit veritatem vt

castet. vespere per
rexit i mōtem oliueti
Et hoc est quod dici
tur. ihesus autē. per
rexit in mōtē oliueti.

Aug. Vbi enim
docebat docere xpm
nisi in monte oliueti
in mōte vnguenti in
monte crismatis. xpi
enī nomen a crismate
dictum est. Chisma
autē grece latine vn
ctio nominat̄. Ideo
aut nos vixit. quia
luctatores conē dya
bolū fecit. Alch.
Vnctio enī olei fessis
et dolentibus mēbus
solet afferre leuamē
Mons etiā oliuarum
sublimitatē dñice pi
etatis signat oleos
grece. latine miseris
cordia. statura quoq̄
olei misterio aptissi
me cōgruit. sup̄fer
tur enī omnibus liq̄
rib⁹. et sicut ait psal
mista. Misericordies
eius sup̄ omnia opera
eius. Sequit̄. Et dis
luculo iterū venit in
templum. vt scilicet
misericordiā cum ins
cipiente noui testas
menti lumine. fidelis
bus in templo videli
cet suo p̄dendam p̄
bendam. q̄ signaret.
Nō enim diluculo re
dibat. exortum noui
gracie designat.

Be. Significat autē
inhabitare in templo
suo. id est in ecclesia. ex omnibus gentibus credida
runt in eū. Vnde sequit̄. Et omnis popul⁹ veni
ebat ad eū et sedens docebat eos. Alch. Sessio
humilitatē incarnationis insinuat. Sedēte ergo
domino ad eum venit popul⁹. q̄ postq̄ p̄ suscep
tam humanitatē visibilis apparuit. ceperunt eum
multi audire et in eū credere. quē p̄ humanitatē
sibi p̄ximū memnerāt. Mansuetis autē et simpli
cibus sermonē domini admirātib⁹. scribe et ph
arisei. interrogāt. nō vt discant. sed vt veritatē
laqueos neant. vnde sequit̄. Adducunt autem
scribe. et phari. muli. in adul. depre. et statu. eam
in medio et dixe. ei. Magister. hec muli. depre. est
modo i adulterio. Augu. Animaduertēt eū
eum miniū esse mitem. De illo quippe fuerat ante
p̄dictū. Procede et regna. p̄pter veritatem et mā
suetudinē et iusticiā. Ergo attulit veritatem vt

tocto: mansuetudinē vt liberator. iusticiā vt cog
nitor. Cum loqueret̄ veritas agnoscebatur. cum
aduersus inimicos non moueret. mansuetudo lau
dabat̄. In tercio ergo iusticia scilicet scādalu pos
fuerunt. Dixerunt enī apud seipos. si eam dimitti
cē fuerit iusticiā non tenebit. Lex enī q̄ iniustum
erat. iubere non poterat. et ideo legem inducunt
dicētes. In lege autē moy. man. nob. huiusmodi
lapidare vt autem mā suetudinem non p̄dat. in q̄
iam populis amabilis factus est eam dimitti debē
dicturus est vnde eius sententiā req̄runt dicent es
Tu ergo quid dicitis. Vñc nos inuenim⁹ ad accus
sandū occasionē et reū faciē⁹ tamq̄ legis p̄uas
ricatorem. vnde euangelista subdit. Vñc aut em
dicebant tem. eū vt. po. accu. eū Sed dñs in respō
dendo iusticiā seruatur⁹ est. et a mā suetudine non
recessurus. Sequit̄ enī. Ihesus autem incli. se de
orsum digi. scribe. in terra. Augu. de con euan
geli. Tanq̄ illos tales in terra scribēdos signifi
caret non in celo vbi monuit discipulos vt se scrip
tos esse gauderet aut q̄ se humiliando quod capi
tis inclinacione mōstrabat. signa in terra faceret
aut q̄ iam temp⁹ esset. vt in terra que fructū da
ret. non lapide sterili. sicut antea lex eius consecr
beretur. Alch. Per terram enī cor. humanum
ostenditur. q̄ bonarū vel malarum actionū solet
reddere fructus. p̄ digitum autē qui articulorū
compositio flexibilis est. sublimitas discrecionis
exp̄mitur. Nos ergo instruit. vt cum qlibet mala
primorum conspicimus. non statim ea temere dñs
nemus sed p̄us ad conscienciā cordis humiliter re
uersi. digito discrecionis ea sollicite disquiramus

Beda. Quantū etiā ad historiā primet. p̄ hoc
q̄ digito scripsit i terra. illum se forte mōstrauit
qui quondam legem in lapide scripsit. Sequitur
cum aut p̄senerat et interrogantes eum erexit se.

Augu. Non dixit non lapide. ne cōtra legem
dicere videret̄. Absit autem vt diceret lapidetur.
venit enī non p̄dere quod inueniat. sed q̄rere
q̄ pierat. Nuid ergo r̄ndit. Qui sine peccato est
vestrū p̄m⁹ in illā lapidem mittat. Vñc vox iusti
cie est p̄m̄a peccatū. sed non a peccato. ib⁹ im
pleat̄ lex. sed non a p̄uaricatoribus legis. Gre
gorius. xij. mora. Qui enī p̄us semetipm non iu
dicat. q̄d in alio rectū iudicet. ignorat. Et si nouit
etiā p̄ auditū. recte tñ aliena merita iudicare non
valet. cui conscienciā innocencie p̄pe nullā iudicij
regulā p̄bet. Augu. Cum ergo eos telo iusticie
p̄cussisset. nec dignatus est cadentes attendere.
sed auertit ab eis obtuitū vnde sequit̄. Et iterū
se inclmans scribebat in terra. Alch. Potest
etiā intelligi fecisse hoc domin⁹ iuxta consuetud
inē. vt q̄si aliquid agens vultu intendens in aliū
liberā eis excundi facultatem daret. in hoc etiam
figurate admonet. vt et p̄us q̄ peccantē fratē
corripiamus. et post adhibitam correctionem dis
ligenter perpendam⁹. vtrū ipis peccatis de quib⁹
bus aliū castigamus. aut etiā alijs obnoxij finis

Augu. Sic igitur illi voce iusticie tanq̄ telo p̄
culli sese inspicientes et reos in ueimentes vngp⁹
vnū omnes recesserunt. et hoc est q̄d subdit. Audi
entes autem hec. vnus post aliū exhibāt inapictea

a seniorib⁹ Glosa. Qui forte magis rei erāt. vel magis suas culpas cognoscebant. Augustinus. Relicti autē sunt duo. miseria et misericordia. scilicet sequit. Et remāsit solus ihesus et mulier in medio stans. Credo territa est illa mulier ab illo se puniendam sperabat. in quo peccatū inueniri nō poterat. Ille autē q̄ aduersarios ei⁹ repulerat lingua iusticie. leuans in illā oculos mansuetudinis. mē rogauit eam. vnde sequit. Erigens autē se ihesus dixit ei. Mulier ubi sūt qui te accusabāt. nemo te contemnat. que dixit. nemo dñe. Audiuim⁹ sup vocem iusticie. audiam⁹ nūc māsuētudinis. Nam sequit dixit ei ihesus. nec ego te contemno. a quo te forte condemnari timuisti. qz in me peccatū non inuenisti. Quid est domine. faues ergo peccatis. non plane. attende quod sequit. vade et amplius noli peccare. Ergo et dominus damnauit. v̄ p̄c̄m nō hominem nam si peccatorū autor esset diceret vade et viue vt vis d̄ mea liberaciōe esto securus. Ego te q̄tūcumqz peccaueris eciam a gehenna et inferni torzoribus liberabo non hoc dixit. intendāt ergo qui amant in dño mansuetudinē. et timeant veritatem. Et em̄ dulcis et rectus dominus.

Iterum ergo locutus est eis dicens Ego sum lux mundi. Qui sequitur me non ambulat in tenebris sed habebit lumen vite

Alch. Quia mulierē absoluit a crimine ne aliqui dubitarēt. an ille quē videbāt verum hominem posset peccata dimittere dignatur ipse aperius sue diuinitatis potētiā demonstrare.

Vnde dicitur. Iterū

ergo locutus est eis ihesus dicens Ego sū lux mundi. Beda. Vbi aduertendū est. quia non ait Ego sum lux angelorū vel celi. sed lux mundi id est hominum in tenebris commorantium. scdm̄ illud. Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent. Chri⁹. Vel aliter. quia superi⁹ galileam ei afferebant. et quasi de quodam prophetarū de eo dubitabāt. voluit ostendere q̄miam nō vnus prophetarū est. sed dominator orbis terrarum. vnde dicit. Iterum ergo locutus est eis ihesus dicens. Ego sū lux mundi nō galilee neqz palestine neqz iudee Augustinus. Manichei solem istum oculis carnis visibilem christum dominum esse putauerunt. sed ecclesia catholica improbat tale commentum. nō enim est dominus christus sol factus. sed per quē sol factus est. omnia ei per ipm̄ facta sunt. Et p̄ nos sub sole factus est lumē quod fecit solem. Carnis nube tegitur. non vt obscuretur. sed vt temperetur. Loquens ergo per nubem carnis lumen i deficientis lumen sapientie ait hominibus. Ego sū lux mundi. Theophi. Vteris autē aduersus nestoriorum hoc presētī sermone. non ei ait. quoniam in me est lux mundi. sed ego sum lux mundi. Ipse nāqz qui homo videbāt idem et filius dei et lux mundi erat. non sicut nūgabatur nestorius. in simplici homine dei filio habitabat. Augustinus. Abstulit autem te ab oculis carnis. et reuocauit ad oculos cordis. in hoc q̄ subdit. Qui sequitur me nō ambulat in tenebris. sed habebit lumen vite. non

em̄ suffecit dicere. habebit lumen. sed addidit v̄ te. hęc verba domini cum verbis psalmi cōcordāt. In lumine tuo videbim⁹ lumen. quoniam apud te est fons vite. In istis vsibus corporalibus. aliud est lumen et aliud fons. fontem fauces querunt. lumen oculi. apud deum q̄d lumen ē hoc est fons. Qui tibi lucet vt videas. ipse tibi manat vt bibas quod p̄misit futuri temporis verbū posuit. In eo quod facere debemus p̄sens tempus posuit. Qui sequit inquit. habebit modo per fidem. post habebit p̄ spem. Sequere istum solem visibilem. tendens ad occidentē quo et ille tendit. Et si volueris tu illum deserere. ipse te deseret. in occasu. Deus tuus ubi q̄ est totus si non ab illo facias casum. nunq̄ a te ille faciet occasū. tenebre satis metuēde sūt mortū non oculoꝝ. Et si oculoꝝ non exteriorum. sed interiorū. vnde discernit nō album et nigrū sed iustum et iniustum. Chri⁹. Intellectualit̄ em̄ dixit non ambulat in tenebris. id est nō manet in errore. hinc et nicodemum laudat et ministros. et ipsos occulte m̄nuat dolos cōplicantes. qui in tenebris et errore sunt. sed lucem non superabunt.

Dixerunt ergo ei pharisei. Tu de teipso testimonium perhibes testimonium tuū non ē verū. Respondit ihesus. et dixit eis. Et si ego testimonium perhibeo de meipso testimonium meū verū est. qz scio vnde venio. et quo vado. Vos autē nescitis vnde venio aut quo vado. Vos scdm̄ carnē iudicatis ego non iudico quē. Et si iudico ego. iudicium meū verū est qz solus non sum. sed ego et q̄ misit me pater. et in lege v̄a scriptum est qz duorū hoim̄ testimonium verū est. Ego sum qui testimonium perhibeo de meipso. et testimonium perhibet de me. q̄ misit me p̄

Chri⁹. Quia dñs dixerat. Ego sum lux mundi et qui sequitur me nō ambulat in tenebris. iudei s̄ euertere voluerunt vnde dicit. dixerūt ergo ei pharisei tu de teipso testimonium perhibes et testimonium tuum nō est verū. Alchimus. Sic responderunt. tanq̄ ipse dñs solus sibi testimonium perhiberet. Cū conset q̄ anteq̄ in carne appareret. m̄stos testes p̄misit qui ei⁹ sacramēta p̄dixerūt.

Chri⁹. Dominus autē euerit q̄d dixerant. vnde sequitur Respondit ihesus et dixit eis. Et si ego testimonium perhibeo de meipso. verum est testimonium meum. hoc iuxta eorū suspicionem locutus est. hominē eū nudū estimancium. Et causam sibi adiungit. Quia scio vnde venio. et quo vado. id est ex deo sū. et deus et dei filius. non autem hoc dicit

manifeste. quia semper humilia miscet altis deus. Deus autem ipse sibi fide dignus testis est. Augu. Verum est em̄ testimonium luminis. siue se ostendat siue alia. locutus est p̄p̄ta verum. Sed

unde habetur nisi de Fonte veritas hauriret ergo idoneus est ihesus qui sibi testimonium perhibebat. Dicens autē q: scio unde venio. et quo vado ptem volebat intelligi. patri enī gloriā dabat filius a quo est missus. Quātū ergo debet homo glorificari eū a quo est creatus. Non autem veniendo inde discessit. aut redeundo nos dereliquit. Non potest hoc fieri ab isto sole q: quando pgit ad occidentem deserit orientē. Sicut autē sol iste et videntis faciē illustrat et ceci. sed videt ille. ille non videt. Sic et sapientia dei verbū dei. vbiq: p̄sens est etiā infidelibus. sed quib⁹ eā videant oculos non habēt cordis. vt ergo dñs inter fideles suos et inimicos suos iudeos tāq: iē tēbras aluēdistiueret sibiūgit. Vos autē nescitis unde venio aut quo vado. Isti ergo iudei videbāt hominem nec credebāt deum. Et ideo dñs subdit. Vos scdm carnē iudicatis. dū scilicet dicitis. Tu de te ip̄o testimonium perhibes et testimonium tuū nō est verū. Theophil⁹. Ac si dicat Vos qm̄ in carne sū carnē me solam esse putantes. non autē deum. scdm carnē fallibilis iudicatis. Augu. Quia em̄ deum non intelligitis et hominē videtis. ideo vob̄ arrogās videt: quia ego de me testimonium p̄hibeo. Ois em̄ homo qm̄ de se p̄hibere vult laudabile testimonium. superb⁹ et arrogans videt. hoies em̄ infirmi sumus. verum dicere et mentiri possumus. Lux mentiri nō potest.

Christostomus. Vel aliter. Sicut scdm carnem viuere male viuere est. ita scdm carnem iudicare. iudicare iniustum est. Et q: possent dicere. Si iniuste iudicam⁹ ppter qd non cōuincis ppter quid non cōdemnas. subiungit. Ego non iudico quenq̄.

Augustinus. Quod duob⁹ modis intelligi potest. vt aut hoc intelligam⁹. Non iudico quenq̄ idest modo. sicut dicit alio loco. Ego non veni vt iudicē mūdum. sed vt saluū faciā mūdū nō iudiciū suum negando sed differendo aut certe q: dixerat vos scdm carnē iudicatis ita cōiunxit. Ego nō iudico quenq̄. vt subaudias scdm carnē xpm̄ nō iudicare. sicut ab hominibus iudicatus est. Nam vt agnoscas iā iudicē xpm̄. subdit. Et si iudico ego iudicium meum verum est. Christi. Quasi diceret. Propter hoc dixi. non iudico qm̄ non presumens iudicare. quia si iudicāre iuste vos condemnarem sed nunc tempus iudicij non est sed de futuro iudicio insinuat cum subdit. Quia solus nō sum. sed ego et qui misit me pater. Ostendens quia nō ipse sol⁹ eos cōdemnabit. sed et pater hoc autē ad suspiciōnē illoꝝ loq̄tur. Non em̄ estimabāt dignum fide esse filiū. nisi patris testimonium assumisset. Augustinus. Si autē tecū ē pater. quō te misit. Ergo dñe missio tua. incarnacō tua est. hoc ergo cristus erat scdm carnē et a patre non recesserat. quia p̄ et fili⁹ vbiq: erāt. erubescē sabelliane. Non em̄ dixit Ego sum pater et ego ip̄e sū fili⁹. sed solus non sum inquit q: meū est pater. Distingue ergo personas. Distingue intelligenciā agnosce quia pater pater ē et fili⁹ filius est. sed noli dicere pat̄ maior est filius minor. Vna substantia ē vna coeunitas. perfecta equalitas. Ergo verū est inquit iudiciū meū quia filius dei sum. vt tantū intelligas quia meū est pater non sic sum filius. vt ip̄m deserueri

Formā serui accepi. sed Formā dei nō amisi. De sus dicio dixerat de testimonio vult dicere. Nā seq̄tur. Et in lege v̄a scriptū est quia duoz ho. testimo. verū est. Augu. cōf̄ faustū. An forte manichei calumniātur. q: non ait. In lege dei. sed in lege vestra scriptū est. vbi v̄sitatam locucōez scripturā. si quis non cognoscat. lege em̄ vestra dixit vobis data. Sicut apostolus dicit euāgelij suū qd se tamē accepisse testat̄ non ab hoie sed p reuelacōnem ihu xpi. Augu. sup̄ Job. Magnā autē h̄z q̄stionē et valde videt̄ i mysterio esse cōstituta vbi deus dixit. In or. du. vt tri. test. sta. om̄e ver. fieri em̄ pōt vt duo mēcianē. Sus. ana casta duob⁹ falsis testibus vrgebat. vniuersus populus mentitus est contra xpm̄. Quō ergo accipiendū est. In ore duorū vel triū testū stabit om̄e verbū. Nisi quia hoc nō p mysteriū trinitatis commendata est in q̄ est perpetua stabilitas veritatis. Accipite ego nō strum testimonium ne sentiat̄ iudiciū. Differo iudicium non differo testimonium. Unde sequit̄. Ego sū qui testi. phi. de me ip̄o et testi. phi. de me qui misit me pater. Beda. In multis em̄ locis pater filio suo p̄hibet testimonium vt est illud. Ego hodie genui te et itē h̄c est filius me⁹ dilect⁹. Chri. Vel aliter. Si quod dictū est simpliciter accipiatur questionē habet. Nam in hominibus q̄dem pp̄ hoc determinatū est. q: in ore duorum vel triū testum stat om̄e verbū quia vnus solus nō est fide dign⁹. In deo autē q̄lter vtq: hoc habebit racōnē. Sed et aliter nō statet quod dictū est. Nam in homib⁹ cū duo de aliena re testant̄. tūc testimonium ē verū hoc em̄ est duos testari. si vero vnus eoz sibi ip̄i testetur. nō adhuc sūt duo testes. Ad nichil ergo aliud hoc dixit. q: vt ostendat nichil minus pat̄a habentē alioq̄n non dixisset. Ego et qui misit me pater. Considera etiā potestātē nihil habentem diminutum a patre. homo em̄ cum a se ip̄o dignus fuerit fide testimonio nō indiget. sed hoc i aliena re. In pp̄a vero cū testimonio alieno indigeat nō adhuc dignus est fide. Hic vero totum cōtrarium et em̄ i pp̄a re testās et ab alio testimonium habēs dixit se fide dignū esse. Achiui. Vel potest sic intelligi quod dicit̄ q̄si. d. Si vestralis appbat testimonium duoz hoim q̄ possunt decipi et plura testari q̄ racōe meū et p̄is testimonioz qd summa stabilitate firmū est. verum esse non dicitis.

Dicebant ergo ei. vbi est pat̄e tuus. Respōdit ihesus. Neque me scitis neq: pat̄e meum. Si me sciretis forsitan et pat̄e meū sciretis. Hec v̄ba locut⁹ ē ih̄s igazophylacō docēs i tēplo. et nō ap̄hēdit eū quōdum venerat hora ei⁹

Augu. Illi qui audierāt a dño. vos secundum carnē iudicatis manifestauerunt quod audierūt. patrem xpi carnaliter acceperūt. unde dicit̄. Dicebāt ergo ei vbi est pater tuus. Quasi diceret. Audis uim te dicere. solus non sū. sed ego et q̄ misit me pat̄ nos solū te videm⁹ ostens de ergo nob̄ tecum esse p̄ez tuū. The

ophi. Quidam vero notant hoc pro'atum esse aius
 deis qñ ad cōtumeliam et contempum. Impro-
 perat aut enim ei tanq̄ ex fornicatione gemitu et
 p̄p̄um gemitorem ignorant vel tanq̄ vili existēti
 eo q̄ pater eius putabat. s. ioseph qñ d. ignorat
 et ignobilis est pater tuus. Quid frequēt patrē
 nobis inducis. Quia ergo non vt scire volentes. s̄
 vt tēptantes q̄rebāt ad p̄missam q̄stionē nō resp-
 ondet vnde sequitur. Respondit hiesus. Neq̄ me
 scitis neq̄ patrē meū. Augu. Quasi d. q̄ritis
 vbi est pater tuus. qñ me iam sciatis qñ totum hoc
 sit qd videtis. Ergo q̄ me nō nōstis. ideo patrem
 meū vob non ostendo. Me quippe hoies putatis.
 ideo patrē meū hominē q̄ritis. Quia vero secūdu
 q̄ videtis. aliud sū. et aliud scdm q̄ non videtis.
 patrē aut meū loquor occultū. occultus p̄us est vt
 me noueritis. tūc et patrē meū scietis. Et hoc est.
 qd subdit. Si me sci. et pa. me. sciretis. Chriſt
 dicit autē hoc vt ostēdat q̄ nihil ei p̄dest dicere
 q̄ sciant patrē et filium nescientes. Origenes
 Cōtrariari autē videntē ad inuicem qd hic dicitur
 neq̄ me scitis neq̄ patrē meū. Et quod sup̄ dictū
 est. Et me scitis. et vñ sim scitis. sed tñ qd dicitur
 et me scitis. ad quosdam dicit. hierosolimitarū di-
 cencum. s̄. qd vere intellexerūt p̄ncipes q̄ hic ē
 xp̄us hoc vero qd dicit. neq̄ me scitis ad phari-
 seos dicit hierosolimitis tamē m̄poribus ait. Ve-
 rar est qui me misit. quē vos nescitis. Queret itaq̄
 aliquis quō verū est quod dicit. Si me sciretis et
 patrem meū sciretis. cū hierosolimitis quib⁹ dicit.
 Et me scitis. patrem nesciuerūt. Dicendū autē est.
 ad hoc q̄ saluator qñq̄ qdem de seipso vt de hoie
 loquit qñq̄ autem s̄m diuinā naturā hoc ergo qd
 dicit et me. sci. de seipso hoie. d. hoc vero neq̄ me sci-
 de diuinitate. Augu. Quid est em̄. si me scire-
 tis et patrē meū sciretis. nisi ego et pater vnum
 sumus. Quando vides aliquē alicui similit̄ quottidi-
 ana locucō est. Si hunc vidisti. illū vidisti. p̄pter
 similitudinē tale dedisti responsū. Vnde et dñs.
 si me inquit sciretis et p̄em meū. sci. nō q̄ pater
 est filius. s̄ q̄ patri similit̄ est filius. Theophi.
 Erubescat arrianus. nā si iuxta eū creatura filius
 sit. q̄liter q̄ nouit creaturā et deū nouit. Neq̄ em̄
 q̄ substantiā nouit angeli. nouit et diuinā. Cū itaq̄
 q̄ filiū nouit et patrē nouit igit̄ cōsubstantialis
 patri est filius. Augu. hoc autē verbū forsitā
 increpatue dicit. qd videt esse verbum dubitacō-
 nis. Hoies em̄ de reb⁹ q̄s certas habēt. aliquādo
 verbum dubitacionis ponūt velut si indigneris
 seruo tuo et dicas Contemnis me. Considera for-
 san dñs tuus sum. sic et dñs dubitando increpat i-
 fideles cū dicit. Et patrem meū forsitā sciretis.
 Origenes. Oportet autē videre q̄miam qui alte-
 rius se dē sūt. opinatur ex hoc p̄bari manifeste de-
 um quem iudei colebāt. patrē non esse xp̄i. Si em̄
 inquit hoc phariseis. deum puitorum mūdi colē-
 tibus dicebat saluator. manifestū est q̄ patrem
 Ihesu alterum a cōditore mūdi existēte nequā
 quam pharisei nouerunt. hoc vero dicunt nō ob-
 seruātes consuetudinē locucōnis in scripturis. Si
 em̄ aliquis valet inducere ea que de deo sūt a parē-
 tibus eruditus. non autē bene viuat. hūc dicimus

de deo noticiam non habere. Vnde et filij helij p̄p̄-
 eorū maliciā deum ignorasse dicuntur. Sic igitur
 et pharisei patrem ignorauerūt. nō em̄ viuebāt
 secundū conditoris edictū. Est autē et aliud sig-
 natū cognoscendi deum. altero existente cognosce-
 ere dominū qm̄ simplicit̄ credere. Dicit em̄ in psal-
 mo. Studete et videte q̄miam ego sū deus. Quis
 non confitetur hoc scribi populo in conditore cre-
 denti. Multum em̄ differt credēdo cognoscere et
 credere tantum. Sed phariseis quibus ait. Neq̄
 me scitis neq̄ patrē meū racōnabilif diceret neq̄
 creditis patri meo q̄ em̄ negat filiū minie patrem
 habet. s. neq̄ scdm fidem neq̄ scdm cogmicionem
 Sed et aliter dicit scriptura illos qui adiuncti sūt
 alicui cognoscere illud. Tunc em̄ adam cognouit
 vxorem suā cū ei coniunctus est. Si ergo qui adhe-
 ret mulieri mulierē cognoscit et qui adheret dño
 vnus spiritus est et deum cognoscit. Si vero sic se
 habet. pharisei nec patrē nouerūt nec filiū. Pos-
 st hoc ē quidē aliquē cognoscere deum. nō autem
 cognoscere patrem. Infinitis ergo oracionibus
 editis in lege nō inuenimus aliquē orando dicen-
 tem deū patrē. tñ orant eū tanq̄ deū et dominum
 s̄e p̄uenirent graciā p̄ ihesū toti mūdo effusā. vo-
 cantem cūctos ad filiacionem iuxta illud. Narrabo
 nomē tuum fratribus meis. Sequitur. Vnde ver-
 ba locutus est hiesus in gazophilacō docēs i tem-
 plo. Aleb. Gaza persica lingua diuicie. phila-
 reseruare. Erat autem loc⁹ in templo vbi serua-
 bantur diuicie. Chriſt. In templo loquebat̄ in
 ordine magistri et h̄ loquebat̄ sup̄ quibus morde-
 bant et accusabant q̄miam seipm̄ facit parē p̄i.

Augu. Magna igit̄ fiducia sine timore. Non em̄
 patere qd nollet. Vñ sequit̄. Et nemo app̄hēdit
 eum. quia nondum venit hora eius. Nonnulli cum
 h̄ audiūt. sub fato fuisse xp̄m credūt. sed si fatū si-
 cut nōnulli intellexerunt. a fando dictū est. id est a
 loquendo. verbū dei quomō habet fatum. Vbi sūt
 fata. In celo inquis. In ordine et conuersionibus
 siderū. Quomodo ergo fatum habet p̄ quē factū
 est celū. et sidera. cū tua voluntas si recte sapias
 transcendat sidera. an quia nosci xp̄i carnē fuisse
 sub celo. ideo putas et potestatem xp̄i subditam
 celo. Igit̄. nondum uenerat hora eius. non qua
 cogeret mori. sed qua dignaretur occidi. Ori-
 vbi cūq̄ autem additur. Vnde verba locutus est
 ihesus in tali loco si bene attendas inuenies addi-
 cionis opportunitatem. Est autem gazophilaciū
 locus numismatum in honorem dei et disp̄saciōz
 pauperū. oblatōrum. Numismata autem sūt diuina
 verba imaginem regis magni imp̄sam habencia
 vnusquisq̄ autem conferat in edificaciōe ecclesie
 portans ad intellectuale gazophilaciū quicquid
 potest ad honorem dei et utilitatē communē. Om-
 bus autem offerentibus in gazophilacio templi
 magis oportebat hiesū portare munera q̄ erant
 verba vite eterne. Loquente ergo hiesu in gazo-
 philacio. a nemine detent⁹ est. quia sermones ei⁹
 foriores erant hīs qui eum capere volebāt. cum
 non sit infirmitas in quibus verbum dei loquitur.
 Beda. Vel aliter. in gazophilacio christus loq̄-
 bnomiā in parabolis ad iudeos sermonē p̄ferbat.

tunc autem quasi gazophylacium aperiri cepit. quanto discipulis suis celestia reseravit. unde etiam gazo phylacium templo interebat. quia que lex et prophete figuratim predixerant. ad dominum pertinebant.

Dixit ergo iterum eis ihesus Ego vado et queritis me. et in peccato vestro moriemini. Quia ego vado vos non potestis venire. Dicebant ergo iudei. Numquid interficiet semetipsum quia dicit quo ego vado vos non potestis venire. Et dicebat eis vos deorsum estis ego de superis sum. Vos de hoc mundo estis. ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis quia moriemini in peccatis vestris. si enim non credideritis quia ego sum moriemini in peccato vestro.

querere enim hiesum est querere veritatem et sapientiam. Sed dices. quia et de persecutoribus aliquando dicitur. quia querebant ipsum capere. differencie enim sunt eorum qui querunt ihesum. non omnes enim pro eorum salute et utilitate querunt eum propter hoc soli hi qui recte querunt eum inveniunt pacem. Recte autem querere dicitur quod verbum quod est in principio apud deum querunt. ut illos patri adducat. Augustinus. Queritis ergo inquit me non pro desiderio. sed odio. nam illum postea quod abcessit ab oculis hominum inquisierunt et quod oderunt. et qui amabant. illi persequendo. illi habere cupiendo. et ne putetis quia me bene queritis. In peccato vestro moriemini. hoc est christum male querere. In peccato suo mori. hoc est illum odisse. pro quem posset saluus esse. Dixitque sententiam prescius quia in peccatis suis morientur. Beda. Sed nota quia peccato in singulari numero utitur sed vestro in plurali ut idem omnium scelus ostenderet. Origenes. Quia autem propter hoc quod infra dicitur quia hoc ipso loquente multi crediderunt in eum. Numquid ad omnes presentes dicit. In peccato vestro moriemini. sed ad alios dicebat quia sciebat non esse credituros. et propter hoc in eorum peccatis esse morituros. et non valentes post ipsum sequi. Nam sequitur. Quia ego vado vos non potestis venire. ubi scilicet veritas et sapientia est hoc est enim ubi est ihesus non possunt autem. quia non volunt. si enim voluissent et non potuissent. non rationabiliter eis diceretur.

In peccato vestro moriemini. Augustinus. hoc autem et discipulis alio loco dicit. nec tamen dixit eis. In peccato vestro moriemini. sed quo ego vado vos non potestis venire modo. non abstulit spem. sed preedixit dilacionem. Origenes. Presens autem verbum minatur christi recessum. Sed quando saluamur ea que anime nostre sunt insita veritatis semina. nequaquam recedit a nobis verbum dei. Si vero a lapsu in malitiam corrumpamur. tunc dicit nobis. Ego vado. et cum quidem eum nequaquam inveniemus. sed in peccatis nostris moriemur ab ipsa morte occupati. non oportet autem pertransire in exquire quod dicitur. In peccatis vestris moriemini. Si enim communiter accipiamus manifestum est quia peccatores in peccatis eorum moriuntur. Iusti vero in iusticia. Si vero dicitur moriemini. sic ut qui ad mortem peccat moritur. manifestum est quia hi quibus talia dicebantur. nequaquam mortui erant. sed vivebant in infirmitate anime. Sed infirmitas illa ad mortem erat. Propter hoc medicus videns eos qui erant infirmantes dicebat et in peccatis vestris moriemini. Et sic manifestum erat illud. Quia ego vado. vos non potestis venire. Cum enim aliquis in suo peccato moritur quo vadit ihesus. non potest ire. Nullus enim mortuus potest sequi ihesum. Non enim mortui laudabunt te domine. Augustinus. His autem verbis auditis quomodo solent carnalia cogitantes interrogauerunt. Nam sequitur. Dicebant ergo iudei Numquid interficiet semetipsum quia dicit quo ego vado vos non potestis venire. Stulta verba. quod enim non poterant illi venire. quo ille perisset. si interficeret semetipsum. Numquid ipsi non erant mortui. Ergo. quo ego vado dixit. non quo itur ad mortem. sed quo ipse ibat post mortem. Theophrastus. Per hoc enim manifestavit quia resurget in gloria. et sedebit ad dexteram dei. Origenes. Queremus tamen si hoc ab eis de salvatore dicit. alius aliquid contentibus. Multa enim autem ex edicione autem ex appositione ipsos contingebat videre per multis. forte igitur in his que tradita sunt de christo erat iuxta sanas traditiones prophetiarum sermonum sicut generari eum in bethleem. sic et de morte eius ut hoc modo transire deberet ab hac vita quomodo ipse dicit. nemo tollit animam meam a me. sed ego pono eam. Quare quod hic dicit. Numquid interficiet se non secundum simplicem sensum dicitur. sed secundum aliquam iudeorum de christo traditionem. multum enim ex hoc quod dixerat. Ego vado apparet potestas voluntarie moriens corpore de relicto. Estimo autem ignominiose proferentes hoc quod secundum traditiones suas de morte christi ad ipsos devenerat. et non gloriam dantes dixerunt. Numquid interficiet semetipsum. Oportebat enim eos cum de demonstratione glorie sic dicere. Numquid anima eius cum ipsi placuerit egredietur relicto corpore. Dominus autem ad eos qui terrena sapiebant tanquam ad terrenos loquitur. Unde subditur. Et dicebat eis Vos de deorsum estis. id est terram sapitis. sursum eorum non habetis. Christi. Quasi dicitur. Non est mirum vos talia cogitare. homines carnales et nihil intelligentes spirituale. Ego de superis sum. Augustinus. De quibus superius. Ab ipso patre quo michi superius. Vos hoc mundo estis. ego non sum de hoc mundo. Quomodo enim erat de mundo

per quem factus est mundus. Beda. Et qui ante mundum fuit. Illi autem de mundo erant qui postquam mundus esse cepit fuerant creati. Chrysostomus. Vel propter mundanas et vanas cogitationes hoc dicit. Ego non sum de hoc mundo. Theophrastus. Nichil mundanum siue terrenum affectans unde nullat enus ad tantam insaniam deuenirem. ut meipsum occiderem. Sed apollinaris male suscipiens hunc sermonem ait. quod corpus domini non fuit de hoc mundo. sed de sursum celitus descendit. Numquid igitur et apostoli qui bus a domino dictum est. vos non estis de hoc mundo. omnia corpora sunt celitus obtinentes. Sic igitur intelligendum est cum dicit. Ego non sum de hoc mundo. hoc est. non sum de numero vestrum qui mundana curatis. Ori. Alii autem scilicet est corpus qui sunt deus. et corpus qui sunt. Sed mundo deorsum enim sicut de loco aliter quo intelligitur. Sed mundus materialis. locis qui dem diuisis continetur. qui omnes quantum ad immaterialia et inuisibilia deorsum sunt qui ad mundum vero cooperandum mundi loca. erunt utique quedam deorsum sum et quedam sursum. Vbi autem est thesaurus vniuscuiusque. ibi est et cor eius. Si itaque aliquis thesaurizet in terra. deorsum efficitur. Si vero aliquis thesaurizet in celis. fit desuper. Sed et transcendens omnes celos. In fine beatissimo inueniunt. Et iterum. qui circa hunc mundum est amor. Facit eum qui de hoc mundo est. Qui autem non diligit mundum nec ea que sunt in hoc mundo. non est de mundo. Sed tamen est et aliquis alius mundus propter hunc sensibile mundum in quo sunt inuisibilia. cuius visum et decorum videntur hi qui mundo sunt corde. Sed et ipse primogenitus omnis creature potest dici mundus. putat enim summa sapientia. omnia enim in sapientia sunt facta. In ipso itaque erat totus mundus. in tantum differens a mundo materiali in quantum differt ratio totius mundi ab omni materia denudata a materiali mundo. Anima ergo christi dicit. Ego non sum de hoc mundo quia conuersatur in isto mundo. Augustinus. Exposuit autem dominus quid intelligi voluerit cum dixit. Vos de hoc mundo estis quia scilicet peccatores erant. omnes autem cum peccato nati sumus. omnes viuendo ad id quod nati eramus addimus. Tota ergo infidelitas iudeorum ipsa erat. non peccatum habere. sed in peccatis mori unde subdit. Dixi ergo vobis quia moriamini in peccatis vestris. Credo autem in illa multitudinem qui deo minime audiebat. et eos fuisse qui credituri erant. quasi in omni autem peccasset seuerissima illa sententia. In peccato vestro moriamini. Ac propter hoc et illis qui credituri erant. spes erat ablata. Reuocauit ergo eos ad spem adiungens. Si enim non credideritis quia ego sum moriamini in peccato vestro. Ergo si credideritis quia ego sum non moriamini in peccato vestro. Chrysostomus. Si enim propter hoc venit ut peccatum tollat. et aliter non contingit illud exuere nisi per lauacrum. nec contingit eum qui non credit baptizari necesse est eum qui non credit ex hac vita abire. veterem hominem id est peccatum habentem. non solum quia non credit. sed etiam quia peccata habens hinc recedit. Cum autem dixit. Si non credideritis quia ego sum. quia nichil addidit multum est quod commendauit quia si etiam et deus moysi dixerat. Ego sum qui sum. Sed quomodo audio. Ego

sum qui sum. Et nisi credideritis quia ego sum quasi alia non sunt. Sed propter eius excellentiam si mutabilis est. vere non est. Non enim est ibi verum esse ubi est et non esse discute reque mutacione inuenies fuit et erit. Cogita deum inuenies est ubi tempus preteritum esse non possit. Ut ergo et tu sis. transcendente tempus. Hec itaque permittens. ne moriamini in peccatis nostris nichil aliud mihi videtur his verbis dixisse. nisi credideritis quia ego sum quasi nisi credideritis quia deus sum Deo gratias. quia dixit mihi credideritis. non dixit mihi ceperitis. quis enim hoc capiat. Ori. Manifestum est autem quod qui moritur in peccatis suis quis dicat se christo credere tamen in veritate non credit qui enim credit iusticie non iniusticiam faciet et credens in sapientiam non stultum dicit aut facit. et sic si scrutatus fueris ceteros intellectus christi inuenies quomodo qui non credit christo mori in peccatis suis. Accedens autem ad contraria eorum qui desiderant in christo in peccatis mori

Dicebant ergo ei
Tu quis es Dixit eis
Iesus. principium quod et lo
quor vobis. multa ha
beo de vobis loquor et
iudicare Sed qui misit
me verax est. et ego
que audiui ab eo hec
loquor in mundo. Et
non cognouerunt quia
preter eis dicebat deum.

Augustinus. Quia dixit erat super dominus. nisi credideritis quia ego sum moriamini in peccatis vestris. Interrogant illi velut queres non esse in quem deberent credere. ne in suo peccato morerentur. Unde dicit dicebant ergo ei. tu quis es. Non enim cum dixisti mihi credideritis quia ego sum. addidisti quis esses. Sciebat autem ibi quosdam esse credituros et id

cum dixissent. Tu quis es. ut scirent quid illum credere deberet. dixit eis Iesus. principium qui et loquor vobis. Non tanquam diceret. principium sum sed tanquam diceret principium me credite. quod in prole greco euidenter apparet. ubi principium femi generis est principium ergo me credite ne moriamini in peccatis vestris principium enim mutari non potest in se manet et innouat omnia. Absurdum est autem ut filium dicamus principium. et patrem principium non dicamus. Non tamen duo principia sicut nec duos deos. Spiritus autem sanctus patris et filii est spiritus nec pater est nec filius. pater tamen et filius et spiritus sanctus sunt vnus deus. vnum lumen. vnum principium. Addidit autem. Qui et loquor vobis quia huilius propter vos factus ad ista verba descendit. Ergo credite me esse principium quia ut hoc credatis non solum sum principium. sed et loquor vobis. Nam si principium sicuti est ita maneret apud patrem ut non acciperet formam serui. quod ei crederet. cum infirma corda intelligibile verbum sine voce sensibili audire non possent. Beda. Sane in quibusdam exemplaribus inueniunt qui et loquor vobis. sed congruentius esse probatur. si quia legatur. ut iste sit sensus. principium me esse credite. quia propter vos ad hec verba descendit. Chrysostomus. Vel aliter Consideranda est amicitia iudeorum. qui post tempus tamen et signa et doctrinam interrogant. Tu quis es. Quod igitur christus a principio

loquor vobis q̄si. d. sermones meos indigni estis
audire non solū vt vobis dicam quis ego sū. vos
em̄ oīa temptantes loquimī. Et hęc omīa possem
arguere et vos punire. vnde sequit̄. Multa ha-
beo de vobis loqui et iudicare. Augu. Sup̄ dixit
Ego nō iudico quenq̄. sed aliud est nō iudico. et
aliud habeo iudicare. Non iudico dixit ad presens
quod autē dicit. multa habeo de vobis loq̄ et iu-
dicare. iudiciū futurū dicit. Ideo autē ver⁹ i iudi-
cio ero q̄: filius veracis veritas sum. Vnde seq̄t̄
Sed qui misit me verax est Verax est pat̄ nō p̄tis-
cipando s̄ generando veritatem. nunquid em̄ dic-
turi sumus. plus veritas q̄ verax si hoc dixerimus
filiū incipiemus dicere patre maiorem. Chri-
Dicit autem hoc vt nō estiment qm̄ tot audies ex
ibecillitate nō punit. aut q̄: eoz cogitacōnes et
cōtumelias non nouit. Theo. Vel q̄: dixit ml̄-
ta habeo de vobis loqui et iudicare iudiciū futuro
seculo reseruans Sed qui misit me verax ē. Quasi
diceret. Et si vos ifideles estis pater meus verax
est qui diē stabiluit in quo vobis retribucō fiet.

Chri. Vel aliter. Si in hoc me misit pater nō
vt iudicem mūdum sed vt saluem mūdum verax ē
pater Conuenienter nullum ego nunc iudico. sed
hec loquor q̄ sunt ad salutem. non ad iudiciū. vnde
sequit̄. Et ego que audiui ab eo hec loquor i mū-
do. Aleh. Audisse autem a patre idem est et esse
a patre quia ab illo habet audienciā a quo habet
essenciā. Augu. Dat gloriā patri cōlis filius
tanq̄ dicat. do gloriā ei cuius sum filius quomodo
tu superbus es aduersus eum cuius es seruus.

Aleh. Cum autem audissent. Verax est qui misit
me. non intellexerunt de quo diceret. vñ subdit̄.
Et non cognouerunt q̄: patrem eis dicebat deum
nondum em̄ oculos cordis apertos habebāt q̄bus
parris et filij eōlitate intelligerent.

**Dic̄ ergo eis ihs Cū
exaltaueritis filiū ho-
minis tūc agnoscetis
q̄: ego sum et a me ip̄o
facio nichil. Sed si-
cut docuit me p̄ h̄ lo-
quor Et qui me misit
mecū ē. et nō reliquit
me solū. q̄a q̄ placita
sūt ei facio semp. Hęc
illo loquēte multi cre-
diderunt in eum**

pleā passionem meā. ordine vestro cognoscetis
qui cū scilicet exaltaueritis filiū hominis exaltacōne
autem crucis dicit. quia et ibi exaltatus est q̄ndo
pendit in ligno. hoc oportebat impleri p̄ mang-
eozū qui postea fuerant credituri. quibus dicit h̄.
quare. nisi vt nemo in quocūq̄ scelere et male sibi
cōsciū desperaret. quando videat eis donari hō-
micidii qui occiderant xpm̄. Chri. Vel aliter

continua quia multā signa faciens et docēs eos nō
conuerterat. de cruce de reliquo loquit̄ dicens.
Cum exaltaueritis etcetera. Quasi dicēt vos estis
matis q̄ tunc maxime a me sep̄ati eritis. q̄ndo me
occideritis. Ego autē dico qm̄ tunc maxime scietis et
gr̄cia signoz resurrectionis et captiuitatis vestre
qm̄ ego sū xps filius dei et q̄ non cōtrarior illi ip̄e
quod subdit̄. Et a me ip̄o nichil facio sed sicut me
docuit pater sic loquor. p̄ hoc em̄ indifferenciam
substantie manifestat et q̄ nichil eē pat̄nales in-
telligencias loquit̄ si em̄ deo cōtrarius essem non
tantā irā mouissem cōtra eos qui me nō audierūt.

Augu. Vel aliter quia dixerat Tunc cognosce-
tis quia ego sum. et ad ip̄m esse p̄met tota trinis-
tas ne forte subintraret error sabellianoz cōtin-
uo subiunxit. Et a me facio nichil. Quasi diceret a
me ip̄o non sum. filius em̄ de patre est deus. Nō
ergo addidit. Sicut docuit me pater hoc loquor.
nemini vestrū obrepat cogitacio carnalis. noliz-
te vobis. q̄. duos hoīes ante oculos ponere. et lo-
quentem patrem ad filiū. sicut facis tu q̄ndo aliq̄
verba dicis filio tuo. Que em̄ verba fierēt vñco
verbo. Si autem deus loquit̄ in cordibus vestris
sine sono. quō loquit̄ filio suo. Incorporealis pat̄-
locutus est filio. quia incorporealiter pater genuit
et filiū nec eum sic docuit quasi indocū genuerit
sed hoc est eū docuisse quod est scientem genuisse
Si enim simplex est natura veritatis. hoc est filio
esse quod nosse. quemadmodū ergo pater illi gign-
endo dedit vt esset. sic gignendo dedit vt nosset.

Chri. Rursus ad humiliter sermonem reduxit.
Sequit̄ em̄ Et qui me misit. se autem estiment h̄
q̄ dicit misit me minoracōnis eē dicit mecū ē. nā
hoc quidem dispensacōnis. hoc autem deitatis est.

August. Et cum ambo simul sint vnus tamen est
missus. alter misit quomā missio incarnacō est. et
ip̄a incarnacō filij tm̄ est non et patris. Ergo mi-
quit. Qui me misit. id est cuius autoritate tanq̄
p̄na incarnat⁹ sū. Misit itaq̄ pater filiū sed nō
recessit a filio. Vnde sequitur. Et nō reliquit me
solum. Non em̄ quo misit filiū non ibi erat pater.
qui dixit Celum et terram ego impleo Sed quare
eum non dereliquit. subdit quia que placita sunt
ei facio semp non ex quodam incio. sed sine incio
sine fine. Dei em̄ generacō non habet inciiū tēpis.

Chri. Vel aliter. Quia continuo dicebat qm̄
non ex deo est et quia sabbatū non custodit cōtra
quod ait. Nm̄ que placita sūt ei facio semp. osten-
dens quomā et soluere sabbatum placitum est ei
Multipliciter em̄ studet ut ostendat q̄ nichil facit
patri cōtrariū et q̄: h̄ humanus locutus ē subdi-
tur. Hęc illo loquente multi crediderunt in eum.
Ac si diceret euāgelista. se turberis si quid hui-
le a xpo audieris. qui em̄ post tantam doct̄mam
nondum suasi erant humiliora audiunt et suadeāt
Igitur crediderunt quidem sed non vt oportebat
sed simpliciter quasi letantes et requiescentes in
verborum humilitate. Et hoc ostendit euāgelista
in subsequētibz sermonibus in q̄b⁹ narratur q̄
rursus ei iniuriabatur.

Dicebat ergo ihes⁹ ad eos q̄ crediderūt ei iudeos. Si vos māseritis in sermōe meo vere discipuli mei eritis et cognoscetis veritatem. ⁊ veritas liberabit vos. Respōderūt ei iudei. Semē abrahe sumus. et nemini seruiūim⁹ vniq̄. Quomodo tu dicis liberi eritis. Respōdit eis hiesus. Amē amē dico vobis qz omis qui facit peccatū seru⁹ ē p̄cti seru⁹ aut nō maēt i domo i eternū fili⁹ aut maēt meternum. Si ergo filius vos liberauerit uere liberi eritis.

sub illo condiscipuli sum⁹ nec ideo magistri sum⁹ qz de loco superiore loquimur. sed magister ē oim qui habitat in omnibus nobis ad disciplinam autem parum est accedere sed oportet manere nos si i illo non māserimus eadem⁹ Breue opus. breue verbū magnū ope si māseritis. Quid enim est in verbis dei manere. nisi nullis temptationibus cedere. Si labor non est gratis accipis premium. Si labor est attende magnū p̄miū. cognoscetis veritatem. Augu. sup iohannē. Quasi dicēt. qz nūc credentes estis manendo videntes eritis. Non enim qz cognouerunt. crediderunt sed vt cognoscerēt crediderunt. Quid em̄ est fides nisi credere quod non vides veritas qd̄ credidisti videre. Si ergo p̄ maneat i eo qd̄ credidit. puenit. ad id quod videat vt scilicet cōtemplē i p̄am veritatē sicuti ē non p̄ verba sonancia. sed p̄ lucem splendentē veritas incommutabilis est. panis est metis. reficit nec deficit. mutat vascem em̄ non ip̄a in vascem mutat. Ip̄a autem veritas verbū dei est. hęc veritas carne induta est p̄pter nos. latebat in carne nō vt negaret sed ut differret vt in carne pateretur. vt caro peccati redimeret. Chri⁹. Vel cognoscetis veritatem. hoc est me. Ego em̄ sū veritas. Judaica q̄dam om̄ia typus erant. veritatē autem a me scietis. Augu. de ver. domini. forte aliquis diceret. Et quid mihi p̄dest cognoscere veritatem. Et ideo subiungit et veritas liberabit vos. Quasi diceret si nō delectat veritas delectat libertas. Liberari em̄ p̄rie dicit liberū fieri. quō sanari sanum fieri. hoc in verbo greco plain⁹ est. Nam in consuetudine latina maxime in eo consue-

Augusti. Voluit dñs in pfundū fundare fidem eoz. qui crediderāt vt nō si perficietenus crederent. Et ideo dicitur. Dicebat ergo hies⁹ ad eos q̄ crediderūt ei iudeos. Si vos māseritis i sermone meo vere discipuli mei eritis. Per hoc qz dicit. Si manseritis oñdit ea que in eoz corde erant. Sciebat enim qm̄ crediderunt quidem. sed non manserunt et magnū quid eis promittit scilicet vere discipulos eius fieri i quō occulte tāgit quosdā qui prius ab ip̄o recesserant et illi eum audierunt et crediderunt et recesserunt qz nō p̄manserunt. Augu. de verbis domi. Omnes autem nos vnum magistrum habem⁹ et

uimus audire hoc verbū vt quicumq̄ libera⁹ itel. ligatur pericula euadere molestijs carere. The. Sic aut sup̄ infidelib⁹ ait. In peccatis v̄ismoziem̄ sic manētibus i fide absolucōnez amūciat p̄forū. Augu. iij. de trinitate. Vnde etiā veritas liberabit nisi a morte a corrupcōne a mutabilitate. Veritas quippe immortalis incorrupta icōmutabilis permanet. Vera autem icōmutabilitas ē ip̄a eternitas. Chri⁹. Eorum autē q̄ crediderāt erat etiam increpacōnes sufferre. s̄ hi statim seruiunt. Si aut oportebat eos turbari in p̄ori cōuenienci⁹ erat vt turbaret in hoc scilicet qz dixit. Cognoscetis veritatem vt dicerent. Nūc ergo veritatē ne scimus lex igit̄ mendaciū est et cognicio nostra s̄ nullius horū eis cura erat sed de mūdānis reb⁹ dolent non em̄ aliā seruitutem nouerāt nisi mūdānā. Vnde sequit̄. Responderunt ei iudei. Semē abrahe sumus et ne serui. vniq̄ quō tu dicis liberi eritis. Quasi diceret eos qui de genere sūt abrahe qui sūt in genui non oportebat seruos vocare nūq̄ em̄ seruiūim⁹. Augu. Vel hoc rīderunt non illi q̄ iā crediderant sed qui in turba erant nondum credētes. hoc aut ip̄m̄ seruiūim⁹ vniq̄ sedm̄ h⁹ t̄ p̄is libertatem quō verū dixistis. Joseph nō ē venūsdatus. Prophetē sancti in captiuitatem non sunt ducti. Ingrati. quid est quod vobis assidue imputat de qz vos de domo seruitutis liberauit si nemini seruisistis. Vos aut qui loquim̄ quō soluebatis tributa romanis si nemini vniq̄ seruisistis. Chri⁹. Quia vero non ad vanā gloriā erant que dicebant a xpo sed ad salutem. non voluit ostendere eos seruos esse hominū sed peccati que difficillima seruit⁹ est a qua solus deus eripere pot̄ est. Vnde sequitur. Respondit eis hiesus. Amen amen dico vobis quia omnis qui facit peccatū seruus est peccati. Augustinus. Multum cōmendat. quod sic p̄nunciat quodāmodo si dici fas est iuracō eius ē. Amē q̄ppe interpretat̄ verum et tamē non est interpretatum nec grecus hoc interpretatus est facere vel latimus. Nam hoc verbū amen hebreum est. non est autem interpretatum vt honorem haberet vel amēto secreti. non vt esset ligatum. sed ne visceret nudatum. Jam quātum hoc commendatum sit. ex ip̄a gemmacōne cognoscite. Verum verū dico vobis. veritas dicit que vtiq̄ et si non diceret verū dico mentiri omnino non posset. tñ inculcat. dormientes quodāmodo excitat. condemnari non vult quod dicit. Omnis inquit. iudeus. grecus. diues. pauper. imperator. et mendicus si facit peccatum. seruus est peccati. Gregorius iij. mo. aliu. Quia quisquis se p̄uo d̄siderio subiecit. iniquitatis dño dudu libera mēt̄is colla supponit sed huic domino cōtradimus. cū iniquitati que nos ceperat relucet. cū consuetudini violenter resistimus. cum culpam penitendo peccamus et maculas sordium lacrimis lauamus. Gregorius xv. moral. Nūto aut aliq̄ liberius pagunt puerla que volunt. tāto eius seruiūio obnoxius obligantur. Augustinus. O miserabilis seruitus. seruus hominis aliq̄ uādo sui domini duris imperijs fatigatus fugiendo req̄escit seruus peccati q̄ fugit. secū trahit q̄cumq̄ fugerit. Peccatū em̄ quod facit intus est. voluptas

transit peccatū nō transit p̄terijt qđ stectabat
 r̄māsit qđ pugnat. Solus de peccato liberare po
 test q̄ venit sine peccato. et factus est sacrificium
 p̄ peccato. Nam sequit̄. Seruus autem non manz
 in domo in eternum Ecclesia est domus. seruus pec
 cator est multi intrant in ecclesiā peccatores. Non
 ergo dixit seru9 non est i domo. s̄ non manet i do
 mo in eternū Si ergo nullus ibi seruus erit. q̄s ibi
 erit q̄s gloriabit̄ mūdū se eē a peccato. Al̄ tū nos
 terruit sed adiungit filius aut em manet i eternū
 Ergo solus in domo sua erit xp̄us An forte in hoc
 qđ dicit filius. caput et corpus est non em̄ sine cau
 sa et terruit a spem dedit terruit. ne peccatū ama
 remus. spem dedit ne de peccati absolucōe ne diffi
 deremus. hoc est ergo spes nostra vt a libero libe
 remur. Ipe em̄ p̄cium dedit non argentū. s̄ san
 guinē suū. Et p̄ter hoc subdit. Si ergo fili9 vos
 liberauerit. vere liberi eritis Augu. de ver. dñi
 non a barbaris. sed a diabolo. nō in corporis cap
 tiuitate. sed ab anime iniquitate Augu. sup iohā
 nem. Prima libertas est carere criminibus sed
 ista inchoata est non p̄fecta libertas quia caro cō
 cupiscit aduersus spiritū vt non ea que vultis faci
 atis. Libertas autem plena atq; p̄fecta est quādo
 nulle erunt inimicitie. q̄ nouissima inimica mo: s
 destruet̄ Chri9. Vel aliter. quia dixerat. Qui
 facit peccatū seruus est peccati ne p̄currant. et di
 cāt immolacōes habemus ille nos eripere possunt
 p̄terea induxit. Seruus non manet in domo in
 eternū. Filius manet in eternum. Dom9 mencōez
 facit patris p̄ncipatum domū nominans ostēdens
 ex translacōe humanorū. quomā sicut dominus
 in domo ita ipe omnū potestatem habet hoc em̄
 qđ dicit non manet significat nō habet potestātē
 donandi sed filius qui est dominus domus habet.
 Et ideo sacerdotes veteris legis non habebant po
 testatem p̄ sacramenta legalia peccata dimittere
 Omnes em̄ peccauerunt. eciam sacerdotes q̄ p̄ se
 ip̄is vt dicit apostolus necesse habebāt sacrificia
 offerre. sed filius hanc habet potestatem. Vnde
 concludit Si ergo filius vos liberauerit. vere li
 beri eritis Ostendens qđ mundana libertas de qua
 gloriabant̄. non est vera libertas Augustinus.
 soli ergo libertate abuti ad libere peccandum. s̄
 vt ere ad non peccandum Erit enim voluntas tua
 libera si fuerit pia eris liber si fueris seru9 iusticie

Scio qđ filij abrahe
 estis. Sed q̄ritis me
 interficē qđ sermo me
 us nō capit in vobis
 Ego qđ vidi apđ pa
 trem loquor et vos qđ
 vidistis apud patrē
 vestrū facitis. Respō
 derunt et dixerunt ei
 Pater noster abra
 ham est. Dixit eis ihs

Augustin9 Iudei
 se liberos dixerāt. qđ
 semen erant abrahe.
 Quid ergo dominus
 ad hoc responderit.
 subditur. Scio quia
 filij abrahe estis Quia
 si dicēt. agnosco vos
 quia filij estis abrahe
 carnis origine. non
 cordis fide. Et ideo
 subdit Sed queritis
 me interficere Chri9.
 hoc em̄ addidit. vt
 non dicant peccatum
 nō habemus. Dimit

Si filij abrahe estis
 opera abrahe facite.
 Nunc autem queritis
 me interficere homi
 nem qui veritatem lo
 cutus sum vobis quā
 audiui a deo. Hoc ab
 raam non fecit. vos
 facitis opa patris v̄ri

tens em̄ omnez eorū
 vitam redarguere s̄
 quod p̄ manib9 erat
 quod adhuc agē vo
 lebāt. ducit i mediū
 Paulati em̄ eos a ḡ
 gnitione illa imouit
 erudiens in hoc non
 magna sapē. Sicut
 em̄ libertas et seru9
 tus est ab operibus.
 ita et cognacō. Sed
 ne dicerent hoc iuste

agimus Subiungit causā dicens Quia sermo me9
 non capit in vobis. Augustinus. Id est nō ca
 pit in cor. vestrum. quia non recipit̄ a corde v̄ro
 Sic est em̄ sermo dei fidelibus tan qđ pisci hamus.
 Tunc capit. quando capitur. nec fit iniuria illis
 qui capiuntur. Ad salutem quippe nō ad p̄ncipem
 capiuntur Chrysostomus. Et non dixit. s̄o cas
 pitis meū sermonem. sed non capit meus sermo in
 vobis altitudinem suorum dogmatum ostendens
 Sed quia possent dicere Quid si a te ip̄o loqueris.
 p̄ter hoc inducit subdens. Ego quod vidi apud
 patrē meū loquor. non em̄ solum eandem substā
 ciam. Sed eandem veritatem habeo patri Aug
 gustinus. Dominus autem ad patrē suum deum
 vult intelligi. q̄si diceret. veritatem vidi. verita
 tem loquor. quia veritas sum. Si ergo dominus
 veritatem loquit̄ quā vidit apud patrē se vidit
 se loquitur. quia ipe est veritas patris Orige.
 Manifestat autem hec autoritas saluatorē fuisse
 visorem eorumq; sunt apud patrē cum tñ hoies
 quibus reuelacio fit visores non sunt Theophi.
 Cū vero audis qđ vidi loquor nequa qđ corporaliē
 visionem intelligas. sed naturalem noticiam verā
 et approbatam. sicut em̄ oculi videntes integre a
 liquid. et vere prospiciūt nec falluntur. sic ego ve
 raciter ea loquor que agnouit a patre meo. sequit̄
 Et vos qđ vidistis apud patrē vestrum facitis.

Orige. Adhuc non nominat patrē ipsorū pau
 lo superi9 abraam cōmemorauit. sed diciturus est
 alterz patrē eorū scz diabolum. cui9 filij erāt in
 q̄tum mali erāt. non in q̄tum homines erāt. Ma
 lum ergo qđ faciūt dñs eis obiurgat et corripit.

Cris. Alia sc̄a habet. et vos que vidistis apud
 patrē vestrū facite. qđ. sicut ego verbis et ver
 itate ostendo patrē. ita et vos a rebus ostendi
 te abraam. Orige. Item alia sc̄a habet. Et vos
 que auditis a patre facite. Audierant em̄ a patre
 ea que in lege et p̄phetis scripta sunt. Qui aut̄ s̄
 verbo cōtra eos qui alterius op̄ionis sunt fuerit
 v̄sus. ostendit qđ non alius deus est qui legem de
 dit. et p̄phetas et cristi pat̄er. Queram9 etiam ab
 inferentibz duas naturas dicētes. a patre quidem
 audiuisse alienos meōuemens est. Si aut̄ p̄rij sal
 uatoris erant et beate nature qualit̄ querebāt. il
 lum occidere et saluatoris sermonē nō capiebant.
 Illi aut̄ longe molesti9 acceperūt qđ ptulerit do
 min9 quis eorū esset pater. Nam eū qui multarum
 gentiū pater est. fatenē sui fore patrē. v̄n sequere
 Responderūt et dixerūt. pater noster abraam est.

Augustinus. Quasi dicerent quid tu dicitus es contra abraham. Videbant enim eum puocare ut aliquid mali diceret de abraham et esset eis occasio faciendi quod cogitabant. Origenes Sed et ipse saluator interimit tanquam falso dictum. Unde subdit. Dicit eis hiesus si filij abrahe estis opera abrahe facite. Augustinus. Et tamen superius ait. Scio quod filij abrahe estis. Unde non negauit eorum originem sed facta condemnat. Caro eorum ex illo erat sed vita non erat. Origenes. Vel dicendum quod superius in greco habetur. Scio quod semine abrahe estis. ut ergo hec patreant. Videamus primo corporalis seminis et filij differentiam. Manifestum est enim quod semen habet in seipso rationes eius cuius est semen adhuc manentes et paules. filius vero transmutato semine et agente inposita sibi materia a muliere. per superinducta nutrimenta similitudinem accipit generantis et quantum ad corporalia si aliquis est filius alicuius subsistit ex semine. Si vero aliquid est semen non omnino filius efficitur. Quomodo autem ex operibus iudicantur aliqui semen abrahe. videndum est ne forte ex aliquibus seminibus rationibus infusus quibusdam animabus oportet imaginari eos qui semen sunt abrahe. non omnes igitur hec semen sunt abrahe neque omnes habent huiusmodi rationes constitutas in eorum animabus. Oportet igitur eum qui abraham semen est. eius fieri per similitudinem et filium. Possibile vero est ex negligentia et ocio destruere hoc quod est eius semen. Hic autem ad quos sermo erat adhuc in spe erant unde sciebat hiesus quod adhuc semen erat abrahe. Et nondum pemeant possibilitatem fieri filij abrahe. Propter quod eis dicit. Si filij abrahe estis. opera abrahe facite. Si autem super hoc quod erant semen abrahe. ad augmentum magnitudinis adoleuissent. verbum hiesus caperent. Sed quod non accesserant ad hoc quod essent filij. verbum non capiunt. sed interficere volunt verbum et quasi confringere non capiunt magnitudinem eius. Si igitur aliquis vestrum semen est abrahe et adhuc verbum dei non capit. non querat interficere verbum. sed transmutet se ad hoc quod sit filius abrahe et tunc poterit capere filium dei. Quibusdam autem unum ex operibus eligunt abrahe illud scilicet. Credit abraham deo et reputatum est illi ad iusticiam ut autem concedatur eis quod fides sit opus. Cur non dictum est singulariter opus abrahe facite. sed pluraliter. puto enim quod hoc dictum equi pollet ei quod est cuncta opera abrahe facite. Ut tamen ex historia abrahe allegorice supra opera eius spiritualiter prosequamur. neque enim oportet eum qui vult esse filius abrahe adire ancillarum coniugia nec post obitum coniugis in senectute aliam ducere coniugem. Sequitur. Nunc autem quiritis me interficere hominem qui veritatem locutus sum vobis. Christus. Hanc scilicet veritatem quod est patri equalis propter hoc enim iudei querebant eum interficere. Et ut ostendat quod hoc non est contrarium patri subdit quam audiui a deo. Alch. Quia ipse qui est veritas a deo patre genitus erat. Audire enim nihil aliud est quam esse a patre. Qui. Occidere me inquit hominem. Interim non dico filium dei. non dico verbum. quia non moritur verbum hoc dico quod quod videtis pro-

testis occidere et quem non videtis offendere. Sequitur hoc abraham non fecit. Alch. Quasi dicit in hoc probatis vos non esse filios abrahe quod facitis opera contraria operibus abrahe. Origenes. Sed dicitur abraham quod quidam quoniam superflue dictum est hoc quod non fecerit abraham. quod suis temporibus non contingebat fieri. Non enim in suis diebus natus erat christus sed dicendum quod in temporibus abrahe natus fuerat homo qui quam audierat a domino veritatem dicebat. non tamen quesitus est ab abraham ut eum occideret. Et scias quod spiritualis aduentus hiesu. nullo tempore defuit sanctis. Ex hoc igitur comprehendendo omnem hominem qui post regenerationem et ceteras apud se factas diuinitus gratias peccat. denovo crucifigit dei filium propriis reatibus in quos redijt. Sed hoc abraham non fecit sequitur. Vos facitis opera patris vestri. Augustinus. Adhuc non dicit quis est iste pater eorum. Christus. Dicit autem hoc dominus volens eis auferre superfluum gloriam de cognatione et suadere eis ut non visum spem salutis habeant in cognatione naturali sed in ea que est secundum adoptionem. hoc enim eos prohibebat venire ad christum. quia estimabant cognationem abrahe sibi sufficere ad salutem.

Dixerunt itaque ei. nos ex fornicatione non sumus nati. unum patrem habemus deum. Dixit ergo eis ihesus si deus pater vester esset diligetis utique me. ego enim ex deo processi et veni. Neque enim a meipso veni sed ipse me misit. Quare loquelam meam non cognoscitis. quia non potestis audire sermonem meum.

Augustinus. Ceperant iudei cognoscere quod non de carnis generatione loqueretur dominus. sed de vite institutione. Consuetudo autem scripturarum est fornicationem spiritualiter appellare cum dijs multis et falsis anima tanquam prostituta subijciunt. Unde dicitur. Dixerunt itaque ei. nos ex fornicatione non sumus nati unum patrem habemus deum. Christus. Quasi responderet quod dei quod renerent uicem et ideo aduersus eum consilia tentur. Origenes. vel

aliter quia redarguti sunt non esse filij abrahe atrociter respondere latenter designantes ex adulterio productum fore saluatorem. Sed magis mihi videtur quod contrariando responderunt. Cum enim prius dixerant pater noster abraham est et audiuissent si filij abrahe estis opera abrahe facite fatentur se habere maiorem patrem quam abraham scilicet deum et non ex fornicatione humiliter exordium non enim ex sponsa sed ex meretrice seu materia. demon qui nichil facit ex se producit eos qui carnalibus vitiis inherant materie. Christus. Sed quid dicitis vos patrem habetis deum et christum inuisitatis hoc dicentem. Et nimirum ex fornicatione multi eorum nati erant et enim illicitas coniunctiones faciebant. Non tamen hoc redarguit sed instat ut ostendat quod non sunt ex deo. Unde sequitur. Dixit ergo eis hiesus. Si deus pater vester esset diligeretis me utique ego enim ex deo processi et veni. Iohannes. vij. de trinitate. Religiosi nominis

assumptionem dei filius. in his qui se dei filios esse
 fatentes. patrem sibi deum dicerent. non improba-
 uit sed temeraria iudeorum usurpatione patris sibi
 presumencium. per id quod se non diligere oburgat.
 Non utique dici potest idipsum esse ex deo exire quod
 venisse. Sed cum ab his qui sibi deum patrem dicerent
 idcirco se diligendum ait. quia ex deo exisset. causa
 sam dilectionis ex causa docuit esse nascendi. Exisse
 enim ad materialis natiuitatis retulit nomen quia
 religio profitendi sibi patrem deum et ex dilectione
 ipsi quod ex eo genitus sit inherenda est. nec enim in deum
 patrem fit religiosus qui non diligit filium. Cum
 diligendi filij non alia causa sit quam quod ex deo sit. Ex
 deo igitur filius est non aduentu sed natiuitate. Dis-
 lectio autem in patrem hinc erit omnis. si filius ex
 eo esse credat. Augu. Sic ergo quod de deo processit
 verbum eterna processio est. Ab illo enim processit
 ut verbum patris et venit ad nos quod verbum caro
 factum est. Aduentus est humanitas eius mansio eius
 diuinitas eius. dicitis deum patrem cognoscite me
 vel fratrem. Iohanna. Non esse autem a se sibi origi-
 nem docuit cum subdit. Neque enim a me ipso veni. sed
 ille me misit. Qui. Hec arbitror dicam pro quosdam
 per se venientes et non missos a patre de quibus in
 hieremia dicit. Non mittebam eos et ipse currebat.
 Quomodo autem qui duas naturas ingerit vtuntur
 hoc verbo obijciendum est contra illos. Paulus enim
 odiebat hieresum cum persequeretur ecclesiam dei. Unde
 dominus ad eum. Quare me persequeris. Si ergo ve-
 rum est quod hic dicit. Si deus pater vester esset
 diligeretis me. palam est quomodo recte conuertit.
 Si non diligeretis nequaquam deus pater vester es-
 set. Paulus autem aliquo tempore non diligebat hieresum
 fuit ergo tempus quo deus pater pauli non
 extitit. Non igitur natura paulus dei filius fuit.
 sed postmodum dei filius factus est. Quando vero
 deus alicuius sit pater nisi quando mandata eius
 custodit. Christus. Quia vero semper querebant
 dicentes. Quid est hoc quod dicit. Quia ego vado vos
 non potestis venire propterea subdit. Quare loque-
 lam meam non cognoscitis quia non potestis audi-
 re sermonem meum. Augustinus. Ideo autem aus-
 dire non poterant quia corrigi credendo volebant.

**Vos ex patre diabo-
 lo estis et desideria pa-
 tris vestri vultis facere.**
 Ille homicida erat
 ab initio et in veritate
 non stetit quia veritas non
 est in eo. Cum loquitur
 mendacium ex proprijs
 loquitur quia mendax
 est et pater eius. Ego

Christo. Exclutit iu-
 deos dominus a cog-
 natione abraam et
 quia maiora ausi sunt
 ut scilicet patrem suum
 deum dicerent de re-
 liquo peccat eos dice-
 ns vos ex patre dya-
 bolo estis. Augu-
 ldic iam cauenda est here-
 sis manicheorum quod di-
 cit eum quaedam naturam
 mali et generatam quaedam te-
 braz. cum principibus

autem quod veritatem dico
 vobis non creditis mi-
 chi. Quis ex vobis ar-
 guet me de peccato. Si
 veritatem dico quare non
 creditis mihi quod ex deo
 est verba dei audit Prop-
 terea vos non auditis
 quia ex deo non estis

suus. Unde dyabolus or-
 gine dicit. et hinc
 dicit ducere origine
 carnem nostram a se-
 cundum hoc putat dic-
 tum a domino vos ex parte
 dyabolo estis quod esset
 illi velut natura ma-
 litudines originem
 de gente contraria te-
 nebrarum. Origines
 In hoc autem simile
 videtur icurrisse et quod

dicet alteram esse oculi videns substantiam et alteram
 caligantis vel se auertentis quemadmodum enim in his
 non differt substantia. sed quedam contingit eam
 que facit caligare. sic substantia eadem est siue re-
 cipiat rationem siue non. Augustinus. Iudei er-
 go filij erant dyaboli imitando non nascendo. Unde
 sequitur. Et desideria patris vestri vultis facere. Ecce
 unde filij estis quia talia desideratis. non quia de
 illo nati estis. Quocirca enim me occidere hominem qui
 veritatem vobis dico et ille inuidit homini et occi-
 dit. Unde sequitur. Ille homicida erat ab initio uti-
 que in primo homine et in quo potuit fieri homicidium
 non enim posset occidi homo nisi prius fieret homo. Non
 ferro accinctus dyabolus ad hominem venit verbum
 malum seminavit et occidit. Noli ergo putare non esse
 homicidium quoniam fratri tuo mala persuades. Vos autem
 ex deo seuitis in carne quia non potestis in mente.

Orige. Perpende autem quod non propter aliquam singula-
 ritatem tantum sed pro toto genere quod perimit iniquitatem in ad-
 euncti moriuntur et vere dictus est ab initio homi-
 cidam. Christus. Et non dixit opera sed desideria eius
 facitis ostendens. quomodo vehementer et ille et ipsi
 ab occisionibus possidentur et quia continue eum
 accusabant quod non est a deo. insinuat occulte quod
 etiam eis ex dyabolo est. Unde sequitur. Et in verita-
 te non stetit. Augustinus. Et de cuius dei. forte autem
 aliquis dicit quod ab initio si eum condicōnis in veritate
 non steterit et ideo nunquam beatus cum sanctis an-
 gelis fuerit suo recusans esse subditus creatori ac-
 per hoc falsus et fallax quia pia subiectione noluit
 tenere quod nature est affectans per superbiam ela-
 tionem simulare quod non est. Hinc sententia quif-
 quis acquiescit non cum manicheis sapit ut sua qua-
 dam propriam tanquam diuerso quodam principio dya-
 bolus habeat naturam mali qui tanta vanitate deli-
 piunt ut non attendant non dixisse dominum a ve-
 ritate alienum fuit sed in veritate non stetit. ubi a ve-
 ritate lapsus intelligi voluit. Illud etiam quod ait
 iohannes. ab initio dyabolus peccat hoc intelligit
 si naturale est. nullomodo esse peccatum. Sed respō-
 detur prophetis testimonijs. siue quod ait. Isayas
 sub figurata persona principis babilonie. dyabo-
 lum notans. Quomodo cecidit lucifer qui mane ori-
 ebatur. Siue quod ezechiel. In delicijs paradisi dei
 fuisti. que si aliter conuenientius intelligi neque
 oportet quod dictum est. In veritate non stetit sic
 accipiamus. quod in veritate fuerit. sed non permanserit.
 Et illud quod ab initio dyabolus peccat non ab initio
 ex quo creatus est peccare putandum est sed ab initio

peccati. Orige. Est autem vni forme qdē i vni
tate morari. variū autem ac multiforme nō mor
rari i ea quibusdam vt ita dicā timentibus gres
sibus et tentibus sistere in ea non tamen obtinē
valentibus quibusdam vero non passis illud. sed
in periculo cōsistentibus scdm illud. Mibi autem
paulisper cōmoti sūt pedes et cet eris ab ea cadens
tibus Causa igitur cur dyabolus veritatē nō colat
Subdit. Quia veritas non est in eo scilicet qz va
na suspicatur et seductus est ipse a seipso. In hoc de
terio: qz illi quidem ab eo fallunt. Is autē sibi ipsi
deceptōnis autor existit. sed oportet inuestigare
quomodo dicit qz veritas in ipso nō est vtrum qz
nullā vnqz veram habet doctrinā sed cuncta que
opinā falsa sūt. vel quia xpi particeps non est q
dixit. Ego sum veritas. Impossibile autē ē aliquā
racionalem substantiā de cūctis opinari falso et de
nullo vel exiliter rectitudinē conspicere dyabolus
igitur saltem id vere capit dogma cōsiderando de se
qz racionalis est. Non igitur eius natura consistit
ex cōtrario veritatis id est ex errore et ignauia.
Suntqz em veritatem cognoscere possēt. Augu
stinus xj. de ciui. dei. Vel cum dicit quia veritas i eo
non est subiecit iudicium quasi quēsissemus Vnde
ostendatur qz in veritate non steterit ait quia ve
ritas non est in eo. Esset autem in eo si in ipa stetit
set Sequit. Cum loquitur men. ex pro. loquitur qui
mendax est et pat. e9. Augustinus In his verbis
quidam dyabolū putauerunt patrem habere et q
fierunt quis esset dyaboli pater. hic est error ma
nicheoz. Dyabolū autem dominus dixit patrem
mendacij. Non em omnis qui mentitur pater men
dacij sui est. Si em ab alio mendacium accepisti
et dixisti tu quidem mentitus es s; pater mendacij
non es. Ille vero quia non aliunde accepit mendaciū
quo mendacō tāqz veneno serpens hōies occideret
pater est mendacij. sicut deus pater est veritatis
The. Is em et deū apud homines criminatus ē
ad euam dicens. quomā muidens vobis lignum i
hibuit. Et apud deum quondam criminatus ē ho
mimes vt cum dixit. An gratis colit iob dominū.

Orige. Artende tamen qz hoc nomen mendax
dicitur tam de dyabolo qui mendaciū genuit sicut
hic dicitur. quia mendax est qz de homine scdm il
lud psalmi Omnis homo mendax. Nam si quis men
dax non est huiusmodi non est homo tm ita qz ei et
similibus dici potest. Ego dixi dii estis Vnde cum
aliquis loquitur mendaciū de ppijs loquitur Spiritus
autem sanctus loquitur a verbo veritatis et sapiēcie
scdm illud De meo accipiet et annūciabit vobis.
Augustinus de que. euange. Vel aliter. Dyabolus
non speciale nomen est sed cōmune. In quocunqz
em opz a dyabolo fuerint inuenta dyabolus est ap
pellandus Operis em nomen est nō nature. Itaqz
hoc in loco patrem iudeorum Chajim significat.
cuius imitatores volentes esse iudei. saluatorem
pemerunt ab ipso em forma data ē fratricidij que
dixit mendaciū de ppijs loqui ut ostenderet vnū
quenqz nō nisi ppiā voluntate peccare sed qz cha
jim imitator dyaboli est patrem eius dyabolū dixit
eius opera secutus est. Aleh. sed quia dominus
veritas est et filius veracis dei veritatem dicit. s;

iudei qui filij erant diaboli auersi erāt a veritate.
Et hoc est quod sequit ego autem quia veri. dico
vo. nō cre. mi. Ori. Sed quomodo hoc dicitur ius
deis qui in eū crediderant sed considera qz potest
aliquis scdm aliquā intencōnem credere scdm aliā
vero nō credere. sicut qz i eū credūt qui sub poncio
pilato crucifixus est non autem credunt natū de
maria virgine In eūde; credūt et nō credunt Sic
igitur hi ad qz loqbat. credebant in eū vni qz vite
bat signoz. Feto: nō credebāt at his qz pfūde ab
eo dicebāt. Cui. qz igitur inimici estis veritatis in
nullo me iustificātes vultis me iustificē et iō subdit. qz
ex vobis arguet me de peccō. Theo. Quasi dicit. si
dei filij estis vtiqz peccātes debetis habē odio. Si
ergo me quoqz quem exosum habetis non potestis
arguere de peccato manifestum est qz ppter veri
tatem me odio habetis. quomodo scilicet dicebat
se filiū dei. Ori. Habet autem hoc verbū cristi
magnam fiduciam cū nullus hominū fiducialiter
hoc dicere potuerit. nisi solus dominus noster qui
peccatū non fecit. Gregorius in homelia. Pen
sate autem mansuetudinē dei non dedignatur ex
racione ostēdere se peccatorē non esse qz ex virtute
diuinitatis poterat peccatores iustificare. Vnde
subdit. Qui est ex deo verba dei audit ppter ea vos
non auditis quia ex deo nō estis. Augustinus soli
attendere naturam sed vicium. Sunt isti ex deo
et non sūt ex deo natura ex deo vicia non ex deo. Eis
autem hoc dictū est qui non solum peccato viciosi
erant nam hoc cōmune erat omnibus sed ecia pre
cogniti qz non erant credituri ea fide qua possent
peccatorum obligacōne liberari. Gregorius in
hōme. Interrogat se ergo vnusquisqz si verba dei
aure cordis percipit et intelligit. vnde sit Nam sūt
nōnulli qui pcepta dei nec aure corporis percipere
dignātur Et sūt nōnulli qui hoc quidem corporis
aure percipiunt. sed nullo ea mētis desiderio cōplec
tunt. Et sūt nōnulli qui libentē verba dei suscipiūt
ita ut eciam in fletibus cōpūgantur sed post lacri
marum tempus ad iniquitatē redeūt hi p fecto
verba dei non audiūt qz s; exercē i ope condēnūt.

Responderunt ergo
iudei et dixerunt. Nōne
bñ dicim⁹ nosqz sama
ritanus es tu et demo
nium habes. Rñdit
ihs et dixit. Ego de
monium non habeo sed
honorifico ptes meū
et vos inhonorastis
me. ego at gliaz meā
nō quero. est qui qrat
et iudicet. Amen di
co vobis. si qz sermo
nē meū fuauerit mor
tē nō videbit in etēnū

Christi. Cum aliquid
altum dominus dicit
hoc apud iudeos qui
valde inflexibiles erāt
insania videbat. vt
ex eoz responsione
colligit. Dicitur em
Responderūt g iudei
et dixerūt nōne bene
dicimus nos qz sam
es tu et demonium ha
bes. Ori. Sed dig
num ē qzere quō cū
samaritani secula fu
tura dnegēt nec ani
me durabilitatē ac
ceptēt auli sūt sama
ritanū dicē saluato
rem qui de resurrecti
one et iudicō tot et
tanta edocuit. Sed

Forſan velut imperantes illi hoc dicunt dum que ſenciūt ipſi non docet. Alch. Samaritam enim gens odioſa iſrahelitico populo decem tribubus in captiuitatē ductis terrā eorū poſſidebāt. Origenes Conuenit quoq; quod aliqui de eo arbitret̄ q̄ ſc̄dm Samaritanos ſentiret vt nihil poſt obitum reſeruet̄ hominib; ſed fide ad placendum iudeis de reſurrectione et eterna vita tractaret. Demoniū vero illū habere dicebāt p̄pter eius ſermones trāſcendentes capacitatem humanā quib; deum patrē ſuū aſſerebat et ſe de celo deſendiſſe et cetera huiusmodi. Vel p̄pter ſuſpicōnē eorum quia plures i beelzebub princepe demoniorū opinabāt̄ ipm eiecere demones. The. Vel ſamaritanū illū dicebant tanq̄ ritus hebraicos diſſoluentem vtz pote ſabbati Samaritam em̄ non p̄fecte iudaifabant. Ex hoc vero q̄ eorū cogitacōnes reuelabat demoniū ipm habere ſuſpicabant. Quādo vero eū ſamaritanū dixerūt. niſi q̄ euangelista dicit. ex q̄ palam eſt q̄ multa p̄termiſerunt euangeliste. Gregorius. in tome. Ecce iniuriā ſuſcipiens de; non cōtumelioſa verba reſpōdet. ſequitur enim. Reſpondit hieſus et dixit Ego demoni non habeo. Ex qua re quid nobis niſi. niſi vt eo tpe cum a primis ex falſitate cōtumelias accipimus. eorum etiā vera taceam; mala. ne miniſteriū iuſte correptionis in arma vertat̄ furoris. Chriſ. Et attendū q̄ vbi eos docere oportebat et eorū ſuperbiam ſubtrahere aſper erat. vbi vero exprobratū eum oportebat ſufferre. multa māſuetudine vtebat̄ erudiens nos. que q̄dem ad deum vindicare q̄ vero ad nos deſpicere. Auguſtin; Et vt homo; pus eius imiteſ paciēciā vt peruemat ad pot̄ciā. Sed quis maledictus maledicta non reddet. pertinuit tamen ad eum negare. Duo autem ſibi fuerāt obiecta Samaritan; es et demoniū habes nō dixit non ſum ſamaritanus. Samaritanus em̄ mē; p̄tatur cultos. nouerat autem ille ſe noſtrū eē eundem nō em̄ ptinuit ad eū vt redimerem̄ et non ptinet ut ſeruemur. Dem; ip̄e eſt ſamaritanus. qui acceſſit ad ſaucium et miſericordiā impendit.

Origen. Ali; q̄ dñs magis q̄ paulus omnibus omnia fieri voluit vt omnes nāſcatur. et ideo ſe non negauit eſſe ſamaritanū. Eſtimo autē ſolius hieſus fore vocem. Ego demoniū non habeo. ſed nec habui ſicut et illud Venit princeps mūdi huius et in me non habet quicq̄ Quia etiā q̄ delictorum reputata ſunt minima. demonibus adaptāt̄.

Auguſtinus. Deinde poſt tale conuiciū hoc ſolū dixit de gloria ſua. ſed honorifico patrem meum. Quasi dicēt ne vobis arrogās videar habeo quem honorificem. Theophilus honorificauit autem patrē vlciscens eum. et non tollerās homicidas et mendaces ſe dei veraces filios appellari. Origenes ſol; autem criſtus veriffime veneratus eſt patrē nullus enim non orans quicquam ex his que non honorant̄ adeo. honorat deum. Gregorius in tome. ſed quia quicquid dei zelo vtitur a p̄uis ho;ibus dehoneſtatur. i ſemetipſo nobis dñs paciēcie p̄buit exemplū qui ait et vos inhono. me. Auguſtinus q̄ſi diceret ego facō quod deſeo vos nō facitis quod debetis. Origen. nō autem illis ſolū

hoc dictū eſt. ſed et omnibus iniuſte agentibus qui iniuriā inferunt xp̄o qui eſt iuſticia et inferētib; cōtumeliam ſapiēcie eo q̄ criſtus eſt ſapiēcia et ſimiliter de alijs huiusmodi. Gregorius. Si quid nobis cōt̄ iniurias ſaciendū ſit. ſuo exēplo nos admonet. cum ſubiungit Ego autem gloriam meam nō quero eſt qui querat et iudicet. Chriſoſtom; Quasi diceret ex honore. quem ad patrē habeo hec locutus ſū vobis et p̄pter hoc deſonoratis me ſed nulla eſt mihi cura huius cōtumelie. illi enim noxas debebitis p̄pter quem hec audio. Origen. Querit autem deus gloriam xp̄i i quolibet ſuſcipientū illum. quā quidem reperiret in operantibus ſc̄dm iſtas virtutis cauſas. Cū autē nō repererit punit illos in quibus nō reperit gloriam filij ſui. Vnde dicit. Eſt qui querat et iudicet. Auguſtin; Quem autem vult intelligi niſi patrē. Quomodo ergo alio loco dicit Pater non iudicat quenq̄ ſed omne iudicium dedit filio. Sed videte q̄ iudicium quandoq; p̄ damnacōne accipitur. Vnde autē ſc̄dm diſcrecōnem poſitū eſt. Quasi diceret. Eſt pater q̄ gloriam meam a veſtra diſcernat. Vos em̄ ſc̄dm ſeculū gloriāmi ego non ſc̄dm ſeculū. Diſcernit etiam gloriā filij ſui a gloria omnium hominum nō em̄ quia homo factus eſt iam cōparandus eſt nob; ſos homines cum peccato. ille ſine peccato. et hoc ſc̄dm ip̄am formā ſerui. n̄ illud quis digne loq̄t̄. In principio erat verbum. Auguſtinus. Vel ali; Si vere dictū eſt a ſaluatore omnia mea tua ſunt palam eſt quomā et ipm iudiciū filij patris eſt.

Gregorius. Cum vero malorū peruerſitas creſcit non ſolum frangi p̄ter icacō nō debet ſed etiā auſgeri. Vnde dominus poſt q̄ demoniū habere dict; eſt. predicacōnis ſue beneficia largius impendit dicens. Amen amen dico vobis ſiquis ſermonem meum ſeruauerit mortem non videbit meternum. Auguſtinus. Videbit. dictum eſt pro quod eſt expictur. Cum ergo moriturus moriturus loq̄ret̄ quid ſibi vult quod ait. Qui ſer. me. ſerua. mortē nō videbit meternū. niſi quia videbat aliā mortē de qua nos liberare venerat. mortem eternā mortem dampnacōnis cū dyabolo et angelis eius. Ip̄a eſt vera mors. n̄am iſta migracō eſt. Origenes. Sic igitur intelligendū eſt. Si quis ſer. me. ſerua. mortem nō videbit meternum ac ſi diceret. Si q̄ lucem meā cuſtodierit. tenebras non videbit. Vnde autem dicit meternum. cōmunit̄ eſt ſumendum vt ſit talis intellectus. Si quis ſermonē meū ſeruauerit meternum. mortem non videbit meternū quia eouſq; nō videt aliquis mortem quouſq; iſtu verbum cuſtodit. Cum vero quis torpens i obſeruantia ſermonis. et circa ſui cuſtodiam negligens factus. eum ceſſat cuſtodire. ſubinde mortē videt non apud aliū q̄ apud ſeipm. Sic igitur a ſaluatore iſtruat̄ p̄hete querenti. Quis eſt homo qui viuit et non videbit mortem. reſpondere poſſum; qui cuſtodit verbum xp̄i. Chriſoſtomus. Seruauerit autē dicit nō ſolū fide ſed etiā p̄ vitā purā. Simul autem et occulſe inſinuat. quoniam nihil poſſunt ei facere. Si enim qui ſermonē eius ſeruauit. non morietur meternum. multo magis et ipſe pot eſt non mori.

Dixerunt ergo iudei Nunc cognouimus quia demonum habes Abraam mortuus est et propheta et tu dicis. Si quis sermonem meum seruauerit. mortem non gustabit in eternum. Nunquid tu maior es patre nostro abraam qui mortuus est et propheta mortui sunt. Quem te ipsum facis. Respondit ihesus. Si ego glorifico meipsum gloria mea nihil est. Est pater meus qui glorificat me quem vos dicitis quia deus uester est et non cognouistis eum. Ego autem noui eum et si dixero quia non scio eum ero similis uobis mendax. Sed scio eum et sermonem eius seruo. Abraam pater uester exultauit ut uideret diem meum uiderit et gauisus est.

differentia sit inter mortem gustare et uidere pro quod mortem non uidebit mortem non gustabit pro tulerunt uelut incauti auditores. confundentes dominicum sermonem. Sicut enim dominus in gratia panis uiuus est. gustabilis est. In eo uero quod est sapientia est uisibilis pulchritudinis. Sic etiam aduersaria eius mors et gustabilis est et uisibilis. Cum ergo quis steterit per iesum in intellectuali loco mortem non gustabit. si statum seruat. secundum illud sunt de hiis stantibus qui non gustabunt mortem. Cum autem aliquis sermonem christi acceperit et custodierit mortem non uidebit. Gregorius. Rursus autem ex inani gloria ad cognitionem confugerunt. Unde sequitur. Nunquid tu maior es patre nostro abraam qui mortuus est. Poterat etiam dicere. nunquid tu maior es deo cuius sermonem qui audierunt mortui sunt. sed non dicit sed quia etiam per abraam memoriam eius estimabant. Ori. non enim discernunt quia non solum abraam. sed etiam quolibet nato ex muliere qui natus a uirgine maior est nec uerum dicebant iudei abraam mortuus est audiuit enim uerbum christi atque seruauit et huiusmodi simile dices de prophetis de quibus subdit. Et propheta

Gregorius in hominis. Sic bonis necesse est ut meliores etiam per contumelias existant ita semper te. pro beneficio peiores sunt. Nam accepta predicacione iterum iudei blasphemant. dicit enim. Dixerunt ergo iudei. Nunc cognouimus quia demonum habes. Orige. Ibi qui sacris scripturis credunt comprehendunt quod quod propter rectam rationem ab hominibus exercent. non propter demones fiunt. Sic igitur iudei uirtute demones putabant. hiesum dixisse. Si quis sermonem meum seruauerit. mortem non uidebit in eternum. hoc autem passi sunt. quia dicti uirtute non prosperauerunt. Nam hoc morte quadam inimica rationem qui perimit delinquentes hoc falsus est. Ibi uero de comunimorte coniectantes esse quod dicit increpant dicentem quasi defuncto abraam et prophetis. Unde subdit. Abraam mortuus est et propheta et tu dicis. Si quis sermonem. ser. mor. non gustabit in eternum. Tu aliquid

te mortui sunt. nam et uerbum filij dei custodierunt uerbum domini factum fuerit ad osee uel esaiam uel iesemiam quod si quis alius custodiuit ipsi prophete custodierunt. Mendacium ergo dicit et in hoc. Scimus quia demonum habes et in hoc abraam mortuus est et propheta. Gregorius in homine. Quia enim eterne morti inleserant et in eandem mortem cui inleserant non uidebant. cum sola mortem carnis aspicerent in ueritatis sermone caligabant subdit autem. Quem te ipsum facis. Theophilus. Quasi diceret. Tu qui nulla cura dignus es carpentari filius de galilea. tibi subripis gloriam. Beda. Quem te ipsum facis hoc est. Cuius meriti cuius uel dignitatis uis credi. Abraam tamen mortuus erat corpore anima autem uiuebat. Maior autem est mors anime in eternum. uicture quam corporis quae moritur. Ori. Cecuicentium autem fuit placidum. quoniam non se fecit hiesus id quod est sed ex patre recepit. Unde sequitur. Respondit hiesus. Si ego glorifico meipsum gloria mea nihil est. Christus. Hoc quantum ad eorum suspitionem dixit sicut et super Testimonium meum non est uerum si testimonium phariseo de meipso. Beda. Ibi autem uerbis nihil esse ostendit gloriam uite presentis. Augustinus dixit autem hoc propter illud quod dixerat quem te ipsum facis. Refert enim gloriam suam ad patrem de quo est. Unde subdit. Est pater meus qui glorificat me. De isto uerbo calumantur ariani fidei nescientes et dicunt. Ecce maior est pater quia glorificat filium heretici non legistis et ipsum filium dicentem quod glorificet patrem suum. Alch. Glorificauit autem pater filium cum tempore baptismi et in monte et tempore passionis coram turbis uox facta est ad eum et post passionem cum resuscitauit et collocauit eum ad dexteram sue maiestatis. Christus. Addidit autem. Quem vos dicitis quia deus uester est. Uolebat enim ostendere quomodo non solum patrem eum nesciebant. sed neque deum. Theophilus. Nam si uere patrem cognoscerent. filium eius uenerarent deum etiam contemnerent qui homicidium in lege prohibuit aduersus christum clamantes. Unde subdit. Et non cognouistis eum.

Alch. Quasi diceret. vos carnaliter illum deum uestrum uocatis pro temporalibus seruistis. et non cognouistis eum. sicut intelligendus est spiritalis et seruire nescitis. Augustinus. Quidam heretici dicunt deum annunciatum in ueteri testamento non esse patrem christi sed nescio quem principem malorum angelorum. Contra ipsos ergo dicit patrem suum quod illi dicebant deum suum. Et non cognouerunt. Si enim ipsum cognouissent eius filium recepissent. De se autem subdit. Ego autem noui eum. Secundum carnem iudicantibus potuit et hic arrogans uideri sed arrogancia non ita caueat ut ueritas relinquat. propter quod subdit. Et si dixero. quia non scio eum. ero similis uobis mendax. Christus. Quasi diceret. Sicut vos dicentes scire eum. mentimur. ita ego si dixero me nescire. sed maxima demonstracio est quod ab illo sit nullus hoc quod sequitur. Sed scio eum. Theophilus. Naturaliter ipsius cognitionem obtinens qualis enim ego sum. talis et pater quomodo ergo meipsum cognosco. et illum cognosco. Prebet autem iudicium quod ipsum cognoscat. cum subdit. Et sermonem eius seruo. Sermonem mandata nuncupans. Quidam autem

ne intelligit hoc quod dicit Sermonem eius suo id est ratione substantie eius. Eadem enim est ratio substantie patris et filii. Ideo et patrem cognosco nam per quem sumus ut sit sensus quibus in omni eius seruo. Augustinus. Sermonem eadem patris tanquam filius loquebatur et ipse erat verbum patris quod hominibus loquebatur. Christus. Et quia dixerat. Numquid tu maior es patre nostro abraam. nihil de morte exponens se maiorem quam abraam esse ostendit confesquentem cum subdit. Abraam pater vester exultavit die meum. vidit et gaudens est scilicet propter beneficium quod a me habet ut a maiore. Theo. Quasi diceret diem meum desiderabile habuit et leticie plenum non quasi alicuius mimum aut fortuitum.

Augustinus Non timuit sed exultavit ut videret. credens utique exultavit sperando ut videret intelligendo diem meum. Incertum autem potest esse verum dixerit temporalem diem domini qui erat venturus in carne an diem domini qui nescit ortum nescit occasum. Sed ego non dubito patrem abraam scisse. Ait enim seruo suo quem mittebat. Pone manum sub femore meo et iura mihi per deum celi. Ergo que fuit illa iura ratio nisi quia significabatur de genere abraam venturum in carne deum celi. Gregorius. Tunc eadem diem domini abraam vidit cum in figura trinitatis tres angelos hospicio suscepit. Christus. Vel diem suum dicit diem crucis quem abraam in oblatione arietis et isaac prefiguravit per hoc ostendens quod non inuitus ad passionem venit et ostendens eos esse alienos ab abraam. Si in quibus ille exultavit hi dolent.

Augustinus Quale autem gaudium fuit cordis videntis verbum manens. splendoris pie mentibus resurgente apud patrem manente deum et aliquando in carne venturum non de patris gremio recessurum

Dixerunt ergo iudei ad eum. quinquaginta annos non dum habes et abraam habuisti. Dixit ergo eis. Amen amen dico vobis. antequam abraam fieret ego sum. Tulerunt ergo lapides ut iacerent in eum. Iesus autem abscondit se et exiit de templo

Gregorius carnales mentes iudeorum audientium verba christi oculos a carne non subleuant dum in eo sola carnis et tate presentant. Unde dicit dixerunt ergo iudei ad eum. I. annos non dum habes et abraam vidisti quasi diceret multa sunt annorum curricula ex quibus abraam mortuus est et quomodo vidit diem tuum carnaliter enim hoc intellexerunt. Theoph. tunc autem xxxiii annorum christus erat quare ergo non dixerunt xxxiii annos non dum habes. sed. I. superuacua est huiusmodi queritio simplicitate. n. put eis occurrit dixerunt. Respondent tamen quidam quod per quinquagesimum annum ex teuerencia iubilaeum nominant in quo et captivos manumittebant et opticijs possessionibus cedebant.

Gregorius quod benignus redemptor noster a carnis sue intuitu submouet et ad diuinitatis contemplationem trahit. Unde sequitur dicit ergo eis. Iesus amen dico vobis. antequam abraam fieret ego sum ante enim preteritum tempus est. sum vero presentis. Et quia

preteritum et futurum tempus diuinitas non habet. sed semper esse habet non ait. ante abraam ego fui. sed ante abraam ego sum secundum illud. Ego sum qui sum. Ante ergo uel post abraam habuit esse quod et accedere potuit per exhibitionem presentie et recedere per cursum vite. Augustinus. Quia vero creatura est abraam non dixit. antequam abraam esset. sed antequam fieret. sed dixit. ego factus sum. nam in principio erat verbum. Grego. Sed sustinere ista eternitatis verba mentes infidelium non volentes. quod intelligere non poterant obruebant. Unde sequitur. Tulerunt ergo lap. Iud. ve ia. in eum. Augusti. Tanta turba quo uireretur nisi ad similes. scilicet lapides. qui vero postquam cuncta que ad eum spectabant docendo profecerat. hi lapides iniiciunt. deserit eos quasi correctionem non suscipientes. Unde subdit. Iesus autem abscondit se et exiit de templo. non autem abscondit se in angulo templi quasi timens aut in domunculam fugiens vel post murum aut columnam diuertens sed celsa potestate in visibilem insidiantibus se constituens per medium illorum exiit. Iesus autem abscondit se et exiit de templo. Gregorius. Qui si diuinitatis sue potentiam exercere voluisset. tacito nutu mentis in suis eos actibus ligaret aut in penam subite mortis obrueret. Sed qui pati venerat exercere iudicium nolebat. Augu. Magis enim erat commendanda sapientia quam exercenda potentia. Alch. ideo eadem fugit quia nondum venerat hora passionis et quia ipse non elegerat hoc genus mortis. Augustinus. Ergo tanquam homo a lapidibus fugit. sed de illis a quorum lapidas cordibus fugit deus. Beda. Mistic autem quotquot malas cogitationes quis assumit. quasi tot lapides in iherosolimita mittit ac deinde quantum ad se pertinet si ad delibetationem transit. Iherosolimita extinguit. Gregorius. Quid autem abscondendo se domum significat nisi quod eis ipsa veritas absconditur. cui eius verba sequi contemnunt. eam quippe quam non inuenit humilem veritas fugit mentem. Quid autem nobis hoc exemplum loquit. nisi ut eadem cum resistere possumus. iram superbiencium humiliter declinemus.

CAP. IX.
Apreteriens ihesus vidit hominem cecum a natiuitate. Et interrogauerunt eum discipuli eius. Rabbi quis peccauit hic an parentes eius ut cecus nasceretur. Respondit ihesus. Neque hic peccauit neque parentes eius. sed ut manifestaretur opera dei in illo. Me oportet

Christus. Quia iudei sermonem christi altitudinem non susceperant. exiens de templo curauit cecum sui absentia eorum furorē mitigare et per operationem signi eorum duriciam molles et de his que dicta sunt a se faceret fidem. Unde dicitur. Et preteriens ihesus vidit hominem cecum a natiuitate. Vbi considerandum quod egrediens de templo studiose venit ad opus suum manifestatum. Ipse enim vidit cecum. non cecus ad eum accessit. Et ita studiose respexit. ut

operari opera eius quod
misit me donec dies
est. venit nox quando
nemo potest operari
quoadiu sum in mundo
lux sum mundi. Hec cum
dixisset. expuit in ter-
ram. et fecit lutum ex
sputo. et limavit lutum
super oculos ceci. Et
dixit ei. vade et laua
in natatoria syloe. quod
interpretatur missus
Abijt ergo et lauit. et
venit videns.

discipuli eius. videns
tes studiose aspiciet
interrogaret. Sequit
enim. Et inter. cum disci-
puli eius. Rabbi quis
peccat. hic an parentes
eius. ut cecus nasceretur.
Augustinus. Rabbi magister est
magister. appellant. quia
discipuli cupiebant quod
suum dno tanquam magistro
The. Videt tamen quod
io peccare. neque enim
susceperat Aposto-
li nugas gentilium.
quomodo anima in alio
seculo viuens peccauit.
Sed intelligenti non app-

aret simplex hec questio. Chrysostomus. venerunt
enim ad hanc interrogacionem quia prius super para-
lyticum curans dixit. Ecce sanus factus es non vult
pecces. Illi igitur cogitantes quia propter peccata
fuerat paralisi resolutus. querunt de isto si hic pe-
ccauit. quod non est dicere. a natiuitate enim
cecus est. aut parentes eius. Sed neque hec. filii
enim pro patre non sustinet penam. Sequitur. Respon-
dit ihesus neque hic peccauit. neque parentes eius.

Augustinus. Nunquid vel ipse sine originali pec-
cato natus erat vel viuendo nihil addiderat. Has
bebant ergo peccatum et ipse et parentes eius. si non
ipso peccato factum est ut cecus nasceretur. Ipse autem
causam dicit quare cecus sit natus cum subdit. Sed
ut manifestarentur opera dei in illo. Christus. Non
autem ex hoc ostendit quod alij ceci facti sunt propter
peccata parentum. neque enim contingit vno peccato
alium puniri. quod autem dicit. Ut manifestetur gloria
dei. de seipso dicit non de patre. Illius enim gloria
iam manifesta erat. sed nunquam iste iniusta passus est
sed ego enim beneficii accepisse dico per cecitatem.
Per hanc enim interioribus resperit oculis. Qui ve-
ro ex non ente ad esse eum deduxit potestatem habebat
absque iniuria et ita eum dimittere. Dicunt autem quod
dam quomodo ut si non est causatum sed significat
euentum sicut et illud. Lex subintravit ut abunda-
ret delictum sic et hoc consecutum est ut dominus oculos
los clausos aperiens et alia naturalis infirmitatis
nocumenta corrigens suam demonstrauit virtutem.

Gregorius. Alia itaque est percussio quam peccator per-
cutitur. ut sine retractacione puniatur. alia qua
peccator percussus ut corrigatur a qua quisque per-
cutitur. non ut peccata corrigat. sed ne ventura
committat. Alia pro quam nec peccata culpa corriguntur
nec futura prohibentur. Sed dum mopinata salus per
cussionem sequitur saluantis virtus cogit a ardenti
amae. Christus. Et quia de seipso dixit ut manifestetur
gloria dei. subiungit. Me oportet operari
opera eius quod misit me. id est. me oportet manifestare me
ipsum et facere ea que manifestent me patri eadem
facientem. Hec enim cum filius se operari opera pa-

tris asserit sua et patris opera eadem esse monstrauit
que sunt infirma saluare debilia roborare homines
illuminare. Augustinus pro hoc autem quod dicit.
Qui me misit. vniuersam gloriam dat illi de quo est
quia ille habet filium qui de illo sit ipse non habet. Sed
quo sit. Christus. Addidit autem. donec dies est
id est donec licet credere hominibus in me donec
vita consistit oportet me operari. Et hoc ostendit sci-
dens. venit nox quando nemo potest operari. Non
dicta est. secundum illud. Projecit eum in tenebras ex-
teriores. Ibi ergo erit nox ubi nemo potest opera-
ri sed recipere quod operatus est. Cum viuus fac si quod
facturus es. Christus. Ultra enim neque fides est ne-
que labores neque penitentia. Augustinus. Si au-
tem modo operamur. hic est dies. hic christus. Unde
subdit quodiu sum in mundo lux sum mundi. Ecce ipse
est dies. Dies iste qui circuitu solis implet. pau-
cas horas habet. Dies presencie christi usque in consumacionem
seculi extendit. Ipse enim dixit. Ecce ego vobiscum sum
usque in consumacionem seculi. Christus. Quia ser-
monem quem dixerat pro opera credi fecit subiungit
euangelista. Hec cum dixit. expuit. inter. et fecit lu-
tum. et sic. sic. occulit. Qui autem maiores subst-
ancias de nihilo ad esse produxit. multo magis oculos
sine materia fecisset. Sed voluit docere seipsum
esse creatorem. qui in principio usus est luto ad hominis
formacionem. Ideo autem non aqua. vnde ad lutum
faciendum sed sputo ut nihil ascribatur fonti. si dis-
cas quomodo virtus eius oculos aperuit et plas-
mauit. et deinde. ut non videatur eis ex virtute
terre esse curatio iussit lauari. Unde sequitur. Et dixit
ei vade et laua in natatoria syloe. quod interpre-
tatur missus. ut discas. quomodo non indigeo luto ad faciendos
oculos. Et quia in syloe erat virtus christi que omnia
operabatur propter se et inter pretacionem nobis euangeli-
sta adiecit dicens. quod interpretatur missus. ut
discas quomodo et illic christus eum curauit. Sicut
enim apostolus ait quod petra erat christus. ita et syloe
spiritualis erat cuius repertus aque de luxu oc-
culte insinuat nobis christi manifestacionem preter
omnem spem. Sed quare non statim eum fecit lauari.
Sed ad syloe misit ut destrueretur iudeorum in-
uocacione. Conueniens enim erat omnes eum videre eius-
dem et lutum super oculos habentem. Et etiam volens
ostendere quomodo non alienus est a lege et veteri
testamento. mittit eum ad syloe. Non autem erat
timendum ne syloe sumeret hanc gloriam. Multi enim
lauantes ibi oculos. nullo tali beneficio sunt potiti.
Et iterum ut discas ceci fidem qui non contradixit
neque cogitavit apud seipsum. Lutum solet magis
excecere multociens laui in syloe. et in nullo sum
adiutus si quam virtutem haberet presens utique cur-
risset sed simplicitate obediuit. Unde sequitur. Abijt
ergo et lauit et venit videns. Sic igitur manifes-
trauit suam gloriam. Non enim parua gloria est ut
estimetur auctor creatio. Ea enim que maior est
est fides quod minus est. certificat. In vniuersa
autem creatio ne honorabilior est homo. Eorum autem
que in nobis sunt membrorum honorabilior est oculus
hoc enim corpus gubernat hoc ornat visum. Et
quod sol est in orbe terrarum. hoc est oculus in cor-
pore. vnde superiorem locum sortitur sicut in quodam

regali loco collocatus. Theophilus. Quidam tamen dicunt qd lutum non fuit de positum. sed in oculos est conuersu. Beda Mistice autem post qd ex pulsus est de cordibus iudeoz. mox transiit ad gentiliu populū. Preterire autem eius vel iter facere est. de celis in terrā descendere. Itaqz videt cecū cū misericorditer respexit genus huānū.

Augustinus Genus em̄ humanū est iste cecus. Hec em̄ cecitas contingit in pmo homine p peccm de quo omnes originem duxim⁹. Cec⁹ est ergo a natuitate Spuit doming in terram. de salua sua lutū fecit quia verbū caro factū est et inurit oculos cecū. Inunctus erat et nō dū videbat. Quādo em̄ inurit forte cum cathecuminū fecit. Mittit illū ad piscinā que vocat̄ syloe. quia baptisatus ē in xpo et tūc eum illuminauit. Pertinuit autem ad euāgelistā vt cōmendaret nobis nomē huius piscine et ait. Quod interpretatur missus. Nisi em̄ ille fuisset missus nemo nostrū esset ab iniquitate dimissus. Gregorius viij. moralium. Vel aliter p saluā sapor mtime cōtemplacōnis accipit. qd ad os a capite defluit quia de claritate conditoris ad huc in hac vita nos positos gustu reuelacōnis tāgit. Vnde domin⁹ saluā luto miscuit. et ceci nati oculos repauit. quia supna gracia carnalē cogitacōnem nostrā p admixtionē suē cōtemplacōnis irradiat et ab originali cecitate hominem ad intellectum reformat.

Itaqz vicini et qui viderāt eum pri⁹ qz mendicus erat. dicebant. Nonne hic est qui sedebat et mendicabat. Alij dicebant quia hic est alij autē nequaquā sed similitudine est. Ille autē dicebat quia ego sum. Dicebāt ergo ei. Quomō aperti sunt oculi tui. Respondit. Ille hō qd dicitur ihesus lutum fecit et limiuit oculos meos et dixit michi. Vade ad natatoria syloe et laua. Et abij et laui et vidi et dixērunt ei. Vbi est ille. Ait nescio. Adducūt eum ad phariseos qd cecus fuerat. Erat autem sabbatū quādo lutum fecit ihesus et

Chris. Inopinabilitas facti miraculi incredulitatem inducebat. Et ideo dicebat. Itaqz vicini. et qui viderāt eū prius qz mendic⁹ erat. dicebant. Nonne hic est qui sedebat et mendicabat. Mirabilis dei clemēcia qd descendebat. Eos qd uendicabāt cum multa deuocōne curabat et hic iudeoz os obstruēs quomā non pclaros nō insignes neqz principes. sed ignobilis sua dignos ducebat. prudentia. et em̄ in salutem oim venerat sequi. Alij dicebāt quia hic ē. Ceco em̄ p longā viam eunte diligentes inspectores facti ex inopinabilitate ei⁹ qd viderant non vltra poterāt dicere non est hō sequi. Alij autē neqz sed similitudine eius est. Augu. Aperti em̄ oculi vultū mutauerant. Sequē Ille autē

et aperuit oculos ei⁹ iter⁹ ego i terogaunt eū phisei quō vidisset. Ille at dixit eis lutū posuit in super oculos et laui et vido. Dixerunt ergo ex phiseis quidā. Nō est hic hō a deo. qd sabbatum nō custodit. Alij dicebant quō p hō peccōr hec signa facē. Et scisma erat inter eos. Dicit ergo ceco iterum. Tu quid dicis de illo qd aperuit tibi oculos. Ille autē dixit qz ppha est

dice. qz ego sū. Vnde grata ne damnet in grata. Cgrif. Nō em̄ verecūdatus est de priore cecitate neqz formidauit furorē plebis neqz reuit ostendere seipm vt p dicit benefactorē sequē. Dicebāt ergo ei quō aperti sunt oculi tui hunc modū neqz nos scimus. neqz ipse qui curatus est nouit sed quod quidem factum ē nouerat modū autē cōprehendere nō poterat. Vnde sequitur. Respondit. Ille homo qui dicit ihesus lutū fecit et limiuit oculos meos. Vide quomō verax est non dixit. Vnde fecit. Nō em̄ non nouerat nō dicit

neqz em̄ sciuit. quoniam in terra expuit. quoniam autem superunxit. per sensum tactus didicit. Sequitur. Et dixit. Vade ad natatoria syloe et laua. Et hoc ecia ex auditu testatus est. Recognouit enim eius vocem ex disputacōne cum discipulis. Et quia ad vnū se iparauerat. s. omnia sibi suadeat a iubente subiungit. Et abij et laui et vidi. Chris. Ecce annunciat or factus est gracie. Ecce euangelizat et confitetur iudeis. Cecus ille confitebatur. et cor iporū stringebat. quia nō habebāt in corde quod iam illi habebat in facie. Vnde sequi. Et dixerunt. vbi est ille. Ch. isostom⁹ Dicebāt autem hoc occasionem meditantēs. Jam enim aduersus ipm conspirauerant. Xpus autem non ad erat his qui curabatur. Non enim qrebat gloriam neqz se ostentare. Recedebat eciam semp curans ihesus vt omnis suspicō tolleret signorum. Qui em̄ non cognoscebāt eum qliter ob graciā e se curatos cōfiterent. Vnde sequi. Ait nescio. Augustinus. In his verbis iuncto similis erat nō dum videnti p dicit et nescit quid p dicit. Be. Vnde figurā tenet cathecuminoz. qui et si credūt in ihesū adhuc tamen eum quasi nesciunt quia non um loti existunt. Phariseorum autem erat approbare opus vel improbare. Chris. Iudei igit querentes vbi est ille. volebant eū inuenire vt eum ducerēt ad eos. Quia vero non habuerunt eum ducunt cecū. Vnde sequitur. Adducūt eū ad pha. qui ce. fuerat vt. s. vchemē eius eum interrogaent. Propterea autem et euangelista subdit. Erat autē sab qn lu. fe. ihesus et ap. ocu. eius. Vt seozum malā mentem demonstraret et causā ppē quam eum querebant vt. s. occasionem contra eum inuenirent. et vt detraherēt miraculo p estimatā legis p uariacōne quod et manifestum est ex his que sequi. Sequi em̄. Iterum ergo inter. cum pha. quomodo vidisset. Vide autem qualiter non

turbatur cecus Nam quanto quidem turbis dicebat sine periculo interrogatus non ita magnum erat veritate dicere. Mirabile autem est nunc quod in ampliore periculo constitutus neque negat neque contra-ria dicit pro-rius. Sequitur enim Ille autem dixit eis. Lutum posuit mihi super oculos meos. et laui et vidi deo hoc autem ad eos qui iam audierant succinat loqui. Non enim dixit nomen dicentis. neque quomodo dixit mihi. vade et lava. sed confestim. Lutum posuit et sic contrarium passus fuit eius quod volebant. Dixerunt enim eum ut negaturum sed ab eo cecus didicerunt. sequitur. Dicebant ergo ex pharisais. Augustinus non omnes sed quidam. Jam enim inungebatur quidem. Dicebant ergo nec videntes nec iuncti non est hic homo a deo qui sabbatum non custodit. Ipse potius custodiebat quod sine peccato erat Sabbatum enim observare spiritualiter est non habere peccatum. Et hoc admonet deus quando commendat sabbatum. Omne opus servile non facietis. Quid sit opus servile a domino audite. Omnis qui facit peccatum servus est peccati. sed isti sabbatum carnaliter observabant spiritualiter violabant. Maliciose autem quod factum est filentes. estimata perveracitate in medium ferebant. non enim dicebant quoniam sabbatum curat sed quoniam sabbatum non servat sequitur. Alii dicebant quomodo potest homo peccator hoc signa facere a signis enim inducebant sed inexcussit etiam dispositi. Congruum enim erat ostendere aliter sabbatum non soluit sed nondum habere habebat mentem quod deus esset ut possent respondere quomodo dominus sabbati hoc fecit. nullus tamen eorum audebat ea que volebat manifeste dicere. sed in ambiguitate. hi quidem propter improbabilitatem. alii vero propter amorem principatus. sequitur. Et scisma erat inter eos. hoc scisma primo incipit in populo. deinde in principibus. Augustinus. Dies enim erat christus qui inter lucem et tenebras dividit.

Christus. Volentes autem qui dixerunt. homo peccator non potest talia signa facere. os autem obstruit eum qui suscepit virtutis experientiam in medium ducunt. ut videant ipsi aduocacione uti. Unde sequitur. Dicunt ergo ceco iterum Tu quid dicis de illo qui aperit tibi oculos. Theo. Vide quomodo tenuole querunt non enim dixerunt. tu qui dicis de eo qui sabbatum non observat. sed miraculum commemorant. quomodo aperuit tibi oculos. pene ipsum sanatum concitantes quasi dicerent benefecit tibi unde debes eum predicare.

Augustinus. Vel querant quemadmodum hoc calumniaretur ut eum de synagoga eiceret. Sed ille constantem quod sentiebat exprimit. Unde sequitur. Ille autem dixit quod propheta est adhuc quidam in corde in corde. nondum dei filium confitebatur non mentitur tamen. Ipse enim dominus de seipso ait. non est propheta sine honore nisi in patria sua.

Non crediderunt ergo iudei de illo quia cecus fuisset et vidisset donec vocaverunt parentes eius qui viderat. Et interrogaverunt

Christus. Quia pharisaei cecum attentum facere non valuerunt sed videbant eum omni approbacione benefactorum suorum predicantem. pro parentibus putabant christi miraculum ammirabile. Unde

eos dicentes. Hic est filius vester quem dicitis quia natus est cecus. Quomodo ergo nunc videt. Responde- runt eis ergo parentes eius et dixerunt. Scimus quia hic est filius noster et quod cecus natus est. Quomodo autem nunc videat. nescimus. autem quod eius aperuit oculos nos nescimus. ipsum inter-rogate. Et tunc habet ipse de se loquitur. Hec dicebant parentes eius quia timebant iudeos. Jam enim aspirauerat iudei ut si quis eum confite- retur christum extra synagoga-ram fieret. propterea pen-tes eius dixerunt quia etatem habet ipsum interrogate.

cecus. Inquinati quis poterit eligere talia membra de filio. Solum dicunt. quem vos fecistis cecum. Duobus autem his ad negacionem eos inducere conantur. Et in hoc quod dicunt quod dicitis quia natus est cecus et in hoc quod subdunt. Quomodo ergo nunc videt.

Theophilus. Quasi diceret. Aut hoc falsum est quod nunc videat aut primum quod cecus fuerit. Sed constat hoc esse verum quod videt. falsum ergo fuit quod cecum eum dicebatis. Christus. Tribus ergo interroga- cionibus factis. si filius eorum est. si cecus fuit. et quod aliter vidit duas confitentur. Unde sequitur. Responde- runt ergo eis parentes eius et dixerunt. Scimus quia hic est filius noster. et quia cecus natus est. Terciam autem abiciunt. Unde subdunt. quomodo autem nunc videat. nescimus. aut quis eius aperuit oculos. nos nescimus. Et hoc etiam pro veritate factum est. ut nullus alius sed is qui curatus est et qui dignus fide erat hoc confiteretur. Unde sequitur. Ipsum interrogate etatem habet ipse de se loquitur.

Augustinus. Quasi diceret. Iuste cogere emur loqui pro infante. quia ipse pro se loqui non possit. Cecum a nativitate novimus sed loquentem.

Chrysostomus. qualiter ergo grati fuerint parentes qui eorum que sciebant. quedam tacuerunt propter timorem iudeorum. Sequitur enim. Hec dicebant parentes eius quia timebant iudeos. Rursus et hic opinionem iudeorum et mentem evangelis- ta inducit. Unde sequitur. Jam enim conspiciunt. ut si quis eum confiteretur christum extra synagoga-ram fieret. August.

dicunt. Non crederet. ergo iudei de illo quia cecus fuisset et vidisset. donec vocaverunt parentes eius qui viderat. Augustinus. cecus erat et viderat. Christo. Sed hoc est veritatis natura per que putatur infidias pati pro hoc fortior fit. mendacium enim sibi ipsi quidem obuiat et pro ea per que ledere veritatem videtur. pro ea clarior est et ostendit quod et nunc factum est. pro enim aliquis diceret quod victi nihil certum dixerunt. sed pro quibusdam assimilacionibus locuti sunt parentes in medium ducunt. qui maxime suum filium cognoscebant. Et atuentes autem eos in medium cum multo furore inter-rogat. Unde sequitur. Et inter eos dicit. Hic est filius vester. et non dicunt. qui quibus fuit cecus sed quem dicitis quia natus est

Tam non erat malum fieri extra sinagogam. illi expellebant xpus suscipiebat Sequit̄ p̄terea parentes eius dixerūt q̄ et atē habet ip̄m interrogate. **Alch.** In quo ostendit euāgelista illos nō p̄ ignorantia sed p̄ter metū talia respōdisse. **Theophilus.** Imbecilliores. enim filio erāt q̄ testis aderat intrepidus veritatis illuminatus habens oculos intellectus a deo.

Vocauerūt ergo rursus hominē qui cecus fuerat et dixerunt. **Da gloriā deo.** Nos scim⁹ q̄ hic hō peccator est. Dixit ergo ille. **Si peccator ē nescio. vnum scio q̄ cecus cū esse modo uideo.** Dixerunt illi. **Quid fecit tibi.** Quō apuit tibi oculos respōdit eis dixi vobis iam et audistis. **Quid iterum vultis audire.** Nūquid vos vultis discipuli eius fieri. **ma' e dixerunt ei et dixerūt Tu discipulus ei⁹ sis.** Nos aut̄ moysi discipuli sumus. **Nos scimus q̄ moysi locutus est deus.** Hunc aut̄ nescim⁹ vnde sit respōdit ille homo et dixit eis. **In hoc em̄ mirabile est q̄ vos nescitis vñ sit et aperuit oculos meos.** Scim⁹ aut̄ q̄ peccatores de⁹ non audit. **Sed si quis dei cultor est et volūtate e⁹ facit hūc exaudit.** A seculo nō est auditum q̄ apuit q̄s oculos ceci. nati. **Nisi esset h̄ a deo nō possz facere quid q̄ responderunt et dixerūt ei.** In peccatis nat⁹ es

Chriso. Quia parentes miserum phariseos ad illū q̄ curatus est. rursus vocauerūt eū secūdo. **Vñ dicit.** Vocauerūt ḡ rursus hō. qui cecus fuerat. nō aut̄ mai⁹ feste dicit nega qm̄ xp̄s te curauit. h̄ sub f̄tertu religiois ad hoc eū inducē volūt vñ seq̄t̄ da gloriā deo q̄si. **d.** Confitere quia h̄ nihilē opatus. **Augustinus.** Nega qd̄ accepisti h̄ plane non est deo gloriā dare. sed deum potius blasphemare.

Alch. Sic autem volebant illum dare gloriā deo. vt sicut et ip̄i xp̄m dicerent peccatorem. **Vñ sequit̄** Nos scimus quia hic homo peccator est.

Chriso. Qualiter ergo non arguisti eū t̄centē. quis ex vobis arguet me d̄ peccato. **Alch.** Sed ille vt neq̄ pateret calūnie. neq̄ veritatem celaret nō dixit. **Scio eum iustū** Nam sequit̄ dixit ergo ille. **Si peccator ē nescio.**

Chriso. Qualiter qui dixit qm̄ propheta est nūc dicit si peccator est nescio. **Nūquid** nō timuit cec⁹. **Ab sit.** Sed voluit xp̄m a rei testimonio et n̄ a sua voce ab inuentione eripere a suam responcionem facere fide dignā ab accepto beneficio. **vñ subdit.** **Vñ scio.** q̄ cecus cum esse. **indēs** video quasi. **d.** **Nihil** modo d̄ dico vtr⁹

tot⁹ et tu doces nos
Et eiecerunt eū foras

fit peccator. **h̄ iterum** dico quod manifeste noui. **Quia** igit̄ n̄ eq̄s nequiterūt euertere

quod factū est. ad p̄ores redeūt sermones. rursus modū curacōnis inq̄rentes. sicut canes q̄dem venā cōz nūc huc nūc illuc iuestigantes. **Vñ sequit̄** Dixerūt ergo illi. **Quid fecit tibi.** quō apuit tibi oculos hoc est p̄unquid p̄stigio aliquo. **Non enim** dixerunt qualis vidit illi. sed qualis aperuit oculos tibi. **Dantes** occasionem detrahendi conē eius op̄tacionem. **Donec** igit̄ res inq̄uicōne indigebat cecus remisse loquebat̄. **Quia** vero iam vicerat. **audacter** de reliquo eis loquit̄ vnde sequit̄. **Respōdit** eis. **Dixi** vobis iam et audistis. **quid iterū** vultis audire quasi diceret. **nō attenditis** ad ea que dicunt̄. **Vnde** vltra non respondebo vobis manē interrogatibus. **et non** volētibus addiscere. **sed** cauillari que dicunt̄. **vnde** sequit̄. **Nūquid** et vos vultis discipuli eius fieri. **Augustinus.** **Quid** est nūquid et vos. **msi** quia iam ego sum. **nūquid** et vos vultis. **iam** video sed nō mideo. **h̄ec** loq̄batur iam stomachus aduersus duriciā iudeorum et ex ceco videns non ferens cecos. **Chrisostomus.** **Itaq̄** forte quid est veritas ita imbecille mendas eū. **nam** veritas quidem et si despectos assumerit claros eos facit vel ostendit. **Mendaciū** autē et si eū fortibus fuerit. imbecilles eos monstrat. **seq̄t̄** **Maledixit** ergo ei et dixit. **Tu** disti. **eius** sis. **Augustinus.** **Maledictū** est si cor discucias non si verba perpendas. **tale** maledictū sup̄ nos et sup̄ filios nostros. **Sequit̄** nos autem moysi discipuli sumus. **nos** scimus quia moysi locutus est deus. **Sed** tūc sciretis. **quia** p̄ moysen p̄dictus est de⁹ habetis em̄ dominū dicentē. **Si** credētis moysi credetis et mihi de me ille scripsit. **Ita** ne segnē seruum et dorsū ponitis contra dominum nam subditis. **h̄ic** autem nescimus vnde sit. **Chrisostomus.** **Ea** que per visum cognoscitis. **auditu** minorā estimatis. **illa** enim que nesci vos dicitis a p̄ genitoribus audistis. **Sed** nonne fide dignior est. q̄ certificauit q̄ a deo venit p̄ miracula. **que** non solum audistis sed vidistis. **Vnde** sequitur. **Respōdit** ille homo et dixit eis. **In** hoc em̄ mirabile est quia vos nescitis vnde sit et aperuit oculos meos. **Vbiq̄** signum inducit quia hoc damnare non poterant. **sed** ab eo cōmicebant̄. **Et** quia dixerat. **q̄** homo peccator non potest talia signa facere. **de** cetero illorum assūmit iudiciū p̄pria verba eis in memoriam reducēs vnde subdit. **Scimus** autem quia peccatores deus non audit quasi diceret opinio h̄c a meā et vestra cōmunis est. **Augustinus.** **Adhuc** tñ vndus loquitur. **nam** et peccatores exaudit de⁹. **Si** em̄ non frustra publicanus diceret. **Deus** ap̄ius est o m̄si peccatori et ex illa confessione meruit iustificacōnem. **quomodo** ipse cecus illuminacionem. **Theophilus.** **Vel** dicendum est quomam q̄ dictum est deū non ex audire peccatores. **h̄** significat. **q̄** facere miracula deus peccatoribus nō ed̄cedit. **Cum** vero venā implozāt de cōmissis translati sunt d̄ gradu peccancū ad statum penitentiū. **Chriso st.** **Et** vide q̄ cum sup̄ dixit. **Si** peccator

est nescio. non dubitans dixit hic enim non solum a peccatis eius excusat sed valde deo placentem ostendit nam subdit. Siquis dei cultor est et voluntate eius facit hic ex audit non enim sufficit deum cognoscere sed voluntate eius facere. Deinde extollit quod factum est dicens. A seculo non est auditum quod quis aperuit oculos cecis nati quasi diceret. Si confitemini quoniam deus peccatores non audit hic autem miraculum fecit et tale quod nullus homo imfecit manifestum est virtutem qua hoc fecit maiorem esse quam que est secundum hominum virtus. Unde subdit nisi esset hic a deo non posset facere quicquam. Augustinus libere constat. veraciter. Hec enim que facta sunt a domino a quo fierent nisi a deo. Aut quando a discipulis talia fierent nisi in eis dominus habitaret. Chrysostomus. Quia ergo veritatem locutus est in nullo confusus est quoniam maxime ammirari eum optebatur eum condemnant. Sequitur enim. Responderunt et dixerunt ei. In peccatis natus es totus et tu doces nos. Augustinus. Quid est totus. cum oculis clausis. Sed qui aperuit oculos saluat et totum. Chrysostomus. Vel dicit totus ac si dicat a prima etate in peccatis es. Hic igitur eius cecitatem exprimit ostendentes quod propter peccata factus est cecus quod rationem non habebat. Donec ergo expectabant eum negaturum esse. fide dignum esse putabant sed nunc eum eiecit. Unde sequitur. Et eiecerunt eum foras. Augustinus. Ipsi illi magistrum fecerant. Ipsi ut discerent toties interrogauerunt et ingrati docentem piccerunt. Beda. Solet enim maiorum consuetudo a minoribus aliquid discere dedignari.

Audiuit ihesus quia eiecerunt eum foras et cum inuenisset eum dixit ei. Tu credis in filium dei. Respondit ille et dixit. Quis est domine ut credam in eum. Et dixit ei ihesus. Et vidisti eum et qui loquitur te eum ipse est. At ille ait. Credo domine. et proci dens adorauit eum. Et dixit ei ihesus. In iudicium ego in hunc mundum veni ut qui non vident videant et qui vident cecis fiant. Et audierunt quidam ex pharisaeis qui cum ipso erant et dixerunt ei. Nunquid et nos cecis sumus. Dixit ergo eis ihesus. Si ceci essetis non habere-

Chrysostomus. Qui prope veritatem et christi confessionem iniuria opprimitur hic maxime honorantur quod in cecis factum est eiecerunt enim eum ex templo iudei et inuenit eum dominus minus templi et eum suscepit sicut agone theta athleta magistrum laborantem et coronauit. Unde dicit. Audiuit ihesus quia eiecerunt eum foras et cum inuenisset eum dixit ei. Tu credis in filium dei. Ostendit autem euangelista quoniam propter hoc venit ihesus ut ei loqueretur. Interrogat autem non ignorans sed volens seipsum notum facere et ostendens quoniam multum appreciat eius fidem quasi dicit plebs cui ciata est michi. sed nulla mihi est cura illorum. unus cura est ut tu credas. Melior est faciens voluntatem

retis peccatum. Nunc vero quod dicitis videmus peccatum vestrum manet.

dei quod decies mille iniqui. Iohanni. sexto de trimi. Si autem sola christi qualiscumque confessio fidei esset confu-

maco dictum fuisset. Tu credis in christum. Sed quia hereticis pene omnibus hoc nomen in ore esset futurum ut christum confiterentur et filium tamen negarent. Id quod proprium christo est ad fidem poscit. ut credat in dei filium. Credidisse autem in dei filium quid proficit si credatur in creaturam cum a nobis fides in christo non creature dei sed filii dei postulet. Chrysostomus. Non dum autem cecus christum nouerat. Cecus enim erat antequam veniret ad christum et post curacionem a iudeis ex eum tractabatur. Unde sequitur. Respondit ille et dixit quis est domine ut credam in eum. Deinde tantis et valde ingerentis anime verbum est. pro quo tot disputauit. hic ignorat ut discas in eo veritatis amorem non autem dixit ei dominus. Ego sum qui curauit te sed medie adhuc loquitur. Unde sequitur. Et vidisti eum. Theophilus. hoc autem dicit ut reducat in memoriam sanitate et quod ab ipso virtutem videndi accepit. Attende autem quam qui loquebatur. ex maria natus est et ipse idem est dei filius non alius et alius. secundum errorem nestori. Unde sequitur. Et qui loquitur tecum ipse est. Augustinus. Modo lauat faciem cordis eius. Deinde iam facie loca cordis et mundata conscientia. agnoscit illum non filium hominis tantum quod ante crediderat sed iam filium dei secundum carnem suscepit. Unde sequitur. At ille ait. Credo domine parum est credere. Vis videre qualem credat. Et proci dens adorauit eum. Beda. In quo possunt sumere exemplum. ut non erecta ceruice quis dominum roget sed supplex in terram prostratus eius misericordiam imploret. Chrysostomus. Per hoc igitur eius diuinam virtutem ostendens et verbo opus adiungens. Dominus autem illum feruencorem circa fidem fecit. et eos qui eum sequebantur erexit. Unde sequitur. Et dixit ei ihesus. In iudicium ego in hunc mundum veni. Augustinus. Dies enim erat inter lucem et tenebras discurrens. Recte autem subdit. Ut qui non vident videant. quia de tenebris liberat. Sed quid est quod sequitur. Et qui vident ceci fiant. Audi quod sequitur. Comoti sunt enim pharisaei quidam ex verbis istis. Unde sequitur. Et audierunt quidam ex pharisaeis qui cum ipso erant. et dixerunt ei. Nunquid et nos ceci sumus. hoc enim eos mouebat et qui vident ceci fiant. sequitur. Dixit ergo eis ihesus. Si ceci essetis non haberetis peccatum id est si vos cecos diceretis et ad medicum recurreretis. Nunc vero quia dicitis. videmus peccatum vestrum manet. Quia enim dicendo videmus. medicum non queretis in cecitate vestra remanebitis. Hoc est ergo quod paulo ante dixit. Ego veni. ut qui non vident videant id est qui se non videre confitentur. et medicum querunt. ut videant et qui vident ceci fiant id est qui se putant videre. et medicum non querunt in sua cecitate permanere. Ergo istam discrecionem vocauit iudicium cum ait. In iudicium veni in hunc mundum. Non illud iudicium iam intulit mundo quod de viuis et mortuis in fine seculi iudicabit. Chrysostomus.

Vel aliter in iudiciū dixit id est in maius supplicium ostendens quoniam qui condemnauerunt eum ipsi sunt qui condemnati sunt. Quod autem dicit ut qui non videt videat et qui videt cecus fiat idem est quod paulus dicit. quod gerentes qui non querebant iusticiam inueniunt iusticiam quae est ex fide christi. Israel autem persequens legem iusticie in lege iusticie non puenit. Theophilus. d. Ecce quia a natiuitate non viderat iam videt. anima in corpore. qui vero videre videntur errecati sunt intellectu. Christus. Sunt enim due visiones et due cecitates. scilicet sensibilis et intellectus alis ille autem ad sensibilia inhiant solum et sensibili solum vercedabant cecitate. Unde ostendit eis quod melius esset eos esse cecos quam sic videntes propter quod dicit Si ceci essetis non haberetis peccatum quia tollerabilius fieret vobis supplicium. Sed nunc dicitis quia videtis. Theophilus. Non cōsiderātes factū in ceco miraculū. non estis digni venia. quasi ex visis miraculis ad fidem non attracti. Christus. Hoc igitur quod estimabant esse magnā laudem. ostendit quod eis fert supplicium. et simul consolatus est eum qui a natiuitate fuerat cecus de corporali cecitate. Non autem sine causa euāgelista dicit quod audierunt hoc quidam ex phariseis. qui cum ipso erant. sed ut rememoretur quomodo isti illi erant qui prius restiterat christo. de inde eum lapidare voluerunt. Erant enim quidem supficienter sequentes et facile cōtrariū transmutabant. Theophilus. Vel aliter si ceci essetis. id est insciji scripturaz ne quas tam grande vobis peccatū inueneret. tanquam ignorantia peccantibus. Nunc vero quia prudentes vos atque legisperitos asseritis per vos ipsos condemnabiles estis.

CAPITULUM X.
H Amen amen dico vobis qui non intrat per hostium in ouile ouium sed ascendit aliunde ille fur est et latro. Qui autem intrat per hostium pastor est ouium. Huic hostiarius aperit. et oues vocem eius audiunt. et proprias oues vocat nominatim et educit eas et cum proprias oues emisit ante eas vadit et oues illum sequuntur quia sciunt vocem eius. Alienum autem non sequuntur sed fugiunt ab eo quia

Christus. Quia dominus de cecitate iudeorum disputauerat. ne dicant non est ex nostra cecitate quod ad te non accedimus sed a te auertisti. ut erronei fugientes. Vult ostendere quod non est erroneus sed pastor. ponens signa latronis et pastoris. Et primo ostendit quod est erroneus et fur dicens. Amen amen dico vobis. qui non intrat per hostium in ouile ouium. sed ascendit aliunde. ille fur est et latro. Hoc autem et eos qui ante eum fuerunt occulte insinuat et eos qui post eum futuri sunt. anti christum et pseudocristos. Hostium autem scripturas vocauit. Hec enim dei consilio neque iustitiae oues custodiunt. et super vos superuenire non possunt.

non nouerunt vocem alienorum. Hoc puerbiū dixit eis ihesus. Illi autem non cognouerunt quid loqueretur eis. mittunt. hereticis introitū precludentes. Qui ergo non scripturis utitur. sed aliunde ascendit. hoc est aliam sibi et non legitimum viam facit. hic est fur. Dicit autem ascendit. et non intrat ad similitudinem furis maceriam transcendere volentis et periculose omnia agentis. Dicens autem aliunde. etiam scribas occulte insinuat. quod docebat mandata et doctrinas hominum. et legem periclitabantur. Si autem infra seipsum hostium dicit non oportet turbari. Item pastor est seipsum et ouem differens predicat. Quia enim adducit nos patri hostium se dicit. Quia vero percurat pastorem. Augustinus. Vel aliter multi sunt qui secundum quandam vitæ huius consuetudinem dicuntur homines. quod ea que in lege mandata sunt quasi obseruant. et christiani non sunt. et plerumque se iactant sicut pharisaei. Nunquid et nos ceci sumus quia vero omnia ista quae faciunt. et nesciunt ad quem finem referant. inanimiter faciunt. Dominus de grege suo et hostio quod intrat ad ouile similitudinem posuit dicens Amen amen. Dicant ergo pagani vel iudei vel heretici. bene viuimus si per hostium non intrat quid eis prodest. Ad hoc enim debet vnicuique prodesse bene viuere ut detur illi semper viuere quia nec bene viuere dicendi sunt quod finem bene viuendi vel cecitate nesciunt vel inflatōne contemunt. Non est autem cuius spes vera semper viuendi. nisi cognoscat vitam quod est christus. et per hanc ianuam intret in ouile. Quicumque ergo vult intrare ad ouile per hostium intret non solum christum predicet. sed christi gloriam querat non suam. Humilis autem ianuam est christus qui intrat per hanc ianuam oportet humilem esse ut sano capite possit intrare. Qui autem se non humiliat. sed extollit. per murum vult ascendere ideo exaltatur ut cadat. Nuerunt ergo plerumque tales homines et persuadent hominibus ut bene viuant. et christiani non sint. per aliam partem volunt ascendere. rapere et occidere. Tales ergo fures sunt quia quod alienum est suum dicunt. Latrones quia quod furant. occidunt. Christo. Vidistis qualiter descripsit latronem. Intuere et pastoris diffinitionem. sequitur enim. Qui enim intrat per hostium pastor est ouium. Augustinus de verbis domini. Intrat per hostium qui intrat per christum. qui imitatur passionem christi qui cognoscit humilitatem christi. ut cum deo factus sit homo per nobis cognoscat se homo non esse deum sed hominem. Qui enim vult deus videri cum sit homo non imitatur illum qui cum deus esset. homo factus est. Tibi autem non dicit. Esto aliquid minus quam es sed agnosce quid es. sequitur. Huic hostiarius aperit. Chrysostomus. Nihil prohibet hostiarius vocare moysen. Ille enim est cui eloquia dei credita sunt. Theophilus. Vel spiritus sanctus est hostiarius per quem scripture reperate nobis indicant christum. Augustinus. Vel aliter hostiarius ipsum dominum debemus accipere. Multo sunt enim magis inter se diuersa in rebus humanis pastor et hostium quam hostiarius et hostium et tamen dominus et pastorem se dicit et hostium. Cur ergo non intelligamus ipsum et hostiarius. Ipse enim

se aperit qui seipm exponit Si aliam psonā qris
 hostiarj vide hostiarium forte spiritum sanctum.
 de quo dñs dicit. Ipe vos docebit omnē veritatē
 hostiū est xp̄us qui est veritas. Quis apit hostiū
 nisi qui docet veritatem. Cauendum tamen est ne
 maior estimeat hostiarj esse q̄ hostiū qz i domibus
 hominū hostiarj hostio non hostiū pponitur hos
 tiario. Chriostomus. Quia vero dicebant cum
 esse deceptorem et hoc ex infidelitate sui ipsorum
 certificabant. dicentes quis principum credit in
 eum. Ostendit nūc q̄ ex hoc q̄ non attendunt ei.
 ex ordine ouium excluduntur. Vnde sequit̄. Oues
 es vocem eius audiunt. Si enim pastoris est per
 legitimum intrare hostium per quod ip̄e intravit
 ab ouium congregacōne se abstrahunt. qui ip̄m
 non audiūt sequitur. Et proprias oues vocat no
 minatum. Augustinus. Nouit enim nomina pre
 destinatorum. Vnde discipulis ait. Gau det e qm
 nomina vestra scripta sunt in celo sequitur. Et es
 ducit eas. Chriostomus. Oues educebat quādo
 eas mittebat. non extra lupos. sed in medio lupo
 rum Videtur autem et de ceco occulte insinuare.
 Etenim illum eduxit vocans ex medio iudeorum et
 vocem eius audiunt. Augustinus. Sed et quis
 alius oues emittit. nisi qui earum peccata dimittit
 vt eum sequi duris libertate vinculis possint seq̄
 tur enim. Et cum proprias oues emiserit ante eas
 vadit. Glosa. Emittit siquidem eas de tenebris
 ignorancie ad lucem dum ante eas vadit. quasi in
 columna nubis et ignis. Chriostomus. Similia
 pastores contrarium faciunt. oues sequentes. sed
 ip̄e ostendit se contrarium facere quoniam oues
 deducit ad veritatem. Augustinus. Et quis est
 qui oues precessit nisi qui surgens a mortuis iam
 nō moritur. et patri dixit q̄s dedisti mihi volo vs
 ubi ego sum et ip̄i sint mecum. Sequitur. Et oues
 illum sequuntur. quia sciunt vocem eius alienum
 autem non sequuntur. sed fugiunt ab eo quia non
 nouerunt vocem alienorum. Chriostomus. Alie
 nos dicit eos qui circa theodam et iudam. aut eos
 qui post hoc alios debent decipere pseudo aposto
 los. vt enim non dicatur vnus illorum esse p̄ ml̄ta
 se ab eis separat primo quidem per doctrinā scrip
 turarum per quas crist̄ ad se homines adducebat
 Illi vero ab eis homines abstraherent. Secūdo
 per ouium obedienciam. Nam in eum quidem non
 solum viuentem sed eciam mortuum homines cre
 diderunt. illos autem confestim relinquerunt.
 Theophilus. Significat eciam anticristum. qui
 paululum decipiens non obtinebit sequaces post
 eius mortem. Augustinus. Sed quomodo solue
 tur ista questio. audiunt vocē cristi quādoqz nō
 oues. audiunt enim iudas. sed lupo erat et non au
 diuit oues. aliqui enim eorum qui cristum crucifixe
 runt non audierunt sed oues erant. Sed dicit ali
 quis quādo non audiebant oues non erant. Vox
 audit a eos mutauit et ex lupis oues fecit. Me aut̄
 adhuc mouet q̄ per ezechielem obiurgat dominus
 pastores. et dicit inter cetera de ouibus. Errans
 tem non reuocatis dicit et ouē appellat. Non erra
 ret si vocem pastoris audiret. sed ideo errauit qz
 vocem aliam audiuit. Dico ergo nouit dominus

qui sunt eius. nouit prescitos. nouit predestinas
 tos. Ipsi sunt oues. aliquando ipsi nesciunt. sed
 pastor nouit eas. Multe enim oues foris sunt. et
 multi lupi intus. De p̄destinatis ergo loquit̄. Est
 autem aliqua vox pastoris in qua oues non audis
 unt alienos sed cristum. Que est ista vox. Qui per
 seuerauerit. vsqz in finem. hic saluus erit. Hanc
 vocem non negligit proprius. non audit alienus
 Sequitur. Hoc puer. dixit eis ihesus. illi autem
 non cognō. quid loquebatur eis. Pascit enim do
 minus manifestis. exercet obscuris. Cum autem
 duo audiunt verba euangelij. vnus impius alter
 pius. et talia forte. sunt vt ambo non intelligāt
 vnus dicit. verum est quod dixit. et bonum est
 quod dixit sed nos nō intelligimus. Iste quia cre
 dit. iam pulsat. dignus est cui aperiat. si pulsa
 re persistat. Alius dicit. nihil dixit qui adhuc au
 diat. nisi crederitis non intelligetis.

Ixit ergo eis iterum
 ihesus. Amen amē di
 co vobis ego sum osti
 um ouium. Dñs quot
 quot venerunt fures
 sunt et latrones sed nō
 audierunt eos oues.
 Ego sum hostiū p̄ me
 si quis introierit salua
 bitur et ingredietur
 et egrediet̄ et pascua
 inueniet. Fur non ve
 nit nisi vt furem et ma
 det et pdat Ego veni
 vt vitam habeant et
 habūdācius habeāt.

Chriostomus. Do
 minus atrētiores vo
 les iudeos facere ma
 nifestat quod supra
 dixerat. Vnde dicit̄
 dixit ergo iterum eis
 ihesus. Amen amē di
 co vobis ego sum ho
 stiū ouium. Au
 gustinus. Ecce quod
 clausum posuerat ape
 ruit. ip̄e est hostium
 intremus. et nos in
 trasse gaudeamus. se
 quitur. Omnes quot
 quot venerunt fures sūt
 et latrones. Chri
 st̄ non de p̄phetis hoc
 dicit sicut heretici di
 cunt sed de sediciofis
 Vnde et laudās oues
 subiungit. sed nō au
 dierunt eos oues. su

sc̄p̄ autem videtur laudare eos qui non obedierunt
 prophetis sed eis detrahit velementer. August
 tinus. Intellige ergo quotquot venerunt p̄
 me non autem preter illum. prophete venerunt
 quia cum illo venerunt qui cū verbo dei venerunt
 qui veraces fuerunt. quia ip̄e verbum et veritas
 venturus precesones mittebat. Sed eorum corda
 quos miserat possidebat. Carnem quippe ip̄e acce
 pit. ex tempore. qui est semper. In principio em̄
 erat verbum. Ante aduentum autem eius. quo hu
 milis venit in carne. precesserunt iusti. sic em̄ crea
 dentes futurum quomodo nos credimus in eum q̄
 venit. tempora variata sunt non fides. Eadem em̄
 fides vtrosqz coniungit et eos qui venturum esse
 et eos qui venisse crediderūt. Quotquot ergo p̄
 ter illum venerunt fures fuerunt et latrones id ē
 ad furandum et occidendum venerunt sed non aus
 dierunt eos oues illi scilicet de quibus dictum est.
 nouit dominus qui sunt eius. eos ergo non audi
 dierunt oues in quibus non erat vox cristi. errans
 tes vana fingentes. miser os seducetes. Quare aut̄

fe hostium dixerit aperit subditis. Ego sum hostium
 tim. pme si quis intro. saluabitur. Augustinus
 Quasi diceret. Illos non audiunt oues sed me au-
 diunt quia ego sum hostium et qui per me non fiet
 sed vetus introierit. perseuando saluabitur. y
 Theophil. Educit autem ad pascua doming oues
 per hostium. Vnde sequitur. Et ingredietur et egre-
 ditur. Et pascua inueniet. Que sunt autem hec pascua.
 nisi delectatio futura et requies in quam nos domi-
 nus introducit. Augustinus. Sed quid est quod di-
 cit. Ingrederetur et egredietur. Ingrederi quippe
 in ecclesiam per hostium cristum valde bonum est. Ex-
 ire autem de ecclesia non est bonum. Potest ergo
 dici ingredi nos. quando interiorius aliquid cogita-
 mus. Egredi autem quando exteriorius aliquid ope-
 ramur secundum illud Exiit homo ad opus suum
 Theophilus. Vel ingredi dicitur cui est cure.
 homo interior. Egredi vero qui hominem extero-
 rem id est membra que sunt supra terram in cristo
 mortificat. Vnde enim pascua in futuro reperiet se-
 culo. Chrysostomus. Vel hoc dicitur propter aposto-
 los qui cum ocio introierunt et exierunt ut totius
 orbis terrarum facti domini et nullus eos eiecere
 valuit et nutrimentum habuerunt. Augustinus
 Sed plus me delectat. quod ipse quodammodo nos
 admonuit cum secutus adiungit. fur non venit nisi
 ut furetur. Aleb. Quasi diceret merito oues non
 audiunt vocem furis. quia non venit fur nisi ut furetur
 alienam rem sibi usurpando. non de preceptis christi
 suos sectatores instruens. sed suis exemplis eos viuere sua-
 dens. Vnde subditur. Et macet mala doctrina re-
 trahendo a fide et perdat in eterna damnatione.
 Illi ergo furantur et occidunt. Ego veni ut vi-
 tam habeant et abundantius habeant. Augu-
 stinus. Videtur mihi dixisse. ut vitam habeant in-
 gredientes. hoc est per fidem que per dilectionem
 operatur per quam fidem in ouile ingrediuntur ut
 viuam. quia iustus ex fide viuere et abundantius ha-
 beant scilicet egredientes quando veri fideles mo-
 riuntur. et abundantius habeant vitam ubi nun-
 quam deinde moriantur. Quauis ergo et hic in ipso
 ouili non desint pascua. inueniet tamen pascua ubi
 saturantur qualia inuenit. cui dictum est. Hodie
 mecum eris in paradiso. Gregorius super ezech.
 in homelia. xij. Ingrederetur ergo ad fidem egre-
 dietur ad spem. pascua vero inueniet in eterna sa-
 cietate. Chrysostomus. Quod autem dicit. fur
 non venit nisi ut furetur. et macet et perdat. de
 sediciofis dicit quod ad litteram est factum. omni-
 bus occisis et perditis qui eos sequebantur. et sic
 etiam presenti vita eos priuauerunt. Ego autem
 veni pro salute ouium ut vitam habeant et abun-
 dantius habeant in regno celorum et hec est ter-
 tia differentia qua se discernit a pseudo prophetis.
 Theophilus. Mistrice autem fur diabolus est qui
 venit temptando ut furetur per cogit. cones illi
 citas. et macet per consensum et tandem per opera
 destruat.
 Ego sum pastor bonus
 Bonus pastor animam
 suam dat pro ouibus

Augustinus. Ape-
 ruit domus duas
 res quas quodammodo
 clausas proposuit

suis. mercenarius autem
 et qui non est pastor
 cuius non sunt oues
 ipse videt lupum venientem
 et dimittit oues
 et fugit. Et lupus rapit
 et dispergit oues. me-
 cernarius autem fugit
 quia mercenarius est et
 non pertinet ad eum
 de ouibus.

rat. primo quidem scilicet
 mus quia hostium ip-
 se est. nunc autem of-
 tendit quia pastor est
 dicens. Ego sum pas-
 tor bonus. supra au-
 tem dixerat pastorem
 intrare per hostium
 Si ergo ipse est hosti-
 um. quomodo per se-
 ipsum intrat. Sicut
 ego ipse per seipsum
 tenuit patrem nos au-
 tem per illum. sic in-
 trat in ouile. per se-
 ipsum nos autem per
 ipsum. nos quia cris-
 tum. predicamus. per hostium intramus. cristus
 autem seipsum predicat. Lumen enim et alia demō-
 strat. et seipsum. Si autem prepositi ecclesie qui
 filii sunt. pastores sunt. quomodo vnus pastor est
 nisi quia sunt illi omnes vnus membra pastoris.
 Et quidem qui pastor est. dedit membris suis. scilicet
 et petrus pastor et ceteri apostoli pastores et om-
 nes boni episcopi. hostium vero nemo nostrum se-
 dicit. Vnde sibi ipse proprie tenuit. Non autem ad-
 doret bonus. nisi essent et pastores mali. ipsi sunt
 fures et latrones aut certe ut multum mercenarij

Chrysostomus. in homie. Atque eius bonitatis
 formam quam nos imitemur adiungit dicens. bo-
 nus pastor animam suam ponit pro ouibus suis.
 fecit. quod monuit. ostendit quod iussit. pro ou-
 bus suis animam suam posuit ut in sacramento nos-
 tro corpus suum et sanguinem verteret. et oues
 quas redimerat. carnis sue alimento faceret. Of-
 tensa est nobis de contemptu mortis via quam se-
 quamur apposita forma cui imprimamur. primum
 nobis est exteriora nostra misericorditer ouibus et impē-
 dere. Postremum vero si necesse sit etiam in morte animam no-
 stram pro eis de ouibus misstrare. Qui autem non dat pro ou-
 bus suis animam suam. quoniam pro his daturus est animam suam. Aug-
 stinus autem solus christus fecit. Et tamen si illi quod fecerit mem-
 bra eius sunt idem ipse vnus fecit. ipse enim potuit facere
 sine illi sine illo non poterat. Au. Oportet tamen pas-
 tores boni fuerit non solum quia sanguinem fuderunt sed quia
 pro ouibus fuderunt. non enim fuderunt elacione sed carita-
 te. nam et apostolus beatus dicit quod propter iniquitates et errores suos
 os aliqd molestiarum. prope fuisse fuerunt nomine martirij se-
 factat ut in palio d' albari facilius furerent quia lupi se-
 pro autem omnes que corpora sua in passione etiam in gombus tras-
 dunt estandi sunt sanguinem fudisse pro ouibus sed pro ouibus
 contem oues. dicit enim apostolus. Si edidero corpus meum
 ut ardeam caritate autem non habeam nihil in prodest. quod
 non autem habet vel erigam caritate que etiam diuictus non
 anant vinitate. quam dominus omnemdas noluit multos ap-
 pellare pastores sed pastorem vnum dicens. Ego sum pas-
 tor bonus. Chrysostomus. Sic igitur de cetero dominus de passio-
 ne sua disputabat omnibus quoniam pro salute fieret in di-
 et non iuit in hac veit. Deum rufus ostendit signa
 pastoris et mercenarij cum dicit. Mercenarius au-
 tem et qui non est pastor cuius non sunt oues. vi-
 det lupum venientem et dimittit oues et fugit.

Gregorius. sunt enim nonnulli qui dum plus fructuam substantiam quam oues diligunt merito nomine pastoris produnt non enim pastor sed mercenarius vocatur qui non pro amore merito oues dominicas sed ad temporales mercedes pascat. Mercenarius quippe est qui pastoris locum tenet sed lucrum amari non querit. terrenis commodis inhiat honore placōnis gaudet. Augustinus. de ver. domi aliud ergo querit in ecclesia non deum querit. Si deum quereret et castus esset. quia legitimum maritum anima deum habet. Quisquis a deo querit propter deum aliquid non caste deum querit. Gregorius in ho. Vtrum vero pastor sit vel mercenarius cognosci veraciter non potest. si occasio necessitatis desit. tranquillitas enim tempe plerumque ad gregis custodiam sicut verus pastor. sic etiam mercenarius stat. Sed lupus veniens indicat quoquoque animo super gregis custodiam stabat. Augustinus de verb. domi. Lupus autem diabolus est et qui illum sequuntur. sicut dictum est quod induit quidam pellicibus ovium. intus sunt lupi rapaces. Augustinus super iohannem. Ecce lupus ovis guttur apprehendit diabolus fideli adulterium persuasit excommunicandus est. Sed excommunicatus inimicus erit invidiabitur. nocebit cum potuerit. Unde taces. non increpas. Lupum venientem vidisti et fugisti corpore stercisti animo fuisti affectiones enim nostre motus animorum sunt. Leticia animi diffusio est. tristitia animi contractio. cupiditas animi progressio. timor animi fuga est. Gregorius in homelia. Lupus etiam super oues venit cum quilibet iniustus et raptor. fideles quoque atque humiles opprimit. Sed is qui pastor esse videbatur. et non erat relinquit oues. et fugit quia dum sibi ab eo periculum metuit. resistere eius iniusticie non presumit. fugit autem non mutando locum sed subtrahendo solacium. Sed contra hoc mercenarius nullo zelo accenditur. quia dum sola exteriora comoda requirit. interiora gregis damna negligenter patitur. Unde subdit Mercenarius autem fugit quia mercede est et non propter timorem ad eum de ovibus. Sola ergo causa est ut mercenarius fugiat quia mercenarius est. ac si dicat. stare in periculo ovium non potest. quod in eo quod ovibus preest non oues diligit. sed lucrum terrenum querit et ideo opponere se contra periculum trepidat ne hoc quod diligit amittat. Augustinus. Si autem apostoli pastores fuerunt non mercenarii. quare fugiebant quando persecutionem patiebantur. Et hoc domino dicente si vos persecuti fuerint fugite. Pulsemus ad eum qui aperiat. Augustinus. ad honorem fugiant omnino de civitate in civitate servi christi ministri verbi et sacramenti eius quando eorum quis specialiter a persecutoribus queritur. ut ab alijs qui non ita requirunt. non deseratur ecclesia. Cum autem omnium. in Episcoporum et clericorum et laicorum. est communitate periculum hi qui alijs indigent non deserant ab his qui his indigent. Aut igitur ad loca munita omnes transeant aut qui habent remanendi necessitatem non relinquunt ab eis pro quos eorum ecclesiastica est implenda necessitas. Tunc ergo de locis in quibus sumus. presentem persecutionem fugiendum est christi ministris. quando ibi aut plebs christi non fuerit cui ministraretur. aut potest impleri pro alios necessarium

ministerium. quibus eadem non est causa fugiendi. Cum autem plebs manet et ministri fugiunt. ministeriumque subtrahitur. quod erit si mercenarius illa fuga damnabilis quibus non est cura de ovibus. Augustinus super iohannem. In bonis ergo nominantur hostium hostarius. pastor. et oues. In malis fures et latrones. mercenarii. lupus. Augustinus de verbis domini. Diligendus est pastor. cavendus latro tolerandus mercenarius. Tamen diu enim est utilis mercenarius quod diu non videt lupum furem vel latronem. cum autem viderit. fugit. Augustinus super iohannem. Nec enim mercenarius diceretur. nisi acciperet a conducente. mercedem. filij eternam hereditatem patris patienter expectant mercenarius temporalem mercedem conducti festinat ter exoptat. et tamen per linguas utrorumque divina christi gloria diffanatur. Unde ergo ledit unde mala facit. non unde bona dicit. hocrum carpe. spinam caue quia hocrum aliqui de radice vitis exortus. pendet in spinis. multi quippe in ecclesia comoda terrena sectantes christum predicant et pro eos vox christi audire et sequuntur oues non mercenarii. sed vocem pastoris per mercenarium.

Ego sum pastor bonus et cognosco oues meas et cognoscunt me mee. Sicut novit me pater et ego agnosco patrem et animam meam pono pro ovibus meis. Et alias oues habeo que non sunt ex hoc ovili et illas oportet me adducere et vocem meam audient et fiet unum ovile et unus pastor propterea me pater diligit quia ego pono animam meam ut iterum sumam eam. Nemo tollit eam a me sed ego pono eam a me ipso. Potestatem habeo ponendi animam meam et potestatem habeo iterum sumendi eam. Hoc mandatum accepi a patre meo. Dissensio itaque facta est iterum iudeos propter sermones hos. Dicebant autem multi ex ipsis. Demonium habet et

Chrysostomus. Duos superius malos premissit dominus unum qui furatur et mactat et rapit. Alterum qui non prohibet. pro illud sediciose insinuas. pro hunc iudeorum magistros confundens et non peritantes creditas oues. Sed ab utroque se ipsum christus distinxit ab illis quidem qui ad legendum venerunt. in hoc quod dixit. veni ut vitam habeant. ab his qui continentur luporum rapinas ex eo quod pro ovibus animam ponit et ideo quasi conclusus. subdit. Ego sum pastor bonus. Sed quia superius dixerat quod oues pastoris vocem audiunt. et sequuntur eum ne quis dicat. quod ego dicas de his qui tibi non credunt consequenter subdit. Et cognosco oues meas et cognoscunt me mee. Quod et paulus ostendit dicens. Non repellit dominus plebem suam. quam prescivit Gregorius in hoc. Ac si aperte dicat. diligo oues meas et ipse me diligentes obsequuntur.

insanit. Quid eum au-
ditis. Alij autē dice-
bant Hec verba non
sūt demoniū habētis
Nunquid demonium
potest cecorum occu-
los aperire.

qui em veritate nō
diligit adhuc minie
cognouit. Theo-
phile autē differen-
ciā mercenarij et pas-
toris eliciēs. Nā mer-
cenarij ignorat oues
quia raro visitat eas
pastor vero cognos-
cit oues ppas. tanq̄
erga eas sollicitus

Christi deinde ut non estimes parē mensurā cog-
nitōnis. xpi et ouiu consequentē subdit Sicut nos
uit me pater et ego cognosco patrem quasi dicēt
ita certissime ip̄m scio sicut ip̄e me. Hec ergo ē par
cognitō sicut sequitur Et animā meā pono p ouibus
meis. Gregorius in homelia. Ac si aperte
dicat in hoc constat quia cognosco patrem et cog-
nosco a patre. quia animā meam pono p ouibus
meis. i. ea caritate qua p ouibus meis morior qm̄
tūm patre diligā ostendo. Chrysostomus. Hoc
eciam dicit ostendens q non est erroneus q et apos-
tolus quādo seipm voluit ostendē verū esse magis-
trū. contra pseudo apostolos. induxit racōnem a
piculis et mortibus. Theophilus. Seductōres
em non exposuerūt animā suā p ouibus. sed sicut
mercenarij deserunt illos qui eos sequebant. Dñs
autem ut non caperent. dixit finite hos abire.

Gregorius Quia vero non solū iudeam. sed etiam
gentilitatē redimere venerat. adiungit. Et alias
oues habeo. que non sūt ex hoc ouili. Augusti-
de verbis dñi. loquebat em pmo de ouili de genē
carnis israel. erant autem aliq de genere fidei ip̄g
israel extra erāt. adhuc in gentib9 erāt pdestina-
ti. nondū agregati. Non ergo sūt de hoc ouili q
non sūt de genere carnis israel. Sed erūt 8 ouili
sicut sequit Et illas oportet me adducē. Christi.
Ostendit utrosq̄ dispersos et pastores nō habē-
tes. sequit. Et vocē meā audiet. Ac si dicat quid
miramī si hi me sūt secuturi et vocē meā audituri.
quādo alios videbitis me sequentes et vocem meā
audiēt es deinde et futurā vniōnē eoz p̄nunciat.
Vnde subdit. Et fiet vñ ouile et vnus pastor.

Gregorius in ho. Quasi ex duobus gregib9 vñ
ouile effecit. quia iudaicū et gentilem populū in
sua fide coniūgit. Theophilus. Idē nanq̄ omi-
bus est baptismi signaculū. vnus pastor. verbum
dei. Attendāt ergo manichei quōz vnū ouile et
vnus pastor est noui et veteris testamēti. Aus-
gustinus Quid ergo est non sū missus nisi ad oues
que pierūt domus israel. nisi quia p̄sentiā suā cor-
poralem nō exhibuit nisi populo israel ad gentes
autem non prexit ip̄e sed misit. Chrysostomus
Hoc autem verbū oportet q h̄ positū ē nō necessi-
tatis est demonstratiuū sed eius quod omnino fiet
Quia autem alienū dicebāt eum a patre subiūgit
pp̄terea me pater diligit. quia ego pono animam
meā ut iterū sumam eā. Augustinus. Id est q
maior ut resurgam. Cū magno em pondē dictū
est. ego pono. Non glorient iudei sentire potuerūt
si ego voluero ponere animā meā. qd seuerō fac-
tū sūt. Theophilus. Diligit autem pat̄ filium

non tanq̄ stipendi a mortis p nobis fuit mēte. dñs
lectōnē suā ei tribuens. sed quasi sue quiddam
pp̄rietatē ingemto intuens dum ex eadē caritate
p nobis voluit mortem subire. Chrysostomus. Vel
vritur hic condescensione quasi dicēt. Et si nichil
aliud esset s̄ suauit mihi amare. vos quod vos ita
amamī a patre ut ego eciam pp̄ter hoc diligat ab
eo quia pro vobis morior. Non autem a patre an-
tea nō amabat. et nos sum9 facti amoris eius cau-
sa. Similiter autem et hoc ostendē vult. quomā
non inuitus ad passionē venit. Vnde sequit nemo
tollit eam a me. sed ego pono eam a meip̄o. Au-
gustinus. quarto de trinitate. in quo demonstrat
uit q nulla causa peccati vsq̄ ad mortē carnis ac-
cesserit. sed quia voluit. quando voluit. et quomō
voluit. Vnde sequit. Potestatem habeo ponendi
animā meā. Chrysostomus. Quia em multociēs
consiliabatur eū interficere. dicit quomā nolēte
eo inutilis erat hic labor. Ita em habeo potesta-
tem animā meam ponere. ut nullus possit me inui-
to facere. quod i homibus non est nos em nō habē-
mus potestātē aliter ponere. nisi interficiēto nos
metip̄os. Ip̄e autem sol9 dominus est ponendi eā
Hoc autem existente vero et illud cōstat. q quā
do cūq̄ voluerit eam suscipere possit. Vnde sequit
Et potestatem habeo iterū sumendi eam. In quo
et resurrectionem demonstrat inducibile. Ut
autem nō estiment eū interfecerit. derelictū
a patre subiūgit. Hoc mandatū accepit a patre
meo scilicet ponendi animam et sumendi. Ex q̄ non
est intelligendum. q pus expectauerit audire et
opus ei fuerit discere. sed voluntariū monstrauit
processum. et contrarietatis ad patre suspicōnē
destruxit. Theophilus. Nichil em aliud manda-
tum hic dicit. q̄ ea que ad patrem concordia.
Alchimus. Verbū em non verbo accepit manda-
tum. sed i verbo vniogenito patris est omne man-
datum. Cum autem dicit filius accipere quod sub-
stantialiter habet. non potestas minuit. sed ge-
neracō eius ostenditur. Pater em filio quē p̄fec-
tum genuit. omnia gignendo dedit. Theophi-
Postq̄ autem de se sublimia ostenderat. mortis et
vite se principem expr̄mens. rurū inducit humilia
Sic mira disposicōne vtrāq̄ cōnectās. ut nec mi-
nor aut subditus patri reputetur nec dei aduersa-
rius sed eius potestatis et consilij. Augustinus
Per hoc autem quod dixit de anima sua. instruit
cōtra apollinarianos. qui dicūt xpm non habuisse
animā humanā id est racōnalem. Queramus autē
quō dominus animā suam ponit. Xpus em est ver-
bum et homo id est verbū et anima et caro. Xpus
ergo ex eo q verbū est ponit animā. et iterū su-
mit eam. An ex eo q anima humana est ip̄a se po-
nit et iterū ip̄a se sumit. an iterum ex eo q caro ē
caro animā ponit et iterū sumit. Si autem dixerim
quia verbū dei posuit animā suam. et iterum
sūpsit eam. Ergo aliquando anima illa separata ē
a dei verbo. Mo: em corpus ab anima separauit
a verbo autem animam se patam non dico Si autē
dixerimus quia ip̄a se anima posuit absurdissimus
sensus est. Si em a verbo sep̄ata non erat. a seip̄a
p̄terat sep̄ari. Caro ergo ponit animam suam

et iterum sumit eam non tamen potestate sua. sed potestate inhabitatis carnem. s. verbi Aleb. Et quia lux in tenebris lucebat. et tenebre eam non comprehenderunt subiungit Dissensio itaque facta est inter iudeos. propter sermões hos. Dicebāt autē multi ex ipis demoniū habet et insanit. Chriostost. Quia enim maiora erāt quae secundum hominē ea quae dicebantur. demoniū eum habere dicebant. Sed quod demoniū non habebat. ostendūt alij ab his quae fecit. vñ sequitur. Alij autem dicebant. Hec verba non sūt demoniū habentis. Nunquid demoniū potest eorum oculos aperire. quasi diceret. Nec ipsa verba demoniū habentis vident. Si vero non suademini a verbis. ab operibus moueamini. Quia ergo dominus eam quae pro reseribuerat demoniū ratione. s. habebat. et reliquo sermone enim responsione erant digni. Sed et nos erudiunt mansuetudinē et longanimitatem omnēs ipsi etiam se ipsos comprehendebant quando ab inuicem diuisi altericarentur.

Facta sunt autē encenia in hierosolimis et yemps erat. Et ambulabat ihesus in templo in porticu salomonis. Circumdede runt et dixero eum iudei et dixerunt ei. Quousque animam nostram tollis. Si tu es christus. dic nobis palam. respondit eis ihesus. Loquor vobis et non creditis. Quia que ego facio in nomine patris mei. s. testimonium perhibet de me. Sed vos non creditis. quia vos non estis ex ouibus meis. Dues mee vocem meam audiunt et ego agnosco eas. et sequuntur me. Et ego vitam eternam do eis. et non peribunt in eternum. Et non rapio et eas quosquam de manu mea. Pater meus quod dedit michi maius omnibus. Et nemo potest rapere de manu patris mei. Ego et pater vnus sumus.

Aleb. Audiuimus pacientiam dei et inter obprobria predicacionem salutis. s. ipsi obdurati magis eum temptare quam ipsi obedire volebant. Unde dicit. facta sunt autē encenia in hierosolimis. Augustinus encenia festiuitas erat dedicacionis templi. Grece enim cenon dicitur nouum. quoniam nouum quid fuerit dedicacionem vocat.

Chriostost. Dicit enim diem secundum quam templum dedicatum est redeuntibus eis a captiuitate babilonis. Theophilus. Splendide ergo proferebantur sollempnitatem. velti ipsum decorum recuperante. ciuitate post tam longam captiuitatem. Aleb. Vel si dedicacionem in memoriam illius erat dedicacionis quam iudas machabeus fecit. Prima enim dedicacione a salomone facta est tempore autum. Secunda a zorobabel et ihu sacerdote tempore veris. Hec autem tempore hyemali. vñ sequitur. Et hyems erat. Beda. Sub iuda enim machabeo statutum legitur. vt eadem dedica

co per omnes annos in memoriam sollempnibus renouaretur officijs. Theophilus. Tempus autem hyemis euangelista exprimit. ad ostendendum quod primum esset tempus passionis. nam in vere sequenti passus est dominus et ideo ihesus iherosolimis conuersabatur. Gregorius secundo moralium. Vel idcirco hyemis curauit tempus exprimere. vt in messe iudeorum cordibus malicie frigus indicaret. Chriostost. In hac autem sollempnitate christus cum multo studio aderat. de reliquo enim iudeam frequentabat quia passio erat in ianuis. vñ sequitur. Et ambulabat ihesus in templo in porticu salomonis Aleb. Porticus salomonis dicitur. vbi rex ille ad orandum stare consueuerat et ideo ex eius nomine cognominabatur. Solent autem porticus quibus templum cingebatur ex nomine templi vocari. Si autem filius dei in templo in quo caro brutorum animalium offerebatur. ambulare voluit. quanto magis naturam omnium domum in qua caro et sanguis eius consecratus visitare gaudebit. Theophilus. Satagas tu quod dum hyems imminet. i. vita presens turbulenti iniquitatis concussa spiritalis encenias tui templi celebrare sepe renouando teipsum et ascensiones in corde tuo dispones tunc ihesus erit presto tibi porticu salomonis. pacificum statum tibi tribuens sub tegmine proprio. In seculo autem futuro nomen renouacionis sollempnia celebrare poterit. Augustinus. Quia ergo iudei frigerant a diligendi caritate et ardebant nocendi cupiditate. non accedebant prosequendo. sed permebant prosequendo. unde subdit. Circum ergo eum iudei et dixero. Quousque animam nostram tollis. Si tu es christus. dic nobis palam. non veritatem desiderabant. sed calumiam perparabant. Chriostost. Opera enim eius in nullo inculcare valentes. captacionem quandam ex verbis cupiebant inuenire. Et intueri. peruersitatem illorum quam cum per sermonem erudit. dicunt ei. Quod signum ostendis. Cum autem per opera demonstrat. dicit ei si tu es christus. dic nobis palam quasi sepe ad contrarium stantes. Sed et plenum odio erat quod dicit dic nobis palam. Et mirum ipse palam omnia dicebat in festiuitatibus sepe assistens. et nihil occulte loquebatur. Sed et adulationis verba permittit dicentes. Quousque animam nostram tollis. vt. s. eum provocantes aliquam captacionem inueniant. Aleb. Caulatur enim quod ammos eorum incertos et suspensos dimitendo tolleret quae venerat vt animas saluaret. Augustinus. Querebant autem audire a domino ego sum christus et fortasse de christo secundum hominem sapiebant. sed diuinitatem christi in prophetis non intelligebant. Et sic si diceret. Ego sum christus. secundum quod illi sapiebant de semine dauid. calumiantur quod sibi arrogaret regiam potestatem. Aleb. Et sic cogitabant eum tradere potestati perhibis ad puniendum. quasi contra augustum imperium usurparet. Quare dominus ita tempauit responsione vt etiam calumiatorum ora concluderet. et quia christus est fidelibus panderet. et de homine querentibus diuinitatis misteria narrat. vñ sequitur. Respondit eis ihesus. Loquor vobis et non creditis. opera que ego facio in nomine patris mei. hęc testi. perhibet de me. Chriostostomus. Quia enim simulabant a solo verbo se suaderi. qui a tot operibus non sunt fusi. arguit maliciam eorum quasi. d.

si operibus non creditis. qualiter verba credetis. Et
 que non credant. ostendit subdens. Sed vos non
 creditis quia non estis ex ouibus meis. August.
 Hoc autem dixit quia videbat eos ad sempiternum
 interitum predestinatos non ad vitam eternam sui
 sanguinis precio copatos. oues enim sunt credendo.
 pastorem sequendo. Theophilus Postquam vero dixit
 erat. Non estis ex ouibus meis consequenter induxit
 eos ut oues eius efficiantur. dicens Oves mee vocem
 meam audiunt. Alch. i. preceptis meis ex animo obedi
 unt et ego cognosco eas id est eligo. et sequitur
 me. hic mansuetudinis et innocencie viam incedendo
 et post ad gaudia eterne vite intrando. unde sequitur
 Ego vitam eternam do eis. Augustinus. Ipsa
 sunt pascua de quibus super dixerat. et pascua in ves
 met. bona pascua. vita eterna dicitur. Tibi nulla her
 ba arefcit. totum viret. Vos autem calumiam propter
 rea queritis quia de vita pnti cogitatis sequitur et non
 pibit in eternum. Subaudi. tanquam eis dixerit. Vos
 pibitis in eternum. quia non estis ex ouibus meis.
 Theophilus. Sed quomodo videmus iudam pisse. quia
 non permansit usque ad finem. Christus autem de pseu
 rantibus hoc dixit. Nam si quis sepatur ab ouium
 grege. desinens sequi pastorem. confestim incur
 rit periculum. Augustinus. Quare autem non peccat
 subdit Et non rapiet eas quisquam de manu mea de il
 lis enim ouibus de quibus dicit. Nouit dominus qui
 sunt eius. nec lupus rapit. nec fur tollit. nec latro
 interficit. Securus est de numero illorum qui pro eis
 nouit. quid dedit. Hilari. vii. de trinitate. Conscie
 potestatis hoc vox est. at vero ut in natura licet
 dei tamen ex deo intelligenda sit eius natiuitas. sub
 iccit Pater meus quod dedit mihi. maius omnibus
 est. Non occultat ex patre se esse natum. quod enim
 a patre accepit. accepit nascendo non postea
 Augustinus. Non enim crescendo. sed nascendo equi
 lis est qui semper natus est de patre filius de deo de
 us. Hoc est quod dedit mihi pater quod maius omni
 bus est ut scilicet sim verbum eius ut sim vniuersi
 tus filius eius. ut sim splendor lucis eius. Ideo er
 go nemo rapit oues meas de manu mea quia nec de
 manu patris mei. Unde sequitur. Et nemo potest
 rapere de manu patris mei. Si manu intelligamus patrem
 vna est patris et filii potestas. quia vna diuinitas
 Si autem manu intelligamus filium. manus patris
 est ipse filius. quod non ita dictum est tanquam deus
 pater habeat corporis membra. sed quia pro ipso facta
 sunt omnia. Nam solent et homines dicere manus suas
 esse alios homines pro quos faciunt quod volunt. Ali
 quando et ipsum opus hominis manus hominis dicitur quod
 fit pro manu sicut dicitur quisque agnoscere manus suam
 cum id quod scriptum sit agnoscit. hoc autem loco
 manu patris et filii intelligimus potestatem ne for
 te cum hic manu patris ipsum filium dictum acceperis
 mus. incipiat carnalis cogitatio etiam filii querere
 filium. Hilari. vii. de trinitate. Ut enim pro corpalem
 significacionem virtutem possis eiusdem nosse na
 ture. commemorata est filii manus. manus patris
 quia natura et virtus patris esset in filio. Chri
 deinde ut non estimes quia ipse quidem imbecillus est
 Propter patris autem virtutem in tuto sunt oues
 subdit. ego et pater vnum sumus. Augustinus.

utrumque audi. et vnum et sumus et acharibdi et a
 scylla liberaberis. quod dixit vnum liberat. te ab artio
 quod dixit sumus liberat te a sabellio si vnum. non ergo
 diuersum. si sumus. ergo pater et filius. August.
 sumus vi. de trinitate. Vnum enim sumus dictum est quod
 ille. hoc et ego. secundum essentiam. non secundum res
 latium. Hilari. vii. de trinitate. Hec igitur quia
 heretici negare non possunt. impietatis sue men
 dacio neganda corripuit. temptant enim id ad vna
 nimitatis referre consensum. ut voluntatis in his vni
 tas sit. non nature. i. ut non pro id quod sunt. sed per
 id quod idem volunt vnum sint. Sed pro nature nati
 uitatem dum nihil deus in eo ex se signando eum
 generat. vnum sunt. Dicitur de manu eius non rapiuntur
 non. rapiuntur de manu patris. dum in operan
 te se operatur pater. dum ipse in patre et in eo pater
 est. hoc non potest creatura. sed natiuitas. non ef
 ficat voluntas sed potestas. non loquitur vnanimitas
 sed natura. Non negamus igitur vnanimitatem.
 inter patrem et filium. nam hoc solent heretici men
 tiri. ut cum solam concordiam ad vnitatem non re
 spicimus. discordes eos a nobis affirmari loquamur.
 Sed audiatur quod a nobis vnanimitas non negetur.
 Vnum sunt pater et filius natura. honore et virtu
 te nec natura eadem. potest velle diuersa.

Sustulerunt lapides
 iudei ut lapidarent eum
 Respondit eis ihesus
 Multa bona opera
 ostendi vobis ex patre
 meo propter quod eorum opus
 me lapidatis respon
 derunt iudei. De bo
 no opere non lapidamus
 te sed de blasphemia
 et quia tu homo cum
 sis facis te ipsum domi
 num. respondit eis ihesus
 Nonne scriptum est
 in lege vestra quia ego
 dixi deus ad quos
 dixit deus ad quos
 factus est et non
 potest solui scriptura
 quem patrem sanctifica
 uit et misit in mundum
 et vos dicitis quia blas
 phemas quia dixi filius
 dei sum. Si non facio
 opera patris mei non
 habete credere mihi. Si au
 tem facio et si michi

Augu. Audierunt
 iudei. Ego et pater
 vnum sumus. et non p
 tulerunt et more suo
 duri ad lapides cucu
 rerunt. unde dicitur
 Sustulerunt lapides
 ut lapidarent eum. Hilari. vii.
 de trinitate. Nihil her
 eticorum furor iam
 domo in celis sed et
 pari infidelitate die
 tis non obediens.
 odium impietatis ex
 ercet. verborum lapi
 des inueniunt. et si pos
 sent de throno eum
 suo in cruce detrahe
 rent. Theophilus
 Dominus autem ostens
 dens quod nullam iustam
 habebant occasionem
 ferendi aduersus eum
 commemorat signa. quod
 fecerat. Nam sequitur
 Respondit eis ihesus.
 Multa bona opera os
 tendi vobis ex patre
 meo. Alch. s. in sa
 nitatibus infirmorum
 in exheredatione doctri
 ne et miraculorum que
 ex patre ostendi quia
 eius gloriam pro omnia
 quod fieri. propter quod eorum
 opus me lapidatis.
 Quomodo inuiti confu

nō vultis credere op
rib9 credite. Vt cog
noscatīs et credatis
quōz pater in me est ⁊
ego in patre.

tētur multa bñficia
sibi impensa a cristo
Sed quod de sua pa
trisq; eq̄litate dixerat
p̄ blasphemia de
putabāt. vñ sequit̄
Rēspōderūt ei iudei.
De bono ope non las

pidamus te. sed de blasphemia. et q; tu homo cū
sis facis teipm deū. Augustinus Ad hoc respō
derūt quod dixerat. Ego et pater vnum sumus.
Ecce iudei intellexerūt quod arriam nō intelligūt.
Ideo enim irati sūt. quōz sēserunt non posse dici.
Ego et pater vñ sumus. nisi vbi equalitas ē pa
tris et filij. Hilarius vij de trini. Judeus dicit.
cū sis homo. arriam. cū sis creatura. vtriq; autē
dicūt facis te deū. Subijcit em̄ arrianus. si stan
cie noue et aliene deū. vt autem alterius generis
deus sit. aut omnino nec deus. Dicit em̄ non ē fili
us ex natiuitate. non est deus ex veritate. creatu
ra est p̄stancō: cūctis. Chriſt. Dominus autem
non destruxit opinionē iudeoz. estimancium q; se
deo parē diceret. sed magis cōtrariū facit. Nam
sequit̄ Respondit eis ihesus. Nonne scriptū est in le
ge vestra. Augustinus. i. vobis data. Quia ḡ
dixi dii estis deus hoc dicit p̄ p̄phetam in psalmo
hominibus. Et legem appellauit doming generalit̄
omēs illas scripturas quīs alicubi specialit̄ dicat
legē a p̄phetis eam distinguens sicuti est. In his
duobus p̄ceptis tota lex pendet et p̄phete Aliqñ
autē in tria distribuit easdem scripturas. vbi ait
Oportebat impleri omnia q̄ scripta sūt in lege et
p̄phetis et psalmis de me. Nūc vero ecia psalmos
legis nomine nūcupauit Ex quibus sic argumen
tatur Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus
est et non potest solui scriptura. quem pat̄ sancti
ficauit ⁊ misit in m̄dm ⁊ vos dicitis q; blasphemias
quia dixi filius dei sū. Hilari. vij de trini. Demō
straturus quidem q; ip̄e et pater vñ essent. i. eo
primo in p̄cepta ridiculi ob p̄bij cōfutatur. q; in
reatu vocare. q; se cum homo esset deum faceret
Cum em̄ lex huius nominis appellacōnem sanctis ho
nibus decerneret et sermo dei indissolubilis con
firmaret hanc impertiti nominis p̄fessionē Jam
ergo non est criminis. q; se deū cū homo sit faciat
cū eos qui hoies sunt. deos lex dixerit. Et si a ces
teris hominibus nō irreligiosa huius nominis vsus
pacō est ab eo homine quem sanctificauit pat̄. nō
imprudens vsurpari videt̄ quia dei filiū se dixe
rit. cū p̄cellat ceteros p̄ id q; sanctificatus in fili
um est beato paulo dicente q; p̄destinatus est fili
us dei in virtute secūdm spiritū sanctificacōnis.
omnis em̄ hoc de hoie responsio est q; dei fili9 ecia
hominis filius est. Augustinus. Vel alit̄ sancti
ficauit. i. vt sanctus esset gignendo ei dedit. quia
sanctum eū genuit Si autem sermo dei factus est
ad homines vt diceretur dii ip̄m verbū dei quo
modo non est deus. Si p̄ sermonē dei homines par
ticipando sūt dii. verbū vñ participatur. non est
deus. Theophilus Vel sanctificauit eum. hoc ē
sancti sacrificari p̄ mūdo. In quo ostendit̄ se non
esse deū sicut ceteri. Nam. saluū facere mūdm di

uinum opus est non autem hominis deificati p̄ grāz
Chrisostomus. Vel interim quidem vt suscipe
retur sermo humiliter locutus est. Postea autem
ad maius eos reduxit dicens. Si non facō opa pa
tris mei. nolite credere mihi. Per hoc ostendens
q; in nullo minor est pater. quia em̄ substantiam
eius impossibile erat eis videre ab opum p̄litate
et idemp̄tate demonstracōne eius. que secūdm
virtutem indissimilitudinis est tribuit. Hilari.
vij de trinitate. Quid hoc ad op̄cō quid indulgen
cia nominis loci inuenit ne ex natura dei filius sit.
cum dei filius ex nature paterne operibus creden
dus si non exequatur. ac similis est deo creatura
sēq; em̄ nature aliene potestas cōpatur. gerere
vtem se. non sua. sed que patris sūt testatur ne p̄
magnificentiā gestozū nature natinitas auferat̄
Et quia sub sacramento assumpti corporis nati ex
maria hominis et dei filius non intelligebat̄. fides
nobis intinat̄ ex gestis. cū ait Si autem facō et si
mihi non vultis credere. operibus credite. Cum
em̄ sacramentū nati hominis intelligentiā diuine
natiuitatis impediāt. cum diuina natiuitas omne
opus suum sub misterio assumpti hominis exequit̄
faciens igit̄ opera patris demonstrare debuit. qd
esset operibus credendum nā sequit̄ Vt cognosca
tis et credatis quia pater in me est et ego in patre
hoc est illud dei filius sum. hoc est illud ego et pa
ter vnum sumus. Augustinus. Non em̄ filius sic
dicit. In me est pater et ego in illo. quomō possūt
dicere hoies. Si em̄ bene cogitemus et bene viuā
mus in deo sumus. et deus in nobis est. quasi p̄ti
cipantes eius grāciā et illuminati ab ip̄o. Vmge
nitus autem dei filius in patre est et pater in illo
tanq̄ equalis.

Querēbāt ergo eum
apprehēdere ⁊ exiuit
de manibus eorū. Et
abiit iterum transio
danem in eum locum
vbi erat iohēs bap
tisans p̄mum ⁊ māsit
illuc Et mlti venerūt
ad eum et dicebant
quia iohēs quidē fe
cit signū nullū Omnia
aut̄ q̄cūq; dixit iohēs
de hoc vera erant et
multi crediderunt i
eum.

Beda. Adhuc ius
deos in cep̄ta demēs
cia p̄sistere Euange
lista ostendit dicens
Querēbāt ergo eum
apprehēdere. Au
gustinus. nō creden
do et intelligendo. s;̄
seuendo et occidēdo
Tu apphēdas vt ha
beas Illi apphēderē
volebāt. vt non ha
berent. vnde sequit̄
Et exiuit de manib9
eorū. Non eū apphē
derunt. quia manus
fidei non habuerunt
Sed nō erat magnū
verbo enscere carnē
suam s;̄ manibus car
nis. Chrisostom9

Cum autem cristus
aliquid magnū locutus fuerit. recedit velociter.
vt sedatur eorū furor p̄ absentiā eius. quod vtiq;
et nūc fecit. vnde sequit̄ Et abiit iterum transio
danem in eum locum vbi erat iohannes baptista
p̄mum. et mā. illic. Ideo hunc locum euangeliſta
commemorat. vt discas quomam pro pe abiit. vt

recoꝛdetur eoz q̄ illic facta sūt. et dicta a iohanne
et testimonij illius. Beda dicit autem ubi erat
pmum. i. a p̄mea etate demorante autem eo ibi
narrat. quia multi venerūt ad eum unde sequitur
Et multi venerūt ad eum et dicebāt. quia iohānes
quidem fecit signū nullū. Augustinus. i. nullū
miraculū ostendit. Non demonia fugabat. nō ces
cos illuminauit nō mortuos resuscitavit. Chriſt.
Vide autē q̄liter filogismos cōponūt indubitabi
les. Iohannes quidā dicit nullū signū fecit. hic
autem facit quare huius p̄eminētia ostendit. De
inde ne putet iohānes q̄ nullum signū fecit i dig
nus testimonio subdit. oia autem q̄cūq; dixit ioh
han nes de hoc. vera erāt. Quasi dicant. Et si nul
lum signū fecerit. tamē de hoc oia veracit er dixit
Ergo dicit. si iohi credere oportebat. multoma
gis huic cū illius testimonio etiā demonstracōne
signozū habenti. unde sequit. Et multi credidit
runt in eum. Augustinus. Ecce qui apphenderē
p̄manentē. non quomō iudei volebāt apphendere
discendentē. Et nos ergo p̄ lucernā veniam⁹ ad di
em. quia iohannes lucerna erat et diei testimoniu
phibebat. Theophilus notandū autem q̄ cre
dominus educit populos ad solitaria loca. de per
fidozū societate eripiēs. vt magis fructificent.
sicut legē veterē daturus eduxit populū in deser
tum. Miltice autē recedēs a iherosolimis doming
hoc est a plebe iudaica. ad loca fontes habētia se
transfert. i. ad ecclesiā ex gentibus q̄ habet fon
tem baptismi p̄ quem multi ad xpm accedūt. q̄si
transeunt es iordanem.

CAP. XI
Rat at q̄
 dā lāguēs
 lazarus a
 bethania
 de castello marie et
 marthe sorozū eius.
 Maria autem erat
 que vnxit dominum
 vnguēto ⁊ extēxit pe
 des eius capillis suis
 cuius frater lazarus
 infirmabat. Miserūt
 ergo sorozes eius ad
 eum dicētes Dñe ec
 ce quē amas infirma
 tur Audiēs autē ih̄sus
 dixit eis Infirmitas
 hec non est ad mortē
 sed pro gloria dei
 vt glorificet fili⁹ dei
 p̄ eā Diligebat autē
 ih̄sus martham et soroz

Beda dixerat euā
 gelista dominū trās
 iordanē abisse. tunc
 q̄ lazaru cōtigit in
 firmari. vñ dicitur.
 Erat quidā lan. la. a
 te. h̄mc est q̄ in qui
 busdam exemplarib⁹
 copulatiua cōiunctio
 et poita inuenit. vt
 sequencia verba sup
 ioribus cōnera vide
 antur. Interpretatur
 autem lazarus adiu
 tus Inter om̄s enim
 mortuos q̄s dñs susci
 itavit h̄ magis ab eo
 adiuuat. quē nō so
 lum mortuū s̄ q̄tridu
 anū suscitavit. Au
 gust. Inter oia enim
 mirac̄a que fecit do
 minus lazari resur
 rectō p̄cipue p̄dicat
 Sed si attendamus
 quis fecerit. delecta
 ri debemus potius q̄
 mirari. Ille suscita
 uit hominem q̄ fecit
 hominē. Plus. n. est
 hominem creare. q̄

rem eius mariam ⁊ la
 zarum.

resuscitare. Infirma
 batur autem in bet
 ania lazarus. vñ dicit
 tur. A bethania de

castello marie et marthe sorozū eius. Quod castel
 lum erat pmū iherosolimis. Alchum⁹ Et quia
 plures femine huius nois erant. ne errarem⁹ in
 nomine ostenditur ex notissima actōne. nam sequi
 tur. Maria autē erat q̄ vnxit. dominū vnguēto
 et extēxit pedes eius capillis suis. cuius frater sa
 farus infirmabat. Chriſt. Igit̄ pmū quidē illi
 necessariū discere quomā hec nō fuit illa mētrix q̄
 in luca legit̄. h̄ec em̄ honesta fuit et studiosa cir
 ea xpi suscepōem. Augustinus de cōs. euā.
 Vel aliter hoc dicens iohannes attestatur luce. q̄
 hoc i domo pharisei cuiusdam simonis factū eē na
 trauit. iam itaq; hoc maria fecerat. q̄ autē in be
 thania rursus fecit. aliud est quod ad luce narracō
 nem non p̄tinet sed p̄ter narrat a tribus. Au
 gustinus. de ver. do. Inuaserat igit̄ lazaru p̄nici
 es mimica languozis miserandi hominis. corp⁹ us
 quottidie edax febris incendium osūmebat. Ad
 erant autem due sorozes lāguenti. et casum dolen
 tis. iuuenis egrotātis lectulo iugit̄ inherebāt vñ
 de eis mox subdit. Miserunt ergo sorozes eius ad
 eū dicentes. Domine. ecce quem amas infirmatur
 Augustinus. sup iohannem. Non dixerūt veni
 et sana. non aulse sūt dicere. Tbi iube et hic fiet sed
 tantūmodo. Ecce quem amas infirmatur quasi. d.
 sufficit vt noueris. non em̄ amas et deseris. Ch
 risostomus Per hoc em̄ ad miserendū volūt attra
 here xpm adhuc em̄ ei quasi homini intendebant.
 ideo autem non iuerūt ad xpm sicut centurio ⁊ re
 gulus. sed mittūt. quia vehementer confidebāt de
 xpo. p̄pter multā familiaritatem quam habebāt
 ad eum. et quia a luctu detinebant. Theophi.
 Et q̄ mulieres erant. q̄s decz non defacili domum
 exire. Multam autem deuocōnem et fidei magni
 tudinem expmūt dicentes Ecce quem amas. infir
 matur. Tantam em̄ potenciā in domino esse crede
 bant q̄ mirū videret q̄liter virum sibi dilectū in
 firmitas potuerit occupare. sequit. Audiens autē
 ih̄sus dixit eis Infirmitas hec non est ad mortem
 quia ip̄a moris non erat ad mortem. sed potius ad
 miraculū quo facto crederent. homines in xpm ⁊
 vitarent veram mortem vñ de sequitur Sed pro
 gloria dei. Vbi ex obliquo dominus deum se dixit
 contra hereticos qui dicūt q̄ filius dei non sit de⁹
 pro gloria ergo eius dei. audi quid sequitur. vt
 glorificetur filius dei per eam scilicet infirmitatē
 Chriſostomus. hoc autem vt non est causale. s̄
 euentus. Nam euenit quidem aliunde infirmitas.
 vsus est autē ea in gloriā dei. Sequitur. Diligebat
 autem ih̄sus martham et sorozem eius mariam ⁊
 lazaru. Augustinus. ille languens. ille tris
 tes omnes dilecti. Habebant ergo spem quomiam
 diligebantur ab eo qui est dolencium consolator.
 languencium saluator. Chriſostomus. Per hoc
 etiam erudit nos euangelista non tristrari siqua in
 firmitas facta fuerit cca bonos viros ⁊ dei aicos

vt autē audiuit. qz infirmabatur. tūc qui dem mansit in eodem loco duobus diebus. Deinde post hec dicit discipulis suis. Eam⁹ in iudeam iterū. Dicit ei discipuli. Rabbi. nunc querebāt te iudei lapidare et iterū vadis illuc. Respondit iesus. Nōne xii hore sūt diei. Si quis ambulauerit in die nō offendit qz lucem hui⁹ mūdi uidet. Si autē ambulauerit in nocte offendit qz lux nō est in eo

Alchui. Dominus nunciata infirmitate lazari quousqz q̄triduum cōpleret sana re distulit vt mirabili⁹ suscitaret. vñ dicit. Vt autem audiuit quia infirmabatur. tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus. Chriost. vt. s. exspiraret et se peliret et dicat. qm̄ fetet vt null⁹ possit dicere quomā nō dū defūctum eū suscitauit. Sed stupor fuit et non mors. sequit̄. Deinde post hec dicit discipulis suis. Eam⁹ in iudeam iterum. Augustinus. Vbi pene fuerat lapidatus qz p̄t erea idē discēssisse videbat. ne la-

pidaret. Discessit em̄ vt homo. Sed in redeundo quasi oblitus infirmitatem ostendit potestatem.

Chriost. sicut autem alibi dominus p̄dixit discipulis quo iturus esset. sed hic p̄dicit qz formidabat vehementer. vt non repente eos conturbet nam sequit̄. Dicit ei discipuli. Rabbi. nunc querebant te iudei lapidare et tu iterū vadis illuc. Formidabat p̄ eo et pro seip̄is. nondū em̄ erant in fide firmati. Augustinus. Cum autem vellēt dare consiliū hoies deo. discipuli magistro corripuit eos. vnde sequit̄. Respondit iesus. Nōne. xii. hore sūt diei. Vt enim die se ostenderet. xii. discipulos elegit. In hoc autem verbo non ip̄m iudam sed successorē eius p̄uidebat. Iuda em̄ cadēte. successit mathias. et duo denarius numerus mansit. hore ergo illustrent a die et p̄ horarū p̄dicacōnem credat mūdus in diem. Me ergo sequi si non vultis offendere. vnde subdit. Si quis ambulat in die non offendit. quia lucē huius mūdi videt. si quis autem ambulat in nocte offendit. quia lux nō est in eo. Chriostomus. quasi diceret qui sibi nichil cōsciū est nequicie. nichil patiet̄ versucie. Qui vero mala agit. paciet̄. Itaqz non oportet formidare nichil em̄ dignū morte gessimus. Vel alie. Si quis lucem huius mūdi videt securus est. multo magis qui mecum est. nisi amouerit se a me. Theophi. Quidam vero hūc diem intelligūt t̄ ep̄us p̄cedēs passionem. noctem vero. ip̄am passionem. Dicit ḡ eis. dum dies est. i. dum non immet temp⁹ passionis. non offendetis. Non em̄ vos p̄sequent̄ iudei. Cū aut̄ nox venerit passionem p̄p̄am dico. et tūc noctem possidebitis angustiarum.

Hec ait et post hec dicit illis. Lazarus amicus noster dormit

Chriost. Posita vna cōfortacōne discipulorum. hic alio modo eos confortat ostendens. quoniam

sed vado vt a somno excitem eū. Dixerūt ergo discipuli eius. Domine si dormit saluus erit. Dixerat aut̄ iesus de morte eius. Illi vero putauerūt qd de dormicōne somni diceret. Tūc ergo dixit eis iesus manifeste lazarus mortuus ē et gaudeo p̄t̄ uos ut credatis qm̄ non eram ibi. Sed eamus ad eū. Dixit ego thomas qui dicitur didimus ad discipulos. Eamus et nos et moriamur cum eo.

non iter iherosolimam tentent ire. sed in betaniam. vnde dicitur. Hec ait. Et post hec dicit illis. Lazar⁹ amicus noster dormit. s. vado vt a somno excitem eum quasi dicit. Non eo rursus disputaturus contra iudeos. sed amicum nostrum excitaturus. Prop̄ hoc ergo dicit. Amicus noster. vt ostendat necessariū suū aduentū. August. Quod autē dixit dormit. verū dixit. dñs dormiebat. homibus mortuus erat qui eū suscitare nō poterat. Nam dominus tantā facilitate. excitabat de sepulchro. quāta tu excitas dormientē de lecto. Ergo sedm̄

potenciā suam dixit dormientē. sicut et apostol⁹ dicit. De dormientibus autem nolo vos ignorare. dormientes appellauit qz resurrecturos p̄nuncia. it̄. Sed quomō interest in ip̄is q̄ quotidie dormiūt et exurgūt. quid quisqz videat in somnis alij sensūt somnia leta. alij torquencia. Sic vnusqz eū causa sua dormit eū causa sua surgit. Chriost. Discipuli autem impedire voluerunt eius aduentū in iudeam. vnde sequit̄. Dixerūt ergo discipuli eius. Domine si dormit saluus erit. Solet em̄ esse somnus egrotancū. salutis indicium quasi diceret. Si dormit nō igitur vtile est. qd tu vadas ad excitandū eum. Augustinus. Quomō ergo intellexerunt discipuli sic responderūt. vnde sequit̄. Dixerat autem iesus de morte eius. illi vero putauerūt qd de dormicōne somni diceret. Chriost. Si vero quis dicat quomō non cognouerunt discipuli mortuū esse ab eo qd dixit vado vt excitem illum. stultū em̄ erat eum ire p̄ tot stadia. vt lazarus a somno excitaret. Istud dicemus qm̄ estimabāt hoc enigma eē quālia multa loquebat̄. Augustin⁹. Quia ergo obscure dixerat dormit. manifestat quod dixerat vñ sequit̄. Tunc ergo dixit eis iesus manifeste. Lazarus mortuus est. Chriostomus. Non autem h̄ adiecit. vado vt resuscitem eum. Non enim volebat verbis p̄dicere. quod p̄ opera debebat certificare. vanam gloriā vbiqz nos fugē docēs. Et qd non oportet simplicit̄ p̄mittere sequit̄. Et gaudeo p̄t̄ uos vt credatis quomā non eram ibi. Augustinus. Eger em̄ non mortuus fuerat nūc ciatus. sed quomō lateret eum qui creauerat. ad cuius man⁹ anima morientis exierat. Ait ḡ. Gaudeo p̄t̄ uos vt credatis. quomā non erā ibi vt iam incipient ammirari. qz dñs poterat dicē mortuum qd nec viderat. nec audierat. Vbi meminisse debemus. qd adhuc etiam ipsorum discipulorū

miraculis edificabat fides non ut esse inciperet. s; ut que cepat cresceret q; dicit ut credatis intelligendum est. ut amplius robustiusq; credatis.

Theophilus. Intellexerunt autem quidam hoc sic Gaudere inquit p vobis. na cum illic non extiterim confert ad meioritatem fidei v're. quod si astutissem egrotante curassem. quod esset modicum signum ad mee virtutis indicium. Quia vero me absente super me mors potius infide mea corroborat. cum videbitis me posse etiam defunctum putrescentem resuscitare. Chrysostomus. Igitur omnes discipuli quidam timebant iudeos. super alios vero thomas. unde sequitur dicit ergo thomas qui dicitur dydimus. ad discipulos. Eamus et nos et moriamur cum eo. Infirmior enim erat alijs et infidelior. postea omnibus fortior factus est et irreprehensibilis qui solus orbem terrarum percurrit et in medijs plebibus voluebat. volentibus eum interficere. Beda. Vel castigati discipuli superioribus domini verbis non ausi sunt ultra contradicere. Sed thomas per omnibus socios hortatur. ut irent et morerentur cum eo. In quo magna eius videtur esse constantia. Sic enim loquebat. quasi facere posset quam alios hortabatur immemor sue fragilitatis. sicut et petrus.

Venit itaque ihesus. et inuenit eum quatuor dies iam in monumento habentem. Erat autem betania iuxta ierosolimam quasi stadiis xv. multi autem ex iudeis uenerant ad mariam et martham ut consolarentur eas de fratre suo. martha autem ut audiuit quia ihesus venit occurrit illi. maria autem domi sedebat. Dixit autem martha ad ihesum. Domine si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus. Sed et nunc scio quia quecumque poposceris a deo dabit tibi deus. Dixit ei ihesus. resurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio quia resurget in resurrectione in nouissimo die. Dicit ei ihesus. Ego sum resurrectio et vita

Alchui. Dominus ad hoc venire distulerat ut quatuoriduum impleret. ut lazarus gloriosus resuscitaretur. unde dicitur Venit itaque ihesus et inuenit eum quatuor dies iam in monumento habentem. Chrysostomus. Manserat enim dominus duobus diebus. et ante duos dies venerat nuncius. In qua die lazarus est defunctus. ipse autem quarta die accessit. Augustinus. De quatuor autem diebus multa dici possunt. Diuisis enim modis vna res significari potest. Est enim vnus dies mortis quem homo trahit de mortis pagine. Sed et legem naturalem transgrediuntur homines ecce alii dies mortis. Lex etiam scripture data est diuinitus per moysen et ipsa contemnitur. adde tertium diem mortis. Venit euangelium et ipsum transgrediuntur homines. Ecce quartus dies mortis. etiam ad tales exitus dominus non dedignatus

Qui credit in me etiam si mortuus fuerit uiuet et omnis qui uiuit et credit in me non morietur in eternum. Credis hoc? Ait illi. utique domine. Ego credidi quia tu es christus filius dei uiui qui in hunc mundum uenisti.

Alchui. Aliter primum peccatum extitit lacus in corde. Secundum consensum. Tercium factum. Quartum consuetudo sequi. Erat autem betania iuxta hierosolimam quasi stadiis xv. Chrysostomus. Quod erant miliaria duo. Hoc autem dicitur ad ostendendum quod congruum fuit multis iudeorum a hierosolimis ad esse. Unde

scribitur multis autem ex iudeis uenerunt ad mariam et martham ut consolarentur eas de fratre suo. Sed quomodo iudei consolabantur dilectas a crisco cum iam statuissent quod si quis christum confiteretur extra sinagoga fieret. Sed propter calamitatis necessitatem. aut quasi nobiles has mulieres reuerentes eas consolabantur. aut quia hi aderant qui non mali erant. Multi enim ex ipsis credebant. Hoc autem dicebat euangelista. ad ostendendum quod lazarus uere mortuus erat. Beda. Primum autem dominus castellum inuenerat. Unde adhuc extra castellum posito occurrit martha. unde sequitur martha autem ut audiuit. quia ihesus uenit occurrit illi. Maria autem domi sedebat. Chrysostomus. Non autem assumit sororem obuiam christo uadens. Vult enim singulariter christo loqui et quod factum est ei annunciare. Cum uero ea in bona spe durit. tunc abiit et uocat mariam. Theophilus. Primum itaque non pandit sorori. uolens astantes se latere quoniam si precepisset maria christum accedens. obuiam iret et comitarentur eam presertim iudei quibus notum fore aduentum ihesu domie si fuisset hic frater meus non fuisset mortuus. Chrysostomus. Credebat enim in christum s; non ut oportebat primum eum cognoscebat. quod deus erat. Et ideo dicebat. Si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus. Theophilus. Quasi diffidens quoniam etiam absens si uellet. posset prohibere mortem fratris sui. Chrysostomus. Primum etiam cognoscebat quod propria uirtute se faceret quod apparet ex hoc quod subdit. Sed et nunc scio quia quecumque poposceris a deo dabit tibi deus. ut de uirtuoso quodam et approbato viro loquens Augustinus. Non autem dicit ei rogo te ut resuscites fratrem meum. Unde enim sciebat si fratri eius resurgere. uti se fuerat hoc tantum dixit. scio quia potes si uis facere utrum facias. iudicij tui est. non presumptio meae. Chrysostomus. Dominus autem utraque que non cognoscebat eam docuit. unde sequitur. Dixit ei ihesus. resurget frater tuus. Non dixit per se ut resurgat. Sed si diceret non indigeo adiutorio a meo omnia facere. ualde fuisset graue mulieri. Sed hoc dicere resurget medium erat. Augustinus. Ambiguum autem fuit quod dixit resurget. Non enim ait modo. Et ideo sequitur. dicit ei martha. scio quia resurget in resurrectione in nouissimo die. De illa resurrectione secura sum. de hac incerta sum. Chrysostomus. Audierat autem mulier multa a christo de resurrectione

loquente. Dominus autem manifestius suam ostendit auctoritatem quam subditur. Dicit ei ihesus. Ego sum resurrectio et vita. ostendens quoniam non indiget alio adiutorio. Si enim alio adiutorio indiget. quomodo erit resurrectio. Si vero ipse est vita non loco circumcluditur. sed ubique existens potest sanare. **Alch.** Ideo ego sum resurrectio. quia vista per que tunc cum alijs resurget per eundem potest et modo resurgere. **Chris.** Illa ergo dicente quoniam perieris. Ipse dicit. qui credit in me etiam si mortuus fuerit vivet. ostendens quomodo ipse est tributor honorum et ab ipso oportet petere per hoc autem eius intellectum eleuat. Non enim hoc erat solum quod querebatur. ut solum lazarus suscitaret. sed etiam oportebat eam et qui presentes erant discere resurrectionem. **Augustinus** Dicit ergo qui credit in me etiam si mortuus fuerit in carne. vivet in anima donec resurget et caro nisi quod postea moritura quam vita anime fides est. Sequitur et omnis qui vivit in carne et credit in me etiam si moriatur ad tempus per mortem carnis non morietur in eternum. **Alch.** Propter vitam spiritus et immortalitatem resurrectionis. Sciebat autem dominus quem nihil latet quod hoc credebatur. Sed confessionem quam saluaret. querit. Unde sequitur credis hoc. Ait illi utique domine ego credidi. quia tu es christus filius dei vivi qui in hunc mundum venisti. **Chris.** Vide mihi non intellexisse mulier quod dictum est. sed quomodo magnum quid erat intellexit. Non tamen agnovit quid est propterea aliud interrogata aliud respondit. **Augustinus.** Vel aliter quomodo hoc credidi. quia filius es dei credidi quia tu es vita quia et qui credit in te etiam si moriatur vivet.

Et cum hoc dixisset abiit et vocavit mariam sororem suam silentio dicens magister adest et vocat te. illa ut audiuit surrexit cito et venit ad eum. Nondum enim venerat ihesus in castellum sed erat adhuc in illo loco ubi occurrerat ei martha. Iudei igitur qui erant in domo cum ea et consolabantur eam cum vidissent mariam quia cito surrexit et exiit secuti sunt eam dicentes quia vadit ad monumentum. ut ploret ibi. maria ergo cum venisset ubi erat ihesus videns eum cecidit ad

Chrisostomus. Ex virtute sermonum christi interim martha lucrata est lucrum dissolutio. Eadem que ad magister erat deus occo non permittebat eam sentire presentiam que lucrum inducere poterat unde dicitur. Et cum hoc dixisset abiit et vocavit mariam sororem suam silentio. **Augustinus.** Aduertendum quod super pressam vocem silentium nuncupavit. Nam quomodo siluit cum subdatur dicens. magister adest et vocat te.

Chrisostomus. Tunc autem occulte sororem vocat si enim scivisset iudei christum advenire recessissent et non fuissent testes miraculi. **Augustinus.** Aduertendum etiam quemadmodum euangelista non dixerit. ubi vel quando vel quomodo

pedes eius et dixit ei. Domine si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus.

mariam dominus vocaverit. ut hoc in verbis marthe per eius intelligitur narratio. **Theophyl.** Siue etiam ipsam christi presentiam vocationem reputavit quasi dicit. i. excusabile est ut eo presente tu non creas obviam ipsi. **Chrisostomus.** Omnibus autem assidentibus illa lugens et plangens non expectavit ad se venire magistrum neque dignitatem servavit. neque a luctu de tenta est sed surgens confestim obviam unde sequitur. Illa ut audiit surrexit cito et venit ad eum. **Augustinus.** Ex quo patet quod non illam pervenisset martha si ei notus fuisset adventus ihesu. sequitur nondum enim venerat ihesus in castellum sed erat adhuc in illo loco ubi occurrerat ei martha. **Chrisostomus.** Vacans enim ibat ut non videatur iniecerit seipsum miraculo sed rogari ab alijs hoc igitur vult occulte euangelista insinuare aut quia cito currebat ut anticiparet eum venientem. Venit autem non sola sed omnes trahens iudeos unde sequitur iudei igitur qui erant in domo cum ea et consolabantur eam cum vidissent mariam quia cito surrexit et exiit secuti sunt eam dicentes quia vadit ad monumentum. ut ploret ibi. **Augustinus.** Hoc pertinet ad euangelistam narrare ut videamus que occasio fuerit quod plures ibi essent quando lazarus resuscitatus est ut tam grande miraculum quod triduum mortui resurgentis testes plures inveniret sequitur maria ergo cum venisset ubi esset ihesus. videns eum cecidit ad pedes eius. **Chrisostomus.** Perverecundia hęc sorore erat non enim turbam verecundata est nec suspitionem timebat quia de christo iudei habebant cum aliqui inimicorum christi interessent. sed omnia contempnit humana presentem magistro et soli se dabat ei qui ad magistrum honorari. **Theophilus.** Quia etiam diminute se videbatur habere dicens Domine si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus. **Alch.** quasi dicit. Dum nobiscum presentem fuisti non morbus non infirmitas aliqua apparere ausa est apud quos vita noverat hospitari. **Augustinus.** de verbis domini. O infidelis conventio te adhuc posito in seculo lazarus amicus moritur. Si amicus moritur inimicus quod pacietur parum est si non tibi soli super servit. Ecce tuum dilectum inferi rapuerit. **Beata.** Non autem omnia dixit maria que maria protulerat quia consuetudo hominum more lacrimis non omnia que voluit et in animo habuit proferre potuit. **Chrisostomus.** Marie loquenti nihil christus loquitur. neque ea dicit que sorori dixerat. Turba enim aderat multa et non erat tempus illorum verborum. Sed descendit et humiliatur humanam naturam denudans quia enim miraculum magnum erat futurum et in tempore per id lucratum sua a descensione attrahit

Ihesus ergo ut vidit eam plorantem et iudeos qui venerant cum ea plorantes infremuit spiritu et turbavit semetipsum et dixit ubi posuistis eum. dicit ei. Domine veni et vide. et lacrimatus est ihesus. Dixerunt ergo iudei

loquenti nihil christus loquitur. neque ea dicit que sorori dixerat. Turba enim aderat multa et non erat tempus illorum verborum. Sed descendit et humiliatur humanam naturam denudans quia enim miraculum magnum erat futurum et in tempore per id lucratum sua a descensione attrahit

ecce quō amabat eū
Quidā aut ex ip̄is di
xerunt. Nō potuit h̄
q̄ apuit oculos ceci na
tis acēvt ⁊ h̄ nō more
rēt. Ihesus ergo rur
sum fremēs in semet
ip̄so venit ad monu
mentū. Erat aut spe
lunca et lapis suppo
situs ei. ait ihesus. tol
lite lapidem. dicit ei
martha. Soror eius
q̄ mortuus fuerat. do
mine iā fetet. q̄dridu
anus em̄ est. dicit ei
ihesus. nōne dixi tibi
qm̄ si credideris vide
bis gloriā dei. tulerunt
ergo lapidem.

telles. et humanam
monstrat naturā vñ
dicit ihesus ergo vt
vidit eā plorantem.
et iudeos q̄ venerant
cū ea plorātes infre
muit spū et turbauit
semetipm̄. Augu.
Quis em̄ cum posset
nisi ip̄e turbare Tur
batus est xp̄us q̄ vo
luit esuriunt q̄ vo u
it in illius potestate
erat sic vel. sic affici
vñ non affici Verbu
em̄ animam suscepit
Et carnem toc̄⁹ ho
minis sibi coaptans
in p̄sone vnitatis na
turam. ac p̄ hoc vbi
summa potestas est.
fm̄ voluntatis nutū
turbat infirmitas
Theophilus. Ad ap
probandā em̄ condi
cōne humanā iubet
ei quod suū est. p̄sq̄
nec nō inūgit ei vir

rute spiritus sancti illamq̄ compescit. Vnde autē cū
at naturam pati dominus cōminet. cū appbando
q̄ homo verus et non apparēs fuerat cum ecclā nos
monendo ac metam mesticā ⁊ iocūditiā imponēdo
nam ex toto. nec cōpati. nec merē ferrum. ac ho
rum erubescencia muliebri. sequit̄. et dixit vbi pos
fuitis eum. Augustinus. de verb̄ dom̄i nō locū
sepulti ignorare et edi debuerat. sed fidem populi
appbare volebat. Chrysostomus. Non em̄ vult
ip̄e se inijcere. sed omnia ab alijs discere et rogat⁹
facere vt ab om̄i suspicōne eripiat signū. Au
gustinus. lxxiiij. questi. q̄ et interrogat vocacō
nem nostrā que fit in occulto arbitror significā
Predestinacō em̄ nostre vocacōnis occulta est cu
ius secreti signū est interrogacō domini q̄ nescis
entis cū ip̄i nesciamus. Vel q̄ ignorat e se peccato
res alio loco dominus ostendit dicēs nō noui vos
q̄ in disciplina et p̄ceptis eius non sūt peccata. se
quitur dicit ei dñe veni et vide. Chri. Nōdū
em̄ aliquod signū resurrectōnis mōstrauerat. vñ
ita videbat̄ iturus. vt lacrimatur⁹. non vt resus
citaturus. Prop̄ hoc ei dicit̄ veni et vide. Au
gusti Videt autem dominus quādo misereē Vnde
illi dicit̄. vide humilitatē meā et laborē meū et di
mitte omnia peccata mea. sequit̄ et lacrimatus est
ihesus. Aleb. Quia fons pietatis erat flebat p̄
parte humanitatis. quē resuscitare poterat p̄ po
tenciā diuinitatis. Augustinus. Quare autem fle
uit xp̄us nisi quia homines flere docuit. Beda.
Est autem hominū cōsuetudo caros suos mortuus
lugere. Scdm̄ hanc cōsuetudm̄ iudei dom̄i flere
putabāt. vñ subdit̄. Dixerūt ergo iudei. ecce q̄
modo amabat eum. Augustinus. Quid est ama
bat eū. Non veni vocare iustos sed peccatores ad

penitentiā se quiē Quidam autem ex ip̄is dixerūt.
Non poterat hic qui aperuit oculos ceci nati. fas
cere vt hic non moreretur. Plus est quod factus
rus est vt mortuus suscitē. Chri. Erāt autem
ex inimicis eius qui hoc dixerūt. Ex quibus igitur
oportebat eius ammirari virtutē ex his ei det̄ hūt
scilicet ex illuminaōne ceci nati q̄ nec illo miracu
lo facto. In hoc ecclā se ostendunt esse corruptos
quia nondū xp̄o adueniēte ad monumētum. p̄re
assumūt accusacōnes non expectātes rei finē sequi
tur. Ihesus ergo rurū fremēs in semetip̄o venit
ad monumētum Studiosē euāgelista frequēt̄ di
cit q̄ lacrimatus est et q̄ fremuit vt discas q̄ ves
te nostrā naturā induit. Quia em̄ hic magis alijs
euāgelistis magna de eo loquit̄ ecclā in rebus cor
palibus humilia dicit. Augustinus. fremas
autem et in te si dispoms reuolūcere. om̄i hom̄i di
citur q̄ p̄mitur pessima cōsuetudine. sequit̄ Er at
autem spelunca et lapis suppositus ei Mortuus s̄b
lapide reus sub lege Lex em̄ q̄ data est iudeis in la
pide scripta est Omnes autem rei sub lege sūt. ius
to autem non est lex posita. Beda est autem spe
lunca rupis cauata. Porro monumētum dicit̄ eo q̄
mentem moueat. hoc est mortuos ad memoriā re
uocat Sequit̄ ait ihesus tollite lapidem. Chri.
Sed quare non lapide iacēte fecit resuscitari. nō
ne poterat q̄ corpus mouit mortuū. voce ecclā mul
tomagis lapidem mouere. Non autem s̄ fecit. vt
eos testes faciat miraculi vt non dicāt quod in ce
co dixerant Non est hic. Manus em̄ et accessus ad
monumētum testabant̄ q̄ ip̄e est. Augustinus
Mistice autem dicit remouete lapidem. remouete
legis pondus gratiā p̄dicare. Augusti. lxxiiij.
questi. In quo puto illos significare q̄ veniētib⁹
ad ecclesiam ex gentibus. om̄is circūcisionis impo
nere volebant. vel eos qui in ecclesia corrupte vi
tunt et offensionis sunt credere volentibus. Au
gustinus. De verb̄ dom̄i iam autem maria et mar
tha sorores lazari que xp̄m frequēt̄ mortuos re
suscitasse viderant fratrem suum posse resuscitare
penitus non credebant. Nam sequitur dicit ei mar
tha soror eius qui mortuus fuerat Domine iam fes
tet quadruidanus enim est. Theophilus. Hec
autem martha tanq̄ diffidens dicit veluti impos
sibile credēs posse fratrem suscitari. ob dierū diu
turtatem. Beda Vel hec verba non sūt despe
racōnis. sed potius ammiracōnis Chrysostom⁹
Sed et hoc ecclā quod dicit valet ad obstruendum
indeuotos. vt et miraculū testent̄ manus tollēt̄
lapidem et auditus vocem audiens xp̄i. et visus
videntiū lazarus exire. et odoratus fetorē recipi
ens. Theophilus Xp̄us autem rememorat mu
lieri ea de quibus secum cōtulerat. et pene vt obli
uiscenti loquit̄. Vnde sequit̄ dicit ei ihesus. Nonne
dixi tibi quomā si credideris. videbis gloriā dei
Chrysostomus Non em̄ memor erat mulier eius
quod xp̄us dixerat. Qui credit in me ecclā si mortu
us fuerit viuet Et discipulis quidem dixit. vt glo
rificetur filius dei in ea l̄ die autem gloriā dei de
patre dicit. Infirmitates enim eorum qui audie
bant causa erat difference eorum que dicebātur.
nolebat dominus interim turbare astantes et iteo

dicit. videbis gloriam dei. Augustinus. In hoc autem est gloria dei quia et fetentem et quodriduanum resuscitavit. sequitur enim Tulerunt ergo lapidem

Orige. Mora tollendi lapidem adiacentem est forte defuncti causata est. nisi enim dixisset. iam fetet. Est enim quodriduanus non dicere. dixit ihesus. tollite lapidem. sustulerunt ergo lapidem. nunc ergo longe tardius ablatum est. Commodum est igitur nihil interponere ne inter iussa ihesu et ipsorum executionem

Ihesus autem elevatis sursum oculis dixit. Pater gratias ago tibi quoniam audisti me. Ego autem sciebam quoniam semper me audis. sed propter populum qui circumstat dixi ut credant. quia tu me misisti. Hec cum dixisset. voce magna clamavit. Lazare veni foras. Et statim prodijt qui fuerat mortuus ligatus manus et pedes institis. et facies eius sudario erat ligata. Dicit eis ihesus. Solvite eum et finite abire. Multi ergo ex iudeis qui venerant ad mariam et martham et viderant que fecit. Crediderunt in eum. Quidam autem ex ipsis abierunt ad phariseos et dixerunt eis que fecit ihesus.

Oracionis subdit gratiarum actiones dicens. Pater gratias ago tibi. quoniam exaudisti me.

Crisostomus. Hoc est nihil est stratum mei ad te. non autem ostendit quod ipse non potuit. vel quod minor sit patre quia hoc et amicis dicit et honore equalibus. ut autem ostendat. quoniam non indiget oratione. humiliat. Ego autem sciebam quoniam semper me audis. quasi diceret ad hoc quod fiat voluntas mea. non indigeo oratione ad hoc quod tibi suadeam. Vna enim est nostra voluntas. hoc autem obumbrare dicit propter auditorum incredulitatem. De enim non ita dignitatem suam respicit ut ad salutem neminem. propter ea excelsa quidem et magna pauca. et ipsa occultata. humilia vero multum circumfluunt circumsonibus. Hylari in. de trinitate. non igitur prece

Alchui. Quia cristus in homine minor erat patre ab illo petiit suscitacionem lazari. atque ideo se exaudiatum dicit. unde dicitur. Ihesus autem elevatis sursum oculis dixit. Pater gratias ago tibi quoniam exaudisti me. Orige. Eleuavit quidem sursum oculos quoniam intelligentiam humanam erexit. adducens illam per oracionem ad excelsitatem. Sed et necesse est volentes ad exemplar oracionis christi orare eleuare oculos cordis sursum. ac erigere illos a presentibus rebus. memoria cogitacionibus atque intentionibus. Si autem digne orantibus huiusmodi quodam exprimitur a deo de propria oracione promissio ad huc te loquente dicam. ecce assum. quid expedit arbitrari de domino et saluatore. erat enim oraturus pro resurrectione lazari. Sed preueniens illius oracionem qui solus bonus pater est. exaudiuisset dicenda. Pro implecione igitur oracionis subdit gratiarum actiones dicens. Pater gratias ago tibi. quoniam exaudisti me.

egit nobis oravit. ne filius ignoraret. unde subdit. Sed propter populum qui circumstat. dixi ut credant. quia tu me misisti. Cum enim sibi non proficeret de peccacionis sermo. ad profectum tamen nostre fidei loquatur non inops ergo auxilij est sed nos sumus inopes de carne. Crisostomus. Non autem dixit ut credant. quoniam minor sum. quoniam sine oratione non possumus facere. sed quoniam tu me misisti. non dixit. misisti me. ita cullem seruitutem recognoscet. a me ipso nihil faciente. sed me misisti. ut non deo stratum estiment nec dicant. non est ex deo et ut ostendam in tuam voluntatem opus istud fieri.

Augustinus. de ver. domini. Venit autem christus ad monumentum in quo lazarus dormiebat. et non tanquam mortuum sed tanquam sanum. tanquam viuum. tanquam audire paratum de sepulchro. protinus euocauit. Unde sequitur. hec cum dixisset. voce magna clamavit. Lazare veni foras. ideo dicit nomen. ne omnes mortui cogere se exire.

Christus non autem dixit. Surge tu. sed veni foras ut viuenti loquens ei qui mortuus fuerat. propter quod non dixit. In nomine patris mei veni foras aut resuscita eum pater. sed hec omnia dimittens postquam orantis formam accepit per res autoritatem ostendit quoniam et hoc sapientie sue est per verba quodam condescensionem. per res vero ostendere potestatem. Theophrastus. Alta vero saluatoris vox quod lazarus suscitauit. in die est tulle magne sonature. omnium resurrectione et Alcius etiam clamavit ut gentiliu ora retinet. fabulantiu in tumulis esse animas defuitorum. nam qui foras manentem eam aduocat per clamorem. Sic autem vniuersalis resurrectio in idu oculorum. proueniet sic et hec resurrectio singularis. Et ideo sequitur. Et statim prodijt qui mortuus fuerat ligatus manus et pedes institis. et facies eius sudario erat ligata. Jam mancipat effectui quod dicitur. venit hora cum audient defuncti vocem filij dei. et qui audierint. viuunt.

Orige. nam vox elata et clamor non modicum dicitur excitasse illum. et sic adimpletum est quod dixerat. vado ut excitem eum. Sed et pater qui filium orantem exaudiuit suscitauit lazarus. ut sic resurrectio lazari omnino opus sit filij orantis et patris exaudientis. Sicut enim pater suscitavit mortuos et viuificat. sic et filius quos vult viuificat. Crisostomus. Erant autem ligatus ut non putaretur esse fantasma. sed et hoc quod exibat ligatus non minus videbatur esse quam resuscitare. Sequitur enim. dicit eis ihesus. Solvite eum. Ut videlicet tangentes et ei appropinquantes videant. quia vere est ille. Sequitur. Et finite abire. et hoc propter humilitatem. non enim ducit eum. neque iubet secum ambulare ad sui demonstrationem.

Orige. Dixerat autem supra dominus propter populum qui circumstat dixi. ut credant. quia tu me misisti. nullo autem eorum credente hoc dixisset. velut aliquis hominum inscius futuro. Unde ad hoc remouendum subdit. Multi ergo ex iudeis qui venerant ad mariam et martham. et viderant que fecit. crediderunt in eum. Quidam autem ex ipsis abierunt ad phariseos. et dixerunt eis que fecit ihesus. Continet quid ambiguum. Vno presens verum qui iuerunt ad phariseos. fuerunt ex illis multis qui crediderant. apponentes conciliari christo hostiliter se habentes ad eum. Vel alij a creditibus irritare volentes inuidum phariseorum zelum in ipsum. et videtur mihi hoc magis euangelicam

exprimere velle. multos enim dixit qui per hoc quod viderunt crediderunt veluti paucis existentibus. alijs de quibus subdit. Quidam autem dicitur. Augustinus. lxxiiij. q̄stio. q̄q̄ autem in euāgeliste historiam resuscitatus lazarus plenā fide. teneam⁹ tū in allegoria aliquid significare non dubito. neque cū res facte allegorizant. geste rei fidem amittunt. Augustinus super iohānem. omnis quidem qui peccat. moritur. sed deus magna misericordia animas suscitatur. ne moriantur in eternū. Intelligim⁹ ergo tres mortuos quos in corporibus suscitauit aliquid significare de resurrectionibus animarum. Gregorius. iij. moralium. puellam enim in domo. mulierem extra portam. in sepulchro autem lazarus suscitatur. adhuc quippe in domo mortuus iacet. qui iacet in peccato. iam quasi extra portam ducitur cuius iniquitas usque ad mueres cundiam publice peccationis operatur. Augustinus. vltimus est mors quod cogitatum malum nondum processit in factum. Si autem ipsum malum fecisti. quasi mortuum extra portam extulisti. Gregorius. Sepulture vero aggere permittitur. qui in peccatione nequicie usu consuetudinis pressus grauatur sed hoc plerumque diuina gratia respectus sui lumine illustrat. Augustinus. lxxiiij. q̄stionū. vel accipiam⁹ lazarus in monumento animam terrenis peccatis obrutam.

Augustinus super iohānem. et tamen lazarus deus amabat. Si enim peccatores non amaret. de celo ad terras non descenderet. bene autem de illo qui peccare consueuerat dicitur fetet. incipit enim habere pessimam famam tanquam odorem teterimū. Augustinus. lxxiiij. q̄stionum. Recte etiam dicitur quodriduanus est. vltimum enim elementum terra est. Significat enim puteum terrenorum peccatorum id est cupiditatum carnalium. Augustinus super iohānem. fremuit autem deus lacrimauit. voce magna clamauit. quod difficile surgit. quod moles consuetudinis permittit. turbat seipsum Christus ut tibi significet quod tu turbari debras. cum tanta mole peccati grauaris et permittis. fides enim hominis sibi displicentis fremere debet in accusatione malorum operum. ut violentie penitentis cedat consuetudo peccandi. quoniam dicitur illud feci. et peccati mihi deus. euāgelium audiui et otremphi. quid facio. iam fremuit Christus. quod fides fremit. in voce frementis apparet spes resurrectionis.

Gregorius. xxiij. moralium. Dicitur autem lazarus. veni foras. ut ab excusatione et occultatione peccati ad accusationem suam ore proprio exire puocetur. ut qui intra conscientiam suam abscondit. nec per nequiciam a semetipso foras exeat per confessionem. Augustinus. lxxiiij. q̄stionū. quod autem lazarus exiit de monumento animam significat recedentem a carnalibus vicibus. quod non institis obuolut⁹. hoc est quod etiam a carnalibus recedentes et mente uiuentes legi dei. adhuc tamen in corpore constituti. alieni a molestiis carnis esse non possumus. quod autem facies eius sudario tecta erat. hoc est quod in hac vita plenam agnitionem habere non possumus. quod autem dicitur. Soluite eum et finite abire. hoc est quod post hanc vitam auferuntur omnia velamina ut facie ad faciem videam⁹. Augustinus super iohānem. Vel aliter quam cōtemnis mortuus iaces. quam confiteris procedis. Quid est enim peccare nisi ab occultis velut exiundo manifestari. sed ut confitearis deus facit. magna voce clamando id est ma-

gna gratia vocando. mortuus autem est. peccans adhuc ligatus est. confitens adhuc reus. ut autem soluite eum et finite abire. quod est que solueritis super terram erunt soluta et in celis. Alchui. Christus ergo suscitatur quod in teris per seipsum viuificat. soluunt discipuli. quia per ministerium sacerdotum absoluuntur viuificati.

Beda. Per eos autem qui phariseis annūciauerunt significant. nonnulli qui videntes bona seruorum dei opera odium insequuntur et infamare conantur.

Collegerunt ergo pontifices et pharisei filium aduersus iherosolimam et dicebant. quid facimus quia hic homo multa signa facit si dimittimus eum sic. omnes credent in eum et venient romani et tollent nostrum locum et gentem. Unus autem ex ipsis cayphas nomine cum esset pontifex anni illius dixit eis. vos nescitis quicquam. neque cogitatis. quia expe- dit vobis ut unus moriatur homo pro populo. et non tota gens pereat. Hoc autem a semetipso non dixit. sed cum esset pontifex anni illius prophetauit. quod Iesus moriturus erat pro gente. et non tantum pro gente sed et filios dei qui erant dispersi congregaret in unum. Ab illo ergo die cogitauerunt ut interficerent eum.

autem hoc ipsum erat. ad facientem enim tota miracula pertinebat ut se ab eorum insidijs eximeret. nisi forte crederent quod signa fecit. et putabant ea non fieri diuina virtute. Ibi quidem iam deliberabant non dimittere ipsum. opinantes se per hoc esse impedimento volentibus credere in eum. et romanis ne eis aufererent terram et gentem. Unde sequitur. Si dimittimus eum sic omnes credent in eum. et venient romani et tollent locum et gentem. Hoc dicentes. ipsum volunt occidere ut periculum ex suspitione traherent.

Theophilus. Decebat admirari ac extollere eum qui talia pagebat miracula. ipsi vero potius conuiliant illum occidende. Unde dicitur. Collegerunt ergo pontifices et pharisei consilium aduersus iherosolimam et dicebant. quid facimus. Augustinus. nec tamen dicebant. credemus. plus enim perdit hominis cogitabant quomodo nocerent et perderent. quam quomodo sibi consulere ne perirent. et tamen timebant et quasi consulere. Dicebant enim. Quid facimus. quia hic homo multa signa facit.

Christus. Dominum eum adhuc vocant. qui tantam suscepissent eius veritatis demonstrationem. Origenes. Est autem per ea que dicuntur ab ipsis. conuiliant et cecitatem. insipientiam quippe quia testificabant illum. et multa pergit se miracula. et tamen estimabant se posse aduersus eum emulari. velut non posse per se aduersus eorum emulaciones. Cecitatis

quasi dicēt. Si romani viderit eū turba aduētē
suspiciabūt nos in turāndem velle confurgere.
et destruent nostram ciuitatē. sed fictio erat que
dicebant. quid em̄ demonstrabat tale. armigeros
circūferebat. et equitaturas traxerat. nō ne des-
ta plequebat. sed vt non putent ob passionē suā
hoc dicere. totam ciuitatem piclitaridicūt. Au-
gusti. Vt timuerūt ne si omnes in cristū crederēt
nemo remaneret qui aduersus romanos ciuitatez
dei templūq; defenderet. qm̄ ostra ipsū templū
et cōtra suas patinas leges doctrinā xp̄i eē sentie-
bant. temporalia ergo p̄dere timuerūt. et vitam
eternam non cogitauerunt. Nam et romani post
domini passionē et glorificacōnem tulerunt eis.
et locum et gentem. expugnando et transferēdo.

Orig. Sed et s̄m anagogem locum eoz qui est
circūfessione sunt gētes occupauerūt qz p̄ eozū ca-
sum salus gentibz euenit. Loco em̄ gentiū romā
ponunt ex regnantibz qui regno suberāt nuncius
patis. Gens etiam ab eis sublatā est. qz qui fuit
p̄lus dei factus est non p̄lus. Cris. Cū autē illi
hesitabāt et in ordine consilij p̄ponebāt dicentes
Quid facim⁹ vnus inuerecunde et cū crudelitate
clamauit. vñ sequit. Vnus autē ex ipsis caphas
nomine cū esset pontifex anni illi⁹. Aug⁹. Mo-
uere potest quō dicatur pontifex anni illi⁹. cum
dñs cōstituerit vnū sūmum sacerdotē cui mortuo
vnus succederet. Sed intelligēdum est p̄ ambig-
cōnes et contencōnes inter iudeos postea cōstitu-
tum esse p̄les fore pontifices qui p̄ annos singlōs
vicibz ministrarent. et forte etiam in vnū annū plu-
res admistrabāt. quibz alio anno alij succedebāt

Alch. Nam de hoc capha iosephus refert qz
p̄cio sibi sacerdotiū vni⁹ anni redemerit. Orig.
Increpatur autē caphas prauitas in hoc qd̄ dicit
pontifex am̄ illi⁹. quo sez noster saluator exercuit
misteriū passionis. et tñ cum esset pontifex am̄ il-
lig dixit eis. Vos nescitis quicq; neq; cogitatis.
qz expedit vobis. vt vnus moriat homo p̄ plō et
nō tota gens peat. qñ dicēt. vos sedetis et adhuc
segniū rem attenditis. sed attendatis vni⁹ hōis
salutem p̄ omni republica oportet stemnere.

Theophi. Hoc autē ipse quidē praua dixit in-
tencōne. tñ spūsancti gracia ore eius vñ est ad
futuri p̄sagium. vnde subdit. Hoc autē a semetip̄o
non dixit. sed cū esset pontifex anni illi⁹ p̄phetas
uit. qz ihesus moriturus erat p̄ gente. Orig.
Non quicūq; p̄phetizat p̄pheta est. sicut non quis
cūq; ius plequit iustus est. sicut qui facit aliquod
opus p̄pter humanam gloriam. Caphas ḡ pro-
phetauit quidē. nec tamē erat p̄pheta. sic et bala-
am. Audebit autē quis dicere qz nō p̄ spūsanctum
caphas p̄phetauerit. qz etiam spūs maligni est
attestari ihesu et p̄phetare p̄ eo. iuxta illud quod
dicit. Nouim⁹ te qz sis sanctus dei. nam ei⁹ inten-
cionis est. non fideles auditores efficere. sed incu-
tare in p̄torio cōsidentes aduersus ihesum. vt eū
pimerent. vnde qz dicit. Expedi vobis qz pars
eius p̄phete fuit. dicit ver⁹. vel mentit. Nam si ve-
rum dicit. saluānt hi qui i p̄terito aduersus ihesū
mituntur. mortuo ihesu p̄ plō et p̄tingunt ad id
qd̄ expedit. qñ incōueniens est manifestus est qz

non fuit spūsanctus qui dedit hoc p̄ferri. qz spūs
sanctus non mentitur. Si autē quis velit veridic-
cum et in hoc esse capham. dixerit illo qz gracia
dei pro omnibus gustet mortē et qz est saluator
oim̄ hōim maxime fidelium. fatebitur etiam cūcta q̄
sunt in hoc loco p̄phetiam esse veridicā. incipien-
do ab illo. Vos nihil scitis. nihil em̄ n̄ ouerāt qui
ihesum ignorabāt esse veritatem. sapia m̄. iusticia
et pacem. et qz ipsis quoq; erat expediens. vt hic
vnus inq̄ntum est homo moriatur p̄ plō. nō em̄
inq̄ntum est imago inuisibilis dei est susceptibilis
mortis. p̄ plō aut obit. velut potens totū orbē
cup am̄ in seipsum retorquēs dissipare ac delere.
Ex hoc vero qd̄ dicit. hoc autē a semetip̄o non di-
xit. docemur qz aliqua nos homines p̄ nos dicimus
nulla inducente virtute ad p̄ferendum. Quedam
vero suadente nobis quadā virtute. et si non in te-
gre exprimam⁹. et sic osequēnt disponam⁹ ad ea
miserantes ea que dicim⁹. sed non intencōnem di-
ctorū. velut caphas ex se nihil p̄tulit. nec dixit
intencōnem. quia p̄phetiam dicit non accipiebat
Sed etiam apud paulum quidam legispiriti sunt n̄
intelligentes nec ea que p̄ferunt. Aug⁹. Vñ
docemur etiam homines malos p̄phete spūs futura
p̄dicere. qd̄ tamē euāgelista diuino attribuit s̄c-
mento qz pontifex fuit id est sūmus sacerdos.

Cris. Vide autē q̄nta spūsancti virtus est a mē-
te em̄ mala valuit verba p̄ferre p̄phete. Vide et-
iam q̄nta est pontificalis virtus potestatis. Pon-
tifer em̄ effectus est indignus existens. p̄pheta
uit nesciens quid dicit. ore em̄ solum vñ est gr̄a
ostentatum aut cor non tetigit. Aug⁹. Caphas
igitur de sola gente iudeoz p̄phetauit. in
qua erant oues de quibz ait ip̄e dñs. non sum mis-
sus nisi ad oues que pierunt domus israel. sed nos
uerat euāgelista alias esse oues que non erāt de
hoc ouili quas oportebat adduci. et ideo addidit.
et non tñ p̄ gente. sed vt filios dei qui erant dis-
persi congregaret in vnū. Vñ autē s̄m p̄destina-
cōnem dicta sunt. Nam neq; oues eius. neq; filij di
adhuc erant. G. eg. vj. moralium. Persecutores
igit pegerunt hoc qd̄ p̄nicōse moliti sunt. intule-
runt mortem vt ab eo abscederent fidelium deuo-
cionem sed fides ide creuit. vñ se h̄c extinguit in
fidelium crudelitas credidit. Non enim ad pietatis
sue obsequiū redgit. qd̄ contra illuz humana cru-
delitas extorsit. Orig. Concitati autē ad iram
ex verbis caphas tarauerunt vt occiderent dñm
Vnde sequitur. Ab illo ergo die cogitauerūt vt
interficerēt eum. Et quidem si non spūsancto
caphas p̄phetauerat. ali⁹ spūs fuit qui valuit et
p̄ impiū loqui. et sibi cōpares aduersus cristū ma-
citarē. Qui autē vult respondere p̄ spūsancto dicit
qz sicut sacrarum intencōnem scripturarū ad vñ
litatem platam. aliqui prauē suscipiūt ad consti-
tuendā enormem disciplinam sic editam p̄ salua-
tore p̄phetiam veridicam. non debito modo perci-
pientes consiliati sunt vt interficerent cristum.
Crisostomus. Querebant quidem prius et eum
interficere. nunc et sententiam firmauerunt.

Ihesus ergo iam non in palam ambulabat apud iudeos sed abiit in regionem iuxta desertum in ciuitatem que dicitur effrem. et ibi morabatur cum discipulis suis. Proximū autem erat pascha iudeorum et ascenderūt multi hierosolimā de regione ante pascha ut sanctificarent se ipsos. quare ibi morabatur cum discipulis suis. Proximū autem erat pascha iudeorum et ascenderūt multi hierosolimā de regione ante pascha ut sanctificarent se ipsos. quare ibi morabatur cum discipulis suis.

te agone confitendi ihesum non cuitare confessionem. nec recusare subire mortem gracia veritatis nec minus honestum est non tradere occasionē tāte temptacōni. non solum propter certitudinē cūentus propter. sed ne nos occasione p̄stemus ut alij magis imp̄iac norij fiant. Nam si quis factus erga quem materia criminis luet penas. quāmodo persecutorē non declinans nō etiam de p̄sequētis delicto dabit responsū. Non solum autē dñs illic iuit. p̄mo ut nullam daret causā p̄quirentibz eū discipulos eē secū duxit. Vñ sequit̄. et ibi morabatur cū discipulis. **Cris.** Qualit̄ putas ēbatos discipulos humane videntes eum saluatum. Ipsi autēz quā omnes letabant̄ et festum celebrāt tunc occultant̄. et in piculis sunt. sed tamen p̄manebāt eum eo. s̄m illud. Vos estis qui p̄mansistis mecum in temptacōnibz meis. **Orige.** Duo ad annagogiam vero dicatur quod ihesus dudum cū fiducia ambulabat inter iudeos. cū verbū diuinū p̄ prophetas in ipsis cōuersabat̄. sed abiit illuc. nec est verbū dei inter iudeos. accessit autēz ad villam que est p̄pe desertum. de qua dicitur. Multi filij deserte maḡ quā cōiugate. villa autē dicitur effrem. que interpretatur fertilitas. fuit autē effraim frater manasse. senioris populi obliuioni traditi. Post populum eū obliuioni datum p̄termisim. p̄dnt ex gentibz abundantia. Discedens ergo a iudeis dñs. venit in terrā totius orbis p̄pe desertam ecclesiā que dicit̄ ciuis

Orige. Cum consiliū cōgregauerūt pontifices et pharisei ut occiderent ihesum. ipse se cauens se obliuās non ultra cum fiducia cōuersabatur cum iudeis. sed neqz ad asiam ciuitatem abij p̄fatam. sed ad quādam remotam. unde dicitur. Ihesus ergo iam non in palam ambulabat apud iudeos sed abiit in regionem iuxta desertum in ciuitatem que dicitur effrem. **Aug.** Non quia potentia eius defecerat. in qua si velle palam cum iudeis cōuersaretur et nihil ei facerent. Sed exemplū discipulis demonstrauit. quo appareret non esse peccatū. si fideles eius oculis persecuentū se subtraherent et furorem sceleratorū latēdo p̄cipueuitarent quā se ostendendo magis accēderent. **Orige.** Hoc estum nāqz est imminē

tas fecunda. et ibi moratur cū discipulis vsqz nūc

Aug. Ille autem qui de celo venerat pati p̄p̄inquare voluit loco passionis. quare inimebat loca passionis. unde sequit̄. Proximū autē erat pascha iudeoz. habebāt iudei pascha in umbra. nos in luce. Sangne occisi p̄coris iudeoz postes signati sunt. sanguine criste frontes nostre signant̄. illuz diem festum iudei cruentum habere dñi sanguine voluerūt. illo die festo occisus est agnus quod eundē diem festum suo sanguine cōsecrauit. Mandatū autē erat in lege iudeis. ut die festo quo pascha erat. om̄s vndiqz suerent. et illi diei celebracōne sanctificarentur. Vnde sequit̄. Et ascenderūt in hierosol. de regione ante pascha ut sanctificaret se ipsos. **Theophi.** Ascenderunt autē ante pascha ut purgarent. quā quicūqz peccauerāt multi vel spontanea pascha non celebrabant. nisi p̄cipueuitentur ut mores erat. balneacōnibus et ieiunijs ac rasura. quare iam quādam deputatas oblacōes offerendo. hi ergo expiacōnem celebrātes insidiatur dño. Vnde sequit̄. Querēbāt ergo ihesum et colloq̄bantur adinuicem in templo stantes. quid putatis quia non venit ad diem festum. **Cris.** Insidiabant̄ ei et tempus festi. tempus faciebāt occisionis. **Origen.** Et propter hoc non dixit pascha dñi sed iudeoz. nam saluator in illo paciebāt̄ insidias. **Alch.** Illi ergo querēbant ihesum nō bñnos autem quare eum stantes in templo dei. mutuo nos consolando et exorando ut veniat ad diem festum nostrum et sua p̄sencia nos sanctificet. **Theophilus.** Sed si talia solum vulgus pageret. videretur utiqz passio ex impericia p̄gredi. sed etiaz pharisei p̄cipueuit ut capiatur. Vnde sequit̄. Dederūt autē pontifices et pharisei mandatum ut si quis cognouerit vbi sit indicet. ut apprehendant eum.

Orige. Et attende quod ignorabāt vbi est. ostensum est eum discessisse. Dices etiam quā insidias antes ihesum ignorabāt vbi sit. propter quod dederūt alia quā diuina mandata docentes discipulas et mandata hominū. **Aug.** Nos autem indicemus in oculo iudeis vbi sit vtinam velint audire et apprehendere.

CAPI. XII.

Ihesus ergo ante sex dies pasche venit in bethaniā vbi fuerat lazarus mortuus quem suscitauit ihesus. Fecerūt autē ei cenam et ibi martha ministrabat. Lazarus vero vnus erat ex discubentibus cum eo. Maria accepit librā vnguenti nar dipisici precōfi et vnxit pedes ihu

Alchui. Appropinquate tempore in quo dñs pati disposuit. appropinquauit ipse loco in quo eius dem passionis dispensacionem p̄ficere voluit. Vnde dicitur. Ihesus ergo ante sex dies pasche venit in bethaniā. In hierosolimā quidem ut ibi pateretur. in bethaniā vero ut resuscitacō lazari mōtue oim arcus imp̄imere. Vnde si bōit̄ vbi fuerat lazarus mortuus quem suscitauit

et extersit capillis s. pedes eius. et domus impleta est ex odore vnguenti. Dicit ergo vnus ex discipulis s. iudas scariothis qui erat eum traditurus. **Quare hoc vnguentum non venditur CCC. denarijs et datum est egeis dixit at s. n. q. d. egeis ptinebat ad eum sed q. fur erat et loculos habens. ea q. mittebantur portabat dixit ergo ihesus. Simite illam vt in diem sepulture mee seruet illud. Paupes enim semper habetis vobiscum me autem non semper habebitis. Cognouit ergo turba multa ex iudeis q. illic esset et venerunt non ppter ihesum tamen sed vt lazarus viderent quem suscitauit a mortuis. Cogitauerunt autem principes sacerdotum vt lazarus interficerent. quia multi ppter illum abibant ex iudeis. et debebant in ihesu**

cedit. sed vt ad deum. Vnde sequitur. Maria ergo accepit libram vnguenti nardipistici precio et vnxit pedes ihesu. et extersit capillis suis pedes eius. **Aug. 9.** Quod ait pistici locum aliquem credere de beatus. vnde erat hoc vnguentum preciosum.

Alchui. Vcl pistici id fidelis nec extraneis speciebus adulterati. Hec est illa mulier q. quondam peccatrix in domo simonis venit ad dominum cum alabastro vnguenti. **Aug. 9.** de concordia. eu. q. aut hoc in bethania rursus fecit. aliud est q. ad luce narratione non ptinet s. parit. narrat a tribus iohanne scz matheo et marco. q. s. matheo et marco caput domini vnguento illo perfusum dicit. iohannes autem pedes. non solum caput. sed et pedes domini accipiam. perfusisse mulierem. matheus etiam et marco recaptulando ad illum diem redeunt in bethania. qui erat ante sex dies pasche. et narant q. iohannes de cena et vnguento. Sequitur. et domus impleta est ex odore

uit ihesus. **Theop.** Decima autem die mensis agni iudei capiunt imolandum in festo pasche. extunc enim festiuitatis prelibant solennia. quapropter in die que est nona mensis et preceedit sextus diem an pascha. epulantur splendide. et exordium festi hanc diem constituit. quo fit vt ihesus quoque pgens bethaniam conuiuaret. Vnde sequitur. fecerunt autem ei cenam. et ibi martha ministrabat. p hoc autem q. dixit q. martha ministrabat insinuat q. in illis domo erat conuiuium. Sed attende mulieris fidelitatem. non enim famula bus imponit misterium. sed ipsa met suscipit. Imuere autem volens euangelista vere resurrectionis lazari signus. subdit Lazarus vero vnus erat ex discipulis tunc cum eo. **Augusti.** Viuebat. loquebatur. pulabat. veritas ostendebat. infidelitatis iudeorum confundebat. **Cris.** Maria autem non faciebat omnem famulatum sed ad solum dominum constituit honorem. et non vt ad hominem ac-

tinguenti. **Aug. 9.** sup iohannem. ad ap. m. reuoca mtencioz q. dicit. Alijs sumus odor vite ad vitam alijs sumus odor mortis ad mortem. demq. audies hinc ex vnguento isto. quod erat alijs odor bonus in vitam alijs odor bonus in morte. vñ seqt. Dicebat s. vnus ex discipulis s. iudas scariothis q. erat eum traditurus q. re s. vn. non vt. ecc. dena. et datum egeis

Aug. 9. de concordia. eu. q. d. alij dicit discipulos murmurasse de vnguenti precio effusione iohannes autem iudam commemorat. puto discipulorum nomine iudam significat. p. ali numero p. singulari vsurpato. Potest etiam intelligi q. alij discipuli aut sentierint hoc aut dixerint. aut eis iuda dicente p. sua sum sit. atq. oim. volutat em. matheus et marcus verbis etiam expresserunt. sed iudas p. p. terea dixerit. q. fur erat. ceteri p. p. terea paupum curam. iohannes vero de solo illo id commemorat voluisse. cuius ex hac occasione furandi consuetudine credidit intumescere. Nam sequitur. Dixit autem hoc non q. de egenis ptinebat ad eum. sed q. fur erat et loculos habens ea q. mittebantur portabat. **Alchui.** Portabat ministrario. exportabat furto. non tunc p. iudas q. accepit a iudeis pecuniam vt dominum traderet. ias fur erat dominum p. ditus sequebatur non corde sed corpore. Voluit autem p. hoc dominus admonere vt malos tolleremus ne corpus cristi diuidamus. Qui aliquid de ecclesia furatur iude p. ditio compatur. tolera malum bonum vt venias ad premium bonorum. ne imitaris in pena malorum. Exemplum domini accipite. ouerfatis in terra. Quare habuit loculos cui angeli ministrabant nisi q. ecclesia ipis loculos habitura erat. quare fures admisit nisi vt et ecclesia fures. dum pariter tolerare. sed ille qui consueuerat de loculis pecuniaz tollere. non dubitauit accepta pecunia ipsum dominum vendere. **Cris.** Ideo etiam ei furi existenti loculos commisit pauperum. vt omnem abscederet occasionem. Non enim habuit dicere q. p. p. terea pecuniaz tu desiderium hoc fecit. etiam sufficientem habebat ex loculo concupiscentie mitigationem. **Theophylus.** Quidam vero admistracionem pecunie suscipisse iudam fatentur. tanq. minimum oim. Nam pecunie admistracione doctrine admistracione inferior est s. m. q. dicit ap. in actibus. Non est equum nos derelinquere vt. bum dei. et ministrare mensis. **Crisostomus.** Christus autem multa ostensione ad iudam vtens non increpauit eum subripiente. sed omnem intulit excusacionem. nam sequitur dixit ergo ihesus Simite illam. vt in diem sepulture mee seruet illud. **Alchui.** Significat se moriturum et ad sepeliendum aromatibus esse vnguentum. Ideo marie cui ad vnguentum mortui corporis multum desiderati pueri non liceret donatum sit viuenti adhuc impendere obsequium q. post mortem celeri resurrectionem p. uenta nequiret. **Cris.** Rursus etiam p. p. ditorem rememorat gest sepulture. ac si di. grauis sum tibi et onerosus. sed expecta parum et abito. Et hoc ostendit eum subdit. paupes enim semper habetis vobiscum. me autem non semper habebitis. **Augustinus.** Loq. batur de presentia corporis sui. Nam maiestatem suam. s. m. prudentiam. s. m. ineffabilem et inuisibilem gratiam impletur q. d. ab eo dictum est. Ecce ego vobiscum sum vsq. ad consumacionem seculi

Vel aliter. In iude persona significati sunt i ecclesia
 fia mali. Si enim bonus es. habes xpm et in presentia
 p fidem et sacramentum. et habebis semp. qz cu hic
 exieris ad illuz venies qui dixit latroni. Hodie me
 cum eris in paradiso. Si aut male versaris. videris
 habere in presentia xpm. quia baptizaris baptismo
 xpi. accedis ad altare cristi. sed male viuendo non
 semper habebis. Non aut dixit hies. sed habebis. qz
 vnus malus corpus maloz significat. Sequitur
 Cognouit ergo turba multa ex iudeis qz illic eet
 et venerunt non ppter ihx sum tm. s; vt lazarus vi
 derent que suscitauit a mortuis. curiositas eos ad
 duxit. non caritas. Theophi. Visores em susci
 tati fieri cupiebant. expectantes etiam de inferis
 aliquid lazaro referente pendere. Aug9. quia
 vero tantum miraculum dni tanta erat euidetia
 diffamatum vt non possent vel occultare quod fa
 ctum est. vel negare. cogitauerunt vt lazarus in
 terficerent. Vnde sequit. Cogitauerunt aut prin
 cipes sacerdotu vt et lazarus interficeret. qz ml
 ti ppter illu abibant ex iudeis et cre. in ihesum. O
 ceca seuericia qsi dñs suscitare potuit mortuu et non
 possit occisum. ecce vt qz dñs fecit et lazaru mor
 tuu. et seipm suscitauit occisum. Cris. nullu at
 miraculu cristi eos it a furore fecit hoc em mirabi
 lius erat. et coram multis factum est. et erat mopi
 nabile mortuu qdriduanu videre ambulante et
 loquentem. Aliter etiā illi in alijs putabant cri
 minari sabbati solucōnem. et hac via abducere Es
 bas. hic aut qz a nullo habebat conquere contra
 ihesum. aduersus lazarus faciunt conatum. iraqz
 et in ceco hoc fecissent. nisi haberet accusacōnem
 de sabbato. Aliter aut ille quidem ignobilis erat
 et eiecerunt eum de templo. hoc etiam eos morde
 bat qz festiuitatem instantem omnes dimittentes
 bethaniam veniebāt. Alchui. Mistic aut qz añ
 sex dies venit bethaniam. significat qz ille qui sex
 diebus omnia fecerat. et sexto die hominē creauit.
 ipse sexta mundi etate. sexta feria. sexta hora redi
 mere mundu venerat. Cena aut dnica. fides est
 ecclesie que p dilectionem operat. martha mmi
 strat. cu fidelis aia opera sue deuocōis dño impē
 dit. Lazarus vnus erat ex discipulis. cu hi qui
 post peccat oz mortem resuscitati sunt ad iustici
 am vna cum eis qui in sua permanserunt iusticia.
 de presentia veritatis exultant. et celestis gracie
 muneribus aluntur. Et bñ in bethania celebraē.
 que interptatur domus obedientie. Nam ecclesia
 est obedientie domus. Aug9. Vnguentu autē
 quo maria vnxit pedes ihu iusticia fuit. ideo libra
 fuit. Erat aut vnguentu nardipistici precōsi. pi
 lhis grece fides dicitur. Querebas operari iustici
 am. iustus ex fide viuit. Vnge pedes ihesu bñ vis
 uendo. dominica sectare vestigia. capillis terge
 si habes superflua da paupibus. et domi pedes terfi
 sti. Capilli enim superflua corporis videntur.

Alchui. Et notandum qz primo tantum pedes
 vnxit. hic aut pedes et caput vnxit. jbi rudimē
 ta penitentium hic iusticia pfectaz designat aia
 rum. p caput em domini sublimitas diuinitatis.
 p pedes humilitas incarnacōnis exprimit. vel p
 caput ipse xps p pedes paupes qui sūt mēbra ei9

Augustinus. Domus autem repleta est odore
 mundus impletus est bona fama.

In crastinum autem
 turba multa que con
 uenerat ad diem festum
 cum audisset quia uenit
 ihesus hierosolimam
 ac ceperunt ramos pal
 marum et processerunt
 obviam ei et clamabant
 Osanna benedictus qui
 venit in nomine domi
 ni rex israel. Et inuenit
 ihesus asellum et sedit
 super eum. sicut scrip
 tum est. Noli timere
 filia sion. ecce rex tuus
 venit tibi sedens super
 pullum asine. Hec non
 cognouerunt discipuli
 eius primum sed quā
 do glorificatus est ihe
 sus tunc recordati sunt
 quia hec erant scrip
 ta de eo et hec fecerunt
 ei. testimoniū ergo p
 hibebat turba que cum
 eo erat quā vocauit la
 zarum de monumento
 et suscitauit eum a mor
 tuis. ppter eam et obviam
 uenit ei turba quia
 audierunt eum fecisse
 hoc signum pharisei
 autem dicebant ad se
 metipsos videtis quā
 nihil proficimus. Ecce
 mundus totus post
 eum abiit

indicans quod rem aliquam significas. sicut sunt i lin
 gua latina. quas interiectiones vocant. Beda
 Est aut compositum ex corrupto et integro. O si ei
 salua. anna obsecrans est interieccio. Osi g cor
 ruptum. anna est integrum. benedictus autē qui
 uenit in nomine dñi. sic poci9 accipiendū est. vt
 in nomine dñi. in nomine dei patris intelligatur.
 quis possit intelligi etiam in nomine suo quia et
 ipse dñs est. S; uerba eius melio nostz dirigūt
 in intellectum. Ego ueni in nomine patris mei. non

Cris. Preceptum legis erat vt decima lus
 na primi mensis ag
 nus siue hœdus in do
 mo recluderet vsqz
 ad quartadecimam lus
 nam eiusdem mensis
 quā ad uesperam im
 molabatur. vnde et
 uerus agnus ex omi
 grege sine macula e
 lectus. p phi sacrifici
 cacōnem imolanda añ
 quinqz dies id est de
 cima luna hierosoli
 mā ascendit Aug.
 Quātus aut fructus
 apparuerit p̄dicatio
 nis ei9. et qnt9 grex
 ouium ex his q̄ peris
 erant domus israel
 uocem pastoris au
 dierit. intendendum
 est ex eo qd dicitur.
 In crastinum autem
 turba multa que co
 uenerat ad diē festū
 cum audisset quia uenit
 ihesus hierosolimaz
 acceperunt ramos pal
 marum. Rami palma
 rum laudes sunt. sig
 nificantes uictoriā q̄
 erat dñs mortez mo
 riēdo superaturus. et
 trophæo crucis d dia
 bolo mortis princepe
 triūphaturus. Cri
 sostom9. Ostēdebāt
 autem quā d reliquo
 maiorem q̄ de aphe
 ta opinionem habes
 bant de eo. vnde seq
 tur. Et processerunt. ob
 eret etiam osāna benes
 dictus qui uenit in
 nomine domi rex is
 rael. Aug9. Osan
 na vox est obsecrans
 tis magis affectum

vtiq; amittit diuinitatez. qm nos docet humilitate

Cris. Hoc est etiam qd maxime coegit credere in xpm omnes. qm non est deo cōtrarij et hoc maxime erigebat plebem q ipse dicebat se a patre venisse. Ex his ergo verbis colligim⁹ q deus est nam ofama saluos fac mterptatur. salutem autē soli deo scriptura attribuit. Deinde quia vere est deus quia venit inquit. non q dicitur. hoc enim feruile est qdāmodo illud vero dñicum. q etiam dicūt in nomine dñi. illud idem erga ipm protendit. non em in noie serui sed domi dicūt illū veire

Aug⁹. Quid autē magnū fuit regi seculoz regem fieri dñm. Non em rex israel xps ad erigendum tributum vel ferro exercitū armandū. h rex israel q mentes regat. q in regnū celozū perducat. q ergo rex voluit esse israel dignacō est. nō promociō. miseracōnis iudiciū. non potestatis augmentū. qui em appellatus est in terra rex iudeorum in celis est dñs angeloz. Theophi. Iudi autē regem israel ipm nuncupabāt. qsi sehibile regem somnantes. Expectabant nāq; erurgē qndam in regem maiorem qm humanā naturam saluatur. eos a romonaz iurisdicōne. Quid autē dñs venerit. ostendit euāgelista subdens. Et iuenit ihesus asellum et sedit sup eū. Aug⁹. Hoc breuiter dictum est. Nam queadmodū sit factum apud alios euāgelistas plenissime legitur. pūllū aut asine in quo nemo sederat. hoc em apud alios euāgelistas inueniē. intelligim⁹ pūllū genūm. qui legem domini nō acceperat. asinam vero. quia vtz q dñō adductum est. plebem eius q veiebat ex pūllō israel. Cris. fecit ergo hoc pphetice aliquid figurans. qm videlicet i mundū gentiū populū debebat subiectū habere a pphēciā qndā implens. Aug⁹. Adhibetur autē huic facto ppheticiū testimoniū vt appareret. qm maligni pncipes iudeoz eū non intelligebāt in quo implebant que legebant. Vnde sequitur. Sicut scriptū est. Noli timere filia sion. ecce rex tuus venit tibi sedens sup pullum asine. In illo pūllō erat filia sion. ipsa est hierl'm que sion. cui dicitur. Noli timere illum agsce. qui a te laudatur. a noli trepidare eū patitur. qz ille sāguis funditur. p que tuū delictum delect. a vita redimatur. Cris. Vel alie qz reges eoz iniusti fuerāt. a eos obnoxios bell faciebāt confide ait. hic non talis. h mitis a mansuetus. q ostendit ab asino non em exercitū hns intrabat. h asinum habens solū. Vide autē euāgeliste sapiam. non verecū dabat priorem ignorantiam diuulgare. nam sequit. Hec nō co-dis. ei⁹ pūm. h qm gloriatus est ihesus Aug⁹. id est qm virtutē sue resurrectōnis ostendit. tunc recorsit. quia hec erāt scripta de eo a hec fecerūt ei id est non alia q que scripta erāt de eo. Cris. hoc aut ignorabāt. qm ipse non reuelauit eis. Scanz dazasset ei eos. si rex existēs talia passurus erat et etiam non suscepissent statim cogitōne regni de quo dicebat. de regno em temporali hoc dici putassent. Theophi. Aspice autē ole qncā passi omis. suscitauit lazarum. hoc oim nouissime referens uans miraculum. a ob hoc plimi ocurrēbāt a credebant. vnde sequit. Testi. g pbi. tur. que cū eo

erat qm vo. la. de monumento et fisci. eū a morte. ppter ea a obuiā venit ei turba. qz au. eū fe. hoc signum. Exinde liuoz a insidie. vnde sequit. pharisei aut dicebāt ad semetiplos. videtis qz nihil pficimus. Ecce mundus totus post ipsū abiit.

Aug⁹. Turba turbauit turbam. Quid autē inuidet ceca turba. qz post eum abiit mundus. p que factus est mundus. Cris. Mundum em hic turbam dicunt. videtur autē mihi hoc dictum esse eos tū qui sani quidem erant. non audebāt autē ppalari. Demū ab euentu deterebāt alios quasi incōsumabilia temptates. Theophi. Acti di. qntumz cūq; insidiam tātō hic augetur et gloria ei⁹ mstenditur. Quis ergo profectus de tantis insidijs

Erant autem gentiles quidā ex his qui ascenderant vt adorarent in die festo. Hi ergo accesserunt ad philippum qui erat a bethsaida galilee et rogabant eū dicentes. Domine volum⁹ ihesuz videri. Venit philipp⁹ et dicit adree. andreas rursum et philipp⁹ dicunt ihesu. Ihesus autē respondit eis dicens. Veit hora vt clarificetur filius hominis Amen amen dico vobis nisi granus frumentū cadens i terrā mortuū fuerit ipsum soluz manet. Si autē mortuū fuerit multus fructū affert. Qui amat animā suā pdet eaz et qui odit animā suā in hoc mundo in vitaz eternam custodit eaz. Qui mihi ministrat. me sequatur. et vbi ego suz. illic et mister meus erit. Si quis mihi mstrauerit honorificabit euz pater me⁹

existenti. audierat em in viam gentium non abieritis. ppea cum discipulo cōmunicans magistro refert. Vñ seqē. Andreas rursum a philipp⁹

Beda. Templū dñi hierosolimis situz a deo erat famosuz vt diebus festis non solum vicin sed eē mlte ex longinqs regi omibus gentes illuc adueniret. Sic eū nuchō candacis regi ne ethiopum actus a postoloz declarat. Hec g consuetudine hi gentiles venerāt adorare. de quibz dicitur. Erant autem gentiles quidam ex his qui ascenderant vt adorarent in die festo. Crisostomus. Prope existentes de cetero vt p feliti fierent. fama itaq; audita de xpo. volunt eum videre. vnde sequitur. Vñ g acce. ad philippuz q erat a bethsaida galilee et roga. eum di. dñe volum⁹ ihesuz vidē

Aug⁹. Ecce voluit eum iudei occidere. Gentiles videre sed et illi ex iudeis erant qui clamabāt. venes dicitur qui venit i nomine dñi. Ecce illi ex circūcisione illi ex pūpicio. velut duo parietes de diuerso venientes. et in vnam fidem cristi. pacis oculo sculo cōcurrentes. sequit. Venit philippus et dicit andree.

Cris. Quasi prior

dicunt ihesu. Aug⁹. Audiam⁹ ergo vocem lapidis angularis. Vñ sequit^r. Ihesus aut^{em} respondit eis dicens. venit hora vt clarificetur fili⁹ hominis. Forſitan aliquis putat ideo ſe dixiſſe glorificatus qz gentiles eum volebant videre. non ita eſt. S³ videbat gentiles poſt paſſionem et reſurrexerunt ſuam in omnibus gentibus creditur os. Ex occaſione igitur iſtorum gentiliu qui eum videre cupiebant. annuſciat futuram plenitudinē gentiu a p mittit iā ad eſſe horam glorificacōis ſue. qua facta in celis gentes fuerant creditur ſm illud Ex altare ſup celos de⁹. a ſup omnem terram gloria tua. Sed altitudinēz glorificacōis oportuit vt pcederet humilitas paſſionis. Vñ adiūat. Amen amen dico vobis. niſi gra. fru. ca. in ter. mor. fue. ipſū ſolum manet. Si aut^{em} mor. fuerit multū fructum affert. Se aut^{em} dicebat granum mortificandū in infidelitate iudeoz multiplicandum in fide plōz. Beda. Ipſe em ex ſemine patriarchaz in agro hui⁹ mundi ſeminatus eſt. id eſt incarnatus eſt vt moriendo eū multiplicacōne reſurgeret ſolus mortuus eſt. eū multis ſurrexit. Criſ. Et qz p ſermones non ita ſuadebat vtitur expimēto qz frumentum magis facit fructū cū mortuū fuerit. Si aut^{em} ex ſeminibz accidit. multo magis in me. Quia igitur de reliquo debebat dimittere diſcipulos ad gentes. videt aut^{em} gentiles pſilientes ad fidem. oſtendit qz tempus erat vt ad crucem veniret. non em pri⁹ eos ad gentes miſit. donec iudai offenderunt. donec crucifixerunt. Et qz de morte ſua puidit diſcipulos ſtultūdos. ſupabūdantiāz. Facit ſermonis dicens non ſolum ſi nō mortē meā patienter ſuſtineritis. ſed etiam ſi voſ ipſi nō moriamini. nullum vobis erit lucrum. Et hoc eſt qd ſb dit. Qui amat animā ſuā pdet eam Aug⁹. Hoc duobz modis itelligi pot eſt qui amat pdet. id eſt ſi amas pdes. ſi cupis vitā tenere i xpo noli mortem timere p xpo. Item alio modo qui amat animā ſuā pdet eam. noli amare in hac vita. ne p das in eterna vita. hoc aut^{em} qd poſteri⁹ dixi magis hōe videtur euāgelicū ſeſum. Sequit^r em. Et qui odit animā ſuā in hoc mundo. in vitā eternā cuſtodit eam. ergo qd ſupra dictum eſt qd amat. ſubintelligitur in hoc mundo. Criſ. Amat aut^{em} animā ſuāz in hoc mundo. qd deſideria ei⁹ mōdūmētia facit. Odit aut^{em} eam qui non cedit ei noxia cōcupiſcenti. Et non dixit. qui non cedit ei. ſed qd odit eam. Quē admodū em eoz. qui odio halent nec vocem audire ſuſtinemus. nec viſū videre delectabit. ita et animā cū contraria miūgit qd deo non placent cū vehementia auertere oportet. Theophi. Quia em valde onerofum erat audire qd oportet odire animā. cōſolatur per hoc qd addit in hoc mundo. temporis indicans particularitatē. non em impetuū iubet animā odio haberi. a emolumentū poſt eū dicit. in vitam eternā cuſtodit eam. Aug⁹. ſed vide ne tibi ſubrepat. vt teipſum interimē velis ſic itelligēdo qd debes in hoc mundo odire animā tuam. hinc em quidā maligni atqz puerſi homines eide flamis ſe donant. a quis pfocant. p cepitacōne collidūt a peunt. hoc xps non docuit. ymo a diabololo picipiū ſuggerenti reſpondit. Vade ſatba

nas. Cū ergo cauſe articulus venerit. vt hec condicō pponatur. aut faciendū eſſe contra dei pceptum. aut ab hac vita migrandū. cōmināte mortē pſecutore ibi oderis in hoc mundo animā tuā. vt in vitam eternam cuſtodias eam. Criſ. Dulcis quidem eſt pſeſ vita. his qui aſſixi ſunt ei. Si vero quis ad celum reſpexerit. vidēs que ibi ſunt bona. cito otemnet vitam pſentem. eū em apparuerit melior otemnit pſior. In hoc g nos inducens xps ſubdit. Qui mihi miſtrat me ſequatur. id eſt me imitetur. de morte hoc dicit. a de ea que p opa aſſecucōne. oportet em eū qui miſtrat euz cui miſtrat ſequi Aug⁹. Quid g ſit miſtrare xpo. in ipſis verbis agnoſcim⁹ cū dicit. ſi⁹ mihi miſtrat. Miſtrat g ihesu qui non que ſua ſūt querūt. ſed que ihesu xpi. hoc eſt em me ſequatur vias ambulet meas. non ſuas non ea trā q ad mīaz ptinent corporalē. ſed omnia opa bona ppē xpm faciens. vſqz ad illud opus magne caritatis. qd eſt animā p fratribz ponere. ſed quo fructu. q mercede. ſequit^r. et vbi ego ſum illic a miſter me⁹ erit. Gratis amatur a opis quo miſtratur illi precū ſit etiam cū illo. Criſ. Oſtendit aut^{em} p hoc q reſurrexerit morti ſuccedit. Vbi aut^{em} ſum ait. qz in celis ante reſurrexerunt xps fuerat. jgē illic trāsmigremur animo a mente. ſequit^r Si⁹ mihi miſtra. hono. eum pater me⁹. Aug⁹. Per ſb itelligit expoſuiſſe vt ſupra dixerat. illic et miſter meus erit. Nam quē maiorez honorem accipe poterit adoptatus q vt ſit vbi eſt vnicus. Criſoſtom⁹. Non autem dixit. ego honoſifico eum ſed pater meus. ſondu enim de eo decentē opis monem habebant. ſed maiorem de patre.

Nunc anima mea turbata eſt et quid dicaz pater ſaluifica me ex hac hora. ſed propterea veni in horā hanc Pater clarifica nom tuū. venit ergo vox d celo dicens. Et clarificauit. et itez clarificabo. Turba ergo que ſtabat et audiebat dicebat tonitruū factuz eſſe. Alij dicebant. angelus ei locutus eſt. Reſpondit ihesus et dixit. non ppter me ſ vox venit ſed ppē voſ nunc iudiciū eſt mūdi. nunc princeps mūdi hui⁹ eicietur foras Et ego ſi exaltatus

Criſ. Quia domi⁹ ad paſſionem diſcipulos exhortatus fuerat ne dicant qz ipſe extra dolores exiſtens humanos facile de morte philoſophatur a nos admonet ppē ſ qz ipſe eſt ſine periculo oſtendit qz et ipſe in agonia ſit. tamen ppter vtilitatem. mortem non reuēit Vnde dicit. nūc aīa mea turbata e. Auguſtin⁹. Audio qui in hoc mūdo odit aīa ſuā in vitā eternā cuſtodit eam a mundum cōtemnere accendit. a in cōtraſtio mō nihil eſt vite hui⁹ totus qntūlibz fuerit. pluz vapor p amore eternorum temporalia mihi cum ſta viſeſcūt. a vruſū dñm audio dicentēz nūc aīa mea turbata

fuero a terra. oia tra
ham ad meipsum. hoc
autem dicebat. signi
ficans qua morte esset
moriturus.

est. Sequi iubes aiaz
mea. sed turbati via
deo anima mea. que
fundamentum qraz
si petra succumbit.
Agnosco dne mi am
tuam. nam q caritas
tis volutat e turba

ris. multos in corpe tuo qui sue ifirmitatis neces
sitate turbant. ne desperando peant consolari.
in se ergo caput nostru suscepit mebroz suorum
aff. cum. et ideo non est ab aliquo turbat. s. sic
de illo supra dictum est. turbavit semetipsum.

Chris. Appropinquans em d reliquo cruci. quod
humanu est ostendit. a natura non volente mori
sed presenti adherente vite ostendens. qm non est
humanae passionis erat. sicut em esurire non cri
men est. ita neq pntem vitam appetere. xps autem
corpus a peccato mudum habebat. non a natura
sibz necessitatibz exutum. hoc igit dispelacōnis
est non deitatis. Aug. Demqz hō qui seq vult.
audiat qua hora sequatur. accessit forte hora ter
ribilis. pponit opcio aut faciente iniquitatis. aut
subeunte passionis. turbatur anima infirma. Audi
ergo quid subiūgit. a quid dicā. Beda. hoc est
qd aliud nisi vt mebra mea instruant. pater sal
uifica me ex hac hora. Aug. Docuit te que iuos
ces. cui volutatez tue voluntati pponas. nō id
tibi videat ex alto diffidere. qz te vult ab imico p
ficere. homis suscepit infirmitate vt doceat cons
tristatū dicere. non qd ego volo. s. qd tu vis. vñ
et hic subdit. Sz apterea vei in hora hac. pater
clarifica nomē t. m. sua. s. passione a resurrectōne

Chris. qh di. nō habeo qd dicā erepcoz qtes.
pprerea em veni i hora hac. achi dicat. et si turba
mur a tumultū paciam. nō fugiam mortē. quia
ego nūc turbat nō dico vt effugiam. Oportz ei
ferre qd supuenit. nō dico. eripe me ex hora hac.
s. strariū dico. scz clarifica nomē tuū. Ostendit ei
qm p veritate moriē. gloriā dei s. vocans. a hoc
euem futuz em erat. vt post crucez ouert ereē
oibz terraz. a agnosceret nomē dei a coleret. nō
solū pntis s. etiā filij. s. tñ hoc silet. Sequit. Venit
g. vox de celo dicens. a clarificaui a itez. clarifica
uero. Greg. xviii. mo. Vuidi verbū p angeluz
loquit de. a cū nil in imagine ostendit. s. sup ne
vocius verba audītur. Et nimiz de celestibz loz
quens verba sua q audiri ab hoibz voluit rōnali
creatura admistrāte formavit. Aug. Clarifica
ui aut dicit anteqz facerē muduz a itez. clarifica
uero. cū resurget a mortuis. vel aliter. Clarificaui
cū de virgine natus est. cū miracula multa fecit.
cū descendēte spūsanto in specie columbe nōstra
tus est. a iterū clarificabo. cū resurgz a mortuis.
cū exaltabit sup celos de. a sup omnē terrā glo
ria eius. Sequit. Turba ergo q stabat a audie
bat dicebat tonitruū factū esse. Chris. Apta
quidem a bene significatiua erat vox sed cito ab eis
euolauit qsi a grossioribz a carnalibz a desidiosis
et hi quidem somitū tm retinuerūt. Alij vero qm
articulata erat vox nouerant. quid aut significauit
non adhuc de quibz subditur. alij dicebat. angelz

et locutus est. Sequit. Respondit ihesus. a dixit.
non ppter me hec vox venit sed ppter vos. Au
gustinus. Hic ostendit illa voce non sibi indicatuz
qd iam sciebat. sed eis quibz indicari oportebat.
Sicut aut vox illa non ppter euz facta est. s. ppter
eos. sic aia eius. non ppter ipū sed ppter eos tur
bata est. Chris. Ad illud enim instat vox pris
qd semp dicebant. qm nō est ex deo. Qui em a do
glorificat. qualiter nō est ex deo. Vbi vide q hu
milia ppter eos facta sunt. non qsi filio auxilio in
digente. quia ergo dixit clarificabo. ostendit cō
sequenter a modū glorie s. am sequit. nūc iudiciū
est mundi. Aug. Iudiciū em qd in fine expe
ctatur erit pmoz penarūqz eternaz. Dicitur
etiam iudiciū non damnacōnis sed discrecōnis. s.
vocabat hic iudiciū discrecōnem scz a a suis redē
ptis diaboli expulsiōnem. Vnde sequit. nūc pms
ceps huius mundi eijcietur foras. absit vt diaboli
pncipem mudi ita dictū existimāz vt eum celi
et terre dominari posse credamus. sed mudus ap
pellatur in malis homibus qui toto orbe terraruz
diffusi sunt. Sic ergo dictum est pnceps huius
mundi id est pnceps maloz hoim qui habitāt i
mundo. Appellatur etiam mundus in bonis qui sic
militet p totū orbem terraz. diffusi sunt. s. deo di
cit aplis. Deus erat in xpo mundū reconciliās s.
bi. Vbi sunt ex quorum cordibus pnceps mundi
eijcietur foras. Preuidebat em dñs post passionē
et glorificacōnem suam. p vniuersum mundū ml
tos plos credituros in quorum cordibz diabolus
intus erat. cui qm ex fide renunciāt eijcitur foras.
Sed nūquid de cordibus veterz iustoz nō est es
iectus foras. quō ergo dictū est. nūc eijcet foras
nisi qz tūc quod in homibus paucissimis factum ē.
nūc in multis magnisqz plis iam mox futurū esse
pdictum est. Quid ergo ait quispiam. qz diabolus
eijcitur foras. iam fidelū neminem temptat. ymo
temptare non cessat. sed aliud est intrinsecus re
gna. e. aliud forinsecus oppugnare. Chris. Sz
quale est istud iudiciū quo diabolus foras eijcitur
exemplo id faciam manifestum. sit aliquis debito
re s. exptens a feriat. a in vincula mittat. Deida
ex eadem demencia. a eum qui nihil debet sub eius
dem carcerem ducat. hic a eoz que in alios fecit
dabit vindictam. ita a i xpo factum est. Eoz
enim que diabolus in nos fecit. p ea que in cristū
ausus est sustinebit vindictam. Et ne quis dicat.
qualiter mittetur foras. si te supabit. subiungit.
Et ego si exaltatus fuero a terra. omnia traham
ad meipsum. qliter em supatur qui a alios trahit
hoc aut plus fuit dicer e q resurgam. Si em hoc
dixisset nondum manifestum esset qd traheret. di
cendo vero traham. vtrūqz demō strat. Aug.
Sed que omnia trahit nisi ex quibz diabolus eijcitur
foras. non aut dixit omnes. sed omnia. non em oim
est fides. s. non itaqz hoc ad vniuersitatē hoim re
tulit. sed ad creature integritatem. id est spū a
animā et corpus ad illud scz qd intelligunt. qz vi
uimus. qz visibiles sumus. aut si omnia ipsi homies
intelligendi sūt. omnia pdestinata ad salutem pos
sumus dicere. Aut certe omnia ho m genera sm
innumerabiles differencias quibus inter se pter

Tota peccata homines distāt. **Chriſt.** Qualiter igitur supra dixit. quonia m pater trahit. qz scz filio trahente pater trahit. Dicit aut traham qñ a tyranno detentos a p seipſos nequeunt es accedere. a illius manus effugere. **Aug.** Sed si exaltatus inquit fuer o a terra. hoc est cū exaltatus fuero. non enim dubitat futurum esse qd veit implere. Nam exaltacōnem suam dixit in cruce passionem. Vnde euāgelista subdit. Hoc autem dixit significans qua morte esset moriturus.

Respondit ei turba. nos audiuim⁹ ex lege qz xps manet in eternū et quō tu dicis oportet exaltari filiū hoīs quis est iste fili⁹ hoīs **Dixit ergo eis ihes⁹.** Adhuc modicum lumen in vobis est. abulate dum lucem hētis vt vos tenebre nō cōprehendant. Et q ambulat in tenebris. ne scit quo vadat. dū lucem habetis credite i lucez vt filij lucis sitis hec locutus ē ihesus. et abiit ⁊ abscondit se ab eis.

Hinc est videre. qm multa eoz q pabolice dicebant intelligebāt. qz em puenit de morte disputās audietes h exaltacōz suspicati sūt. **Aug.** Vel h eū dixisse intelligebāt qd facē cogitabāt. n̄ g eis h eoz istoz obscuritatē apuit ifusa sapia h stimulatā oscia. **Chriſt.** Et vide qlit malicōse in frogāt. nō ei dixerūt. nos audiuim⁹ ex lege quia xps nihil patiē. In mltis ei scrip̄az locis a passio a resurrectō fil pomē. h qm manet in eternū Et n̄m̄z h n̄ erat oēriū. immortalitati ei p passioz n̄ est factū impedimentū. h estimarūt p h oīdē euz nō esse xpm qm xps manet in eternū. Deide subdit qd est iste fili⁹ hoīs. a h malicōse. q. d. n̄ dicas qz apte odiū tuū h dicam⁹. Ecce ei n̄ nouim⁹ de q dicis. h xps r̄ndit. ostendēs qm passio n̄ phibz manē eū in eternū. vñ subdit. Dixit g eis ihes. adhuc modicū lumē in vob ē. q. di. adhuc puo tpe ego lux vobiscū sū. p h ostendēs q mors ei⁹ tē āsmiḡcio est. Et em lux solaris n̄ inēmit. h pazz. recedēs rursus apparet. **Aug.** Vel aliē modicū lumē i vobis ē. p h q intelligitis qz xps manet in eternū. g ambulate accedite totū intelligite. a morituruz xpm a victuz in eternū. dū lucē hētis. **Chriſt.** h dicit temp⁹ totū pntis vite. a an crucem. a post crucē. multi em p⁹ crucē crediderūt in eū. vt nō

Aug. Cum itelleris sent iudei qz domin⁹ de sua morte dixisset pponunt ei questioz quomō se dicēt moriturū. Vnde dicitur Respondit ei turba. nos audiuimus ex lege quia xps manet in eternū. quomō tu dicis. oportet exaltari filiūz hominis. memoriter tenuerunt. qd domin⁹ assidue dicebat se esse filiū hominis. nam hoc loco non dixit. Si exaltatus fuerit filius hoīs sed superius dixerat. Venit hora vt clarificetur filius hominis hec ergo i animo retinentes inquit. Si xps manet in eternū quō exaltabit a fra id est quō crucis passionem moriet. **Chriſt.**

tenebre vos opteke ndāt. Si scz eo mō credideritis xpi emitat ē vt negetis i eo mortis huilitatē. Sequitur. Et q ambulat i tenebris nescit q vadat.

Chriſt. Quia demiqz iudei nunc agunt a nesciūt quid agunt. sed vt in tenebris ambulantes putant rectā icedere viā contrariā āvadūt. aptea subdit. Dum lucem habetis credite in lucē. **Aug.** Id est dum aliquid veri habetis credite in veritatem. vt renascami veritati. vnde sequitur. Vt filij lucis sitis. **Crisostom⁹.** Qd est filij mei. in principio autem euāgelista dicit qz ex deo nati sunt. hoc est ex patre. hic autem ipse dicitur hos generare. vt discas quoniam vna est actio patris a filij. Sequitur. hec locutus est ihesus ⁊ abiit. ⁊ abscondit se ab eis. **Augustinus.** Non ab eis qui credere a diligere ceperunt. sed ab eis qui videbant a inuidebant. Cum autē se abscondit nostre infirmitati consuluit. nō sive potestati derogauit.

Chriſto. Sed cum nec lapides leuarent. nec blasphemarent. cui⁹ gracia occultat⁹ est. nouerat furorem in eis seuientem a non expectauit. vt in opus exiret. sed occultatē mitigans eoz iudiam.

Cū autē tanta signa fecisset coram eis. nō credebāt in eum vt sermo ysaię pphete impletur. quē dixit. Dñe quis credit auditui nostro. et brachiū domini cui reuelatum ē. p̄pterea non poterāt credere. qz itez dixit ysaias. Excecauit oculos eoz. et indurauit cor eoz vt nō videāt oculis ⁊ intelligāt corde ⁊ cōuertant. ⁊ sanē eos. Hec dixit ysaias qñ vidit gloriā eius ⁊ locutus est de eo. verumtamen ex principibus multi crediderūt in eum. sed p̄pter phariseos non ofitebant. vt de sinagoga n̄ eicerent. Dilexerūt enim magis gloriā hoīm q̄ gloriā dei.

Chriſtom⁹. Neue rat dominus feruentem animū iudeoz ⁊ occisionem meditātem. a ideo occultatus est. a hoc ifinuat euāgelista subdens. Cum autē tanta signa fecisset coram eis nō credebāt in eū. **Theo.** Non autē modice iniquitatis fuit. tantis signis nō credere. Ea vero signa cōmemorat. q supra sunt posita.

Chriſt. Ne quis autem dicat. cui⁹ grā venit xps. non nouerant q non ei intenderent. a ideo ad h̄ excludendū inducit etiā pphetas hoc scientes. p̄pter qd seq̄tur. vt sermo ysaię pphete impleret qz dixit. Dñe quis credidit auditui nostro et brachium dñi cui reuelatū est. **Alch.** Quis p raritate p̄fuit. quia quod facti pphete a deo audierūt a p̄lo p̄dicauerūt. paucissimi crediderūt. **Aug.** Satis

autem ostendit brachium domini ipsum dei filij nūcupatum. non qz de⁹ pater figura detinet carnis huane. h qz oia p ip̄ū facta sūt. ideo brachij dñi dictum est. Si enim aliquis homo tāta p̄tate

preualeret. ut sine villo motu corporis sui quod dicitur
ceret fieret. verbi eius brachium eius esset. non autem
patet occasio erroris his qui dicunt quod solus pater
est. si brachium eius est filius. non enim due sed vna
persona est homo et brachium eius non intelligentes
quod verba de rebus alijs ad res alias pro aliquas
similitudine transferant. Nuda autem inter se misit
quod culpa fuit iudeorum. si necesse erat ut primo ysaie
impleret. Quibus respondemus deum prescium futurus
eorum pro propheta tam praedixisse infidelitatem iudeorum non
fecisse. non enim propter ea quod ad peccandum
cogit. quia futura hominum peccata iam nouit. Ipso
tamen prescium peccata non sua. fecerunt quod peccatum
iudei quod facturos esse praedixit. quod nihil latet.

Christus. Quod ergo dixit ut sermo ysaie propheta
impleret. id est ut non causale est. sed euentus. non est
quod dixit ysaias. non crediderunt sed quod non erant cre
dituri propterea ysaias dixit. Augustinus. sed ea que se
quuntur profundior facit questionem. Adversus enim
et dicit. propterea non poterant credere. quod iterum dixit
ysaias. excecavit oculos eorum et induravit cor
eorum ut non viderent oculos. et intelligant corde. et
uertant et sanent eos. Si enim credere non poterant
quod peccatum est hominis non facientis quod non potest
facere. Et quod est grauius ad deum causa refertur. quoniam
quidem ipse excecavit oculos eorum et induravit cor
eorum. non enim hoc saltem de diabolo dicitur. sed de deo
Sed quare non poterant credere. Responsum quod noles
bant. Sicut enim quod deus negare seipsum non potest.
laus est voluntatis diuine. ita quod illi non poterant
credere culpa est voluntatis humane. Christo.
Hoc autem et in omni consuetudine custodit. ut cui
quis dicat. non possum amare illum. vehementer vo
luntatis potentiam dicit. Sed euangelista dicit. non
poterant ut ostendat quoniam impossibile est mentiri. pro
phetam. non tamen impossibile erat eos credere.
non enim hoc praedixisset si credituri essent. Augustinus. Sed
aliam causam inquis dicit propheta. non voluntates
eorum. quod scilicet excecavit oculos eorum. Sed hoc est
etiam eorum voluntatem meruisse. respondendo. Sic
enim execat et obdurat deus deserendo et non adiuuans
deus. quod occulto iudicio facere potest in quo non potest.

Christus. Neque enim derelinquit nos. nisi nos voluer
imus. In illud Osee. oblitus es legis dei tui. obli
uiscar et ego tui. Hoc dicit. ostendens nos incipere
derelictionem. et causa fieri praedictionis. Sicut enim sol
infirmum offendit visum. non ex propria natura. ita fit
in his qui non attendunt dei sermones. Terrens autem
auditores scriptura dicit. excecavit et induravit.

Augustinus. Sed autem addidit. et auertant et sanent eos.
ut subaudiendum sit. id est non auertant. et enim
auertio de illius gratia est. an forte et hoc de super
ne medicine misericordia factus intelligendum. ut quoniam super
be sua iustitiam ostendit volebat adhuc deserentem
et excecarentem. ut offenderet in lapidem offensio
nis. et impleret facies eorum ignominiam atque humili
tatem quaterent non sua qua inflatur superbus. sed ius
ticiam qua iustificat impius. Hoc est multis eorum
profectus in bonum. qui de suo scelere compuncti. ma
gis propterea crediderunt. sequitur. Hoc dixit ysaias
quoniam vidit gloriam eius et locutus est de eo. Vidit
autem non sicuti est. sed modo quodam significatio.

Neque propterea visio fuerit in forma. Nemo ergo
vos fallat eorum qui dicunt. inuisibilem patrem et ui
sibilem filium. qui putant eum esse creaturam. In for
ma enim dei in qua equalis est patri et a filio. misis
bilis est. ut autem ab hominibus videretur formam serui
accepit. Ostendit etiam se ante quam suscipet carnem.
oculis hominum. sicut voluit in subiecta creatura. non
sicuti est. Christus. Gloriam autem hic dicit visioem
sedentis in throno excelsis. et alia que ibi dicuntur
Unde sequitur. Et locutus est de eo hoc scilicet. vidi do
minum sedentem. et quod audiuit vocem dicentem. quem
mittam. et quis ibit ad. sequitur. Veritatem ex pro
phetibus multi crediderunt in eum. sed propter phari
seos non confitebantur. ut de sinagoga non eicerent.
Dilexerunt enim magis gloriam hominum quam gloriam dei.

Alchui. Gloria dei est publice confiteri christum.
Gloria hominum est in mundanis gloriari. Augustinus. hoc
ergo improbauit euangelista qui in hoc gressu fu
it si proficerent per amorem. que humane glorie
sunt proficiendo superarent.

Ihesus autem clamauit
et dixit. Qui credit in
me non credit in me.
sed in eum qui misit me.
Qui videt me. videt
eum qui me misit. Ego
lux in mundum veni ut
omnis qui credit in me
in tenebris non maneat.
Et si quis audierit ver
ba mea et non custodie
rit. ego non iudico eum
non veni ut iudicem mun
dum. sed ut saluificem
mundum. Qui spernit
me. et non accipit ver
ba mea habet qui iudi
cet eum. sermo quem locu
tus sum ille iudicabit
eum in nouissimo die. quod
ego ex meipso non sum
locutus. sed qui misit
me pater ipse mihi ma
datum dedit. quid dicam
et quod loquar. Et scio
quod mandat eius vita
eterna est. Que ergo
ego loquor. sicut de
dit mihi pater. sic loquor

Christus. Quia amor
humane glorie prin
cipis credentes con
fiteri phibebat. deus
contra hoc eis loquitur
unde dicit. Ihesus autem
clamauit. et dixit. qui
credit in me. non cre
dit in me sed in eum qui
misit me. quasi dicit. quid
formidatis credere in
me. in deum fides pue
nit pro me. Augustinus. quod
enim homo apparebat
hominibus cum lateret de
us. ne putarent eum
hoc esse tamen quod vider
bant talem ac tantum
se volens credi quasi
et quantum est pater. qui
credit in me magis non
credit in me. id est in
hoc quod videt. sed in eis
qui me misit id est in
patrem. Nam si puta
uerit eum habere filios
in gratia. non
autem habere filium equalem
sibi atque coeternum.
non credit in patrem qui
eum misit. quod non est
hoc pater qui eum misit.
Sed autem putarent
se voluisse itel
ligi patrem tanquam
multorum filiorum pro
pter eam generatorem. non
vni verbi. equalis
sibi continuo subiecit
Etui videt me. videt

eum qui misit me. quasi dicit. usque adeo nihil distat
inter eum et me. ut qui me videt videat eum qui.

misit me. Aplos suos certe ipse dñs misit. nunqm tamen aliquis eoz dicere auderet. qui credit in me. Credim9 em aplō. sed non credim9 in aplm Filium aut recte vngentus dicit. Qui credit in me non credit in me. sed credit in eum q̄ me misit. vbi non a se abstulit credentis fidem. s̄ voluit in forma serui remanere credentem. **Chriſ.** vel dicit Qui credit in me. q̄. q̄si di. Qui flumis accipit aq̄ non eam q̄ est flumis accipit. sed eam q̄ est fontis Volens aut ostendere qm̄ non est credere in p̄em non credentē in eum subiūgit. Qui videt me. videt eum qui me misit. Quid igit. corpus est deus. nes quaq̄. s̄ cōsideracō veri que est p̄ intellectu. hic visio dicitur. Deinde ostendit eā que ad patrē cōgnicōnem. in hoc qd̄ subdit. Ego lux in mundum veni. q̄ em̄ pater lux vocatur. vbiq̄ eo hic vtiē nomine. Lucem aut se hic vocauit. eo q̄ ab errorē eripit. et intellectuales tenebras soluit. Vnde subdit. vt omnis q̄ credit in me. in tenebris non maneat. **Aug.** In quo satis manifestat om̄s se in tenebris inuenisse. sed ne in eis tenebris maneat in quibz inuenit. debent credere in lucem que venit in mūdum. Dixit quodā loco discipulis suis. vos estis lux mundi. nō tamen eis dixit. vos lux venistis in mūdum. vt om̄s q̄ credit in vos in tenebris non maneat. Lumina ergo sūt om̄s facti sed credendo illuminant̄ ab eo a quo siq̄s recesserit tenebrat̄. **Chriſ.** Vt aut non existimet q̄ ppter int̄cellitacōē eos q̄ ipsū ostendit. illos dimittat. subūgit. Et siq̄s audierit verba mea et n̄ custodierit ea ego nō iudico eum. **Aug.** Intellegendum est. mō non iudico eū. cum alio loco dicit. Pater om̄e iudiciū dedit filio. Quare aut mō non iudicat. ostendit subdicens. Non em̄ veni vt iudicem mūdum. sed vt saluificē mūdum. id est saluū faciam mūdum. s̄c̄e ergo est tempus inie p̄ erit iudicij. **Chriſ.** Deinde vt nō pigriores ex hoc fiant. et eribile subdit iudicij. Qui spernit me et nō accipit verba mea. habet q̄ iudicet eū. **Aug.** Non dicit. ego non iudico eū in nouissimo die. s̄ em̄ esset strariū illi sentencie om̄e iud cū dedit filio. Expectatibus aut quisnam esset ille secutus adiūxit. sermo que locutus sum ille iudicabit eum in nouissimo die. satis manifestauit seipm̄ in nouissimo die iudicaturū. seipm̄ quippe locutus ē seipm̄ annūciavit. Aliter itaq̄ iudicabitur q̄ nō audierit. Aliter q̄ audierit et ostempserit. **Aug.** primo de trim. iudeo aut iudicat verbū qd̄ locutus ē fili9 q̄ non ex se locutus est filius. Vnde sequit̄. Quia ego ex meipso non sum locutus. p̄ qd̄ intelligi voluit. Ego non ex me natus sum. quero itaq̄ quō intelligam9. ego nō iudicabo. sed verbū qd̄ locutus sum iudicabit. cū ipse sit verbū patris qd̄ loquit̄. Vel ita. ego nō iudicabo ex potestate humana. q̄ fili9 hoīs sum. sed ego iudicabo ex potestate vbi dei q̄ fili9 dei sum. **Chriſ.** Vel aliter. ego non iudico eū. id est non sum causa p̄dicōnis eius. sed ipse qui verba mea spernit. Verba em̄ que modo locutus sū in ordie stabūt. accusatoris om̄e tollēcia excusacōnem. et hoc est qd̄ subdit. Sermo que locutus sum. ille iudicabit eū. et quis sermo. quia ego ex meipso non sum locutus. sed qui misit me

pater. ipse mihi mandata dedit. quid dicā. et qd̄ loquar. Omnia igit̄ hec ppter eos dicebantur. vt nullā habeāt excusacōne. **Aug.** Mandatū aut nō q̄ filius non habeat. pater dedit. sed in sapia patris qd̄ est verbum patris omnia mandata sunt patris. Dicitur autē mandatū datū. q̄ non est a seipso cui dicit̄ datū. et hoc est dare filio id sine q̄ nunq̄ filius fuit. qd̄ est gignere filiū qui nunq̄ non fuit. **Theophi.** Cum em̄ verbum patris extat filio. et que sunt in mente patris reuelat in tegetz. mandatū accepisse dicit. qd̄ sit dicturus et quid loquatur. Sicut etiā nostrz. verbū si verum fateri volum9. ea p̄fert que sū gerit mens. Sequit̄. Et scio quia mandatū eius vita eterna est.

Aug. Si ergo vita eterna est ipse filio. et vita eterna est mandatū patris. qd̄ aliud dictū est nisi q̄ ego sum mandatū patris. P̄ om̄e et id quod adiūgit. Que ergo ego loquor. sicut dicit mihi pater. sic loquor. non accipiam9. dicit mihi quasi p̄ verba locutus sit vmeo verbo. dicit q̄ pater filio id sine quo nunq̄ filius fuit. sicut dedit vitā filio non qd̄ nesciebat vel non habebat. sed q̄ ipse filius erat. Quid est aut. sicut dicit mihi sic loq̄. mihi verbum loquor. ita ille dicit vt verax. ita iste loquit̄ vt veritas. verax aut genuit veritatē. qd̄ ergo iam diceret veritati. Non enim imperfecta erat veritas. et i verum aliquid adderetur.

CAP. XIII.

Ante diē autem festuz pasche sciens ihesus q̄ venit hora ei9 vt trāseat ex h̄ mūdo ad patrē cū dilexiss̄ suos q̄ erant in mundo in finē dilexit eos. et cena facta. cū diabolus iā misisset in cor. vt traderet eum iudas simois scariothis. sciens q̄a omnia dedit ei pater in manus. et q̄ a deo exiuit. et ad deū vadit. Surgit a cena. et ponit vestimenta sua. et cū accepisset simtheū precinxit se deinde misit aquam in peluim et cepit lauare pedes discipuloz. et extergē simtheo quo erat precinctus.

Theophi. Quia dñs trāsmigratur9 erat de presenti seculo explicat q̄lem erga suos amice am gerēt. Vnde dicit. Ante diē aut festuz pasche sciens ihesus q̄ venit hora eius vt trāseat ex h̄ mundo ad patrē cū dilexisset suos qui erāt in mūdo in finem dilexit eos.

Beda. Quia si qd̄ dem festuitates iudei habebāt. s̄ apud eos insignior atq̄ celebrior erat pasche festuitas. ppter qd̄ signanter dicit. ante diē festū pasche.

Aug. Pascha non sicut quidā estimant grecū nomen est. s̄ hebreū oportet. illime tñ occurrit in hoc nomine qdam oruena cia veraz q̄ signaz q̄ em̄ pati grece paschm dicit̄. id pascha passio purata ē. vel hoc nomen a passioe sit appellatū. in sua vero lingua. s̄ est i heb. ea pascha trāsit9

dicitur. propterea quia tunc primum pascha celebrantur
 populus dei qui ex egipto fugientes rubrum mare transiit
 fuerit. Nunc ergo figura illa prophetica in veritate
 completa est. cum sicut ovis ad imolandum ducitur christus
 cuius sanguine illuimus postibus nostris. id est cuius si-
 gno crucis signatis fuerit nostris a predicione huius
 seculi tanquam a captivitate egiptiaca liberantur. et agnus
 in salutis transitu. cum de diabolo transimus ad
 christum. et ab isto instabili seculo. et ad eternum fundatissimum
 regnum. Hoc itaque nomen id est pascha velut in pre-
 tans nobis euangelista dicit. Sciens quod venit hora es-
 ius ut transiret ex hoc mundo ad patrem. ecce pascha. ecce
 transiit. Christus. non solum autem tunc sciens sed olim.
 Transiit autem eius mortem vocat. Relictus autem discipulos
 maiorem eis demonstravit amorem. et sic est quod
 dicit. cum dilexisset suos qui erant in mundo. in fine dilexit
 eos. sed est nihil deliquit eorum. que eorum que valde
 amat decens est facere. non autem a principio sed fecit.
 sed maiora postea adiecit. ut eorum augeat familiaritatem.
 et multam eis preparet consolationem. ad ea que
 superuentura erant. suos autem eos vocat secundum familiaritatis
 rationem. quod et alios suos dicit secundum obedientiam
 rationem. ut cum dicit. Sui eorum non receperunt. addit
 autem. qui erant in mundo. quod sui erant etiam defuncti ut
 abraham. ysaac et iacob. sed in mundo non erant. hoc
 ergo suos qui erant in mundo mansit amans continue
 et tandem perfectam amicitiam circa eos ostendit. et sic est
 in fine dilexit eos. Augustinus. Vel aliter. in fine dilexit
 eos. ut et ipsi de hoc mundo ad suum caput dilectionis
 transirent. Quid est enim in fine nisi in christum.
 finis enim legis christus. ad iustitiam omnium credenti. finis
 proficiens non inficiens. Video autem posse ista verba
 quodam humano modo etiam sic accipi tanquam usque
 ad mortem christus dilexerit suos. sed absit ut dilectionem
 morte finiret. qui non est morte finitus. nisi forte
 sit ita intelligendum. usque ad mortem dilexit eos.
 id est usque ad mortem illum dilectio ipsa perdurat. se-
 quitur. Et cena facta id est iam parata. et ad convivium
 cum mensa usumque parata. Non enim ita debemus
 intelligere cenam factam. veluti iam consumptam. atque
 transactam. adhuc enim cenabat cum surrexit et pedes
 lauit discipulis. nam postea recubuit. et buccellam
 traditori dedit. quod autem ait. Cum iam diabolus misisset
 in cor. ut traderet eum iudas scariot his. Missio
 ista spiritualis suggestio est. et non sit per aurem. sed per
 cogitationem. diabolice enim suggestiones imitantur
 et humanis cogitationibus immiscentur. factum enim iam fue-
 rat in corde iudei. per immisionem diabolicam ut traderet
 discipulum magister. Christus. Hoc autem quasi stupens in-
 terferuit euangelista. quoniam eum qui iam perdere statue-
 rat dominus lauit. Ostendit etiam proditoris multam nequi-
 tiam. quoniam neque salis eum omniacorum detinuit. quod maxime
 consuevit nequitiam detinere. Augustinus. Locutus autem eu-
 gelista de tanta domini humilitate plus eorum celsitudinis
 ne voluit commendare. ad quod pertinet quod dicit. Sciens
 quod omnia dedit ei pater in manus. et ipsi editorum.
 Gregorius. vi. mora. Sciebat enim quod in manu sua ipse
 suos etiam persecutores acceperat. ut ipse in se ad usum
 pietatis intoret. quod quod eorum contra se malicia per-
 missa sentiret. Origenes. Omnia enim tradidit ei pater
 in manus. sed est in opera eius preteritatem. Pater enim meum
 usque huc inquit operatur. et ego operor. Vel omnia

tradidit ei pater in manus cuncta capitantes. ut quilibet
 et famulens. Christus. Traditionem enim habet salutem
 fidelium vocat. Cum autem audieris traditionem
 nihil humanum suspiceris. Eum enim qui ad patrem ostendit
 honorem et concordiam. sicut enim pater ei edidit.
 ita ipse patri. Unde paulus. Cum tradiderit in-
 quit regnum deo et patri. Augustinus. Sciens etiam quod
 a deo exiit. et ad deum vadit. nec deum cum inde exiit
 nec nos deserens cum rediret. Theophylactus. Quia
 ergo pater omnia ei commisit in manus. id est salutem
 ei commisit fidelium decens reputabat. quecumque
 spectant ad salutem illis ostendit. Sciens etiam quod a deo
 exiit et ad deum vadit. nullatenus eius gloria minus
 posset dum pedes discipulorum abluerat. neque enim glo-
 riam usurpavit. Qui ei dignitatem usurpant nunc
 descendunt. ne dissipent quod in congrue sibi dicitur
 fuerit. Augustinus. Cum ergo illi pater omnia dedit in
 manus. ille discipulorum non manus sed pedes lauit. ut
 cum se sciret a deo exisse et pergere ad deum. non dei dominus
 sed hominis serui implevit officium. Christus. Hoc autem
 dignum erat. eo quod a deo exiit. et ad deum vadit. ut
 universum conculeret tumorem. Unde sequitur.
 Surgit a cena et ponit vestimenta sua et cum accessisset
 lintheum percipit se. deinde misit aquam in pel-
 lum et cepit lavare pedes discipulorum et extergere
 lintheo qui erat percinctus. Vide quasi humilitatem
 ostendit non solum in lavando pedes sed etiam aliter. Non
 enim antequam recuberet. sed postquam recuberunt omnes. tunc
 surrexit. deinde non solum lauit sed vestimenta de-
 mit lintheum percipit et pelum implet. et non aliter
 pleri iussit. sed omnia operatur ostendens quod cum omni studio
 oportet talia facere. Origenes. Missio autem per diu-
 nus eorum esse dimoscit. et ante terminum diei spiritualis
 qui in vita presentis considerat. et his qui introducunt
 convenientes existit. Cena vero finalis et his qui iam
 ultra progressi sunt apponit. Aliter quod potest erit quis
 asserere prandium fore intentionem scripturarum ante
 quorum. cenam vero recondita in nouo testamento
 misteria. Puto autem quod qui unacum ihesu cenant. et in
 finali vite presentis die secum vivunt. egent lava-
 cro quodam. non utique erga quod primo. ut ita lo-
 quar corporis et anime. sed quo ad ultimam et postrema que
 terre necessario herent. Dicit autem quod cepit lavare
 pedes. nam postmodum lauit et firmavit loturam.
 quia pedes apostolorum fuerunt examinati. iuxta illud
 Omnes vos scandalizabimini ista nocte in me. post-
 ista autem perfecit eos lavare purgans eos ut vi-
 tra non fedentur. Augustinus. Posuit autem ves-
 timenta sua qui cum in forma dei esset semetipsum
 examinavit. percipit se lintheo qui formam serui
 accepit. misit aquam in pelum unde lauat et pedes
 discipulorum. qui in terram sanguinem fudit quo in-
 mundiciam dilueret peccatorum. Lintheo autem
 quo erat percinctus pedes quos lauerat terfit. que
 carne qua erat indutus euangelistarum vestigia
 fortavit. Et lintheo quidem ut se percingeret pos-
 suit vestimenta que habebat. Ut autem formam
 serui acciperet quoniam semetipsum examinavit. non quod ha-
 bebatur deponit. sed quod non habebat accepit. crucis
 figendus sane suis expoliatus est vestimentis et mor-
 tuus involutus est lintheis. et tota eius passio non
 ultra purgatio est.

Venit ergo ad simonem petrum. et dicit ei petre domine tu lauas mihi pedes. respondit ihesus et dixit ei. Quod ego facis tu nescis modo. scies autem postea. dicit ei petrus. Non lauabis mihi pedes meternum. Respondit ei ihesus. Si non lauero te non habebis partem mecum. Dicit ei simon petrus Domine non tantum pedes meos sed et manus et caput. Dicit ei ihesus. Quod lotus es non indiget nisi ut pedes lauet. sed est mundus totus. et vos mundi estis. sed non omnes. Sciebat enim quisnam esset. qui traderet eum propterea dixit non estis mundi omnes

euangelista significauit. cum dixit. cepit lauare deinde venit ad petrum. Theophi. Ex quo patet quod non primitus lauit petrum. ex ceteris vero discipulis nullus temptauisset ante petrum lauari. Chrys. Querit autem utique quis. quare nullus eum aliorum prohibuit. sed solus petrus. quod non parui amoris et uerecundie erat. Ex hoc igitur mihi videtur prius solus perditorem lauasse. deinde ad petrum uenisse. et alios discipulos per eum de reliquo castigatos. Si enim quoniam ex ceteris lauare cepisset. prohibuisset dominum. et dixisset que petrus dixit. Orig. Vel aliter omnes porrigebant pedes. decerneret quod tantus non irrationabiliter eorum lauaret pedes. solus autem petrus nullam aliam considerationem offerens tanquam reuerens ipsum. non pretebat pedes suos ad lauandum. sepe enim scriptura designauit petrum feruendum. ad insinuandum que sibi uisa sunt meliora. Aug. vel aliter. Non debemus putare hoc petrum inter ceteros formidasse atque recusasse. cum et id alij ante ipsum libenter uel committere fieri permisissent. Non enim ita intelligendum est. quasi aliquibus iam lauisset. et post eos uenisset ad primum. Quis enim nesciat primum apostolorum esse beatissimum petrum. sed quod ab illo cepit. Non ergo pedes discipulorum lauare cepit. uenit ad eum a quo cepit id est ad petrum. et tunc petrus expauit. quod etiam quilibet eorum expauesceret. sequitur. Respondit ihesus et dixit ei. Quod ego facis tu nescis modo. scies autem postea. Chrys. id est humilitate huius doctrine. et quod humilitas

Orig. Sicut medicus plium egrotorum intentus cure. ab his qui magis indigent primam curam incipit sic et Christus qui pedes abluit discipulorum. exordium ab his qui magis erant fedius. et sic ultimo uenit ad petrum. quasi minus alijs indigentem lotura pedum. Unde dicit. uenit ergo ad simonem petrum. cui quodammodo ad resistendum pene munda pedum conscientia persuadebat. Unde sequitur. Et dixit ei petrus. Domine tu mihi lauas pedes. Aug. quid est. tu. quid est mihi. cogitata sunt potius quam dicenda. ne forte quod ex his uerbis aliquatenus quod digne concepit anima non explicet lingua. Chrys. Vel si petrus primus erat. sed credibile est perditorem stultum existentem. ante eum recubuisse. quod

sufficit in deum producere. Orig. Vel insinuat dominus quod hoc erat misterium. Lauando enim et ericando pedes eorum. faciebat eos deciores debentes euangelizare honesta. ut ostendere ualeant iter factum ac pergere per eum qui dixit. ego sum uia. Oportebat autem lauari pedes discipulorum a ihesu deponente uelimenta ut mundos pedes mundiores efficiat. uelut immundicia pedum discipulorum suscipiat in proprium corpus. per imbreum quo solo percinctus manebat. ipse namque languores nostros portauit. Attende etiam quod cum debeat pedes discipulorum abluere. non aliud tempus eligit. quam cum diabolus iam intrauerat in cor iude ut eum perderet. et futura per homibus dispensatione iminebat. nam ante hoc non erat oportunitas pedes discipulorum lauare a ihesu. Quis enim pedum eorum sordiciem inter medij temporis usque ad passionem lauasset. sed neque tempore passionis. Alter enim ihesus non aderat qui pedes eorum lauaret. sed neque post dispensationem. illo namque tempore spiritu sancto superueniente eorum loti sunt pedes. Unde et misterium dicit dominus petro. tu non es capax. sed post hoc nosces cum illud percipis illustratus. Aug. nec tamen ille dominici facti altitudinem exterritus permittit fieri quod cur fieret ignorabat. sed usque ad suos pedes humilem christi uidere non potest sustinere. nam sequitur. Dicit ei petrus. Non lauabis mihi pedes meternum hoc est nunquam hoc paciar. hoc quippe meternum non fit quod nunquam fit. Orig. Ex hoc autem accipimus exemplum quam possibile est quoniam uim purum apostolatum dicere propter ignorantiam quod sibi non prodest. Petrus enim ignorans hoc esse ueniens. primo quidem quasi dubitans suauiter dixit. Domine tu mihi lauas pedes. Secundo non lauabis mihi pedes meternum quod erat prohibitiuum operis producentis eum ad habendum partem cum ihesu. in quo etiam non tantum ihesus arguit incommode lauante pedes discipulorum. sed etiam commode discipulos indecenter suos pedes porrigentes. Cum ergo non esset expediens petro proprium responsum. non permisit illud dominus verificari. Nam secundum dicitur. Respondit ei ihesus. Si non lauero te non habebis partem mecum. Aug. ita dictum est. Si non lauero te. cum de solis pedibus ageretur quod dicitur. calcas me. quoniam sola planta calcatur. Orig. Qui autem recusant hoc et similia tropologizare dicant. quod modo probabile est eum qui ob reuerentiam ihesu dixit. non lauabis mihi pedes meternum. non habiturum partem cum dei filio. propter non lauare pedes ab eo. sicut propter imane scelus. Et ideo prostandi sunt pedes id est mentis affectus lauandi a ihesu ut sint pedes nostri decore. et profertur cum emulantes peccata dona volumus numerari ei qui euangelizat bona. Chrys. Ideo autem non dixit cuius gratia hoc faciebat. sed nimis imposuit. quod ille nequaquam persuasus esset. Audiens enim scies autem postea non dixit. doce igitur me ut permittam. sed quoniam comminatus est id quod maxime timebat. scilicet separari ab eo tunc permisit. Orig. Hoc dicto utemur contra eos qui indiscrete se facere statuerunt quod eis non prodest. Nam ostendendo illis quod non sunt habituri partem cum ihesu. dum presumptuosum decretum obseruant admonentibus illos ne inuidentur male decretis. etiam si ueritudo ex multo impetu illud firmauerunt. Aug.

At ille amore et timore perturbatus. plus expavit
 xpm sibi negare q̄ vsq; ad suos pedes humiliari vñ
 sequi. dicit ei simon petrus. Domine non tantu;
 pedes meos. sed et manus et caput. Orig. Manu
 aut laiare nolebat ihesus ostendens q̄ dicebatue
 qm̄ discipuli tui non lauant manus cum panē mā
 ducant. caput aut submergi nolebat. in q̄ imago
 et gloria patris extiterat. satis est aut ei vt pedes
 lauandos porrigeret. vnde sequit. dicit ei ihesus.
 Cui lotus est. non indiget nisi vt pedes lauet. sed
 est mundus totus. Aug. Totus vñq; p̄ter pes
 des. vel nisi pedes quos habet opus laiare. homo
 em̄ in baptismo totus abluitur. non p̄ter pedes
 sed totus omnino. verūtamē cū rebus humanis po
 stea viuatur. vñq; terra calcatur. Ipsi igit hūas
 ni affectus sine quibus in hac mortalitate non vis
 uitur quasi pedes sūt. vbi et humanis reb; affici
 mur vt si dixerim⁹ qz peccatū non habem⁹. nos ip
 sos docipiam⁹. Si aut confitemur peccata nostra
 qui pedes discipuloꝝ lauit. nobis peccata dimittit
 tet. vsq; ad pedes quib; cōuersamur in terra.

Orig. Impossibile aut puto nō cōtaminiari ex
 tremamē et infima eius. q̄q; quo ad homines
 p̄fectus quis esse putet. plimi aut et post baptis
 mū implentur puluere scelez. vsq; ad verticez. q̄
 vero legitime discipuli xpi sūt. erga solos pedes
 indigent lauacōne. Aug. ad seleucia. Ex hoc at
 qd̄ hic dicit intelligit qz iam petrus baptizatus
 fuerat. intelligim⁹ em̄ eius discipulos per quos
 baptizabat. iam fuisse baptizatos siue baptismo
 johannis sicut nōnulli arbitran̄. siue qd̄ magis
 credibile est baptismo xpi. neq; em̄ renuit mini
 steriū baptizandi. vt haberet baptizatos seruos
 p̄ quos ceteros baptizaret. qui non defuit humi
 litatis misterio qm̄ eis pedes lauit. Vnde sequitur
 Et vos mundi estis sed non omnes. Aug. Hoc
 quid sit. ne q̄ram⁹ ipse euangelista patefacit ad
 iungens. Sciebat em̄ quisnam esset qui traderet
 eum. p̄pterea dixit. non estis mundi omnes. Ori
 ge. qz ergo dicit. vos mundi estis. referē ad x̄. qz
 vero subditur. sed non omnes. dicitur ap̄ iudaz
 ex̄ntem imundum. Primo quidem qz paupes non
 erāt sibi cure. sed fur erat. demū diabolo ingres
 so in cor eius. vt proderet xpm. Lauat autem pes
 des postq̄ mundi erāt qm̄ dei gracia transcendit
 necessitatē. et sicut dicit johānes. mund⁹ mūdific
 cetur adhuc. Aug. Vel qz ipsi discipuli cum
 loti essent. non opus habebant nisi pedes laiare.
 qz dū in isto seculo viuūt hō humanis affectibus
 terram velut pedibus calcans contrahit. Cris.
 Vel aliter. non dicit eos mūdōs. vt a peccatis eru
 tos estimes victima nondum oblata. sed eam q̄ eos
 gnicōnis est mundacōnem dicit. jam em̄ ab erro
 re iudaico eruti erant.

Postq̄ ergo lauit pe
 des eorū. accepit ve
 stimenta sua. et cū re
 cubuisset itez. dixit
 eis. Scitis quid fece

Aug. Memoe
 dñs se promississe sciā
 ciam facti sui petro
 dicens. Scies autez
 postea quid sit quod
 fecit docere nūc inci
 pit. Vñ dicitur. post
 q̄ ergo lauit pedes
 eoz. accepit vestimē

rim vobis. Vos voca
 tis me magister et dñe
 et bñ dicitis. suz etem̄
 Si ergo ego laui ve
 stros pedes dñs et ma
 gister. et vos debetis
 alter alterius laiare
 pedes. Exemplum em̄
 dedi vobis. vt quē ad
 modum ego feci ita et
 vos faciatis. Amen a
 men dico vobis. non
 est seruus maior domi
 no suo. nec ap̄lus ma
 ior eo qui misit illum.
 Si hec scitis bñ eritis
 si feceritis ea. nō de oi
 bus vobis dico. Ego
 scio quos elegerim s;̄
 vt adimpleat scripta
 Qui manducat meū
 panem. leuabit calca
 neum suū contra me.
 dico vobis. prius q̄ fi
 at. vt cū factus fuerit
 credatis. qz ego sum.
 Amen amen dico vo
 bis. qui accipit. si quē
 misero. me accipit. q̄
 at me accipit. accipit
 eum qui me misit.

ta sua et cū recu. ite
 rum dixit eis. Scitis
 quid fecerim vobis

Orig. Nō vel iter
 rogatue p̄feratur.
 vt ostēdat facti ma
 gnitudinē. vel ipes
 ratie. vt eoz erigat
 intellectu. Alchui.
 Mistice aut impleta
 redempcōnis nostre
 purgacōne p̄ sagui
 nis sui effusionem ac
 cepit vestimenta s.
 tertia die d̄ sepulcro
 resurgens. et eodem
 corpore iaz immortalē
 vestitus. Et cū recu
 buisset ascendens in
 celum in dextera pa
 terna diuinitatis res
 cumbens. in de ven
 turus est ad iudican
 dum. Cris. Non
 aut adhuc ad solum
 petrum sed ad om̄s
 loquit̄ dicens. Vos
 vocatis me magister
 et dñe. in quo eorum
 iudiciū assumit. dein
 de vt non illoꝝ grē
 esse ducen̄. hęc ver
 ba subiūgit. Et bene
 dicitis. sum etenim

Aug. Vñ om̄i p̄cep
 tum est. Non te lau
 det os tuū sed laudz
 te os proximi tui. pe
 riculosum est em̄ sibi
 placere cui cauendū
 est sup̄ bire. Ille aut
 qui sup̄ om̄ia est q̄n

tuncūq; se laudet. n̄ se extollit excelsius. nec pot
 recte dici arrogans deus. nobis nāq; expedit deū
 nosse. nō illi nec eum quisq; cognoscit. si n̄ se indi
 cet ipse qui nouit. Si ergo nō se laudādo q̄si ar
 rogantiam vitare voluerit. nobis sapiam denega
 bit. Nūo aut arrogantia veritas timet. Et q̄dem
 qz magistz se dicit. nemo reprehenderet etiā q̄ euz
 nihil aliud q̄ hominē crederet. qm̄ id p̄fiterē qd̄
 et ipsi homines in quibuslibet artib; vsq; iteo sine
 arrogantia p̄fiterentur vt p̄fessōes vocen̄. Nō
 vero dñm disciploꝝ se dicit cū sint. Vñ seculum
 ingenui. quis ferat in homine. Sed cū de loquit̄
 nulla est elacō tante celsitudis. nullū mendacium
 veritatis. nobis subiacere vtile est illi celsitudinē
 seruire veritati. idēo ergo bñ dicitis. vocādo me
 magistz et dñm qz sum. Nam si non essem qd̄ dica
 tis male diceretis. Orig. Et illi quidem non bñ
 dicūt. domine quib; dicit. Discedite a me q̄ opa
 mi iniquitatem. Sed ap̄li bene dicūt mḡ et dñe. n̄
 em̄ eis nequicia dominabat sed verbū dei. sequit̄

Si ergo ego laui vestros pedes dñs et magister et vos debetis alter alterius lauare pedes. Christo. A maioribus rebus accipit exemplum ut quod minus est operetur. nam ipse quidem dominus est. nos autem ad conseruos facimus si fecerimus. Et ideo subdit. Exemplum enim dedi vobis ut quemadmodum ego feci vobis ita et vos faciatis. Beda. Primus dominus egit factis quod postmodum docuit verbis secundum illud. Cepit ihesus facere et docere. Augustinus. hoc est beate petre quod nesciebas. hoc tibi postea sciendum promissit. Origenes. Considerandum vero est si necessarium est quolibet volente disciplinam ihesu perficere. vel sit debitum opus prosequi. lauacrum sensibile pedum. propter hoc dicit. debetis adiuuicem lauare pedes. sed hoc mos vel non fit vel admodum raro. Augustinus. Est enim apud plerisque consuetudo huiusmodi militatis cum semiuicem hospicio suscipiunt et faciunt hoc sibimicem fratres etiam opere ipso visibili. melius enim est et sine controuersia verum. ut etiam manibus fiat. ne dedignetur quod fecit christus. facere christianus. Cum enim ad pedes fratris inclinat corpus eum in corde ipso excitatur. vel si iam merat. confirmatur humilitatis affectus. Sed excepto hoc moraliter intellectu. nunquid etiam frater fratrem a delicti poterit contagione mundare. hoc confiteamur inuicem delicta nostra. inuicem nos delicta donemus. et pro nostris delictis inuicem oremus. atque ita quodammodo inuicem pedes nostros lauemus. Origenes. Vel aliter hoc lauacrum spirituale pedum de quo dictum est. principaliter quidem a nullo nisi a solo ihesu potest effici. secundario vero a discipulis eius. quibus dixit. vos debetis adiuuicem lauare pedes. Ihesus enim lauit pedes discipulorum in quantum magister. et suorum in eo quod dominus. Vnde autem est finis magisteri ut discipulum faciat sicut se. quod de saluatore apparet. quod preceteris magistris et dominis vult ut fiant eius discipuli quasi magister vel dominus non habent esse spiritum seruitutis. sed spiritum filiationis. in quo clamant abba pater. Prius ergo quam fiant ut magister et dominus egent lauacro pedum. velut insufficientes discipuli. et adhuc sapientes spiritum seruitutis. Cum autem aliquis eorum statum magisteri attingit et domini. tunc imitari poterit eum qui lauit discipulorum pedes ac lauare pedes per doctrinam quasi magister. Christus. Adhuc autem puccans eos ad lauandum pedes. subiungit. Amen amen dico vobis. non est seruus maior domino suo. neque apostolus maior eo qui misit illum. quasi dicit. Si ergo a me hec facta sunt. multos magis a vobis oportet hec fieri. Theophilus. Necessario etiam hic apostolos admonet. quod enim ad dignitates habebat attingere. et hic quod maior es hic minor es. ne insurgat adiuuicem. serenat conscientiam omnium. Beda. Quia vero scire bonum et non facere. non pertinet ad beatitudinem sed ad condemnationem. secundum illud. scienti bonum et non facienti peccatum est illi. subiungit. si hoc scitis. beati eritis si feceritis ea. Christus. nam scire quidem omnium est. facere vero non omnium. Deinde perditorem non manifeste redarguit sed obumbrat. cum subdit. non de omnibus vobis dico. Augustinus. quasi dicit. Est inter vos qui non erit beatus neque facit ea. Ego scio quos elegerim. Quos. nisi eos qui beati erunt faciendo que precepit

Non est igitur iudas electus. quid est ergo quod alio loco dicitur. nonne ego vos xij. elegi. an ipse ad aliquid est electus. ad quod erat utique necessarium non autem ad beatitudinem de qua dicit. beati eritis si feceritis ea. Origenes. Vel aliter. non recte existimo posse referri quod dicit. non de omnibus vobis dico. ad hoc quod dictum est. beati estis si feceritis ea. Totum enim hoc et de iuda et de quolibet alio verum est dicere. beatus talis si fecerit hoc. et educem autem hoc ad illud dictum. Non est seruus maior domino suo nec apostolus maior eo qui misit illum. iudas enim cum esset seruus peccati. non erat seruus diuini verbi nec apostolus. diabolo ingressio in cor eius. Cum ergo dominus nouisset qui sunt sui. alienos a se non nouit. propter quod non ait. ego scio electos patres. sed ego scio quos elegerim. quasi diceret. electos meos noui. Christus. Deinde ut non multos contristet suo sermone. subiungit. sed ut adimpleatur scriptura. qui manducat mecum panem leuabit calcaneum suum contra me. ostendens quod non ignorans traditur. quod maxime sufficiens erat iudam retinere. et non dixit. tradet me. sed leuabit contra me calcaneum suum. dolum et occultacionem insidiarum representare volens. Augustinus. Quid est enim. leuabit calcaneum suum super me nisi conculcabit me. in quo iudas traditor eius attingit.

Christus. Dicit autem qui manducat meum panem id est qui a me nutritus est. qui mea mensa concauit. ut si quando a famulis aut aliquibus vilioribus paciamur aliquid malum. non scandalizemus. respicientes iude etiam plurimum. qui infinitis potest bonis. in contrarium inuenerunt benefactorem. Augustinus. Illi ergo qui electi nati manducabant dominum. Ille manducabat panem deos mini contra dominum. ille vita. ille penam. Qui enim manducat indignum ait apostolus. iudicium sibi manducat. sequitur. Ammodo dico vobis pulchrum fiat. ut cum factus fuerit. credatis quod ego sum de quo scribitur. Illa scriptura precessit. Origenes. Non autem dictum est apostolis ut credatis. quasi non credentibus. sed dictum est tanquam equi polleat ei quod est ut credentes opere enim perseverantes in credulitate. nec aliquam occasionem ad repulsam captantes. super ea enim que obtinebant discipuli ad fidem faciendam. hoc etiam adepti sunt videre profici scripturam predictam. Christus. Quia ergo discipuli exiituri erant ad predicandum et multa passuri. duobus modis eos consolatur. Vno modo a seipso cum dicit. beati eritis si feceritis ea. Alio vero modo consolatus est eos ab aliis. scilicet quod ab hominibus multa patienter per curacione. unde subdit. Amen amen dico vobis. qui accipit. si quem misero me accipit. qui autem me accipit. accipit eum qui misit me. Origenes. Qui enim recipit quem mittit ihesus. ihesum qui in mundo consistit. recipit. qui autem ihesum recipit. patrem recipit. igitur qui recipit quem mittit ihesus. mittentem recipit patrem. Potest etiam et hic sermo fore. Qui recipit quem ego misero usque ad mei receptionem attingit. Qui vero non per aliquem apostolorum meorum me recipit. sed recipit me venientem ad animas. patrem recipit. ut non tamen ego in eo maneam. sed et pater. Augustinus. Arriam autem cum hoc audiuit. statim ad gradus sui dignitatis cursum dicentes quantum apostolus distat a domino tantum filius a patre. Sed ubi dominus dixit. Ego et pater unum

sumus. nullam distancie suspicōnem reliquit. quō
ergo nos accepturi sumus hęc verba tomica. Qui
me accipit. accipit eum qui me misit. q̄ vni⁹ nate
sunt pater et filius cōsequens videbit. q̄ dixit. q̄
accipit si quē misero. me accipit et vni⁹ nature sē
filius et ap̄lus. ita dixisse possit videri. qui accipit
si quē misero me s̄m hominem accipit. Qui autem
me sēdm deū accipit. accipit eum qui me misit. S̄z
cū ista dicebat. non ab illo nature vnitatis. sed in
eo qui mittitur. mittentis cōmendabat auctoritas
Si ergo attendas x̄pm in petro. discipuli p̄cepto
rem. Si autē p̄ez i filio iuuenies vni⁹ gēitōez

Cum hec dixisset ihs
turbatus est sp̄u. et p̄
testatus est et dixit. A
men amen dico vobis
q̄a vnus ex vobis me
tradet. Aspiciēbāt er
go discipuli adinuicē
hesitantes de quo dicēt
Erat ergo recumbēs
vnus ex discipulis ei⁹
in sinu ihesu. quē dili
gebat ihesus. Innuit
ergo huic simō petr⁹
et dicit ei. Quis est d̄
quo dicit. Itaq̄ cū re
cubisset ille supra pe
ctus ihesu dixit ei. Do
mine quis est. Rōdit
ihesus. Ille est cui in
tinctū panem porrexe
ro. Et cū itinisset pa
nem dedit iude simois
scariothis. Et p̄ buc
cellam introiuit i illū
sathanas. Et dicit ei
ihesus. q̄d facis fac ci
cius. Hoc autē nemo
sciuit discumbentiu⁹
ad quid dixerit ei.
Quidā autē putabant
quia oculos habebat
iudas q̄ dixisset ei ihs
Ene ea que op̄ sunt
nobis ad diem festu⁹
aut vt egenis aliquid
daret. Cum ergo ac
cepisset ille buccellaz

Christi. q̄a dñs ap̄lis
delentibz ortem ter
rarū vniuersū p̄cur
rē exhibuerat dupli
cem cōsolacōne pre
dictā. cogitās q̄ v̄
q̄ p̄ditōze p̄uar⁹
est turbatur. et hoc
significat euangeli
sta dicens. Cum hec
dixisset ihesus turba
tus est sp̄u et p̄testa
tus ē. et dixit. Amē a
men dico vobis. q̄a
vnus ex vobis me t̄
det. August. Nō il
li hoc tūc primū veit
in mentem. sed quia
p̄ditōzem iā fuerat
expressurus. vt non
lateret in ceteris. iō
turbatus est spiritu
Et q̄ ipse traditor.
iam fuerat exutus
vt iudeos quibus do
min⁹ ab eo traderet
adduceret. turbauit
eum immens passio.
et piculū proximum
et traditoris impen
dentes manus cuius
fuerat p̄cognit⁹ ai
mus. hoc etiam dñs
significare sua ē ba
cione dignatus est.
q̄ q̄ ex falsis fratri
bus aliquos se pari
etiam ante messēz vt
gens causa cōpellit
fieri sine ecclesie tur
bacōne non possit. ē
batus est autem. nō
carne sed sp̄u. Sp̄us
em̄ in hui⁹ scādalis
non perueritat. s̄z
caritate turbat. ne
forte in sepacōe ali
quoz zigamoz sit
aliquod eradiceatur.
et triticum. Sine ḡ

exiuit continuo. Erat
autem nox

ipsum iudam peūtez
miserando. siue sua
morte appropinante
turbatus est. non ai

infirmitate sed potestate turbatur. Non em̄ aliq̄
cogente turbatur. sed turbauit semetip̄m vt sup̄
dictum est. q̄ aut turbat infirmos in suo corpore
hoc est in sua ecclesia cōsolat. vt si qui suoz mor
te imminente turbant non se reprolos putent.

Origē. In eo em̄ q̄ dicit. turbatus est spiritu.
quod humanuz est sci. passio. p̄ueniebat ab eius
perantia sp̄us. si em̄ factus quilibet in sp̄u uiuit et
agit. et patitur. q̄ntomagis hoc dicēda sūt d̄ ihu
factoz p̄miatoze. Aug. Pereant igit argu
menta stoicoz. qui negāt in sapientē cadere pe
turbacōnem animoz. qui p̄fecto sicut vanitas
tem estimant veritatem. sic stuporem deputāt sa
ntatem. Turbat plane anim⁹ cristiani non mise
ria. sed misericordia. Dicit autē. vnus ex vobis nu
mero non merito. sp̄e non virtute. Christ. quia
vero non nominatim dixit. rursum in omnes indu
cit timorem. vnde sequit. Aspiciēbant ergo disci
puli adinuicem hesitantes de quo dicēt. Et nimis
rum. nullius sibi p̄is conscij mali. tamē enūciacō
nem x̄pi p̄p̄is cogitacōnibz credibiliorem puta
bant. Aug. Sic etiam i eis erat erga magist̄z
suū pia caritas. vt tamen eos humana alioz de
altero stimulare infirmitas. Origē. Remiscebā
tur etiam vt homines exites. qm̄ alterabilis est
affectus adhuc. p̄uētoz ac susceptibilis appeti
tus cōtrarioz. his que prius voluerat. Christ.
Om̄ibus aut tremētibz et ip̄s vertice sci petro
formidantē. iohānes velut dilectus recutuit i
sinu ihesu. Vnde sequitur. Erat ḡ recubens vnus
ex discipulis eius in sinu ihu. Vñ dicit. Erat ḡ re
cubēs vn⁹ ex disc. ei⁹ i sinu ihu q̄ diligebat ihs.

Aug. Ipse est iohānes cui⁹ est hoc euāgeliz
sicut postea manifestat. Erat em̄ hec eoz. osuetu
do q̄ sacras nobis lēas misrarūt vt qm̄ ab aliquo
eoz diuina narrabatur historia. cum ad seipsum
veniret tanq̄ de alio loquere. Quid enim de ip̄
veritati. qm̄ et res ipsa dicit. et q̄dāmodo dicenti
iactantia deuitatur. Christ. Si aut hui⁹ i fami
liaritatis causam q̄ris discere amoris res erat. p̄
terea dicit. quē diligebat ihesus. q̄uis em̄ et ali⁹
amarent. tamē iste plus alijs. Origē. Estimo at
q̄ hoc p̄tendit q̄ iohānes incūbens verito ac in
secrecōribz pausans incūtebat gremijs verbi

Christ. Volebat etiā ostendere seipsum eē alie
num a crimine. Et hoc etiā dicit. ne estimes q̄ pe
trus ei vt maiori ex̄ti inueneret. nam sequit. In
nuit ergo huic simon petrus et dicit ei. Quis est
de quo dicit. Vbiq̄ em̄ inuenit petrus ab amore
impetum faciens. et q̄ primo increpat⁹ est nō lo
cutus est. s̄z mediāte iohāne vult dicere. Vbiq̄
em̄ scriptura ostendit petrū feruidū. familiarita
tem hntem ad iohānem. Aug. Notanda autēz
locucō est. dicere aliquid non sonando. s̄z t̄modo
innuēdo. Innuit inquit et dicit. id est innuēdo di
cit. Si em̄ cogitādo aliquid dicit. sicut illud. Di
xerūt apud semetip̄s. q̄ntomagis innuēdo vbi
iā foris q̄libuscūq̄ signis p̄romit q̄d fuerit corde

ceptum. Orig. Vel primo innuit. et deinde si contentus nuntio dixit illi. die quis sit de quo dicit. Sequitur. itaque cum re. ille supra pectus ihesu dicit ei domine quis est. Aug. Quod autem nunc supra pectus dicit. paulo supra dixerat in sinu. vel aliter. primo quidem iacens in sinu ihesu. supascendit et incubuit supra pectus. quasi si non incubisset in pectore. sed remansisset iacens in sinu. nequaquam dominus ei tradidisset verbum quod petrus scire cupierat. Per hoc ergo quod ultimo supra pectus incubuit. exprimit tanquam per maiorem et abundantiam gratiam specialis ihesu discipulus esse. Beda. quod autem in sinu et supra pectus recubuit. non solum fuit patris amoris iudicium. sed etiam future rei signum. quod scilicet inde vocem humeret. quam postmodum cunctis seculis inauditam emitteret. Aug. Per sinum enim quid aliud significat quam secretum. hoc est utique pectoris sinus sapientie secretum. Christus. neque autem tunc noiatim proditorem dominus manifestavit. nam sequitur. respondit ihesus. ille est cui intinctum panem porrexero. et modus ipse manifestacionis couersus erat. Quia enim ob mensacionem verecundatus non est. eodem pane comicans verecundari debuit. Sequitur. Et cum intinctum panem dedit iudeo. scilicet non ut putaret quidem negligenter legentes. tunc iudas solus eius corpus accepit. intelligendum est enim quod iam eis cibibus distribuerat dominus sacramenta corporis et sanguinis sui. ubi et ipse iudas erat. sicut lucas narrat. At tamen ad hoc ventum est. ubi secundum narrationem iohannis dominus per buccellam intinctam atque porrectam suam exprimit traditorem forasmissis per panem intinctum. illis significans fictionem. non enim omnia que tinguntur abluuntur. sed ut inficiantur. nonnulla tinguntur. Si autem bonum aliquid hoc significat intinctio. eodem bono ingratum merito est secuta damnatio. sequitur enim. et post buccellam. tunc introiuit in eum sathanas. Orig. Attende quod primo qui tamen non introiuit sathanas in iudam. sed imisit in eum solum ut perderet preceptorem. Post panem autem in eum ingressus est. Quod tamen nobis cauendum est ne diabolus intrudat in eum nostrum aliquid ignis torum telorum suorum. sicut si intruderit insidiatur tamen ut et ipse introeat. Christus. Donec enim fuit in collegio non audebat insilire. sed extorsum imittebat. Quod vero eum manifestum fecit et expulit libere in eum de cetero exiuit. Aug. vel intravit in eum. ut sibi iam traditum plenius possideret neque enim non in illo erat quoniam ad iudeos de precione tendi dominus pactus est. cum lucas dicat. intrauit autem sathanas in iudam et abiit. et locutus est cum principibus sacerdotum talis iam venerat ad tenentem. sed post panem introiuit in eum. non ut adhuc alienum temptaret. sed ut proprium possideret. Orig. Decebat enim ut estimo propter panis exhibitionem auferri ab indigno bonum quod se habere credebat. quo priuatus factus est capax ingressus sathane in ipsum. Aug. Dicit autem aliqui ita. ne si meruit panem porrectus de mensa christi. ut post illum intraret in discipulum sathanam. Quibus respondemus. hinc potest eius nos doceri quod sit cauendum male accipere bonum. Si enim corripit qui non diiudicat. hoc est non decernit a ceteris cibis domini corporis. quoniam damnat quod ad eius

mentem fingens se amicum accedit inimico. sequitur. Et dicit ei ihesus. quod facis fac cicerus. Orig. Cui autem illi. ambiguus est. quod potuit vel iude vel sathane dominus dixisse. quod facis fac cicerus. puocans aduersarium ad pugnam. vel proditorem ad submiltendum dispensacionem. que erat futura salubris seculo. quam non amplius tardari nec pertrahi se posse maturari volebat. Aug. Non tamen precepit facinus sed predixit. non tam in perniciem peridi se uento quam ad salutem fidelium festinando. Christus. hoc enim quod dicit. quod facis fac cicerus. non precipietis est. neque consiliantis sed exprobrantis et ostendentes. quoniam ipse nolebat suam prodicionem impedire. sequitur. hoc autem nemo scivit discipulorum ad quid dixerit ei. Multa utique quis hic dubitacionem inueniet. si interrogantibus discipulis quis est. dixit. cui ego intingens panem dabo. et tamen non intellexerunt. nisi dicat. quod latenter dicit. ut nullus audiret. et propterea supra pectus iohannes residens interrogat quasi ad aurem ut non fieret proditor manifestus. Forasmissis ei si christus eum manifestum fecisset. petrus utique eum intingens fecisset. propterea dicit quod nullus cognouit recumbentium. sed neque iohannes nequaquam enim putauit quod discipulus vicium iniquitatis subiret. quod enim procul a tali iniquitate erat. non de alijs hoc suspicabatur. Verax igitur causa eorum que a christo dicta sunt ignorauerunt. quid autem estimareret ostendit euangelista cum subdit. Quidam enim putauerunt. quod loculos habebat iudas. quod dixisset ei ihesus. Eme enim quod opus sunt nobis ad diem festum. aut ut egemus aliquid daret. Aug. Habebat ergo dominus loculos. et a fidelibus oblata conseruans. suorum necessitatibus et alijs indigentibus tribuebat. tunc primum ecclesiastice pecunie forma est instituta. nisi intelligemus quod precepit non cogitandum esse de crastino. non ad hoc esse preceptum ut nihil pecunie seruetur a sanctis sed ne deo propter ista seruiat. et propter memorem timorem iusticia deseratur. Christus. et nimirum nullus discipulorum pecunias affererat. sed per hoc quod dicit hoc occulte insinuat quod quedam mulieres eum de suis facultatibus nutrebat. Quibus autem non peram non virganim non es iubet deferre. loculos ferebat ad inopum misterium ut discas quoniam valde pauperem et mundo crucifixum huius oportet partem multam facere procuracionem. multa enim ad nostram dispensacionem doctrinam agebat. Orig. Si igitur iude saluator dices bar. quod facis fac cicerus. ac proditor in hoc tamen ad presens obedit magistro. accepto namque pane nullam traxit moram. unde sequitur. Cum ergo accepit ille buccellam exiuit continuo. et reuera exiit. non solum recedendo de domo in qua tenebat sed omnino egressus est a ihesu. ego autem optimus quod post panem ingressus sathanas in iudam. non tollerabat in eodem loco cum ihesu esse. nulla namque conformitas est ihesu ad sathanam. non frustra autem requiram quare super hoc quod est. et accipiens panem. non adicitur. et manducans. sicut quid igitur accepto pane non manducauit iudas. post panem enim forsitan acceptum a iuda non esum. qui semel in eum immiserat ut magister prodatur timore ductus. ne quod inmissum fuerat euanceretur vsu panis quod cito panem iudas recepit. introiuit in eum. et statim domum excessit.

Aliter quoque non inepte dicitur. quod sicut qui indigne manducat panem domini. aut bibit eius calicem. in se iudicium sibi comedit atque bibit. Sic panis a ihesu datus alijs fuit ad salutem. iude in damnum. ut per panem intraret in eum sathanas. Christus. Subdit autem. Erat autem nox ut discas iude temeritatem quam neque tempus eum tenuit ab impetu. Origenes. Nox etiam sensibilis instar extitit obducte noctis in anima iude. Gregorius. in mora. A qualitate enim temporis finis exprimitur accusatio. dum non reditur ad veniam ad tradicionis perfidiam nocte iudas esse se perhibetur.

Cum ergo exisset dicitur ihesus. nunc clarificatus est filius hominis et deus clarificatus est in eo. Si deus clarificatus est in eo. et deus clarificauit eum in se ipso. et continuo clarificabit eum.

ex semine dauid. gloria hic narratur. Si enim in morte christi glorificantis deum illud verum est. erues principatus et potestates traduxit confidenter triumphans in ligno et illud concilians per sanguinem christi crucis sue. siue que in terra siue que in celis. in his omnibus glorificatus est filius hominis deo etiam glorificatus in eo. Unde sequitur. Et deus clarificatus est in eo. quod non est christum clarificari nisi eum eo quoque glorificetur et pater. at quoniam quicunque glorificatur ab aliquo glorificatur. Si queras de eo quod est glorificatus est. filius hominis. a quo. Respondens subdit. Si deus clarificatus est in eo. et deus clarificauit eum in semet ipso. Christus. hoc est per seipsum non palium. sequitur. Et continuo clarificauit eum. quasi diceret non post longum tempus sed confestim in ipsa cruce ea que clara sunt apparebunt. Sol namque auersus est. petre scisse sunt. multa corpora eorum qui dormierunt surrexerunt. Hac autem via eas que ceciderant cogitantes discipulorum restituit et suadet non solum estari sed etiam letari. Augustinus. vel aliter. Ereute in mundo omnes mundi cum suo mundatore manserunt. Tale aliquid erit cum zizanijs a tritico separtis. iusti fulgebunt sicut sol in regno patris sui. hoc futurum preuidens dominus discedete iuda tanquam zizanijs separtis remanentibus tanquam tritico apertis sanctis dixit. Nunc clarificatus est filius hominis tanquam diceret. ecce in illa mea clarificatione quid erit. vbi malorum nullus erit. vbi bonorum nullus perit. sic autem non est dictum. Nunc significata est clarificatio filij hominis sed nunc clarificatus est filius hominis sicut non est dictum. petra significabat christum. sed petra erat christus. Solet enim loqui scriptura res significantes tanquam illa que significant appellans. Est autem clarificatio filij hominis ut deus clarificet in eo. Vnde adiungit. et deus clarificatus est in eo. denique tanquam ista exponens adiungit et dicit. Si deus clarificatus est in eo

quia non venit facere voluntatem suam. sed voluntatem eius qui eum misit. et deus clarificauit eum in semetipso ut natura humana que ab eterno verbo suscepta est. etiam immortalitati eternitati donec. Sequitur. Et glorificabit eum continuo. resurrexerunt seculi suam non sicut nostram in fine seculi sed continuo futuram hac attestacione predicens. Potest et de ista clarificatione dictum videri. nunc clarificatus est filius hominis. ut quod ait nunc non ad iminentem passionem. sed ad vicinam resurrectionem pertinere crederetur tanquam fuerit factum quod erat tam proximam futurum. Iohannes. x. de tri. quod ait deus in eo glorificatus est ad corporis gloriam spectat. per quas dei intellecta est gloria. quasi corpus ex nature diuinitate consolacione gloriam mutaret. quod vero quod glorificatus in eo deus est. ideo glorificauit eum in se ut qui regnat in gloria que ex dei gloria est. ipse erit in dei gloriam transeat. toto iam in deo ex ea qua homo est dispensacione mansuro. nec sane de tempore tacuit dicens. et continuo clarificabit eum ut quod procedente ad predicacionem iuda. gloriam que sibi post passionem consecutura resurrectione futura esset. significasset in patris eam qua in se deus eum clarificaturus esset. in posterum reseruaret. dei in eo gloria per virtutem resurrectionis ostensa. ipso vero in dei gloria ex subiectionis dispensacione mansuro. Iohannes. ix. de tri. Prima autem significacione huius dicti non ambigam existimo cum ait. nunc clarificatus est filius hominis. gloria enim non verbo. sed carne acquirebatur. Hoc vero quod sequitur. et deus clarificatus est in eo. quid significet interrogabo. et cum non alius sit filius hominis neque alius filius dei. Verbum enim caro factum est. requiro quis in hoc filio hominis qui et filius dei est glorificatus sit deus. Et videamus quid sit hoc quod tertio dicitur. Si deus clarificatus est in eo. et deus clarificauit eum in semetipso. Homo utique non per se glorificatur. licet gloriam accipiat. non tamen aliud ipse quam deus est. utique aut christum necesse est esse qui glorificatur in carne. aut patres qui glorificatur in christo. si christus est deus. certe patres qui glorificatur in patre. si pater sacramentum est unitatis cum patre glorificatur in filio. De eo vero quod glorificatur in filio hominis. deum deus glorificatur in seipso in quo relicta facultas excedente impietatis existimat ne secundum nature veritatez verum deum christus sit. Nunquid enim extra se est quod glorificatur in seipso. quoniam enim in seipso pater glorificatur in eius gloria confitendus est. Et qui in patris gloria glorificatus est. in his intelligendus est esse in quibus est pater. Origenes. vel aliter. Nomen glorie non hic accipitur iuxta quosdam paganorum qui diffiniunt gloriam esse a pluribus collata preconijs. Palam est enim quod hoc aliud est ab eo quod in exodo dicitur. quod gloria dei repletum est tabernaculum. et quod aspectus moysi glorificatus erat. Nuntum enim ad corporalia diuinitas quodam apparitione contigit in tabernaculo. nec in facie moysi cum deo locuti. quantum ad analogiam vero gloria dei dicitur esse que apparuit. quam clarificatus ac transcendens cuncta materialia intellectus ut seruetur diuinam visionem in his que cernit clarificatur. Ut hoc sit tropice que glorificata est facies moysi

eo facto diuino hinc intellectum. Nulla aut opaco
fuit excellentie xpi ad cognicionem moysi glificas
tem faciem anime eius. Toci9 enim diuine glorie
fulgorem esse filiu estimo. dicente paulo. Qui euz
fit splendor glorie nē. qm̄ puemūt ab hac to
eius glorie luce singulares splendorē ad totā rō
nalem creaturā. Non em̄ arbitror cuēpīam totuz
posse capere totius diuine glorie fulgorem. nisi fi
liū eius. m̄ntum igitur non erat notus fili9 nun
dū. nondū in mundo gloriatus erat. Cū autē m
pater ali. quibz de mundo erūtibz ēdidit ihesu no
ticiaz. tūc glificatus est filius homis in his qui o
gnouerūt eum. a hoc dedit gloriā agnoscētibz.
Nam qui libera facie diuinā gloriā intuent. sedm̄
eandem trāfigurantē imaginem a glia glorifica
ti in glificantū glia. Cum igitur appropinquit
ad eā dispensacōnem. qua mundo notus debebat
glia pmereri in glia glificantū ipsū ait. Nam
clarificatus est filius homis. Et quia nullus nouit
p̄m nisi filius. a cui reuelauerit filius. Debebat
aut ex dispensacōne de promē p̄m filius. ob hoc
etiam deus glificatus in illo dmo. cū. vel hoc qd
est. a deus clarificatus est in eo cū illo p̄scrutabe
tis. qui me videt. a p̄m meum videt. Nā videbi
tur in verbo cum deus exstat a imago inuisibilis
dei qui genuit eum pater. Amplius autē sic qz
clarius que sunt in hoc loco capient. Velut enim
p quosdam nomē dei blasphemā in gentibz. sic per
sanctos quoz bona gesta coram homibz politissi
ma discernūtur. celi patris nomen extollitur. In
quo vero adeo glificatus est. ut in ihesu duz pec
catum non fecit. nec dolus inuentus est in ore ei9.
Cum ergo talis esset filius glorificat9 est. a de9
glificatus est in eo. At si deus in eo glificatus est
recompensat ei pater maius illo qd filius hominis
exercuit. Longe enim sup̄stans est glia i filio ho
minis cū glificat eum pater q̄ in patre cū in illo
glificatus est. a debebat p̄potentem maiorem res
pondere glia demiceps qm̄ statim hoc erāt fūta
Dico aut filium homis in deo glificari ob hoc sub
iecit. et continuo clarificabit eum.

Filioli adhuc modicum vobiscum sum. q̄
ritis me. et sicut dixi
iudeis. quo ego vado
vos non potestis veni
re. Et vobis dico mō
mandatū nouū do vo
bis vt diligatis in uis
cem sicut dilexi vos.
vt a vos diligatis in
uicem. In hoc cogno
secnt omnes qui a mei
estis discipuli si dile
ctioez habueritis ad
inuicem.

Aug. Cū dixisset sus
perius. et otinuo cla
rificabit eum. ne pu
tarent q̄ sic eum cla
rificaturus esset de9
vt non eis coniūgēē
viterus ea ouerfact
one que in terra est.
adiecit atz ait. Filioli
adhuc modicum vobis
scum sum. tanq̄ dice
ret. Cōtinuo q̄dem
resurrectōne clarifi
cabo. non tñ otinuo
ascensurus in celum
Sicut em̄ scriptum
est in adibz ap̄lorū
fuit cū eis post resur
rectōne xl. dies. hoc
igitur xl. dies sigfis
cauit dicēdo. adhuc

modicum vobiscum sum. Orig. Per hoc autē
q̄ dicit filioli. ostendit adhuc iminent em aiabus
eoz puitatem. Hi aut quibus nūc dicit. filioli
post resurrectōnem sunt fratres. sicut a anteqm̄
essent filioli fuerūt serui. Aug. Potest etiam
et sic intelligi adhuc. sicut vos in hac infirmitas
te carnis etiam ipse sum donec sez morētur atqz re
surgere. Cū illis quidem fuit. x. stq̄ resurrexit
p̄sencia corporali. sed nō cū illis fuit cōsorcio infir
mitatis humane. Apud aliū em̄ euāgelistaz post
resurrectōnem ait. Hec locutus sum vobis. dum
adhuc essem vobiscum id est in carne mortali euz
essē sicut a vos. Tunc enim in eadem quidē car
ne erat. sed cū illis in eadem mortalitate iam non
erat. Est a alia diuina p̄sencia sētibz ignota mor
talibus de qua idem dicit. Ecce ego vobiscū sum
vsqz ad cōsumacōnem seculi. hoc non est adhuc mo
dicū sum vobiscum. Nō em̄ modicū est vsqz ad cō
sumacōnem seculi. aut si a hoc modicū est. qz in oeu
lis dei nulle anni sūt dies vnus. non tñ hoc sigfi
ca te voluisse credendus est nūc. qm̄ secut9 adiurit.
Quo ego vado vos nō potestis venire nunq̄d em̄
post cōsumacōnem seculi quo ipse vadit venire n̄
poterāt. de quibz postea dicturus est. pater volo
vt vbi ego sum. a ipsi sint mecum Orig. Intū
secus aut sciscitaberis an post multū non fuit cum
eis non adeo q̄ non aderat illis s̄m carnem. Sed
eo modico cōsumato vos scandalizabim̄ in me in
nocte. et sic non erit cū eis qui cū dignis tūmodo
ouerfatur. sed si cū eis nō erat. nihilomin9 ipi q̄
fituri erāt ihesum. velut petrus post negacōnem
grauiter plorabat. q̄rens puto ihesum. Et ideo se
quit. Auertis me. a sicut dixi iudeis quo ego va
do. vos non potestis venire Auertis ihesum est ver
bum querē. sapiam. iusticiam. veritatē. diuinam
virtutē. que omnia xps est. Volentibz ergo disci
pulis sequi ihesum. non quippe velut tudiores ar
bitrantē corporaliter. s̄ vt significat illud qui nō
tollit crucem suā a sequit me. nō potest me9 esse
discipulus. Ait nūc dñs. quo ego vado. vos non
potestis venire. Nam etiā vellent sequi verbū. et
illud confiteri. tamen nondū erant validi circa s̄
cū nondū essz sp̄s datus. eo q̄ ihesus nondū erat
glorificatus. Aug. Vel hoc dicit qz adhuc mis
nus ydonei erant sequi morituz dñm pro iusticia
Quomō em̄ iam fuerāt secuturi martirio non ma
turi. Aut iturū dñm ad immortalitatez carnis quō
iam fuerāt secuturi. non quilibet morituri sed i si
ne seculi resurrecturi. aut ituz dñm ad sinū p̄ris
Quō iam erant secuturi cū esse nemo possit in illa
felicitate nisi p̄fectus in caritate iudeis aut cum
hoc diceret. non addidit modo. ipsi aut non pote
rant venire tūc quo ille ibat. sed poterāt postea.
Et ideo subdit. a vobis dico modo. Orig. q. d.
Et vobis dico non absqz addicōne hui9 aduerbi
modo. Iudei nāqz quos p̄uidebat in suis facinoris
bus morituros in breui tempore nō valebāt per
gere quo ihesus ibat. sed discipuli post breue tē
pus poterant sequi verbū. Chris. Ne aut audi
entes discipuli sicut dixi iudeis. Estiment s̄lter a
in eos dictum esse adiecit filioli. Orig. Qd est
exp̄imentis in mentez adhuc anime discipuloz

modicitate. **fi**unt aut post resurrectione hi quibus dicit filioli fratres. sicut et prius serui fuerat ante quod essent filioli. **Ch**ristus hoc aut dicit eum qui seipsum est erigens discipulorum amorem. **C**um enim viderimus aliquos dilectissimorum discedentes exar descimus. et maxime cum viderimus eos in locum abuntes in quem non est possibile nobis abire. **S**imul est ostendit. quoniam mors eius quedam translatio est et transpositio melior ad loca mortalia corpora non suscipientia. **A**ugustinus docens aut quod idonei esse possint pergere quo ille antecedebat. subiungit. **M**aximum datum novum vobis ut diligatis invicem. **N**on enim iam hoc erat mandatum in antiqua lege dei ubi scriptum est. **D**iligas proximum tuum tanquam teipsum. **C**ur ergo novum mandatum appellat a domino. **A**n quia exire vult uterque nos hominem novum. **I**nnouat quippe audientem vel potius obedientem. **N**on omnis sed ista dilectio quam dominus ut a carnali dilectione distinguit. **A**ddidit. **S**icut dilexi vos. ut et vos diligatis invicem. **N**on sicut se diligunt qui corrumpunt nec sicut se diligunt homines. quia homines sunt. sed sic se diligunt qui dei sunt. et filii altissimi omnes ut sint filio eius unico fratres ea dilectione invicem diligentes qua ipse dilexit eos. **P**roducturus eos ad illum finem ubi faciabit in bonis desiderium eorum.

Christus. **V**el dicit. sicut dilexi vos. non enim per stentibus vestris iusticiis debitum vobis reddidi. sed ipse incepit. ita et vos benefacere oportet etiam nihil debentes. **A**ugustinus. **N**oli aut putare illud magis premissum esse mandatum quo precipitur. ut diligamus dominum deum nostrum. sed bene intelligentibus utrumque invenit in singulis. nam et qui diligit deum non eum potest contempnere precipientem ut diligit proximum. **E**t qui superne ac spiritualiter diligit proximum quid in eo diligit nisi deum. ipsa est dilectio quam ab omni mundana dilectione distinguendo addidit dominus. sicut dilexi vos. **Q**uid enim nisi deum dilexit in nobis non quem habebamus. sed ut haberemus. **S**ic ergo et nos invicem diligamus ut quantum possumus invicem ad habendum in nobis deum cura dilectionis attrahamus. **Ch**ristus. **P**retermittens autem miracula que erant facturi. ab amore eos designat subdens. **I**n hoc agnoscent omnes quia mei estis discipuli. si dilectionem habueritis ad invicem. **I**tem enim est quod maxime homines sanctos ostendit. hos enim dicit esse discipulos. **A**ugustinus. **T**anquam dicit. **A**lia numerata mea habent vobiscum etiam non mei. non solum naturam. vitam. sensum. rationem. et eam salutem que hominibus peccatoribusque communis est. **V**erum etiam linguam prophetiarum. sacramentum. fidem. distributionem regni suorum pauperibus. et traditionem corporis sui ut ardeant. sed quam caritatem non habent. ut ambrosia concrepant nihil sunt. nihil eis prodest.

Dicit ei simon petrus domine quo vadis. **R**espondit ei ihesus. quo vado ego non potes me modo sequi. **S**equis aut postea. **D**icit ei petr

Christus. **M**agnus amor et ipso igne vehementior. et nulla est prohibicio que eius promptum impetum detinere possit. **A**udentissimus itaque petrus audiens. quod ego vado vos non pote

Quare non possum te modo sequi. **A**nima mea pro te ponam. **R**espondit ihesus. **A**nima tua pro me pones. **A**men amen dico tibi. non catabit gallus donec ter me neges.

Sis venire. cum inter rogavit. unde sequitur. **D**icit ei simon petrus. **D**ne quo vadis. **A**ugustinus. **S**ic utique dicit magistro discipulus tanquam sequi paratus. **P**ropterea dominus qui eius animum vidit sic ei respondet. nam sequitur. **R**espondit ei

ihesus. **Q**uo ego vado. non potes me modo sequi. **D**ilectione me ulit. non spem abstulit. sed eam sequenti voce firmavit dicens. **S**equeris autem postea. **Q**uid festinas petre. non dum te suo spiritu solidaverat petra. **N**oli extolli presumendo. non potes modo. **N**oli deici desperando. **S**equis enim postea. **Ch**ristus. **A**udies autem hoc petre. neque ita desiderium detinuit. sed benignam spem accipiens sperat. **E**t quia timorem excussit. **P**ro dicitur cum securitate pro seipsum de reliquo interrogat alios silentibus. **U**nde sequitur. **D**icit ei petrus. **Q**uare non possum te modo sequi. **A**nima mea pro te ponam. **Q**uid dicit petre. **D**ixi quoniam non potes. et tu dicit quoniam possum. **Q**uo circa scies pro experientiam quoniam nihil est tunc amor nisi presente supra liberatione. unde sequitur. **R**espondit ihesus. **A**nima tuam pro me pones. **B**eda. **D**ue sententia duobus modis potest pronuntari. **U**no modo affirmando. **A**chi dicat. **A**nima tua pro me pones. sed nunc timendo mortem carnis. **A**mmem mortem incurres. **A**lio modo insultando. **Q**ui dicit. **A**ugustinus. **I**ta ne facies pro me quod non dum ego pro te perire potes qui sequi non potes. **Q**uid tamen presumis. **A**udi quis sis. **A**men amen dico tibi. non catabit gallus donec ter me neges. **Q**ui mihi permittis mortem tuam ter negabis vitam tuam. **Q**uid in animo eius esset cupiditatis videbat. **Q**uid virum non videbat voluntatem suam iactabat infirmus. sed inspiciebat validum medicum. **A**n apud petrum sicuti eum fauce puerulo excusare quidam titunt. **X**ristum non negavit. quia interrogatus ab ancilla hominem se nescire respondit sicut alii evangeliste testantur expressit. **Q**ui qui hominem christum negat. non christum negat. **E**t hoc in eo negat quod factus est propter nos. ne periret quod fecerat nos. **Q**uid autem caput est ecclesie nisi pro hominem. **Q**uid est igitur in corpore christi. qui negat hominem christum. sed quid multis imorer. **N**on enim dominus ait. non catabit gallus donec ter me neges aut filium hominis neges. sed donec me neges. **Q**uid me nisi quod erat. **Q**uidquid eius negavit christum negavit. **S**iquis dubitare nefas est christus hoc dicit. **V**erumque predixit. **P**roculdubio petrus christum negavit. **N**on accusemus christum cum defendimus petrum. **A**gnovit plane peccatum suum infirmitas petri. **E**t quantum mali christum negando commiserit. **P**lorando monstravit. **N**eq. nos cum ita diximus. **P**rimo apostolorum accusare delectat sed hinc intuendo admoneri nos oportet ne homo quisquam de humanis viribus fidat. **B**eda. **R**espectu ceteri nihilominus unusquisque si in lapsum ceciderit exemplum capiat. neque desperet. **S**ed in cunctis veniam se posse sperare credat. **Ch**ristus. **U**nde manifestum est quoniam et casum petri dominus concessit. **I**am poterat quidem et a principio revocare. sed

quia pmanebat in velementia. ipse quidem non impulit ad negacōnem. sed dimisit desertum vt discat ppriam imbecillitatem. et vt post hec talia non paciatur cū orbis terrarū dispensacōne susceperit. s; remiscens eoz que passus est agnoscat se ipsum. Aug. In anima itaq; contigit petri qd offererat in corpore. s; aliter q; putabat. s; aq; an mortem et resurrectōnem dñi et mortuus est negādo et reuirit plorando. Aug. de con. euā. hōc at de predicta negacōne sua petro non solū johānes sed et ceteri tres commemorant. non sane omnes ex vna eademq; occasione sermonis ad eam commemorandam veniūt. s; iam matheus et marcus eaz subnectunt. post qm dñs egressus est ex illa domo vbi māducauerat pasca. Lucas vero et iohes ante qm inde esset egressus s; facile possumus intelligere aut illos duos eaz recapitulādo posuisse. aut istos poccupando. nisi magis moueret q; tam diuersa n̄ tantū verba. s; etiam sententias dñi pmittūt qbz p̄motus petrus illam presūpcōnem pferet. et pro dño vel cū domo moriendi vt magis cogant intelligi ter eum expressisse p̄sumpcōne suā diuersis locis sermonis xpi. et ter illi a domo responsus q; eum esset ante gallicantum ter negaturus.

CAPIT. XIII.

Et ait discipulis suis. nō turbet cor v̄m

creditur in deum et in me credite. In domo patris mei multe mansiones sunt. Si quis minus dixisset vobis q; vado parare vobis locum. et si abiero et prepauero vobis locum iter ū venio et accipiam vos ad meipm vt vbi ego sum et vos sitis. et quo ego vado. scitis. et viam scitis.

Aug. p̄re discipuli mores. p̄i tanq; homines timerent. et iō turbarent. consolātes eos etiam deū se esse ostendans. vñ dicit. Et ait discipulis suis non turbet cor v̄m creditis in deū et in me credite. q̄si dicat. Consequēs est si in deū creditis. vt in me credere debeat. qd non esset consequēs. si xps non esset deus. morte metuitis huic forme serui. non turbetur cor v̄strū. suscitabit illam forma dei. Cris. Ea etiaz que in me est fides. et in patrem qui genuit. potentior ē his que supueniūt. et nihil oītra eam potest p̄ualere difficultū. s; etiam modo diuinitatis virtutem ostēdit. quia ea que in mente habebant ducit in meum dicens. non turbet cor v̄strum. Aug. quia igitur etiam sibi metuebant discipuli cū petro dictum esset fidencōri atq; p̄micio. nō cantabit gallus donec ter me neges. subiūrit. in domo patris mei multe mansiones sunt. p̄ quod a turbacōe recreant ceteri. ac fidentes etia post picula temptacōnū se apud deū cum cristo esse mansuros. q; si alius est alio for. cō. sapiētor iustior. sanctior. nullus alienabitur ab illa domo. vbi mansionē p̄ suo quisq; accepturq; est merito.

Denarius quidem ille equalis est omnibus que pariter familias eis qui opari sunt in vinea iubet dari. Quo vtiq; denario vita significat et eterna. vbi amplius alio nemo viuit. qm̄ viuendi non est diuersitas in eternitate mansura. Sed multe mansiones diuersas merito in vna vita eterna significant dignitates. Greg. sup ezechiele. Vel hac rōne oueniūt mansiones multe cū vno denario. q; etsi alter min⁹ atq; alius ampli⁹ exultat. omnes tam vñ gaudiū conditoris sui visione letificat. Augustin⁹ atq; ita deus erit omnia in oībus. vt qm̄ deus caritas est. p̄ caritatem fiat vt qd habet simguli. omne sit oībus. Sic em̄ quisq; etiā ipse habet. cū amat in altero. qd ipse non habet. non erit ita aliqua inuidia imparis claritatis. qm̄ recognabit in oībus vnitatem caritatis. Greg. vlt. mora. Eiusq; etiā disparilitatis damna nō feciūt q; tantū sibi vnus quisq; q̄ntū p̄cepit. suscipit.

Aug. Respuendi aut sunt a corde cristiano. qui putant ideo dictum multas esse mansiones. q; ex regnum celoz erit aliquid vbi maneāt beate innocentēs. cū sine baptismo ex hac vita emiguerūt sine quo in regnum celoz intrare nō possunt. absit aut vt cū omis domus regnatiū filioz nō sit alibi nisi in regno. ipse regie domus ps aliqua non sit in regno. non em̄ ait dñs in b̄itudine seipiterna mansiones multe sūt. sed in domo patris mei. Cris. Vel aliter continua. quia dñs supra dixerat petro. Quo ego vado non potes me sequi modo. se q̄ris aut postea. ne estimēt soli petro hanc p̄missionem esse datā dixit. in domo patris mei multe mansiones sūt. hoc ē. et vos regio illa suscipiet que et petz. copia em̄ est ibi multa mansionum. Et non est dicere. qm̄ p̄pacōne indigent. et apt hoc subdit. Si quo min⁹ dixissem vobis. q; vado parare vobis locum. Aug. Vbi satis ostendit ideo se hoc illis nō dixisse. q; iam ibi mansiones multe sūt et non est opus illi aliquā p̄pare. Cris. Quia vero dixerat. nō poteris me modo sequi. vt n̄ estimēt se ab eo finaliter absolos esse. subiūgit. Et si abiero et prepauero vobis locum. itez vemo et accipiam vos ad meipsum. vt vbi ego sum et vos sitis. Ex quo ostendit q; oportet eos vehementer cōfidere. Theophi. Ac si dicat. vt q; vos ēbati non oportet. siue parate sint siue nō. Nam et si parate non sint. ego cū omi sollicitia p̄parem vobis illas. Aug. Sed quō vadit et parat locum si tā mansiones multe sunt. s; nondū sunt sicut parāde sūt. Eadem em̄ mansiones q̄s p̄destinando p̄parat p̄parat opando. Jam ḡ sūt in p̄destinacōe. si quo min⁹ dixisset. ibi et p̄parat hoc est p̄destinatio. sed quia nondū sunt in opacōne dicit. Et si abiero et prepauero vobis locum. Parat aut modo mansiones mansionibus p̄pando mansores. quippe cū dicit. In domo patris mei mansiones multe sūt. Quid putamus esse domum dei. nisi templum dei. de quo ap̄tus dicit. Templum dei sanctum est. qd estis vos. hōc ergo domus dei adhuc edificatur. adhuc p̄paratur. Sed quid est qd vt p̄parat abne cum nos ipsos p̄paret. qd non faciet si reliquerit. Sed illud significat. quia vt parentur iste mansiones viuere delect iustus ex fide. Si aut vides non

est fides. Eat ergo ne videat. lateat ut crebatur. Tunc enim locus paratur. si ex fide vivatur. crebris tuis desideret. ut desideratus habeatur. si bene intelligendo nec unde vadis. nec unde venis recedis. Vadit ergo latendo. venit apparento. si nisi maneat regendo ut proficiamus bene vivendo. non parabit locus ubi possumus permanere profuendo.

Alcui. Dicit ergo si abiero per carnis absentiam itez. veniam per divinitatis presentiam. Vel iterum veniam iudicare vivos et mortuos. Et quia sciebat eos interrogaturos quo iret. vel per quam viam iret subiugit. Et quo ego vado scitis. scilicet ad patrem. et viam scitis. scilicet per me ipsum. Christus. hoc autem dicens. desiderium quod in eorum mente erat. ostendit et dat eis desiderium interrogandi.

Dicit ei thomas. Domine nescimus quo vadis et quomodo possumus viam scire. Dicit ei ihesus ego sum via et veritas et vita. nemo venit ad patrem nisi per me. Si cognovissetis me. et patrem meum utique cognovissetis. et ammō agnoscetis eum et vidistis eum.

Ch r i s t u s. Si iudet vos lentes a xpo separi. qrebant quo iturus esset. multomagis discipuli nunq ab eo separi volentes hoc discere cupiebant. et interrogant eum ex multa dilectione et timore. et iteo dicitur Dicit ei thomas. dñe nescimus quo vadis et quomodo possumus viam scire. Aug. Vtrūq illos dñs dixerat scire. Vtrūq dicit iste nescire. Sed nescit ille mereri. q̄ isti sciebāt

et se scire nesciebant. cōmunit ergo eos hoc scire. unde subdit. Dicit ei ihesus. ego sum via veritas et vita. Aug. de verb. domi. q̄si di. quo vis ire. ego sum via quo vis ire. ego sum veritas. ubi vis permanere. ego sum vita. veritatez et vitam omnis homo capit. sed viam non omnis invenit. Deum esse quendam vitam eternam. veritatez scibilem etiā huius seculi p̄bi viderunt. Verbū ergo dei qui ap̄ patrem est veritas et vita. assumendo hominē factū est via. Ambula per hominē et pervenies ad deū. Melius enim est in via claudicare q̄ preter viam fortiter ambulare. Ioh. vij. de trimi. Non enim nos meretricia atq̄ invidia deducit ille qui via est. neq̄ illud p̄ falsa. qui veritas est. neq̄ in mortis relinquit errore qui vita est. Theophi. Cum itaq̄ actiuam exerceas. fit tibi xps via. Cū autē in otē p̄latua p̄ seueras efficitur tibi veritas. adiecta autē vita est actiuo et otē p̄latiuo. decet enim ire et p̄dicare per futuro seculo. Aug. Sciebāt q̄ viam quia sciebāt ipsum qui est via. Quid autē opus erat ut adderet veritas et vita. cū restaret nosse q̄ iret quia ad veritatez ibat. et ad vitam. Ibat q̄ ad seipsum per seipsum. sed ut quid o dñe ut venires ad nos reliq̄ras te. Scio quidem quod formā serui accepisti et in carne venisti. manens ubi eras. et per hanc redisti. non relinques quo veneras. Si q̄ per hanc et venisti et redisti. per hanc nobis non solum qua venirem ad te. verū etiā tibi qua venires et redires via fuisti. Cuius pro ad uitam quod es ipse isti. eandē

carne tuam de morte ad uitam duxisti. itaq̄ dux caro de morte venit ad uitam. xps venit ad uitā. et quia uerbum est uita. xpus uenit ad seipsum. quoniam ut xps. una persona scilicet uerbi caro. uenerat etiam per carnem deus ad homines. uita ad mendaces. est enim deus uerax. omnis autē homo mendax. Cū itaq̄ se ab hominibus absulit atq̄ illuc ubi nemo mentitur. carnem suā leuauit. Idem ipse quia caro factum est per seipsum. id est per carnem suam ad ueritatem quod est ipse remeauit. Quā quidem ueritate quis inter mendaces etiā in morte suauit. Ecce ego ipse si loquor uobis quod intelligatis. quodammodo ad uos. p̄cedo nec me relinquo. Cū autē tacuerō quodammodo ad me redeo et uobiscum maneo. si tenueritis quod audistis. si hoc potest imago quā fecit deus. quod potest ex deo nata imago. Ac per hoc et ipse per seipsum et ad seipsum et ad patrem et nos per ipsum et ad ipsum et ad patrem inuis. Christus Si enim dicit. Ego sum dñs ducēdi ad patrem. cōuenietis illuc. neq̄ enim est possibile alia uenire uia. Cū autē supra dixerit. nemo potest uenire ad me. nisi pater traxerit illū. nunc dicens quoniam nullus potest uenire ad patrem nisi per me. exequat seipsum ei qui genuit. Qualiter autē dixerit. quo vado. scitis et viam scitis ostendit. subdens. si cognovissetis me. et patrem meū utique cognovissetis. q̄si di. Si sciretis meam substantiā et dignitatē et eaz que patris est sciretis. Nouerāt quidem eū sed non ita ut oportebat. postea autē spūs ueniens p̄fectam in eis cōstruxit cognōnem. Et propter hoc subdit. Ammō cognoscetis eū. Dicit autē eam que in mentem cognōnem. Et vidistis eū scilicet per me ostendens quoniam qui uidet eum et patrem uidet. Viderūt autē eum non in nuda substantia. sed carne indutum. Beda. Sed quod attendendum est. quod nūc dicat dñs. Si cognovissetis me tūc. cū p̄miserit supra. quo ego vado scitis et viam scitis. Datur q̄ intelligi quia quidam eorum sciebant. quidā uero nesciebant quorum unus erat thomas. Ioh. vij. de trimi. Vel aliter continua. Cū iter ad patrem per filiū sit. attendendum est ut hoc per doctrinam admōnitionem an per naturam fidei sit. Intelligentie igitur sensum in osequētibz requiramus. Nam sequit. Si cognouissetis me et patrem meū utique cognovissetis. in sacramento ei assumpti corporis diuinitatis patere naturam cōfirmans hunc ordinem tenuit. tempus autē uisionis separuit a tempore cognōnis. Nam quē cognoscēdū ait. eundem iam dixit et uisum. ut nature iā p̄dem in se conspēcte. sciam ex tempore nūc huius reuelationis acciperent.

Dicit ei philippus. Domine ostēde nobis patrem et sufficit nobis. Dicit ei ihesus Tūc tempore uobiscuz sum et nō cognouistis me philippe qui uidet me uidet et patrem. quō

Ioh. vij. de trimi. cōmouit ap̄l'm philippum nouitas dictorum. homo cernit si se filium confitetur. cognito se agnoscēdum patrem fatē. Patrem uisum esse dicit. prorupit igitur aplica familiaritas dñi interrogans. Unde dicitur. Dicit

tu dicis. ostēde nobis
patrem. Non credis
quia ego in patre. et
pater in me est. Ver-
ba que ego loquor vo-
bis a meipso nō loquor
Pater autē in me ma-
nens. ipse facit opera
Non creditis quia ego
in patre. et pater in me
est. alioquin ppter o-
pera credite.

uidendi. subiecit. et sufficit nobis. Aug. primo
de trim. Illa em leticia qua nos adimplebit cum
vultu suo nihil amplius req̄retur. q̄ bene intel-
lerat philippus ut diceret. Domine ostende nob̄
patrem et sufficit nobis. sed nondū intellexerat eo
quoq; modo ad ipsum se potuisse dicere. Domine
ostende nobis te et sufficit nobis. Ut em hoc itel-
ligeret. respōsum est et a domino. Vnde sequitur
Dixit ei ihesus. t̄to tempore uobiscū sū. anō cog-
me. Aug. sup iohānem. Sed quōd hoc dicit. euz
et quo itet scirent. et uiam scirent. non ob aliud n̄
q̄ ipsum scirent. Sed facile ista questio soluitur.
si dicamus q̄ cum aliqui eoz sciebāt aliqui nescie-
bant. de quibus erat philippus. Iohā. vii. de trim.
Arguit ergo ap̄m in cog noscēdo se ignorātes
Cum em ea que gereret p̄ria deo essent. calcare
vndas. iurare ventis peccata dimitte. mortuis vi-
tam reddere. hūc q̄rele omnis orta conquestio ē
q̄ in homine assumpta dei non intellecta natura ē
Et ideo postulanti ut sibi patrem ostenderet. ait.
Philippe qui videt me. videt et patrem. Aug.
Solemus etiā de filiis duobus ita loqui vidistis
illū Sic ergo dictum est. qui uidet me. uidet et pa-
trem. non q̄ ipse sit pater et filius. s̄ q̄ a patris si-
militudie in nullo p̄ofus discrepet filius. Iohā.
vi. de trim. Non aut ille hic visum oculorum
carnaliū significat. Non em hoc q̄d ex p̄tu virgi-
nis carnale est. ad ostēplandā in eo dei formam.
et imaginem p̄ficiat. sed intellect⁹ dei filij id p̄es-
tat. ut intellectus et pater sit. dū ita imago est.
ut non differat genere. sed significat auctē. nō
em solitariū sermo significat et indifferēt. tam
naturā p̄fessio docet. Cū em dicit et patre. exclu-
sa est singularis atq; vnicū intelligentia et quid
reliquū est. nisi p̄ nature vnicam similitudinē pater
p̄ filiū visus sit. Aug. Sed nunq̄d obiurgādus
est. qui cū filium viderat. etiam illum cui est filius
vult uidere. Sed ideo discipulum dñs arguebat.
qm̄ cor postulatū videbat. tanq̄ melior ess̄ p̄ q̄
filius. ita philippus patrem nosse cupiebat. et iō
nec filiū sciebat. quo aliū meliorem esse credebat.
Ad hūc ergo s̄sum ostēgendū dictum ē. nō cre-
dis quia ego in patre et pater in me est. q̄si di. Si
ad te multum est hoc uidere. saltē q̄d non uides
crede. Iohā. Que em ignorantia patre aut ostē-

ei philippus. Domine
ostende nobis p̄rem
et sufficit nobis. nō
visum negauit. sed
ostendi sibi rogauit
neq; ostensione ue-
luti corporalis ostē-
placōnis d̄siderauit
sed demonstracōnez
intelligendi eius q̄
visus est postulauit.
filiū em in hitu h̄is
uiderat. sed quomō
p̄ id patrem viderit
nescit. nā ut ostēfio
illa itelligēdi potius
esset demonstracō q̄

tendi ignorātib; necessitas relinq̄bat. cū pater i
filio visus ess̄ ex p̄rietate nature. dū ex idifferē-
tia vnitatis vnum sint natus et generans. ut h̄s
mo domini se quere. Non credis quia ego in patre
et pater in me est. Aug. primo de trim. Volebat
em eum ex fide viuere ante q̄ illud posset videre.
Et ideo dicit. non credis Contemplacō q̄ppe mer-
ces est fidei. cui mercedi p̄ fidez corda mudantur

Iohā. vii. de trim. Pater aut in filio est et filius
in patre. non p̄ duplicem ouementiū genez. con-
iūctōnem. neq; p̄ insitam capacōis substācie nas-
turam. q̄ p̄ corporalem necessitatez exteriora fie-
ri his quib; oriunt̄ interiora non possunt. s̄ p̄
natiuitatē viuētis nature ex viuēte dū nō aliud
ex deo q̄ deus nascit. Iohā. vii. de trim. nā am-
em suam ut ita dicam. sequit̄. indēmutabilis deus
indēmutabilē gignens deū. nec naturā suā d̄ferit
ex indēmutabili deo indēmutabilis dei p̄fecta nas-
tuuitas. Subsistentē igit̄ in eo dei naturā intelli-
gim; cū in deo deus sit. nec preter eū qui est de⁹
quis q̄ alius deus sit. Chris. Vel aliter totum
philippus hic corporeis oculis patre v̄lebat vi-
dere. q̄ et ip̄sū filiū ita se existimabat vidisse for-
tassis a p̄phetis audiens. qm̄ uidi dñm. et iō dixit.
ostende nobis patrem. Et em iudei interrogauerūt
Quis est pater tuus et petrus et thomas q̄ iret et
nullus t̄ idicit manifeste. Ut ḡ non viderat onero-
sus esse philippus. et ipse int̄rogans. ostende nob̄
patrem. adiūgit. et sufficit nobis id est nihil pl̄
q̄ inuis. dñs aut non dixit ei. impossibile petis. s̄
ostendit. qm̄ neq; ipsum filiū vidit. nam si hūc po-
tuisset uidere et illum uidisset. et ideo dicit. T̄to
tempore uobiscū sum. et non cog. me philippe. nō
dixit. nō vidisti me. sed nō cognouisti me. q̄ntum
ad hoc sez q̄ fili⁹ hic manens q̄d pater deceret
in seipso ostendit euz qui genuit. Deinde diuidēs
hipostasēs ait. Qui uidet me. uidet et patrem. ne-
quis dicat q̄ ipse est pater. ipse filius. Ostēdit at̄
p̄ hoc qm̄ neq; filiū visu corporeo vidit. Si autē
aliquis hic visum cognicōnem dicere velit. non
ostendit. q̄si di. Qui cognouit me. cognouit et pa-
trem. s̄ non dixit hoc sed cōsubstācialitatē repre-
sentare uolens dixit. Qui meā substāciaz vidit.
vidit et eam que patris. Vnde patet q̄ non ē crea-
tura. creaturā em videntes deū nesciūt omnes.
Philippus etiam substāciā patris vidē q̄rebat.
Si ergo alterius substācie esset non diceret q̄ vis-
det me. videt et patrem. Sed nec aliquis in argē-
to auri substāciā videre potest. Non em alia per
aliam apparet natura. Aug. Deinde nō ad solū
philippum. sed ad om̄s p̄ aliter loquitur dicens.
Verba que ego loquor vobis. a meipso non loq̄.
Quid est a meipso non loquor. nisi a meipso nō sū
qui loquor. Et quippe tribuit q̄d facit de quo est
ipse qui facit. Iohā. vii. de trim. Vnde neq; se
filiū denegauit. nec naturā in se paterne v̄tutis
abscondit. Nam dū loquit̄ ip̄sē i su b̄stācia manēs
loquitur. Dū aut non a se loquit̄. natiuitatez in se
de a deo testatur. Chris. Vide aut abundantez
sup vni⁹ substācie demōstracōnem. nā subdit.
Pater aut in me manens ipse facit opa. q̄si dicet
nequa q̄. aliter facit pater. et aliter ego. Sicut et

mihi ait. Si nō facō opa patris mei. nō credatis mihi. s; quō a verbis incipiens ad opa venit. Cōuemens em̄ erat dicere ipse loquit̄ verba. s; duo ponit de doctrina a signis aut q; a verba opera erant. Aug. s; am qui prorumū loquendo edificat bonū opus operat̄. In his duabus sentencijs diuersi nobis aduersant̄ heretici. Ariani dicunt Ecce inequalis est patri filius. nō a seipō loquit̄. dicūt sabelliani. Ecce qui pater est ipse est filius. Quid est pater in me manens ipse facit nisi in me maneo ego q; facō. Iohā. vij. de trim. s; manere in filio patrem nō est singularis atq; vni. Operari vero p; filiū patrem nō est differētis aut exteri sicut nō vni⁹ est nō a se loqui. q; loquit̄. neq; rursus aliam ac separabilem loqui p; loq̄ntem. Et q; in se patrem loq; a opari docuerat. pfecte huius vnitatis fidem statuit dicens. Credite mihi quia ego in patre. a pater in me est. ne scz p virtutis efficientiaz a nō p nature q; vni natiūtatē est ppetatem pater in filio a opari crederet̄. a loqui. sic em̄ habet in greco. nostra lra habet. s; nō creditis q; ego in patre a pater in me est. Aug. antea solus philippus arguebat. Chri. Si vero non sufficit hoc ad ostendēdū osubstantialitatē saltez ab opib; discite. unde subdit̄. alioq; ppter opa ipsa credite. Vidistis em̄ signa cum auctoritate a omnia que veritatis erant ppta. Et q; solus pater opatur pēsa soluta. morte; recedentem et hui⁹i. Aug. hoc ergo ppter opa credite. q; ego in patre a pater in me est. neq; em̄ si separati essem⁹ inseparabiliter operari vlla rōne possemus.

Amen amen dico vobis. qui credit in me. opa que ego facō a ipse faciet. a maiora horum faciet. quia ego ad patrem vado. a qd cūq; petieritis in nomine meo. hoc faciā vt glorificet̄ pater in filio. si quid petieritis in nomine meo hoc faciā

est em̄ q; sanet vmbra q; fimbria. Vex tamen cū ista dicebat. verborū suorū facta a opa omentabat. Cum em̄ dixit. Pater in me manens ipse facit opa. q; opa tūc dicebat nisi verba q; loq̄batur. et eorū verborū fructus erat fides illorū. Vt utam euāgelizantib; discipulis non tā pauci q; illi erāt sed gentes etiā crederēt. s; nonne ab ore ip̄si⁹ diues ille tristis abscellit. a tamē p̄stea c; ab illo auditū non fecit vnus. fecerūt multi cū p discipulos loq̄retur. Ecce maiora fecit p̄dicatus a credētib; q; locutus audientibus. Vex hoc adhuc mouet. q; hoc maiora p ap̄los fecit. non aut̄ ip̄os tm̄ significans ait. Qui credit in me. nūquid me credētē in xpm nō est oputandus qui nō fecerit opa

maiora q; xps. dicit̄ est nisi intelligat̄. Ap̄lis dicit̄ credenti in eum qui iustificat impiū. deputatur fides ad iusticiā. In hoc opere faciemus opa cristi. q; et ip̄m credere in xpm opus est xpi. hoc operatur in nobis. nō vtq; sine nobis. Audi g; q; cred. in me opa que ego facō. a ip̄e fa. prius ego facō deinde ipse faciet. q; facō vt faciat. q; opera. nisi vt ex impio iustus fiat qd vtq; in illo sed nō sine illo xps opatur. prius hoc maius esse dixerim. q; creare celum a terram. Celū em̄ a terra trāsit b̄it. p̄destinatorū aut̄ salus a iustificacō pmanebit. sed in celis angeli opa sūt xpi. nunquid etiā his opibus maiora facit. qui coopatur xpo ad suam iustificacōnē. iudicet qui potest vtz maius sit iustos creare q; impios iustificare. Certe si eq̄lis sit vtz q; potencie. hoc maioris est mie. s; oia opa intellige xpi vbi ait. Maiora horum faciet. nulla necessitas cogit. horū em̄ forsitan dixit. que illa hora faciebat. tūc aut̄ verba fidei faciebat. et vtq; minus est verba iusticie p̄dicare qd fec̄ p̄ nos q; impios iustificare. qd ita facit in nobis vt faciamus a nos. Magnam aut̄ spem dñs suis p̄mi sit orantibus dicens. q; ego ad patrem vado.

Chri. hoc est non pereō. s; in p̄ria manebō dignitate a in celis ero. vel hoc dicit. acsi di. v̄m ē de cetero miracula facere. ego em̄ vado. Aug. Et ne quis q; hoc sibi tribuēt. vt etiā illa opa maiora seipsum facere ostenderet. adiecit a qd cūq; petieritis in nomine meo hoc faciā. qui dixerat faciet. post ait faciā tanq; diceret. Non vob hoc impossibile videat̄. non em̄ poterit esse maior me qui credit in me. sed ego sum facturus a tūc maiora q; nūc. maiora p eum q; credit in me q; nūc p me qd non est defectio. sed dignacō. Chri. Dicit aut̄ in nomine meo. q; a ap̄li dicebant. in nomine xpi ihu surge a ambula. Omnia em̄ signa q; fecerūt ipse faciebat. a manus dñi erat cū illis. Theo. Exponit aut̄ nobis p hoc miracolorū doctrinā. nam p orōnem ac muocacōnez sui nomis p̄ test q; exerece p̄digia. Aug. Sed qd est qd cūq; petieritis. cū videam⁹ plez q; fideles eius petere a nō accipere. an forte p̄pterea q; male petunt. male em̄ v̄surus eo qd vult accipere. deo potius miserāte nō accipit. Quō ergo intelligendū est. qd cūq; petieritis hoc faciā. Si deus aliqua petentib; fidelibus etiam ofulendo non facit. an forte solis ap̄lis hoc dictum debemus accipere. absit. si pius enim dixerat. Qui cre. in me. opa q; ego fa. a ip̄e fa. p̄ solis q; si cogitemus ap̄los. inuenim⁹ eum qui p̄g omibus laborauit rogasse vt ab eo discederet angelus sathane. nec tm̄ qd rogauerat accepisse. s; audi qd illuc positum est. in nomine meo qd ē ih̄s xps. xps regē. ih̄sus significat saluatōrē. ac p hoc qd cūq; petimus aduersus vtilitatem salutis. nō petimus in nomine saluatoris. a tamen ip̄e saluator est. nō solum qm̄ facit qd petim⁹. Vex etiam qm̄ non facit. qm̄ qd videt peti otra salutem. non faciendo se exhibet saluatōrē. s; v̄it em̄ medic⁹ qd p sua. qd otra suam salutem poscat egrotus. et deo otraria poscentis non facit volūtatez. vt faciat sanitatem. Sane quedam q̄uis in nomine eius petamus. non tūc qm̄ petimus facit. sed tamē

facit. Differtur em̄ qđ petim⁹ nō negat. Cōtinuō autem subiecit vt glorificet pater in filio si quid pecceritis in nomine meo hoc faciam. Nullo modo igitur sine patre filius facit. qñ quidem vt in illo pater glorificetur p̄pterea facit. Cū em̄ filio glōstē datur magna potens glificabit ille qui genuit. Ideo aut̄ secūdo id ponit vt certificet sui ipsi sermōnem. Theo. Attende etiam seriem paterne glificacōnis. In nomine ihesu facta sūt signa p̄ que credebant ap̄loz sermonibus. et sic dum ad noticiam patris puenit et̄ glificabat̄ p̄ i filio.

Si diligitis me mandata mea seruate. Et ego rogabo patrem et aliū pacitū dabit vobis vt maneat vobiscum in eternū. sp̄m veritatis quem mūd⁹ non potest accipere quia non videt eū. nec scit eum. Vos aut̄ cognoscetis eū. qz ap̄d vos manebit. et in vobis erit.

carnis presētiam. et illā habere cōsolacōnez quā prius habuerūt. subiūgit. Et ego rogabo p̄m et aliū pacitū dabit vobis. Aug. in quo ostēdit et seipsum esse pacitū. pacitus aut̄ lat̄e dicit̄ aduocatus et dictum est de xpo. aduocātū hēm̄ apud patrem ihesum xpm. Alchui. vel pacitū id est consolatorē. habebant em̄ et tūc vni cōsolatorem qui miracloz dulcedine et p̄dicacōne eos erigere et confortare solebat. Didid. de sp̄s̄s̄. Sed sp̄s̄s̄ aliū pacitū non inuauit. non iuxta nature differēciā sed iuxta opacōis diuersitatē. Cū em̄ saluator mediatoris et legati p̄sonā habebat. ex qua pontifex deprecetur p̄ peccis nostris. sp̄s̄s̄ em̄ aliā significacōne pacitus. ab eo qđ cōsolaturus in tristitia positos nūcū patus est. vtz noli ex filij et sp̄s̄s̄ operacōe diuersa varias estimare naturas. Siquidē in alio loco reperitur paraclitus sp̄s̄s̄ legati apud patres persona fungi. vt ibi. ipse sp̄s̄s̄ interpellat p̄ nob̄ saluat or̄ quoqz cōsolacōez operatur in cordibus eoz qz indigent. scriptū est em̄. Et humiles ppli cōsolatus est. Chri. ait aut̄ rogabo patrem. vt fidedignum faciat eis sermones. qm̄ si dixisset ego mittam. non simpliciē credidissent. Aug. cōtra arrianos. Qui tamē vt inseparabilia sua et patris opera demonstraret. alibi ait. Cum abiero mittā eum ad vos. Chri. Quid aut̄ ap̄lis pl⁹ haberet si p̄m solum rogaret vt spiritū alijs daret. qm̄ illi multociens et sine orōne ostenduntur hoc facientes. Alchui. Rogabo igit̄ dicit vt in ferioz v̄m humanitātē p̄m meū. cui sū equalis.

et cōsubstācialis v̄m diuinā naturā. Chri. dicit aut̄ vt maneat vobiscū in eternum. qm̄ neqz post mortem recet̄ it. Per hoc etiā occulte insinuat qđ sp̄s̄s̄ non paciet̄ mortē vt ipse. neqz abibit p̄re aut̄ pacitū audientes rursus incarnacōnez aliā suspicent̄. et oculis putent eum videre. subiūgit Spiritū veritatis quē mundus non potest accipere. qz non videt eum. nec scit eū. Aug. hic ē vt̄qz in trinitate sp̄s̄s̄. quē patri et filio cōsubstācialē et coeternū fides catholica p̄fiteretur.

Chri. Spiritū aut̄ veritatis eum vocat per s̄ qđ figuras veteris testamenti manifestat. mūd⁹ aut̄ hic malos dicit. visionē aut̄ certissimā cōmunionem dicit. qz visus est apercōr̄ s̄s̄. Beda. nota etiam qđ cū sp̄s̄s̄ veritatis dicit. sp̄s̄s̄ esse sp̄m suū ostendit. Deinde cuz a patre eum dari nar̄at. p̄is etiā eum spiritū esse declarat. ac p̄ hoc sp̄s̄s̄ a patre p̄cedit et filio Greg. v. moza. Spiritus aut̄ factus omnē quem repleuerit ad desiderāda inuisibilia accedit et qm̄ mūdana corda solum visibilia diligūt. hūc mūdus non accipit qz ad diligēda inuisibilia nō assurgit. Seculares et em̄ mentes q̄nto se foras p̄ desideria dilatant. tanto ad recepōnem illius finem cordis angustant. Aug. Sic aut̄ mūd⁹ id est mundi dilectores dicit non posse accipere sp̄m factum. velut si dicamus. iniusticia iusta esse n̄ pot̄. Mundus ergo. id est mundi dilectores non potest eum accipere. qz non videt eum. Non enim habet inuisibiles oculos mūdana dilectio. per q̄s videri spiritū nisi inuisibilē non potest. Sequitur Vos aut̄ cognoscetis eum. qz apud vos manebit. Sed ne putarent qđ dictum est apud vos manebit. ita dictum quēadmodū apud homines hospes visibiliter manere cōsueuit. adiecit. in vobis erit.

Chri. qñ di. Non ita apud vos manebit sicut ego. sed in v̄is habitabit in vobis. Aug. Pri⁹ aut̄ est esse alicui post manere. s̄ expo. sicut dicit̄ apud vos. cū adiūnt in vobis. Si enim non sit in vobis. non potest esse in vobis eius scia. sic enim a vobis videt̄ i vobis et v̄a scia Greg. ij. moza. Si autē sp̄s̄s̄ in discipulis manet quō iam singulare signum erit qđ in mediatore p̄manet. v̄m illud. Supra quē videris sp̄m descēdētem et manentem. hic est qui baptizat. Qđ tamē cicig cognoscim⁹. si dona eiusbez sp̄s̄s̄ discernam⁹. In his em̄ donis sine quibus ad vitā pueniri non potest. sp̄s̄s̄ in electis omnibz sp̄s̄ manet. In illis aut̄ quibus non n̄ra vita seruat̄ sed alioz qz ritur. nequa qđ sp̄s̄ manet. Aliqñ enim se a signoz ostensionibz subtrahit. vt eo humiliter virtutes eius habeatur. xps̄ aut̄ in cūctis eum et sp̄s̄ p̄sentem. Chri. v̄d̄c̄ at̄ sermo oppositas hereses velut vno ictu sustulit. Nam dicere aliū ostendit eius. id est sp̄s̄s̄ hipostaseos differēciā. dicē vō pacitū substācie cognacōnez. Aug. cōtra v̄monē arria. cōsolatorē em̄ qđ officiū tanq̄ p̄sonae infime in trinitate in sp̄s̄s̄ deputant dēū dicit ap̄lis. v̄m illud. js qui cōsolatur humiles cōsolatus est nos deus. deus est itaqz sp̄s̄s̄ qui cōsolat̄ huiles. aut si hoc de patre vel filio dictū ab ap̄lo volunt accipi. desinant cōsolacōnis tanq̄

munere pprio separe a patre a filio spm sanctus.

Aug. super jobā. Si cū caritas dei diffusa sit i cordibz nostris p spiritū sanctum qui datus est nobis. quō diligem⁹ mandata xpi. seruabimus vt eū accipiam⁹ quē nisi habuerim⁹. diligere a mā data suare non possumus. an forte ꝑcedit in nob caritas qua diligamus xpm. vt diligendo xpm. eiusqz faciendo mandata. meream⁹ accipe spirituz sanctum. vt caritas dei patris diffundat in cordibz nostris. puerfa est illa sētencia. Qui em se filium dei diligere credit. a ꝑcem non diligit. ꝑfes do nec filiū diligit. sed qd sibi ꝑi confirmit. Res stat qd vt intelligam⁹ spm sanctum habere qd diligit. a habendo mereri vt plus habeat. a plus habendo plus diligit. Jam itaqz habebant spiritū discipuli quē dñs ꝑmittēbat. s; dandus erat eis amplius. habebant occulte. accepturi erant mani feste. Proinde nō solum nō habenti. vey etiam habenti nō incassum ꝑmittit. non habenti quidē vt habeat. habenti autem vt amplius habeat.

Christ. Nū igit discipulos purgauerat p sacri ficiū passionis. a peccatū solutū erat. a ipi ad ꝑricula a agones mittebant. oportebat spm sanctū venire abundant. non aut statim post resurrectōz vt in multo eius constituti dñderio. cum multa eū suscipiant gracia.

Aug. Ne quis qd putaret qd ita spm sanctū daturus fuerat. vey lut p seipsum nō et ipse esset futur⁹ euz eis. adiecit. a ait. nō relinqz vos orphanos. orphani pupilli sunt. Illud em est grecum. hoc latinū. quis ergo nos fili⁹ dei suo patri adoptauit filios. tamē i hoc etiam ipse erga nos paternū ostendit affectum. Et quidez a principio dixerat. Venietis qd ego vado. sed quia hoc longum tempus erat. ꝑmisit spiritū. a qd nesciebant quid hoc est. ꝑmittit eis suā ꝑsentiam quā maxie q rebant. cum dicit.

Non relinquam vos orphanos. veniam ad vos adhuc modicum et mundus me iam nō videt. vos aut videbitis me. quia ego viuo et vos viuētis. in illa die vos cognoscetis quia ego sum i ꝑre meo et vos in me. a ego in vobis. Qui habz mā data mea a seruat ea. ille est qui diligit me. Qui aut diligit me diligitur a patre meo. a manifestabo ei meipz

Veniam ad vos. ne tamen tur sus eandem querāt ꝑsentiam qualem a prius habuerūt. occulte hoc excludit. cū subdit. Adhuc modicū. a mund⁹ me iam nō videt. vos aut videbitis me. acsi diceret veniam quidē ad vos. non tamē vt prius vobiscū ꝑ vnam qz diem consistens. et ne dicāt. Qualis igit iudeis dixisti. amodo non videbitis me. soluit opionem dicens ad vos solos veniam. Aug. Videbat em tūc euz mundus carnes oculis in carne conspicuū. Non aut videbat qd in carne verbum latebat. s; qm post resurrectōnē etiā carnes suā

quā non solum videndā vey etiam stractandam demōstrauit suis. noluit demōstrare nō suis. hic dictum est. adhuc modicū a mundus me iam nō videt. vos autem videbitis me. S; qm in iudicio eum mundus videbit. quo nomine significati sūt a regno eius alieni. melius intelligit illud etiam tempus significare voluisse qm in fine seculi aufere tur ab oculis damnatorz. vt eum de cetero videāt diligentes. Modicum aut dixit. qd id qd ꝑoluz videt hominibus. b. euissimum est ante oculos dei. Sequit. Quia ego viuo a vos viuētis. Tlxo. qd di. Esti mortem subiero tamen resurgo. Vos quoqz viuētis hoc est cū videritis me letabim⁹. a tanq mortui reuiuiscetis in apparicōne mea.

Christ. Mihi aut videt vitam non ꝑsentē dieē sed futurā. acsi dicat. Mors crucis non distare faciet vos a me in finem. sed momēto paruo me occultabit a vobis. Aug. Cur aut de ꝑsenti se dixerit viuere. illos aut de futuro esse victuros nisi quia a vitā carnis resurgētibz qualis in ipso ꝑcedebat a illis ē pollicitus secuturaz. Et qd ipius moy futura erat resurrectō. ꝑntis tꝑis ꝑnt vbum ꝑpter significandā celeritatez. Niloz aut qm seculi differtur in finem. non ait viuētis. sed viuētis. quia vero viuēt ille. ideo a nos viuētis. ꝑ hominē quippe mors. a ꝑ hominem resurrectō mortuoz. sequit. In illo die de quo sez ait. Et vos viuētis. vos agnoscetis contemplantō. quis a nunc credendo nouerim⁹. qd ego sum in patre a vos i me. a ego in uobis. Quia qm viuem⁹ ea uita qua mors absorbetur. tūc ꝑficiet hoc ipsum. qd nunc inchoatum est iam ꝑ ipsum. ut sit in nobis. a nos in ipso. Christ. Vel in illo die cū resurgā agnoscetis qd cum uiderūt eum resurrexisse a esse cū eis tūc certissimā fidem didicerūt. Magna em erat v tus spm sancti que omnia eos docebat. Nō aut dictum est. ego sum in patre. humilitatis est. qd aut dicit. Et uos in me a ego in uobis. hūanitatē ē. et auxilij qd est a deo. Consueuit em scriptura mꝑtociens eisdem uerbis in deo a hominibus positis nō sicut vti. Iohā. viij. de trimi. Vel hoc dicit vt cū ille in patre ꝑ naturā diuinitatis esset. nos at in eo ꝑ corporalē eius natitatem. a ille rursus in nobis ꝑ sacramenti misterij melle crederet. Ipse em testat⁹ est. Qui edidit carnem meā a bibit sanguinē meū in me manet a ego in eo. Alchui⁹ ꝑer dilectōnem aut a obsequantiaz mandatorz ei⁹ tūc ꝑficietur hoc ipsum qd nūc inchoatū est ꝑ ipsum. ut sit in nobis. a nos in ipso. Et ut omnibus non tm aplis hāc beatitudinē ꝑmisisse videatur adiūgit. qui habet mā data mea a suat ea ille est qui diligit me. Aug. Qui habet in memoria. et seruat in uita. qui habet in smombus a seruat in opibus. qui hz audiendo. a suat faciendo. qui hz faciendo. a suat ꝑseuerādo. ipse ē qui diligit me. Opere est demōstranda dilectō. ne sit infructuosa nomis appellacō. Theophi. acsi dicat. vos putatis qd ex affectōe quadā tristitiam de morte mea sed ego signum dilectōnis reputo mandata mea seruari. Quales at ꝑerogatiuā obtineat qui diligit. ostendit subdens. Qui at diligit me. diligit a patre meo. a ego diligā eum. Aug. Sed qd

est. diligā. ta: q̄ nunc non diligit. exponit per id qd sequit̄. et manifestabo ei meipsum. id est ad B diligam vt manifestem. et ipsa visionem merces dem fidei capiamus. sicut em̄ ad hoc nos dilexit vt credam⁹. tūc ad hoc ut videam⁹. qz et nos nūc diligimus credendo. qd videbim⁹. tūc autē diligemus intendendo qd credidimus. Aug. ad paulmaz. de vidento deo sic autē. p̄misit ostensuz seipm̄ dicit̄ lectoribus suis. cū p̄re deum vnū. non quō in hoc seculo visus est in corpore et a malis. Theo. vel quia post resurrectionē apparuit⁹ illis erat i corpore magis representante diuinitatē. ne credāt ipsum spiritū fore seu fantasma. ob hoc predixit illi vt tūc videntes illum non diffidant. sed reminiscant⁹ qz p̄pter mandatorū suoz custodiā appareret eis atqz ideo tenentur semper custodire illa vt perpetuo eis appareat.

Dicit ei iudas. nō ille scariothis. Domine quid factum est. quia nobis manifestatur⁹ es teipsum et nō mūdo Respondit ihesus et dixit ei. Siquis diligit me. sermonē meuz seruabit et pater me⁹ diliget eum. et ad eum veniemus. et mansionē apud eum faciem⁹. q̄ non diligit me sermones meos non seruat. Et sermonem quē au distis non est me⁹. sed eius qui misit me p̄ris Hec locutus sum ap̄d vos manēs. pacit⁹ autem sp̄s sanctus q̄ mittet pater in nomine meo. ille vos docebit omnia. et suggeret vobis omnia quecūqz dixerō vobis. pacem relinquo vobis. pacem meam do vobis. Non quomodo mūdo dat ego do vobis.

Facit pater et filius mansionem. q̄ donant et ipsa dilectionem. quibz in fine donabunt suā manifestacōz Est em̄ quedā dei manifestacō interior quā p̄ter sus impn̄ nō nouerūt. quibz dei patris et sp̄s sancti manifestacō nulla est. filij vero esse potuit. s̄ in

ear ne. que nec talis est q̄lis illa. nec sp̄ illis abesse potest. sed ad modicū tempus. et hoc ad iudicium non ad gaudiū ad supplicium. non ad premiū. vnde sequit̄. Et ad eum veniem⁹. veniūt quidē ad nos dum veniem⁹ ad eos. veniūt subueniendo. venimus obediendo. veniūt illuminādo. venim⁹ intendo. veniūt implendo. venimus capiendo. vt sit nobis eoz non extanea visio sed interna. et i nobis eoz non transitoria mansio sed eterna. Vnde sequit̄. Et mansionē apud eū faciem⁹ Greg. in ome. In quorūdam etem̄ corda venit et mansionem non facit. qz p̄ compūctōnem quidam respectū dei p̄cipiūt. sed temptacōnis tempore hoc ipsum qd compūcti fuerant obliuiscuntur. sicqz ad p̄petranda peccata redeūt. ac si hoc nūc plāxissent. Qui ergo deum vere diligit. in eius corde dñs et venit. et mansionem facit. quia sic eum diuinitatis amor penetrat. vt ab hoc amore temptacōis tpe non recedat. Ille em̄ vere amat cui⁹ mentē delectacō praua ex cōsensu non supat. Aug. an forte putabit mansionē in dilectore suo facientibus patre et filio exclusus esse ab hac mansionē sp̄s sanctus. Quid est ergo qd supius ait de sp̄s sancto apud vos manebit. et in vobis erit nisi forte et q̄sqz sic absurdus est vt arbitret̄ cū pater et filius venerint discessurū inde spiritū sanctū tanq̄ locū daturū maioribus. Sed et huic carnali cogitacōi occurrit scriptura. cum dicit. vt maneat vobiscum in eternum. In eadem ergo mansionē cū ipsis erit in eternum. qz nec ille sine ipsis venit. nec illi sine eo. s̄ p̄pter insinuacōnem trinitatis p̄sonis singulis nominatis dicunt̄ quedā. non tamē alijs separatim intelligunt̄. p̄pter eandem trinitatis vnā substantiā. Greg. in ome. Tanto autē quisqz a superno amore diligit̄. q̄nto inferius delectatur. Vnde subdit̄. Qui non diligit me sermones meos non seruat. de dilectōne ergo conditoris lingua mens et vita requirat̄. Chris. vel aliter totū. Estimauit iudas. sicut mortuos videm⁹ in somno ita se eum esse visuros. vnde q̄rit. Quid est qd debet te manifestare nobis et non mūdo. q̄si di. ve nobis qm̄ morieris. et vt mortuus delectes nob̄ assistēte igit̄ hoc suspicent̄ dicit. Ego et pater ad eum veniem⁹. q̄si di. Sicut pater manifestat seipsum. ita et ego. et mansionem apud eum faciem⁹ quod somnoꝝ non est. sequit̄. Et sermonem quem audistis non est me⁹. sed eius qui misit me patris. q̄si dicēt. non me solū. sed neqz pater amat qui hunc non audit sermonē. Dicit autē hoc. qm̄ nihil extra patrem loquit̄. neqz p̄ter id qd illi videtur.

Aug. Et fortasse p̄pter aliq̄ distinctionem vbi suos dixit p̄ aliter sermones dixit dicens. Qui nō diligit me sermones meos non seruat. Vbi autē sermonem hoc est verbū non suū esse dixit sed patris. seipsum intelligi voluit. Non em̄ suū sed patris est verbū. quō nec sua imago sed patris nec filius filius. sed patris. Recte igit̄ auctori tribuit. qd facit equalis a quo habet hoc ipsum qz illi ē in differens equalis. Chris. Quia vero eoz q̄ dixerat qdam manifesta erant. et qdam nō intellexerūt vt non turbarent̄. subiūgit. Hec locutus suz vobis apud vos manens. Augusti. Alia est illa

manfio quam pmisit futuram. alia vero hec quas presentem ee testatur. Illa spiritalis est atq; in temsecus mentib; redditur. hec corporalis forim fecus oculis atq; aurib; exhibet. Crisost. Ut autem eius corporales recessus facilius sustineret preparat eos pmittens q; eius recessus magnorum eis eet futura causa bonorum quia donec ipse apud eos corporaliter manebat et spiritus non uenerat nihil magnus poterat scire. Vnde sequit

Paraclit⁹ autem spiritus sanctus quem mittet pater in nomine meo. ille uos docebit omnia. et suggeret uobis omnia quecumq; dixero uobis. Grego.

Greca locutione paraclit⁹. latina aduocatus dicitur uel consolator. Qui idcirco aduocatus dicitur quia pro errore delinquentium apud iusticiam patris interuenit. dum eos quos repleuerit exortantes facit. Consolator autem idem spiritus uocatur. quia de peccati petracone merentibus dum spem uenie preparat. ab afflictione tristitie mentem leuat. Crisostomus. Continue autem eum paraclitum uocat ppter continentes eos tribulaciones.

Didimus de spiritu sancto. Spiritum autem sanctum a patre in suo mitti nomine saluatoris affirmat. cum ppter nomen saluatoris sit filius. Si quidem nature consortium. et ut ita dicam pprietas personarum ex ista uoce significatur. filij quippe tantummodo est in nomine patris uenire. salua pprietate filij ad patrem. nullus autem alius uenit in nomine patris. sed uerbi gratia in nomine dñi dei et omnipotentis. Quomodo igitur serui qui in nomine domini ueniunt. per hoc ipsum q; subiecti sunt. et seruiunt. indicant dominum. Serui quippe sunt domini. sic et filius qui uenit in nomine patris portat eius nomen. per hoc q; unigenitus dei filius approbatur. Quia ergo spiritus sanctus in nomine filij a patre mittitur. ostendit quia unitate sit iunctus ad filium. unde et filij dictus est spiritus per adoptionem suam. filios faciens eos qui se recipere uoluissent. Ille autem spiritus sanctus qui uenit in nomine filij missus a patre. docebat omnia eos qui in fide xpi perfecti sunt. Omnia autem illa que spiritalia sunt et intellectualia ueritatis et sapientie sacramenta. Docebit uero non sic qui artes aliquas et sapientiam studio industriamq; didicere. sed quasi ipse ars atq; doctrina et sapientia. ueritatis spiritus inuisibiliter menti insinuat. scienciam diuorum. Gregorius. Nisi autem idem spiritus cordi assit audientis. otiosus est sermo doctoris. Nemo ergo docenti homini tribuat. quod ex ore docentis intelligit. quia nisi intus sit q; doceat. doctoris lingua exteri in uacuum laborat. Sed et ipse conditor non ad eruditionem hominis loquitur. si eidem homini per uocationem spiritus non loquatur. Augustinus. Nunquid autem dicit filius et docet spiritus sanctus ut docente filio uerba capiamus. docente autem spiritu sancto. eadez uerba intelligamus. omnis igitur et dicit et docet trinitas. Sed nisi etiam sigillatim commendaretur eam nullo modo humana capere utiq; posset infirmitas. Gregorius. Requirendum uero nobis est cur de eodem spiritu dicatur. suggeret uobis omnia. cum suggerere solet esse minoris. Sed qz

suggerere aliquando dicitur subministrare. inuisibilis spiritus suggerere dicitur. non q; uobis scienciam ab imo miserat sed ab occulto. August. Vel quod addidit suggeret. id est commemorabit uos. intelligere debemus etiam q; iubemur non obliuisci saluberrima monita ad gratiam pertinere q; nos commemorat xps. Theophilus. Spūs itaq; sanctus et docuit et commemorauit. Docuit quidem quecumq; non dixerat eis xps tanq; non ualentibus portare. Commemorauit uero quecumq; dominus dixerat. sed obscuritatis causa uel intellectus tarditate. commendare memorie nequiecerunt. Chrysostomus. Quia uero et hec audientes turbabant excogitantes odia et prelia sibi imminere post eius recessum. rursum eos consolatur dicens. Pacem relinquo uobis. pacem meam do uobis. Augusti. Pacem nobis reliquit in hoc seculo. in qua manetis hostem uincimus. et ut etiam hic inuicem diligamus. pacem suam nobis dabit in futuro seculo quando sine hoste regnabimus. ubi nunq; dissensio esse possit. Pax autem nobis ipse est. et cum credimus. quia est. et cum uidebimus cum sicuti est. Sed quid est quod ubi dicit. Pacem relinquo uobis. non addidit meam. Ubi uero ait. do uobis. ibi dixit meam. utrum subaudiendum est meam. et ubi dictum non est. an forte et hic aliquid latet. Pacem enim suam eam uoluit intelligi. qualem habet ipse. Pax uero ista quam nobis reliquit in hoc seculo nostra potius dicenda est q; ipsius. Illi quippe nihil repugnat in seipso. quia nullum habet oino peccatum. Nos autem talem pacem nunc habemus in qua adhuc dicamus. Dimitte nobis debita nostra. Itemq; inter nos ipsos est nobis pax. quia inuicem nobis credimus. q; inuicem diligamus. sed nec ipsa plena est. quia cogitaciones cordis nostri inuicem non uidemus. nec ignoro ista domini uerba etiam sic accipi posse. ut eiusdem sentencie repetitio uideatur. Quod uero dominus adiurit. Non quomodo mundus dat. ego do uobis. Quid est aliud nisi non quomodo homines dant qui diligunt mundum. qui ppter ea sibi dant pacem ut sine molestia mundo perfruantur. Et quando iustis dant pacem ut non eos persequantur. pax esse non potest uera. ubi non est uera concordia. quia dissideta sint corda. Chrysostomus. Pax etiam exteri or ad malum fit multociens et eis qui habent eam nihil prodest. Augustinus de uerbis domini. Est autem pax serenitas mentis. tranquillitas et simplicitas cordis. amoris uinculum. consortium caritatis. nec poterit ad hereditatem domini peruenire. qui testamentum pacis noluerit obseruare. nec potest concordiam habere cum xpo. qui discors uoluerit esse cum cristiano.

Non turbetur cor uestrum neq; formidet. Audistis qz ego dixi uobis. Vado. et uenio ad uos. Si diligetis me. gauderetis utiq;

Chrysostomus. quia dixerat. pacem relinquo uobis. quod erat recedentis hec potest eos conturbare. Id dicit. Non turbetur cor uestrum neq; formidet. quoniam hoc quidem ex dilectione

quia vado ad patrem
quia pater maior me
est. Et nunc dixi vo-
bis. prius q̄ fiat. vt cū
factum fuerit credatis
Jam non multa loqr̄
vobiscum. Venit enī
princeps mundi hui⁹
et in me non habet q̄c
q̄. Sed vt agnoscat
mundus quia diligo
patres. et sicut manda-
tum dedit mihi pater
sic facō. Surgite ea-
mus hinc.

Illa v̄o ex Formidie
paciebantur. Aus-
gusti. V̄dnc autē tur-
bati et Formidare po-
terat cor illorum q̄
ibat ab eis. q̄uis v̄e-
turus ad eos. ne for-
sitan gregem lupus
hoc intervallo inua-
deret pastoris absē-
tia. vñ sequitur. Au-
distis quia ego dixi
vobis. Vado et venio
ad vos. Ibat at̄ p̄ id
q̄d hō erat. et manebat
p̄ id q̄ d̄⁹ erat. et
cur itaq̄ turbaret et
formidaret eor. q̄n sic
deserebat oculos vt
ñ deserēt cor. Vt autē
intelligēt v̄m id q̄d

hō erat eū dixisse. Vado et venio ad vos. subiecit
atq̄ ait. Si diligētis me gauderetis vtiq̄. q̄ vado
ad patrem. quia pater maior me est. Per quod
ergo filius non est equalis patri. per hoc erat itu-
rus ad patrem. a quo et venturus est iudicaturus
vivos et mortuos. Per illud autem in quo est equa-
lis gignenti. nunq̄ recedit a patre. sed cū illo est
vbiq̄ totus pari diuinitate. quam nullus cōtinet
locus. Ipse ergo filius dei equalis patri in forma
dei. quia semetipsum exmanuit. non formam dei
amittens. sed formam serui accipiens. maior est
etiam seipso. quia maior est forma dei que amissa
non est q̄ forma serui que accepta est. Hec igit̄ ē
forma serui in qua dei filius minor est non p̄ se so-
lo. sed etiam spiritu sancto v̄m hanc formam serui
Puer xp̄s etiam parentibus minor erat. quanto
paruus maioribus sicut scriptum est subdit⁹ erat
Agnoscanus igitur geninam substantiam cristī.
diuinam scilicet qua equalis est patri. et humanā
qua maior est pater. vtiq̄ autem simul non duo
sed vnus est xp̄s. ne sit quaternitas. sed trinitas
deus. ideo ergo dixit. Si diligeretis me gauderetis
vtiq̄. quia vado ad patrem. q̄ nature huma-
ne gratulandū est. eo q̄ sic assumpta est a verbo
v̄m genito. vt immortalis constitueretur in celo.
atq̄ ita fieret terra sublimis. vt incorruptibilis
pulsis sederet ad dexteram patris. Quis non hīc
gaudeat qui sic diligit xp̄m. vt et suam naturam
iam immortalē gratuletur in xp̄o. atq̄ ipsū speret
futurum esse per xp̄m. Hilarius ix. de trinitate
vel aliter. Si donatis auctoritate pater maior me
est. nunquid per dom confessionem minor filius ē
Maior itaq̄ donans est. sed minor itaq̄ non est cui⁹
vnum esse donatur. Chrysostomus. vel aliter.
Nondū nouerant apostoli quid sit resurrectio quā
predixerat dicens. Vado et venio ad vos. neq̄ q̄
lem oportebat de eo opinionem habebant. patre
vero magnum esse estimabant. Dicit igitur eis. et
si de me Formidatis vt non sufficiente mihi ipsi as-
sistere. neq̄ confiditis q̄ post crucem rursus vos
videbo. tamen audientes quoniam ad patrem va-

do oportebat letari. et de reliquo quoniam ad maio-
rem vado. et potentem omnia versuta dissoluere.
Hec autem omnia ad imbecillitatem discipulorum
dicebantur. Et ideo subdidit. Et nunc dixi vobis
prius q̄ fiat. vt cum factum fuerit credatis. Au-
gustinus. Quid est hoc cum magis credere homo
debeat ante q̄ fiat. id quod credendum est. hoc est
enim laus fidei. si quod creditur non videtur. Nam
et ille cui dictum est. quia vidisti credit isti. aliud
vidit. aliud credidit. vidit et hominē. credidit deū.
Sed si dicunt credi que videntur. sicut dicit vnus
quisq̄. oculis suis se credidisse. n̄ tamen ipsa est q̄
in nobis edificatur fides. sed ex rebus que vident̄
agitur in nobis. vt ea credantur que non vident̄
Illud itaq̄ dicit. cū factum fuerit. q̄ eū post mor-
tem visuri erant viuente. et ad patrem ascenden-
tem. quo visu fuerant credituri q̄ ipse esset crist⁹
filius dei qui hoc potuit facere et predicere ante q̄
faceret. Credituri autē hoc non fide noua s̄ audita
aut certe cum mortuus esset. defecta. cum resurre-
xisset resecta. Hilarius ix. de trinitate. Glorie
autem resumende meritum. continuo subiecit dis-
cens. Jam non multa loquat vobiscum. Beda.
Ideo hoc dicebat. q̄ iam instabat tempus. vt o-
prehenderet. et ad mortem traderetur. venit enī
princeps mundi hui⁹ Aug. Quis nisi diabol⁹
non autem creaturarum sed peccatorum princeps
est diabolus. Vnde ap̄tus cum dixisset aduersus re-
ctores mundi. sequenti verbo exposuit. q̄d dixisset
mundi. cū subiūgit tenebrarum har. id est homi-
nū impiorū. et in me non habet quicq̄. quia neq̄ eū
peccato deus venerat. nec eius carnem de peccati
p̄pagine virgo peperat. et tanq̄ ei diceret. Cur
ergo morieris si non habes peccatum. cui debetur
mortis supplicium. subiūgit. Sed vt cognoscat
mūdus quia diligo patrem. et sicut mandat⁹ de-
dit mihi pater. sic facō. surgite eamus hinc. Di-
scumbens enim discipulis loq̄batur. Eam⁹ at̄
dixit ad illum locū vnde fuerat tradendus ad mor-
tem. qui nullum habebat meritum mortis. sed ha-
bebat vt moreretur mandatum patris. Aug⁹. cō-
tra arrianos. V̄s autem voluntati et precepto pa-
tris obediens est fili⁹ nec in hominibz demōstrat
diuersam imparemque naturam patris p̄cipientis.
et filij obediens. Huc accedit q̄ xp̄s non tantum
de⁹ est. qua natura equalis est patri. sed etiā ho-
mo. qua nat̄a minor est patre Chrysostom⁹. vel
hoc q̄ dicit. Surgite eamus hinc. principius est
alterius s̄tencie. consequens enim erat eos formi-
dare et a tempore et a loco in villa maifeste existē-
tes. et em̄ nox profunda erat. et erat consequens
eos non attendere his que dicebantur. sed semp
circūuoluerē oculos et imaginari eos qui aggressi
furi eos erant et maxime audientes. Adhuc modū
cum vobiscum sum. Et venit princeps mūdi hui⁹
Quia igitur hec et huiusmodi audientes turbabā-
tur vt mori capiendi ducit eos in locum alium. vt
estimantes se in cautela esse cum ocio de reliquo
audiant. Magna enim dogmata erant audienti.

CAPI. XV.

Ego sum vitis vera et pater meus agricola est. omnem palmitem in me non ferentem fructum. tollet eum et omnem qui fert fructum. purgabit eum ut fructum plus afferat. Jam vos mundi estis propter sermones quem locutus sum vobis

vera. ad eam vitem retulit. vñ ista similitudo translata est. Sic autem dicitur vitis per similitudinem. non per proprietatem. sicut agnus. ovium. et cetera huiusmodi. ut magis ipsa sint vera ex quibus ducuntur iste similitudines. Sed dicendo. Ego sum vitis vera. ab illa se discernit. cui dicitur. Quomodo auersa es in amaritudinem vitis aliene. Nam quo pacto est vitis vera. que expectata est ut faceret uiam. Fecit autem spinas. Vbi lani. ix. de trinitate. Sed a corpore huius humilitatis assumptione formam paterne maiestatis alienam agricolam premeritiosum huius vitis ostendit dicens. Et pater meus agricola est. Aug. Colimus enim deum. et colit nos deus. sed sic deum colimus ut non meliorem eum faciamus. Colimus enim eum adorando non arando. quod autem ille nos colit. meliores nos reddit. Cultura ipsius est in nos. quod non cessat verbo suo extirpare mala semina de cordibus nostris. aperire eorum nostrum tantum aratro sermonis. plantare semina preceptorum. expectare fructum pietatis. Christus. Et quod Christus sibi sufficit. discipuli vero multo indigent agricole auxilio. propterea de vite nihil dicit. sed de palmitibus. cum subdit. Omnem palmitem in me non ferentem fructum tollet eum. fructum autem hic vitam occulte insinuat. ostendens quod sine operibus non potest aliquis esse in eo. Vbi lani. ix. de trinitate. Inutiles autem et infructuosos palmitibus defecans deputabit arduos

Christus. Et quod etiam qui valde virtuosus sunt indigent agricole opere. adiungit. Et omnem qui fert fructum purgabit eum ut fructum plus afferat. Hoc dixit propter tribulationes eorum que tunc inducebant. ostendens quod temptationes forcores eos faciebant sicut et purgare hoc est circūcidere palmitem cum magis germinare facit. Aug. Quis autem est in hac vita sic mundus. ut non sit magis magisque mundandus. Vbi si dixerim quod peccatum non habemus nosmetipsos seducimus. Mundat itaque mundos idem fructuosos. ut tanto sint fructuosiores. quanto sunt mundiores. Secundum hoc ergo vitis est Christus quod ait. Pater maior me est. Vbi illud autem quod ait. Ego et pater unus sumus. et ipse agricola est. nec talis quales sunt qui extrinsecus operando exhibent ministerium. sed talis

et deus etiam intrinsecus incrementum. Vñ continuo etiam seipsum mundatorum palmitum ostendit. dicens. Jam vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis. Ecce ipse mundator est palmitum. quod est agricole non vitis officium. sed quare non ait. mundi estis propter baptismum quo abluti estis. nisi quia et in aqua verbum mundat. Detrahe uerbum et quid est aqua nisi aqua. Accedit uerbum ad elementum et fit sacramentum. unde ista tanta virtus aque ut corpus tagat et cor abluat. nisi faciente uerbo. non quod dicitur. sed quod creditur. Nam in ipso uerbo aliud est sonus transiens. aliud uirtus immanens. Hoc uerbum sicut tamen ualeat in ecclesia dei ut per ipsum credentem. offerentem. benedicentem. tingentem mundet infantem. quis credere non ualentem. Christus. Vel dicit. Mundi estis propter sermonem quem locutus sum uobis id est interim lumen doctrine iam susceperatis. et a iudaico errore eruti estis.

Manete in me et ego in uobis. Sicut palmes non possunt ferre fructum a semetipso nisi manserint in uita. sic nec vos nisi in me manseritis. Ego sum uitis. et vos palmites. qui manet in me et ego in eo. hic fert fructum multum. quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me non manserit. mittet eum foras sicut palmes. et arefcet. et colliget eum et in ignem mittet. et ardet. Si manseritis in me et uerba mea in uobis manserint. quodcumque uolueritis petetis et fiet uobis.

Magna gratie commendatio. corda instruit humiliora obstruit superborum. Nonne huic resistunt uitali ab bona opera facienda deum sibi necessarium non putantes. non assertores. sed precipitantes liberi arbitrii. Qui enim a semetipso se fructum estimat ferre in uita non est. Qui in uita non est. in Christo non est. qui in Christo non est. Christi non est. Alchui. Omnis ei fructus boni operis ab illa radice procedit. qui nos sua gratia liberant. et suo auxilio. puehit. ut fructum plus afferre ualeamus. Unde cum repetitione et superiorem explanatione. subdit. Ego sum uitis et uos palmites. Qui manet in me. credendo obediendo. perseverando et ego in eo. illuminando. subueniendo. perseverando etiam donando. hic et non alius fert fructum multum.

Christus. Quia iam mundos eos dixerat propter sermonem quem locutus fuerat eis. docet quod oportet de reliquo incipere ea que ab eis sunt. Et ideo dicit. Manete in me et ego in uobis. Aug. non eo modo illi in ipso sicut ipse in illis. uerum quod enim potest. non ipse in illis. ita sicut quod per in uita palmites ut uita non conferat sed ideo accipiunt unde uiuat. ita uero uitis est in palmitibus ut uitale alimentum subministrat eis. non sicut met. ab eis. Ac per se ut manentem in se haberent Christum. et manerent in Christo. discipulis potest utique quod non erit. Unde subdit. Sicut palmes non possunt ferre fructum a semetipso nisi manserint in uita. sic nec uos nisi in me manseritis. Ma-

Augu. Sed ne quis q̄ putaret saltem paruum aliquem fructum posse a semetipso palmitē ferre subdit. Quia sine me nihil potestis facere. nō ait pax potestis facere. q̄ nisi palmes in vite manserint. et uixerit de radice q̄rumlibz fructū a semz ipso nō potest ferre. Quis autē x̄ps vitis non esset nisi homo esset. tñ istam gratiam palmitibus nō preberet nisi eē deus esset. Chriſ. Vide q̄ filius nō min⁹ patre conferentē ad discipuloz p̄curacionē. Nam pater quidem purgat. ip̄e vero in se tenet. q̄ facit palmitē fructificare. s̄ tamē a purgare filij monstratū est esse a manere in radice ē patris. qui radicem genuit. igit̄ magnum quidez damnū est nihil posse facere. Vex non vsq̄ ad hoc sistit. s̄ ulterius p̄ducit s̄monem dicens. Si quis in me nō māserit. mittez foras sicut palmes id est agricole non potietur manu. et areſcet. hoc est. si quid habebat a radice. amittet denudatus eius auxilio et vita. et colligent eum Alehuin⁹ Messores angeli et in ignem eternū sez mittēt et ardet. Aug. Ligna em vitis tanto sūt otēpti biliora si in vite non manserint. q̄nto gloriosiora si manserint. vnum ex duobus palmiti congruit. aut vitis aut ignis. si in vite non est. in igne erit. Chriſ. Demde ostendens qd est manere in eo. subdit. Si manseritis in me et verba mea in vobis manserint. q̄cūqz volueritis p̄teritis et fiet vobis. Eam em que p̄ opa ostensionem querit. Aug. Tūc em sunt dicenda uerba eius in nobis manē. q̄n facim⁹ q̄ p̄cepit. et diligimus que promissit. Nū aut verba eius manent in memoria. nec mueruntur in vita. non computat palmes in vite. q̄ vitam non attrahit ex radice. Quid autem velle possunt manendo in saluatore. nisi qd non alienū est a salute. Aliud quippe volumus. q̄ sumus in x̄po. et aliud volumus. q̄ sumus adhuc in hoc seculo. De mansionē aut hui⁹ seculi nobis aliq̄n s̄ b̄ repit vt hoc petamus. qd nob̄ n̄ expedire nescim⁹. Sed absit vt faciat nobis si maneam⁹ in x̄po q̄ n̄ facit q̄n petimus. nisi qd expedit nobis. Ad v̄ba autem eius p̄tinet ōro pater noster. ab hui⁹ ōro ms verbis et s̄sibus n̄ recedamus in p̄tētibz nostris et quicqd petimus fiet nobis.

In hoc clarificat⁹ est pater meus vt pluri mū fructum afferatis et efficiam̄ mei discipuli. sicut dilexit me pater et ego dilexi vos. Manete in dilectōne mea. Si p̄cepta mea seruaueritis manebitis in dilectōne mea. Sicut et ego p̄cepta patris mei seruauit et maneo in ei⁹ dilectōne. Hec locutus sum

Chriſ. Ostendit s̄ pra dñs. qm̄ q̄ eis isti diabant. ardebunt n̄ manentes in christo demde ostendens q̄ mam ip̄i in expugnabiles erūt. ita scilicet vt multum fructificent. ait. In hoc clarificatus est p̄ me⁹ vt pl̄imum fructum afferatis. q̄n diceret. Si ad gl̄iam patris p̄tinet q̄ vos fructificetis non cōtemnet gl̄iam suā. qui at fructum facit ille est discipulus x̄pi. vnde subdit. Et efficiam̄

vobis vt gaudiū meum sit in vobis. et gaudium vestz impleat

mei discipuli. Theophi. fructus autem ap̄loz sunt gentes que p̄ eoz doctrinā astricte sūt fidei. nec

n̄ ad dei redactē sūt gl̄iā. Aug. Siue ei clarificat⁹ siue gl̄ificat⁹ dicat⁹ ex vno v̄bo greco vtz. q̄ trāslatū ē. dora q̄ grece dicitur. latine gloria ē qd id omeōrandū putauit. ne s̄ n̄e gl̄orie tribuamus tanq̄ ex nobis ipsis habeamus. eius est em s̄ gratia. Et ideo in hoc non nostra s̄ eius est gloria. a quo em faciemus fructum. nisi ab illo cuius misericordia p̄uenit nos. Vnde subdit. Sicut dilexit me pater et ego dilexi vos. Ecce vnde sunt nobis opera bona. Nam vnde nobis essent. nisi quia fides p̄ dilectōne operatur. vnde autem diligere mus nisi prius diligemur. Nō autē ait. Sicut dilexit me pater. et ego dilexi vos. non equalitatē natē ostendit nostre et sue. sicut est patris et ipsius. s̄ gratiā qua mediator est dei et hominū homo x̄pus ihsus. Mediator quippe monstrat cū dicit. pater dilexit me et ego vos. Nam pater vtique diligit et nos. sed in ipso. Chriſo. Si igitur pater amat nos. cōfide. si patris est gloria. fructificate. Deinde vt non pigros eos faciat. subdit. Manete in dilectōne mea. Qualiter aut hoc erit ostendit subdit. Si p̄cepta mea seruaueritis manebitis in dilectōne mea. Aug. Quis ambigat qd dilectio p̄cedat obſeruantiam p̄ceptoz. vnde ei p̄cepta seruet non habet. qui non diligit. Nō ergo s̄ ait. ostendit. non vnde dilectio generet. sed vñ monstratur vt nemo se fallat dicendo qd eum diligit. si eius p̄cepta non seruat. Quis qd dicit. Manete in dilectōne mea. nō apparet quā dixerit dilectōnem. vtz. qua eum diligit. an qua ip̄e nos diligit. sed ex verbo superioris dimoscit. Dixerat quippe ego dilexi vos. et continuo subiicit. Manete in dilectōne mea. illa ergo qua dilexit eos. Quid ē ergo manete in dilectōne mea. nisi manete in gr̄a mea. Et quid est si p̄cepta mea seruaueritis manebitis in dilectōne mea. nisi ex hoc scietis qd in dilectōne mea qua vos diligo manetis. si mea p̄cepta seruatis. Non ergo vt nos diligit. prius p̄cepta eius seruamus. sed nisi nos diligit. p̄cepta eius seruare non possumus. hoc est gratia que humilibz pater sup̄bos latet. Sed qd illud est qd adiūgit. Sicut et ego p̄cepta patris mei seruauit. et maneo in eius dilectōne. vtique eam hic dilectōnem patris intelligi voluit. qua eum diligit pater. Sed nunquid et hoc gratia intelligenda est. qua pater diligit filiū. sicut gratia est qua nos diligit filius. cum si mus nos filij. gratia non natura. v̄nigenitus autē natura non gratia. An hoc etiā in ipso filio ad hominē referendum est. ita sane. Nam dicendo. sicut dilexit me pater. et ego dilexi vos. gratiā mediatoris ostendit. Mediator autē dei et hominū inq̄tū deus sed inq̄ntū homo est x̄ps. Igit̄ hoc recte possumus dicere. qd cū ad naturā dei non p̄tinet humana natura. ad p̄sonam tamen filij dei p̄ gratiaz p̄tinet. qua nulla est maior. nulla proorsus equalis. Neqz em illam suscepcōne vlla hominis merita p̄cesserūt sed ab illa suscepcōne merita eius cuncta

ceperūt. Aug. Que autem p̄cepta dixerit ex
ponit ap̄tus dicens. X̄pus factus est obediens p̄t
vsq; ad mortem. mortem autē crucis. Christo.
Deinde qz futura passio et tristia verba interrup
tura erant eoz leticiā. subiūgit. Hec locutus sum
vobis vt gaudium meum in vobis sit. et gaudium
vestrum impleatur. Quasi diceret. Et si incidat
tristitia hanc auferam vt ad finem veniat gau
diū. Aug. Nō est autē gaudium x̄pi in nobis. nisi
qz dignatur gaudere de nobis. Et qd est gaudium
nostz qd dicit implēdū. nisi eius habere osoreū
Gaudium autē iam ipse p̄fectum de nobis habebat.
qñ nos p̄sciendo et p̄destinando gaudebat sed
illud gaudium in nobis non erat. qz nec nos in qbz
esse posset. eramus. Cepit autē esse in nobis qñ vo
cauit nos. Et hoc gaudium nostz merito dicimus.
quo nos beati futuri sumus. qd inchoatur in fide
renascentiū. implebitur in premio resurgentiū.

Hoc est p̄ceptū me
um. vt diligatis inuicē
sicut dilexi vos. maio
rem hac dilectionem
nemo habet q̄ vt aīaz
suam ponat quis pro
amicis suis. Vos ami
ci mei estis si feceritis
que precipio vobis.
Jam non dicam vos
seruos. qz seru⁹ nescit
quid faciat dñs eius.
Vos autē dixi amicos
qz omnia quecūq; au
diui a patre meo no
ta feci vobis. Nō vos
me elegistis. sed ego
vos elegi. et posui vos
vt eatis et fructū affe
ratis. et fruct⁹ vester
maneatur. et qd cumq; p̄
cieritis patrem in no
mine meo det vobis.

n̄ est qd ē qd possit prodesse. Discernit autē ista di
lectio ab ea qua se inuicem diligūt homines sic ho
mines. Vnde adiūctum est. Sicut dilexi vos. vt
quid em̄ nos dilexit x̄ps nisi vt possim⁹ regnare
cum x̄po. Ad hoc ergo et nos inuicem diligamus
vt dilectionem n̄am discernam⁹ a ceteris. qui nō
ad hoc se inuicem diligūt. vt deus diligat. qz nec
vere diligūt. Qui autem se p̄pter habendum deū
diligūt. ip̄i se diligūt. Greg. Vna autē et hūma
est probacō caritatis. si et ipse diligat. q̄ aduersa
tur. Nam et ip̄a veritas et crucis patibulum fuit.

Tho. Quia p̄dire/
rat. qñ mādata mea
custodieritis tunc in
me p̄manebitis. hic
ostendit que manda
ta obseruare oportet
at dicens. hoc est p̄
ceptū me. vt diligatis
inuicem. Grego.
in ome. Cum autem
cūcta fac̄ eloq̄a dñis
eis sit plena p̄ceptis
Quid est qd de dile
ctione qñ de speciali
mandato hic dicit.
nisi qz omne manda
tum de sola dilectōe
est. et omnia p̄ceptū
vnū sunt. qz quidq̄d
p̄cipit. in sola cari
tate solidatur. Vt ei
multi arboris rami
ex vna radice probe
unt. sic multe virtus
tes ex vna caritate
generant. nec habz
aliquid viriditatis
ramus boni operis.
si non manet in radi
ce caritatis. Aug.
Vbi ergo caritas ē
. quid est quod possit
deesse. vbi autem

net. et tamen ip̄is suis p̄secutoribz affectum dile
ctionis impendit dicens. Pater ignosce illis quia
nesciūt. quid faciūt. cui⁹ dilectōnis hūmam expri
mit cū subiūgit. Maiorem hac dilectionem nemo
habet q̄ vt animā suā ponat quis p̄ amicis suis.
Mori p̄ inimicis dñs venerat. et tamen positurus
se animā p̄ amicis dicebat. vt nobis ostenderz qz
cū diligendo tuerum facere de inimicis possumus.
et iam ip̄i amici sunt qui p̄sequūtur Aug. Quia
ergo superius dixerat. hoc est p̄ceptum meū vt di
ligatis inuicem sicut dilexi vos. fit ex hoc osēq̄ns
qd idem iohannes in epistola sua dicit. vt que ad
modū x̄ps p̄ nobis animā suā posuit. sic et nos de
bemus animas p̄ fratribz ponere. hoc martires
ardenti dilectōne fecerūt. ideo ad mensā x̄pi non
sic eos cōmemoramus que admodū alios. vt etiaz
p̄ eis oramus. sed magis vt eoz vestigijs herea
mus. Talia em̄ suis fratribz exhibuerūt q̄lia d̄ do
mini mensa pariter acceperūt. Greg. Qui vero
tranquillitatis tempore non dat p̄ eo tunicā suam.
q̄lit et in p̄secutione daturus est animā suā. virt⁹
ergo caritatis vt inuicta sit in p̄turbacōe. nūc aē
p̄ iniam intranquillitate. Aug. viij. de trim. ex
vna autem eademq; caritate deū proximūq; dili
gim⁹. sed deum p̄pter deū. nos autē et proximum
p̄pter deum. Cū ergo duo sint p̄cepta caritatis
in quibz tota lex pendet et p̄p̄te dilectō dei et p̄
ximi nō in merito p̄p̄t. qz scriptura p̄ vtroq; vnū
ponit. qz qui diligit deū ossequens est vt faciat q̄
p̄cepit deus. Cōsequens ergo est vt proximum
diligat. qz et hoc p̄cepit deus. Vnde et hic seq̄
tur. Vos amici mei estis. si feceritis que precipio
vobis. Greg. xxvij. mora. Amicus quippe qñ aie
custos dicit. Vnde non in merito qui voluntatem dei
custodire in p̄ceptis illi⁹ dicitur. eius amic⁹ vo
catur. Aug. Magna dignacō cum seruus bon⁹
esse non possit. si p̄cepta domini sui non fecerit.
hinc amicos suos voluit intelligi. vnde boni serui
possunt probari. Potest igitē esse et seruus et amis
cus qui suus est bonus. Quō autē intellecturi su
mus et seruū et amicū esse seruū bonum. declarat
cū subdit. iam non dicam vos seruos qz suus nes
cit quid faciat dñs eius. itaq; tūc serui nō erim⁹
quando boni serui fuerimus. sū quid seruo bono et
probato dñs eius non etiaz sua secreta omittit. s̄
sicut sunt duo tumores. sic sunt due seruitutes. est
timor que p̄fecta caritas mittit foras. i quo etiaz
est seruitus simul foras cū ip̄o timore mittenda.
Et est alius timor. castus p̄manens in seculū seclū.
Ad primā ergo seruitutem suos p̄tinētes intue
batur dñs dicens. iam non dicam vos seruos. qz
suus nescit quid faciat dominus eius. Non ille vti
qz seruus ad timorem p̄tinens castus. cui dicitur
Euge serue bone. intra in gaudium domini tui. sed
ille suus p̄tinens ad timorem foras a caritate mit
tēdū. s̄ q̄ alibi d̄. su⁹ n̄ manz i domo ierū. filig
at manet in eñū. Nū itaq; d̄dit nob̄ p̄tatē filios
dei fieri. vt miro modo sui non serui esse possumus
hoc commū facer e scimus. hoc seruus ille nescit. q̄
nescit quid faciat dñs eius. et cū aliquid boni facit.
sic extollitur. qñ hoc ip̄e faciat. et non dñs ei⁹. et i
se et non in domino gloriatur. Sequit. Vos autem

dixi amicos. qz omnia quecuq; audiua a patre meo nota feci vobis. Theophilus qsi di. Seruus non nouit consilia sui domi. vos aut cum amicis reputem. secreta mea vobis concaui. Aug. Duo autez pacto intellecturi sumus. omnia enim nota fecisse discipulis quecuq; audiuit a patre. cu pp ea multa non dicat eis. quia scit eos modo portare n posse. s; oia se nota fecisse discipulis dicit que se nouit nota esse factuz. in illa plenitud me de qua dicit. apus. Tunc cognoscam sicut a ogmus sum. sicut em imoz t alitat em carnis a salutem aiaz futuz expectamus. ita omnem noticiam qcuq; vngis tus audiuit a patre futuz expectare debem.

Greg. Vel omnia que audiuit a patre que nota fieri voluit suis suis. fut gaudia interne caritatis a festa supne patrie. que nostris qd die mētibus p aspiracōnem sui amoris imprimat. dū em audita supna celestia amamus. amata iā nouimus quia amor ipsa noticia est. Omnia ergo nota eis fecerat. qz a terrenis desiderijs imutati. amoris sūmi facibus ardebant. Chri. Vel omnia dicit q cunq; eos audire oportebat. Per hoc aut q dicit. se audisse. ostendit q nihil alienum loquit. s; que patris. Greg. Sed quisquis ad hanc puenit dignitat em vt amicus dei vocetur. dona q percipit sup se. non suis meritis tribuat. vnde subdit. Non vos me elegistis. s; ego elegi vos. Aug. Hec e ineffabilis gracia. quid em eram qm xpm noduz elegeram. nisi iniqui a pditi. neq; em credideram. m. in eum vt eligeret nos. nam si credentes elegerit. eligētes elegit. Hic certe vacat vana illoz tō. qui ideo nos dicunt electos ante mundi cōstitucōnem. qz presciuit nos deus futuros bonos nō seipsum nos factuz. bonos. qm si ppreca nos elegerit quia bonos futuros esse pscierat. simul etiā prescisset q eum nos fuissam. prius electuri. non em aliter possum esse boni nisi forte dicendū est bonus qui non eligit bonum. Quid ergo elegit in non bonis. non est vt dicas. ideo electus sum. qa iam credebam. Si em credebas in eum. iam elegeras eum. nec est vt dicas. ante q crederez. iam bona opabar. ideo electus sum. Quid em est tōi operis ante fidem. Quid ergo dicitur sum. nisi quia mali eram. et electi sumus. vt boni per grām nos eligentis essemus. Aug. de pdesti. sactoz. Electi sunt itaq; ante mundi cōstitucōnez ea pdestinacōne in qua deus sua futura facta presciuit. Electi autem de mundo ea vocacōne qua deus id qd pdestinavit impleuit. quos em pdestinavit hos a vocauit. Aug. sup jobānem. Et videte quēadmodum non eligat bonos. s; quos elegit faciat bonos. Nam sequit. Et posui vos vt eatis a fructu afferatis. iste est fructus de quo iam dixerat. sine me nihil potestis facere. ipse est via i qua nos posuit vt eamus. Greg. in ome. Posui ergo vos id est ad grā. plantauit vt eatis. qz velle iam mente ire est. a fructum afferatis opando. Quales vero fructum afferere debeant. a fructus vester maneat. Omne em qd in pns seculum laboramus vix vsq; ad mortem sufficit. Mors nāq; interueniens fructum nostri laboris abscidit. Qd vero p etna vita agitur. etiam post mortem suatur. a tūc ap

parere incipit. cū labor carnaliū fructus cepit non videri. Tales ergo fructus opemur qui maneant qui cū mors cūcta interimat ipi exordium a morte sumant. Aug. Dilectio ergo est fructus noster. que nūc est in desiderio nondum i saturitate. et ipso desiderio qd cunq; peierimus in nomine vngenti filij dat nobis pater. vnde sequit. Et qd cūq; peieritis patrem in nomine meo det vobis. Hoc petimus in noie saluatoris qd pmet ad rōne salutis.

Aug. Dixerat

dñs. posui vos vt eatis a fructum afferatis. Caritas aut fructus noster est. de s itaq; fructu mā dās nobis dicit. Hec mādo vobis vt diligatis muicem. vnde et apus. fructus inqt spūs caritas. ac deim de ceta tanq; ex isto capite exorta a reli gata oteruit. Merito itaq; sic dilectōez sepe omendat tanq; sola pēcipienda sit. si ne qua non possunt prodesse cetera bō. a que non pot est haberi sine ceteris bōis quibz homo efficiē bonus. Chri. vel aliter. otinua. Dixi qm amā meā pro vobis pono. a qz psum vos elegi. hec aut omia non exprobrans dixi. s; ad dilectōnem vos iducēs vt diligatis muicēz. Deinde qz psecucōz pati a multis ex pbrari difficile erat.

Hec mando vobis vt diligatis muicēz. Si mundus vos odit. scitote qz me priorez vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis. mundus qd suum erat diligeret. Quia vero de mundo non estis. sed ego elegi vos de mundo. ppreca odit vos mundus. mementote sermonis mei que ego dixi vobis. non est seruuus maior domino suo. Si me psecuti sunt. a vos psequent. Si sermonem meum serua uerūt. a vestrum serua uerūt. Sed hec oia facient vobis ppter nomen meum. quia ne sciūt eum q misit me.

Ostendit osequenter q nō tolere s; letari oportz vnde sequit. Si mundus vos odit. scitote quia me priorem vobis odio habuit. qsi di. scio hoc eē durum. s; ppter me paciemi. Aug. Cur enim se membra supra verticem extollunt. recusās esse in corpore. si non vis mundi odiū sustinere cū corpore. Pro dilectōne autē patienter debemus etiam mundi odium sustinere. necesse est enim vt nos oderit. quos cernit nolle qd diligit. vnde sequit. Si de mundo fuissetis mundus qd suū erat diligeret. Chri. Quia em ppter xpm pati. nondum erat eis sufficiens mitigacōnis causa. illa causa dimissa hanc adiecit. ostendens q hoc est virtutis argumtum. a mundo odio haberi. vnde tolere oportet et si a mundo diligerem. hoc em est malicie vte ostē suū. Aug. Vniuerse autē hoc dicit ecclesie quam plurimum mundi nomine appellat. sicut est illud. deus erat in xpo mundum recōcilians sibi. Totus g mundus ecclesia est. a totus mundus odit eccliam

Mundus igitur odit mundum. inimicus reconciliatus in quibus mundatus. Queri ergo potest si etiam mali faciunt persecutionem malis sicut impij reges et iudices cum essent persecutores piorum. utique et homicidas et adulteros puniebant. quomodo intelligendum est quod dominus ait. Si de mundo essetis. mundus quod suum est diligit. nisi quia mundus est in eis a quibus etiam scelera puniuntur. et mundus est in eis a quibus diliguntur. Mundus ergo odit quod suum est. ex ea parte hominum qua sceleratis nocet. et diligit quod suum est ex ea parte qua ipsis fauet. Si etiam queratur quomodo se diligit mundus qui odit modum redemptionis. diligit utique falsa dilectione non vera. quoniam quod ei nocet hoc diligit. odit naturam. diligit vicium. unde et nos prohibemur diligere in illo quod ipse diligit. et iubemur diligere quod ipse odit in seipso. vicium quippe in illo diligere prohibemur. iubemurque naturam. Ut autem de hoc mundo damnato non essent. electi sunt in deo non meritis suis quia nulla bona precesserant opera. non natura que tota fuerat in ipsa radice viciata. sed gratia. Unde sequitur. Quia vero de mundo non estis sed ego elegi vos de mundo. propterea odit vos mundus. Gregorius super ezechielem in oratione nona. Nam puerorum derogatio vite nostre approbatio est quoniam ostendit nos aliquid iusticie habere. si illis displicere incipimus qui non placent deo. nemo enim potest in una eademque re omnipotenti domino atque eius hostibus gratus existere. Nam se deo amicis dicitur. qui eius placet inimico. et inimicis veritatis aduersabitur. qui eadem veritati in mente subiugabitur. Augustinus exhortans aduersus dominos suos seruos ad mundi odia proferenda patienter. nullum eis maius et melius quam de seipso proponit exemplum. Unde sequitur. Memento te hominis mei que ego dixi vobis non est seruus maior domino suo. Si me persecuti sunt et vos persecuentur. si sermonem meum seruauerunt et vestrum seruabunt. Glosa. idem obseruauerunt. ut calumniarentur. iuxta illud. obseruabit peccator iustum.

Theophili. vel aliter. Si dominum inquit persecuti sunt. vos etiam suos multo magis. si non persecuti fuissent. sed sermonem custodiissent. vestrum etiam custodirent. Christus. quasi dicit. non vos turbari oportet si concubitis meis passionibus. quia vos non estis me peccatores. Augustinus. hic autem ubi dicitur. non est seruus maior domino suo. illud significat suum pertinentem ad timorem castum. qui permanet in seculum seculi.

Christus. Deinde et aliam mitigationem ponit. quoniam et pater cum eis contumeliam patitur cui iurant. unde sequitur. Sed hec omnia facient vobis propter nomen meum. Augustinus. Que omnia nisi que dixit odio habentur et persecuntur. sermonemque contemnent. Quod est autem aliud dicere propter nomen meum quam me in vobis odio habentur. me in vobis persecuntur. et sermonem vestrum. quia meus est. ideo non seruabunt. Tanto igitur miseres qui propter hoc nomen ista faciunt. quanto beatiores qui propter hoc nomen ista patiuntur. Faciunt autem et ista mali malis. sed utique miseri. et qui faciunt et qui patiuntur. Quod autem hoc erit verum hec omnia facient vobis propter nomen meum. cum illi non propter nomen christi faciunt. hoc est propter iusticiam sed propter iniquitatem suam. hanc questionem ita soluit. si totum referatur ad iustos tanquam dictum sit. hec

omnia paciuntur ab eis propter nomen meum. Si autem propter nomen meum sic accipitur. id est quod in vobis oderunt. et propter iusticiam quam in vobis oderunt. similiter recte dici possunt et boni. cum persecutionem faciunt malis. et propter iusticiam facere quam diligere consequuntur malos. et propter iniquitatem quam oderunt in ipsis malis. Dominus autem addidit. quia nesciunt eorum qui misit me. secundum eam scienciam dictum est. qua dicitur scire te. sensus est consumatus.

Si non vissem locutus eis non fuisset peccatum non haberent. Nunc autem excusationes non habent de peccato suo. Qui me odit et patrem meum odit. Si opera non fecissem in eis que nemo alius fecit. peccatum non haberent. Nunc autem et viderunt et oderunt me et patrem meum. Sed ut impleatur sermo qui in lege eorum scriptus est. quia odio habuerunt me gratis.

Christus. Ponit iterum dominus aliam discipulorum mitigationem. ostendens quoniam iniuste et ipsi in discipulos talia operabuntur unde dicit. Si non vissem. et locutus eis non fuisset peccatum non haberent. Augustinus. iudeis locutus est christus non alijs gentibus. In eis ergo voluit intelligi si mundum qui odit christum et discipulos eius. primo vero non in eis solis. sed nos quod ad eundem mundum pertinet monstrauit. Quicquid ergo sine peccato essent iudei. quibus christus locutus est antequam christus in carne venisset. Sed magnam quendam peccatum non omnem peccatum sub generali nomine vult intelligi. hoc est ei peccatum quo tenentur cuncta peccata. quod unusquisque si non habeat dimittuntur ei cuncta peccata. Hoc autem est quia non crediderunt in christum qui propterea venit ut credatur in eum. Sed ergo peccatum si non venisset. non utique haberent. Aduentus enim eius quantum ad credentibus salutaris tamen non credentibus erialis factus est. Sequitur. Nunc autem excusationem non habent de peccato suo. Si autem hi ad quos non venit christus. nec locutus est eis. excusationem non habent de peccato suo. cur hic dictum est propterea istos non habere. quia venit et locutus est eis. si autem habent. utique ad hoc habent. ut a peccatis alienentur ut micus puniatur. Ad hoc inquisita respondet eos habere excusationem non de omni peccato suo. sed de hoc peccato suo. quod in christum non crediderunt. Sed non in eo sunt numero. ad quos pro discipulos venit non sunt enim in pena leuiori ponendi. qui omnino legem christi accipere noluerunt. et eam que tum ad ipsos attinet omnino nullam esse voluerunt. Hanc etiam excusationem possunt habere. qui prius quam euangelium christi audirent. vite huius fine preuenti sunt sed non ideo possunt effugere damnationem. Quicquid enim homines nisi in eo saluatore saluentur qui venit querere quod perierat. ad predicationem sine dubio pertinebit. Quis dici possit. alios leuiiores. alios grauiiores penas passuros. Ille enim proire deo dicitur. qui ab illa beatitudine quam dat sanctis suis. pro supplicium separatur. Tanta est diuersitas autem suppliciorum quanta est

dixerit as peccatorum. que quō se habeat. alci⁹ su
dicat sapientia diuina q̄o diectura scrutatur aut ef
fatur humana. **Chri⁹.** Quia vero hinc inde cau
fabant. qm̄ ppter patrem eum p se q̄bant. destru
ens eoz excusacōnem dicit. Qui me odit et p̄mi
meum odit. **Alchui.** Sicut em̄ qui diligit filiu
diligit et patrem. quia vna est dilectō patris et fi
lij. sicut vna natura. ita et qui odit filiu odit p̄mi

Aug. Sed cū supius dixerit. nesciūt eum q̄ me
misit. quō possunt od. ille quē nesciūt. Si em̄ deum
non qd̄ est ipse. sed nescio quid aliud eum suspicā
tur aut credūt. non utiq; ipsum oderūt. Et de ho
minibz quibz fieri potest vt eos sepe quos nūq̄
vidimus. oderim⁹ vel diligam⁹. fama de aliq̄ ser
mocōnante. vel bene vel male. Sed quō de q̄ nas
tura nobis intimatur. dicend⁹ est ignotus. nō ei
eius facie cor. porali nobis intimat. sed tunc nobis
ad cogitacōnem patet. q̄nto ei⁹ mores et vita non
latent. alioquin nec seipsum nosse quis q̄ potest. q̄
videre faciem suam non potest. s; plez. q; in eis no
stra credulitas fallit q; nōnunq; et historia. et m̄
tomagis fama menti. Pertinet aut̄ ad nos ut q; non
possimus hominū indagare cōsciam de ipsis
rebus habeam⁹ veram certamq; sententiā. Quā ḡ
non erat in rebus vt recta sit improbacō vicōz
virtutūq; approbacō. si erat in hominibz vici⁹
est humana temptacō. Proinde sicut fieri potest
vt homo bonus hominē bonū oderit. nesciens non
ipsum. s; qd̄ putat esse ipsum. vel potius diligit.
nesciens cum bonuz diligit. qd̄ est ille. ita fieri po
test vt homo iniustus hominē iustum et tū
dū eum credit iniustum. diligit non ipsū. s; qd̄ pu
tat esse ipsum. Quē ad modū aut̄ homines. sic et deū.
Demde si interrogant eū iudei vtz diligere deū
se diligere respōderent. nō ex animo mentientes.
sed errando p̄cis opinātes. Quō enim diligere et
patrem veritatis qui habent odio veritatem. No
lunt ei⁹ sua facta damnari. et hoc hz veritas. Tū
igit̄ oderūt veritatem. q̄ntum oderūt suas penas
quas talibz irrogat. nesciunt aut̄ illā esse verita
tem. que tales quales ipi sunt. damnat. Ac p̄ hoc
quia veritatē qua iudicāte damnanē. de p̄e deo
natam nesciūt. etiam ipsū et nesciūt et oderunt.

Chri⁹. Sic igit̄ non habent inquit excusacōnē
p̄ hoc q; eam que a v̄monibz doctrinam tribuebā.
sed et eam que ab opibus adieci v̄m moysi legem.
qui ab eo q; hoc facit p̄suaderi v̄m uerfos iussit eū
ad pietatem ducar. et miracula tribuat. Vñ sub
dit. Si opa non fecissem in eis que nemo ali⁹ fecit.
peccatū non haberent. **Aug.** Hoc se peccatum
qd̄ in eum loq̄ntem et opantem non crederunt.
Sed qd̄ est qd̄ addidit que nemo alius fecit. nulla
quippe in opibus xpi vident̄ esse maiora q̄ susci
tacō mortuoz. qd̄ scimus etiam antiquos fecisse
p̄betas. fecit tamē aliqua xps que nemo ali⁹ fes
cit. s; respondeat nobis et alios fecisse q̄ nec ip̄e nec
alius fecit. Sed q; tam multa vicia et malas vali
tudines veracōnesq; mortaliū tanta potestate sa
naret nullus oīno legitur antiquoz. Vt em̄ ta
ceat q; iubendo sicut occurrebāt. saluos singulos
fecit. **Marcus** dicit q; quocūq; introibat in vicus
vel in villas. aut in ciuitates. in plateis p̄ebant

infirmos et deprecabant eum. vt vel fimbriaz ve
stimenti eius tangerent. et q̄t q̄t tangebāt eū. sal
ui fiebant. hoc nemo alius fecit in eis. Sic em̄ in
telligendū est qd̄ ait in eis. non in eis vel coraz
eis. sed prorsus in eis. q; sanauit eos. nemo tamē
alius fecit quicūq; talia opera in eis fecit. q̄nam
q̄squis alius homo aliquid eoz fecit ip̄o faciente
fecit. Hoc aut̄ ipse non illis facientibz fecit. Sed
hoc et si pater aut sp̄s sanctus fecit nemo alius fecit
q; totius trinitatis vna substācia est. h̄is ḡ b̄nfi
cis amorem non odiū retribere debuerūt. et hoc
eis exprobrans adiūgit dicens. n̄c aut̄ viderunt
et oderūt me et patrem meū. **Chri⁹.** Hoc aut̄
dicit ne discipuli dicant. Cur igit̄ intra tot nos i
duxisti mala. nōne prelia et odium preuidisti. sed
et p̄p̄tiam inducit. eū subdit. Sed vt impleat
sermo qui in lege eoz scriptus est. q; odio habu
erūt me gratis. **Aug.** xij. de trim. Legis nomie
aliquando simul omnia veteris testamenti facta
rū scripturaz significat̄ eloquia et ita d̄ns hic
dicit. In lege eoz scriptus est. eū legat̄ in psal
mis. **Aug.** super iohannem. Eoz aut̄ leges dic̄
non ab ipsis inuentam. sed ipsis dataz. Gratis at̄
odit. qui nullum ex odio modum querit. vel in
cōmodū fugit. sic oderūt deū ip̄i. sic diligūt iusti
vt alia p̄ter illum bona non expectent. qm̄ ipse
erit in omnibus omnia. **Greg.** xv. mora. aliud
est autem bona non facere. aliud bonoz odisse do
ctorem. sicut aliud est ex precipitacōne aliud ex
liberacōne peccare. Ex infirmitate em̄ plez. q; so
let accidere. amare bonum. sed implere non posse.
Ex studio autem peccare est bonum nec facere nec
amare. Sicut ergo nōnunq; grauius est odisse iustis
diligere q̄ p̄petrare. ita nequius est odisse iustis
am q̄ non fecisse. Sunt ergo nōnulli in ecclia qui
non solum bona non faciūt. s; etiam p̄ se quirit. et
que ipsi facere negligūt. etiam in alijs detestant̄
horum peccatum non ex infirmitate aut ignorā
tia. sed ex solo studio perpetratur.

**Cum autē venerit pa
clitus quē ego mittā
vobis a patre spiritū
veritatis qui a patre
p̄cedit. ille testimoniū
phibebit de me et vos
testimoniū phibebitis
q; ab inico meū estis**

Chri⁹. Possent disci
puli d̄no dicere. Si
verba a te audierūt
que nullus dixit. Si
opera viderūt. que
nullus alius fecit. et
tamen non p̄fuerūt
Si oderūt et patres
tuū et te cum eo cui⁹
gracia nos mittis q̄
liter fidedigni eri
mus. n̄c igitur hec
cogitātes turbent̄.

cōsolacōnem inducit dicens. Cum aut̄ venerit pa
clitus quem ego mittam vobis a patre spiritum
veritatis qui a patre p̄cedit. ille testimoniū ph
babit de me. **Aug.** tanq̄ diceret. Odio me has
buerūt et occiderūt vident̄ es. sed tale de me testi
moniū pacitus phibebit. vt eos faciat in me cre
dere non videntes. et quia ille phibebit et vos p
hibebitis. vnde sequit̄. Et vos testimoniū phibe
bitis. Ille cordibus vestris inspirādo. vos vocis
bus vestris sonando. Vnde poteritis p̄dicare qd̄

noſtis. quia ab inimico mecum eſtis. quod modo non fa-
citis. quia illiſpūs plenitudo nondū ad eſt vobis.
Dabit enim vobis fiduciam testimonium prohibendi
caritas dei diffusa in cordibus vestris. per spiritum
sanctum qui dabit vobis. Ille quippe testimonium
prohibens et testes fortissimos faciens. abstulit ami-
cis christi timorem et inimicorum odium convertit in amor-
rem. Didici de spiritu sancto. Spiritum autem sanctum
venientem consolatorem dicit. ab operatione ei no-
men imponens. quia non solum eos quos se dignos
esse reperit. ab omni perturbatione reddit alienos. ve-
rum incredibile quoddam gaudium eis tribuit. Sem-
piterna quippe leticia in eorum corde versatur quorum
spiritus sanctus habitat or est. iste spiritus consolator a fi-
lio mittitur non solum angelorum aut prophetarum aut apo-
stolorum misterium sed ut mitti decet a sapientia et virtu-
te spiritum dei indivisibilem hunc cum eadem sapientia
et virtute naturam. Et enim filius missus a patre non
separatur atque disiungitur ab eo manens in illo et ha-
bens illum in semetipso. qui spiritus sanctus super dicto
modo missus a filio de patre egreditur non aliunde
ad alia transmigrans. Quod enim pater non consistit
in loco cum ultra omnem corporum sit natura. ita et
spiritus veritatis nequaquam locorum sine clauditur. cum sit
in corporalis et excellens universam creaturarum
essenciam. Christi. Propterea vero non spiritum
sanctum sed spiritum veritatis eum vocavit. ut ostende-
ret quod erit fide dignus. Dicit autem quod a patre proce-
dit. quia omnia certissime novit. quemadmodum ipse ait
de seipso. quoniam novi unde venio et quod vado. Didici.
Sed cum posset dicere a deo siue omnipotente nihil
horum tetigit. sed ait a patre. non quod pater a deo om-
nipotente sit alius. sed solum proprietatem patris intelle-
ctum parentis egredi ab eo dicitur spiritus veritatis.
Mittente autem filio spiritum veritatis. simul mittit
et pater. cum eadem voluntate patris et filii spiritus ves-
niat. Theophili. Et alias quidem patrem dicit
mittere spiritum. nunc autem cum se missurum dixit. equi-
pollentiam denotat. se autem censere remitti contra
patrem. velut ab alia potestate transmittens spiri-
tum addidit. a patre quasi acceptate prece et pariter
destinante. Cum autem audis quod procedit. ne intelligas
processum missionem esse illatam extrinsecus. quam mis-
tunt administratores spiritus. sed quoddam differens et
excepte actionis proprium processum appellat vni-
cipali spiritui attributum. Originalis enim consistens
tia spiritus est processus. non ergo procedere proprie-
tere sumendum est. sed ex patre naturalem essentiam
obtinere. Augustinus. Idcirco aliquis forsitan querit. utrum
et a filio procedat spiritus sanctus. filius enim solius pa-
tris est filius. et pater solius filii est pater. Spiritus
autem sanctus non est vni-
eorum spiritus. sed ambo-
rum. quoniam quidem dicit ipse christus. spiritus patris vestri
qui loquitur in vobis. et dicit apostolus. misit deus spiritum
filii sui in corda vestra. nec ob aliud estimo ip-
sum proprie vocari spiritum. cum etiam si de singulis in-
terrogem. non possumus nisi et patrem et filium spi-
ritum dicere. quod si coniter vocantur et singuli. si proprie
vocari oportuit eum qui non est vnus eorum sed in
quo cõitas apparet eorum ambo-
rum. Cur ergo si cre-
damus quod etiam de filio procedat spiritus sanctus. cum
filii quoque ipse sit spiritus. Si enim ab eo non procederet

non post resurrectionem discipulis suis insufflas-
set dicens. accipite spiritum sanctum. De hac quoque vir-
tute credendus est dicere euangelista. virtus de il-
lo eribat et sanabat omnes. Si ergo et de patre et
de filio procedat spiritus sanctus. cur filius dixit. et pa-
tre procedit. nisi quemadmodum solet ad eum referre
et quod ipse est. de quo ipse est. Unde illud est quod
ait. Mea doctrina non est mea sed eius qui me mi-
sit. Si igitur hec intelligatur eius doctrina. quaz
tamen dixit non suam. sed patris. quanto magis et in-
telligendus est et de ipso procedere spiritus sanctus.
vbi sic ait. De patre procedit. ut non diceret de
me non procedit. A quo autem habet filius ut sit
deus. ab illo habet utique ut procedat ab eo spiritus
sanctus. vbi me utique etiam illud intelligitur cur
non dicatur natus esse. sed potius procedere spiritus
sanctus. quoniam si et ipse filius diceretur. ambo-
rum utique filius diceretur. quod absurdissimum est.
Filius quippe nullus est duorum nisi patris et ma-
tris. Absit autem ut inter deum patrem. et deum
filium tale aliquid suspicem. quia nec filius hominum
simul ex patre et ex matre procedit. sed cum in ma-
trem procedit ex patre. non tunc procedit et ex matre
spiritus autem sanctus non de patre procedit in fi-
lium. et de filio procedit ad sanctificandam creaturam
sed simul de utroque procedit. neque enim possumus di-
cere quod non sit vita spiritus sanctus. cum vita pater. vi-
ta sit filius. Ac per hoc sicut pater cum habeat vi-
tam in semetipso. dedit et filio vitam habere in se-
metipso. sic ei dedit vitam procedere de illo sicut pro-
cedit et de seipso.

Augustinus. Merito per
missio spiritus sancto
quo in eis sperant e-
fieri et testes eius. sub-
iungit. Hec locutus sum
vobis ut non scandalizemini. Cum enim cari-
tas dei diffunditur in
cordibus nostris per spiritum
sanctum qui datus est
nobis. fit pax multa
diligentibus legem
dei. ut non sit illis scanda-
lum. Deinde que
passuri essent expris-
mens ait. Absque syna-
gogis facient vos.
Christus. Jam enim
corpo fuerant ut si quis
confessus fuerit cristi-
stum extra synago-
gam fieret. Augustinus.
Quid autem mali erat
apostolis expelli de iuda-
eis synagogis quasi non
fuerint inde exiituri
etiam si eos nullus ex-
pelleret. Sed hoc vo-
luit denotare. quia
si deus christum non fuerat

CAPI. XVI.

Hec locu-
tus sum
vobis ut
non scanda-

lizemini. absque syna-
gogis facient vos. sed
venit hora ut omnis
qui interficit vos. ar-
bitretur obsequium se-
prestare deo. Et hec
facient vobis. quia non
nouerunt patrem neque
me. Sed hec locutus
sum vobis ut cum ve-
nerit hora eorum remi-
scamini. quia ego dixi vo-
bis. hec autem ab in-
icio vobis non dixi quia
vobiscum eram.

recepturi a quo isti non fuerant recessuri. sed quia
non erat vnus alius spiritus dei quam illud semel abrahe

si cognoscerent xpm. non alie fierent ecclesie xpi. alie sinagoge iudeoz. **MS** qz noluerunt quid restabat nisi vt remaneret extra xpm extra sinagogam facerent eos qui non reliquerunt xpm. **de** cu hoc eis dixisset. adiecit. Sed venit hora vt oia qui interficiunt vos arbitretur obsequium se prestare deo. **due** verba ita subiecit tanq ex hoc consolaretur eos. qui de sinagogis iudaicis pellentur. an forte de sinagogis illa sepaco sic eos fuerat turbatura vt mouerent potius q in hac vita sine iudeoz congregacionibus morari. absit vt sic turbarent. qui dei non hominum gloriam reqrebant. **Iste** itaqz sensus est in his verbis. Extra sinagogam facient vos. **h** nolite solitudinem formidare. Sepati qpe a congregacionibus eoz. tam multos in nomine meo congregabitis vt illi metuetes. ne templum qd erat apud eos et omnia legis veteris sacramenta deserant. sic interficient vos vt deo arbitrentur se prestare obsequium. zelum dei habentes. **h** non in sci. **hoc** em de iudeis dictum de xpo nus accipere de quibus dixit. **rat.** extra sinagogam faciet vos nam testes id est martires xpi. etiam si occisi sunt a gentilibus. non tamen illi arbitrati sunt deo. **h** dñs suis falsis obsequium se prestare. iudeoz autem omnis qui occidit pdicatores xpi. deo se putauit prestare obsequium credens q desererent deum israel. quicunqz conuerterent ad xpm. **hinc** ergo accensi et zelum dei habentes. sed non in sci. **az** obsequium se deo prestare credentes occidebant eos.

Christ. Demde consolationem inducit dicens Et hec omnia facient vobis. qz non nouerunt patres neqz me. qñ diceret. Sufficit vobis in consolatione ppter me et patrem hec pati. **Aug.** **se** at ignaros atq imperitos animos mala improuisa. qñ cito transiit. turbarent hac fuisse causam vt h eis pnunciaret. ostendit subdens. **hoc** locuti sunt vobis vt cum venerit hora eoz. remiscamini qz dixi vobis. **hora** eoz. **hora** tenebrosa. **hora** nocturna. **Sed** nox iudeoz separatim a se diem xpianorum. nulla confusione fuscauit. **Christ.** Sed et ppter aliam causam hoc pdixit. vt non dicerent. qñ iam non preuidit futura. et hoc significat. cu dicit. remiscamini qz ego dixi vobis et vt no possent dicere qñ blandiens nobis ea que ad gram dicebat solu. **Cuius** aut gracia hoc a principio non dixit. ostendit dicens. **Hec** aut ab inicio vobis non dixi. qz vobis scum eram. qz scz in custodia mea eratis. et licet erat interrogare qñ volebatis et sup me totum prelium vertebat. **Vnde** supfluu erat hoc a principio vobis dicere. non qz hec tunc non nouerant ppter ea non dixi. **Aug.** Sed alij tres euangeliste cum predixisse ista demonstrat. ante q ventus esset ad cenam. **Quia** pacta sunt iohannem ista locutus est. **An** forte hinc ista soluit questio. qz et illi cum narzant proximum fuisse passioni cu hoc diceret. non ergo ab inicio qñ cu illis erat. **Sz** matheus non solum imminente passione. vtz etiaz ab inicio hec denunciata esse comemorat. **Quid** sibi g vult qz hic dicit. hec autem ab inicio non dixi. nisi quia ea que hic dicit de spiritu sancto q sit venturus ad eos et testimonium phibiturus qñ mala passi sunt. hec eis ab inicio non dixit. quomaz

eum ipsis erat. et eius presetia consolabant. **Ab** scellurus aut oportebat vt diceret illum esse venturum. p quem caritate diffusa in cordibus suis verbum dei cum fiducia predicarent. **Christo.** Vel predixit quidem qñ flagella patient. no aut q mors eorum reputaretur vt dei cultura. quod maxime poterat eos attonitos facere. Vel qz illic ea que a gentibus debebant pati dixit. hic autem et iudaica adiecit.

Et nunc vado ad euz qui me misit. et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. **Sz** qz hec locutus sum vobis tristitia impleuit cor vestru. **Sed** ego veritate dico vobis expediat vobis vt ego vadam. **Si** enim non abiero. Paracletus non veniet ad vos. **si** autem abiero. mittam eu ad vos. **Et** cum venerit. ille arguet mundu de peccato. de iusticia. et iudicio. **De** peccato. quide quia non crediderunt in me. **De** iusticia vero qz ad patres vado et iam non videbitis me. **De** iudicio autem quia princeps mundi huius iam iudicatus est.

interrogat. Et hoc e qd dicit. Et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. **Eum** em in celum non verbis quesierunt. sed oculis deduxerunt. **Videbat** autem dñs quid sua verba in eoz cordibus agerent. **Spiritualem** quippe nonduz interius hntes consolatione. qua p spiritu sanctum fuerat hituri. id quod exteri in xpo videbant amittere metuebant. et qz se amissuros esse illo vera denunciante dubitare non poterant. **contristabatur** humanus affectus. qz carnalis desolabatur aspectus. vñ se quitur. **Sed** qz hec locutus sum vobis tristitia impleuit cor vestru. **no** uerat autem ille quid eis potius expediret. qz visus interio. ipse est melior q eos consolaturus erat spūsanctus. **Vnde** subdit. **h** ego veritatem dico vobis. expediat vobis vt ego vadam. **Christo.** qñ dicit. **Et** si milies contristemini oportet vos audire. qz me recedere vobis confert. **Quid** autem conferat. ostendit subdens. **Si** enim

Christo. Quia discipulos nonduz pfectos tristitia impugbat. eos dñs increpando dirigit dicens. Et nunc vado ad eu qui me misit et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. **Audiens** em qñ qui interficiet vos opinabitur se obsequium prestare deo. ita ceciderunt vt nihil ei loqrentur. **Et** ideo subdit. **Sed** quia hec locutus sum vobis tristitia impleuit cor vestru. **non** pugant et hec mitigaco scia eos qñ scuerat dñs tristitie eoz sup abundantia. et ppter desolationem euz. et ppter mala que didicerant se passuros. et nesciebant si possent viriliter ferre. **Aug.** **Vel** qz supius interrogauerunt eum quo esset iturus. et responderat eis se iturum q ipsi tunc venire non possent. **nunc** ita se pmittit iturus. vt nullus eoz quo vadat.

non abiero paelitus non veniet ad vos. Augu-
 primo de trim. Hec autem dicit non ppter mequa-
 litatē verbi dei et spūsancti sed tanq̄ impedimēto
 esset p̄sētia filij hominis apud eos. quo m̄m̄9 ves-
 niret ille qui minor nō esset. q̄ n̄ semetip̄m̄ exma-
 niuit sicut filius formam serui accipiens. Oportet
 bat ergo vt auferet̄ ab eoz̄ oculis forma serui.
 quā intuentes hoc solū x̄pm̄ esse putabāt q̄ vide-
 bant. vnde sequit̄. Si aut̄ abiero mittā eū ad vos
 Aug. Nunquid autē hic positus. eum non pote-
 rat mittere. quē scimus super eum baptizatum ve-
 misse atq̄ mansisse. p̄mo vero a quo scimus eum nū-
 q̄ sepabilem fuisse. Quid est ergo si non abiero
 paelitus non veniet ad vos. nisi non potestis ca-
 pere spiritum q̄ndiu s̄m carnem nosse p̄sistitis cris-
 tum. X̄po aut̄ discedente corporaliter non solum
 spūsanctus. sed et pater et filius illis affuit spiri-
 tualiter. Greg. viij. mora. aeti apte diceret. si
 ab intencōnis v̄re oculis corpus nō subtrato ad
 intellectum vos inuisibilem p̄ cōsolatores spiritū
 non perduco. Aug. de ver. dñi. Hāc aut̄ habis-
 tudinē spūsanctus paelitus attulit. vt ab oculis
 carnis forma sui remota. quā de virginis vtero
 accepit. in ipsa dei forma in qua patri equalis. eē
 cū in carne dignatus est apparere p̄mansit. pur-
 gata mentis acie ostendere. Chris. Quid autē
 hic dicunt. qui nō ouement̄ de spūsancto habent
 opinione. nūquid expedit dñatorem abire. et suū
 accedere. Caue autē sit vtilitas aduemetis spiritū
 ostendit. eū subdit. Et cū venerit ille arguet mū-
 dum de peccato. de iusticia. et de iudicō. Aug.9.
 Nunquid aut̄ x̄ps nō arguit mūdū. an forte q̄ x̄ps
 in iudeoz̄ tm̄ gente locutus est. mūdū nō videt̄
 arguisse. Spūs autem s̄ctus in discipulis ei9̄ to-
 to orbe diffusis. non vnā gentem intelligitur ar-
 guisse sed mūdū. Sed quis audeat dicere q̄ p̄ di-
 scipulos x̄pi arguat mūdū spūsanctus. et nō ar-
 guat x̄ps. cū clamat apl̄s. an experimentuz̄ q̄ntis
 ei9̄ q̄ i me loq̄t̄ x̄ps. q̄s utiq̄ arguit x̄ps. s̄ dixit.
 Ille arguet mundum. q̄si diceret. ille diffundet̄ i
 cordibus vestris caritatem. Sic em̄ timore depul-
 so arguendi habebitis libertatez̄. Exponit dem̄de
 quid dixerit dicens. De peccato quidem quia non
 crediderūt in me. hoc em̄ peccatū q̄s solum p̄ ce-
 teris posuit. q̄ hoc manente cetera detinent̄. et s̄
 discedente cetera dimitunt̄. Aug. de ver. dñi.
 Sed multū interest. vt quisq̄ credat ipsū esse
 x̄pm̄. et vt quisq̄ credat in x̄pm̄. Nam ipsū esse x̄pm̄ et
 demones crediderūt. Ille vero credit in x̄pm̄ qui
 et sperat in x̄pm̄. et diligit x̄pm̄. Aug. sup̄ jōh̄
 Arguit̄ ḡ mundus de peccato quia in x̄pm̄ nō cre-
 dit. et arguit̄ de iusticia eoz̄ qui credūt. Ip̄a q̄p̄
 pe fidelium compacō infidelium est vitupacō. de ius-
 ticia vero q̄ ad p̄rem vado. Et qm̄ ista vox infi-
 delium esse consuevit. quō credimus q̄ nō videm9̄
 Ideo credentium iusticiaz̄ sic oportuit desiniri. quia
 ad p̄rem vado. et iam non videbitis me. Beati em̄
 qui nō vident et credunt nam et qui viderūt x̄pm̄
 nō in eo laudata est fides eoz̄. quia credebāt q̄
 videbāt. id est filiū hominis. s̄ quia credebāt q̄
 nō videbant. id est filiū dei. Cum vero et ipsa for-
 ma serui subtraheretur eoz̄ esset aspectus. tunc ex-

omni pte impletum est. iustus ex fide viuūt. Er̄t
 itaq̄ nostra iusticia de qua mundus arguit̄. qm̄
 in me quem non videbitis crederis. et qm̄ me vide-
 bitis. q̄ tūc ero videbitis me. non q̄ s̄ vobiscū
 modo. non videbitis mortalem. sed sempiternum.
 Dicendo em̄. iam non videbitis me velut nunq̄m
 eos de cetero visuros x̄pm̄ p̄nunciavit. Aug. de
 ver. dñi. Vel aliter illi non crediderūt ipse ad pa-
 trem vadit. Illoz̄ ḡ peccatū. ip̄s aut̄ iusticia
 Qd̄ em̄ a patre ad nos venit. m̄a est. iusticia h̄o
 q̄ ad p̄rem vadit s̄m illud apl̄. p̄pter q̄d et deus
 exaltauit illum. Sed si solus vadit ad patrem quid
 nobis prodest. An ideo solus q̄ x̄ps vnus est cum
 omnibz̄ mēbris suis. tanq̄ caput cū corpore suo.
 Arguitur ḡ mundus de peccato in eis qui nō cre-
 dunt in x̄pm̄. et de iusticia in eis qui resurgunt in
 mēbris x̄pi. Sequit̄ de iudicō autem q̄ princeps
 mundi hui9̄ iam iudicatus est. id est diabolus p̄n-
 ceptus iniquoz̄. qui corde non habitant nisi in hoc
 mundo quem diligūt. hoc aut̄ ip̄s quo foris mis-
 sus est iudicatus est. et de hoc iudicō mundus ar-
 guit̄. q̄ frustra d̄ diabolo querit̄ qui nō vult cre-
 dere in x̄pm̄ quē iudicatum id est foras missum. et
 p̄pter n̄tam exercitacōnem fornicacō expugnare
 p̄missum. non solum viri s̄ etiā m̄ierc̄ et pueri et
 puelle martires vicerūt. Aug. sup̄ iohannem.
 Vel iudicatus est. qm̄ iudicō ignis erem̄ irreuo-
 cabilit̄ destinatus est. et de hoc iudicō mundus ar-
 guit̄. qm̄ cum suo principe iudicatur. quē sup̄ b̄i
 atq̄ impium imitat̄. Credant itaq̄ homines i x̄pm̄
 ne arguant̄ de peccato infidelitatis sue. quo p̄ca-
 omia detinent̄. transeāt in numerū fidelium. ne ar-
 guant̄ de iusticia eoz̄ q̄ iustificatos nō imitant̄.
 Caueant futurū iudiciū. ne cū mundi principe in-
 dicent̄ quē iudicātū imitant̄. Chris. Vel aliter
 arguet mūdū de p̄co id est omnē eoz̄ excusacō-
 nem abicidet. et ostendet eos peccasse non creden-
 tes in me. dum videbūt spūsancti donacōnem in-
 effabilem muocatōz̄ me fieri. Aug. de questiom̄
 no. et vete. testamenti hoc etiā modo spūsanctū
 de peccato arguit mundum. quia in nomine salua-
 toris qui reprobatus est a mundo virtutes opera-
 tus est. Saluator autem seruata iusticia nō trepi-
 dauit reuerti ad euz̄ qui se miserat. et per id quod
 regressus est probauit se inde venisse. Vnde seq̄-
 tur. Et de iusticia. quia ad patrem vado. Chris.
 Id est ire ad patrem erit argumentū q̄ it̄ rep̄es-
 hensibilem agebam vitam. vt non possint adhuc
 dicere. quoniam hic homo peccator est. et non est
 ex deo. Rursus quoniam expugnauit aduersariū
 s̄re quāq̄ autem peccator er̄s expugnasset. n̄ pos-
 sunt dicere q̄ demonium habeo. et q̄ seductor s̄i.
 Quoniam autem condemnatus est p̄pter me. sciēt
 q̄ conculcabunt eum postea. et q̄ resurrectionem
 meam manifeste scient. non enim me valēt detinē-
 Aug. de que. ve. et noui testa. Videntes etiam
 demones animas de inferis ire ad celos. cognoue-
 runt adiudicatum esse principem huius mundi vt
 reus factus in causa saluatoris que tenebat amit-
 tet̄. Hec quidem ascendente saluatore visa sunt
 sed superueniente in discipulos spiritus sancto pa-
 lam aperteq̄ manifesta sunt.

Adhuc multa habeo
vobis dicere. sed non
potestis portare mo-
do. Cum autem venerit
ille spiritus veritatis.
docebit vos omnem ve-
ritatem. Non enim loque-
tur a semetipso. sed quae
cumque audiet loquetur.
et quae ventura sunt an-
nuntiabit vobis. Ille
me clarificabit. quia de
meo accipiet. et annun-
ciabit vobis. omnia quae
cumque habet pater.
mea sunt. propterea di-
xi vobis. quia de meo
accipiet et annuncia-
bit vobis.

potest prius sensus humanus. Ista sunt in corpo-
ribus impudicis. illa remota sunt a corporibus vni-
uersis. Quis autem nostrorum audeat eorum se dicere capaci-
cem. qui illi capere non valebat. ac pro hoc nec a me
expectanda sunt ut dicantur. Sed dicet aliquis. sic multi
possunt quod tunc non potest petrus. sicut multi sunt
martirio coronari. quod tunc non poterat petrus. pre-
sertim iam missis spiritu sancto. qui tunc nondum erat
missus. Sed nunquam ideo scimus quae sunt quae dicere
voluit. Absurdissime enim mihi videtur dici tunc non
potuisse portare discipulos. quae de altissimis rebus in-
uenimus in apostolicis litteris quae postmodum scripta sunt nec
ea dominum dixisse narratur. Peruersarum quidem sectarum
homines ferre non possunt quod in scripturis sanctis
de fide catholica reperitur. sicut nos ferre non pos-
sumus sacrilegas eorum vanitates. Quid enim est ferre
non posse nisi equo animo non habere. Quis autem fidelis
vel etiam catholice cum spiritu sancto antequam spiritum sanctum bap-
tizatus accipiat. non equo animo legit atque audit. etiam
si non intelligit ea quae post ascensionem domini scripta sunt.
Dicet autem aliquis. nihil ne spirituales viri habent in
doctrina quod carnalibus taceant. et spiritualibus eloqui-
tur. Nulla quidem necessitas est ut aliqua secreta
doctrinae taceantur fidelibus puulis. sed sicut dicenda
maioribus. sed spirituales spiritualia carnalibus non omnino
taceant. propter catholicam fidem quae omnibus predicanda
est. nec tamen sic edisserant. ut volentes ea perci-
pere ad intelligentiam. non capacibus facilius fasti-
dire faciant in veritate sermonem quam in sermone peis-
pi veritate. Non ergo in his domini verbis nescio quae se-
creta suscipimus. quae cum dici a docente possint. por-
tari a discipulo non possint. Sed ea ipsa quae in doctrina
religionis in quorumlibet hominum noticia dicimus. si
vellet nobis Christus dicere. sicut ea dicit angelis suis.
qui nam homines portare possent. etiam si essent
spirituales quales adhuc apostoli non erant. Nam utique

Theophi. Quia super
dixerat dominus. expedi-
vobis ut ego vadam
jam sed amplificat di-
cens. Adhuc multa
habeo vobis dicere.
sed non potestis por-
tare modo. Aug. om-
nes haeretici audaciae
figmento suorum
quas maxime exhorret
sensus humanus. hac
occasione euangelice
sententiae colorare co-
nantur quasi haec ipsa
sint. quae tunc discipuli
portare non poterant
et ea docuerit spiritus
sanctus. quae postea do-
cere atque predicare.
spiritus erubescit inuis-
dus. sed alia sunt ma-
la quae portare non potest.
qualiscumque pudor hu-
manus. et alia sunt bo-
na quae portare non

quidquam de creatura sciri potest. minus est ipso crea-
to. et quis eum tacet. Quis autem viuens in hoc cor-
pore posset omnem cognoscere veritatem. cum dicat
apostolus ex parte scimus. sed quia per spiritum sanctum fit. ut
ad ipsam quoque plenitudinem veniamus de qua idem
dicit apostolus. Tunc autem facie ad faciem. non quod est
in hac terrae vita dominus nobis promittit dicens. Cum autem
venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnes ve-
ritatem. vel deducet vos in omnem veritatem. Quo
verbo intelligimus eius nobis plenitudinem in vi-
ta alia reseruari. Ipse autem spiritus sanctus et nunc do-
cet fideles. quanta quisque potest capere spiritualia. et in
eorum cordibus desiderium maius accendit. Didit.
Vel hoc dicit quod auditores verborum eius nondum
fuerant omnia consecuti quae postea pro nomine eius
sufferere poterant. sed aliqua tradens eis. illa quae maio-
ra erant in posterum distulit. quae tunc non poterant nisi
promittimus in capite nostro magisterium et forma cruce
eis pretere. Adhuc etiam typo legis et umbrarum et ima-
gibus fuerunt es. non poterant veritatem cuius um-
bram lex portabat inspicere. Cum autem venerit spi-
ritus veritatis. diriget vos in omnem veritatem.
sua doctrina. et institutione nos transferens. a mor-
te huius ad spiritum viuificantem in quo solo omnis
scripturae veritas posita est. Christus. Quia ergo
dixerat. nunc non potestis portare tunc autem pote-
ritis. Et quoniam spiritus sanctus ducet vos in omnem veri-
tatem. ne hoc audientes in iore spiritus sanctus existi-
ment. subiungit. Non enim loquetur a semetipso sed quae
cumque audiet loquetur. Aug. Simile est hoc et quod
de seipso dixit. Non possum a meipso facere quicquam.
sed sicut audio iudico. sed illud secundum homines posse
accipi dicimus. Cum igitur spiritus sanctus nulla suscep-
tione cuiusque creature creatura sit factus quod de
illo hoc intelligendum est. Sic itaque debemus acci-
pere ut intelligamus non cum esse a seipso. Nam
filius de patre natus est. et spiritus sanctus de patre
procedit. Quid autem illic inter se. inter procedere et
nasci. et longum est disserere. et temerarium definire.
Audire autem illi scire est. scire vero esse. Quia ergo non
est a semetipso. sed ab illo a quo procedit. a quo illi
est essentia ab illo scia. ab illo igitur audientia. sp-
ritus itaque audit spiritus sanctus. quia semper scit. ab illo ergo au-
diuit. audit. et audiet. a quo est. Didit. ait ergo
non loquitur a semetipso. hoc est. non sine me et sine
meo et patris arbitrio. quia non ex se est. sed ex patre
et me est. hoc enim ipsum quod subsistit et loquitur. a pa-
tre et a me illi est. ego veritatem loquor. id est in
spiro que loquor. siquidem spiritus veritatis est. Dicere
autem et loqui in trinitate non secundum consuetudinem no-
stram accipiendum est. sed iuxta formam in corpore alius
naturarum. et maxime trinitatis. quae voluntatem suam
inserit cordibus credentium et eorum qui audire eum sunt
digni. Loqui ergo patrem et audire filium eiusque
nature in patre et filio consensuque significatio est.
Spiritus vero sanctus qui est spiritus veritatis. spiritusque
sapientie. non potest filio loquente audire quae nescit
cum hoc ipsum sit quod profertur a filio. id est pro-
cedens veritas a veritate. consolator manans a con-
solatore. deus de deo spiritus veritatis procedens. De
magis ne quis illum a patris et filii voluntate et so-
cietate discerneret. scriptum est. sed quae audiet

loquetur. Aug. iij. de trimi. non autem hinc ef-
ficatur ut minor sit spūsanctus. scdm hoc em̄ di-
ctum est qd de patre procedit. Aug. sup jobā.
nec moueat qd verbu futuri temporis positum est.
Illa quippe audientia sepierna est. qz sepierna
scia. In eo aut qd sepiernū est sine incō a sine fi-
ne cuiuslibet tps verbu ponatur. Quis em̄ nat̄ a
illa inmutabilis nō recipiat fuit a erit. s̄ tantū est
nō tñ mendacit̄ dicimus. fuit a est a erit. fuit q̄a
nunq̄ defuit. erit qz nunq̄ derit. est qz sp̄ est.

Didi. Per spm̄ etiam veritatis futuroz sanctis
viris scia certa concedit̄. Vnde a pphet̄ hoc eos
repleti spū p̄nunciabāt a quasi p̄feta intuebās
tur. q̄ erāt demceps secutura. Vnde sequit̄. Et q̄
ventura sūt annūciabit vobis. Beda. Constat
qz multi spūsancti gracia repleti q̄ ventura erāt
agnouerūt. Sed qz multi varijs coruscāt virtuti-
bz. nec tamē q̄ ventura sunt agnoscut̄. Potest s̄
fermo sic accipi. q̄ ventura sūt vobis annūciabit
id est gaudia vobis celestis patrie ad memoriā
reducat. ventura vero aplis nūciauit. mala scilicet
q̄ pro cōfessione xpi erāt passuri. a bona q̄ p̄ eis
dem malis erāt p̄cepturi. Chriſ. Eleuauit igit̄
p̄ hoc eoz mentem. cū ad nihil ita auidum sit hu-
manū genus vt ad sciendū futura. Ab hac igitur
eos eruit sollicitudine. ostēdens qm̄ futura eis pe-
ricula p̄dicet. vt nō incidant nō obſuantes. Dem-
de ostēdens qm̄ dixerit omnē veritatē. in quā spi-
ritusanct̄ adducet. subiūgit. ille me clarificabit.

Aug. Quia scz diffundendo in credentiū cordis
bus caritatē. spūalesqz faciendo declarauit eis. q̄
liter patri filius esset equalis. quē fm̄ carnem p̄
tñmodo nouerāt. a hominē sicut homines cogitas-
bant. Vel certe. qz p̄ ipsam claritatem fiducia re-
pleti a timore depulso. annūciauerūt hoibz xpm̄.
ac sic fama eius diffusa est toto orbe terraz. Nō
em̄ facturi erāt in spūsancto hoc eūdem spiritum
dixit esse facturum. Chriſ. Et qz dñs dixerat.
Mgē vester vnus est xps. vt a spūsanctus susci-
piatur ab eis. subiūxit. qz d̄ meo accipiet. a annū-
ciabit vobis. Didi. Accipe hic vt diuine nature
ouemat intelligendū est. Quō em̄ filius dās nō
priuatur his que tribuit neqz cū damno suo imp-
tit̄ alijs. sic a spūsanctus non accipit qd̄ ante non
habuit. Si em̄ p̄i9 qd̄ nō habebat accepit. trāf-
lato in aliū munere vacu9 largito: effectus est.
Sic igit̄ spūsanctū a filio accipe id qd̄ sue nature
fuerat agnoscendum est. a non aliā dātē a acci-
pientē. s̄ vnā significare substāciā. Si quidem et
filius eadēz a patre suscipe dicit̄. in quibz ip̄e sub-
sistit neqz em̄ quid aliud est filius. exceptis his q̄
ei dant̄ a p̄e. neqz alia est spūsancti substācia p̄-
ter id qd̄ ei datur a filio. Aug. nō aut̄ p̄terea
sicut qdā lex retici putauerūt. minor est filio spū
sanctus. qz filius accipiat a patre. spūsanct̄ a fi-
lio. q̄si quibusdam ḡdibus naturaz. Vñ ip̄e q̄sti-
onem soluens cur hoc dixerit. explanat dicens. Oia
que habet pater mea sūt. p̄ter ea dixi vobis. q̄a
de meo accipiet. a annūciabit vobis. Didi. q̄si
di. Licet a patre p̄cedat spū veritatis. tamē q̄a
omnia q̄ h̄z pater mea sunt. a ip̄e p̄is spū me9
est. et de meo accipiet. Caue aut̄ ne cū ista dicun-

tur. putes rez esse aliquā et possessionē q̄ a patre
habeat ac a filio. Vez que habet pater iuxta sub-
stāciā idem eternitatē. inmutabilitatē. bonitatez
hec eadē habet a filius. p̄cul hinc absint dialer-
ticoz tendicule. Dicunt em̄. q̄ a pater est filius.
Si aut̄ dixisset. omnia quecūqz habet de9 mea sūt
haberet occasionē impietatis cōsurgendi. Cum
vero dixerit. omnia que habet pater. mea sunt.
patris nomine sed filiū declarauit. paternitatē
qui filius erat nō vsurpauit. q̄uis a ip̄e p̄ adop-
tionis graciā multoz sanctoz sit pater. Vñ
vñ. de trimi. Non ergo in meert o dñs reliquit.
vtz ex patre an ex filio spū pacit̄ esse putez.
A filio em̄ accepit qd̄ ab eo mittit̄ a a patre p̄ce-
dit. Et interrogo vtz idip̄ū sit a filio accipe qd̄
a patre p̄cedere. Tertē idip̄ū atqz vnum esse exi-
stimabitur a filio accipe. qd̄ si accipet a p̄e. Cum
em̄ ait. omnia quecūqz habet pater sua esse. a idē
eo dixisse de suo accipiendū esse. docet etiā a patre
accipienda a se tamen accipi. qz omnia que patris
sunt. sua sunt. Non habet hec vnitatis diuersitatez
nec differt a quo acceptum sit. qd̄ datum a patre
datum referatur a filio.

Modicum a iam non
videbitis me. a iteruz
modicum. a videbitis
me. quia vado ad p̄ez
Dixerūt ergo ex di-
scipulis eius adiuicē
Quid ē hoc qd̄ dicit
nobis. modicum a nō
videbitis me. a iteruz
modicum a videbitis
me. quia vado ad pa-
trem. Dicebāt ergo.
Quid est hoc qd̄ dicit
nobis modicus. nesci-
mus quid loquit̄. Co-
gnouit autem ihesus
qz volebant euz inter-
rogare a dixit eis. De
hoc q̄ritis inter vos
quia dixi vobis modi-
cū a non videbitis me.
Amen amen dico vo-
bis. qz plorabitis a fle-
bitis vos. mundus at̄
gaudebit. vos autem
contristabimini. sed tri-
sticia vestra vertetur
in gaudiū. mulier euz
parit tristiciam habet

Chriſ. Postq̄ dñs
discipulos releuauit p̄
ea que de spū sancto
pmisit. rurſus eozū
oppressit sensū dicens.
Modicū a iā non vi-
debitis me. Hoc aut̄
facit. vt assuefaciat
eos p̄ tristitiū audicō-
nem. bene ferre suam
sepacōnem. Eā em̄ q̄
dolet animā a a tri-
sticia multa detinet.
nihil ita consueuit q̄
etare. vt que tristitiā
pariūt. verba reuo-
luta continue. Be-
da. Dicit em̄ modicū
et iam non videbitis
me. quia tentus ē no-
de illa a iudis. et in
mane crucifixus a se-
pultus ab humanis
est seclusus obtut̄ h̄z.
Cris. Si vero qd̄
diligenter scrutabit̄
hoc cōsolacōnis est
dicere. qm̄ ad p̄em
vado. hoc ei est ostē-
dere qz non perierit.
sed mors eius trans-
lacō sit. a aliam cōso-
lacōnez eis imposuit
cū adiecit. Et iteruz
modicū a videbitis
me. ostendens qm̄az
et redibit. a i pauca
erit sepacō. a otinua
que cū eis coexistētia

quia venit hora eius
Cum autem peperit fili-
um iam non meminit
pressure propter gaudi-
um. quia natus est homo
in mundum. Et vos
igitur nunc quidem tri-
sticiam habetis. iterum
autem videbo vos et
gaudebit cor vestrum
et gaudium vestrum ne-
mo tollet a vobis.

banē. aut propter immanifestationē eorum que dicebā-
tur. idcirco videbat eis duo contraria ponere. non
existentia contraria. Si enim videbimus te autem. quomodo
vadis. si vero vadis quāliter te videbimus. propterea
dicunt. Quid est hoc quod dicit nobis modicum. nescimus
quod loquitur. Aug. Nam in precedentibus quia
non dixerat modicum. sed dixerat ad patrem vado.
propterea illis visus est loqui. Nunc ergo quod illis tunc
obscurum fuit. et mox manifestum est. iam nobis
utique manifestum est. post paululum enim passus est et
non viderunt eum. rursus post paululum resurrexit.
et viderunt eum. dicit autem. Et iam videbitis me quia
scilicet mortalem christum ulterius non viderent.

Alchui. Vel aliter modicum tempus est futurum
quo non videbitis me. id est illud triduum quo in se-
pulchro quieuit. et iterum est modicum futurum tempus
quo videbitis me. id est illi tres dies in quibus eis se-
pius post passionem suam usque ad tempus ascensionis
sue apparuit. et ideo illo modico tempore videbitis me
quia vado ad patrem. quia non semper in terra corporaliter
sum mansurus. sed pro humanitate quam assumpsit. ascen-
dit in celum. sequitur. Cognovit autem ihesus quia vos
seebant eum interrogare et dixit eis. De hoc queritis
inter vos quia dixi vobis. modicum et non videbitis
me. Amen amen dico vobis quia plorabitis et flebitis
vos. ignorantiam ipsorum pius magister intelli-
gens in illo dubitationem respondit. quasi expo-
siturus quid esset quod dixit. Aug. Sed sic accipi
potest. quia contristati sunt discipuli de morte domini.
et defestum de resurrectione letati. Mundus autem
quo nomine significati sunt inimici a quibus christus oc-
census est. tunc utique letati sunt occiso christo quoniam sunt di-
scipuli contristati. unde sequitur. mundus autem gau-
debit. vos autem contristabimini. sed tristitia vestra
vertetur in gaudium. Alchui. Sed et cunctis fide-
libus venit hic sermo domini. qui per lacrimas pressu-
rasque presentes ad gaudia eterna contendunt. flen-
tibus autem iustus mundus gaudet. quia in presentibus de-
lectantur. alterius vite nulla gaudia sperantes.

Christus. Deinde ostendens quoniam tristitia parit gau-
dium. et quoniam tristitia brevis. leticia vero infinita est
ad exemplum venit mundanum dicens. Mulier
cum parit tristitiam habet. quia venit hora eius. Cum
autem peperit puerum. iam non meminit pressure propter
gaudium. quia natus est homo in mundum. Aug. Ista

similitudo ad intelligendum non videtur esse difficilis
quoniam comparatio eius in promptu est eodem ipso expo-
nente cur dicta sit. Nam sequitur. Et vos igitur nunc
quidem tristitiam habetis. iterum autem videbo vos. et
gaudebit cor vestrum. propter quod quippe est scilicet. propter
autem gaudium comparatur. quod tunc magis esse consuevit
quam non puella. sed puer nascitur. Quod vero sub-
dit. Et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. quia
gaudium ipsorum ipse ihesus est. significat quod ait
apostolus. christus resurgens ex mortuis iam non morietur.

Christus. Significat etiam predicto exemplo. quoniam
soluit ipse mortis pressuras et novum hominem rege-
nerans esse fecit. et non dixit. quoniam non erit ei tribus
lacus. sed neque meminit eius. tamen est quod succedit gau-
dium. ita erit et factis. et non dixit quoniam natus est pu-
er. sed quoniam homo. occulte suam resurrectionem inhi-
nuans. Aug. de futuris visione et gaudio que
superius dicta sunt melius existimo intelligi. Modicum
cum et iam non videbitis me. Modicum enim est hoc
totum spatium. quo presens puolat seculum. Ideo namque
quia addidit. quia vado ad patrem. quia ad superiorem sen-
tentiam referendum est. ubi ait. Modicum et iam non vi-
debitis me. non ad posteritatem ubi ait. Modicum et vi-
debitis me. Eundo quippe ad patrem facturus erat
ut eum non viderent. illis ergo ait. Modicum et
iam non videbitis me. Qui cum corporaliter tunc vi-
debant. quia iturus erat ad patrem. et eum demceps
mortales visuri non erant. qualem cum ista loquatur
videbant. Sed vero addidit. Et iterum modicum et vi-
debitis me. universi promittit ecclesie. hoc autem mor-
dicum longum nobis videtur. quoniam adhuc agitur cum fi-
nitum fuerit. tunc sentiemus quod modicum fuerit.

Alchui. Mulier autem sancta ecclesia est. propter fe-
cunditatem bonorum operum. et quia spirituales deo filios
generat. Hec mulier dum parit id est dum in mun-
do virtutum perfectibus insistit. dum undique tempta-
tur et affligitur. tristitiam habet de hoc quia venit
hora eius ut paciatur. quia nemo carnem suam odio
habuit. Aug. Nec tamen in huiusmodi gaudij partu-
ricione sine gaudio tristes sumus. sed sicut apostolus
ait spe gaudentes. quia et ipsa mulier parturientis cui
compati sumus. plus gaudet de mori futura ple-
que tristis est de presenti dolore. Alchui. Sed cum
peperit id est cum devicto laborum certamine ad pal-
mam pervenerit. iam non meminit pressure precedentis
propter gaudium procepte retributionis. quia natus est
homo in mundum. Sicut enim mulier nato in hoc mun-
do homine letatur. ita ecclesia nato in vitam eternam
fidelium populo exultatione repletur. Beda. Nec no-
vum debet videri si natus dicatur qui ex hac vita mi-
graverit. sicut enim consuevit nasci dicitur. cum quis de
vtero matris procedens in hanc lucem ingreditur.
Ita potest natus appellari qui solutus a vinculis
carnis ad lucem eternam sublimatur. Unde sanctorum
sollemnia non funebria sed natalicia vocantur. Alchui
Sed autem dicit. iterum videbo vos. id est assumam vos
ad me ipsum. vel iterum videbo vos. id est iterum vi-
dendus apparebo et gaudebit cor vestrum. Aug.
Hinc enim totius laboris sui fructum ecclesia nunc
parturit desiderando. tunc est pictura cernendo. Et
ideo masculus quoniam ad istum fructum contemplationis
cuncta officia referuntur actionis. Solus enim

liber est qui propter se appetit. non refert ad aliud. huic fuit actio. Ad id enim refert quicquid bene agit. ibi est finis qui sufficit nobis. Eternus igitur erit. neque enim finis nobis sufficit nisi cuius nullus est finis. De hoc igitur quod sufficit nobis rectissime audimus. Gaudium vestrum nemo tollet a vobis.

Et in illo die me non rogabitis quicquid. Amen dico vobis. Si quod pecceritis patrem in nomine meo dabit vobis. usque modo non petistis quicquid in nomine meo. petite et accipietis. ut gaudium vestrum sit plenum. hec in puerbis locutus sum vobis. venit hora cum iam non in puerbis loquar vobis. sed palam de patre annuntiabo vobis. In illo die in nomine meo petetis. Et non dico vobis. quia ego rogabo patrem pro vobis. Ipse enim pater amat vos. quia vos me amastis. et credidistis quia a deo exiui. Exiui a patre. et veni in mundum. iterum reliquo mundo. et vado ad patrem.

metis quia de reliquo non ero vobiscum. vos derelictos esse. Nomen enim meum maiorem dabit vobis securitatem. Unde sequitur. Usque modo non petistis quicquid in nomine meo. petite. et accipietis. ut gaudium vestrum sit plenum. Theo. Alacritas enim vestra tunc erit integerrima cum ad vota vobis petita succedat. Chrysostomus. quia igitur obumbrata erant que dicta sunt. subiungit. Hec in puerbis locutus sum vobis. venit hora cum iam non in puerbis loquar vobis. id est erit tempus quando scietis omnia manifeste. dicit autem resurrectionis tempus. Sed palam de patre annuntiabo vobis. Etenim. xl. diebus disputavit cum eis congregatis loquens de regno dei. Et nunc inquit in timore exites non attenditis his que dicuntur. Tunc autem resuscitatum videntes poteritis palam omnia dicere. Theo. Adhuc prebet illis fiduciam quomodo am recipient in temptationibus auxilium desuper. cum subdit. In illo die in nomine meo petetis. et a deo affertur vobis patrem favere quod neque in tempore meo vultis

Chrysostomus. Rursum ostendit dominus quod expedit eum abire cum dicit.

Et in illo die me non rogabitis quicquid.

Aug. Hoc verbis quod est rogare nonolum petere. verum et interrogare significat. Et grecum evangelium unde beatus translatum est. tale habet verbum quod utrumque possit intelligi.

Chrysostomus. Dicit ergo in illo die scilicet cum resurrexero. me non rogabitis quicquid id est non dicetis. ostende nobis patrem et qui vadis. quoniam scietis per spiritum sanctum. Vel non rogabitis me. id est non indigebitis mediatores ad impetrandum. sed sufficet nomen meum quod invocantes omnia accipietis. Unde sequitur. Amen amen dico vobis. si quod pecceritis patrem in nomine meo dabit vobis. Ostendit autem novam virtutem. si non visus neque rogatus. sed nominatus solum apud patrem facit mirabilia. Non ergo ait existis

meus indigebitis. Unde subdit. Et non dico vobis quia ego rogabo patrem pro vobis. Ipse enim pater amat vos. Porro ne refiliat a domino. velut eo videri non est geres. subiungit. Quia vos me amastis. quia dicit. Ob id diligit vos pater quia vos me dilexistis. Cum itaque exideritis ab amore meo confestim et a patre decidetis.

Aug. Sed nunquid ideo amat ille quia nos amamus. an potius quia ille amat. ideo nos amamus. Hoc ipse evangelista in epistola sua dicit. Nos diligamus quia ipse prior dilexit nos. Amat ergo nos pater. quia nos amamus filium. cum a patre et filio accepimus ut et patrem amemus et filium. Amavit ipse quod fecit. sed non in nobis faceret quod amaret. si antequam id faceret nos amaret. Iohannes. vi. de tri. Caret etiam apud patrem intercessionis necessitate perfecta de filio fides qui quod a deo exierit credit atque amat. Et per seipsum iam et audire meretur et amari. natum ex deo filium missumque confessa. Unde sequitur. Et credidistis. qui a deo exiit. statuitas itaque eius et adventus ostenditur cum subdit. Exiit a patre et veni in mundum. Aliter in dispensatione alterum in natura est. A patre enim venisse et a deo exisse non est significatio eiusdem. Cum aliud sit a deo in substantiam natiuitatis exisse. aliud a patre in hunc mundum ad assumenda salutis nostre sacramenta venisse. Cum autem exire a deo sit ex natiuitate subsistere quid aliud quam deus esse posset. Chrysostomus. Quia vero resurrectionis hinc non modicum eos mitigabat et cum hoc audire quod a deo exiit. Et illuc vadit. et ostendit ea circumvoluit. Unde sequitur. Iterum reliquo mundo. et vado ad patrem. Nam hoc quidem certificabat quoniam recte in ipsum credebant. Hoc vero quoniam sub munitione eius futuri erant. Aug. Erunt enim a patre quia de patre est. In mundum venit quia mundo suum corpus ostendit. Mundum relinquit corporali discessione perrexit ad patrem hominis ascensione. nec mundum deseruit presentie gubernatione. quia sic in mundum venit exiens a patre. non desereret patrem. Sed dominus ihesus christus postquam resurrexit et interrogatum legimus et rogatum. Nam interrogatus est a discipulis. ascensus in celum quando regnum restituerat israel. Rogatus est a Stephano cum esset in celo. ut spiritum acciperet. Et quis audeat dicere rogandum non esse immortalem. Rogari debuisse mortalem. Puto ergo quod dicit in illa die non me rogabitis quicquid non ad illud tempus referens esse quo resurrexit. sed ad illud quando videbitur eum sicuti est. que visio non temporalis vite est. sed eterne. Vbi iam nihil rogemus. nichil interrogemus quia nichil desiderandum remanebit. nichil querendum latebit. Alchuius. Sic ergo dicit in futuro non me rogabitis quicquid. Sed interim dum in peregrinatione huius miserie versamini pecceritis patrem dabit vobis. Unde subdit. Amen amen dico vobis si quid pecceritis patrem in nomine meo dabit vobis. Aug. hoc quod ait. si quod non quilibet intelligit sed aliquid quod non in beate vite comparatione sit nihil. Non autem petitur in nomine salvatoris quicquid petit contra rationes salutis. Non enim sonum literarum aut syllabarum. sed quod sono recte ac veraciter intelligitur. hic accipiendus est cum dicit. in nomine meo. Unde qui hoc sentit de

Pp̄o qđ non est de unico filio dei scienduz nō pe-
 tit in eius nomine. Qui vero qđ est de illo scienduz
 sentit. ip̄e in eius nomine petit. et accipit qđ petit
 si non contra suam salutem sempiternā petit. acci-
 pit autem qñ dēbe: accipere. Quaedam em̄ non negā-
 tur. s; ut congruo dentur tempe differunt. Ita sa-
 ne intelligendum est qđ ait. Dabit vob. ut ea bene-
 ficia significata sciatur. his verbis que ad eos q̄
 petunt pp̄ie ptinent. Exaudiunt quippe omēs san-
 cti p̄ seipsis non autem p̄ omnibus. qz nō vnicui
 qđ dictum est. dabit. s; dabit vobis. Quod autem seq̄-
 tur. Vsq; modo non petistis quicq; in nomine meo.
 duob; modis intelligi potest. vel qz in noie meo
 non petistis. qđ nomen non sicut cognoscendū est
 cognouistis vel non petistis quicq; qm̄ in compa-
 cōne rei quā petere debuistis. p̄ nihilo habendū est
 qđ petistis. Ut igitur in nomine eius non nihil. s;
 gaudium plenū petant subdit. petite et accipietis
 ut gaudium vestrum sit plenū. Hoc qđ dicit gau-
 dium plenum non carnale. s; spiritale gaudium est
 Et qñ tantū erit ut aliquid ei iam non sit addendū
 tunc erit plenum Aug⁹. p̄mo de trinitate. Hoc
 autem est plenum gaudiū vestrū q̄ amplius non ē
 frui deo. trinitate ad cui; imaginem facti sum⁹.
 Aug⁹. sup̄ iohannem. Quicquid ergo petitur qđ
 ptinet ad hoc gaudium sequendū hoc est in nomine
 xp̄i petendū. Isto em̄ bono in petendo p̄seuerantes
 sanctos suos nequa; misericordia diuina fraudas-
 bit. Quicquid autem aliud petitur. nihil petē nō
 quia nulla res est. s; quia in tanta rei compacōne
 quicquid aliud concupiscitur. nihil est. Sequit̄
 hoc in puerbijs locutus sū vobis. venit hora cū
 iam non in puerbijs loquar vobis. s; palam de pa-
 tre annunciabo vobis. Possē dicere hanc de q̄ lo-
 quitur hora. futurum seculū intelligi. vbi vide-
 bimus palam qđ apl̄us dicit facie ad faciem. ut qđ
 ait. hoc in puerbijs locutus sū vobis. hoc fit qđ ab a-
 postolo dictum est. Videm⁹ nunc p̄ speculū in em-
 gmate. Annunciabo autē vobis quia p̄ filiū pater vi-
 debitur. neq; em̄ patrem quis cognoscit nisi fili;
 et cui voluerit filius reuelare Greg⁹. xxx. moral.
 Palam quippe de patre annunciare se asserit. quia
 p̄ pat̄ factam tunc maiestatis sue speciem. et q̄mo-
 do ip̄e signenti nō impar oriatur. et q̄modo vtro-
 rumq; sp̄us vtriq; coeternus p̄cedat ostendet.
 Aug⁹. Sed istum sensū videt̄ impedire qđ sequit̄
 In illo die in nomine meo petetis. In futuro enim
 seculo quid petituri sum⁹ qñ faciabiē in bonis desi-
 derium nostrū. Peticō namq; alicuius ē indigēcie
 Rehnquitur itaq; ut intelligat̄ ihesus discipulos su-
 os de carnalib; vel animalib; se spiritales esse fa-
 cturum. Homo autem animal sic audit q̄cumq; au-
 dit de dei natura. ut aliud q̄ corpus cogitare non
 possit. Ideo puerbia illi sūt quecuq; dicta sapiē-
 cie de incorporea inmutabiliq; substācia non q̄ tan-
 q̄ puerbia deputet. s; quia sic cogitat q̄modo. q̄
 puerbia solent audire neq; intelligere. Cum vero
 spiritualis ceperit omnia diiudicare. etiaz si in hac vi-
 ta velut p̄ speculū a ex pte p̄spicit. tam nullo cor-
 poris sensu. nulla imaginaria cogitacōne. s; mētis
 certissima intelligencia capit deum non corp⁹ eē
 s; sp̄m̄. Ita palam de patre annunciante filio ut eius

dem substancie conspiciat̄ et ip̄e qui annunciat tūc
 in ei; nomine petūt q̄ petūt. qz in sono ei; nois n̄ ali-
 ud q̄ res ip̄a est. que s; nomine vocat̄ intelligunt
 Idij possunt cogitare dñm n̄m̄ ip̄m̄ xp̄m̄ inq̄ntum
 homo est p̄ nobis interpellare patre. Inq̄ntum de-
 us est. nos exaudire cum patre. qđ eum significasse
 arbitror vbi ait. Et non dico vobis quia ego roga-
 bo patrem p̄ vobis. Ad s; quippe mtuendū quō non
 rogat patrem filius. s; simul exaudiant rogantes
 pater et filius. n̄ nisi spiritualis ocul⁹ mētis ascēdit

Dicunt ei discipuli ei;
 Ecce nunc palam loq̄-
 ris. et puerbium nullū
 dicis. nunc scim⁹ quia
 scis omnia. et non ē op⁹
 tibi ut quis te interro-
 get. In hoc credimus
 quia a deo existi. Re-
 spondit eis ihesus. mo-
 do creditis. Ecce venit
 hora et iam venit. ut di-
 spergamini vnusquis;
 qz in pp̄ria. et me solus
 relinquantis. et non suz
 solus. quia pater mecū
 est. Nec locutus sum vo-
 bis. ut in me pacez ha-
 beat. In mūdo pressu-
 ram habebitis. sed cō-
 fidite. ego vici mūduz

Chrib. Quia disci-
 pulos hoc maxie re-
 spirat̄ fecit q̄ erāt
 patris amici. pp̄ e-
 rea dicunt se cogno-
 scere q̄ omnia nosset
 Vnde sequit̄. Dicūt
 ei discipuli eius. Ec-
 ce nunc palam loq̄-
 ris. et puerbiuz nul-
 lum dicis Aug⁹.
 Cum autē adhuc p̄-
 mittatur futura illa
 hora in qua sine p̄-
 uerbijs locutus est
 cur isti hoc dicūt ni-
 si quia illa que sci-
 t ip̄is non intelligē-
 tibus esse puerbia.
 vsq; adeo non intel-
 ligunt ut nec saltez
 non se intelligere in-
 telligant Chrib.
 Quā autem ad id qđ
 in eoruz mente erat
 respondit subdunt.
 Nunc scimus quoz
 scis omnia. vides q̄li-
 ter impfecte se ha-
 bebāt. qui post tot

et tanta demonstrata dicunt. Nunc scim⁹ et hoc di-
 cunt tanq; ei quendam gratiam tribuentes. et nō
 est opus tibi ut quis te interroget hoc est anteq̄
 audias. nosti ea que scandalizant nos et quiescere
 nos fecisti dicens. Quā pater vos amat Aug⁹.
 Quid ergo vult sibi. q̄ ei quem sciebant nosse oia.
 cum dicere debuisset videant. non est opus tibi ut
 quicq; interroget. dicendū potius putauerūt. Nō
 est opus tibi ut quis te interroget. qđ vtrūq; le-
 gimus factum et interrogasse se; dñm et interro-
 gatum fuisse. Sed hoc cito soluit qui s; non ei. s;
 illis potius opus erat quos interrogat vel a q̄bus
 interrogabat. neq; em̄ aliquos ille interrogabat
 ut ab eis aliquid disceret. s; eos potius ut deceret
 et qui interrogabāt eum volentes ab eo aliqd di-
 scere illis p̄fecto id opus erat. ut scirent ab eo ali-
 qua qui nouerat omnia. Ille autem non opus habe-
 bat. ut q̄ ab eo scire quisq; vellet. p̄ ip̄ius cogno-
 sceret interrogacōnem. quia priusq; interrogat̄ ē.
 interrogatorum nouerat voluntatem. Pr̄ euidē autē
 cogitacōnes hoim. magnuz dño si erat. s; magnuz
 puul' erat qui subdit. In hoc credim⁹ quia a deo

existi. *Uyola. vi. de tri.* Per id em credunt qd a deo
erit. quia ea que dei sunt agit. Nam cum dñs vtrū
qd dixisset. a deo exiit et a patre veni in hūc mūd
mihil admiracōnis in eo habuerūt. qd frequenter
audierant. Vñ non addūt. A patre venisti in hūc
mūd. Sciebant em a deo missum. Et exisse tamē a
deo nesciebant. Inenarrabile vero illam filij nati
uitatem p virtutem dicti istius intelligentes. tūc
hūm ceperunt aduertere. cum illum sine puer
bñs pferentē esse locutū. Non em p osuetudmez
humani partus deus ex deo nascit. cuius a deo exi
cio potius qd p tus est. Est em vnus ex vno. non ē
porcio. non est defectō non est diminucō. non deri
uacō. non est ptenso. non passio. s; viuentis natu
re ex viuentis natiuitas est. Deus ex deo exiens est.
nō creatura in dei nomē electa. nō ut ess; cepit ex
nihilō. s; exiit a manente et exisse significacōnez ha
bet natiuitatis. non meho acōnis *Aug⁹. de mō. 8*
ipsa eorum etate adhuc fm mteriozem hominē p
ua et mfirmā eos admonet. Vnde subdit. Respon
dit eis ihesus. Mōdo creditis *Beda.* Quod duoz
bus modis pnunciari potest affirmando sc; a insul
tando. Si insultando h est sensus. tardus ad cre
dendum euigilatis. Ecce em venit hora et cetera
Si affirmando sensus est. *Ve. est qd creditis. S;*
ecce veit hora ut dispergami vnusquisq; in ppria
et me solū relinquantis *Aug⁹.* Non em qñ comp
hensius est. tantūmodo carne sua eius carnē veruz
eciam mente reliquerūt fidem *Chri. Dicit aus*
tem dispergami. sc; qñ tradat. tm em vobis dñas
bitur timor. ut neq; simul possitis recedere. Sed
ego ex hoc nullum paciar maluz. Vnde subdit. Et
non sū solus qz pater mecum est *Aug⁹. Ad Bm*
telligend eos volebat extendi et crescere. ne sic a
patre filium cogitar ent exisse. ut putarent ecia re
cessisse. Demde smonem concludit dicens. Hec lo
cutus sū vobis ut in me pacem habeatis *Chri.*
id est ut non abiciatis me a mente vestra. Non em
nunc solum qñ comprehendat. sicut vobis aduersa
s; donec eritis in mundo tribulacōnem habebitis.
Et hoc est qd subdit in mūdo p essuram habebitis

Gieg. xvi. moral. q. d. sit vobis de me mteri⁹ qd
consolando reficiat. qz erit de mundo exterius qd
seuendo grauiter pmat *Aug⁹.* Illud micum ha
bitura fuerat ista pressura. De quo dicit. Veit ho
ra ut dispergami vnusquisq; in ppria s; non eo mō
do erat p seueratura. Nō em adiungit. Et me solū
relinquatis non vult eos tales esse in consequenti
pressura quam post eius ascensionem fuerāt in mū
do habituri ut relinquant eum. s; ut in illo pacē ha
beant pmanentes in eo. Vnde sequit. Sed confidi
te *Chri. i.* resurgite mente. Magō em supan
te mimicos non opt et anxiati. Vnde subdit. Quia
ego vici mūdum *Aug⁹.* Dato autem spūs sancto
confiderunt. et vicerūt non nisi in illo. Non em vi
cisset ille mūd si membra eius vinceret mundus.
Cum autem dicit. Hec locutus sū vob. ut in me pa
cem habeatis. non recencioza pauloante ab eo di
cta. s; omi debem⁹ accipe siue quecūq; illis locutus
est ex quo eos cepit habere discipulos siue ex q post
cenam exorsus est. hunc mirabilē plixumq; smō
nem. Hanc em causam omendauit smōnis sui ut in

illo pacem haberent. hęc par finem tempis nō ha
bebit. sed omis pie nostre mtencōnis actōnisq; fir
mis ipsa erit.

CAP.

XVII.

Hec locutus
est ihesus. 7
subleuatis o
culis i celū
dixit. Pater venit ho
ra. clarifica filium tuū
vt filius tuus clarificz
te. Sicut dedisti ei po
testatem omnis carnis
ut omne quod dedisti ei
det eis vitam eternam
Hec est autem vita et
na. ut cognoscāt te so
lum verum deuz. et que
misti ihm xpm. Ego
te clarificauī super ter
ram. Opus consumauī
qd dedisti michi. ut fa
cerem. Et nunc clarifi
ca me tu pater apud
temetipsum. claritate
quā habui priusq; mū
dus fieret apud te.

re voluit pcatorem. ut meminisset nostrum se esse
doctorem. Proinde non solum ad ipsos smōmas
cio sed eciam p ipsos ad patrem oracō discipulos
rum est edificacō. Profecto a nostz qui fueram⁹
conscripta lecturi. Hec autem qd ait. Pater veit
hora. ostendit omne temp⁹ et quid qñ facecet. vel
fieri sineret. ab illo esse dispositū. qui tempi subdi
tus non est. Non autem credat hęc hora fato vrgē
te venisse s; deo potius ordmante. Absit em ut fi
dera mori cogere fidem conditorem *Chri. iij. de tri.* Non diem autem non temp⁹ s; horam ve
nisse dicit. In hora diei porcio est. Et que erat ho
ra. iam nunc conspuendus. flagellandus. crucifigē
dus erat. sed clarificat pater filium. Sol de cursu
opis defecit. et interitum suum cum eo reliq; mū
di elementa senserūt. ad onus domi in cruce pendē
tis. terra tremuit. et eum qui moritur⁹ erat. mtra
se contestata est non cape. Proclamat cēturio. Ve
re filius dei erat iste. pdictioni consentit effectus.
Dñs dixerat. Clarifica filium tuū non solum nomie
contestatus ē esse se filium. sed et pprietate qua di
citur tuuz. Multi em nos filij dei. s; nō talis h filij
hic em pprius et ver⁹ ē filius origine. nō adopcoe

Chri. qz dices
rat dñs. In mundo
pressurā habebitis
post admonicōnem
in oracōnem ouerti
tur. erudient nos in
tribulacōnib⁹ omnia
dimittentes ad deū
refugere. Vnde di
citur. Hec locutus
est ihesus *Beda.*
illa mtelligi debent
que in cena locut⁹ ē
quedam quidem se
dendo vsq; ibi. Sur
gite eam⁹ hmc. Des
inde stando vsq; ad
hymni finem. Cui⁹
s; est iniciū. Et sub
leuatis oculis in ce
lum dixit. Pater ve
nit hora clarifica fi
lium tuum *Chri.*
Propter hoc in ces
lum oculos eleuauit
ut nos doceret extē
sionem q est in oras
cionibus ut stantes
surhū aspiciam⁹ non
oculis carnis solum
sed et mentis *Aug*
gustm⁹. Poterat
autē dñs in forma
hui si hoc opus esset
orare silencio. Sed
ita se patri exhibe

veritate non nuncupacione. natiuitate n̄ creacione
 Ergo post clarificacionem eius veritatis confessio
 secuta est. Nam verum dei filium centurio confite-
 ne quis credentibus ambigeret quod aliquis perse-
 cum non negasset Aug⁹. si passione clarifica-
 tus dicitur. quantomagis resurrectione. Nam in pas-
 sione magis esse humilitas quam claritas commendatur
 Unde ergo ait. Pater venit hora. clarifica filium tu-
 um. sic intelligendus est. tanquam dixerit. venit hora se-
 minande humilitatis. fructus non differas clarita-
 tis. Hyla. iij. de tri. Sed forte infirmus reperiet
 filius dum clarificatione potiori expectat. Et quod
 non patrem potorem confitebitur cum ipse dicat. Pa-
 ter maior me est. Sed cauendus est. ne apud imperi-
 tos gloriam filii honoris patris infirmet. Nam sequi
 ut filius tuus clarificet te. Non ergo infirmus est
 filius vicem clarificationis ipse cum clarificandus
 sit redditurus. Ergo ex postulatione clarificationis da-
 de. vicissimque reddende eandem in utroque ostendit
 diuinitatis virtutem Aug⁹. Merito autem que-
 ritur quomodo patrem clarificauerit filius. cum semper
 na claritas patris. nec diminuta fuerit in forma hu-
 mana. nec augeri potuerit in sua perfectione diuina.
 Sed apud homines minor erat quam in iudea tantum-
 modo deus notus erat. Nunc vero per euangelium christi
 factum est. ut pater innotesceret gentibus. patrem
 clarificauit et filius. Dicit ergo. Clarifica filium tu-
 um ut filius tuus clarificet te ac si dicat. infusa me
 ut innotescas toti orbi per me. Deinde magis pan-
 dens quomodo clarificet patrem filius subiungit.
 Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis. ut omne quod
 dedisti ei det eis vitam eternam. Omne carne dixit
 omnem hominem. a patre totum significans. Hoc autem
 quod potestas christo a patre data est omnis carnis. secundum
 hominem intelligendus est. Christus. iij. de tri. Caro enim
 factus ipse vite eternitatem erat caducis et corpore
 is et mortalibus redditurus. Hyla. ix. de tri. Vel
 acceptio potestatis sola est significatio natiuitatis.
 in qua accepit id quod est. Non est inferioritati dacio
 deputanda. cum in eo significet pater esse quod dederit
 et in eo filius deus maneat. quod vite et ne dande super-
 ferit potestatem. Christus. Dicit autem. dedisti ei po-
 testatem omnis carnis ut ostendat quod non ad iudeos
 solos sua predicatio. sed ad totum orbem terrarum ex-
 tendetur. Sed quid est quod dicit. omnis carnis. non
 enim utique omnes crediderunt. Et quidem quantum ex eo
 est. omnes crediderunt. Si vero non attendebant his
 que dicebantur. non eius qui dicebat. est criminatio.
 sed eorum qui non susceperunt Aug⁹. Dicit ergo
 Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis. ita te glo-
 rificet filius. in notum te faciat omni carni. quare dedi-
 sti ei. Sicut ei dedisti ut omne quod dedisti ei. det eis
 vitam eternam. Hyla. iij. de tri. Sed in quo tandem
 eternitatis vita est ostendit. cum subdit. Hec est
 autem vita eterna ut cognoscant te solum verum
 deum. Vita est verum deum nosse. Sed solum non
 facit vitam. Quid ergo oneditur. Et quem misisti
 iesum christum. Hyla. iij. de tri. Dum autem arriam in-
 telligunt solum patrem verum deum. solum iustum. so-
 lum sapientem. a omumone hominum secundum hos filius sepa-
 tur. Soli enim ut aiunt propria non participant ab altero
 que si in patre solo et non in filio esse existimabunt

tur. necesse est filio deus falsus et insipiens. esse cre-
 datur. Hyla. v. de tri. Nulli autem dubium est veri-
 tatem ex natura et ex virtute esse. Verum enim triticum
 est quod in faro minutum et in panem coctum et in cibum
 sumptum. reddit ex se et naturam panis et munus. Que-
 ro ergo in quo filio veritas dei sit. cui non desit dei
 nec natura nec virtus. Nature enim sue virtute usus
 est. ut essent que non erant. et fierent. que placerent

Hyla. ix. de tri. An forte quod ait. te solum. omni-
 monem atque unitatem suam a deo sepat. Separat sa-
 ne si non ad id quod ait. te solum verum deum. continue
 subiecit. Et quem misisti iesum christum. Per id enim eccle-
 sie fides christum verum deum confessam est. quod solum ve-
 rum deum confessam patrem sit. Non enim unigenito
 deo nature demutationem naturam natiuitas intus-
 lit Aug⁹. vi. de tri. Videndum est ergo an intelli-
 gere cogamur. cum dictum est patri. Ut cognoscant
 te solum verum deum. tanquam hoc insinuare volue-
 rit. quia et solus pater deus verus est. ne non nisi
 ipsa tria simul. patrem et filium et spiritum sanctum intel-
 ligeremus esse deum. Nunc ergo ex domini testimo-
 nio. et patrem solum verum deum dicimus. et filium so-
 lum deum verum. et spiritum sanctum solum verum deum. et similes
 patrem et filium et spiritum sanctum. id est simul ipsa tri-
 nitatem non tres veros deos. sed unum verum deum.

Aug⁹. super iohannem. Vel ordo verborum est. ut te
 et quem misisti iesum christum cognoscant. solum verum
 deum. Consequentem enim et spiritum sanctum intelligitur
 quia spiritus est pater et filii tanquam caritas substantialis
 amborum. Sic igitur filius glorificat te. ut
 omnibus quos dedisti ei. te cognitum faciat. Porro
 si cognitio dei est vita eterna. tantomagis in vita
 eterna quantum magis in hac cognitione proficimus. non
 autem moriemur in vita eterna. Tunc ergo dei cog-
 nitio perfecta erit. quando nulla mors erit. summa tunc dei
 clarificatio. quia summa gloria. A veteribus autem glo-
 ria difinita est frequens de aliqua fama cum laude.
 Ac si homo laudatur. cum fame creditur. quanto deo
 laudabitur. quando ipse videbitur. Propter quod scriptum est.
 Beati qui habitant in domo tua in secula seculorum
 laudabunt te. ibi erit dei sine fine laudatio. vbi erit
 dei plena cognitio et ideo clarificatio Aug⁹. i. de
 tri. Unde autem dixerit famulo suo moysi. Ego sum qui
 sum. hoc contemplabimur cum viuemus in eternum Au-
 gu. iij. de tri. Cum enim fides nostra videndo fiat veri-
 tas. tunc mortalitatem nostram amutatam tenebit eter-
 nitas Aug⁹. super iohannem. Sed prius hic clarifi-
 catur deus. cum annunciatum hominibus innotescit et
 per fidei credentibus predicatur. Propter quod dicit. Ego
 te clarificauit super terram. Hyla. iij. de tri. Hec qui-
 dem. clarificationis vicissitudo non pertinet ad diu-
 nitatis perfectionem. sed ad honorem qui ex cognitione ig-
 norantium suscipiebatur. Christus. Vnde bene dicit.
 super terram. In celo enim glorificatus fuerat et in
 natura gloriam habet et ab angelis adoratus. non
 igitur de illa gloria ait que substantie eius est. sed de
 ea que ad culturam hominum pertinet. Vnde subdit. Opus
 consummaui. quod dedisti mihi ut facerem Aug⁹. Non
 ait consummaui. sed dedisti. vbi commendatur euidentis gratia.
 quid enim habet quod non accepit etiam in unigenito
 humana natura. Sed quomodo consummaui opus. quod ac-
 cepit ut faciat. cum restet adhuc passiois experientia

nisi quia consumasse se dicit. qd se consumaturū. certissime nouit Chriſt. Vel dicit. Consumaui. quasi ea que ex pte mea sūt omnia feci. aut quia cū id qd maximū est. factum est. dici potest totū iam factū esse. Radix em̄ honorum submissa erat. quā omino debebat sequi fructus. Et quia his q̄ futura erāt ip̄e iam aderat et copulabat̄. Ioh̄. ix. de trinitate. Post que. ut meritum obediencie et sacramentū totius dispensacōis intelligem̄. adiecit. Et nūc clarifica me tu pater apud temetip̄m Auḡ. sup̄ dixerat. Pater venit hora clarifica filiu tuum. ut filius tuus clarificet te. In quo h̄. i. boz. ordine ostendat prius a patre clarificand̄ filium. ut patre clarificaret filius. Modo autem dixit. Ego te clarificauit. et nunc clarifica me. tanq̄ prior ip̄e patrem clarificauerit. a quo demde ut clarificet. exposcit. Ergo intelligend̄ est utroq; verbo sup̄ius vsq; eo ordine quo futurū erat. modo vero vsq; fuisse h̄. i. boz. preteriti tempis de re futura. velut si dixisset. Ego te clarificabo sup̄ terram. opus consumādo qd dedisti mihi. ut faciam. et nunc clarifica me tu pater que est omino eadem s̄ma. nisi q̄ hic addit̄ clarificacōis modus cum subdit̄. Claritate quā habui. priusq; mundus fieret apud te. Ordo uerborū est. quā habui apud te. priusq; mundus esset. s̄. quidaz sic intelligend̄ putauerūt. tanq̄ natura humana q̄ suscepta est a uerbo uertere in uerbū. et h̄. i. mutaret̄ in deum. immo si diligentius cogitem̄. h̄. i. periret in deo. Non em̄ quisq; ex ista mutacōe hominis. vel duplicari dei uerbū dicitur. est. vel auge ri. sed quisquis dei filium p̄destinatum negat. h̄. i. eundem filium hominis negat. Cum ergo uideret illius p̄destinate sue glorificacōis uenisse iam tempus. ut et nunc fieret in redicōne. qd fuerat in p̄destinacōne iam factum. orauit dicens. Et nunc clarifica me tu pater. i. illam claritatem quā habui apud te in p̄destinacōe tua. tempus est ut apud te habeam etiam uiuens in dextera tua. Ioh̄. ix. de tri. Vel orabat ut id qd ex tempe erat gloriam eius que sine tempe est claritatis acciperet. ut in dei uirtutem et sp̄s incorruptiōne transformata carnis corruptio absorberet̄.

Manifestaui nomē tuum hominibus. quos dedisti mihi de mundo. Tui erant. et mihi eos dedisti. Et sermonem tuum seruauerunt. et nunc cognouerunt. qz omnia que dedisti mihi abs te sunt. quia uerba que dedisti mihi. dedi eis. et ipsi acceperunt. et cognouerunt uere qz a te exiui. et crediderunt. qz tu me misisti

Chriſt. Quia dixerat. Opus consumaui. manifestat q̄le opus. ut scz nomē dei manifestaret. unde dicitur. Manifestaui nomen tuū hominibus q̄s dedisti mihi de mundo. s̄. si de his tantū dixit discipulis cum quibus conuauit. non p̄met̄ s̄. ad illam clarificacōnem de qua sup̄ius loquebatur. q̄ filius clarificat patrem. Quanta est em̄ gloria. xij. vel. xi. innotescere potuisse mortalibus. Si autē qd

ait. Manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo. omēs intelligi uoluit. qui in eū fuerant credituri. est plane ista clarificacō qua filius clarificat patre. et tale est qd ait. Manifestaui nomen tuū. quale illud qd sup̄ dixerat. Ego te clarificauit. p̄ tempe futuro et illic et hic p̄teritū ponens. Sed de his qui iam erant discipuli. non s̄ omnibus qui in illū fuerant credituri eum hoc dixisse. ea que sequunt̄. credibilis demōstrant. ab ipso ergo oracōis sue exordio omēs suos dñs uolebat intelligi. quibus notū faciendo patrem clarificat eum. Cum em̄ dixisset. filius tuus clarificet te. moy. quēadmodū id fieret demōstrauit dicens. Sic dedisti ei potestatem omis carnis. Jam nūc quid s̄ illis a quibus tunc audiebat. discipulis suis dicat. Manifestaui nomen tuū hominibus quos dedisti mihi de mundo. Non ergo dei nomē nouerāt eū essent iudei et ubi est quod legit̄. Notus in iudea deus. et in israhel magnū nomē eius. Ergo intelligēdū ē. Manifestaui nomē tuū hominibus istis quos dedisti mihi de mundo qui me audiūt. hec dicentem. s̄. illud nomen tuū quod uocaris deus. s̄. illud qd uocaris pater meus. qd nomē manifestari sine ip̄s filij manifestacione non possit. s̄. qd deus dicit̄. uniuerse creature etiā omnibus gētibus anteq̄ in xpm crederet. nō oimode esse potuit hoc nomē incognitū. In hoc q̄ fecit hūc mūdū. et anteq̄ imbuerent̄ in fide xpi notus in omnibus gētibus deus. In s̄. autē q̄ nō est cū dijs falsis colend̄. notus in iudea deus. In s̄. uero q̄ pater est huius xpi. p̄ quē tollit peccatū mundi. s̄. nomē eius p̄ occultū. nunc manifestaui eis q̄s dedit ei pater ipse de mundo. Sed q̄modo manifestaui. si nōdū uenit hora. de qua sup̄ius dixerat q̄ ueniet hora cū iam nō in puerbijs loquar uobis. p̄inde intelligendū est p̄ tempore futuro p̄teritū positū. Chriſt. Vel q̄ ip̄m xpm filium habeat. manifestaui eis iam et uerbis et reb̄. Auguſtinus. p̄ hoc autē q̄ dicit. Dedisti mihi de mundo. dicit̄ de illis q̄ nō essent de mundo. Sed s̄. eis resgnacō p̄stitit n̄. gnacō. Quid ē autē q̄ sequit̄. Tui erant et mihi eos dedisti. an aliq̄n h̄uit p̄ aliqd̄ filij filio. absit. Verūtam̄ habuit aliquid aliquādo dei filij. qd nondū habuit. idem ipse hominis filij. qui nondū erat homo factus ex matre. Quia p̄p̄ q̄ dixit. Tui erant non inde se sepauit dei filij. sed solet ei tribuere omne qd potest a quo est ipse qui potest. Quod itaq; ait. Et mihi eos dedisti scdm̄ homines se accepisse h̄. i. potestatem ut eos haberet. ostēdit et etiā ipse sibi eos dedit. hoc est cū patre deus xps homini xpo. qd cum patre non est. hoc autē dixit ut ostendat eam q̄ ad patre unanimitatem. et qm̄ placet patri ut filio credant. Unde sequit̄. Et sermonem tuū seruauerunt. Beda s̄. monē patris semet ipsum appellat. quia p̄ ip̄m pater omnia condidit. et in se continet omnes sermones. ac si diceret. Me memorie commēdauerūt. ut nunq̄ obliuiscant̄. vel dicit. Et sermonem tuū seruauerunt. in eo scz q̄ mihi crediderūt. Unde sequit̄. Et nunc cognouerunt. qz omnia q̄ dedisti mihi abs te sunt. Quidā autē dicunt hanc esse litterā. Nūc cognoui qz omnia que dedisti mihi abs te sunt. Sed h̄. i. nō habent rōnem. quo modo em̄ poterat ignorare filij q̄ sunt patris. s̄.

te discipulis dictum est. Quasi diceret. didicerunt quod nihil est in me alienum extra te. et quod quecumque dico. tua sunt. Aug⁹. Simul autem pater dedit ei omnia. cum genuit. qui habet omnia. Chri⁹. Et unde didicerunt. ex verbis meis quibus docebam eos. quoniam a te exiit. hoc enim per totum studebat ostendere euangelium. Unde sequitur. Quia verba que dedisti mihi. dedi eis. et ipsi acceperunt. Aug⁹. in intellexerunt atque tenuerunt. Tunc enim verbum accipitur quando mente percipitur. Unde sequitur. Et cognouerunt vere. quia a te exiit. Et ne quis quod putaret istam cognitionem iam per species factam non per fidem. exponendo addit. et crediderunt. ut subaudiam⁹ vere. quia tu me misisti. Hoc itaque crediderunt vere quod cognouerunt vere. Idem enim est. a te exiit. quod est tu me misisti. Quod autem dicit. Crediderunt vere intelligendum est. si eo quo supra dixit. modo crediderunt. sed vere. id est quomodo credendum est. meconuulsa. firme. stabiliter. non iam ad propria redituri. et christum relicturni. Adhuc ergo discipuli non erant tales quales eos dicit verbis perterriti temporis. quasi iam esset pronuncians quales futuri essent accepto spiritu sancto. Quomodo autem pater ea verba filio dederit. facilius questio videtur. si secundum quod est filius hominis accepisse a patre credatur. Si vero secundum id quod est de patre genitus accepisse a patre ista verba cogitatur. nihil ibi temporis cogitetur quasi prius fuerit et ea non habuerit. Quomam quicquid deus pater deo filio dedit. gignendo dedit.

Chrysostomus. Quia multas a domino consolationes discipuli audientes nondum perfusi erant. de reliquo patri loquitur. discedionem quare ad eos habebat ostendens. Unde dicitur. Ego pro eis rogo. quasi diceret. non solum que a me sunt tribuo eis. sed et alium pro hoc rogo ut amplius ostendat amorem.

Augustinus. Cum autem addit. pro mundo. mundum vult intelligi eos qui uiuunt secundum concupiscentiam mundi. et non sunt in ea sorte gratie. ut ab illo eligantur ex mundo. quam forte significat cum subdit. Sed pro his quos dedisti mihi. Per istos

Ego pro eis rogo
Non pro mundo rogo
sed pro his quos dedisti mihi quia tui sunt. Et omnia mea tua sunt. et tua mea sunt. et clarificatus sum in eis et iam non sum in mundo. et hi in mundo sunt. Et ego ad te venio. pater sancte serua eos in nomine tuo quos dedisti mihi. ut sint unum. sicut et nos unum sumus. Cum essem cum eis. ego seruabam eos in nomine tuo quos dedisti mihi. ego custo-

diui. et nemo ex eis perijt. nisi filius perditionis. ut scriptura impleretur. Nunc autem ad te venio. Et hec loquor in mundo ut habeant gaudium meum etiam impletum in semet ipsis.

enim quod eos illi pater iam dedit. factum est ut non perirent ad eum mundus pro quo non rogat. Neque autem quia pater eos filio dedit. amisit ipse quos dedit. Unde subdit. Quia tui sunt.

Chrysostomus. frequenter autem hoc ponit. Dedisti mihi ut discant quoniam patri hoc placet. et quoniam non ut ali-

enus veniens eos seduxit. sed ut proprios accepit. Deinde ne quis estimet nouum esse eius principatum et nuper eos suscepisse a patre. Subiungit. Et omnia mea tua sunt. et tua mea sunt. Ac si dicat. Neque audiens aliquis quoniam mihi eos dedisti. estimet eos alienos esse a patre. mea enim eius sunt. nec audiens quoniam tui erant. estimet alienos eos fuisse a me. que enim sunt eius. mea sunt.

Augustinus. Satis autem hic apparet. quoniam unigeniti filij sunt omnia que sunt patris. per hoc utique quod etiam ipse deus est. et de patre natus. patri equalis. non quomodo dictum est maiori ex duobus filijs. Omnia mea tua sunt. Illud enim de omnibus dictum est creaturis. que infra creaturam sanctam rationabilem sunt. Hoc autem ita dictum est. ut sit hec etiam ipsa creatura rationalis que non nisi deo subditur. Hec ergo cum sit dei patris non simul esset et filij. nisi patri esset equalis. Neque est enim ut sancti de quibus hec locutus est cuiuscumque sint. nisi eius a quo creati et sanctificati sunt. Hoc autem quod ait cum de spiritu sancto loqueretur. Omnia que habet pater. mea sunt. de his dixit. que ad ipsam patris pertinent diuinitatem. Neque enim spiritus sanctus de creatura que patri est subdita et filio fuerat accepturus cum dicat de meo accipiet. Chri⁹. Deinde de monstracionem predictorum ponit dicens. Et clarificatus sum in eis. Ex quo patet. quoniam potestatem super eos habeo quoniam glorificant me tibi credentes et mihi. Nullus enim in quibus non habet potestatem glorificatus est. Augustinus. Dicendo autem iam esse factum. ostendit iam fuisse predestinatum. et certum haberi voluit quod esset futurum. Sed utrum ipsa sit clarificacio de qua dixerat. Et nunc clarifica me tu pater apud te metipsum. Si enim apud te. quomodo in eis. an cum hoc ipsum innotescit eis. et per eos omnibus qui credunt eis quasi testibus suis. Unde subdit. Et iam non sum in mundo. et hi in mundo sunt. Chrysostom⁹. Hoc est et si non appaream secundum carnem. per hos glorifico. qui pro me moriuntur. sicut et pro patre. et predicant me. sicut et patrem predicant.

Aug⁹. Sed si horam illam qua loquebat atten-
das. vtrique in mundo adhuc erant. Non enim sicut p-
fectum cordis et vite id accipere possum⁹. cum dis-
cat. Jam non sum in mundo. Nunquid ergo fas est ut
eum credam aliquam mundana sapuisse. Restat igitur
ut secundum illud quod etiam ipse in mundo prius erat. in
mundo se dixit. iam non esse presentia corporali. an non
cotidie dicim⁹. iam non est h. de a liquo quocumque
abituro et maxime morituro. Unde exponens cur
hoc dixerit. adiecit. Et ego ad te venio. Comen-
dat igitur patri eos quos corporali absentia relin-
quitur est dicens. Pater sancte tua eos in nomine tuo
quos dedisti mihi. Sicut homo deum rogat pro disci-
pulis suis quos accepit a deo. Sed attende quod
sequitur. Ut sint unum. sicut et nos. Non ait ut si-
mus unum ipsi et nos. sicut et nos unum sum⁹. Ip-
si vtrique in natura sua unum sunt. sicut nos in nostra unum
sumus. Quia enim una eademque persona est deus et homo
intelligimus homines in eo quod rogat. et deum in eo quod unum sunt
Et ille et ipse quem rogat. Potest quidem dicere pro id quod
ecclesie caput est. et corporis ecclesie. Ego et ipsi non unum
sunt unum quia caput et corpus unum sunt christi. Sed divinitas
suam substantialiter patri ostendens. vult esse suos
unum. sed in christo. non tamen per eandem naturam quam om-
nes ex hominibus mortalibus. equales angelis sunt.
sed etiam per eandem in eandem habitum conspi-
rantem deorsum voluntatem in unum spiritum quos-
dammodo caritatis igne conflati. Ad hoc enim valde quod
ait. ut sint unum. sicut et nos unum sum⁹. ut quod ad-
modum pater et filii non tamen equalitate substantie. h. e-
ciam voluntate unum sunt. ita et huiusmodi quos et de-
um mediator est filius. Non tamen per hoc quod eiusdem
nature sunt. sed etiam per eandem dilectionis societatem unum
sunt. Christus. Rursus ut homo loquitur. subdens. Cum
essem cum eis ego servabam eos in nomine tuo. h. est
per tuum adiutorium. humane enim loquitur. et ad eorum
mentem estimantium quod maiorem quam haberent
utilitatem ab eius presentia Aug⁹. In nomine enim
patris servabat discipulos suos filius homo cum eis
humana presentia constitutus. Sed et pater in nomine
filii servabat quos in nomine filii petentes exaudie-
bat. Neque hoc tamen carnaliter debemus accipere velut vi-
cissim nos servat pater et filius. simul enim nos custo-
diant et pater et filius et spiritus sanctus. Sed scrip-
tura nos non levat. non descendat ad nos. Intelligamus
ergo cum ita dominus loquitur. personas eum distinguere
non separare naturam. Non ergo servabat discipulos su-
os filius. presentia corporali. non expectabat patrem ad
custodiendum succurre filio discedenti. sed eos ambo
servabant potentia spiritali. et quoniam ab eis abstulit fi-
lius presentiam corporalem. tenuit cum patre custodi-
am spiritalem. quia et custodiendos quoniam filius ho-
mo accepit. custodie paterne non abstulit. et cum
pater filio custodiendos dedit. non dedit sine ipso
cui dedit. sed dedit homini filio. non sine deo eodem ip-
so filio. Sequitur enim. Quos dedisti mihi ego cus-
todivi et nemo ex ipsis perijt. nisi filius predicomnis
id est traditor christi predicomni predestinatus. ut scrip-
tura impleret. que scilicet de illo maxime in psalmo ce-
tesimo octavo prophetatur. Christus. Et mirum solus
ille tunc perijt. sed multi postea. Dicit autem. Nemo
ex eis perijt. i. quantum ex mea parte. non perdam quod ma-

nifestus alibi dicit. Non eiciam foras. Si vero pro
seipos eriliem. non ex necessitate ad me traho. Se-
quitur. Nunc autem ad te venio. Sed quia posset
aliquis querere. Nunquid non potes eos convul-
tere recedens. potest quidem. Sed cuius gratia h.
dicat. ostendit subdens. Et hec loquor in mundo. ut
habeant gaudium meum impletum in semetipsis.
id est ut non tumultuent imperiores exites. per
quod indicavit quod propter eorum gaudium et requiem.
omnia hec infima loquebat Aug⁹. Vel aliter quod
fit hoc gaudium. iam superius expressum est. ubi ait.
Ut sint unum sicut et nos unum sum⁹. Hoc gaudium
suum. i. a se in eos collatum. in eis dicit implendum
propter quod se locutus dixit in mundo. Hec est pax et be-
atitudo futuri seculi. In mundo autem loqui se di-
xit. qui paulo ante dixerat. Jam non sum in mundo. quia
enim nondum abierat. hic adhuc erat. et quia mor-
tuerat abiturus. hic quodammodo iam non erat.

Ego dedi eis sermonem
tuum. et mundus eos
odio habuit. quia non
sunt de mundo. sicut et
ego non sum de mundo.
Non rogo ut tollas e-
os de mundo. sed ut ser-
ves eos a malo. De mun-
do non sunt. sicut et e-
go non sum de mundo
Sanctifica eos in ve-
ritate. Sermo tuus ve-
ritas est. sicut tu me mi-
sisti in mundum. et ego
misi eos in mundum. Et
ego pro eis sanctificabo
meipsum ut sint et ipsi
sanctificati in veritate

Christus. Rursus do-
minus assignat cau-
sam propter quam dig-
ni sunt discipuli mul-
ta diligentia petiti
a patre. dicit. Ego
dedi eis sermonem tu-
um et mundus eos
odio habuit. quasi
d. Propter te odio
habiti sunt. et propter
sermonem tuum.

Aug⁹. Nondum au-
tem id expropti fuerat
passionibus suis quod
illos postea sunt ser-
vate. h. more suo di-
xit ista. verbis pre-
teriti temporis futura
pronuncians. Demde
causam subijcit cur
eos oderit mundus
dicens. quia non sunt
de mundo. Hoc eis
regeneratione colla-
tum est. Nam gene-

ratione de mundo erant. Donatum est ergo eis. ut si-
cut nec ipse. ita nec ipsi de mundo essent. Unde se-
quitur. Sicut et ego non sum de mundo. Ipse de mun-
do nunquam fuit. quia etiam sicut formam sui de spiri-
tu sancto natus est. de quo illi renati. Quibus autem
iam non essent de mundo. adhuc tamen necessarium
erat eos esse in mundo. Unde subdit. Non rogo ut
tollas eos de mundo. Beda. q. d. Jam immet tem-
pus ut tollat ego de mundo. Ideoque necesse est ut
illi nunc non tollantur de mundo. ut me et te primus
annuncient mundo. Quod vero subdit. Sed ut servas
eos a malo. licet omne malum intelligi possit. max-
ime vult intelligi malum secessionis Aug⁹. Re-
petit autem eandem sententiam dicens. De mundo non
sunt. sicut et ego non sum de mundo. Christus. Super
autem dixit. quos dedisti mihi de mundo. illic naturam
dicens. Hic autem de actibus malis. Dicit autem. Non
sunt de mundo. quia nihil commune cum terra est eis.

sed celestium facti sunt ciues. in q̄ amorem suorum eis ostendit. dum patri eos laudat. Hoc autē q̄ dicit sicut cum in ipso et patre ponitur. paritas ostenditur ppter nature unitatē. s̄ cum de nobis et ipso dicit. multa distancia intermedia inter utrumq̄ existit. Cum autem prius dixit. Serua eos a malo. nō de piculoꝝ et ep̄cōne ait solum. s̄ de pmanēcia in fide. Vñ subdit. Sanctifica eos in veritate Aug. Sic em̄ fruuntur ex malo. q̄d sup̄ius orauit. ut fieret. Queri autem potest quomō de mundo iam nō erāt. si sanctificati in veritate nondū erant. an q̄ et sanctificati in eadem pficiunt sanctitate. neq̄ hoc sine adiutorio gracie dei. Sanctificat autē in veritate heredes testamenti noui cuius veritatis umbre fuerūt sanctificacōnes veteris testamenti et cum sanctificantur in veritate sanctificantur in xp̄o qui dixit. Ego sum via veritas et vita. Vnde sequitur. s̄mo tuus veritas est. Grecum euangeliū logos habet. id est verbum. Sanctificat ergo pater in veritate. i. in verbo suo vngemito suos heredes. eiusq̄ coheredes. Chriſt. Vel aliter. sanctifica eos in veritate id est sanctos fac p̄ sancti spiritus dacōnem et recta dogmata. Recta em̄ dogmata de deo docent et sanctificant animas. Et quia hic de dogmatib̄ ait. subiungit. Sermo tuus veritas est. hoc est. nullum mendacium est in eo. et nihil typicum ostendit neq̄ corporeū. Videtur autem mihi et aliud ostendere hoc q̄d dicit. sanctifica eos in veritate. i. segregata eos a mundi et pdicacōni Vñ subdit. sicut tu me misisti in mundum. ita et ego misi eos in mundum. Glo. Pro quo em̄ xp̄us est missus. p̄ hoc et hij. Vnde paulus. Deus erat in xp̄o mundum reconcilians sibi. et posuit in nobis verbū reconciliationis. Hoc autem q̄d dicit. sicut. nō simile de eo et de ap̄lis ponitur. s̄ ut erat possibile hominibus. Dicit autem se eos misisse in mundum. secundū q̄d erat ei consuetudo. futurum ut factū dicere Aug. Manifestum est autem p̄ hoc q̄d nūc adhuc de ap̄lis loquit̄. Nam ip̄m nomē ap̄loꝝ qm̄ grecū est missus significat in latino. Sed quomam p̄ hoc q̄ xp̄us factus est caput ecclesie. illi membra sūt ei. Ideo ait. Et p̄ eis ego sanctifico meipsum. i. eos in me ip̄o sanctifico cum et ip̄i sint ego et ut intelligeremus cum dixit. p̄ eis sanctifico meipsum. hoc eum dixisse q̄ eos ip̄e sanctificaret. moy addidit. Ut sint et ip̄i sanctificati in veritate. i. in me. secundū q̄ verbum veritas est. In quo et ip̄e filius hominis sanctificatus est ab inicio. qm̄ verbum caro factum est. Tunc em̄ sanctificauit se in se. i. hominem se in verbo se. quia vnus xp̄us verbū et hō. Propter sua vero membra dicit. Et p̄ eis ego sanctifico meipsum hoc est ipsos in me. qm̄ in me etiam ip̄i sunt et ego. ut sint et ip̄i sanctificati in veritate q̄d est et ip̄i nisi quēadmodū ego et in veritate q̄d sūz ego Chriſt. Vel aliter. Pro eis sanctifico meipsum. i. meipsum offero tibi hostiam. hostie em̄ omēs sancti dicunt̄ et quēcūq̄ deo dicant̄. Quia vero antiquitus in figura sanctificacō erat ut puta in oue nunc autem est in ipsa veritate. Ideo subdit. Ut sint et ip̄i sanctificati in veritate quia et eos tibi facio oblacōnem. q̄ p̄pterea dicit. quia ip̄e qui offertur est caput eorum. aut quia et ip̄i imolantur

Exhibete em̄ ait ap̄lis membra vestra hostiam uiuentem. sanctam.

Non p̄ eis autē rogo tantum. sed p̄ eis qui credituri sunt p̄ verbum eorum in me. ut omnes vnū sint. sicut tu pater in me et ego in te ut et ip̄i in nobis vnū sint. ut mūdus credat. qui tu me misisti. Et ego claritates quas tu dedisti mihi. dedi eis. ut sint vnū. sicut et nos vnū sumus. Ego in eis et tu in me ut sint osumati in vnū. et cognoscat mūdus. quia tu me misisti. et dilexisti eos sicut et tu me dilexisti.

Aug. Cum orasset dñs p̄ discipulis suis quos et ap̄los. nonnauit. adiungit et ceteros qui in eis fuerant credituri. dicens. Non p̄ eis autem rogo tantum s̄ p̄ eis qui credituri sūt p̄ verbum eorum in me Chriſt. hic rursus consolatur eos. ostendēs aliorū salutis causas futuroꝝ. cum dicit. Qui credituri sūt p̄ verbum eorum in me

Aug. Vbi omēs suos intelligi voluit. non solum q̄ tunc erant in carne. s̄ etiam qui futuri erant. Neq̄ hij tantū. qui ipsos cum in carne uiuerent ap̄los audierunt. sed et post obitum eorum et nos longe post nati p̄

verbum eorum credidim̄ in xp̄m. qm̄ ip̄i qui cum illo tunc fuerunt. q̄d ab illo audierunt et ceteris pdicauerunt. atq̄ ita verbum eorum ad nos vsq̄ p̄uenit et puenturum est ad posteros quicumq̄ credituri sunt. Potest autem videri in hac oracōne nō orasse p̄ quibusdam suis. p̄ illis sc̄z qui neq̄ tunc erant cum illo. neq̄ p̄ verbum eorum postea. s̄ in eum ante crediderunt. s̄ inquit etiam cuz illo erat tunc nathanael. Ioseph ab arimathia. et multi alij. de quib̄ iohannes dicit q̄ crediderunt in eum. Omitto dicere de symeone sene. de anna p̄phetissa. zacharia elyzaeth. iohanne p̄cursore. qm̄ respōderi potest orans p̄ talib̄ mortuis non fuisse. qui cū magnis suis meritis hinc abierant. Hoc em̄ et de antiquis iustis simile respondeat. Intelligendū est igitur q̄ non dum ei sic crediderant. quō ip̄e in se credi volebat s̄ post eius resurrexōnem spū sancto iuupto edocētis et confirmatis ap̄lis sic alios credidisse. quēadmodū xp̄o credi optebat. s̄ restat ad q̄stionem paulus ap̄lis non ab hominib̄ neq̄ p̄ hominem. et latro qui tunc credidit. qm̄ in ip̄is doctoribus fides que fuerat. qualiscumq̄ defecit. Proinde relinquit̄ ut sic intelligam̄. q̄d dictum est p̄ verbum eorum. ut ip̄m verbum fidei q̄d pdicauerunt in mundo. hic significatū esse credamus. Dictum autem esse verbum eorum qm̄ ab ip̄is ē p̄mitus ac precipue pdicatum. iam quidem ab ip̄is pdicabatur in terra qm̄ p̄ reuelacōnes ihesu xp̄i ip̄sum verbum eorum paulus accepit. ac p̄ hoc et ille latro in fide sua verbum eorum habebat. s̄ illa oracōne p̄ omibus quos redemit. siue tūc in carne uiuentes siue postea futuros redemptor. nē orauit

Quid autem vel quare pro eis rogaret. continuo subiungit dicens. Ut omnes unum sint. hic pro nobis rogavit quod et super pro illis ut omnes. hoc est ut nos et illi unum simus. Christus. Et sic in vnanimitate et monem concludit. Unde incepit. ibi finiens. Nam incipiens dixit. Mandatum nouum dabo vobis. ut diligatis inuicem. Iohanna. viij. de tri. Tum demum vnitatis perfectus exemplo vnitatis ostendit. cum ait. Sicut tu pater in me et ego in te ut et ipsi in nobis unum sint. ut scilicet sicut pater in filio et filius in patre est. ita pro huius vnitatis formam in patre et filio vnum omnes essent. Christus. Rufus autem et sic quod dicit. sicut. non certissime parilitatis in eis est. sed ut hominibus possibile est sicut et cum dicit. Estote misericordes sicut pater. Augustinus. Est autem hic diligenter aduertens. non dixisse dominum ut omnes unum simus sed ut omnes unum sint. Sicut tu pater in me et ego in te subintelligit unum sumus. ita est enim pater in filio ut unum sint. quia vnus substantie sunt. nos vero esse quidem possumus in eis unum. Unum tamen cum eis esse non possumus. quia vnus substantie nos et ipsi non sumus. Sic autem sunt in nobis vel nos in illis. ut illi unum sint in natura sua. nos unum in nostra. Sunt quippe et ipsi in nobis sicut deus in templo. Sumus autem nos in illis sicut creatura in creatore suo. Ideo ergo addidit in nobis. ut quod unum efficiamus. delissima caritate. gratie dei tribuendum esset non nobis. Augustinus. iij. de tri. Vel quia in seipsis unum esse non possunt dissociati ab inuicem pro diuersas voluptates et cupiditates et immundiciam peccatorum. Unde mundum per mediatorem. ut sint in illo unum. Iohanna. viij. de tri. Laborantes autem heretici fallere ne pro id quod dictum est. Ego et pater vnus sumus nature in his vnitatis et indifferens diuinitatis substantia crederent. sed ex dilectione mutua et voluntatum concordia vnus essent. exemplum vnitatis istius ex his dictis dominicis protulerunt. ut omnes vnus sint. Sed licet ipsi intelligentie sue se sum impietas demutat. non tamen potest intelligentia non extare doctorum. Si enim regnati in vniuersitate atque eternitatis natura sunt. cessat in his solus vnitatis assensus qui vnus sunt in eiusdem regnatione nature. Soli autem patri et filio ex natura proprium est ut vnus sint. quia deus ex deo vniuersus. non potest nisi in originis sue esse natura. Augustinus. quod est autem hoc quod subdit. Ut mundus credat. quia tu me misisti. Nunquid tunc creditur est mundus quoniam in patre et filio omnes unum erunt. Nonne ista est pars illa perpetua. potius fidei merces quam fides. Sed et si in hac vita propter ipsam omnem fidem omnes qui vnus credimus. vnus sumus. etiam sic non ut credamus sed quia credimus vnus sumus. quid est ergo. Omnes unum sint. ut mundus credat. Ipsi quippe omnis mundus est credens. cum de his dicat. de quibus dixerat. Non pro his ergo tamen. sed pro his qui credituri sunt pro verba eorum in me. Quis rogo intelleturi sumus. nisi quia non in eo causam posuit. ut credat mundus quia illi vnus sunt. sed orando dixit ut mundus credat. sicut orando dixerat. ut unum sint. Demum quod si verbum quod ait rogo. vbiq. ponam. erit huius expostio sine manifestior. rogo ut omnes unum sint rogo. ut et ipsi in nobis vnus sint. rogo ut mundus

credat. quia tu me misisti. Iohanna. iij. de tri. Vel pro id mundus crediturus est filium a patre missum esse. quod omnes qui credituri in illum sunt vnus in patre et filio erunt. Christus. Nihil enim ita scandalizat omnes ut ab inuicem diuidi. quod credentes fiant unum hoc edificat ad fidem. et hoc etiam a principio dixit. In hoc cognoscent omnes quia mei estis discipuli. si dilectionem habueritis ab inuicem. Si enim aliter tractantur. non dicentur pacifici magistri esse discipuli. Me vero inquit non erunt pacifico. non confitebuntur a te missum. Augustinus. Deinde saluator noster qui rogando patrem se hominem demonstrabat nunc demonstrat seipsum quoniam cum patre deus est. facere quod rogat. Unde subdit. Et ego claritatem quam dedisti mihi. dedi illis. quam claritatem. nisi immortalitatem. quare natura humana in illo fuerit acceptura. Propter immutabilitatem enim predestinationis preteriti temporis verbis futura significat. immortalitatis autem claritatem quam sibi a patre datam dicit etiam se sibi dedisse intelligit. Sed. Cum enim tacet filius in opere patris operationem suam humilitatem commendat. Cum vero in opere suo tacet operationem patris parilitatem commendat. Iste igitur modo et hoc loco nec se fecit alienum a patris opere quamuis dixerit. claritatem quam dedisti mihi. nec patrem fecit alienum ab opere suo quamuis dixerit. dedi eis. Sicut autem ex eo quod patrem pro suis omnibus rogauit hoc fieri voluit. ut omnes unum sint. ita etiam suo beneficio id fieri voluit. Unde adiunxit. Ut unum sint in nobis sicut et nos vnus sumus. Christus. Vel claritatem dicit gloriam que est pro signa et dogmata et ut vnanimes sint. unde subdit. Ut unum sint in nobis sicut et nos vnus sumus. Hec enim gloria ut sint unum etiam signis maior est. Vniuersi enim qui pro apostolorum crediderunt. vnus sunt. Et si quidam ex ipsis diuisi sunt hoc eorum desidia fuit. quod tamen eum non latuit.

Iohanna. Per acceptum igitur et datum honorem omnes vnus sunt. Sed nondum apprehendo rationem quam datum honoris vnus omnes esse proficiat. Sed dominus secundum quendam atque ordinem assumptione vnitatis exposuit. cum subdit. ut vnus sint in nobis. ut cum ille in patre pro naturam diuinitatis esset. nos contra in eo pro corpalem eius naturam et ille iterum nobis pro sacramenti esse mysterium crederent perfecta pro mediatorem vnitatis doceret. Christus. Alibi vero ait de se et patre. Veniemus. et mansionem apud eum faciemus. illic quidem sabellianorum obstruens ora dum scilicet ponit duas personas. Hic vero arii suspitionem destruit. cum patrem pro se dicit discipulum aduenire. Augustinus. Neque tamen sic ita dictum est tanquam pater non in nobis aut nos in patre non simus. sed pro mediatorem inter deum et hominem se breuiter intenuit. Quod vero addidit. ut sint assumati in vnus. ostendit eo produci reconciliationem que fit pro mediatorem. ut perfecta beatitudine proficiamus. unde id quod sequitur. ut cognoscat mundus quia tu me misisti. non sic accipiendum puto. tanquam iterum dixerit. ut credat mundus. Quod enim credimus quod non videmus. non dum sumus consummati sicut erimus. cum meruerimus videre quod credimus. Quis ergo de assumptione loquitur. talis est intelligenda cognitio. qualis erit pro speciem. non qualis nunc est pro fidem. Ipsi quippe credentes sunt

mundus non permanens inimicus. sed ex inimico amicus effectus. Propterea sequitur. Et dilexisti eos sicut me dilexisti. In filio quippe nos pater diligit. quia in eo nos elegit. Nec ideo pares sumus. Vmgenito filio. Nec enim sp̄ equalitatem significat. q̄ dicitur. sicut illud ita et istud. sed aliqui t̄m q̄ illud est. est et illud. Ita in hoc loco nihil est aliud. Dilexisti eos sicut me dilexisti. quā dilexisti eos quoniam et me dilexisti. Non enim alia causa est diligendi membra eius nisi quia diligit eum. Cum igitur eorum que fecerit. uiderit. quid dederit. quis digne possit eloqui quantum diligat membra unigeniti filii sui et quanto amplius ip̄m unigenitū.

Pater quos dedisti mihi. uolo ut ubi ego sum et illi sint mecum. ut uideant claritatem meam quam dedisti mihi. quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater iuste. mundus te non cognouit. Ego autem cognoui te. et hi qui cognouerunt. quia tu me misisti. Ego notum feci eis nomen tuum. et notum faciam. ut dilectio qua dilexisti me. in ipsis sit. et ego in ipsis

luerit et damnet quos uoluerit. Quia propter omnibus membris suis promisit se premium. ut ubi est ip̄e et nos cum illo simus. Nec poterat non fieri quod omni potēti patri se uelle dixerit omnis filius. Vna uero est patris et filii uoluntas. et si intelligere nondum permittit infirmitas. credat pietas. Quamuis ergo attinet ad creaturam in qua factus est ex semine Dauid secundum carnem. eo modo dicere potuit. ubi ego sum ut iam ibi se esse diceret. ubi fuerat moriturus. In celo ergo nos futuros esse promisit. Illo enim forma fui leuata est. quam suscipit ex uirgine. et ad dexteram patris collocata. Greg. xxvii. moral. Vbi est ergo quod rursus ueritas dicit. Nemo ascendit in celum nisi qui de celo descendit. que sibi in uerbis suis non discrepat. Quia ei membrorum suorum caput dominus factus est. repulsa reproborum multitudie. solus etiam est nobiscum. et sic dum nos cum illo unum iam facti sumus. unde solus uenit in se. illuc etiam solus redit in nobis. Aug. 9. Sed uero attinet ad formam deum in qua equalis est patri. si secundum eam uelimus intelligere quod dictus est. ubi ego sum. et illi sint mecum. Abscedat ab animo omnis imaginum corporaliu cogitatio. et non inquirat. equalis patri filio ubi sit quoniam nemo inuenit ubi non sit. Propterea non eis satis fuit dicere. Uolo ut ubi ego sum et ipsi sint. sed addidit mecum. Esse enim cum illo magnum bonum est. si

et miseri possunt esse ubi est ille. sed beati soli sunt cum illo. Et ut de uisibili quibus longe dissimili qualescumque sumamus exemplum. sicut cecus etiam si ibi sit ubi lux est. non est tamen ipse cum luce. sed absens est a parte. Ita non solum infidelis sed etiam fidelis. et si esse non possit ubi non est christus. non tamen est ipse cum christo per spiritum. Nam fidelem non est dubitandum esse cum christo per fidem. sed hic de specie illa dicebat. in qua uidebitur eum sicuti est. unde adiunxit. ut uideant claritatem meam quam dedisti mihi. ut uideant dicit. non ut credant. fidei merces est ista. non fides Christi. Non autem dixit ut percipient gloriam meam. sed ut uideant. hoc occulte insinuat quoniam omnis requies ibi est filium dei uideri. Dedit autem ei pater claritatem quam eum genuit. Aug. 9. Cum ergo uideremus claritatem quam dedit pater filio. etiam si eam dici hoc loco intelligamus non quare pater equali filio gignens eum dedit. sed quam factum homini filio dedit post mortem crucis. Tunc fiet iudicium. tunc tolletur impius ne uideat claritatem domini. Quia nisi illam qua deus est. Si ergo secundum id quod filius deus est. accipiamus hoc dictum. Uolo ut ubi ego sum et ipsi sint mecum. in patre cum christo erimus. qui cum dixisset. Et uideant claritatem quam dedisti mihi. continuo subiunxit. Quia dilexisti me ante constitutionem mundi. In illo enim dilexit et nos ante constitutionem mundi. et tunc predestinavit quod in fine facturus est mundi.

Beda. Claritatem igitur uocat dilectionem qua ipse dilectus est a patre ante mundi constitutionem. in illa claritate et nos dilexit ante constitutionem mundi.

Theo. Postquam ergo per fidelibus orauit et tot illis prospera promisit. ponit quoddam premium. et propria mansuetudine dignum dicens. Pater iuste mundus te non cognouit. quod ego cupem cunctos homines confite qui dicta bona que quidem per fidelibus implozauit. Sed quia ignorauerunt te. ideo non continget gloriam et coronas. Christus. Uideat autem mihi hoc et anxius dicere. quoniam eum qui ita bonus et iustus est. cognoscere noluerunt. Non igitur se est quod iudei dicunt. quoniam ipsi quidem te cognoscunt ego uero ignoror. sed e contrario est. Unde subdit. Ego autem cognoui te et hi qui cognouerunt quia tu me misisti. et notum feci eis nomen tuum. et notum faciam per spiritum sanctum eis perfectam cognitionem dando. Si autem didicerint quis es tu. scient quod ego non sum separatus a te. sed ualde amatus et proprius filius et coniunctus. Hoc uero suasi eis. ut ego maneam in eis. et sic fidem que est in me et amatozem fruibunt certissime. Et hoc est quod subditur. ut dilectio qua dilexisti me in ipsis sit. et ego in ipsis. Quasi diceret. propter me amantibus ego manebam in eis. Aug. 9. Vel aliter. Quid est eum cognoscere nisi uita eternam. quam mundo damnato non dedit. reconciliato dedit. Propterea itaque mundus non cognouit quia iustus es. Hoc meritis eius ut non cognosceret. retribuisti. et propterea mundus reconciliatus cognouit quia misericors es. Et ut cognosceret non ei merito. sed gratia subuenisti. Demum sequitur. Ego autem cognoui te. Ipse fons gratie est deus natura. homo autem de spiritu sancto et uirgine ineffabili gratia. Demum gratia dei per Iesum christum est. dicitur. Et hi qui cognouerunt ipse est mundus reconciliatus. Sed ideo quia tu me

misisti. Ergo gracia cognouerunt. Et notum feci eis nomen tuum p̄ fidem. et notum faciam p̄ speciem. ut dilectio qua dilexisti me. in ip̄is sit. Qualis est ista locucō. tali n̄ apl̄is vsus ē. Bonū certamē certauit. non ait. bono certamē q̄d vsitacius dicere. Nūo autem dilectio qua pater dilexit filium esset in nobis. nisi quia membra eius sum⁹. et in illo diligim⁹. cum ip̄e diligitur totus. id est caput et corpus. Et ideo subiungit. Et ego in ip̄is. Est em̄ in nobis tanq̄ in templo suo. nos autem in illo secum dum q̄ caput nostrum est.

CAP. XVIII

Hec cum dixisset ihes⁹ egressus est cū discipulis suis trans torrentē cedron. vbi erat ortus in quem introiuit ipse et discipuli eius. Sciebat et iudas qui tradebat eum. locum. q̄ frequenter ihesus conuenerat illic cum discipulis suis.

euangelistas leguntur Aug⁹. de cō. euan. facta est em̄ contencō inter eos quis eorū videretur esse maior. sicut lucas commemorat. Dixit etiam ipse petro. sicut ipse lucas subiūgit. Ecce sathanas expetiuit vos ut cribraret. sicut triticus. et cetera q̄ ibi sequunt. Et hymno dicto. sicut matheus n̄ matheus commemorat. exierūt in montē oliueti. Contemnit ergo narracōnem matheus et dixit. Tunc venit ihesus cum illis in villam que dicit. Gethsemani. Iste locus est quem commemorat hic iohannes. vbi erat ortus. in quem introiuit ip̄e et discipuli eius. Aug⁹. sup iohannem. Ad hoc ergo dictum est. hec cum dixisset. ut non eum ante op̄emur ingressum q̄ illa verba finiret. Chri⁹. Sed p̄pter quid non dixit. Cessans ab oracōne venit illic. qm̄ oracō illa fuit loquela p̄pter discipulos facta. De nocte autem vadit et flumē p̄transit. et p̄perat ad locum p̄ditorei cognitum. auferens his qui insidiabant. laborem et ostendēs discipulis q̄ miam volens ad mortem venit. Alchui. Dicit autēz trās torrentē cedron id ē credidit. Gemitu⁹ em̄ est grecus. Transit torrentem q̄ de torrente passionis bibit. vbi erat ortus ut peccatū q̄d in orto omissum fuerat. in orto deleteret. Paradisus em̄ ortus deliciaz. interpretat. Chri⁹. Iste autem audiens ortum eum occultari estimes subiungit. Sciebat autē et iudas qui tradebat eum. locum. q̄ frequenter ihesus conuenerat illic cum discipulis suis. Aug⁹. Ibi ergo lupus ouina pelle context⁹ et

Aug⁹. Terminato sermone quez post cenam dñs ad discipulos habuit. adiūcta oracōne quā dixerat ad patrem. et us passionem iohannes euangelista sic exorsus est. Vnde cū dixisset ihesus. egressus est cum discipulis suis trans torrentē cedron. vbi erat ortus. in quem introiuit ipse et discipuli eius. non autēz continuo factum est cum eius illa finita esset oracō. h̄ alia quedā sūt interposita. que ab isto pretermissa apud alios

inter oues alto patrifamilias consilio tolerat⁹ dicit. vbi ad temp⁹ exiguū dispergeret gregē in fidijs appetendo pastorem. Chri⁹. Multociens autem ibi cum discipulis ihesus singularit̄ conuenerat. de necessarijs loquens. et que non erat fas alios audire. facit autem s̄ in montib⁹ et mortis maxime puz. a tumultib⁹ inquirens semp locum. ne mens impediatur ab audicōne. Ideo autem uisus illuc venit qm̄ multociens xp̄us extra p̄noctabat. Iussit autem ad domū si putasset eum ibi inuenire dormientē. Theo. nouerat etiam iudas dñm festo tempe consueuisse semp docere discipulos aliquid sublime. Erat autem solitus docere h̄mōi misticā in talibus locis. At qm̄ tunc dies erat solennis. arbitratus est illum esse illic et discipulos docere que ad celebritatē spectabant.

Judas ergo cum accepisset cohortem. et a pontificibus et phariseis ministros. venit illic cum lateris et facib⁹ et armis. Ihesus itaq̄ sciens omnia que ventura erant super eum. p̄cessit. et dixit ad eos quem queritis. Responderunt ei. Ihesum nazarenū. Dicit eis ihesus. Ego sum. Stabat autēz et iudas. qui tradebat eum. cum ip̄is. Ut ergo dixit eis. ego sum. abierunt retrorsum. et ceciderūt in terram. Iterum ergo interrogauit eos. quem queritis. Illi autēz dixerunt. ihesum nazarenū. Respondit ihes⁹ dixi vobis. quia ego sum. Si ergo me queritis. finite hos abire. Ut impleretur sermo quem dixit quia quos dedisti mihi non p̄didisti ex eis quenq̄.

luerunt. vnde manifestū est q̄ tūc sp̄ōte seip̄um dedit. Propter q̄d subdit. Ihesus autem sciens omnia que ventura erant sup euz. p̄cessit. et dixit ad eos. Quem queritis. Theo. I. uerit autem non ut

Glo. Ostendit euāgalista quomodo iudas ad locum vbi xp̄us erat. puenire potuerit. nunc ostendit quō illuc puenit. dicens. Judas ergo cum accepisset cohortem et a pontificibus et phariseis ministros. venit illic cum lateris et facib⁹ et armis.

Aug⁹. Cohors nō iudeorum. sed militum fuit. A p̄fite itaq̄ intelligat accepta tanq̄ ad tenendum reum suato ordine legitime potestatis. ut nullus tentaret obistere. quāq̄ a manus tanta fuerat cōgregata et sic armata veniebat. ut vel tentaret vel etiā repugnaret. si quisq̄ xp̄m defendere auderet. Chri⁹. S̄z qualiter cohorti suaserunt quia milites erant. pecuniarum gracia omnia facere meditates. Theo. Faces autem affert et lateras. ne xp̄us latens in tenebris fugerz. Chri⁹. Multociens autēz alias miserunt comprehendere eum. sed nō valuerunt. vnde manifestū est q̄ tūc sp̄ōte seip̄um dedit. Propter q̄d subdit. Ihesus autem sciens omnia que ventura erant sup euz. p̄cessit. et dixit ad eos. Quem queritis. Theo. I. uerit autem non ut

volēs scire. nā utiq; nouēat oīa que vētura erāt
 sup eū. s; onde volēs qm̄ euz p̄s ess; ab eis videl
 n̄ potēat ul' disēm. nā seq̄t. dicit eis ih̄s. ego sū
 Chriſt. In medio ei eoz exis excecavit eoz oculos.
 Nā ei nō tenebre cā erāt mdicauit euāgelista di-
 cens. qm̄ habuerūt lampades. Si vero lampades
 non essent. a voce saltem debebant agnosce. Si ve-
 ro et illi ignoz abāt. qualis iudas ignorauit. qui
 cum eo fuerat continue. Et ideo subdit. Stabat
 autem et iudas qui tradebat eum. cum ip̄is. fecit
 autem hoc ihs sus ostendēs qm̄ non solum compre-
 hendere eum non possent. sed nec videre. in medio
 exitem. nisi ip̄e concederet. Vnde subdit. Vt er-
 go dixit eis. ego sū. abierūt retro sū. et ceciderūt
 in terram. Aug⁹. Vbi nunc militum cohortis. vbi
 terror. et minime armor. Vna vox turbam odns
 ferocem armisq; terribilem sine telo vilo percussit.
 repulit. strauit. Deus em̄ latebat in carne et sem-
 piternus dies ita mem̄s occultabat humanis. ut
 cum laternis a facibus quererēt occidend⁹ a tene-
 bris. Quid iudicatur⁹ faceret. qui iudicand⁹ fecit
 Et nunc vbiq; p euangeliz ego sū dicit xp̄us. et
 a iudeis expectatur anti xp̄us. ut retro redeant et
 in terram cadant qm̄ deserentes celestia. terrena
 desiderant. Greg. sup ezechielē. Quid autē hoc
 q electi in faciem. et reprobi retro sū cadunt. nisi
 q omnis qui post se cadit. ibi cadit. vbi non vidz
 Qui vero ante se ceciderit. ibi cecidit. vbi videt.
 Iniqui ergo qui in inuisibilib⁹ cadūt. post se cas-
 dere dicunt. quia ibi corruunt vbi qd tunc eos se-
 quitur modo videre non possunt. Isti vero quia
 in istis visibilib⁹ semetip̄os sponte denunciant. ut in
 inuisibilib⁹ erigant. quasi in faciem cadunt. quia
 timore compuncti videntes humiliant. Chriſt.
 Demū ne quis dicat qm̄ ip̄e iudeos ad hoc indux-
 it ut eum occiderent. seip̄m in manib⁹ eoz tradēs
 manifeste ostendit eis om̄ia que sufficiebāt eos re-
 uocare. Sed quia p manebant in malicia et nullam
 habebant excusacōez. tunc seip̄m in manib⁹ eoz
 tradidit. Vnde sequit. Iterum ergo interrogauit
 eos. Quem queritis. Illi ergo dixerūt. Ihesum na-
 zarenum. Respondit ih̄sus. Dixi vobis. quia ego
 sum. Aug⁹. Audierant p̄mo. ego sum. sed non cō-
 prehenderāt. q; s; noluit qui potuit quicqd
 voluit. verum si nunq; se ab eis pmitterz appren-
 di. non quidem illi faceret. ppter qd venerāt. sed
 nec ip̄e faceret ppter qd venerat. Proinde qz te-
 nere volentibus et non valentib⁹ ondit potesta-
 tem suam. Vnde subdit. Si ergo me queritis. fime
 te ho s abire. Chriſt. Quasi. d. si me queritis. mi-
 hil vobis ad hos omune est. Ecce meip̄m tradō.
 vsq; ad vltimā horā ad suos dilectionis sseruan-
 ciam demonstrans. Aug⁹. Inimicos iubet. et s;
 faciunt. qd iubet. Simūt s; nunc eos abire. quos
 non vult petire. Chriſt. Vnde euāgelista cōdens
 q hoc non fuit eozū ppositi. s; virtus eius qui com-
 prehensus fuerat. subiungit. ut impleret s̄mō quē
 dixit. quia quos dedisti mihi. non pdidi ex eis quē
 q. Perdicōnem autem non hāc dixerat. que mor-
 tis sed illam eternā. Euāgelista vero et de p̄sens
 ti morte id accepit. Aug⁹. Nunquid autē non es-
 rant postea morituri. Cur ergo si tūc morerentur.

pderet eos. nisi qz nondū in eum sic credebāt. quō
 credunt. quicūq; non perant.

Chriſt. Petrus
 fidens in p̄dicta vo-
 ce domi et in his q
 iam facta erant. ar-
 matur aduersus eos
 qui peruenērāt. vn-
 de dicitur. Symon
 ergo petrus habēs
 gladium eduxit eum
 et percussit p̄fiscis
 suum. Sed qualis
 qui iussus erat non
 perā habere. neq;
 duo vestimenta. gla-
 diuz habet. mihi vi-
 detur hunc formis
 dans p̄parasse dudū
 Theo. Vel ad o-

pus agni illo indigens ferebat hunc etiā post ce-
 nam. Chriſt. Sed qualiter qui iussus erat nō aia-
 pam dare. homicida fit. Quia maxime non se vlscis-
 iussus est. hic autem non se vlsciebat. s; mḡm.
 Demum nondū p̄fecti adhuc erant s; videbis po-
 stea petru verberatū. et humilē ferentem. Non sine
 causa autem subdit. Et abscidit eius auriculaz dex-
 tram. Videtur mihi em̄ impetum apli significare.
 qm̄ ad ip̄m caput impetum fecit. Aug⁹. Sol⁹ au-
 tem hic euāgelista etiam nomē sui huius exp̄ssit.
 cum dicit. Erat autem nomē suo malchus. sicut lu-
 cas solus q eius auriculam dñs retigerit a sanaue-
 rit eum. Chriſt. Tunc em̄ miraculū fecit. et erudi-
 ens nos qm̄ eis qui male faciunt. bene facere optz
 et virtutē reuelans suam. Nomen autem p̄p̄t et ea
 posuit euāgelista. ut his qui tūc leggerēt. licet et
 querere si vere factum sit. Seruū autem eum sūmi
 pontificis dicit. quia magnū est qd factū est. non
 solum quia curauit. s; quia curauit eum qui super
 eum venerat. et paulopost alapam daturerat.
 Aug⁹. Malchus autem interpretatur regnator.
 Quid ergo auris p dño amputata et a dño sanata
 significat. nisi auditum amputata vetustate reno-
 uatum. ut sit in nouitate sp̄s et non in vetusta-
 te littere. Quod cui p̄stitum fuerit a xp̄o quis du-
 bitet regnator esse cum xp̄o. Nō autē suus muen-
 tus est et hoc ad illam p̄tinet vetustatez. que in s;
 uirtutē generat. Sed locum accessit sanctas. figura-
 ta est et libtas. Theo. Vel cesio auris dextre sui
 principis faceret totū signum erat surditatis eozū
 que p̄cipue in principib⁹ sacerdotum moleuerat.
 Nō autem demuo restituta sit auris. significat vl-
 timam repacōnem intellectus in israeliticis ve-
 mente hētia. Aug⁹. factum autem petri dñs im-
 pbavit et p̄gredi vltra pbibuit. Vnde sequit.
 Dixit ergo ih̄sus petro. Mitte gladiuz tuū in va-
 gnam. et em̄ ille ad pacienciā omonend⁹ fuit. et s;
 ad intelligenciam ascritend⁹. Chriſt. Non solum
 autem inuis eum cohibuit. ut matheus refert. sed
 et aliter consolatur eum dicens. Calicem quez de-
 dit mihi pater. non vis ut bibam illum. Ostendēs
 qm̄ non illoz virtutis que fiebāt. erant. sed sue

concessionis. et q̄ non est deo contrarius. sed obediens usq; ad mortem. Theo. In eo autem q̄ ipsam calicem dicit q̄ sibi grata et acceptabilis pro salute mortalium mors videat̄ edisserit. Aug. q̄ autem a patre traditum sibi dicit calicem passionis. Illud est qd̄ ait ap̄tus. Proprio filio non peperit. sed pro nobis omnib; tradidit eum. Verum autor calicis huius est etiam ip̄e qui bibit. unde idem apostolus dicit. Xpus dilexit nos. et tradidit seipsum pro nobis.

Cohors ergo et tribunus et ministri iudeorum comprehenderunt ihesum et ligauerunt eum et adduxerunt eum ad annam primum. Erat enim socer caphas qui erat pontifex anni illius. Erat autem caphas qui consilium dederat iudeis. quia expedit vniuersi hominem mori pro populo.

bus occidens. h̄ recipiendum corde apprehenderet. nunc autem quoniam eum illo modo comprehendit. ab eo longius recesserunt. Sequitur. Et ligauerunt eum. a quo solui potius velle debuerunt. et erant forte mei qui postea liberati ab eo dixerunt. Dirupisti viscera mea. Postea vero quod persecutores tradente iudam dominum ligauerunt. ut intelligat iudas non laudabilis utilitate tradidit huius. sed sceleris voluntate damnabilis. subditur. Et adduxerunt eum ad annam primum. Chrysostomus. Pre delectatione enim gloriabantur in his que fiebant. quasi trophaeum statuentes. Aug. Nec tacet causam cur ita factum sit. subdens. Erat enim socer caphas. qui erat pontifex anni illius. Merito et matheus cum id breuius narrare voluisset. eum ad capham ductum fuisse. omnes morat. quia et ad annam prius ideo ductus est. quod socer eius fuerit. ut intelligens sit hoc eundem capham fieri voluisse. Beda. Quatenus dum a consilium pontifice damnaret. ip̄e quod minoris criminis reus haberetur. vel fortassis sic domus eius sita erat ut preterire eam non possent. Sive diuinitus actus est. ut qui erant affines sanguine. sociarentur in scelere. Sed quod dicit quod esset pontifex anni illius. sonat contrarium legi. In qua preceptum erat. ut vnus esset pontifex summus. quo mortuo succederet ei filius suus. Sed iam pontificatus ambitio erat infectus.

Alchui. Refert enim iosephus istum capham vniuersi anni sacerdotem redemisse. Non ergo mirum si iniquus pontifex inique iudicauerit. sepe qui pro auariciam ad sacerdotem accedit pro iniusticiam in eo suatur. Chrysostomus. Ne autem audire vincula auditor tumultuetur. recoluit propheta quoniam mors eius salus fuit orbis terrarum. Unde sequitur. Erat autem caphas qui consilium dederat iudeis quod expedit vniuersi hominem mori pro populo.

minem mori pro populo. Tanta enim est veritatis superabundancia. ut et inimici eam personent.

Sequebatur autem ihesum symon petrus. et alius discipulus. discipulus autem ille erat notus pontifici. et intravit cum ihesu in atrium pontificis. Petrus autem stabat ad hostium foras. Exiit ergo discipulus alius qui erat notus pontifici. et dixit hostiarie. et introduxit petrum. Dicit ergo petro ancilla hostiaria. Nunquid et tu ex discipulis es hominis istius. Dicit ille. Non sum. Stabant autem serui et ministri ad prunas. quia frigus erat. et calefaciebant se. Erat autem et petrus cum eis stans et calefaciens se.

Aug. 8 con. eua. De petri temptatione que inter dominum contumelias facta est non eodem ordine omnes narant. Nam ipsas primo commemorat matheus et marcus. Deinde petri temptationem. Lucas vero explicat per us temptationes petri. demum dominum contumelias. iohannes autem incipit petri temptationem dicere. cum dicit. Sequitur autem ihesu symon petrus. et alius discipulus. Alchui. Ex deuotione sequebatur magister quous a longe propter timorem. Aug. Quis sit autem ille alius discipulus. non temere affirmandum est. quia tacetur. Solet autem se idem iohannes ita significare et addere. quem diligebat ihesus. fortassis ergo et hic ip̄e est. Chrysostomus. Se autem occultat humilitatis gracia. Etenim hic magna rectitudinem enarrat. quo omnibus fugientibus ipse sequitur. sed proponit sibi petrum et suum ipsum coactus est memisse ut discas quoniam cerci alius enarrat ea que facta sunt in atrio quasi intus extrinsecus. Succidit autem propriam laudem. subdens. Discipulus autem ille erat notus pontifici. et intravit cum ihesu in atrium pontificis. Non enim hoc ut magnum quid de seipso ponit. sed quia dixit. quod intravit cum ihesu solus. ut non estimes hoc excelsis mentis esse. addit causam. igitur petrum venisse illuc. amoris fuit. non intrasse autem intra timoris. Unde sequitur. Petrus autem stabat ad hostium foras. Alchui. foris stabat qui negaturus erat dominum. nec erat in christo. qui christum confiteri non erat ausus. Chrysostomus. Sed quomodo et petrus intrasset utique domum si ei ocellus esset. indicauit subdens. Exiit ergo discipulus alius qui erat notus pontifici. et introduxit petrum. Ideo autem ip̄e eum non introduxit. quia christo adhaerebat et sequebatur eum. Sequitur. Dicit ergo ancilla hostiaria. Nunquid et tu ex discipulis es hominis istius. Dicit ille. Non sum. Quid dicit o petre. Nomen prius dixisti. et si oportuerit. animam meam pro te ponam. Quid ergo factum est. quomodo nec hostiarie fers interrogaciones. Non erat miles qui interrogabat sed hostiaria vilis. neque dixit seductoris discipulus es hominis istius. quod miseretis erat. Dicit autem

nunquid et tu. qz johānes intus erat Aug⁹. Sz quid mirum si deus vera p dixit. homo autem falsa psumpsit. Sane in ista. que iam cept a est. negacō ne petri. debemus aduertere. non solū ab eo negati xpm. qui dicit cum non esse xpm. sed ab illo etiā qui negat se esse xpianum. Dñs em̄ non ait petro. Discipulum meū te negab. sed me negabis. negavit ergo ipm cum se negavit esse discipuluz. Quid autē aliud isto mō q̄ se negavit esse xpianū. Quā multi postea etiā pueri et puellē potuerūt mortē p xpi confessione contemnere. et regnū celoz rum fortiter mterire. qd̄ tunc iste non potuit. qui claves regni eius accepit. Ecce vnde dictū est. Si nite hōs abire. quia quos dediti mihi. non pdidi ex eis quenq̄. Vtiqz em̄ petrus si negato xpo hinc iret. quid aliud q̄ p̄iret. Christo. in smone de petro et helia. Ideo autem diuine puidencie secre tum pmisit ut p̄nus ip̄e laberet petrus. q̄ erga peccantes duriorē simam p̄m̄ calis intuitu temparet. Petrus em̄ orb̄ terraz. doctor et m̄ḡ peccauit. et veniam impetrauit. ut hęc indulgencie norma et regula iudicantibz p̄beret. Ideo em̄ non angelis arbitroz. om̄ssam sacerdotij potestatem. ne cum ip̄i m̄ime peccarēt. in peccatozibz sine misericordiz. vindicarent. homo passibilis sup̄ homines ordnatur ut dum ip̄e in alijs suas recolit passi ones. mitem apud eos se p̄beat a benignū. Theo Quidam tamē manem quānd̄ gratiā appantes petro dicunt q̄ ideo negavit petr⁹ qm̄ volebat semper esse cum xpo. a sequi ornue. Nonuit em̄ q̄ si fateretur se esse de xpi discipulis. diuideret ab eo a non haberet vltra spacium sequēdi v. dendiqz dilectum. vñ simlabat se officium gerere m̄stroz. ne vultus m̄st̄cia eegnitus excluderet. vñ sequitur Stabāt autem serui et m̄stri ad prunas quia frigus erat et calefaciebant se. Erat autē et petrus stans cum eis et calefaciēs se Aug⁹. Non hypens erat et tamen frigus erat quale solet etiā equinoctio verno accidere Greg. ij. mōra. Jam autē m̄t⁹ a caritatis calore petrus torpuerat et ad amorem p̄ntis vite quasi ad p̄secutoz prunas m̄firmitate estuante recalabat.

Pontifex autem interrogabat ihesum de discipulis eius. et de doctrina eius. Ihesus respondit. Ego palam locutus sum m̄do. ego semp̄ docui in sinagoga et in tēplo. quo omnes iudei cōuenerunt. et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas. Interroga eos qui audierunt. qd̄ locutus sum ipsis. Ec-

Christ. Quia xpo nullum crimē inferre poterant. de discipulis interrogabant. vnde dicitur. Pontifex autem interrogabat ihesū de discipulis eius. fortassis vbi erant vel eius gratia eos collegit. Hoc autem dicebat quasi sedicio sum et nouaz rerū factorem euz redarguere volens. quasi n. illo alio at tendente ei q̄ eius discipulis Theo. Explo rat insup̄ de doctrina. vnde sequitur.

ce hī sciunt. que dixi rim ego.

Et de doctrina eius cuiusmodi sc̄ foret vtrum a lege discere pans et adūsa moy-

si. ut exinde occasione concepta ut dei em̄ū pdat Alchui. Non em̄ cognoscende veritatis amore mterrogat. sed ut causam inueniret q̄ eum acci sare potuisset. et tradere romano p̄sidi ad damnandum. Sed dñs ita tempauit r̄sionem. ut nec veritatem taceret nec se defendere videret. Sequitur em̄. Respondit ihes⁹. Ego palam locutus sum m̄do ego semp̄ docui in sinagoga et in templo q̄ omnes iudei conuenerūt. et in occulto locutus sum nihil.

Aug⁹. Non p̄ter eundā nascitur h̄ questio. Si em̄ ip̄is discipulis non loquebat palam. sed coram p̄mittebat qm̄ palā fuerat locutus. quo palam locutus est m̄do. Deinde ip̄is discipulis suis multo manifestius loquebat. qm̄ cum eis erat remotus a turb. tunc em̄ et p̄bolas aprebat. quas clausas p̄fererat ad alios. Sed m̄telligendū est ita eum dixisse palā locutus sū m̄do ac si d̄risset. Multi me audierūt. et rursus non erat palā. qz nō m̄telligebant. et q̄ seorsū discipulis loquebat. non in occulto vtiqz loquebat. Quis namqz in occulto loq̄ qui coram tot homibz loquitur. p̄t̄m̄ si hoc loq̄ pauis. qd̄ p̄ eos velit innotescere multū Theo Remmificū autē hic p̄phetie que dicit. Non in occulto locutus sū. nec in occulto terre tenebroso Christo. Vel locutus est quidē in occulto. h̄ud ut hī estimabāt. trepidans et sedicōnem faciēs. sed vbi multoz audicōne. supiora erant. que dicebātur. Volens autē ex sup̄abūdancia fidedignum cōstituerē suū testimonium. subdit. Quid me interrogas. Interroga eos qui audierunt. quid locutus sū ipsis. Ecce hī sciunt que dixerim ego. q. d. Tunc de meis mterrogas. mterroga inimicos meos qui insidiant mihi. Sunt autē h̄ verba confidentis m̄coz. que dicta erant veritate. Hęc est em̄ veritatis maltriacabilis de. ostracō. cum inimicos q̄s inuocat testes Aug⁹. Ipsa em̄ que audierunt. a n̄ m̄tellerāt. talia erant. ut non possent iuste ac veraciter criminar. Et q̄cienscūqz mterrogādo tēp̄rarunt ut inuenirent vñ accusarēt eum. sic eis respondit. ut omnes eoz retunderent. doli. et calumnie eozum frustrarentur.

Hęc autem cum dixisset. vnus assistens ministrorum dedit alapam ihesu dicens. Sic respondes pontifici. Ihesus respondit ihesu. Si male locutus sum testimonium perhibe de malo. Si autē bene. quid me cedis. Et misit eum annas ligatum ad capharnam. pontificem.

Theo. Cum ihes⁹ astancium interpelasset testimonium. volens se nimister excusare q̄ non esset de hīs qui admirabantur ihesū. p̄cūs fit eum. Vnde dicitur. Hęc autē cum dixisset. vnus assistēs ministrorū dedit alapam ihesu dicens. Sic respondes pontifici Aug⁹. de cōeuan. Hic sane ostēditur q̄ ānas pontifex erat. nondū em̄

erat missus ad caypham. cum is diceretur. Et hos duos annas et caypham pontifices. commemorat etiam lucas in principio euangelij sui. A'cbui. Hic impletur propheta. Dedi maxillam meam percipientibus. Sed ihesus misse percussus. mansuete respondit. Unde sequitur. Respondit ei ihesus. Si male locutus sum testi. Non inquit phariseo de malo. Si autem bene quid me cedis

Theo. quasi diceret. Si habes ex his que nunc a me plata sunt. reprehendere. unde quod male dixerim. Quod si ne quis quid furis. Vel etiam sic. Si peccatum docui cum in sinagogis docebam. certifica principem sacerdotum. quod si recte docui. ita ut etiam vos ministri miraremini. quid me nunc cedis. que prius admirabaris. Aug. quod ista ratione verum mansuetudinem. quod ei accepit alapam. nunquid vellet eum qui percussit. aut celesti igne consumi. aut terra dehiscente sorberi. aut correptum demonio volutari. aut etiam alia homini qualibet pena vel etiam gravio re puniri. Quid horum pro potentiam vultus non potuisset. pro quem factus est mundus. nisi potentiam nollet docere malisset. qua vincit mundus. Unde dicit aliquis. cur non fecit quod ipse precepit. percipienti se non sic respondere. sed maxillam debuit alteri prebere. Quid quod et mansuete respondit. et non solum alteram maxillam iterum percussuro. sed totum corpus figendum paravit in ligno. et hinc potius demonstravit sua illa precepta paciencie non ostentacione corporis. sed cordis paracione fienda. fieri enim potest ut alteram maxillam visibiliter homo prebeat iratus. quanto ergo melius et respondet vera placatur. et ad preberendam gravio. tranquillo animo fit patitur. Christo. Quid igitur consequens erat. nisi aut id arguere aut acceptare quod dictum est. sed hoc non fit. ea enim que fiebant. non erant iudicium. sed sedicio et tirannia. Non inveniunt autem quid plura facerent. mittit eum ligatum ad caypham. unde sequitur. Et misit eum annas ligatum ad caypham pontificem Theo. Suspicantes huic cum astucio. esset excogitatum aliquid posse aduersum ihesum dignum morte. Aug. Ad istum autem sicut matheus dicit. ab inicio ducebat quantum nam ipse erat illius anni princeps sacerdotum. Alterius quippe intelligendi sunt solere animas agere pontificatum. et credendum est secundum voluntatem cayphe id esse factum. ut ihesum primo ad annam ducerent. vel etiam domos eorum ita fuisse positas. ut non deberet annas a transeuntibus perterritus. Beda. quod autem dicit ligatum non sic intelligendum quod tunc tamen fuerit ligatus. sed tunc ligatus est cum est captus. itaque ligatum ad caypham misit. sicut sibi fuerat prentatus. siue fieri potuit. ut ad horam solueretur quatinus discerneretur et post hoc discussus iterum ligaretur. et sic ad caypham mitteretur.

Erat autem symon petrus stans et calefaciens se. Dixerunt ergo ei. Nunquid et tu ex discipulis eius es. Negavit ille. et dixit. Non sum. Dicit unus ex ser-

Aug. Cum dixisset euangelista quod ihesum ligatum miserat annas ad caypham. Reversus est ad locum narrationis ubi reliquerat petrum. ut explicaret quod in domo anne de-

uis pontificis. cognatus eius cuius abscidit petrus auriculam. Nonne ego te vidi in orto cum illo. Iterum ergo negavit petrus. et statim gallus cantavit.

contigerat. Unde dicitur. Erat autem symon petrus stans et calefaciens se. Hic recapitulat quod ante iam dixerat. Christo. Vel multo stupore detinebatur. qui feruidus erat. ut deducto ihesu de cetero non mouere-

tur. Sed hoc fit. ut discas. quanta nature sit imbecillitas. cum deus hominem dereliquerit. et interrogatus rursus etiam negat. Unde sequitur. Dixerunt ergo ei. Nunquid et tu ex discipulis eius es. Negavit ille. et dixit. non sum. Aug. de con. eu. Hoc loco inuenimus non ante ianiam sed ad focum stantem secundo negasse petrum. quod fieri non possent nisi iam redisset postea quod foras exierat. ut matheus dicit. Neque enim iam exierat. et foris vidit eum alteram ancilla. Sed cum exire eum vidit id est cum surgeret. et exiret. animaduertit eum et dixit his que erant ibi. id est qui simul erant ad ignem intus in atrio. Et hic cum ihesu nazareno erat. Ille autem qui foras exierat. hoc audito. rediens iuravit illis contra. nitentibus quia non noui hominem. Deinde in eo quod iohannes hic ait dixerunt. Nunquid et tu ex discipulis eius es. quod redeunt et stanti dictum intelligimus. Hoc quod confirmatur. non illam tamen alteram ancillam quam commemorat. in hac secunda negacione matheus et marcus. sed et aliam quandam commemorat lucas cum petro illud egisse. Unde iohannes dicit. Dixerunt ergo ei. iohannes autem secutus de tercia petri negacione ita explicat. Dicit unus ex suis pontificis cognatus eius cuius abscidit petrus auriculam. Nonne ego vidi te in orto cum illo. Quod matheus et marcus non singulari. sed plurali numero enunciant. eos que cum petro agebant. cum lucas vnum dicat. Iohannes quod vnum eum cognatum eius cuius abscidit petrus auriculam. facile est intelligere aut plurali numero pro singulari usitata locutione usurpasse. Matheus et marcus. aut quod vnus maxime tanquam sciens et qui eum viderat affirmabat. Ceteri autem secuti eius fidem petrum simul usquebant. Christo. Sed neque ortus in memoria eum reduxit eorum que ibi dicta sunt. Neque multa dilectio quam illic pro verba multa ostendit. Unde sequitur. Iterum ergo negavit petrus. et statim gallus cantavit. Aug. Ecce me dicit completa est predictio. egroti omnem presumpcio. Non enim factum est. quod ille dixerat. animam meam pro te ponam. sed factum est. quod ille predictum erat. Terrene negavit. Christo. Euangeliste vero recordere negacionem petri scripserunt. non discipulum accusantes. sed nos erudire volentes. quantum malum sit. non deo totum concedere. sed in semetipso confidere. Beda. Misit autem pro prima petri negacione illi designant. qui ante passionem ipsius negauerunt eum esse deum. Per secundam vero illi qui post resurrectionem eius in diuinitate pariter et humanitatem offenderunt. Item pro primo gallicantum. ipsius designatur capitis resurrectio. Per secundam autem celebrabitur totius corporis. Per primam autem

ancilla q̄ petru negare coegit. desiḡt cupiditas.
Per secundā. carnis delectacō. p̄ vnū seu plures
suos demones qui suadent xp̄m negare.

Adducunt ergo ih̄esu
ad caypham in p̄toriu.
Erat autem mane. et ip̄
si non introierunt in p̄
torium. ut non conta
minarentur. sed ut mā
ducarent pascha. Exi
uit ergo pylatus ad e
os foras et dixit eis.
Quam accusacionem
affertis contra hominē
hunc. Responderunt et
dixerunt ei. Si non es
set hic malefactor. nō
tibi tradidissimus euz
Dicit ergo eis pylat⁹
Accipite eum vos et se
cundum legem vestrā
iudicate eum. Dixerūt
ergo ei iudei. Nobis n̄
licet interficere quen
q̄. ut s̄mo ih̄esu imple
retur. quem dixit. sig
nificans qua morte ef
set moriturus.

habitante. dñm suū seorsū iudicē fecerz Aug⁹. de
con. euā. Tamē ad ip̄m cayphā ab inicio ducebāt
ad quē in extremo p̄duct⁹. Sed qz iam tarq̄ ouī
ctuz reū adducebant. Cayphā autē iam ātea visuz
fuerat ut ih̄esus moreret. nulla mora in̄posita est
quā occidend⁹ pylato ēderet. Sequit̄ erat autē
mane. Chri⁹. Anteq̄ gall⁹ cantaret ad cayphā
duci. mane vero ad pylatū. Per que demonstrat
euangelista. qm̄ p̄ totum mēdiū noctis. a cap
pha in̄rogatus in nullo redarguit. q̄ idcirco mi
sit eum pylato. Sed illa alijs dimittēs enarranda.
ip̄e quesuit qd̄. emceps est. Sequitur em̄ et ip̄si
non introierūt in p̄torium Aug⁹. hoc est in eā
partē dom⁹ quā pylatus tenebat si ip̄a erat dom⁹
cayphe. Cur autē non introierūt exponit subdēs
Vt non contaminarentur. s̄ manducaret pascha.
Chri⁹. Dñm tunc iudei faciebāt pascha. Ip̄e vero
ante vnā diem tradidit pascha. resuans suam occi
sionem sexte ferie quādo vetus pascha fiebat. vel
pascha dicit totū festum Aug⁹. Dies em̄ agere
ceperant azimoz. quibus dieb⁹ stamnacō illis
erat. in aliemgene habitaculū intrare Alehui.
Pascha em̄ pprie dicebatur dies illa qua agn⁹ ad
vesperam quartadecima luna occidebat. Septem

vero dies sequētes. dies azimoz dicebant. in quib⁹
nihil fermentatū in domib⁹ eoz. debuit inue
niri. Sed tamē dies paschalis inuenit̄ inter dies azi
moz. ut apud matheū. Prima autē die azimoz ac
cesserunt discipuli ad ih̄esu dicentes. vbi vis pare
mus tibi comedere pascha. Pascha etiā dies azi
mozum inueniunt̄ nonnati. sicut hic. ut manduca
rent pascha. Pascha em̄ non immolacōnez agm̄ s̄
notat. que fiebat q̄rtadecima luna ad vesperā. sed
magnam solēmitatez que. xv. luna celebraf. post
agm̄ immolacōnem. q̄rtadecima em̄ luna dñs sicut
et alij iudei pascha celebrauit. Quintadecima luna
qñ magna solēmitas celebraf est crucifixus. q̄r
tadecima vero luna cepit esse immolacō. ex q̄ cap
tus est in orto Aug⁹. O impia cecitas. aliemgene
iudicis p̄torio stammari timebāt. et fratris in
nocentis sangnem non timebāt. Nam q̄ etiam dñs
erat et vite dator qui occidebat non eoz consciē
cie sed nesciencie deputeē Theo. Sed pylatus
ut cumqz p̄cedens mituis ip̄e idē egreditur. Vn
de sequit̄. Exiit ergo pylatus ad eos foras. Vnde
autem erat consuetudo iudeoz. ut quem mortis re
um iudicarent. vinctum p̄sidi traderēt. ut dū pre
ses vinctū cerneret. intelligeret et morti addictum.

Chri⁹. Sed videns eum ligatū et a tot addu
ctum. non estimavit s̄ argumentū esse maltricabi
le accusacōnis. sed in̄terrogat. Vnde sequit̄. Et di
xit eis. Quā accusacōnem affertis aduersus homi
nem hunc. Inueniēs em̄ dicit esse iudicium eos
rapuisse. suppliciu autē illi concedere. Sed illi res
nuentes ex directo accusacōnem. et dicitur quis
busdam vtunt̄. Vnde sequit̄. Responderūt ei dixe
runt. Si non esset s̄ malefactor. non tibi ēdidissē
mus eum Aug⁹. in̄terrogant at qz r̄ideant ab in
mundis spiritib⁹ liberati. ceci videntes. mortui re
surgent es. et qd̄ omnia sup̄a. stulti sapiēt̄. vt
fit malefactor ih̄esus. sed ista dicebāt de quib⁹ per
p̄phetam iam ip̄e prediret. Retribuebant mihi
mala p̄ bonis Aug⁹. de con. euā. Sed videndū
est ne contra s̄. qd̄ lucas dicit. certa in eo dicta
esse crimina. Ceperūt autē illum inquit accusare.
dicentes. Vdūc inuenim⁹ subuertētēz genē n̄ am
et phibentē tributa dari cesari. et dicentē se xp̄m
regem esse. Sed s̄m ioh̄anem videntē iudei nolū s̄
se dicere crimina. ut eoz auctoritatē secur⁹ pyla
tus. quid ei obicerēt. desineret querere s̄ ob hoc
tantū nocentē crederet. q̄ sibi ab eis tradi meruis
set. Ergo intelligere debem⁹ et s̄ dictum esse. et il
lud qd̄ lucas memorauit. Multa em̄ dicta et mul
ta responsa sūt. Vnde in naracōnem suam quisqz
posuit. qd̄ satis esse iudicauit. Nam et ip̄e ioh̄anē
dicit quedā que obiecta sūt que suis locis videbi
mus. Itaqz sequit̄ dicit ergo eis pylatus. Accipi
te eum vos et s̄m legem vestram iudicate eum.
Theo. q. d. Quomā ad votum iudicium poscitis.
et sup̄bitis. ac si nihil vnqz p̄phanū egeritis. acci
pite vos et damnare. Ego namqz nequaqz talis iu
dex efficiat Alehui. Vel hoc dicit. q. d. vos q̄ legem
habetis. scitis quid lex de talib⁹ iudicet. s̄m
qd̄ iustum esse scitis. ita facite. Sequitur. Dixerūt
ergo iudei. nob̄ non licet interficere quenqz Aug⁹.
Sed nonne lex eis p̄cepit ne malefactorib⁹ p̄st̄im

reducto:ibus adeo qualem istum putabāt pare: ceant. Sed intelligend est eos dixisse non sibi lice: re interficere quenq̄. ppter festi diei sanctitatē. quem celebratē iam ceperāt. Ita ne omnē sensum nimia malicia p̄didistis. ut idēo vos a sanguine in: nocentis impollutos esse et edatis. qz eum funden dum alteri traditis. *Chriſt.* Vel idēo ip̄i euz non interfecerūt. qz multum de potestate eoz abscisū erat eis. romans rebus subiacētib⁹. Vel aliē. qz dixerat eis. Scdm̄ legem vestrā interficite eū. vo lentes ostendere qz peccatū eius non ē iudaicū. di cunt. Non licet nob̄. Non em̄ fm̄ legem nr̄am pec cavit. s̄ crimen eius est publicū. qz se regem dixit. Vel qz eum crucifigi cupiebāt. ut eiam mō mor: tis eum diffament. Non aut em̄ licebat eis crucifis gere. Sed qz alio modo interficiebant. monstrat stephanus ab eis lapidatus. Et idēo subdit. ut s̄ mo ihesu impleret. quem dixit. significās qua mor: te esset moritur⁹. qm̄ sez iudeis crucifigere nō li cebat. Aut dicit s̄ euāgelista qm̄ non ab eis soluz sed et a gentib⁹ debebat mterfici. *Aug⁹.* Sic em̄ legimus apud marcū ubi ait. Ecce alc̄ endim⁹ hies rosolimā et filius homis tradet̄ principib⁹. facerz totum et scribis. et tradent eum gentib⁹. Pylatus autem romanus erat. eumqz in iudeam romani pre fidem miserāt. Ut ergo iste s̄mo ihesu impleret ut id est ut eum sibi traditū gentes interficerēt. nolū erunt eū accipere. dicentes. Nobis non licet.

Introuit ergo iteruz in pretorium pylatus. et vocauit ihesum. et dixit ei. Tu es rex iudeo rum. Et respondit ihesus. A temetipso s̄ di: cis. an alij dixerunt ti: bi de me. Respondit pylatus. Nūquid ego iu deus sum. gens tua et pontifices tui tradide runt te mihi quid feci sti. Respondit ihesus. Regnum meum non ē de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnū meum. ministri mei utiqz decertarent. ut non traderer iudeis. Nunc ergo regnum meum n̄ est hinc. Dixit itaqz ei pylatus. Ergo rex es tu. Respondit ihesus. Tu dicis. quia rex suz ego. Ego in hoc nat⁹

Chriſt. Pylatus ab odio iudeozū eri pi volens iudicium non p̄traxit in lon gum. Vnde dicitur Introuit ergo itez rum in p̄torium py latus et vocauit ihe sum. *Theo.* seoz hū eo qz magnam habe bat s̄ eo suspicōnez Proponebat aut ez omnia exquisite ris mari. amore strepi tu iudeozum. vñ sez quitur. Et dixit ei. Tu es rex iudeozum

Alchui. His ver bis ostendit pylat⁹ iudeos obieciſſe hoc criminis. ut diceret se esse regem iudeozū

Chriſt. Vel s̄ py latus. a multis audi erat. quia vero nis hil il li habebant di cere. ut nō multa fi eret iuestigacō. qd̄ gmm̄ter dicebat. hoc in medium duce re vult. Sequitur. Et respondit ihesus. A temetipso hoc di cis. an alij tibi dixer

sum. et ad hoc veni in mundum. ut testimoni um phibeam veritati. Omnis qui est ex veri tate. audit meam vocē. Dixit ei pylat⁹. Quid est veritas.

Theo. Inuit ex hoc pyla tum esse vecordem. ac indiscrete iudicā tem. ac si dicerz. Si hoc ex teipso loque ris p̄de signa mee rebelliois. at si ab alijs p̄cepisti. inq̄si cōnem fac ordinari am. *Aug⁹.* Scies bat utiqz dñs et qd̄

ipse interrogauit. et qd̄ ille responſurus fuit. S̄z tamen dici voluit. non ut ip̄e sciret. sed ut ascriberet̄. qd̄ voluit ut sciret̄. *Chriſt.* Non ergo ig norans interrogat. sed ab ip̄o accusari iudeos vo lens. vnde sequit̄. Respondit pylatus. Nunq̄d ego iudeus sū. *Aug⁹.* Abstulit a se suspicōnem qua possit putari a seipso dixisse. id se a iudeis aus disse demonstrans. vnde subdit. Gens tua et pon tifices tui d̄diderūt te mihi. Demde dicēdo. Quid fecisti. satis ostendit. illud ei p̄ crimie obiectum. Tanq̄ diceret. Si te reges negas. quid fecisti. ut traderis mihi. quasi miz. non esset. si p̄m̄d̄ iudi ci d̄deret̄. qui se diceret regē. *Chriſt.* Reducit autem pylatū non valde malū exntem. et vult ostē dere qz non est homo iudus. sed deus et dei filius et qd̄ formidauerat pylatus. dissoluit tir̄ am̄dis su spicōnem. vnde sequit̄. Respondit ihesus. Regnū meū non est de hoc mūdo. *Aug⁹.* Hoc est qd̄ bo nus m̄ḡ scire nos voluit. s̄ prius nob̄ demonstrā da fuerat vana hoim de regno eius op̄nio. siue gē cum. siue iudeozū. a quib⁹ id pylatus audierat. q̄ si p̄p̄terea fuiss̄ morte plectend⁹ qz illicitum affe ctauerit regnū. Vel qm̄ solent regnaturi in iudez te regnanti. et videlicet cauend⁹ erat. ne huius re gnum siue romans. siue iudeis esset aduersuz. qz si interrogante pylato continue r̄ndisset. non eiam iudeis. sed solis gentib⁹ hoc de se op̄m̄tib⁹ r̄ndis se videret̄. Sed post r̄nsionez pylati. iam iudeis et gentibus optumus ap̄cūsqz r̄ndit. q. d. Audit e iu dei et gentes. non impedio dñacionez vestram in hoc mūdo. Quid vultis amplius. Venite credēdo ad regnū qd̄ non est de s̄ mundo. Quid est em̄ eius regnū. nisi credentes in eū. quibus dicit. De s̄ mū do non estis q̄uis eos esse vellet in mūdo. Vnde et hoc non ait. Regnū meū non est in s̄ mundo. s̄ nō est de hoc mūdo. De mūdo em̄ est quicq̄d hoim a deo quidē creatū. sed ex adam viciata stirpe gene ratum est. factum est autē regnū non iam de mun do. quicq̄d inde in xp̄o regnatum est. Sic em̄ nos deus eruit s̄ potestate tenebrarū et trāstulit in re gnum filij caritatis sue. *Chriſt.* Vel s̄ dicit. quoz mam non tenet regnū. ut s̄ reges terreni tenēt. s̄ qm̄ desup̄ habet principatuz qui non ē human⁹. s̄ multo maior et clarior. vnde subdit. Si ex s̄ mūdo esset regnū meū ministri mei utiqz decertarent. ut nō traderer iudeis. Ostendit s̄ regni eius qd̄ ap̄ nos est. imbecillitatē. qm̄ a ministris habet fortitu dinē. su prius vero regnū sufficiens est sibi ip̄i. nul lo indigens. si igitur manus est illud regnū. volēs captus est seip̄s tradens. *Aug⁹.* Cum aut em̄

pballer regnū suū nō esse de hoc mundo. Subdit
 Nunc autē regnū meum nō est hinc. Non dicit non
 est hic. hic em̄ est regnū eius vsq; ad fines seculi.
 habens intra se omnia zizama vsq; ad messem. sed
 tamen non ē hinc. quia perēgnat in mūdo. Theo.
 Vel ideo non dicit. non est hic. sed nō est hinc. s̄ā
 regnat in mūdo et vitē eius. p̄uisione. et iuxta vos
 tum cuncta disponit. Non est autē ab infimis con-
 stitūtū regnū eius. sed celit⁹ ante secula. Chri-
 stine autem heretici accipientes occasionē. alienū
 eum esse a mundi dōdōne dicūt. Sed cū dicit. Re-
 gnum meum nō est hinc. non puat munda sua p̄-
 uidencia et p̄lacōne. sed dōdit regnū suū nō esse
 humanū. neq; corruptibile. Sequit̄. Dicit itaq; ei
 pylatus. Ergo rex es tu. Respondit ihesus. Tu di-
 cis q; rex sū ego. Aug⁹. Non q; regē se timuit
 confiteri. sed ita dictū est. ut neq; regem se neget
 neq; regem se talem esse fateatur. cum regnū pu-
 tetur esse de hō mūdo. Dictum est em̄. Tu dicis. ac
 si diceretur. Carnalis carnalis dicis. Deinde subiū-
 git. Ego in hoc natus sū. et ad hō veni in mundū. ut
 testimōniū p̄hibeam veritati. Non ē p̄ducēda huius
 ius p̄nomis syllaba q; ait. In hō natus sū tanq̄ dix-
 rit in hoc renatus sū. sed corripienda tanq̄ dixerit
 ad hō natus sum. sicut et ait ad hoc veni in mundū.
 Vnde manifestū est eum tempalē natuitatē suam
 hic commemorasse. qua incarnat⁹ venit in mundū. non
 illam sine initio qua deus erat. Theo. Vel aliter
 Quæsit⁹ p̄ pylatū si dñs esset rex. ego inquit in hō
 natus sū id est ad hoc q; rex sū. hoc em̄ ip̄o q; a re-
 ge p̄ductus sum. me q; testor fore regē. Chri-
 stus. Si igitur rex natus est. nihil nisi accipiēs habet.
 Ad hoc inquit veni. ut testimonium p̄hibeā verita-
 ti. h̄ est ut hoc ip̄m suadeam omnib⁹. Et notand⁹ est
 q; suam humilitatē ostendit. dū dicentib⁹ qm̄ ma-
 jefact⁹ est. ferebat silens. qm̄ vero interrogatus
 est de regno. tunc locut⁹ est ad pylatū. erudiens
 eum et reducēs ad aliora. et ostēdit se nihil v̄futū
 opatum esse. p̄ hoc q; dicit. Ut testimonium p̄hibeā
 veritati. Aug⁹. Cum autem xp̄us testimonium p̄-
 hibet veritati. testimonium p̄hibet sibi. Cuius quip̄-
 pe est vox. Ego sū veritas. Sed quia nō omnū est
 fides. adiungit atq; ait. Omis qui est ex veritate.
 audit vocem meā audit utiq; interiorib⁹ auribus
 id est obedit mee voci. ac si diceret. credit mihi q;
 vero ait. Omis qui est ex veritate. gr̄am omenda-
 uit. qua s̄m p̄positum vocat. Nam si naturam cogi-
 temus in qua creati sum⁹. cum omēs veritas crea-
 uerit. quis non ē ex veritate. Sed non omēs sūt.
 quibus ut obediāt veritati. ex ip̄a veritate p̄sta-
 tur. Si em̄ dixisset. Omis qui audit voces meam ex
 veritate est. ideo dictus ex veritate putaret. quia
 obtempat veritati. Non autē hoc dicit. S; ait om-
 nis qui est ex veritate audit vocem meam. Audit
 utiq; ac p̄ hoc non ideo ē ex veritate q; eius audit
 vocem. sed ideo audit. q; ex veritate ē. quia h̄ illi
 donū ex veritate collatū est. Chri-
 stus. Vnde aut em̄
 dicens. attrahit et suadet fieri eoz. que dicuntur.
 auditorem. Ita demq; et eum cepit his breuib⁹
 verbis ut quereretur. quid ē veritas. sequit̄ em̄. Di-
 xit ei pylatus. Quid ē veritas. Theo. Nam fere
 ab omnib⁹ euauerat. et a cunctis erat incognita

dum essent increduli.

Et cum hoc dixisset.
 iterum exiit ad iude-
 os. et dixit eis. Ego nul-
 lam in eo inuenio cau-
 sam. Est autem consue-
 tudo vobis. ut vnaz di-
 mittam vobis in pascha
 Vultis ergo dimitta-
 re vobis regem iudeorum
 Clamauerunt omnes
 rursus dicentes. Non
 hunc. sed barrabam.
 Erat autem barrabas
 latro.

Aug⁹. Cum dix-
 isset pylatus quid ē
 veritas. credo in me-
 tem illi venisse. con-
 tinuo consuetudinē iu-
 deorum. q; solet eis
 dimitti vnus in pas-
 cha. et ideo non ex-
 pectauit ut videret
 ei ihesus. ne mora fi-
 eret cum recoluis-
 set mozem quo posset
 eis in pascha dimit-
 ti. qd̄ eum valde vo-
 luisse manifestū est.
 Vnde dicit. Et cum
 hoc dixisset. iterum
 exiit ad iudeos.
 Chri-
 stus. Sciebat em̄
 quidem q; h̄ indige-
 bat tpe infrogacō

Optebat autem eum eripe ab impetu iudeoz. Id
 circo et exiit. Alchui. Vel non expectabat audi-
 re responsum. q; forte indign⁹ fuit audire. Sequit̄
 Et dixit eis. Ego nullam in eo inuenio causam
 Chri-
 stus. Non dixit. q; peccauit et dign⁹ est morte.
 donate eum festo. sed p̄num eum excusans. tūc ro-
 gat ex abundantia. ut si nolent eum ut innocentiē di-
 mittere. saltem obnoxium donaret temp̄. Ideoq;
 nidixit. Est autem consuetudo vobis. ut vnū dimitta-
 tis vobis in pascha. Beda. Vnde consuetudo nō erat le-
 gis p̄ceptum. sed ex antiq̄ pat̄z tradicōne descen-
 dit. ut ob recordacōnem liberacōnis ex egypto.
 vnū eciam in die pasce dimitteret vinctū. Deinde
 exortatus dicit. Vultis ergo dimitta-
 tis vobis re-
 gem iudeorum. Aug⁹. Auelli em̄ ex eius corde n̄
 potuit. ihesū regem iudeoz esse tanq̄ h̄ ibi sic in
 titulo ip̄a veritas fixit de qua quid esset. interro-
 gavit. Theo. Pulchre autē pylatus r̄ndet p̄ h̄
 q; in nullo ihesus errauerit. h̄ frustra inquietatur
 ab eis velut regnū desiderās. Non em̄ qui se
 regem assereret. ac emulū romane potestatis ro-
 manoz vicarius absoluisset. Quāobrem in h̄ q; di-
 xit. Regem iudeoz absoluā. prius innoxium ihesū
 p̄dit illudiq; iudeos. q; d. que vos criminamini
 ut regem. se putantē hunc ego absolui iureo. qua-
 si non exitem. Aug⁹. Sed h̄ audito. clamauerūt
 vnde se quit. Clamauerūt omēs rursus dicētes. Nō
 hunc s; barrabā. Erat autē barrabas latro. Nō re-
 p̄hendimus o iudei q; p̄ pascha liberaatis nocentes
 sed occidistis innocentē. qd̄ tamē nisi fieret verus
 pascha non fieret. Beda. Quia ergo reliquerunt sal-
 uatorem et petuerūt latronē. vsq; hodie dyabo-
 lus sua latrocinia exercet in ip̄os. Alchui. Bar-
 rabas autē mterp̄taē. iste filius mḡi eoz id ē dy-
 aboli. qui huic latronem in suo scelere. iudeis in sua
 p̄fidia magister fuit.

CAPITVLVM.

.XIX.

Unc ergo apprehendit pylatus ihesus et flagellauit eum. Et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti eius. et veste purpurea circumdederunt eum. Et ueniebant ad eum. et dicebant. Aue rex iudeorum et dabat ei alapas. Exiit iterum pylatus foras. et dixit eis. Ecce adduco eum uobis foras. ut cognoscatis quia nullam in eo causam inuenio. Exiit ihesus portans spinam coronam et purpureum uelamentum. Et dicit eis. Ecce homo.

circūdederunt eum. et ueniebant ad eum et dicebant Aue rex iudeorum. et dabant ei alapas. Christus. quia enim pylatus dixit eum regem iudeorum. schema ei otus melie de reliquo imponit. Beda. Nam per diademate spinam illi imposuerunt coronam. et per purpureo uelamento quo reges ueteres utebantur. uelamē purpuream ei circumdant. ubi non debet uideri contrarium. quod matheus dicit. circumdedit eum clamidem cocceam quia ut origenes refert. uim sunt materie cocceus et purpurea. Coccule enim inciduntur. et ex his gutte sanguinis fluunt. ex quibus uersus. generis tingit uelamentum. Et quis si milites illudens de faceret. nobis tamen opabantur misteria. Nam per spinas coronam nostrorum designat peccatorum susceptionem. que sicut spinas terra nostri corporis germinat. In uelamento purpureo caro passionis subiecta significat. Purpura etiam uelamē cum de triumphis sanctorum martium gloriae. Christus. Non autem in uelamento principis erat. quod faciebant. sed ad gratiam uelamentum faciebant. quia neque circa inuicem ab illo iussi uerunt nocte. sed iudeis pecuniarum gratia gratificantes. omnia audebant. Tot autem et talibus factis ipse stabat silens. Tu uero audiens haec in mente habere continue. et regem orbis terrarum et angelorum dominum uidentem otumeliā patientem. et omnia ferentem silencio imitare. Aug. Sic enim implebantur. quae de se dixerat ipse. Sic martires informabantur ad omnia quae persecutores libuit ferre. proferenda. Sic regnum quod de se mundo non erat. superbum mundum non a troicitate pugnandi sed paciendi humilitate vincebat. Christus. Ut autem uicium quod a militibus factum erat. in eum uidentes respiraret a passione. coronas

Aug. Cum uis dei clamasset non ihesus sibi dimitti a pylato uelle propter pascha. sed barrabam latronem. subditur. Tunc ergo apprehendit pylatus ihesum et flagellauit. Hoc pylatus non ob aliud fecisse credendus est. nisi ut eius miris iudei faciat sufficere sibi estimarent. et usque ad eius mortem seuire desidererent. Ad hoc pertinet quod idem preses eam cohortem suam permisit facere que sequitur aut fortassis et iussit. Dixit enim quid deinde fecerit milites. pylatum tamen id iussisse non dixit. Sequitur enim. Et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti eius et veste purpurea

ihesum adduxit ad eos. Unde sequitur. Exiit iterum pylatus foras et dixit eis. Ecce adduco uobis eum foras. ut cognoscatis quia nullam in eo causam inuenio. Aug. Hinc apparet non ignorare pylato haec a militibus facta. siue iusserit ea. siue permisit illa se causa quam supra diximus. ut si eius iudicia inimici libentissime viderent. et ulterius sanguinem non sitirent. unde sequitur. Exiit ergo ihesus portans spinam coronam et purpureum uelamentum. non clarus imperio. sed plenus obprobrio. sequitur et dicit eis. Ecce homo. quod dicitur. Si regi inuidetis. iam peccate. quia abiectionem uidetis. feruet ignomia frigescat inuidia.

Cum ergo uiderent eum pontifices et ministri. clamabant dicentes. Crucifige crucifige eum. Dicit eis pylatus. Accipite eum uos et crucifigite eum. Ego enim non inuenio in eo causam. Responderunt iudei. Nos legem habemus. et secundum legem debet mori. qui a filius dei se fecit. Cum ergo audisset pylatus hunc sermonem. magis timuit.

Unde sequitur. Ego enim non inuenio in eo causam. Timuit enim eum ab accusationibus. Unde manifestum est quoniam a priora propter illos concessit mansuetudinem. Sed iudeos canes nihil horum inuicentiam conuertit. Nam sequitur. Responderunt iudei. Nos legem habemus. et secundum legem debet mori. quia filium dei se fecit. Aug. Ecce alia maior inuidia. pua quae de illa uidebat velut affectate illicito ausu regie potestatis. et tamen neutrum sibi ihesus mendaciter usurpauit. sed utrumque uerum est. et uirgenitum dei filius. et rex a deo constitutus super syon montem sanctum eius. et utrumque nunc demonstrat. nisi quoniam to erat potentior. tanto mallet esse patientior. Christus. Admirabile enim ipsis disputantibus uelabat. in plens. prophetiam illud. quod non aperuit os suum. in humilitate sua iudicium eius sublatum est. Aug. de cocce. eum. Hoc autem potest congruere ei quod lucas commemorat. in accusatione iudeorum dictum. Hunc inuenimus subuentem gentem nostram. ut adiungatur quod filium dei se fecit. Christus. Deinde pylatus quod dem timet ab ipsis auditis. et formidauit ne forte uerum esset. quod dicebat. et uideret inique agere. Unde sequitur. Cum ergo audisset pylatus hunc sermonem. magis timuit. Beda. Non timuit quia legem auduit. quia alienigena erat. sed magis timuit. ne filius

Aug. iudeorum inuidia pro christi ignominia non frigescit inardescit potius et increscit. Unde dicitur. Cum ergo uiderent eum pontifices et ministri clamabant dicentes. crucifige crucifige eum. Christus. uidit ergo pylatus omnia inaniter fieri. unde sequitur. Dicit eis pylatus. accipite eum uos. et crucifigite. Execrantis est hoc uerbum ad rem non concessam eos impellentis. Ipsi enim ducebant eum. ut cum presidis iudicio hoc fieret. Committit autem contra eum. iudicio presidis eum magis absolui

dei occideret. **Chriſt.** Illi vero ſi dicentes ſi hor-
tuerunt. ſi inefficunt eum. p quib9 optuerat adorare

Et ingreſſus eſt preto-
rium iterum. et dicit ad
iheſum. Vn es tu. Ihe-
ſus autem reſponſum
non dedit ei. Dicit ei
pylatus. Mibi non lo-
queris. Neſcis quia po-
teſtatem habeo cruci-
figere te. et poteſtate
habeo dimittere te.
Reſpondit iheſus. No-
haberes poteſtate ad-
uerſum me vlla9. niſi ti-
bi datum eſſet de ſuper.
Propterea qui tradi-
dit me tibi. maioris pec-
catum habet. Et exin-
de querebat pylatus
dimittere eum.

cere et excuſaciones componere. onſdens qm ad ſi-
vent Aug9. Hoc autem ſilenciū domini nri ihe-
ſu xpi non ſemel factum collatis oim euāgelista9
narracionibus reperitur. et apud pncipem ſacerdo-
tum. et apud herodem et apud ipm pylatum. ut n̄
frustra de illo pphetia pceſſerit. Sicut agnus cor-
ram tondente fuit ſine voce. ſic non apuit os ſuum
Tunc utiq9 qm interrogantib9 non reſpondit. qz
uis em̄ quibuſdā interrogantib9 ſepe reſpondit.
Tamen ppter illa in quib9 noluit r̄ndere ad ſi da-
ta eſt de agno ſiſtudo. ut in ſuo ſilenciō non reuſ ſi
innocens haberet. id eſt non ſicut male ſibi conſci9
qui de peccatis quincebatur ſuis. ſed ſicut manſue-
tus. qui p peccatis immolabat alienis. **Chriſto.**
Quia igitur ſiluit. Sequit̄. Dicit ergo ei pylatus
Mibi non loqueris. Neſcis qz poteſtate habeo cru-
cifigere te. et poteſtate habeo dimittere te. vide
qualiter ſeipm̄ condenmauit. Si em̄ in te totū po-
ſitum eſt cuius gracia nullam cām inueniens n̄ ab-
ſoluit. Quia igit̄ aduerſus ſeipm̄ ptulit. Reſpon-
dit iheſus. Non haberes poteſtate aduerſus me vl-
lam. niſi datum eſſet tibi de ſuper. oſtendens qm̄ non
ſimpliciter et ſm̄ alio9. oſequenciam hoc fit. ſed mi-
ſtice oſumatur. ſe igitur ſi audiens eſt times eum
ab omni erutu crimine. ſubdit. Propterea qui tra-
didit me tibi. peccatū maioris habet. Et inuiz ſi da-
tum erat. neq9 hic neq9 illi obnoxi ſūt criminibus. m̄
am̄ et dicis hoc em̄ datum eſt id eſt ceſſum. ac ſi
diceret. pmiſit ſi fieri. ſeq9 tamē ppta extra ne-
quiciam ſūt Aug9. Ecce reſpondit p̄inde vbi n̄
reſpondebat. non ſicut reus ſiue toloſus. ſed ſicut
ouis ſilebat. vbi reſpōdebat. ſic paſtor tocebat.
Dicamus ergo qd̄ dixit. qd̄ et p apoſtolū docuit.

qz non eſt poteſtas niſi a deo. Et qz plus peccat
qui poteſtati innocentē occidens iuore tradit. qz
poteſtas ipa ſi eum timore alius maioris potes-
tatis occidit. talem quippe deus dederat illi pta-
tem. ut eſſet etiam ſub ceſaris poteſtate. Quia p̄
mquit non haberes aduerſū me poteſtate vlla9. id
eſt quātulamcuq9 habes. niſi hoc ipſū quicqd̄ eſt.
tibi eſſet datum de ſuper. ſed qz ſcio quātū ſit. n̄ em̄
tantum eſt ut tibi omnimodo libez. ſit. p̄terea qui
tradidit me tibi. maioris peccatū habet. Ille quip-
pe me tue poteſtati edidit inuidendo. tu vero ean-
dem poteſtate in me exerciturus metuēdo. ſec ti-
mendo quidē. p̄ſtū innocentē hoīem homo des-
bet occidere. Sed id relando facere mltō maioris ma-
lum eſt qz timendo. Et ideo non ait. Qui me tibi ed-
didit. ipſe habet peccatū. tanq̄ ille non haberet. ſi
ait maioris peccatū habet. ut etiam ſe habere intel-
ligeret. **theo.** Dicit autē qui tradidit me tibi. i-
udas vel etiam turba. Cum ergo patens r̄ſū ihe-
ſus ediderit. qz niſi ego memetipſū p̄berē et pat̄
concederet. non haberes poteſtate in me. ex ſi po-
tius ipm̄ abſolueret pylatus ſatagebat. vnde ſeq̄-
tur. Et exinde querebat pylatus dimittere eum. **Aug.**
Lege ſupiora et inuenies iam dudū eum quere-
re dimitte iheſū. Exinde itaq9 intelligend̄ eſt. p̄
hoc. i. ex hac cauſa ne haberet peccatū occidendo
innocentem ſibi traditum.

Judei autem clama-
bant dicētes. Si hūc
dimittis. non es ami-
cus ceſaris. Omnis em̄
qui ſe regez facit. con-
tradicit ceſari. Pyla-
tus ergo eum audiſſet
hos ſermones. addux-
it foras iheſum. et ſe-
dit p̄ tribunali in loco
qui dicitur lichoftra-
tos. hebraice autē ga-
batha. Erat autem pa-
raſceue paſche hora q̄
ſi ſexta. Et dicit iudeis
Ecce rex veſter. Illi
autem clamabāt. Tol-
le tolle crucifige eum.
Dixit eis pylatus. Re-
gem veſtrū crucifigā
Reſponderunt ponti-
fices. Non habemus
regez niſi ceſarē. Tūc
ergo tradidit eis illū
ut crucifigeretur.

Aug9. Maiorem
timorem ſe mgete-
re putauerūt iudei
pylato terrendo de
ceſare ut occideret
xpm̄. qz ſupius vbi
dixerunt. Nos legē
habemus et ſm̄ le-
gē d3 mori. qz filiū
dei ſe fecit. vnde di-
citur. Judei autem
clamabant dicentes
Si hūc dimittis nō
es amicus ceſaris.
Omnis ei qz ſe regē
facit. cōtradicit ce-
ſari. **Chriſt.** Sed
vnde habetis ſi de-
monſtrare. a purpu-
ra. a dyademate. a
curru. a militibus.
ſonne ſolus ſemp-
cum. xij. diſcipulis i-
cedebat. p̄ omnia vi-
lia tranſiens et cibū
et ſtolam et habita-
cōnem **Aug9.** Py-
latus autem eorum
legem nō timuit ut
occideret. ſed magis
filium dei timuit. ne
occideret. ſiue ves-
tro non ſic potuit cō-
temnere ceſarem au-
torē poteſtatis ſue

quādmōdū legem gentis aliene. vnde subditur. Pylatus ergo cum audisset hos sermones adduxit foras ihesū et sedit p̄ tribunali. in loco qui dicitur lithostratos. hebraice autem gabatha. Chriſo. Er̄t quidem ut scrutatur rem. sedere em̄ p̄ tribunali hoc cōdebat. Glo. Sicut em̄ tribunal est iudicium. sic tronus vel solium regū. et cathedra doctorū. Beda. Lithostratos autem s̄: quasi lapis de stratum. erat locus sublimis. Sequit̄. Erat autem parasceue hora quasi sexta. Alehui. Parasceue id est ip̄paracio. hoc nomie dicebat̄ sexta sabbati. in qua ip̄parabāt necessaria sabbato ut de māna dictum est. Sexta die colligetis duplū. Quia em̄ sexta die homo est factus. et in septima requieuit deus. ideo sexta die p̄ homie patiē. sabbato quiescit in sepulchro. Hora autē erat quasi sexta. Aug⁹. Quid est ergo qđ marcus dicit. Erat hora tertia qm̄ crucifixerūt eum. nisi quia hora tertia crucifixus est dñs linguis iudeorū. hora sexta manib⁹ militum. ut intelligam⁹ horam quintā iam fuisse transactam. et aliquid de sexta ceptū quando sedit p̄ tribunali pylatus. que dicta est a jobāne hora qm̄ sexta. et cū ducere et crucifigere. et iuxta ei⁹ crucem gerentur. que gesta narant̄. hora sexta integra completeret̄. Ex q̄ hora vsq; ad nonā sole obscurato. tenebras factas triūz euangelistarū matthi marci et luce constat̄ autoritas. Sed qm̄ iudei facinus interfecti xpi a se in romanos id ē pylatum et eius milites transferre conati sunt. p̄tēa marcus ea hora qua xpus a militib⁹ crucifixus est p̄termittit. tertiā potius horam recordat̄ exp̄t̄. ut non tantum milites repiant̄ crucifixisse ihesum. verum etiam iudei. qui ut crucifigere hora tertia clamauerūt. Est et alia huius solucō que stionis. ut non hic accipiat̄ hora sexta diei. quia nec jobannes ait. Erat hora diei quasi sexta. s̄ ait. Erat parasceue quasi hora sexta. parasceue autem latine ip̄paracio est. Pascha em̄ nostrum. ut dicit apostolus immolatus est xpus. Cuius pasche ip̄paracionem si ab hora noctis nona oportem⁹. qm̄ videtur principes sacerdotū p̄nunciāsse domi immolacionem dicentes. Reus est mortis. vsq; ad horam diei tertiā qua crucifixum esse xpm̄ marcus euangelista testatur. sex hore sūt. tres nocturne. et tres diurne. Theo. Soluunt autē quidam qđ ex peccato scriptoris contigerit apud grecos. nā quedam lra greca nomine gama cuius talis est figura. tertiā horam imp̄tat. Quedam autē figura que ab eis vacatur ep̄simon. que talis est. sex tam horam imp̄tat. Ex negligencia ergo scriptorum p̄cedens figura cedere potuit in sequentem.

Chriſo. Pylatus ergo ut scrutatur rem. nullā tamen scrutacionem faciens tradit eum. estumans mouendos esse eos. Vnde sequitur. Et dicit iudeis. Ecce rex vester. Theo. quasi diceret. Ecce quasi hominē fatemini qđ imperium vestrū capesseret humilis. ut nihil tale possit temptare. Chriſo. Et nimirum que dicta sūt. erant sufficiencia ut facerent eos de cetero ab ira cessare. sed trepidabāt ne dimissus rursus turbam ducat. Amor etem̄ p̄cipatus verus futum quid est. et animā sufficiens perdere. p̄pter ea magis insistunt. vnde sequitur. Illi

autem clamabant. tolle tolle. Interficere em̄ eum conantur. et ex p̄bratissima morte. vnde subdunt. Crucifige eum. formidantes ne aliqua eius post ip̄m fiat memoria. Aug⁹. Adhuc autem pylatus terrorem quem de cesare ingesserant. superare conatur. vnde subditur. Dixit eis pylatus. Regem vestrum crucifigam. de ignominia eorū volens eos frangere. quos de ignominia xpi mitigare nō potuit. Sequitur. Responderūt pontifices. Non habemus regem nisi cesarem. Chriſo. volentes se ipsos submiserūt supplicio. p̄tēa et deus tradidit eos. Quia em̄ concorditer negauerūt regnum dei. dimisit eos in suum iudicium incidere. regnum em̄ xpi refutantes id qđ cesaris est sup seipos vocabant. Aug⁹. Sed pylatus timore mor̄ vincti vnde sequitur. Tunc ergo tradidit eis illū ut crucifigere. Aptissime em̄ contra cesarem venire videretur. si regem se non habere nisi cesarem p̄tentibus. alium regem vellet ingerere. dimittendo impunitum que p̄pter hos ausus ei tradiderūt occidendum. Non autem dictū est. Tradidit eis illum ut crucifigarent illum. sed ut crucifigere scz iudicio ac potestate p̄sidis. Sed ideo illis traditū dixit euangelista. ut eos crimine implicatos. a q̄ alieni esse conabant̄. ostenderet. Non em̄ faceret hoc pylatus nisi ut id qđ eos cupere cernebat. impleteret.

Susceperunt autē ihesum. et eduxerunt. et baiulans sibi crucē exiit in eum qui dicitur caluarie locus. hebraice golgatha. vbi eum crucifixerunt. et cum eo alios duos hinc et inde. medium autem ihesum.

fecerunt. quicquid ut herete p̄tulerūt. Chriſo. Sed quia lignum ut p̄hamū putabāt. et vitabāt et neq; tangere ip̄m sustinebant. crucem ihesu ut condemnato imponūt. vnde sequitur. Et baiulans sibi crucem exiit in eum qui dicitur caluarie locus. hebraice golgatha. vbi eum crucifixerunt. Ita et tipo factum est. Ysaac etenim ligna portauit. S̄ tunc quidem vsq; ad patris beneplacitū res p̄cessit. nunc autem in rebus effectum obtinuit. veritas em̄ erat. Theo. Sed quodammodo ut illic ysaac dimissus est. et mactatus est aries. Sic et hic diuina natura manet impassibilis. Sed humanitas s̄m quā aries dicitur tanq̄ errantis arietis ade filius. hic mactata est. Sed quasi alius euangelista dicit qđ angariauerūt symonē. ut crucem portaret. Aug⁹. de con. euan. Vtrumq; factū inuenim⁹ p̄rimo id qđ jobānes dicit. deinde qđ ceteri tres. vnde intelligit̄ qđ ipse sibi portabat crucē. cum exiret in locum memoratū. Aug⁹. sup jobāne. Grāde

Glosa. Ad mādatum p̄sidis militel xpm̄ susceperūt crucifigendum. vnde dicitur. Susceperunt autem ihesū et eduxerunt. Aug⁹. Potest em̄ hoc iam referri ad milites apparitos p̄sidis. Nam postea euiden eus dicitur. Militel ergo cum crucifixissent eum. quibus euangelista etiam si totum iudeis tribuit. merito facit. ip̄i em̄

Spectaculum. sed si spectet impietas grande ludibrium. Si pietas. grande misterium. Videt impietas regem p virga regni lignū sui portare supplicij. videt pietas regem bauiantē lignū ad semetipsum figendum qd fixurus fuerat. etiam in frontibus regem spernens oculis impiorum. in quo erant glori ficatura corda sanctorum. ipsa crucem suam gestans humero amandabat et lucerne arsure que sub modo ponenda non erat. candelabrum ferebat. Christo. Et sicut victores ita et ipse in humeris portabat. victorie signum. Quidam autē dicunt qd in illo loco qui calpharie dicebat adam mortuus est et sepultus ut in loco vbi mors regnavit. illic et ihesus trophæum statuerit. Hiero. sup matheū. fauorabilis interpretatio et mulcens aurez populi. nec tamen vera. Extra urbem em et foris portaz loca sūt in quibus truncantē capita damnatorum. et calpharie quasi decollatorum sumpserunt nomē. Adam vero sepultus iuxta ebron et arbore. in ihesu filij naue volumine legitur. Christ. Crucifigebat autem eum cum latronibus. vnde sequit. Et cum eo alios duos hunc et inde. mediam autē ihesum. In hoc applicia implentes qm eū iniquis reputatus est. Que em quicquid faciebant. hec veritati conferebant. volebat em demon qd fiebat obumbrare. sed non valuit. Tribus em in cruce affixis miracula qd fiebant nullus ascripsit nisi soli ihesu. ita manes dyaboli artes facte sunt. nec solum non obfuit glorie eius. sed et contulit non par. Nam latronē in cruce conuertere et in paradisi inducere. non minus fuit qd concutere petras. Aug. Tamen et ipsa crux si attendas. tribunal fuit. in medio em iudice constituto. vnus latro qui credidit liberatus. alter qui in situ stauit damnatus est. iam significabat qd facturus est de viuis et mortuis. Alios positus ad dexterā Alios vero ad sinistram.

Scriptit autem et titulum pylatus. et posuit super crucem. Erat autem scriptum Ihesus Nazarenus Rex Iudeorum. Hunc ergo titulum multi legetunt iudeorum. quia prope civitatem erat locus. vbi crucifixus est ihesus. Et erat scriptum Hebraice Grece et Latine Dicebant ergo pylato pontifices iudeorum. Noli scribere Rex iudeorum. Sed quod dixit Rex sum iudeorum Respondit pylatus. Quod scripsi. scripsi.

Christ. Sicut in trophæo lre ponuntur victoriam ostententes. Ita pylatus titulum cruci xpi in scripsit. vnde dicitur. Scripsit autem et titulum pylatus. et posuit sup crucē. simul quidem pro xpo respondens ut eum a omni uione latronū discerneret. simul autem et de iudeis vlciscēs. ostendēs scilicet iporum maliciā. dū in suum regē insurrexerūt. Vnde sequitur. Erat autē scriptum. Ihesus. Nazarenus. Rex. Iudeorum. Beda. In quo monstrabat iaz tunc regnū ipius. non ut ipi putabāt destructum. sed potius augmentatum.

Aug. Sed iudeorum tantū rex xps est an etiam gentium. ymmo et gentiū. Cum em dixisset. Ego autem sū constitutus rex ab eo sup syon montem sanctum eius. Subiecit. Postula a me. et dabo tibi gentes. hereditatem tuā. Magnū ergo voluit intelligi in hoc titulo sacramentū. quod scilicet oleastar factus est princeps piguedinis oleæ. non olea princeps facta est amaritudinis oleastri. Rex ergo iudeorum xpus in iudeorum circūcisionē cordis. non littera. sed spiritu. Sequit. Vnde ergo titulum multi legebant iudeorum. quia prope civitatem erat locus vbi crucifixus est ihesus. Christ. Credibile autē est multos gentiles simul cum iudeis propter festū commisse. et ita ut nullus ignoraret. non in vna lingua sed in tribus scripsit. vnde subditur. Et erat scriptum. Hebraice. Grece. et Latine. Aug. Vnde quippe tres lingue ibi pre ceteris emmebant. Hebraica propter iudeos in lege dei gloriantes. Greca propter gentiū sapientes. Latina propter romanos multos et pene omnibus tunc gentibus imperantes. Theo. Significat autem superscriptio triplici. ymone figurata dñm esse regem practice. phisice. et theologice. Nam per las tinas lras figuratur practica. eo quod romanorum imperium potentissimū satisqz officiosum in expedici omnibus fuerit. Per grecas vero lras phisica figuratur. Greci namqz erga naturalium speculacionē insudauerūt. Demū per hebraicas theologica pntenditur. dū iudeis est credit a rebus diuinarū agnicio. Christ. Iudei autem crucifixo inuidebant. vnde sequitur. Dicebant ergo pylato pontifices iudeorum. Noli scribere. Rex iudeorum. sed quod dixit. Rex sū iudeorum. Nam si quidem enūciacio est in omnis sūa. si vero adiciat quod ipse dixit. ipius petulancie et extollence ostendet crimen esse. Sed pylatus in prioris stetit mente. vnde sequit. Respondit pylatus. quod scripsi. scripsi. O ineffabile vim diuine operacionis. etiam in cordibus ignorantū. Nonne occulta vox quedam pylato intus quidam si dici potest clamorō silencio psonabat. quod tanto ante in psalmoz litteris applicatum est. Ne corrumpas tituli inscriptionem. Sed quid loquimur insani pontifices. Nunquid em propter ea non erit verum. quod ihesus ait. Rex sū iudeorum. Si corrupti non potest quod pylatus scripsit. corrumpi potest quod veritas dixit. Ideo em pylatus quod scripsit. scripsit. Quia dñs quod dixit. dixit.

Milites ergo eius crucifixissent eum. Acceperunt vestimenta eius. et fecerunt quatuor partes vnicuique militi partem. et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis desuper contexta pro totum. Dixerunt ergo adinuicem. Nō scimus eam. sed sortiamur de illa cuius sit ut

Aug. iudicante pylato milites qui ei parebant crucifixissent eum. vnde dicitur. Milites ergo cū crucifixissent eum. Acceperunt vestimenta eius. Et tamen si voluntates si clamores eorum cogitamus. Iudei magis crucifixissent. Sed per pncipione. sorteque vestimentorum eius ceteri euāgeliste breuis et clausa iste vero aptissime locutus

scriptura impleret dicens. Partiti sunt vestimenta mea sibi et in vestem meam miserunt sortem

est. Nam sequitur. Et fecerunt quatuor partes. unicuique militi partem. Unde apparet quatuor fuisse milites qui in eo crucifigendo. Presidi paruerunt. Sequitur. Et tunicam

Subaudiendum est acceperunt. ut iste sit sensus. Acceperunt autem et tunicam. Et sic locutus est ut de ceteris vestimentis nullam sortem missam esse videamus. Sed de tunica quam simul cum ceteris acceperunt non sibi diuiserunt. De hac enim sequitur exponens. Erat autem tunica inconsutilis de super contexta per totum. Christus. Ipsam speciem tunice euangelista historice designat. quia enim in palestina duos panes conectentes subterunt indumenta. ostendit iohannes quod talis erat tunica ihesu. occulte vilitate vestimenterum insinuans. Theo. Alij vero dicunt quod apud palestina telas contextunt. non velut apud nos texunt. existente superius stamine inferius vero terentibus. ut sic non versus partem superiorem textura procedat. hanc est. Aug. Cur autem de illa sorte miserunt narrat dicens. Dixerunt ergo adinuicem. non scindam eam. sed sortiamur de illa cuius sit. Apparet itaque quod in alijs vestimentis equales se habuisse partes ut sortiri necesse non fuerit. In illa vero vna non eos habere potuisse singulas partes. nisi scinderent. ut panes eius inutiliter tollerent. quod ne facerent. ad vnam eam venire sortitione maluerunt. Vnius euangeliste narracioni consonat et prophetici testimonium. unde subiungit. ut scriptura adimpleret dicens. partiti sunt vestimenta mea sibi. et in vestem meam miserunt sortem. Christus. Intuere prophetie certitudinem. Non enim que partiti sunt solum. sed et que non partiti sunt. Dixit igitur propheta vestimenta quidem diuiserunt. sed vestem sorti acceperunt. Aug. Mathe. 26. dicendo diuiserunt vestimenta eius sortem mittentes ad totam diuisionem vestimenterum voluit intelligi et illam tunicam partem de qua sortem miserunt. Tale est quod etiam ait lucas. Diuidentes vestimenta eius. miserunt sortes. Diuidentes enim venerunt ad tunicam de qua facta est sortitio. Dicendo autem sortes partem numerum. per singulas posuit. Marc. autem solus videtur intulisse aliquam questionem. Dicendo enim mittentes sortem super eis. quis quid tollet. tanquam super omnibus vestimentis sortis missa sit. locutus videatur. Sed hec breuitas obscuritate facit. Sic enim dictum est. Mittentes sortem super eis. Ac si diceret. Mittentes sortem cum diuiderent. Cum autem dicit quis quid tollet id est quis tunicam tollet. tanquam si totum ita diceretur. Mittentes sortem super eis quis tunicam que partibus equalibus super fuerat. tollet. Quadruplicata autem vestis domini ihesu christi. quadruplicata figurauit eius ecclesiam. quatuor scilicet partibus in orbem diffusam. et in eisdem equaliter. id est concorditer distributam. Tunica vero illa sortita. omnium precium significat unitate quam caritatis vinculo continet. Si autem caritas et supereminetiorum habet viam et supereminet scientie et super omnia precepta est. secundum illud. Super omnia autem ista caritatem habete. merito vestis que significatur de super contexta prohibetur. Et ad

didit. Per totum. quia nemo eius est expertus qui partem inuenitur ad totum. a quo toto. catholica vocatur ecclesia. Inconsutilis autem. ne aliquando dissuatur. et ad vnum puenit. quia in vnum omnes colligit. In sorte autem dei gracia omnia endata est. cum enim sortis mittitur. non persone cuiuscumque vel meritis. sed occulto iudicio dei creditur. Christus. Vel sicut quidam dicunt tunica inconsutilis de super contexta per totum secundum allegoriam ostendit. quoniam non simpliciter homo erat qui crucifixus est. sed et de super deitatem habebat. Theo. Vel aliter. vestis inconsutilis de notat corpus christi. quod a superiore parte contextum est. Spiritus enim sanctus superuenit et virtus altissimi virgini obumbravit. hoc ergo sacrosanctum christi corpus. indiuisibile constat. Nam et si diuisio per singulos sanctificans vniuersam animam simul et corpus. Integre tamen et indiuisibiliter consistit in omnibus. At quoniam ex quatuor clementis mundus consistit intelligendum est per christi vestimentis. visibilem creaturam. quam inter se diuidunt demones quocumque morti tradunt. verbum dei. quod habitat in nobis. ac satagunt nos sue partis efficere. per mundanas illecebras. Aug. Et ideo ista non aliquid bonum significasse quis dixerit quia per malos facta sunt. Nihil ei de ipsa cruce dicturi sumus. Que similiter ab impijs facta est. et tamen ea significari recte intelligitur. quod ait apostolus. Que sit latitudo et longitudo altitudo et profunditas. Lata est quippe in transverso ligno quo extendunt pendentes manus. et significat opera bona in latitudine caritatis. Longa est a transverso ligno usque ad terram. et significat perseuerantiam in longitudine temporis. Alta est in cacumine quo transversum lignum sursum versus excedit. et significat supernum finem. quo cuncta opera referunt. Profunda est in ea parte que in terra figitur. Tbi quippe occulta est. Sed cuncta eius apparencia inde consurgunt. sicut bona nostra de profunditate gratie dei que comprehendere non potest. Vniuersa procedunt. Sed et si crux christi hoc solum significet quod ait apostolus. qui christi sunt. carnem suam crucifixerunt cum passionibus et concupiscentiis. quod magnum bonum est. Postremo quid est signum christi. nisi crux christi. quod signum nisi adhibeat siue frontibus credentium. siue ipsi aque ex qua regenerantur. siue oleo quo crimine vnguntur. siue sacrificio que aluntur nihil eorum vite proficitur.

Et milites quidem hec fecerunt. Stabat autem iuxta crucem ihesu mater eius. et soror matris eius maria cleopha et maria magdalene. Cum vidisset ergo ihesus matrem et discipulum stantem quem diligebat. dicit matri sue. Mulier ecce filius tuus. Deinde dicit

Theo. Cum milites que ad partem spectabant. secundum partem sequebantur. ipse generitricis cura sollicitus est. unde dicitur. Et milites quidem hec fecerunt. Stabat autem iuxta crucem ihesu mater eius. et soror matris eius maria cleopha et maria magdalene. Ambrosio in epistola. Maria mater domini ante crucem stabat filij nullum me hoc docuit

discipulo Ecce mater tua
Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua

nisi sanctus iohannes euangelista. Munda alij concussus in passione domini scripserunt. celum tenes

bis obductum. refugiss. solem. in paradisum latronem sed post piam confessionem receptum. Iohannes docuit qd alij no docuerunt. quemadmodum in cruce positus matrem appellauerit. Pluris putas uir qd victor suppliciorum pietatis officia matri exhibebat. qd qd regnu celeste donabat uite eterne. Nam si religiosum est qd latronem donatur uita. merito ueterioris pietatis est qd a filio mater tanto affectu honoratur. Ecce inquit filius tuus. Ecce mater tua. Testabatur de cruce xpus q inter matrem atq discipulum diuidebat pietatis officia. Condebat dñs non solum publicum. sed etia domesticu testamentu. Et hoc eius testamentu significabat iohannes. dignus tanto testatore testis. Bonu testamentum non pecunie. sed uite eterne. qd non atramentis scriptus est. sed spiritu dei uiu. Lingua mea calamus scribae uelociter scribentis. Sz nec maria minor qd matrem xpi dicebat. fugientibus apostolis ante cruce stabat. et pijs spectabat oculis filij uilnera. qd expectabat non in pignoris mortem. sed mundi salutem. aut fortasse qd cognouerat per filij mortem mundi redemptione. Aula regalis etiam sua morte putabat se aliquid publico addituram muner. Sed ihsus no egebat adiutore ad redemptionem omniu. qui omnes sine adiutore suasit. Unde et dicit factus sum homo sine adiutorio inter mortuos liber. Suscepit quidem affectu parentis sed non quesuit alterius auxilium. Hanc imitamur matres sancte quem in unico filio dilectissimo tantum materne uirtutis exemplum dedit. Neq enim uos dulciores liberos habetis. neq illud uirgo quebat solacium ut alium posset generare filium. Hiero. contra heliodor. Maria ista que in marco et matheo iacobi et ioseph mater dicitur. fuit uxor alphaei et soror matris matris domini. qua mariam cleophae nunc iohannes cognouit. a parte sine uca gentilitate familie. aut qcumq alia causa ei nomen imponens. Si autem inde tibi alia atq alia uidetur qd alibi dicitur maria iacobi minoris mater et hic maria cleophae discere scripture consuetudinem eundem hominem diuersis nomib appellari. Chri. so. Et considera qd imbecillius genescz mulierum. uirilius apparuit iuxta cruce stando. fugientibus discipulis. Aug. de con. euan. nisi autem matheus et lucas mariam magdalene nominassent. potuissent dicere alias a longe. alias iuxta cruce fuisse. Nullus enim eorum preter iohanne matrem domini memorauit. sicut ergo qmodo intelligit eadez maria magdalene et a longe stetisse cu alijs mulieribus. sicut matheus et lucas dicunt. et iuxta cruce fuisse sicut iohannes dicit. nisi quia tanto intervallo erant ut iuxta dici possent. qd in aspectu eius psto aderat. et a longe in aspectu turbe appropinquans circumstantis. cum centurione et militibus. Possunt etiam intelligere. qd ille que simul aderant cum matre domini. postq eam discipulo comendauit. abire iam ceperant. ut a densitate turbe se eruerent. et ce

tera que facta sunt longius intuerentur. ut ceteri euangeliste. qui post mortem domini eas commemorauerunt. iam longe stantes commemorauerunt. Quid autem interest ad veritatem qd quasdam mulieres pariter. quasdam singuli neminauerunt.

Chri. so. so. so. Et cum alie mulieres astarent nullus alterius meminit nisi matris. docet nos pl aliquid matribus pretere. Sicut enim parentes circa spiritualia aduersantes. neq nosse oportet. ita quando nihil imp. dunt omnia decet eis pretere et alijs preferre. Unde si dicitur. Cu uidiss. ergo ihsus matrem et discipulum stantē que diligebat. dicit matri sue. Mulier ecce filius tuus. Beda. Dilectionis indicio euangelista sua demonstrat personam. non q exceptis ceteris solus. sed pre ceteris familiaris. ppter priuilegiu castitatis a domino amabat. qm uirgo ab eo uocatur uirgo pmanfit in euu. Chri. Pape qnto discipulu honorauit honore si ipe seipm occultat. moderate sapiēs. si ei uellz gloriari. et cam uirgo adiecit ppter. qua amabatur. Etenim conueniens est magnam quandā et mirabilem esse causam. Ideo autem nihil aliud iohanni loquitur. neq consolatur tristantem. quoniam niam tempus non erat uerborum consolacione. Sz neq parum erat honorari eum tali honore. Quia uero conueniens erat matrem existentem dolere et procuracionem querere quia ipse aberat. discipulo qui diligebatur. tradidit diligenciam habituro. Unde sequit. Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. Augustinus. Hec nimirum est illa hora de qua ihsus aquam conuersurus in uinu dixerat matri. Quid mihi et tibi est mulier. nondū uenit hora mea. Tunc enim diuina facturus. non diuinitatis. sed infirmitatis matrem. uelut incognitam repellat. sicut autē humana iam paciēs ex qua factus fuerat homo. affectu comendabat humano. Moraliter igitur insinuat locus. et exemplo suo instruit pceptor bonus ut a filijs pijs impendat cura parentibus tanq lignum illud ubi erat fixa mēbra morientis. etiam cathedra fuerit magistri docentis. Chri. Itaq etiam marcōms obstruit i uerecundiam. Si em non gemit est fm carnem. neq matrem habuit. cuius gracia tantam circa eā solam facit puidenciā. Intuere autē quare cur crucifigeret uir uersa impurbate agebat. discipulo loques de matre. pphcias implēs. latronem bonā spē tribuēs. anteq autē crucifigeret. trepidās uideē. sicut illuc quid nature imbecillitas demonstrata est. sicut autē uirtutis suphabūdancia ostēdebat. Sz et nos p b erudit. Si an aduersa turbam. non ppter ea desistere cu in agone mgressi fuerim. omnia sustine ut facilia et leuia. Aug. Quia ergo matri quaz relinquebat. alterz p se filiu quodāmodo puidēbat. cur b fecerit. ostēdit in hoc qd subditur. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Sz in que sua iohannes matrem domini accepit. neq enim non ex eis erat. qui dixerant ei. Ecce nos dimissim. omnia et secuti sumus te. Suscepit ergo eā in sua. no pre dia que nulla ppria possidebat. sicut officia. que pp dispensacione exēqnda curabat. Beda. Alia littera h3. accepit eā discipulo in sua quidaz uolunt in suā matrem. sicut qruēcius subaudiē. suam curam.

Postea sciens ihesus quia iam consummata sunt omnia ut consummeretur scriptura dicit. Sicio. Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto isopo circumponentes obtulerunt ori eius. Cum ergo accepisset ihesus acetum. dixit. Consummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum.

to plenum. tanquam enim de pleno vase de iniquitate mundi huius impletum cor habentes. velut spongia cavernosis quodammodo atque tortuosis latibus fraudulenti. Unde sequitur. Illi autem spongiam plenam aceto isopo circumponentes. obtulerunt ori eius.

Christus. Neque enim ex his que videbant. facti sunt mansueti sed seuebant magis. et eum potabant. condemnatoque pocula offerentes. propterea enim his opus appositus erat. Aug⁹. Isopu autem cui circumposuerunt spongiam aceto plenam. quam herba est humilis et pectus purgat. Christi humilitatem congruenter accepimus. quam circumdederunt et se circumuenisse putauerunt. Christi namque humilitate mundum. nec moueat quomodo spongiam ori eius potuerunt admouere. qui in cruce fuerat exaltatus a terra. Sicut enim apud alios euangelistas legitur. quod hic permittit in arundine factum est. ut in spongia talis potus ad crucis sublimia leuaretur. Theo. Quidam vero hisopum dicunt vocari arundinem. nam frondes habet arundinis conuulsi. Sequitur. Cum ergo accepisset ihesus acetum. dixit. Consummatum est. Aug⁹. Quid nisi quod propheta tanto ante prederat. Beda. Hic queri potest. quomodo hic dicatur. Cum accepisset acetum. Cum alius euangelista dicat. noluit bibere. sed hoc facile soluitur. quoniam non accepit ut bibere sed ut quod scriptum erat impleret. Greg. Deinde quia nihil remanserat. quod antequam moreretur. fieri ad hoc opteret. Sequitur. Et inclinato capite tradidit spiritum. Aug⁹. Peractis omnibus que ut pegeretur. expectabat. tanquam ille qui potestatem habebat ponendi animam suam et iterum sumendi eam. Greg. xi. mora. Spiritus autem hic per animam ponitur. Si enim aliud spiritum quam animam euangelista dicit. Exeunte spiritu anima remansisset. Christo. Non autem quomodo expiravit inclinauit caput. sed quia inclinauit caput tunc expiravit. Per que omnia indicauit euangelista quomodo omnium dominus ipse erat. Aug⁹. Quis enim ita dormit. quomodo voluerit. ihesus mortuus est quomodo voluit. Quanta speranda vel timenda potestas est iudicantis. si apparuit tanta morientis. Theo. Tradidit autem dominus spiritum deo et patri

Aug⁹. Paulebat hoc omnia que apparebat homo. et ipse id disponebat. hec omnia qui latebat deus. unde dicit. Postea sciens ihesus quomodo omnia consummata sunt. ut consummare scriptura id est quod scriptura prederat. Et in fide mea potauerunt me aceto. Dicit. Sicio. tanquam dicit. Sicio. mimus fecistis. date quod estis. Iudei quippe ipsi erant acetum degenerantes a vino patriarcharum et prophetarum. Vas ergo positum erat ace-

ostendens quod nequaquam sanctorum anime conuersantur in tumulis. primo deueniunt ad manus patris omnium. peccatoribus ad locum penarum de latibus. videlicet ad infernum.

Judei ergo quoniam parasceue erat. ut non remaneret in cruce corpora sabbato. erat enim magnus dies ille sabbati. rogauerunt pilatum. ut frangeretur crura eorum. et tollerentur. Venerunt ergo milites. et primi quidem fregerunt crura. et alterius qui crucifixus est cum eo. Ad ihesum autem cum venissent. ut viderent eum iam mortuum. non fregerunt eius crura. sed vnus militum lancea latus eius aperuit. et continuo exiit sanguis et aqua. Et qui vidit. testimonium perhibuit. et verum est eius testimonium. Et scit quia vera dicit. ut et vos credatis. facta sunt enim hec. ut scriptura impleretur. Quis non omnino nuctis ex eo. Et iterum alia scriptura dicit. videntur in quem transfixerunt.

Unde subditur. venerunt ergo milites et primi quidem fregerunt crura et alterius qui crucifixus est cum eo. Ad ihesum autem cum venissent. ut viderent eum iam mortuum. non fregerunt eius crura sed vnus militum lancea latus eius aperuit. Theo. Ut iudeis complacent lanceat christum circa corpus examine contumelias inferentes. sed contumelia in signum prodijt. Sanguinem enim de corpore extincto manare. miraculosum est. Aug⁹. Vigilanti verbo euangelista vsus est. ut non diceret latus eius percussit. aut vulnerauit. sed aperuit. ut illic quodammodo vite hostium panderet unde sacramenta ecclesie manauerunt. Sine quibus ad vitam que vere vita est non inuenitur. unde sequitur. Et continuo exiit sanguis et aqua

Christi. Iudei qui camelum transgrediebant. culicem autem colabant. cum tanta fuissent operati audaciam. de die diligenter ratiocinantur. Unde dicitur. Iudei ergo quomodo parasceue erat. ut non remaneret in cruce corpora sabbato.

Beda. Parasceue id est preparatio dicta est sexta feria. quia eo die duplices sibi cibos filii israel preparabant. Erat enim magnus dies ille sabbati. scilicet propter solennitatem pasche lem. Rogauerunt pilatum ut frangerentur crura eorum.

Aug⁹. pro crura tollerentur. sed hi qui bus ideo frangebatur. ut morerentur auferrentur ex ligno ne pendentes in crucibus. magnum diem festum sui diuini cruciatu horrore fedarent. Theo. Sic enim iudebant in lege. non occidere solem in hominis supplicio. vel quia noluerunt in die festo tortores aut homicide censeri. Christo. Vide autem qualiter valida est veritas. Per eorum enim studia propheta comple-

Ille sanguis in remissionē fusus est peccatorum. ab illa salutare temperat poculum. hoc et lauacrum. pstat et potum. Hoc p̄nunciabat q̄ noe in latere arce hostium facere iussus est quo intraret animalia que non erant diluuii peritura. quib⁹ p̄ figurabatur ecclesia. p̄pter b̄ primam mulier facta est de visceri latere dormientis. et hic secund⁹ adam inclinatus capite in cruce dormiuit. ut inde formaret ei oium. p̄ id q̄ de latere dormientis effluxit. O moysi vnde mortui reuiuiscunt quid isto sanguine mundus quid isto vulnere salubrius Christo. Et q̄ hinc suscipiunt p̄cipiam sacra mysteria cum accesseris ad tremens calices. ut ab ipsa bibitur x̄pi costia. ita accedas. **T**heo. Erubescant igitur qui visum in sacris non limphant mysterijs vident enim si credere q̄ aq̄ de latere fluxerit. Potest tamē q̄s calumiose dicere q̄ aliqua virtus vitalis erat in corpore et ideo sanguis effluxit. aqua vera manās in expugnabile signum fuit. Et ideo euangelista subiungit. Et qui vidit testimonium phibuit Christo. Quasi. d. non ab alijs audui. sed ipse p̄ns vidi. Et verum est testimonium eius. **M**s. quem ex subiungit conuictum x̄pi enarrans. non magnū aliq̄ et ad mirabile signum. ut sic suspectus homo redderet. s̄ ipse hoc dixit. hereticorum ora precludens et futura p̄sonans mysteria. et eum qui iacebat in eis mispicens thesaurum. Sequitur. Et ille scit q̄ vera dicit. ut et vos credatis. **A**ug. Scit ei qui vidit cuius credat testimonio. qui non vidit. Duo autē testimonia de scripturis reddidit singulis reb⁹. q̄s factas fuisse narravit. Nam q̄ dixerat. Non fregerunt crura ihesu subdidit. facta sūt em̄ hec ut scriptura impletur. Os non omnuctis ex eo. **M**s. p̄ceptum est eis qui celebrare pascha iussi sunt ouis immolatione in veteri lege. q̄ dominice passionis umbra p̄cesserat. Item q̄ subiunxerat. Unus militum lancea latu eius aperuit. ad b̄ p̄met alter⁹ testimonium q̄s subdit dicens. Et iterum alia scriptura dicit. videbunt in quē transfixerūt. vbi promissus est x̄pus in ea qua crucifixus est carne futurus. **H**ierō. Hoc autem testimonium sumptum ē de zacharia.

Post hec autem rogauit pylatum ioseph arimathia eo q̄ esset discipulus ihesu. occultus autem p̄pter metum iudeorum ut tolleretur corpus ihesu. Et permisit pylatus. venit ergo et tulit corpus ihesu. venit autem et nicodemus qui venerat ad ihesum nocte primum. ferens mixturam mirre et aloes quasi libras

Christi. Estimās ioseph extimētū esse iudeorum furorē x̄po crucifixo. Cum fiducia accessit ut deponendum funus procuraret. vnde dicitur. Post hec autē rogauit pylatū ioseph arimathia. **B**ed. Arimathia ipsa est ramatha ciuitas helcane et samuelis. Celitus autem p̄uisus est ut esset diues et ad presidem possit accedere et ut esset iustus ut corpus domi acciperet meretur. vnde sequitur. ut tolleret corpus ihesu et ligauerunt eum lintheis cum aromatibus. sicut mos est iudeis sepelire. Erat autem in loco vbi crucifixus est ortus et in orto monumentum nouum in quo nondum quisq̄ posuerat. Ibi ergo p̄parascenon iudeorum quia iuxta erat monumentum. posuerunt ihesum.

centum. Acceperunt ergo corpus ihesu et ligauerunt eum lintheis cum aromatibus. sicut mos est iudeis sepelire. Erat autem in loco vbi crucifixus est ortus et in orto monumentum nouum in quo nondum quisq̄ posuerat. Ibi ergo p̄parascenon iudeorum quia iuxta erat monumentum. posuerunt ihesum.

leret corpus ihesu eo q̄ esset discipulus ihesu. **C**hris. Non ex. x̄. sed ex septuaginta quomodo null⁹ ex. x̄. accesserit. Et si timorem iudeorum quis p̄ causa assumpserit. hic eodem detinebat timore. vnde dicitur. Occult⁹ autem p̄pter metum iudeorum. Sed valde insignis erat. et pylato notus. vnde et gratiam accepit et hoc est q̄s subditur. Et permisit pylatus. Et sepelivit de reliquo non ut condēnatum. sed ut magnum quendam et mirabilem.

Vnde subdit. Venit ergo et tulit corpus ihesu. **A**ug. de con. euan. In extremo em̄ illo officio funeri exhibendo min⁹ curauit a iudeis. quibus soleret in domo audiendo eorum inimicicias deuotare. **B**eda. Sedata enim utcumq̄ eorum seuericia eo q̄ se aduersus x̄pm p̄ualuisse gaudebant. corpus x̄pi p̄cepit. qm̄ non videbatur causa discipulatus. sed pietatis venisse. ut funeri officium impenderet. q̄s homines non solum bonis. sed etiam malis solent impendere. Adiungitur autem ei et nicodemus. Vnde sequitur. venit autem et nicodemus qui venerat ad ihesum nocte primum. ferens mixturam mirre et aloes quasi libras centum. **A**ug. Non ita distinguens est. ut dicamus. primum ferens mixturam mirre. sed ut q̄s dictum est primum ad superiores sensu p̄tineat. Venit em̄ ad ihesum nicodemus nocte primum q̄s idē iohannes narravit in prioribus euangelij sui p̄tibus. hoc ergo intelligens est ad ihesum non tunc solum. sed tunc primum venisse nicodemum. venisse autē postea ut fieret audiēdo discipulus. ferunt autē pigmenta que maxime corpus apta sūt q̄ plurimum conseruare. et nō p̄mittere cito subiecti corrupcōni. ad huc em̄ ut de nudo homine disponebāt. sed tamē tantam dilectionem demonstrabāt. **B**eda. Notandū est autem q̄ si p̄plex vnguentū fuerit. q̄ ex diuersis aromatibus licenciam conficiendi non haberēt. Sequitur. Acceperunt ergo corpus ihesu et ligauerunt eum lintheis cum aromatibus sicut mos est iudeis sepelire. **A**ug. In quo euangelista admonuit in huius officijs que mortuis exhibent. morem cuiusq̄ gentis esse seruand. Erat autem illius gentis consuetudo ut mortuorum corpora varijs aromatibus condirent. ut diucius suarentur. i. lesa. **A**ug. de con. euan. Neq̄ autem s̄ iohannes alijs repugnat. neq̄ em̄ illi qui nicodemum tacuerūt. affirmauerunt a solo ioseph dñm sepulcrū q̄uis solus omem mortuō nē fecerit aut q̄ illi vna syndone a ioseph inuolutum dixerūt p̄terea phibuerūt intelligi q̄ alia linthea potuisse afferri a nicodemo et supradidit ut v̄z narrat iohannes q̄ non vno lintheo. sed

linteris inuolutus sit. Quis et propter subarum quod capiti adhibebatur et mistas quibus corpus totum alligatum est. quia omnia de limo erant. etiam si una sicut ibi fuit. veracissime dici potuit. ligauerunt eum linteris. Linteria quippe generaliter dicuntur que limo teruntur. Beda. Hinc ecclesie consuetudo descendit ut corpus domini non in ferreis et auro textis consecretur. sed in syndone mundata. Christi. quod breuitate temporis urgebant. Non ei hora mortuo christo. deinde accedentibus ad pylatum et deponentibus christi corpus vespera inmebat. sed ponit eum in primum monumentum. unde subdit. Erat autem in loco ubi crucifixus est ortus et in orto monumentum nouum. in quo nondum quisquam positus fuerat. Unde dispensatione factum est. ne alterius alicuius qui cum eo iaceret estimaretur resurrectio facta esse.

Augustinus. Sicut etiam in matre virginis utero nemo ante illum nemo post illum conceptus est. Ita in hoc monumento nemo ante illum nemo post illum sepultus est. Theophilus. Per hoc etiam quod nouum fuit sepulchrum mystice datur intelligi quod per christi sepulturam omnes inuouamur morte et corruptione destructa. Attende etiam habundantiam pro nobis susceptae paupertatis. Nam qui domum in vita non habuit. post mortem quam in alieno sepulchro reconditur. et nudus existens a ioseph opitur. Sequitur. Tbi ergo propter parasceuen iudeorum quia iuxta erat monumentum. posuerunt iherosolim. Augustinus. Accelerata vult intelligi sepulturam ne ad vesperasceret. quando iam propter parasceuen. quam cenam puram iudei latine vsitacius apud nos vocant facere tale aliquid non licebat. Chrysostomus. Propinquum autem fuit sepulchrum. ut discipuli possent cum facilitate accedere et consideratores fieri eorum que curiebant. prope existente loco. et ut sepulture testes essent etiam inimici custodientes sepulchrum et ut falsus ostenderetur is qui de furto sermo.

Beda. Mystice autem ioseph interpretatur apertus. per acceptationem boni operis. ad quod monemur ut corpus domini digne percipere mereamur.

Theophilus. Nunc etiam quodammodo christus apud auaros mortificatur in paupere fame patiente. Esto ergo ioseph. et tege christi nuditatem. non semel sed in tuo tumultu spirituali considerando recorde. et coopi et misce mirram et aloem amaricania considerando vocem illam. Ite maledicti in ignem eternum. quia nihil amarius estumo.

CAPIT. XX.

Una autem sabbati. maria mag. venit mane cum ad huc tenebre essent ad monumentum. et vidit lapidem reuolutum a monumento. Cucurrit

Chrysostomus. quod iam transierat sabbatum. in quo impediatur a lege. non potuit maria magdalene quiescere. sed venit profundo diluculo consolatione quandam a loco sepulture inuenire volans. Unde dicitur. Una autem sabbati maria magdalene venit mane cum adhuc

ergo et venit ad symonem petrum et ad alium discipulum quem diligebat ihesus. Et dicit eis. Tulerunt domum de monumento. et nescimus ubi posuerunt eum. Exiit ergo petrus et ille alius discipulus et venerunt ad monumentum. Currebant autem duo simul. Et ille alius discipulus percurrit citius petro. et venit prior ad monumentum. et cum se inclinasset. vidit posita linteram. non tamen introiit. venit ergo symon petrus sequens eum et introiit in monumentum et vidit linteram posita et sudarium. quod fuerat super caput eius. non cum linteram in manibus positum sed separatim inuolutum in unum locum. Tunc ergo introiit et ille discipulus. qui venerat primus ad monumentum. et vidit et credidit. Nondum enim sciebant scripturas. quia oporteret eum a mortuis resurgere.

ne induemur. Augustinus. de concordia euangelistarum. Quod autem marcus dicit. valde mane oriente iam sole. non repugnat ei quod hic dicitur. Cum adhuc tenebre essent. die quippe surgente alique reliquie tenebrarum tantomagis extenuantur. quomogis oritur lux. nec sic accipiendum est. quod ait marcus. valde mane orto iam sole. tanquam sol ipse iam videretur super terram. sed potius sicut dicere solemus eis. quibus volumus significare temperius aliquid faciendum. orto iam sole dicitur. id est de proprio adueniente in has partes. Gregorius in omel. Congruum autem dicitur. Cum adhuc tenebre essent. Maria enim autorem omnium que carne viderat. mortuum querebat in monumento.

tenebre essent. ad monumentum. Augustinus. et concordant euangelistarum. Venit quidem maria magdalene. sine dubio. ceteris mulieribus que domino ministraverant. plurimum dilectione feruentior. ut non immerito iohannes solam commemoraret tacitis eis que cum illa fuerant. sicut a hijs restantur. Augustinus. super iohannem. Una autem sabbati est. que iam diem dominicum propter domini resurrectionem mos christiana appellat quem matheus primam sabbati nominavit.

Beda dicitur ergo una sabbati. hoc est altera siue prima die post sabbatum.

Theophilus. Vel aliter ebdomade dies iudei sabbatum nominabant. Una autem ex sabbati diebus primam. futurum autem seculi exemplar est hec dies. quod nam futuri seculi vna dies est nequaquam nocte interpalata. Deus enim ibi sol est. qui nunquam occidit. In hac igitur die dominus resurrexit incorruptibilitatem corporis assumens sicut nos in futuro seculo incorruptio

et quia hunc minime inuenit. furatū credidit. Ad
huc ergo et ante tenebre cum venit ad monumentū
Sequitur. Et vidit lapidem reuolutum a monumē
to. Augustinus. Jam ergo factum erat. quod
solus matheus commemorat de tremotu et lapi
de reuoluto conterritisq; custodibus. Chri
stomus. Surrexit quidem dominus lapide a signa
culis sepulchro inuentib9. quia vero oportebat
et alios certificari apertur monumentum post re
surrectionem et ita creditur quod factum est. hoc
demonstrat et mariam mouit. videns enim lapides sub
latum non intrauit neq; prosperit. sed ad discipu
los ex multo amore cum velocitate cucurrit. nōdū
autem de resurrectione nouerat aliquid manifestū
sed putabat translationem corporis esse factam

Glosa. Et ideo cucurrit nunciare discipulū ut
aut secum quererent. aut secum dolerent. Et hoc ē
quod sequitur. Cucurrit ergo. et venit ad symonē
petrum et ad alium discipulum quez diligebat ihē
sus. Augustinus. Ita se commemorare solet
q; eum diligebat ihēsus qui utiq; omnes. sed ipm
preeteris et familiarius diligebat. sequitur. et di
xit eis. tulerunt dominū meum et nescio vbi posue
runt eum. Gregorius. in moral. hoc autem
dicens totum pro parte insinuat. solum quippe cor
pus domini que situra venerat. et quasi totūz domi
num sublatum deplorat. Augustinus. Nonnul
li autem codices. Greci etiam habent. Tulerūt do
minum meum. quod videri dictum potest appensio
re caritatis vel famulatus affectu. S; hoc in plu
ribus codicibus quos in promptu habemus. nō in
uenimus. Discipulum autem quem diligebat ihē
seipsum dicit. nam quippe ita cōmemorare solet q;
eum diligebat ihēsus qui utiq; omnes sed ipsum p
ceteris et familiarius diligebat. Chrysostomus
Euangelista vero non priuauit mulierem hac lau
de neq; verecundum existimauit q; ab ea prius ad
discerent. Audientes ergo illi cū multo studio mo
numento insistent. Gregorius. Illi autem pre
ceteris cucurserunt. qui pre ceteris amauerūt. vi
delicet petrus et iohannes. Vnde sequitur. Exiit
ergo petrus et ille alius discipulus et venerūt ad
monumentum. Theophilus. S; si q;ras quo
modo astantibus custodibus venerunt ad monumē
tum. rudis questio. quoniam postq; dominus resur
rexit et vna cum tremotu affuit angelus in sepul
chro. recesserunt custodes annunciantes phariseis

Augustinus. Cum autem iam dixisset. venerit
ad monumentum. regressus est. ut narret. quomo
do venerunt atq; ait. Currebant autem duo simul
et ille alius discipulus precurret cicul petro. et ve
nit prior ad monumētū. vbi ostendit q; ipse prior
venerit sed tanq; de alio cuncta narrat. Chri
stomus. Veniens autem considerat linteamina
posita. Vnde sequitur. Et cum se inclinaisset. vidit
posita linteamina. sibi tamen ipse plus perscri
tatur. sed desistit. Et hoc est quod subditur. Non
tamen introiit. Petrus vero ut feruidus introiit
vniuersa insperit diligenter et amplius vidit. Vn
de sequitur. Venit ergo. Symon petrus sequens
eum. et intra. in monum. et vidit lintea. po. et suda
rium quod fuerat super caput eius non cum lintea

aminibus positum sed separatim inuolutum in vnus
locum. quod erat resurrectionis signum. neq; em
liquidem eum transfudissent. corpus eius denuda
set. neq; si furati essent. huius rei fuissent solliciti
ut leuarent sudarium. et inuoluerent. et ponerēt
in vnum locum seorsum a linteaminibus sed sim
pliciter ut se habebat suscepissent corpus ideo em
iohannes premiserat quoniam sepultus est cū mir
ra que conglutinat corpori linteamina. ut nō des
cipularis ab his qui dicunt eum furto sublatum es
se. Non enim ita insensatus esset. qui furaretur ut
circa rem superfluum tantum studium consumeret
Post petrum autem et iohannes introiit. Vnde
sequitur. Tunc ergo introiit et ille discipulus q;
venerat primus ad monumentum. et vidit et credi
dit. Augustinus. Nonnulli putant hoc iohan
nem credidisse q; ihēsus resurrexerit. Sed quod se
quitur hoc non indicat. Vidit ergo mane monumē
tum. et credidit quod dixerat mulier. Nam sequit
rondum enim sciebant scripturas quia oporteret
eum a mortuis resurgere. Non ergo eum credidit
resurrexisse. quem nesciebat oportere resurgere.
quanto autem ab ipso homine audiebant quamuis
aptissime diceretur. consuetudine tamen audiendi
ab illo parabolas non intelligebant. et aliquid ali
ud eum significare credebant. Gregorius. in
ome. hoc autem tam subtilis euangeliste descrip
cio a mysterijs vacare credenda non est. per iohan
nem iuniorē synagoga. per seniores vero petrū
ecclesia gentium designatur. quia si ad dei cultū
prior est synagoga q; ecclesia gentium ad vsu ta
men seculi prior est multitudo gentium q; synago
ga. Cucurserunt autem simul quia ab ortu sui tē
pore vsq; ad occasum pari et omni via si nō pa
ri et omni sensu gentilitas cum synagoga decur
surrit. Venit synagoga prius ad monumentum s;
minime intrauit. q; legis quidem mandata per
cepit. apphencias de incarnatione ac passione domi
nica audiuit. sed credere in mortuum noluit. Venit
autem symon petrus et introiit in monumentum.
quia secuta posterior ecclesia gentium. xpm ihēsu
et cognouit carne mortuum et vuentem credidit
deum. Sudarium autem capitis domini cum lintea
aminibus non inuenitur. quia caput xpi deus et di
uinitatis incomprehensibilia sacramenta ab infir
mitatis nostre cognitione disincta sūt. eiusq; po
tencia creature transcendit naturam. Non solū au
tem separatim sed inuolutum inueniri dicitur. q;
lintea quos inuoluitur. nec mecum nec finis aspici
tur. Celsitudo autem diuinitatis nec cepit esse nec
desinit. Bene autem additur in vno loco. q; in scif
sura mecum deus non est. et illi eius gratiam ha
bere merentur qui se ab inuicem per sectarum scan
dala non diuidunt. Sed quia solet per sudarium la
borancium sudor detergi. potest et sudarii nomine
intelligi labor dei. Sudarium ergo quod super ca
put eius fuerat. seorsum inuenitur. Quia ipsa res
demptoris nostri passio. longe a nostra passione
disincta est. Quoniam ipse sine culpa protulit quod
nos cū culpa toleram9. Ipse spōte morti succūbere
voluit ad quam nos venimus nūti. Postquā autē
intrauit. Petrus. ingressus est et iohannes. quia

in fine mundi ad redemptoris fidem. etiam iudea colligetur. Theophilus. Vel aliter. Intelligit. Petrum actuum et promptum. Johannem vero. contemplatum et docilem erga rerum diuinarum habuisse periciam. plerumque autem preuenit contemplatiuus noticia et docilitate. Sed actiuus instancia feruoris et sedulitate precedit. illius acumen. Et prius inspicit diuinum misterium.

Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos. Maria autem stabat ad monumentum foris plorans. Dum ergo fleret. inclinauit se et prospexit in monumentum. et vidit duos angelos in albis sedentes vnum ad caput et vnum ad pedes vbi positum fuerat corpus ihesu. Dicunt ei illi. Mulier quid ploras. Dicit eis. quia tulerunt domum meum et nescio vbi posuerunt eum. Hec cum dixisset conuersa est retro. et vidit ihesum stantem et non sciebat quia ihesus esset. Dicit ei ihesus. Mulier quid ploras. Quem queris. Illa estimans quia ortulanus esset. dicit ei. Domine si tu sustulisti eum. dicit mihi vbi posuisti eum. et ego eum tol lam. Dicit ei ihesus. Maria. Conuersa illa. dicit ei. Rabboni. quod dicitur magister. Dicit ei ihesus. Noli me tangere. Nondum enim ascendi ad patrem meum. Vade autem ad fratres meos et dic eis ascendo ad patrem meum. et patrem vestrum deum meum. et deum

Gregorius. in omel. Maria autem magdalene que fuerat in ciuitate peccatrix amando veritatem lauerat lacrimis maculas criminis. cuius mentem magna vis amoris accenderat. Que a monumento domini etiam discipulis recedentibus non recedebat. Dicitur enim Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos. Augustinus. Id est vbi habitabant. et vnde ad monumentum cucurrerant. Viris autem redeuntibus infirmiorum sexum in eodem loco forcius figebat affectus. Vnde sequitur. Maria autem stabat. ad monumentum foris plorans. Augustinus. de concordancia euangelistarum. Id est ante illud sepulchri locum. Sed tamen intra illud spacium quo iam ingressus fuerat. ortus quippe illic erat. Chrysostomus. Ne mireris autem quod maria amare flebat. ad sepulchrum. petrus vero nihil tale passus est. Compossibile enim est mulieris genus. et natura flebile. Augustinus. Oculi igitur qui dominum quaerant. et non inueniant lacrimis vacabant. amplius dolentes quod fuerat absensus de monumento. quam quod fuerat occi-

strum. Venit maria magdalene annuncians discipulis. quod vidi domum et hec dixit mihi

his in ligno. Quos niam magistri tanti cuius vita subtrahenda fuerat. nec memoria remanebat. Augustinus.

de concordancia euangelistarum. Viderat autem cum alijs mulieribus angelum sedentem a dextris super lapidem reuolutum a monumento. Ad cuius verba cum fleret. prospexit in monumentum. Chrysostomus. Magnum enim ad mitigationem est monumentum apparens. vide denique eam ut plus requiesceret. et inclinantem se et volentem locum videre. vbi iacuit corpus. Vnde sequitur. Dum ergo fleret inclinavit se et prospexit in monumentum. Gregorius. Amanti enim semel aspersisse non sufficit. quod vis amoris intencionem multiplicat inquisitionis. Augustinus. Simili enim dolebat nec suis nec discipulorum oculis facile putabat esse credendum. An potius diuino instinctu in animo eius effectus est ut prospiceret. Gregorius. Quasi enim corpus et minime inuenit. perseverauit ut quereset. Vnde et contigit. ut inueniret. actumque est ut desideria dilata crescerent. et crescencia caperent. quod inuenissent. Sancta enim desideria dilacione crescunt. Si autem dilacione deficiunt. desideria non fuerunt. Ita itaque que sic amat. que se ad monumentum quod prospexerat. iterum inclinat. videamus quo fructu vis amoris in ea in geminat opus inquisitionis. Sequitur enim. Et vidit duos angelos in albis sedentes vnum ad caput et vnum ad pedes vbi positum fuerat corpus ihesu. Chrysostomus. Quia enim non erat excelsa mulieris mens ut ex sudarijs perciperet resurrectionem angelos videt in leuo habitu. ut et ipsa a passione mitigetur. Augustinus. Quid est autem quod vnum ad caput et alter ad pedes sedebat. an quoniam qui grece angeli dicuntur. latine sunt nuncij. Isto modo christi euangelium velut a capite usque ad pedes. ab initio usque ad finem signabant esse nunciandum. Gregorius. Vel ad caput sedet angelus cum per apostolos predicatur. quia in principio erat verbum. et quasi ad pedes sedet cum dicitur. Verbum caro factum est. Possimus etiam per duos angelos duo testamenta agnoscere. que dum pari sensu incarnatum et mortuum ac resurrexisse dominum nunciant. quasi testamentum prius ad caput et testamentum posterius ad pedes sedet. Chrysostomus. Angeli autem apparentes nihil de resurrectione dicunt. sed paulatim in eum qui resurrectione est. intrant. sermonem. Quia enim mulier ultra consuetudinem preclarum habitum viderat. ne turbetur. audivit compassionis vocem. Vnde sequitur. Dicunt ei illi mulier quid ploras. Angeli lacrimas prohibebant. et futurum quodammodo gaudium nunciabant. Ita enim dixerunt. Quid ploras. ac si dicerent. plorare noli. Gregorius. Ipsa enim sacra eloquia que in nos lacrimas amoris excitant. easdem lacrimas consolantur dum nobis redemptoris nostri speciem repromittunt. Augustinus. At illa eos putat interrogasse

nescientes. causas prodit lacrimarum. Vnde sequitur
Dicit eis. quia tulerunt dominum meum. Dominus
suum vocat domini sui corpus exanime. a toto par
tem significans. sicut omnes confitemur ihesum xpm
filium dei sepultum cum sola eius sepulta sit caro
Sequitur. Et nescio vbi posuerunt eum. Hec erat
causa maior doloris. quia nesciebat quo iret ad co
solandum dolorem. Chrysostomus. Nondum
autem de resurrectione aliquid nouerat sed adhuc
translacionem ymaginabatur. Augustinus. de
concordancia euangelistarum. Hic intelligendi sunt
fuerunt angeli. ut etiam stantes viderentur. sicut
Lucas eos visos esse commemorat. Augustinus
super iohannem. Sed hora iam venerat. qua
id quod nunciatum quodammodo fuerat ab ange
lis flere prohibentibus. gaudium succederet flen
tibus. Vnde sequitur. Hec cum dixisset. conuersa e
retro: sum. Chrysostomus. Sed quare ad an
gelos loquens et nondum ab eis aliquid audiens
uerteretur retro: sum. mihi videtur qd hoc ea dicen
te. xpus post eam apparuit. et angeli considerantes
dominorem et figura et inspectione et motu con
festum ostenderunt quoniam dominum viderunt et
hoc est quod mulierem conuerti retro: sum fecit.

Gregorius notandum etiam est qd maria que
adhuc de domini resurrectione dubitabat conuer
sa retro: sum est. ut videret ihesum. quia videlicet
per eandem dubitacionem suam quasi tergum i do
mini factem miserat quem resurrexisse minime cre
debat. Sed quia amabat. et dubitabat. videbat.
et non agnoscebat eum. Vnde sequitur. Et vidit ihe
sum stantem et non sciebat quia ihesus esset.
Chrysostomus. Angelis enim ut dominorum appa
ruit mulieri vero non ita ne eam ex prima visione
stupefaceret. non enim oportebat eam repente ad
excella reducere. sed paulatim. Sequitur. Dicit ei
ihesus. mulier quid ploras. quem queris. Gre
gorius. Interrogatur doloris causa ut augetur desi
derium quatinus cum nominaret quem quereret.
in amorem eius ardentius estuaret. Chrysosto
mus. Et quia in omni figura apparuit. estimauit
eum ortulanum esse. Vnde sequitur. Illa estimas
quia ortulanus esset. Dicit ei domine si tu sustu
listi eum. Dico mihi vbi posuisti eum. ut ego eum
tollam hoc est. si propter timorem iudeorum leua
sti eum dico mihi et ego eum accipiam. The
ophilus. Timebat enim ne iudei etiam corpori in
seuirent exanimi. et ideo volebat in alio loco meo
gnito illud transponere. Gregorius. forsitan
autem nec errando hec mulier errauit que ihesu or
tulanum credidit. an non ei spiritaliter ortulanus
erat. qui in eius pectore per amoris sui vim. semina
virtutum virencia plantabat. Sed quid est qd vi
so eo quem ortulanum credidit. cui necdum dixerat
quem querebat. Ait. Domine si tu sustulisti eum
Sed vis amoris hoc agere solet in animo. Vt que
ipse semper cogitat. nullum alium credat ignora
re. Postquam autem eam dominus omni vocabulo
appellauit ex seruo. et agnitus non est. vocat ex no
mine. Vnde sequitur. Dicit ei ihesus. maria. Ac si
dicat recognosce eum a quo recognosceris. Maria
ergo quia vocatur ex nomine. recognoscit auctorem

qz et ipse erat. qd querebat exteriorem ipse qd eam interiorem
ut querebat docebat. Vnde sequitur. Conuersa illa dicit
ei rabon. quod dicitur magister. Chrysostomus.
Sicut enim iudeis quandoqz immanifestus es
erat et presens. ita et loquens cum volebat. seipsus
notum faciebat. Qualiter autem conuersa dicit cum
xpus ad eam loqueretur. mihi videtur. qd dicente
ea vbi posuisti eum. Conuersa est ad angelos ut in
terrogaret. cur stupefacti essent. Deinde xpus vo
cans eam conuertit eam ad seipsum. et per vocem
manifestum seipsum fecit. Augustinus. Vel
quia prius conuersa corpore quod non erat. puta
uit. nunc corde conuersa quod erat. agnouit. Ne
mo autem calumnietur mulierem qd ortulanum dix
erit dominum et ihesum magistrum. Ibi enim hono
rabat hominem a quo beneficium postulabat. hic
recolerat doctorem. a quo discernere humana. a di
uina disciebat. Aliter ergo dum dixit sustulerunt
dominum meum. Aliter autem. Domine si tu sustu
listi eum. Gregorius. Jam vero ab euangeli
sta non subditur. quid mulier fecit. sed ex eo innu
tur. qd audiuit. Sequitur. Dicit ei ihesus. noli me
tangere. In his namqz verbis ostenditur qd maria
amplecti voluit eius vestigia. quem recognouit.
Sed cur tangi non debeat ratio quoqz additur cum
subiungitur. Nondum ascendi ad patrem meum.

Augustinus. Sed si stans in terra non tangitur.
sedens in celo quoniam ab homine tangetur.
qui certe antequam ascenderet. discipulis suis se obtu
lit tangendum dicens. Palpate et videte. qz spi
ritus carnem et ossa non habet. ut lucas testatur.
Quis autem tam sit absurdus. ut dicat eum a disci
pulis quidem antequam ascendisset ad patrem se volu
isse tangi. A mulieribus autem noluisse. nisi cum as
cendisset ad patrem. Sed leguntur etiam femine post
resurrectionem antequam ad patrem ascenderet. teti
gisse ihesum in quibus erat ipsa maria magdalena.
narrante mattheo. Aut ergo hoc sic dictum est. ut in
illa femina figuraretur ecclesia de gentibus. que
in xpm non credidit. nisi cum ascendisset ad patrem
aut sic in se credi voluit ihesus. hoc est sic se spiritu
aliter tangi qd ipse et pater vnus sunt. Eius quip
pe in multis sensibus quodammodo ascendit ad pa
trem. qui sic in eo profecerit. ut patri agnoscat eum
lem. Quomodo autem hec non carnaliter adhuc in
eum credebat. quem sicut hominem flebat. Au
gustinus. primo de trinitate. Tactus autem tan
quam finem facit nocentis. Ideoque nolebat in eo esse
finem interiecti cordis in se. ut hoc quod videbatur.
tantummodo putaretur. Chrysostomus. Vel
aliter. volebat hec mulier adhuc cum xpo esse. sic
et ante passionem. et post gaudium nihil magis ex
cogitabat. quamuis caro xpi melior facta fu
erit resurgendo. Ab hac ergo intelligencia eam ab
ducens dixit. noli me tangere. ut cum multa reue
rencia ei loquatur. vnde nec discipulis apparet de
reliquo cum eis conuersas ut reuerentius ei atten
dant. dicens. nondum enim ascendi. ostendit quo
nam illuc sperat et festinat. Eum autem qui illuc
debet abire. et non ultra cum hominibus conuersa
ri non oportebat cum eadem videri mente qua et
ante. Et hoc manifestat consequenter dicens. Vade

autem ad fratres meos et dic eis. Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum deum meum et deum vestrum. Iulianus. xi. de trinitate. Inter ceteras impietates suas eciam hoc dicto domini uti solent heretici. ut per id quod pater eius pater eorum est. et deus eius deus eorum est. in natura dei non sit. sed in forma dei manens formam serui assumpsit. Et cum hoc ad homines in serui forma christus ihesus loquatur. non ambigitur. quia pater sibi ut ceteris sit ex ea parte qua homo est. et deus sibi ut cum deis sit ex ea natura qua seruus est. Denique hunc eundem sermonem cepit dicens. vade ad fratres meos. fratres autem ex carne sunt deo. Ceterum vix natus deus sine fratribus est. Augustinus. Vel aliter. Non ait patrem vestrum. sed patrem meum et patrem vestrum. Aliter ergo meum. Aliter vestrum. Natura meum. Gracia vestrum. Neque dixit deum vestrum. sed deum meum. sub quo ego homo et deum vestrum. inter quos et ipse mediator sum. Augustinus. de concordancia euangelistarum. Tunc ergo egressa est a monumento. hoc est ab illo loco ubi erat orti spaciolum ante lapidem effossum. et cum illa alie quas secundum marcum inuaserat tremor et pavor. et nemini scilicet astorum quicquam dicebant. vnde et hic dicitur. Venit maria magdalene annuncians discipulis quia vidit domum. et hec dixit mihi. Gregorius. Ecce hominum generis culpa. ibi absconditur. vnde processit. quia enim in paradiso mulier viro propinquit mortem. a sepulchro mulier viri annunciauit vitam. et dicta sui viuificatoris narrat que mortis ferri serpentis verba narrauerat. Augustinus de concordancia euangelistarum. Dum autem cum alijs venit tunc secundum matheum occurrit illis ihesus dicens. Auete. Sic ergo colligimus angelorum colloquutionem bis numero eas habuisse. venientes ad monumentum et eciam ipsius domini. semel scilicet quando maria ortulanus putauit. et iterum cum eis occurrit in via ut eas repetitione firmaret. Et sic venit maria magdalene annuncians discipulis. non solum ipsa. sed et alie quas lucas commemorat. Beda. Mystice autem maria que interpretatur domina illuminata illuminatrix. seu stella maris significat. Ecclesiam que magdalena id est turenensis dicitur. Nam magdalon grece latine turris dicitur. propter illud quod dicitur in psalmo. factus est mihi turris fortitudinis. In eo autem quod hec mulier discipulis christum resurrexisse nunciauit omnes monetur maxime quibus est commissum predicandi officium. ut si quid ei celitus reuelatum fuerit. iudiose proximis propinent.

Cum ergo sero esset die illa vna sabbatorum. et fores essent clausae. ubi erant discipuli congregati propter metum iudeorum venit ihesus et stetit in medio discipulorum. Et dicit eis.

Chrysostomus. Audientes discipuli quod maria annunciauit. consequens erat. ut aut discredere. aut credentes dolerent. quoniam eos non reputauit dignos sua visione hoc igitur recogitantes. neque per vnam

Pax vobis et cum hoc dixisset. ostendit eis manus et latus. Sicut si sunt ergo discipuli viso domino. Dixit ergo eis iterum Pax vobis. Sicut misit me pater. et ego mitto vos. Hec cum dixisset. infulauit et dixit eis. Accipite spiritum sanctum. Quorum remisistis peccata remittuntur eis et quorum retinueritis retenta sunt. Thomas autem vnus ex duodecim qui dicitur didimus non erat cum eis quando venit ihesus. Dixit enim ei alij discipuli. Vidimus dominum. Ille autem dixit eis. Nisi videro in manibus eius fixuram clauorum. et mittam digitum meum in locum clauorum. et mittam manum in latus eius. non credam.

Augustinus in sermone pasche. Non uli autem de hac re ita mouentur. ut pene periclitentur afferentes contra miracula diuina. preiudicia ratiocinationum suarum. Sic enim disputant. Si corpus erat. si ibi surrexit in sepulchro quod pepedit in ligno. Quo modo per hostia clausa intrare potuit. Si comprehendis modum. non est miraculum. ubi deficit ratio. ibi est fidei edificatio. Augustinus super iohannem. Moli quidem corporis vbi diuinitas erat. hostia clausa non obstiterunt. Ille quippe non eis apertis intrare potuit quo nascente virginitas matris inuiolata permansit. Chrysostomus. Sed mirabile est qualiter phantasma eum non estimarunt. sed hoc fuit. quia mulier preueniens in eis multam fidem operata est. Sed et ipse per visum manifestum se eis ostendit. et voce eorum fluctuantem mentem firmavit. Et dixit eis. Pax vobis id est ne tumultuemini. in quo eciam commemorat verbum. quod ante crucem dixerat. Pacem meam do vobis. et rursus in me pacem habebitis. Gregorius. Et quia ad illud corpus quod videri poterat. fides inuencium dubitabat. ostendit eis protinus manus et latus. Vnde sequitur. Et cum hoc dixisset ostendit eis manus et latus. Clauum enim

diem dimisit per terram. sed ex eo quod sciebant iam suscitatum esse. videre scientibus et timidis existentibus cum sero factum esset. ipsis astitit. vnde dicitur. Cum ergo sero esset die illa vna sabbatorum et fores essent clausae. ubi erant discipuli congregati propter metum iudeorum. Beda. In hoc infirmitas apostolorum monstratur. cui foribus clausis intus congregati residere propter timorem iudeorum. quorum metu fuerant prius dispersi. Venit ihesus et stetit in medio. Ideo autem sero apparuit. quia consequens erat tunc maxime eos timidos esse. Theophilus. Vel quia prestolabantur. ut omnes conuenerent. Vnde sero clausis ut ostendat. quia eodem modo resurrexit adiacente lapide super monumentum. Augustinus.

manus fixerant. Lancea latus aperuerat. Ibi ad dubitanciam corda sananda. vulnerum sunt seruata vestigia. Chrysostomus. Et quia ante cruce[m] eis dixerat. Iterum videbo vos et gaudebit cor vestrum. Vnde equitur. Gauisi sunt discipuli viso domino. Augustinus. xi. de ciuitate dei. Claritas qua iusti fulgebunt sicut sol in regno patris sui. in xpi corpore cum resurrexit. ab oculis discipulorum potius abscondita fuisse q[uam] defuisse credenda est. Non enim eam ferre[m] humanus atq[ue] infirmus aspectus. quantu[m] ille a suis ita deberet attendi ut posset agnoscere. Chrysostomus. Vniuersa autem te eos ad fidem certissimam inducebant. quia vero prelium merpugnabile habebant ad iudeos rursus eis pacem annunciat. Vnde sequitur. Dixit eis ergo iterum. Pax vobis. Beda. Iteratio confirmatio est. siue ideo repetit. quia gemina est virtus caritatis vel quia ipse est qui fecit vtraq[ue] vnum. Chrysostomus. Simul quoq[ue] demonstrat crucis efficaciam. per quam soluit omnia tristitia et contulit omnia bona. Et hoc est pax. mulieribus autem supra annunciatum est gaudium. quia in tristitijs illud genus erat. et hanc suscepit maledictionem dicente domino in dolore paries. Quia ergo vniuersa prohibentia sunt destructa. et directata sunt omnia de reliquo subdit. Sicut misit me pater. et ego mitto vos. Gregorius. Pater quidem filium misit. qui hunc pro redemptione generis humani incarnari constituit. Itaq[ue] dicitur. Sicut misit me pater et ego mitto vos. id est ea caritate vos diligo. cum inter scandalum persecutorum mitto. qua me caritate pater diligit. quem venire ad tolerandas passiones fecit. Augustinus. Equelem autem patri filium nouimus. sed hic verba mediatoris agnoscimus. Medium quippe se ostendit dicendo. Ite me et ego vos. Chrysostomus. Sic igitur eleuauit eorum animum et ab his que facta sunt. et a dignitate mitentis. et non adhuc deprecacio ad patrem fit. Sed sua autoritate dat eis virtutem. Vnde sequitur. Idem cum dixisset. in sufflauit. et dixit eis. Accipite spiritum sanctum. Augustinus. non de trinitate. flatus ergo ille corporeus substantia spiritus sancti non fuit. sed demonstracio per congruam significationem non tantum a patre. sed etiam a filio procedere spiritum sanctum. Quis enim dementissimus diceret alium fuisse spiritum quem sufflans dedit. Et alium quem post ascensionem suam misit. Gregorius. Cur autem prius in terra discipulis datur. postmodum de celo mittitur. nisi quod duo sunt precepta caritatis. dilectio videlicet dei et dilectio proximi. In terra datur spiritus. ut diligatur proximus. Ex celo datur spiritus. ut diligatur deus. Sicut ergo vna est caritas et duo precepta. ita vnus est spiritus et duo data. prius a consistente domino interra. postmodum datur ex celo. quia proximi amore discitur qualiter perueniri debeat ad amorem dei. Chrysostomus. Quidam autem dicunt quoniam non spiritum dedit. sed aptos eos ad suscepcionem spiritus per insufflationem construxit. Si enim angelum videns daniel. excessum mentis passus est. quid ineffabilem illam gratiam suscipientes passi

essent. nisi discipulos suos primitus instruxisset. Nequaquam autem quis peccabit dicens. tunc suscepisse eos quandam potestatem spiritualis gratie. non ut mortuos suscitent. et miracula faciant. sed ut dimittant peccata. Vnde sequitur. Quorum remiseritis peccata remittuntur eis. et quorum retinueritis. retenta sunt eis. Augustinus. Ecclesie caritas que per spiritum sanctum diffundit in cordibus nostris participum suorum peccata dimittit. Eorum autem qui non sunt eius participes. tenet. Ideo postquam dicit. Accipite spiritum sanctum. continuo de peccatorum remissione et retensione subiecit. Gregorius. Sciendum vero est quod hi qui prius spiritum sanctum habuerunt. ut et ipsi innocentes viuerent. et in predicacione quibusdam prodesse. Idcirco hunc post resurrectionem dominum patienter acceperunt. ut prodesse non paucis sed pluribus possent. Libet ergo mueri. illi discipuli ad tanta onera humilitatis vocati ad quantum culmen glorie sint producti. Ecce non solum de se ipsis securi fiunt. sed etiam principatus super mundi dei forciuntur. ut vice dei quibusdam peccata retineant. quibusdam vero relaxent. Horum nunc in ecclesia episcopi locum tenent. et soluendi ac ligandi potestatem suscipiunt. qui gradum regimif forciuntur. Grandis honor. sed graue pondus istius est honoris. Durus quippe est ut qui nescit tenere moderamina vite sue. iudex fiat vite aliene. Chrysostomus. Sacerdos enim et si propriam bene dispensauerit vitam. aliorum vero non cum diligencia curam habuerit. cum periciofis in gelennam vadit. Scientes igitur periculi magnitudinem multam tribuere eis deuocionem. et etiam si valde nobiles fuerint. non autem iustum est. ab his qui in principatu subiunguntur. iudicari. et si vita eorum fuerit valde detractabilis. in nullo lederis in his que sunt ei commissa a deo. non enim sacerdos. sed neq[ue] angelus aut archangelus operari aliquid potest in his que sunt data a deo. Sed pater et filius et spiritus sanctus omnia dispensant. Sacerdos autem suam linguam et manum tribuit. non enim iustum esset ut propter alterius maliciam. circa symbola nostre salutis ledi eos. qui ad fidem veniunt. Omnibus autem discipulis congregatis solus thomas deficiebat. a dispertitione que iam facta erat. Vnde dicitur. Thomas autem vnus ex duodecim. qui dicitur didimus. non erat cum eis quando venit ihesus. Alchimus. Didimus grece latine geminus. propter dubium cor in credendo. thomas. abissus quia altitudinem diuinitatis circa fides perne rauit. Gregorius. non autem casu gestus est ut electus ille discipulus tunc deesset. Egit namq[ue] miro modo superna clemencia ut discipulus dubitans. dum in magistro suo vulnera palparet carnis. in nobis vulnera sanaret infidelitatis. Plus enim nobis infidelitas thome ad fidem. quam fides credentium discipulorum profuit. quia dum ille ad fides palpando reducit. nostra mens omni dubitacione postposita in fide solidatur. Beda. Mueri autem potest quare hic euangelista tunc thomam defuisse dicat. cum lucas scribat quod duo discipuli euntes in Emaus reuerfi in hierusalem inueniunt. xi.

congregatos. sed datur intelligi quoddam fuisse interuallum q̄ ad horam thomas egressus sit. et ihesus veniens in medio eorum stetit. Chrysostomus. Sicut autem simpliciter et qualitercūq̄ credere facilitatis est. ita multa muestigare est grossissime mentis. et propter hoc thomas accusatur. Apostolis enim dicentibus. quomam vidim⁹ dominum. non credidit. non tantum illis discredēt quantum rem putans impossibilem esse. Vnde sequitur. dixerunt ergo ei alij discipuli. vidimus dominum. Ille autem dixit eis. nisi videro in manibus eius figuram clauorum. et mittam digitum meum in locum clauorum et mittam manum meam in latus eius non credam. Alijs enim grossior existēs eam que est per sensum grossissimum scilicet tactū querebat fidem. et neq̄ oculis credebat. Vnde nō sufficit ei dicere nisi videro. sed addidit. et misero digitum et cetera.

Et post dies octo iterum erant discipuli eius intus. et thomas cū eis. venit ihesus ianuis clausis et stetit in medio et dixit. Pax vobis deinde dicit thome in fer digitum tuum huc et vide manus meas. et affer manum tuam et mitte in latus meum et noli esse incredulus sed fidelis respondit thomas et dixit ei. dominus meus. et deus meus. dixit ei ihesus. quia vidisti me. credidisti. Beati qui non vident. et crediderunt. Multa quidem et alia signa fecit ihesus in conspectu discipulorum suorum que nō sunt scripta in libro hoc. Hec autem scripta sunt. ut credatis. quia ihesus est xpi filius dei. et ut credentes vitam habeatis in nomine eius.

ut testit esse dominus. itaq̄ ihesus et non expectat a thoma interrogari sed ut ostendat quomam eius loquebatur ad cōdi

Chrysostomus
Considera domini
toris clemenciam. q̄
liter et pro vna ani
ma ostendit seipsum
vulnera habentem
et accedit. ut saluet
vnum. et mirum
discipuli annuncian
tes digni erant fide
et ipse promittens.
Sed tamen quia so
lus thomas quesuit
neq̄ hoc eum priua
uit xpus. Non aute
statim ei apparet. s̄
post dies octo. ut i
medio a discipulis
admonitus accenda
tur ad manus deside
rium et fidelior fieret
in futurum. Vnde
dicitur et post die
es octo iterum erāt
discipuli eius intus
et thomas cum eis.
venit ihesus ianuis
clausis. et stetit in
medio. et dixit. pax
vobis. Augustinus.
in sermone pasche.
Queris a me et dicit.
si per hostia clausa
intrauit vbi est cor
poris pondus. sed
fecit illud dominus.
tanq̄ dominus nun
quid igitur resurre

Chrysostomus. astat

scipulos aderat. eisdem verbis usus est. et primo quidem increpat. vel improperat. Vnde sequitur Deinde dicit thome. in fer digitum tuum huc. et vide manus meas. et affer manum tuam. et mitte in latus meum. Secundo autem erudit dicens. Et noli esse incredulus. sed fidelis. Vide quomaz infidelitatis erat ambiguitas. anteq̄ spiritum sanctum acciperet. postea autem non. sed firmi erant de reliquo. Dignum autem est querere qualiter corpus incorruptibile tipos habebat clauorum. sed ne tumultueris. condescensionis. enim erat ut discerent. quomam ipse erat. qui crucifixus fuerat.

Augustinus. de simbolo. Posset autem si vellet de corpore suscitato et clarificato omnem maculam cuiuslibet cicatricis abstergere sed sciebat q̄re cicatrices in suo corpore reseruaret. Sicut enim demonstrauit thome non credenti nisi tangeret et videret. ita etiam mimis suis vulnera demonstra turus est sua. non q̄ eis dicat sicut thome. quia vidisti et credidisti. sed ut conuincēs eos veritas dicat. Ecce hominem quem crucifixistis. videtis vulnera que infixistis. agnoscitis latus quod pupugistis. quomam per vos et propter vos apertus est. nec tamen intrare voluistis. Augustinus xiiij. de ciuitate dei. nescio autem quomodo etiam sic afficimur amore martirum beatorum. ut velim⁹ in illo regno in eorum corporibus videre vulnera cicatrices que pro xpi nomine pertulerunt. Et fortasse videbimus. Non enim deformitas in eis. sed dignitas erit. et quedam quous in corpore non corporis sed virtutis pulchritudo fulgebit. Nec ideo tamen si aliqua martiribus amputata et ablata sunt membra. sine ipsis membris in resurrectione erunt mortuorum. quibus dictus est. Capillus capitis vestri non peribit. Sed si hoc decebit in illo nouo seculo. ut iudicia gloriosorum vulnerum in illa immortalis carne cernantur. vbi membra ut preciderentur percussa vel secta sūt ibi cicatrices sed tamen eisdem membris redditis non perditis apparebunt. Quamuis igitur omnia que acciderant corpori vicia tunc non erunt. non sunt tamen appellanda vicia virtutis iudicia. Gregorius. in omelia. palpandam autem carnē dominus prebuit quam clausis ianuis introduxit. quam redit miram et iuxta humanam rationem valde sibi contraria ostendit. dum post resurrectionem corpus suum incorruptibile. et tamen palpabile demonstrauit. Nam et corrumpi necesse est quod palpat. et palpanti non potest. quod non corrumpit. et incorruptibilem se ergo et palpabilem demonstrauit ut perfectio post resurrectionem esse ostenderet. corpus suum et eiusdem nature. et alterius glorie.

Gregorius. xiiij. moralium. Corpus ecclā nostrū in illa resurrectionis gloria. erit quidem subtile per effectum spiritualis potencie. sed palpabile per veritatem nature. Non autē sicut eui eius scripsit in palpabile et ventis aereq̄ subtilius. Augustinus. Videbat autem thomas tangebaturq̄ hominem. et confitebatur deum. quem non videbat. neq̄ tangebatur. Sed per hoc quod videbat atq̄ tangebatur. illud iam remota dubitatione credebat. Vnde sequitur. Respondit thomas. et dixit ei. Dominus

meus et deus meus. Theophilus. Qui prius infidelis fuerat. post lateris tactum. optimum theologum ostendit. Nam duplicem naturam vnicamque hypostasim christi edisseruit. dicendo enim dominus meus humanam naturam. dicendo vero deus meus. diuinam confessus est. et vnum et eundem deum et dominum. Sequitur. dicit ei ihesus. quia vidisti me credidisti. Augustinus. Non ait. tetigisti me. sed vidisti me. quoniam generalis quodammodo est sensus visus. nam et per quatuor alios sensus nominari solet velut cum dicimus. audi et vide quod bene sonet. olfac et vide quod bene oleat. gusta. et vide quod bene sapiat tange et vide quod bene caleat. Unde et hic dominus dicit. infer digitum tuum huc et vide manus meas. Quid aliud ait quam tange et vide. nec tamen ille oculos habebat in digito. Ergo siue intiendo siue etiam tangendo hoc ait. quia vidisti me. credidisti. quamuis dici possit non ausum fuisse discipulum tangere cum se offerret ille tangendum. Gregorius. Sed cum apostolus dicat fides est substantia sperandarum rerum argumentum non apparenciarum. profecto liquet quod que apparent. iam fidem non habent. sed agnitionem. dum ergo vidit thomas. cum palpauit cur ei dicitur quia vidisti me. credidisti. sed aliud vidit. aliud credidit. hominem vidit. et deum confessus est. Letificat autem valde quod sequitur. Beati qui non viderunt. et crediderunt. In qua sententia nos specialiter significati sumus. qui eum quem carne non vidimus. mente retinemus. Si tamen fide nostram operibus sequimur. Ille enim vere credit. qui exercet operando quod credit. Augustinus. Preteriti autem temporis usus est verbis. tamquam ille qui id quod erat futurum in sua nouerat predestinatione iam factum. Chrysostomus. Cum ergo aliquis nunc dixerit. vitam in temporibus illis fuisse. et vidissem christum miracula facientem. excogitet. Beati qui non viderunt. et crediderunt. Theophilus. Exprimunt autem et hinc discipulos qui nec plagas clauorum nec latus palpantes crediderunt. Chrysostomus. Quia vero iohannes pauciora alijs euangelistis dixerat subiungit. multa quidem et alia signa fecit ihesus in conspectu discipulorum suorum que non sunt scripta in libro hoc sed nec alij omnia dixerunt sed que erant sufficiencia attrahere ad fidem audientes. Mihi autem videtur hic dicere ea que post resurrectionem sunt signa. et ideo dicit in conspectu discipulorum. cum quibus solis post resurrectionem conuersatus est. deinde ut discas quomodo non solum discipulorum gratia signa fiebant. induxit. Hec autem scripta sunt. ut credatis. quia ihesus est christus filius dei. communiter ad humanam naturam loquens. et ut ostendat. quoniam non illi qui creditur. sed nobis ipsis utile est credere. subdit. Et ut credentes vitam habeatis in nomine eius. id est per ipsum. ipse autem est vita.

CAPITVLVM.

.XXI.

Postea manifestauit se ihesus iterum ad mare tiberiadis. Manifestauit autem sic. Erant simul petrus et thomas qui dicitur didimus et nathanael qui erat a chana galilee. et filij zebedei et alij ex discipulis eius duo. Dicit eis symon petrus. Vado piscari. Dicunt ei. Venimus et nos tecum. Et exierunt et ascenderunt in nauim. et illa nocte nichil prederunt. Mane autem facto stetit ihesus in litore. Non tamen cognouerunt discipuli quod ihesus est. Dicit ergo eis ihesus. Pueri. nunquid pulmentarium habetis. Responderunt ei. non dixit eis. Mittere in dexteram nauis retes et inueneris. Miserunt ergo et iam non valebant illud trahere pro multitudine piscium. Dicit ergo discipulus ille quem diligebat ihesus petro. Dominus est. Symon petrus cum audisset. quia dominus est. tunc ca succinxit se erat enim nudus et misit se in mare. Alij discipuli nauis venerunt. Non enim longe erat a terra. sed quasi cubitis ducentis trahentes retes piscium. Ut ergo descenderunt in terram viderunt

Augustinus. Quod immediate euangelista premiserat veluti huius libri in dicat finem. sed narratur sibi deinde quod admodum se manifestauerit dominus ad mare tiberiadis. Unde dicitur. Postea manifestauit se ihesus iterum ad mare tiberiadis.

Chrysostomus. Dicit autem postea quia non continue cum eis ambulabat ut antea. Dicit etiam manifestauit se. quod non videretur nisi condescenderet. quod incorruptibile erat corpus. Loci autem meminit ostendens quoniam plurimum timoris eis dominus abstulerat. ut de reliquo ipsi longe a domo procedant non ultra in domo conclusi. sed in galileam ierant. periculum desclimantes iudaicum

Beatus. More autem solito euangelista prius retulit causam. deinde quod eodem modo res gesta sit enarrat. Unde sequitur. Manifestauit autem sic. Chrysostomus. Quia vero neque dominus cum eis continue erat. neque spiritus datus erat. neque aliquid tunc erat eis commissum neque aliquid habebant agere. artem piscatoziam tractabant. Unde sequitur. Manifestauit autem sic. Erant simul symon petrus et thomas qui dicitur didimus. et nathanael qui erat a chana galilee qui scilicet vocatur est a philippo. et filij zebedei scilicet iacobus et iohannes et alij ex

prunas positas et piscem superpositum et panem. Dicit eis ihesus afferte de piscibus quos prendidistis nunc. Ascendit symon petrus et traxit retes in terram plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et cum tanti essent non est scissum retes.

discipulis eius duo dicit eis symon petrus. Vado piscari. Gregorius in omelia. Queri potest cur petrus qui piscator ante conuersionem fuit. post conuersionem ad piscationem rediit cum veritas dicat. Nemo mittens manum ad aratrum et respiciens retro. aptus est regno dei.

Augustinus. Nisi fecissent discipuli

li defuncto ihesu. priusquam resurrexisset a mortuis. putaremus eos illa que animos eorum occupauerat desperatione. feciss. Nunc vero post eum sibi sepulchro redditum viuum post inspecta vulnerum loca. post acceptum eius in sufflacione spiritus sanctum subito fuerant non hominum. sed piscium piscatores. Respondendum est ergo non eos fuisse prohibitos ex arte sua licita victum necessarium querere. sui apostolatus integritate seruata. si quado vnde viderent. aliud non haberent. Si enim beatus paulus ea potestate quam profecto cum ceteris euangelij predicatoribus habebat. non cum ceteris vteretur sed stipendio suo militaret. ne gentes a nomine christi positas alienas. doctrina eius quasi venalis offenderet aliter eductus artem quam non nouerat. didicit. ut dum suis manibus transigitur doctor. nullus grauari auditor. quomagis beatus petrus qui iam piscator fuerat. quod nouerat fecit. si ad presens illud tempus. aliud vnde videret. non inuenit. Sed respondit quispiam. Et cur non inuenit cum dominus promiserit dicens. Querite primum regnum dei et iustitiam eius et hec omnia apponentur vobis. Proximus etiam dominus quod promisit. impleuit. Nam quis alius pisces qui caperentur. apposuit. qui non ob aliud credendus est eis inuenerunt penuriam qua cogentur ire piscatum nisi dispositum volens exhibere miraculum. Gregorius in omelia. Nemo enim ergo quod ante conuersionem sine peccato extitit hoc etiam post conuersionem repetere culpa non fuit. Vnde post conuersionem suam ad piscationem petrus rediit. Matheus vero ad tholosum negocium non resedit. Sunt enim plerumque negocia que sine peccatis exhiberi aut vix aut nullatenus possunt. Que ergo ad peccatum implicat. ad hec necesse est ut post conuersionem animus non recurrat. Chrysostomus. Alii autem discipuli sequebantur petrum. Vnde dicitur. Dicunt ei venimus et nos tecum. Colligati enim de reliquo sibi bimucem erant. Simul volebant piscationem videre. Sequitur. Et exierunt et ascenderunt in nauim. In nocte autem piscabantur quia adhuc formidolosi erant. Gregorius. facta est autem discipulis piscationis magna difficultas ut veniens te magistro. fieret admirationis magna sublimis

tas. Vnde sequitur. Et illa nocte nihil prendiderunt. Chrysostomus. Laborantibus autem et afflictis discipulis assistit ihesus. Vnde sequitur. Mane autem facto stetit ihesus in litore. non tamen cognouerunt discipuli quia ihesus est. Non enim se ipsam mor eis ostendit. sed voluit et allocutione cum eis inire. Et primo loquitur eis humanus. Nam sequitur. Dicit eis ihesus. pueri nunquid pulmentarium habetis. Hoc autem dicit quasi ab eis aliquid emere vellet. Ut autem timuerunt. eis signum ostendit per quod cognoscerent. Sequitur enim dixit eis. Mittite in dexteram nauis retes et inuenietis multa autem consequenter facta sunt. quorum primum est. multos pisces esse comprehensos. Vnde sequitur. Miserunt ergo retes et iam non valebant illud trahere pro multitudine piscium. Sed in christi cognitione petrus et iohannes. suos propositos ostenderunt. Iohannes enim perspicacior erat et ideo primo cognouit christum. Vnde sequitur. Dicit ergo discipulus ille quem diligebat ihesus petro. dominus est. Beda. hoc iudicio. sicut sepe ita et hic suam demonstrat personam. Cognouit autem primus dominum siue miraculo piscationis. siue sono precegnite vocis siue prime remmis scens piscationis. Chrysostomus. Petrus autem feruencior erat et ideo promptius venit ad christum. Sequitur enim. Symon petrus cum audisset quia dominus est tumca succinxit se. erat enim nudus. Beda. dicitur petrus nudus fuisse ad comparationem ceterorum vestimentorum quibus uti solebat. sicut solemus dicere cum aliquem simplici vestimento videmus indutum. quare nudus incedis. Sane potest intelligi quod more piscatorum studio piscandi nudus incederet. Theophilus. Quod vero se precinxit petrus pudoris est signum precinxit autem se lineo amictu quem femices et terris piscatores circumuoluunt sibi cum nudi sint. siue etiam ceteris indumentis apponunt. Beda. Eodem autem ardore quo et multa alia fecerat. venit ad ihesum. Vnde sequitur. Et misit se in mare. alij autem discipuli nauigio venerunt. Non tamen intelligendum est petrum super fluctus venisse. sed aut natando aut pedibus proprijs. quia erant prope terram. Sequitur enim. Non longe enim erant a terra. sed quasi cubitis ducentis. Glosa. In terpositio est. Sequitur enim trahentes retes piscium. ut sit ordo littere. Alii discipuli nauigio venerunt trahentes retes piscium. Non longe enim est. Chrysostomus. Deinde aliud signum ponitur cum subditur. Ut ergo descenderunt in terram. viderunt prunas positas et piscem superpositum et panem. non enim adhuc ex materia supposita operatur. sed ad id quod est mirabili adducit. signa ostendens. quoniam et ex subiecta materia ante crucem miracula faciebat propter quandam dispensationem. Augustinus. Non autem hic intelligendum est panem fuisse prunis superpositum sed quasi diceret. viderunt prunas positas et pisces suppositum prunis. et viderunt panem. Chrysostomus. Ut autem ostenderet non esse phantasma quod factum est. iubet ex piscibus ab eis captis afferri. Sequitur enim. Dicit ei ihesus. Afferre ex piscibus quos

prehendistis nunc. Deinde et aliud signum fuit. qd ex multitudine piscium. retbe non est scissum. Vnde sequitur. Ascendit symon petrus. et traxit retbe ad terram. plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et cum tanti essent non est scissum retbe. Augustinus. Mistice autem in captura piscium commendat ecclesie sacramentum qual futura est in ultima resurrectione mortuorum. Et ad hoc commendandum valet qd tanq finis est mē positus libri. qd esset etiam secuturē narracōis q si probemum. Quod autem septem discipuli fuerit in illa piscatione. suo septenario numero finē significat temporis. Vniuersum quippe septē diebus voluitur tempus. Theophilus. Cum autem nox erat. ante solis xpi presenciā. prophete nihil ceperunt. quia et si vnam nacionem israhel corrigere conarentur. illa tamē frequenter in ydolatriam latebatur. Gregorius. in omelia. Queri autem potest cur discipulis in mare laborantibus. post resurrectionem suam. coram discipulis in fluctibus maris ambulauit. Sed mare presens seculum significat se quod causarū tumultibus et vndis vite corruptibilis illidit per soliditatem. autem littoris perpetuitas quietis eterne figurat. Quia igitur discipuli adhuc fluctibus mortal vite inerant in mari laborabant. Quia autē redemptor noster iam corrupcionem carnis excesserat. post resurrectionem suam in litore stabat. Augustinus. Littus etiam finis est maris. et ideo finem significat seculi. Sicut enim in hoc loco qualiter in fine seculi futura sit. ita dominus alia piscatione significauit ecclesiam qualiter nunc sit. Vnde ibi ihesus non stabat in litore. sed ascendens in vnam nauim que erat symonis. rogauit eū a terra reducere pusillum. In alia piscatione non mittuntur recia in dexteram ne solos significent bonos. nec in sinistram ne solos malos sed indifferentē laxate inquit recia vestram capturam. ut permixtos intelligam bonos et malos. hic autem nitute inquit in dexterā nauigij retbe. ut significat eos qui stabāt ad dexteram solos bonos. Illud fecit in inicio predicacōis sue. hoc post resurrectionem suam. hinc ostēdens illam capturam piscium bonos et malos significare quos nunc habet ecclesia. Istam vero tantummodo bonos quos habebit in eternum completa in fine huius seculi resurrectione mortuorum. Illi autem qui pertinent ad resurrectionē vite. i. est ad dexteram. et in er xpiani nominis recia designantur. non nisi in litore id est in fine seculi cū resurrexerint. apparebunt. ideo non valuerunt sic trahere recia ut in nauem refunderent quos ceperant pisces. sicut de alijs factum est. Habet autem istos dexteros ecclesia post finē vite huius in somno pacis. velut in profundo latentes donec ad litus retbe peruemat. quod in prima piscatione duabus nauiculis hoc isto loco ducentis cubitis tantū centū et centū existimo figuratū. ppter vtriusq generis electos. et circumcisionis et prepucij.

Beda. Vel per ducentos cubitos gemma caritatis virtus exprimitur. per dilectionem enim dei et proximi xpo propinquamus. Piscis autem assus est xpus passus. Ipse latere dignatus est in aq̄s

generis humani. Capi voluit laqueo nostre noctis et qui nobis factus est piscis humanitate. extitit nobis panis nos reficiens sua diuinitate. Gregorius. Petro autem sancta ecclesia est commissa. Ipsi specialiter dicitur. Pasce oues meas. Quod ergo postmodum aperitur in voce nunc significatur in opere. Ipse enim pisces ad soliditatem littoris pertrahit. quia stabilitatem eterne patrie fidelibus ostendit. hoc egit verbis. hoc epulis. Is agit quotidie miraculorum signis. sed cum retbe magnis piscibus plenum dicitur. additur et quantitas. Et hoc est quod subditur. Plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Augustinus. In alia piscatione numerus piscium non exprimitur tanq̄ ilud ibi fiat. quod predictum est per prophetam. Annunciaui et locutus sum. multiplicati sunt super numerum. Hic vero certus est numerus cuius reddenda est ratio. Numerus enim qui legem significat decem est. propter decalogū. Cum autem accedit ad legem gracia id est ad litteram spiritus. quodammodo denario numero additur septenarius. septenarius quippe numero significatur spiritus sanctus ad quem significatio proprie pertinet. Primum enim in lege sonuit sanctificatio in die septimo. Ysaïas etiam propheta eum commendat opere vel munere septenariū. Cū itaq̄ legis denario spiritus sanctus per septenarium numerum accedit sunt decem vel septem qui numerus ab vno vsq̄ ad seipsum computatis omnibus crescit ad centum quinquaginta tres peruenit. Gregorius. Ducamus etiam per trigonū decem et septem veniunt quinquaginta vnum. In quinquagesimo autem anno cunctus populus ab omni operatione quiescebat. sed vera requies in vnitatem est. vbi enim scissura diuisionis est. vera requies non est. Augustinus. Non ergo tantummodo centum quinquaginta tres sancti ad vitam resurrecturi significantur eternam. sed etiam ad gratiam spiritus pertinentes hoc numero figurantur. Qui etiam numerus ter habet quinquagenarium numerum. et insuper ipsa tria propter misterium trinitatis. Quinquagenarius autem multiplicatis septem per septem et vnus adiectione completur. Vnus autem additur. ut eos significet esse vnum. Non autem frustra dictum est. qd erant magni. Cum enim dixisset denarius. nō veni solvere legem. sed implere. daturus spiritum vtriusque quem lex posset in pleri. paucis verbis interpositis ait. Qui fecerit et docuerit magnus vocabitur in regno celorum. In prima autem piscatione retbe propter significanda scissura rumpēbatur. h vero quemiam in illa summa pace sanctorum nulla erunt scismata pertinuit ad euangelistam consequenter dicere. Et cum tanti essent id est tam magni non ē scissum retbe. tanq̄ illud respiceret vbi scissum est. et in illius mali comparacione commendaret hoc bonum.

Augustinus.

Dicit eis ihesus. Venite prandete et nemo audebat disci. benciū

Peracta piscatione dominus eos ad prandium vocat. Vnde dicitur. Dicit eis ihesus. Venite prandete

interrogare. Tu quis es. scientes quia dominus est. Et venit ihesus et accepit panem et dat eis et piscem similiter. Hoc iam tercio manifestatus est ihesus discipulis suis. cum resurrexisset a mortuis.

autem iustorum que in resurrectione futura sunt. neque ligno vite indigebunt quo fiat ut nullo morbo vel senectute inueterata moriantur. neque ullis alijs corporalibus nutrimentis quibus esuriendi atque sitiendi qualiscumque molestia deuitetur. quoniam certum et inuisibili munere immortalitatis induentur. ut non nisi velint. possibilitate non necessitate vescantur. non enim potestas. sed egestas edendi et bibendi talibus corporibus auferetur. sicut et saluator noster post resurrectionem iam quidem in spiritali carne. sed tamen vera. cibum ac potum cum discipulis sumpsit. non alimentorum indigentia. sed ea qua et hoc poterat potestate. Sequitur. Et nemo audebat discumbentium interrogare eum tu quis es. quia dominus est. Ac si diceretur Augustinus super iohannem. Nemo audebat dubitare quod ipse esset. Tanta enim erat euidencia veritatis ut eorum non solum negare. sed nec dubitare quidem ullus auderet. quoniam si quisquam dubitaret. utique interrogaret. Chrysostomus. Vel hoc dicit. quia de reliquo non similiter confidebant ei loqui ut prius. sed cum silencio et reuerentia multa sedebant. attendentes in eum et formam quidem alteratam videntes et multa admiracione plenam valde stupefacti volebant interrogare. Sed formido in hoc quod sciebant. quod dominus est. detinebat interrogacionem. et solum comedebant que eis dabat cum priorum potestate. Vnde autem non respicit in celum. neque humana illa facit. ostendens quoniam condescensionis gratia faciebant. Vnde subditur. Et venit ihesus et accepit panem et dat eis et piscem similiter. Augustinus. Mistic autem piscis assus christus est passus. Ipse est et panis qui de celo descendit. huic corporatur ecclesia ad participandum beatitudinem sempiternam. Propter hoc dictum est afferte et pisces quos prendidistis nunc. ut omnes qui hanc spem gerimus per illum septenarium numerum discipulorum per quem potest in hoc loco nostra vniuersitas intelligi figurata tanto sacramento nos communicare nossemus. et eidem beatitudinis sociari. Gregorius. Per hoc etiam quod septem discipulis vltimum conuiuium celebrat. eos tantummodo qui septiformi gratia sancti spiritus pleni sunt futuros secum in eterna refectioe denunciatur. septem quoque diebus omne hoc tempus euoluitur. et sepe septenario numero perfectio designatur. Illi ergo vltimo conuiuijo de penitencia veritatis expulatur. qui nunc perfectionis studio terrena tra-

Chrysostomus. Vnde quidem non dicit quod comedit eum. sed lucas hoc dicit. hoc autem fiebat. non ut natura indigente cibis de reliquo sed condescensione ad demonstrationem resurrectionis facta. Augustinus. xiiij. de ciuitate dei. Corpora

scendunt. Chrysostomus. Quia vero non continuo cum eis conuersabatur. neque similiter ut prius. subdit euangelista dicens. hoc iam tercio manifestatus est ihesus discipulis suis. cum resurrexisset a mortuis. Augustinus. Quod non ad ipsas demonstrationes sed ad dies referre debemus id est primo die cum resurrexisset. et post dies octo quanto thomas vidit. et credidit. et hoc die quando hoc de piscibus fecit. et deinde quociens voluit. usque ad diem quadragagesimum quo ascendit in celum. Augustinus. de concordancia euangelistarum. Inuenimus autem apud quatuor euangelistas decies commemoratum dominum visum esse post resurrectionem. semel ad monumentum a mulieribus. iterum eisdem regredientibus a monumento in itinere. Tercio petro. quarto duobus euntibus in castellum. quinto pluribus in iherusalem. vbi non erat thomas. Sexto vbi vidit eum thomas. Septimo ad mare tiberiadis. Octauo omnibus vnde in galilea. nono ut dicit marcus nouissime recumbentibus. Decimo ipso die ascensionis non iam in terra sed eleuatum in nube. Theophilus

Cum ergo prandissent dicit symon petro ihesus. Symon iohannis diligis me plus hijs. Dicit ei etiam domine tu scis. quia amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei iterum Symon iohannis diligis me. Ait illi etiam domine. tu scis quia amo te dicit ei. pasce agnos meos. Dicit ei tercio symon iohannis amas me. Contristatus est petrus quia dixit ei tercio. amas me. Et dicit ei Domine tu omnia scis tu scis quia amo te. Dicit ei. pasce oues meas.

fmio prandio. commissione ouium mundi petro commendat. non alij. Vnde dicitur Cum ergo prandissent. dicit symon petro ihesus symon iohannis diligis me plus hijs. Augustinus. Scies dominus interrogatus. Sciebat enim dominus quod non solum eum diligeret. verum etiam quod plus omnibus eum diligeret petrus. Achimus. Dicitur autem symon iohannis id est filius iohannis carnalis patris. Mistic autem symon obediens. iohannes gratia merito hoc nomine vocatur id est obediens gratie dei. ut ostendatur quod ardentiori eum caritate amplectitur non meriti humani. sed

diuini esse muneris. Augustinus. in sermone pascha. Cum autem dominus moreretur. timuit et negauit. resurgens autem dominus amore inferuit timorem fugauit. nam quanto negauit mori timuit. resurgente domino quid timeret nisi quo mortem mortuam reperiret. Vnde sequitur. Ait illi etiam domine tu scis. quia amo te. Confidenti autem amore suum. oues suas commendauit. Vnde sequitur Dicit ei pasce agnos meos. tanquam non esset. vbi ostenderet petrus amorem suum in christum nisi esset pastor

fidelis sub principe omnium pastorum. Chri-
sostomus. Quod enim maxime omnium tribuit nos-
bis eam que desuper est tenuolentiam. est proxi-
morum procuratio. Preteriens autem dominus a-
lios petro de talibus loquitur. Eximius enim apo-
stolorum erat petrus. et os discipulorum et ver-
tex collegij. Vnde et negacione deleta. committit
ei prelacionem fratrum. Et negacionem quidem
ei non exprobrat sed dicit. si diligis me. p[er]siste fra-
tribus et feruentem amorem quem per omnia des-
monstrasti nunc ostende. et ammaz quam dixisti te
esse positurum pro me. hanc da pro ouibus meis.
Sequitur. Dicit ei iterum. symon iohannis diligis
me. Ait illi. etiam domine. tu scis quia amo te.

Augustinus. Merito dicitur petro. diligis me
et respondet amo te. etq[ue] dicitur. Pasce agnos me
os. vbi etiam demonstratur vnum atq[ue] idem esse a-
morem et dilectionem. nam etiam dominus nouisse
me non ait. diligis me. sed amas me. Sequitur eni-
m dicit ei tertio. symon iohannis amas me. Tertio vtrū
petrus eum diligat dominus interrogat. Reddis-
tur enim negacioni trina confessio. nempe amo-
ri lingua seruiat q[uam] timori. et plus vocis eliciuisse
videatur mors imminens q[uam] vita presens.

Chrysostomus. Tertio etiam interrogat et
tercio iniungit eadem. ostendens quantum appres-
ciatur prelacionem propriarum ouium. et quomā
hoc est maxime eius amoris signum. Theophi-
lus. Ex tunc etiam moleuit consuetudo ut ter confi-
teantur qui veniunt ad baptismum. Chryso-
stomus. Demde tertio interrogatus conturbatus
est. Vnde sequitur. Contristatus est petrus quia
dixit ei tertio amas me. Rursus formidans prius
ra ne forte estimans se diligere si non diligat. cor-
ripiatur. sicut et prius correptus est. multum se
estimans fortem. Vnde ad ipsum xpm̄ resurgit. Vn-
de sequitur. Et dicit ei. Domine tu omnia scis id ē
ineffabilia cordis presencia et futura. Augu-
stinus de verbis domini. Inde ergo contristatus ē
q[uod] sepe interrogatus esset ab eo. qui sciuerat q[uod]
interrogabat. et t[ame]n t[ame]n. t[ame]n quod audiebat. Vera-
citer ergo respondit. et de intimo cordis protulit
amantis vocem dicens. Tu scis quia amo te.

Augustinus super iohannem. Non autem ad-
didit plus hijs. hoc enim respondit. quod de seip-
so sciebat non enim quantum ab alio quolibet dili-
geretur scire poterat. q[uia] i[n] cor alterius videre non
poterat. Sequitur enim. Dicit ei pasce oues meas
quasi diceret sit amoris officium pascere commicū
gregē. sicut fuit timoris iudicium negare pasto-
rem. Theophilus. Potest autem quis affig-
nare differentiam inter agnos et oues. Agni sunt
qui introducuntur. Oues vero perfecti. Al-
chimus. Pascere autem oues est credentes in xpo
ne a fide deficient confortare terrena subsidia si ne-
cesse est. subditis prouidere. et exempla virtutum
cum verbo predicacionis impendere aduersarijs
obstare. errantes subditos corrigere. Augu-
stinus. Qui hoc autem animo pascunt oues xpi.
ut suas velint esse non xpi se conuincuntur amare
non xpm̄. vel gloriandi vel domandi vel acquis-
rendi cupiditate. non obediendi et subueniendi q[ui]

deo placendi caritate. Non ergo nos. sed ipsum a-
memus. et in pascendis ouibus eius ea que sūt ei
non que nostra sunt. queramus. quisquis enim se
ipsum non deum amat non amat se. Qui enim non
potest viuere de se. moritur vsq[ue] amando se. Non
ergo se amat. qui ne uiuat se amat. Cum vero ille
diligatur. de quo uiuitur. non se diligendo magis
se diligit. ut eum diligat de quo uiuit. Augu-
stinus. In sermone pasce. extiterunt autem quidā
serui infideles diuiserunt gregem xpi. et furtis su-
is peculia sibi fecerunt et audis eos dicere. oues
mee sunt ille. quid queris ad oues meas non te in-
ueniam ad oues meas si et nos dicamus meas. et il-
li dicant suas perdidit xpus oues suas.

Chrysostomus

Amen amen dico tibi
Cum esses iunior. cin-
gebas te. et ambula-
bas vbi volebas. Cum
autem senueris. exten-
des manus tuas et ali-
us te cinget et ducet
quo tu non vis. Hoc
autem dixit significās
qua morte clarificatu-
rus esset deum.

Cum dixisset petro
dominus de amore
que habebat ad ip-
sum. pronunciat et
martirium quod p[ro]
ipso debebat susti-
nere. erudire nos vo-
lens quōdā eum
amare oportet. Vn-
de dicit. Amen ame-
n dico tibi. Cum es-
set iunior. cingebas te
et ambulabas vbi
volebas. Meminit
enim prioris vite
quia in secularibus

iuuenis quidem utilis est qui vero senuerit. inu-
tilis. In diuinis autem non ita est sed cum superuenerit
senectus tunc virtus clarior. tunc virilitas indu-
strior. in nullo ab etate prohibita. Quia ergo pe-
trus semper volebat in periculis esse cum xpo. Di-
xit ei. Certe n[on] id. ita implebo tuum desiderium. ut q[uod]
passus non es iuuenis existens. oporteat te pati se-
nem. Vnde sequitur. Cum autem senueris. Per q[uod]
ostenditur q[uod] neq[ue] tunc iuuenis erat neq[ue] senex. s[ed]
vir perfectus. Origenes super mattheum. Et
attende q[uod] non facile inuenitur quis ex eis qui ap-
te fuerint ad hoc opus ut cito transeat de hac vis-
ta. Vnde nunc petro dicitur. cum senueris. exten-
des manus tuas. Augustinus. Hoc est crucia-
figeris. Ad hoc autem ut venias. alius te cinget
et ducet quo tu non vis. Prius dixit quod fieret.
et deinde quomodo fieret. Non enim crucifixus. s[ed]
crucifigens us quo nollet est ductus. Solut[us] quip-
pe a corpore esse volebat cum xpo. sed si fieri pos-
set preter mortis molestiam vitam concupiscebat
eternam ad quam molestiam nolens venire. sed vo-
lens eam vicit et reliquit hunc infirmitatis affe-
ctum quo nemo vult mori vsq[ue] adeo naturalem ut
eum beato petro nec senect[us] aufere potuerit. S[ed]
molestia quantacumq[ue] sit mortis. debet eam vince-
re vis amoris. quo amatur ille qui cum sit vita no-
stra. etiam mortem voluit ferre pro nobis. Nam si
nulla esset mortis vel parua molestia. non esset t[ame]n
magna martirij gloria. Chrysostomus. Dicit
ergo quo non vis. propter naturalem compassio-
nem anime que in vita separata a corpore deo hoc

utiliter dispensate ut non multi sibi mortem inferant violentam. Deinde erigens auditorem euangelista induxit. Hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus esset deum. Non dixit moriturus esset ut discas quomodo pati pro christo gloria est patientis et honoris. Nisi autem certificaretur animus quia vere deus est nunc eius intuitu mortem tolleraret quo fit ut sanctorum mors diuine sit glorie certitudo. Augustinus. Hunc inuenit exitum ille negator et amator ut per eius nomine perfecta dilectione moreretur. cum quo se moriturum pueris festinatione promiserat. Hoc enim optabat ut per christum pro petri salute. Deinde petrus pro christi predicacione moreretur.

Et cum hec dixisset dicit ei. Sequere me. Conuersus petrus vidit illum discipulum quem diligebat ihesus sequentem qui etiam recubuit in cena super pectus eius. Et dixit domine quis est. qui tradet te. Hunc ergo cum vidisset petrus. dixit ihesu domine. hic autem quod dicit ei ihesus. Sic enim volo manere donec veniam. quid ad te. tu me sequere. Exiit ergo sermo iste inter fratres. quia discipulus ille non moritur. Et non dixit ihesus non moritur. sed sic enim volo manere donec veniam. quid ad te.

petrus quia mortem pro christo passurus est. quod de iohanne an moriatur. Unde sequitur. Conuersus petrus vidit illum discipulum quem diligebat ihesus sequentem. qui recubuit in cena super pectus eius et dixit domine quis est qui tradet te. Augustinus. Seipsum dicit discipulum quem diligebat ihesus. quia ipsum pro ceteris et familiariter diligebat. ita ut in conspectu supra pectus suum discumbere faceret. Crescit ut istius euangelij quod per eum fuerat predicaturus. diuinam excellenciam hoc modo alius commendaret. sunt qui senserunt et hii non contemptibiles sacri eloquij tractatores. a christo iohannem propterea plus amatum. quia ab inuente puericia. castissimus vixerit. Sequitur. Hunc ergo cum vidisset petrus dixit ihesu. Domine hic autem quid.

Theophilus. Id est nunquid non morietur et ipse ut quidam exponunt. Sequitur. dicit ei ihesus. Sic

eum volo manere donec ego veniam. quid ad te Augustinus. Et repetitum est. Tu me sequere tanquam ille ideo non sequeretur. quoniam eum manere voluit. donec veniat. Quis facile aliud esse dictum credat. quam quod fratres crediderunt qui tunc erant. Sequitur enim. Exiit ergo sermo iste inter fratres quia discipulus ille non moritur. Sed hanc opinionem iohannes ipse abstulit subdens. et non dixit ihesus non morietur. sed sic enim volo manere donec veniam. quid ad te. Sed cui placet adhuc resistat. et dicat verum esse quod ait iohannes. non dixit dominum quod discipulus ille non moritur. sed istamen significatum esse talibus verbis. qualia euz dixisse narravit. Theophilus. Vel dicit christus non negauit iohannem moriturum. Nam quicquid oritur. moritur. sed dixit volo eum manere id est viuere usque ad mundi finem. et tunc pro me pacietur martirium. et ideo fatentur adhuc illum viuere. ab antichristo vero debere occidi. vna cum helia predicaturum nomen christi. Sed et si assignetur eius sepulchrum. viuens quidem illud intravit. postea discessit. Augustinus. Vel forte aliquis in illo sepulchro eius quod est apud ephesum. dormire potius eum quam mortuum iacere contendet. assumens argumentum quod illic terra sensum scaturit et quasi ebullire prohibetur. atque hoc eius anhelitu fieri pertinaciter asseuerans. Sed cur eius discipulo quem pro ceteris diligebat. pro magno munere longum in corpore donauerit somnum. cum beatum petrum pro ingentem martiri gloriam ab onere corporis absoluere. et quod concesserit. quod paulus se concupiscere dixit. cupio dissolui et esse cum christo. Si autem verum est ibi quod semper sparfit fama. aut ideo fit. ut eo modo commendetur preciosa mors eius. quoniam non eam commendat martirium. aut propter aliquid aliud quod nos latet. manet tamen questio. cur dixerit dominus de homine morituro. sic enim volo manere. donec veniam. Illud etiam mouet ad querendum cur iohannem plus dilexerit dominus. cum ipsum dominum plus dilexerit petrus. quantum ipse sapio melior est qui plus diligit christum feliciorum vero quem plus diligit christus facile responderim si iustitiam liberatoris nostri quemadmodum defendere pro uiderem. Aggrediar igitur de soluenda questione tam ingenti. duas vitas sibi diuinitus predicatas. nouit ecclesia. quarum vna est in fide. altera in spe. ista significata est per apostolum petrum. propter apostolatus sui primatum illa per iohannem ideo huic dicitur. sequere me per imitationem. scilicet proferendi temporalia mala. de illo vero dicitur. sic enim volo manere. donec veniam. quasi dicit et. tu me sequere per imitationem proferendi temporalia mala. Ille maneat donec sempiterna venio redditur bona quod apertius dici potest. perfecta me sequatur actio informata mee passionis exemplo. Inchoata vero contemplacio maneat donec venio. perficienda cum venero quod non sic intelligendum est quam si dixerit remanere vel permanere. sed expectare. quoniam quod per eum significatur. cum venerit christus implebitur. in hac autem actiua vita quantum magis christum diligimus. tanto facilius liberamur a malo. At ipse nos immus diligit quales nos sumus.

et hinc ideo liberat. ne semp tales simus. ibi vero
 amplius nos diligit quoniam quod ei displiceat.
 et quod a nobis auferat. non habebimus. amet er-
 go eum petrus ut ab ista mortalitate liberemur a-
 metur ab eo iohannes. ut in illa immortalitate ser-
 uemur. cur ergo iohannes minus euz diligebat. q̄
 petrus. si eam vitam significabat in qua est mil-
 to amplius diligendus nisi quia propterea dictus
 est. volo eum manere id est expectare. donec veni-
 am. quando et ipsum amorem qui tunc multo ampli-
 or erit. nondum habemus. sed expectamus futurū
 ut dum ipse venerit habeamus hoc ergo p̄ petrus
 significatum est plus amantem sed minus amatum
 quia minus nos amat xp̄us. miseros q̄ beatos veri-
 tatis autem contemplacionem qualis tunc futura
 est. minus amamus. quia nunc nondum nouim⁹ nec
 habemus. nemo tamen istos insignes apostolos se-
 petet et in eo quod significabat petr⁹ ambo erāt
 et in eo quod significabat iohannes ambo futuri e-
 rant. Glo. Vel alit̄ sic eum volo manere. i. nolo
 eum per martirium consumare. sed expectare eum
 in placidam absolucionem carnis sue. quando ego
 veniens recipiam eum in eterna beatitudine.

Theophilus. Vel aliter totum. in hoc q̄ dicit
 dominus petro sequere me cunctorum fidelium p̄-
 laturam ei instituit. Simul autem et sequi intelli-
 gas hic imitationem in cunctis et verbis et operi-
 bus. ostendit eciam affectione ad ipsum. quia qui
 nobis astrictiores sunt. hos sequi nos volumus

Chrysostom⁹. Si vero dixerit quis qualiter
 igitur iacobus thronū assumpsit. iherosolimorum
 illud utiq̄ dicam quoniam petrus orbis terrarū
 in throno sicut magistrum. Sequitur. Conuersus
 petrus vidit illum discipulum rē. Non sine causa
 recollit illam accubacionem. sed ut ostenda- quan-
 tam petrus habebat fiduciam post negacionem.
 Qui enim in cena non audebat interrogare. s̄ ioh-
 hanni interrogacionem commisit. huic prepositu-
 ra fratrum credita est. et non solum non committit
 alteri interrogare que ad ipsum pertinent. sed de
 reliquo ipse pro alijs magistrū interrogat. Quia
 igitur magna ei predixerat dominus et orbem ter-
 rarum commiserat. et martirium p̄nunciauerat. et
 amorem protelatus fuerat ampliozem volens et
 iohannem communicatorem accipere. dixit. Vnde au-
 tem quid. quāsi diceret. nonne eadem nobiscum ve-
 niet via. Valde enim iohannem amabat petrus. et
 per euangelium ostenditur eorum colligacio. et in
 actibus apostolorum. Sic igitur nunc vicem red-
 dit petrus iohanni. Estimans enim eum velle in-
 rogare de seipso et non auctere. ipse p̄ eo si scipit
 interrogacionem. Quia vero debebant orbis ter-
 rarum p̄curacionē accipere nec oportebat eos de
 reliquo sibi inuicem esse coniunctos. quod esset dā-
 num orbis terrarum. propterea dñs dicit secundū lit-
 teram grecam. Sic eum volo manere donec veniā
 quid ad te. tu me sequere. quasi dicēt. opus tibi cō-
 missum attende. et per huc hūc vero si voluero ma-
 nere hic. quid ad te. Theophilus. Quid vero di-
 citur. cum venero. quidam sic intellexerūt. ac si di-
 ceret quousq̄ contra iudeos qui me crucifixerunt.
 veniam. percuciens illos baculo romanorū. Añt

enim hunc apostolum vsq̄ ad vespasiani tem-
 pus cum iherusalem capienda erat in locis illis cō-
 uersatum. Vel dicit dum venero. i. dum hunc vō-
 lens dirigam ad predicandum. te namq̄ n. ne dirt
 go ad orbis pontificatum. et in hoc sequere me.
 Ipse vero manet. hic donec et cum educam sicut
 te. Chrysostomus. Demde euangelista discipul⁹
 lorū opmionē pont. et corrigit. ut sup̄ dictū est.

Hic est discipulus ille
 qui testimonium perhi-
 bet de his. et scripsit
 hec. Et scimus quia te-
 stimonium eius verum
 est. Sunt autem et al-
 lia multa que fecit ihe-
 sus. que si scribantur per
 singula. nec ipsum ar-
 bitror mundum capere
 eos q̄ scribendi sunt
 libros.

Chryso. Quia ex
 m̄tra c̄titud̄e scrip-
 sit iohannes. non re-
 futat sui ipsius. te-
 stimonium in mediz
 um ferre. Vnde diz-
 cit hic est discipul⁹
 ille qui testimonium
 perhibet. de his.
 Consuetudo enim ē
 cum valde vera diz-
 camus. nostrum tes-
 timonium non tene-
 gare. et multo maḡ
 ille qui spiritus san-
 cto. scribat. Vnde
 de alijs apostoli di-
 cebant. nos sum⁹ te-

stes horum. Sequit̄. Et scribat h. qd̄ ipse solus
 dicit q̄ posterior ad scribendū venit xp̄o monente.
 Vnd̄ et frequent̄ ostendit xp̄i ad se amorem. occul-
 te insinuans causam ex q̄ ad scribendum processit.
 et fide dignum faciens hunc sermonem ex sua dig-
 nitate. sequitur. Et sciebat q̄ verum est testi-
 om-
 um eius. Omnibus. n. aderat. et neq̄ euz crucifige-
 retur. defuit. et mater ei commissa ē. que sūt signa
 amoris. et q̄ cum certitudine sciat omnia. Et si ali-
 q̄ non credant. inducuntur ad credendum ex hoc q̄
 subditur. sunt autem et alia multa que fecit ihe-
 sus. Vnde manifestus est q̄ nequa q̄ scripsi ut xp̄o gra-
 ciam prestarem. cum tot existentibus. nō tot scrip-
 serim quot ceteri. sed horum plura reliqui contu-
 melias et conuicia in medium p̄ponens. Cum autē
 qui ad gloriam alterius scribit oportet econtras-
 rio ea que sunt exprobabiliora tacere. q̄ vero sunt
 clara proponere. Augustinus. Quid autem
 subdit. Que si scri. per fin. ne ipsum arbi. mund̄ eas
 pere eos qui scribendi sunt libros. Non spacio los-
 corum credendum est mund̄ capere non posse. s̄ ea
 pacitate legencum comprehendendi non posse. quous
 salua rerum fide plerumq̄ verba excedere videan-
 tur fidem quod non fit quare aliquid qd̄ erat ob-
 scurum vel dubium exponitur sed quanto id quod
 apertum est vel augetur. vel extenuat̄ nec tamē a-
 tramite significande veritatis errat̄ quoniam sic
 verba rem que indicatur excedunt. ut voluntas lo-
 quentis nec fallentis. appareat. hūc loquendi mo-
 dum greco nomine hyperbolem vocant qui mod⁹
 sicut in hoc loco ita in nonnullis alijs diuinis litte-
 ris inuenit̄. Chryso. Vel hoc referens est ad ei⁹
 potenciam qui faciebat virtutem. sicut enim nobis
 facile est loqui. ita et illi et multo facili⁹ facere q̄
 volebat. q̄ ipse ē sup̄ oia de⁹ benedictus in secula
 seculorum. AMEN.

Dominica tercia in aduentu.
 Miserunt iudei ab ihero. .ij.
 In natiuitate domini nostri ihesu xpi .ij.
 In principio erat verbum. .ij.
 In festo sancti iohannis euangeliste. .vi.
 Dixit ihesus petro sequere .vi.
 In octaua epiphanie .ij.
 Vidit iohannes ihesu .ij.
 Dominica prima post octaua epipha.
 Rupcie facte sunt .ij.
 Feria sexta post dominicam primam in quadrag.
 Erat dies festus iudeorum .v.
 Feria secunda post dominicam .ij. in .xl. .vii.
 Dixit ihesus turbis iudeorum ego .vii.
 Feria sexta post dominicam terciam in .xl. .iiij.
 Venit ihesus in ciuitatem samarie .iiij.
 Sabbato post eandem .vii.
 Perrexit ihesus in montem oliueti .vii.
 Dominica quarta in quadagesima .vi.
 Abijt ihesus transmare .vi.
 Feria secunda post eandem .ij.
 Erat pascha iudeorum .ij.
 Feria tercia post eandem .vi.
 Jam die festo mediante .vi.
 Feria quarta post eandem .ix.
 Preteriens ihesus vidit ho. ce. a na .ix.
 Feria sexta post eandem .xi.
 Erat quidam languens .xi.
 Sabbato post eandem .vii.
 Dicebat ihesus turbis iudeorum .vii.
 Dominica in passione .vii.
 Dicebat ihesus turbis quis ex vo. .vii.
 Feria secunda .vii.
 Miserunt principes et pharises .vii.
 Feria tercia .vii.
 Ambulabat ihesus in galileam. .vii.
 Feria quarta. .x.
 Facta sunt encenea hierosoli. .x.
 Feria sexta .xi.
 Collegerunt ergo consilium .xi.
 Sabbato .xii.
 Cogitauerunt autem principes .xii.
 Feria secunda post dominicam in ramis .xii.
 Ante sex dies pasche .xii.
 Feria quinta in cena domini .xiiij.
 Ante diem festu pasche .xiiij.
 Feria sexta in parascene .xiiij.
 Egressus ihesus cum .xviiij.
 Feria quarta post dominicam resurre. .xx.
 Manifestauit se ihesus .xx.
 Feria quinta post eandem .xx.
 Maria stabat .xx.
 Sabbato post eandem .xx.
 Vna sabbati maria mag. .xx.
 Dominica prima post pasche .

Cum sero esset .xx.
 Dominica secunda .x.
 Ego sum pastor bonus .x.
 Dominica tercia .xvi.
 Modicum et iam non .xvi.
 Dominica quarta .xvi.
 Vado ad eum qui mi. .xvi.
 Dominica quinta .xvi.
 Amen dico vobis si quid pecie. .xvi.
 Dominica post ascensionem .xvi.
 Cum venerit para. .xvi.
 In penthecost. .xiiij.
 Si quis diligit me .xiiij.
 Dominica vicesima post penthe. .iiij.
 Erat quidam regulus .iiij.
 In festo sancti thome aposto. .xx.
 Thomas vnus de .xiiij.
 In festo aposto. philip. et ja. .xiiij.
 Non turbetur cor vestrum .xiiij.
 In inuencione sancte crucis .iiij.
 Erat homo ex phariseis .iiij.
 In festo sancti laurencij mar. .xiiij.
 Nisi granum frumenti .xiiij.
 In exaltacione sancte crucis .xiiij.
 Nunc iudicium est. .xiiij.
 In vigilia sancti andree .ij.
 Stabat iohan. et ex dis. eius duo .ij.
 Thome martiris .x.
 Ego sum pastor bonus .x.
 In vigilia aposto. pe. et pau. .xxi.
 Dixit ihesus symoni petro .xxi.
 In vigilia vnus apostoli .xxv.
 Hoc est preceptum meum .xxv.
 Ego sum vitis vera .xxv.
 Hec mando vobis .xxv.
 In natali vnus mar. .xiiij.
 Nisi granum frumenti .xiiij.
 A pascha vsqz penthe. .xxv.
 Ego sum vitis et vos palmites .xxv.
 De spiritu sancto .xiiij.
 Si quis diligit me .xiiij.
 De trinitate .xxv.
 Cum venerit paraclitus .xxv.
 Ad missam beate virginis .xix.
 Stabat iuxta crucem .xix.
 In agenda mortuorum .xi.
 Dixit martha ad ihesum .xi.
 Omne quod dat mihi pater .vi.
 Amen amen dico vo. quia venit hora .v.
 Ego sum panis viuus .vi.
 In vigilia ascensionis .xviij.
 Subleuatis oculis in celum .xviij.
 In vigilia penthe. .xiiij.
 Si diligitis me mandata mea ser. .xiiij.
 Feria secunda .

Sic deus creavit mundum	•iij•
Feria tertia	
Amen amen dico vobis qui non intrat	•x•
Feria quarta	
Nemo potest venire ad me	•vi•
In die corporis xpi	
Caro mea vere est cibus	•vi•

Beati thome de Aquino. Glo
 sa continua sup quatuor Euan
 gelistas feliciter fmit. Anno
 dñi. Mil. CCCC. LXXV J.

לש פיענען יעפנת מעבריו סודו אל עבריו
לש עפית סידר וארוחה וזבחיה שלהחך
לש עומת בו בליל קודש ייחולק
לש קזמת תמר האעלה ההסוס אשר כמעלה בל
לש קומץ השביע לשענה ותן להידיו שיעה
לש רוחי חופשה למללח אמרה נצנתי בלילה בל
לש רוחי העלה עמדה בלילה החיני צדקה
לש שמע מצעים לצעור יחילה בשמע עיר
לש שמויה לקמה נטורה על צור המעטירה בל
לש תביע מספר התורה אחת מחנך לא נערה בל
לש תיכנע לישע ונצטרחי ישר יבנם בל
לש מאמרי הרעה לשעות מקדם פועל ישועות בל
לש אונבהחך שלוחים הודיעו לך אחים בל
לש ישע לעי תחודה ושמדך לעולם נודה בל
לש רמן השיר בחרשך לחרות לעם קדשך בל
לש סלחם פילאונתך משירי הודאות נתיחדה וס
לחסר ובלילה לשיר צועדתה בלילך או באוני
רוחך הנסדחה מפעילים ויזקים עזי ונדה
בלילה נהנה נשמתה ונמרו בולם מיימון בל
בלילה ויחנך ויחנך בידע יב לפני משח

סלח סלחת ספציחה
עקלתיו נישת קולע
ערכ שילשיל כחלקע
ערוהים עם עילים
ענין לא מעלים
פתיצול ועזיל כדל
פנמ בפנמ השחיל
פועל במ תפוח
פוקד הר טפוח
ענינם שבעי מרכבי
עפיהי פה עיכובי
עבי קודש מצה
ענין ראש אמנה
זרעתי העתי באומים
קלקלתי שמרים שמנים
קנין כי שכרתי
קדשי לילי חופרתי
רשם איסר מעבדותיכם
רוחוק ריחוק אותכם
וישגלי כחלק
רצונתי עזיל
תמניח חנני פני
יפיתום מבשה נעלע
יופת במגן חסע
מדהדה שעמיל
מחנך מחנכי שועלים
ענין פניק קדל
מעלה לך חתמה
שבח לא קפוח
על שיפוח
מחנכים חנני פרופי
מחנכי על משכבי
מקום מבחר אמנה
מחנכי פני
טפתי נפתי במידים
מעמדי השומרים
וטוב לא סיפורתי
במעט שעברתי
כדי עזוע חיל אוילת
השבועי אותכם
יונה תמיה עזיל
מי ומה עזיה

